BENEDICTI XIV.
PONT. OPT. MAX.
OLIM
PROSPERI CARDINALIS
DE LAMBERTINIS
OPERA OMNIA
IN UNUM CORPUS COLLECTA,
ET NUNC PRIMUM IN QUINDECIM TOMOS DISTRIBUTA.

EDITIO NOVISSIMA

ANTEACTIS OMNIBUS AUCTIOR, CASTIGATIOR,
ET MELIORI ORDINE DISPOSITA:

ADDITIS PRÆTEREA TRIBUS INTEGRIS VOLUMINIBUS,
QUÆ NUNC PRIMUM PRODEUNT,

Pluribuſque aliis luculentiſſimis Acceſſionibus, quas Præfatio
Tomo primo præfixa melius docebit.

TOMUS SEPTIMUS

CONTINENS

Acta Canonizationis Sanctorum Fidelis a Sigmaringa, Camilli de Lellis,
Petri Regalati, Josephi a Leonissa, et Catharinae de Riciis

A BENEDICTO XIV. CELEBRATÆ,

Una cum Apoſtolicis ejuſdem Pontificis Litteris, & Vaticanæ Baſilicæ ornatus deſcriptione;
adjectis etiam plurimis æneis Tabulis elegantiſſimis.

VENETIIS

MDCCLXXXVIII.

Sumptibus { JOSEPHI REMONDINI, ANTONII ZATTÆ, } & Filiorum.

SUPERIORUM PERMISSU, AC PRIVILEGIO.

DEDICATIO

PRÆFIXA EDITIONI ROMANÆ

ANNI 1749.

JOANNI V.

LUSITANIÆ, ET ALGARBIORUM REGI FIDELISSIMO

EMMANUEL DE AZEVEDO SOCIETATIS JESU.

CUM librum de re divina a Summo Pontifice BENEDICTO XIV. copioſiſſime ſapientiſſimeque conſcriptum tamquam Scholæ Sacrorum Rituum primitias Majeſtati nuncuparem Tuæ, Rex Fidelissime, id unum mihi propoſueram, ut aliquod qualecumque demum id eſſet, *meæ erga Potentiſſimum Luſitaniæ* Regem *ſervitutis*, *erga Munificentiſſimum Litteratorum omnium Protectorem obſervantiæ*, *erga Amantiſſimum Patriæ Parentem charitatis teſtimonium* extaret. Graviter enim officio deſuiſſem meo, ſi tot ac tantis a Te beneficiis ornatus perpetuo glorioſiſſimum nomen Tuum ſilentio in operibus a me editis involviſſem. Nunc longe aliam in hoc opere, quod ſub Majeſtatis Tuæ auſpiciis prodit, cauſam ſequar, quam ut aliis, ita etiam Tibi vehementer probatum iri confido. Etenim cum illud mea cura typis editum BENEDICTO XIV. nomine Canonicorum Regularium Nationis Luſitanæ de me optime ſemper meritorum ſupplex offerrem, eumdem audivi hæc mihi mira benignitate dicentem: *Accipio munus gemino titulo meum, & quia a me profectum, & quia mihi redditum. Velim tamen, ut quemadmodum hoc mihi Tu alieno juſſu tradis, ita idem ipſum Tu meo nomine ad* Regem Fidelissimum *mittas*. Quare etſi ego tenuitatis meæ conſcius ſim, quadam tamen dulciſſima neceſſitate conſtringor, ut quem librum Sanctiſſimus Pontifex ad Te mittit, eumdem ego nomini inſcribam Tuo.

Nec vero ulla me dubitatio tenet, quin hunc librum Tu ea animi voluptate excepturus ſis, qua ceteri Reges munera omnium pretioſiſſima ſolent accipere. Nam Auctor rerum omnium, quæ in eo deſcribuntur (deſcribuntur autem perquam maximæ) Is eſt, qui ſapientia, pietate, religione, ceteriſque virtutibus ita Prædeceſſorum ſuorum Romanorum Pontificum aſſecutus eſt laudem, ut eorum nemini cedat, cujus plurima ſemper, ac ſumma & in Te ipſum, & in univerſum genus noſtrum promerita conſtiterunt? cui Tu non ſolum eximio in eum amore, verum etiam mutuis erga ipſum officiis nunquam non reſpondiſti; quem tamquam abſolutiſſimum quoddam veteris diſciplinæ exemplar conſecutura ſæculorum omnium æternitas intuebitur; in quo denique colendo patriam Tibi ſanctitatem conſtitutam eſſe voluiſti. Liber vero ea continet acta ſapientiæ eruditioniſque pleniſſima, quæ in quinque Beatis Sanctorum numero adſcribendis habita ſunt; ex quibus pronum erit ſapientiæ Tuæ omni doctrina tam ſacra quam profana mirum in modum excultæ colligere, quid mihi agendum ſit in iis virorum ſanctimoniæ fama præſtantium cauſis, quas in hac urbe tractandas meæ fidei concredere dignatus es.

Quanta autem tua ſit religio cum erga omnes Sanctos, quorum Tibi Regno-

que Tuo patronos eſſe voluiſti, tum erga illos, qui inter Sanctos connumerati nuper ſunt, vel ex eo intelligitur, quod honores eiſdem publice decretos tanta tuis ſumptibus magnificentia Ulyſſipone celebrandos curaſti, ut qui exteris ex nationibus ea in Urbe verſantur (verſantur autem pene innumeri) ii omnes uno eodemque ore fateantur, nihil aut ad Religionem illuſtrius, aut ad pietatem accommodatius, aut ad Magnificentiam ſplendidius fieri potuiſſe. Novum id quidem mihi in communi omnium admiratione non accidit, utpote qui, Ulyſſipone cum eſſem, eadem plane perſpexerim pietatis ac munificentiæ tuæ monumenta, quibus lætiſſimam Joannis Franciſci Regis, & Vincentii de Paulo inter Sanctos cooptationem feſta per octo dies celebritate, piaque Regiæ Majeſtatis præſentia es proſecutus.

Quocirca *cum Tu res toto vitæ tuæ curſu ad Catholicæ Religionis gloriam, atque ad ſanctæ Sedis dignitatem magis amplificandam præclariſſimas geſſeris*, conſentaneum prorſus fuit & bene neceſſarium, ut quem Luſitaniæ Regem cunctis virtutibus, ac præcipue erga Deum, Cæliteſque pietate, erga Divinam legem religione, erga ſacras miſſiones beneficentia, erga mortales univerſos liberalitate BENEDICTUS XIV. inſtructum ornatumque eſſe ſciret, eumdem ipſe Apoſtolico Senatu comprobante, univerſaque Roma plaudente honorificentiſſima Fidelissimi Regis appellatione ad tuos etiam Succeſſores perpetuo tranſmittenda ſponte ſua inſigniret. Si enim, quemadmodum olim Sebaſtiano Regi S. Pius V. honorifici alicujus tituli optionem dedit, ſic parem tibi BENEDICTUS XIV. facultatem feciſſet, eamdem tu, ac Rex ille ſecutus eſt, rationem tenuiſſes, ut oblatam tibi appellationem pro Chriſtiana animi tui demiſſione conſtantiſſime deprecareris. Eſt enim viri humano faſtigio celſioris virtutem ita diligere, ut in ea excolenda intimam ipſius honeſtatem, non extima ejuſdem ornamenta requirat. Hoc BENEDICTUS XIV. cum cogitaret, reſponſionem antevertit, tuam. Noverat quippe Pontifex ſapientiſſimus, iis potiſſimum honores tribuendos, in quibus & meritorum dignitas emineat, & modeſtia ab honoribus optandis refugiat.

Merito igitur ampliſſimum hunc Fidelissimi Regis titulum Luſitania noſtra eo majori Tibi gaudio gratulatur, quo potiore ipſa jure eumdem ad te pertinere cognoſcit. Ii quippe honores cæteris anteferendi ſunt, qui non aulicæ adulationi, ſed veræ virtuti, non eblanditis ſuffragiis, ſed rebus præclare geſtis, non precibus, ſed animo intra fortunam ſuam ſe continenti redduntur. Jam vero quænam & quanta ſit Fidelissimi Regis appellatio non ex aliis, quibus cæteros Reges Apoſtolica Sedes honeſtavit titulis, ſed ex ipſa vocabuli, quam nemo non tenet, ſignificatione, nobis eſt metiendum; nam comparatio illa aliquibus fortaſſe moleſta eſſet; hæc ratio ad omnium offenſione ſejuncta eſt.

Ac mihi quidem divinas literas memoria repetenti unus dumtaxat occurrit Moyſes (a), quem Fidelissimum in domo ſua Deus ipſe appellaverit. Sancto deinde Petro Apoſtolorum Principi (b) hunc eumdem titulum ſanctus Joannes Chryſoſtomus impertitus eſt. Porro utrumque ea appellatio mirifice decebat, propterea quod alter in veteri lege primus Populi ductor, alter in nova primus Chriſti Vicarius a Deo renunciatus. Equidem crediderim BENEDICTUM XIV. ſimilem in diſſimili tamen ratione virtutum tuarum præſtantiam tunc ſpectaſſe, cum egregia Tua merita univerſæ poſteritati commendanda Fidelissimi Regis appellatione remunerari decrevit. Hanc enim ipſe benefici erga Te animi cauſam in ſuis literis profert quod *Majeſtatem tuam præ cæteris Portugalliæ atque Algarbiorum Regibus magno pii Regiique animi Tui Fervore Catholicam Fidem non modo in omnibus ditionum tuarum, ſed in alienis quoque regionibus ab inita Regnorum tuorum poſſeſſione promovere & augere, verum etiam tot ſapientiæ, induſtriæ, pietatiſque conſiliis & immenſis opum profuſionibus tueri & conſervare contendens maximus emineas, & prædiceris*. Eſt etiam in Pontificia ad Purpuratos Patres allocutione *Luſitanicos Reges omnem operam contuliſſe, ut Catholicam religionem in ſua ditione illibatam tuerentur; & cum deinde plures Aſiæ, Africæ, Indiarum, & Americæ populos in ſuam poteſtatem redegiſſent, barbaras gentes ſanctiſſimæ religionis myſteriis imbuendas curaſſe, accitis peritiſſimis Miniſtris, qui recentem Domini vineam diligenter excolerent*. Qua in re exitu comprobatas fuiſſe perſpicimus prædictiones eas multo celeberrimas, quibus Alphonſo Regi, præclariſſimi generis Tui, ac florentiſſimi Luſitani Regni Conditori adverſus innumerabiles Maurorum copias cum exigua militum manu jamjam pu-

(a) *Num. 12. C. 7.* In omni domo mea Fideliſſimus eſt.

(b) *S. Jo. Chryſoſt. ſerm. S. Petri apud Metaph.* Tu cum omni fiducia in manus Domini, aſſidue ei & ejus Sponſæ Eccleſiæ ſerviſti; qui ferventi ſpiritu Dominum dilexiſti omnium Apoſtolorum Fideliſſimus.

pugnaturo, cæleſtemque opem enixis precibus flagitanti Chriſtus ipſe ſpectandum ſe objiciens animos ad victoriam adjecit, Regium nomen a militibus donatum confirmavit, aureum clypeum quinque ſuis ſacris vulneribus interpunctum pro Regio ſtemmate dedit pollicituſque inter cætera eſt primo ſeſe ſtabile ſibi imperium ad ſui nominis per exteras gentes propagationem in eo ejuſque Nepotibus fundaturum: deinde Regnum ipſum Luſitanum FIDE PURUM, ac dilectum pietate fore: denique ex ipſa Luſitania impigros a ſe Meſſores delectum iri, qui plurimam ex longinquis regionibus meſſem in cælum inferant.

Talis ac tantus REX FIDEI ARMIS INSIGIGNITUS, & ſtrenuus DIVI PETRI MILES digniſſimus erat qui primus omnium ab Apoſtolica Sede FIDELISSIMI nomen reciperet. Eum quippe & Deo & Petri Succeſſoribus Fideliſſimum ſemper fuiſſe, juramentum in ipſa Regia inauguratione emiſſum, quæque de eo extant ſcriptis tradita monumenta aperte docent, res domi bellique præclare geſtæ luculentius confirmant, plurima denique patrata miracula Divinitus evincunt. Hæc eadem appellatio Regibus continua ſucceſſione in ejus locum ſuffectis jam diu debebatur; quid enim in eadem appellatione latet, quod non abunde Reges noſtri præſtiterint? An ſedula in coercendis hæreticis diligentia? At nemo eorum invenietur, qui non modo ullam errorum peſtem in Regno ſuo vagari, ſed ne ad ipſam quidem aſpirare paſſus ſit. An debita Apoſtolicæ Sedi reverentia? At quivis eorum nullam ſibi pro eadem tuenda jacturam, nullum laborem, nullum diſcrimen defugiendum arbitratus eſt. An bellica in Mauris debellandis fortitudo? At multi eorum plurimos in Hiſpaniam hujuſmodi hoſtes ad internecionem deleverunt; alii trajecto in Africam exercitu munitiſſimas urbes expugnarunt, alii barbaros Reges in ſervitutem abduxerunt, alii autem profuſo ſanguine ſempiternam gloriam adepti ſunt. An æſtuans quidam Fidei Catholicæ per exteras regiones diſſeminandæ ardor? At hoc ardore inflammati Sanctius, Alphonſus IV., Emmanuel, Sebaſtianus, Henricus Cardinalis Rex, Petrus II., quinque Joannes. Sed quid hæc? omnes omnes, inquam, Luſitaniæ Principes nullis unquam pepercere impenſis, ut ſuperſtitioſas primum Europæ, deinde Africæ, Indiarum, atque Americæ nationes ſuaviſſimo Chriſti jugo ſubjicerent.

Verumtamen cum ampliſſimam illam FIDELISSIMI Regis appellationem Majores Tui univerſi ſuo quodam modo jure ſibi poſtulare poſſent, Tu fuiſti unus, qui eandem primus in familiam Tuam, Tuumque Regnum inveheres; quod certe divino conſilio accidiſſe credendum eſt; propterea quod tanta eſt in Te virtutum omnium complexio, ut non modo univerſam Majorum gloriam unus exæquaſſe, verum etiam longe ſuperaſſe judiceris. *Illi debent tempori quod Te præceſſerint; Tu Tibi quod eos prædeceſſores ſuperes*: (a) *unum vero eorum gloriam reddit incomparabilem, nempe Te genuiſſe; hanc tamen a Te accepere; factum eſt enim ut eorum ſanguinis hæres eos quoque Tuæ gloriæ hæredes efficeres. Ergo Regum optime, ut ab illis adepta & a Te addita per Te fiat ſempiterna, accipe quem ſacramus librum*. (b) Accipe Divi Petri Miles Acta rerum in Vaticano Templo geſtarum, quibus nihil ſanctius, nihil majori ſolemnitate celebratur; accipe obedientiſſime Eccleſiæ Fili deſcriptionem honorum, quos Eccleſia militans nuper triumphanti ſolvit. Accipe FIDELISSIME REX, donum ab eodem qui Te perhonorifica hujuſmodi appellatione inſignivit, tranſmiſſum. Prædicent alii veteres Imperii Luſitani fines a Te feliciter productos, nova exterarum gentium commercia Ulyſſipone inſtituta, pacem in Tuo Regno medias inter omnium ferme Regum ſimultates conſervatam, victorias in extremo Oriente nuper partas, majeſtatemque Tui nominis toto terrarum orbe diffuſam. Nos præclariſſimum FIDELISSIMI *in Domo Dei* titulum, Moyſi a Deo olim conceſſum, nunc Tibi a Chriſti Vicario communicatum, crebrius in Te laudando libentiuſque uſurpabimus. Illa enim Tibi communia cum pluribus Regibus ſunt: Hic Tuus unice eſt. Illorum partem fortuna ſibi vendicat; In hujus ſocietatem nemo ſe admiſcet. Ex illis aliquid fortaſſe temporis imminuet injuria; De hoc nulla unquam poſteritas conticeſcet. Atque ut ab eo potiſſimum ordiar, unde cætera conſequuntur, quid de Tua in Deum pietate dicam? Domus Dei Eccleſia Catholica eſt, quæ certe validiſſimis a Te claſſibus in Turcas immiſſis, Sancta Sede a Te defenſa atque ornata, vera Religione in extremis terrarum finibus Tuo præſidio Tuiſque opibus ſuſtentata, maximis Tibi beneficiis ſeſe profitetur obſtrictam. Eadem domus Dei appellatio in Religioſos Ordines cadit, quorum

(a) SS. D. N. in literis Apoſt. circa tit. Fideliſſimi: *Maximus emineas & prædiceris*. Quæ verba ſupra etiam retulimus.

(b) Eruditiſſimus Scriptor R. P. Emmanuel Monteiro Luſit. Congr. Orat. in libro cui titulus: *Joannes Portugalliæ Reges*: Edito Ulyſſip. an. 1742.

alii Te adnitente ad veterum legum obſervantiam revocati ſunt, alii ad ſeveriorem ſanctimoniæ diſciplinam ſunt traducti. Pro domo Dei Templa etiam intelligenda ſunt; quis unquam Te in iis aut inſtaurandis, aut conſtruendis, aut omni ſacrarum rerum ſupellectile exornandis magnificentior? Poſtremo ad domum Dei Catholicæ etiam Provinciæ ſunt referendæ, quarum nulla eſt tanto locorum intervallo a Nobis ſejuncta, ut non illic plurima ſint munificentiæ Tuæ ad ſempiterni temporis prædicationem impreſſa veſtigia. Perge igitur ſtrenue *Divi Petri Miles*, *Fidei armis inſignite* tamquam alter Alphonſus, *Obedientiſſime Eccleſiæ Fili*, tanquam alter Sebaſtianus, *Barbararum gentium Domitor* tanquam alter Emmanuel, (Pontificiis jam verbis utar) *Perge* Rex Fidelissime, *certare bonum certamen Fidei, ut vitæ æternæ præmia ab Auctore Fidei noſtræ & conſummatore Jeſu Chriſto conſequaris*. Interim tamen me Solio Tuo ſuppliciter advolutum mirifica illa tua in omnes humanitate ſuſcipe, & librum hunc Pontificia auctoritate ſatis commendatum Regali patrocinio complectere. D. O. M. Majeſtatem tuam ad Luſitani Regni (quod Fide purum ſub Fidelissimorum Regum præſidio ſemper fuit, ſemper futurum ſperamus) felicitatem, ad Regiæ Familiæ ſolatium, ad Eccleſiæ Catholicæ præſidium, ad Sanctæ Sedis ornamentum, ad totius Europæ decus, ad communem mortalium omnium utilitatem quam diutiſſime incolumem ſervet.

JOAN-

JOANNI V.

LVSITANIÆ, ET ALGARBIORVM REGI FIDELISSIMO
IN MAXIMIS EVROPÆ MOTIBVS
PACE TERRA MARIQVE SERVATA
AVCTO VBIQVE COMMERCIO
FAMILIIS SVBLATO LVXV LOCVPLETATIS
PVBLICÆ FELICITATIS AVCTORI
AD RERVM IN LVSITANIA GESTARVM PRODENDAM MEMORIAM
INSTITVTA IMMENSO SVMPTV HISTORIÆ ACADEMIA
STVDIIS CETERARVM EXCITATIS
ADDITIS REDITIBVS, PRIVILEGIIS, HONORIBVS
PRÆMIO ETIAM QVOTANNIS PROPOSITO
BONARVM ARTIVM PATRONO
INSTRVCTISSIMA CLASSE
AD CORCYRAM A TVRCARVM OBSIDIONE
LIBERANDAM MISSA
PROFLIGATIS IN ASIA RELIGIONIS HOSTIBVS
AD DEPORTANDOS IN INDIAS, ALENDOSQVE MISSIONARIOS
MAGNA PECVNIÆ VI ASSIDVE COLLATA
CATHOLICÆ FIDEI ASSERTORI
COERCITA IMPROBORVM LICENTIA
RESTITVTA RELIGIOSORVM ORDINVM DISCIPLINA
TEMPLIS PARTIM ERECTIS, PARTIM INSTAVRATIS
ET PRETIOSA SVPELLECTILI, ORNATVQVE INSTRVCTIS
PIETATIS, DIVINIQVE CVLTVS PROPAGATORI
REGIARVM VIRTVTVM MAGNITVDINE
PRÆDECESSORVM REGVM NVLLI SECVNDO
POSTERIS OMNIBVS EXEMPLO
EX OCTO VOLVMINIBVS DE CANONIZATIONE SANCTORVM
QVATVOR PRIMIS AVTORI IPSI
OPTIMO MAXIMOQVE ECCLESIÆ HIERARCHÆ NVNCVPATIS
RELIQVOS
REGI SVO BENEFICENTISSIMO
PERENNE ADDICTI, GRATIQVE ANIMI MONVMENTVM
EMMANVEL DE AZEVEDO SOCIETATIS JESV
D. D. D.

ALTERA DEDICATIO

EIDEM ROMANÆ EDITIONI PRÆMISSA.

SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO

BENEDICTO XIV.

P. O. M.

Canonici Regulares Sancti Augustini Congregationis Sanctæ Crucis in pristinam observantiam restitutæ Liturgicæ Academiæ Conimbricensis.

TUO inſcripta nomini prodeunt, Beatissime Pater, Acta quinque Sanctorum, quæ pro ſui muneris ratione & pro ea, qua præſtat præcipue in hujuſmodi rebus ſcientia, jam antea collegerat, atque digeſſerat præſtantiſſimus Præſul Ignatius Reali Pontificiarum Cæremoniarum Præfectus. Hæc quidem ita Tibi debebantur, ut cum ea Sanctitati nuncupamus Tuæ, illud uſurpare poſſimus, nec immerito, quod Ædi ſanctæ Sophiæ cum eam dedicaret, Juſtinianus Imperator olim inſcripſerat, *Tua ex tuis Tibi offerimus Servi Tui*; editis enim libris cum tam præclare egeris de Canonizatione Sanctorum, ut ad eam non minus ingenio, quam omni doctrinæ genere viam expeditiſſimam communieris; idem vero eos, de quibus agimus, in Sanctorum Album ita retuleris; ut ex illa veluti radice fructus hic fuerit ampliſſimus conſequutus; nemo eſt, qui non videat, ex Tuo tamquam penu a nobis depromi, quod tibi tribuatur. Ampliſſimum id quidem Tibi eſt, Beatissime Pater; cum ſupremum imiteris Numen, cujus in terris Vicariam poteſtatem obtines; nobis vero jucundiſſimum; cum id largiris, quo Tibi iterum oblato aliquam obſervantiæ erga Te noſtræ pro tuis innumeris in nos beneficiis partem aſſequi videamur. Suſcipe igitur, Beatissime Pater, quod Tuum eſt, Noſque ante Te provolutos ad terram, qua ſoles, benignitate complectere, qui novo, eoque maximo beneficio idipſum Tibi debemus, quod muneribus Tuis Tibi repræſentandis ingratos omnino eſſe non pateris. Interim Deum orantes, ut totius Eccleſiæ bono Te quam diutiſſime ſoſpitet, ſanctiſſimos pedes Tuos humillime exoſculamur.

SE-

SERIES TOTIUS OPERIS.

PRÆFATIO *ad Acta Canonizationis quinque Beatorum Fidelis a Sigmaringa, Camilli de Lellis, Petri Regalati, Joſephi a Leoniſſa, & Catharinæ de Ricciis.* pag. 1.

Decretum Canonizationis B. Fidelis a Sigmaringa. 2.

Quid poſt hoc Decretum a Fidei Promotore, & a cauſæ Poſtulatore factum ſit. ibid.

Decretum Canonizationis B. Petri Regalati. ib.

Decretum Canonizationis B. Catharinæ de Ricciis. 3.

Poſt hoc Decretum exponitur quid BENEDICTUS XIV. pro B. Nicolao Albergati conſtituerit: quomodo Baſilicam Lateranam viſitaverit: quid Baſilicæ Seſſorianæ præſtiterit. 3. & 4.

Decretum approbationis duorum miraculorum pro Canonizatione B. Camilli de Lellis. 4.

Decretum approbationis miraculorum pro Canonizatione B. Joſephi a Leoniſſa. 5.

Subditur, quomodo idem Pontifex inceptam Baſilicæ Lateranenſis viſitationem proſecutus ſit. ibid.

Decretum Canonizationis B. Camilli de Lellis. 6.

Decretum Canonizationis B. Joſephi a Leoniſſa. ibid.

Rationes cur in Templo Vaticano Canonizationes faciendæ ſint. 7.

Conſtitutio BENEDICTI XIV. de Beatificationibus & Canonizationibus omnibus in Templo Vaticano peragendis. ibid.

Sequitur diſpoſitio, pro apparatu Baſilicæ Vaticanæ ad prædictorum quinque Beatorum Canonizationem peragendam, & electio Præſulis, qui apparatui præſideret. Itidem deliberatio de gratiis agendis pro Franciſci I. Lotharingiæ Ducis in Romanorum Imperatorem electione. 8.

Denunciatio ad hoc peragendum. 9.

Epiſtola Secretarii S. Congregationis Concilii ad Epiſcopos intra centeſimum ab Urbe lapidem exiſtentes, ut ad urbem accederent, & Canonizationi quinque Beatorum intereſſent. ib.

Quid Summus Pontifex aliis Epiſcopis longius degentibus indulſerit, ſi prædictæ Canonizationi intereſſent. ibid.

Inſtructio, ſeu admonitio Cæremoniarum Præfecti ad Cardinales de narratione Vitæ, Virtutum, ac Miraculorum quinque Beatorum canonizandorum a Summo Pontifice in Conſiſtorio habenda. ibid.

Subditur, Pontificem & Cardinales in Conſiſtorium conveniſſe, & quomodo Pontifex Cardinali Paulutio non ita pridem creato interdixerit, ne ſententiam in Conſiſtoriis, aut Conſiliis diceret quouſque Pontifex ei os aperiret. Deſcribitur cæremonia claudendi, & aperiendi os novis Cardinalibus. ib.

Sequitur Oratio a Summo Pontifice in hoc Conſiſtorio habita ſuper quinque Beatorum Canonizatione peragenda. 10.

Intermiſſa Oratione, Cardinali Paulutio os apertum eſt a Papa. 11.

Continuatur Oratio, expoſitiſque Actis B. Fidelis a Sigmaringa, B. Camilli de Lellis, B. Petri Regalati, B. Joſephi a Leoniſſa, & B. Catharinæ de Ricciis, Pontifex Cardinales interrogat, an ipſis placeat, ut ad illorum Canonizationem procedat, qui omnes reſponderunt, Placet. 11. ad 14.

Subduntur aliqua de Titulo, & Annulo, qui a Pontifice novis Cardinalibus dantur: de Titulorum numero, & cæremonia in iis conferendis: Item de Benedicti XIV. benevolentia erga Præſulem Lazarum Pallavicinum, Sebaſtianum Antonium Card. Tanari, alioſque Cardinales defunctos. 14. ad 16.

Decretum Benedicti XIV. de Epiſcopis Titularibus, cum ad Cardinalatum promoventur, expreſſe abſolvendis a vinculo, quod cum priori Eccleſia contraxerant. 16.

Significatio per Curſores facienda de Conſiſtorio publico habendo pro Canonizatione prædictorum quinque Beatorum peragenda. 17.

Exponitur quomodo hoc Conſiſtorium cœptum ſit. Aliqua attinguntur Benedicti XIV. erga Eccleſias Bononienſem & Anconitanam benevolentiæ, & liberalitatis indicia, ac de muneribus eiſdem Eccleſiis collatis. ibid.

Oratio ab Advocato Conſiſtoriali habita pro B. Fideli a Sigmaringa. ibid.

Oratio alterius Advocati pro B. Camillo de Lellis. 21.

Oratio tertii Advocati pro B. Petro Regalato. 24.

Poſt hæc Secretarius Epiſtolarum ad Principes, Pontificis nomine edixit, Divinum auxilium eſſe implorandum. 27.

Indulgentia a Summo Pontifice conceſſa iis, qui in Litaniis Majoribus divinum adjutorium pro dicta Canonizatione peragenda, ac pro aliis neceſſitatibus implorarent. 27. & 28.

Monitum de alio Conſiſtorio habendo ſuper Canonizatione &c. ibid.

Oratio Advocati Conſiſtorialis pro B. Joſepho a Leoniſſa. 28.

Alia alterius Advocati Oratio pro B. Catharina de Ricciis. 30.

Iterum Secretarius Litterarum Apoſtolicarum ad Principes, Pontificis nomine edicit implorandum eſſe divinum auxilium pro Canonizatione facienda. 33.

Exponitur quomodo Summus Pontifex in Caſtrum Gandulphi ſeceſſerit, & quid ibi geſſerit. ib.

Methodus ſervanda in ſemipublicis Conſiſtoriis ante Canonizationis Solemnia habendis. ib.

Compendium Vitæ, Virtutum, & Miraculorum, nec non Actorum in Cauſa Canonizationis B. Fidelis a Sigmaringa. 34.

Compendium Vitæ, Virtutum & Miraculorum, & Actorum in Cauſa Canoniz. B. Camilli de Lellis. 38.

Compendium Vitæ &c. B. Petri Regalati. 41.

Compendium Vitæ &c. B. Joſephi a Leoniſſa. 45.

Compendium Vitæ &c. B. Catharinæ de Ricciis. 48.

Denunciatio Conſiſtorii ſemipublici habendi pro Canonizatione B. Fidelis a Sigmaringa. 52.

Deſcribitur hujus Conſiſtorii apparatus. ibid.

Allocutio Pontificis initio hujus Conſiſtorii facta. ibid.

Exponuntur ſuffragia a Cardinalibus, Archiepiſcopis ceteriſque Præſulibus Latinis, Græcis & Orientalibus in hoc Conſiſtorio præſentibus lata pro Canoniz. B. Fidelis a Sigm. 53. ad 62.

Se-

Sequitur Allocutio Pontificis, qua ſuffragia commendavit, ac jejunia & preces ad divinum implorandum lumen indixit. 62.
Poſt hæc Procurator Generalis Cameræ Apoſtolicæ Protonotarios rogavit, ut Inſtrumentum de Actibus Conſiſtorialibus conficerent. ibid.
Reſponſio Pro-Decani Protonotariorum. 63.
Inſtrumentum de Actibus hujus primi ſemipublici Conſiſtorii a Pro-Decano rogatum. ibid.
Indulgentiæ & precum a Summo Pontifice indictarum promulgatio a Cardinali Vicario facta, & quomodo. 64.
Referuntur ſuffragia Cardinalium & Præſulum, qui præpediti a Conſiſtorio abfuere. 64. ad 69.
Nonnulla ſubduntur de Benedicti XIV. liberalitate erga Baſilicam Liberianam: Et de ſolemni Proceſſione, quæ in feſto SS. Corporis Chriſti apud Vaticanum fieri ſolet. 69.
Sanctio Benedicti XIV. de unica Proceſſione apud Vaticanum peragenda in Feſto Corporis Chriſti, etiamſi hoc feſtum Sede vacante celebrandum ſit. 71.
Schedula Motus proprii ejuſdem Benedicti XIV. de iis, qui eidem Proceſſioni intereſſe debent, & de ordine in ea incedendi. 72.
Sanctio Benedicti XIV. qui nonnullas Advocatis Conſiſtorialibus prærogativas decernit. 73.
Intimatio de altero ſemipublico Conſiſtorio habendo pro Canonizatione B. Camilli de Lellis. 81.
Allocutio Pontificis, qua huic Conſiſtorio initium datum eſt. ibid.
Referuntur ſuffragia Cardinalium, Archiepiſcoporum, aliorumque Præſulum in hoc ſemipublico Conſiſtorio pro Canoniz. B. Camilli Lellis. 82. ad 93.
Allocutio Pontificis, qua lata ſuffragia laudat, iterumque preces indicit. 93.
Inſtantia Procuratoris Cameræ, ut Protonotarii ſuper his Actis Conſiſtorialibus Inſtrumenta conficerent. ibid.
Reſponſio Decani Protonotariorum Participantium Collegii. 94.
Inſtrumentum a Decano Protonotariorum rogatum de ſecundo hoc Conſiſtorio. ibid.
Referuntur ſuffragia eorum, qui eidem ſecundo Conſiſtorio non adfuerunt. 95. ad 98.
Intimatio pro tertio ſemipublico Conſiſtorio habendo pro Canonizat. B. Petri Regalati. 98.
Major fuit Antiſtitum in hoc Conſiſtorio numerus. ibid.
Allocutio Pontificis initio hujus Conſiſtorii. ib.
Exponuntur ſuffragia Cardinalium, Archiepiſcoporum & Epiſcoporum, qui huic tertio Conſiſtorio interfuerunt. 99. ad 111.
Inſtantia Procuratoris Generalis Cameræ, ut Protonotarii Inſtrumenta ſuper Actis prædicti Conſiſtorii conficerent. 111.
Reſponſio Sub-Decani Collegii Protonotariorum. ibid.
Inſtrumentum a Sub-Decano Protonotariorum rogatum de tertio ſemipublico Conſiſtorio. ib.
Adduntur ſuffragia eorum, qui etſi Romæ degentes a Conſiſtorio tamen abfuerunt. 115.
Intimatio pro quarto ſemipublico Conſiſtorio habendo ſuper Canonizatione B. Joſephi a Leoniſſa. 116.
Allocutio Pontificis, qua merita B. Joſephi extollit, & ſententias Cardinalium aliorumque ſuper ejus Canonizatione peragenda exquirit. ibid.
Recenſentur ſuffragia Cardinalium aliorumque in quarto ſemipublico Conſiſtorio pro Canonizatione B. Joſephi a Leoniſſa. 117. ad 129.
Altera Pontificis Allocutio in fine Conſiſtorii, qua prædicta ſuffragia commendat, iterumque preces indicit. 129.
Inſtantia Procuratoris Generalis Cameræ pro Inſtrumento a Protonotariis ſuper Actis dicti Conſiſtorii conficiendo. ibid.
Reſponſio Decani Collegii Protonotariorum. ib.
Inſtrumentum a Decano Protonotariorum rogatum pro quarto ſemipublico Conſiſtorio. ibid.
Subduntur ſuffragia eorum, qui Conſiſtorio non adfuerunt. 131. ad 145.
Intimatio pro quinto & ultimo ſemipublico Conſiſtorio habendo ſuper Canonizatione facienda B. Catharinæ de Ricciis. 134.
Nonnullis, quorum intererat, in hoc Conſiſtorium ingredi datum non eſt, & quare. ibid.
Allocutio Pontificis, qua Adſtantium ſenſum ſuper Canonizatione B. Catharinæ de Ricciis exquiſivit. 135.
Referuntur ſuffragia Cardinalium &c. qui ſane omnes de peragenda Canonizatione conſenſerunt. 135. ad 147.
Brevis Oratio a Summo Pontifice in hujus quinti Conſiſtorii fine habita, qua diem Canonizationis prædictorum quinque Beatorum celebrandæ deſignavit: Is vero fuit dies 29. Junii SS. Apoſtolorum Petri & Pauli ſolemnitati ſacer. 147.
Abſentibus ab hoc Conſiſtorio Protonotariis, & Promotore Fiſcali, Pontifex Cæremoniarum Præfecto commiſit, ut Inſtrumenta ſuper hujus Conſiſtorii Actis conficeret. 147. & 148.
Inſtrumentum a Cæremoniarum Præfecto de quinti ſemipublici Conſiſtorii Actis exaratum. ibid.
Subduntur ſuffragia Cardinalium &c. qui a Conſiſtorio abfuerunt. 149. ad 152.
Schedula, qua Cardinales admoniti ſunt, ſummum Pontificem velle ad Baſilicam Lateranam accedere, ibique Sacrum facere, ut a Deo auxilium peteret pro Canonizatione mox perficienda; invitati igitur etiam Cardinales illuc ſunt, præſertim acquirendæ Indulgentiæ gratia. Quid in ea Baſilica hac occaſione factum ſit. 153.
Idem paulo poſt factum eſt, cum adeunda eſſet Baſilica Vaticana. ibid.
Et Baſilica S. Mariæ ſupra Minervam ad eumdem finem, quamquam ad hanc itum ſit poſt meridiem, & quare. ibid.
Mandatum Cardinali Vicario datum de publicanda Indulgentia Plenaria a Summo Pontifice conceſſa omnibus qui intereſſent Canonizationi prædictorum quinque Beatorum. Item de admonendo utroque Clero Seculari & Regulari, ut ſummo mane Proceſſioni ante Canonizationem apud Vaticanum peragendæ intereſſent. Itemque de admonendis Rectoribus, Sacriſtis &c. Eccleſiarum, ut in actu Canonizationis Campanas pulſarent. 154.
Indulgentia prædicta a Card. Vicario publicata. ibid.
Mandatum Card. Vicarii utrique Clero, ut prædictæ Proceſſioni intereſſent. ibid.
Aliud mandatum Card. Vicarii de Campanis ut ſupra pulſandis. ibid.

In-

Eminentiſſimus Card. Portocarrero Canonizationis Procurator electus. ibid.

Diſpoſitio apparatus Baſilicæ Vaticanæ pro Canonizatione, a Pontificiæ Domui Pro-Præfecto, & ab aliis cum eo diligenter inſpecta. Et loca Magnatibus &c. aſſignata. ibid.

Inſtructio alia Cardinalibus aliiſque tradita, de modo & ordine, quo Canonizationi intereſſe deberent, & de Oblationibus faciendis. 203.

Inſtructio particularis Cardinalibus Sacrorum Rituum Congregationi adſcriptis data de Oblationibus in Canonizatione faciendis. 204.

Inſtructio alia Conſultoribus Rituum Congregationis data, ut Proceſſioni Pontificiæ in Canonizatione faciendæ intereſſent. ibid.

Præmittitur notitia de Benedicti XIV. Conſtitutione, qua cultum SS. Apoſtolorum Petri & Pauli in eorum feſto die & octiduo auxit; & alterius Conſtitutionis de præcedentia inter Votantes Signaturæ Juſtitiæ & Gratiæ. ibid.

Sanctio Benedicti XIV. de ordine præcedentiæ a Votantibus Signaturæ Juſtitiæ & Gratiæ tum in ſedendo, tum in ſuffragiis ferendis ſervando. ibid.

Conſtitutio Benedicti XIV. qua in perpetuum præſcribitur, ut recurrente SS. Apoſtolorum Petri & Pauli feſto ſingulis octidui diebus in diverſis Eccleſiis (quæ recenſentur) aliqua eorumdem Apoſtolorum memoria aut prærogativa inſignitis, Miſſa in Pontificalibus celebretur. Et a Laicorum Confraternitatibus pia Supplicatio iiſdem diebus ad eaſdem reſpective Eccleſias inſtituatur, conceſſa intervenientibus aliqua indulgentia. 205.

Pubblicatio hujus Conſtitutionis. 208.

Confraternitates a Cardinali Vicario deſignatæ ad dictam Supplicationem, ſeu proceſſionem peragendam. ibid.

Deſcribitur modus & apparatus, quo vectigal ab utriuſque Siciliæ Rege pendi quotannis Pontifici ſolitum in pervigilio SS. Petri & Pauli, occaſione hujus Canonizationis quinque Beatorum perſolutum fuit. 209. & ſeq.

Deſcribitur initium & progreſſus Proceſſionis, quæ ab utroque Clero Seculari & Regulari ante Canonizationem peracta eſt. 210. & ſeq.

Deſcribitur altera Proceſſio a Summo Pontifice Canoniz. præmiſſa. 212. & ſeq.

Deſcribitur initium Actus ſolemnis Canonizationis. 214.

Prima Inſtantia ab Advocato Conſiſtoriali nomine Cardinalis Procuratoris Canonizationis facta Summo Pontifici, ut dictos quinque Beatos Sanctorum Catalogo adſcriberet. 215.

Reſponſio Secretarii Epiſtolarum ad Principes. ibid.

Poſt hanc reſponſionem cantatæ ſunt Litaniæ Sanctorum. ibid.

Altera inſtantia ab eodem, ejuſdemque nomine, & ad eumdem finem facta. ibid.

Reſponſum ab eodem Secretario redditum. 216.

Poſt hoc reſponſum Hymnus Veni Creator Spiritus *cantatus eſt, & aliæ Orationes recitatæ.* ibid.

Tertia inſtantia ab eodem Advocato, & nomine ejuſdem Procuratoris, atque ad eumdem finem facta. ibid.

Reſponſum prædicti Epiſtolarum ad Principes Secretarii. ibid.

Sententia a Summo Pontifice prolata, qua BB. Fidelem a Sigmaringa Martyrem, Camillum de Lellis, Petrum Regalatum, Joſephum a Leoniſſa Confeſſores, & Catharinam de Riciis Virginem inter Sanctos retulit. 217.

Hæc ſententia ab eodem Advocato ejuſdem Procuratoris nomine acceptata fuit, & ab eodem ſupplicatum fuit Pontifici, ut Litteras Apoſtolicas ſuper eadem Canonizatione decerneret; annuit Pontifex dicens: Decerminus. ibid.

Idem Advocatus Protonotarios, & Notarios præſentes rogavit, ut Inſtrumenta ſuper Acta Canonizationis conficerent: quorum antiquior id facturos ſe promiſit dicens: Conficiemus. ibid.

Poſt hæc in gratiarum actionem hymnus Te Deum laudamus *cantatus eſt.* ibid.

Inde Pontifex Orationem, in qua nomina quinque novorum Sanctorum erant, recitavit. Cardinalis Diaconus formulam Confeſſionis, in quam eadem nomina inſerta erant, recitavit; tum Pontifex abſolutionem fecit, & omnibus benedixit, ita Actui Canonizationis extinctis cereis finis impoſitus eſt. ibid.

Canonizatio ſine Miſſæ Sacrificio, aut eo in ſequentem diem tranſlato peragi poteſt. Benedictus tamen XIV. Miſſam celebrare voluit. 218.

Orationes de quinque Sanctis canonizatis, quæ in Miſſa recitatæ ſunt. 218. & 219.

Homilia, quam Pontifex inter Miſſæ ſolemnia habuit. 219. ad 223.

Poſt Homiliam Cardinalis Diaconus cecinit: Confiteor, *& Epiſcopus Cardinalis Aſſiſtens Indulgentias petiit. Pontifex Indulgentiam Plenariam omnibus ibi præſentibus, viſitantibus vero quotannis ſepulcra quinque Canonizatorum, aliam Indulgentiam ſeptem annorum & totidem quadragenarum conceſſit.* 223.

Deſcribuntur Oblationes, quæ in hac Canoniz. in Miſſa factæ ſunt. ibid. & ſeq.

Abſoluta Miſſa Pontifex conſuetum Presbyterium a Cardinali Baſilicæ Vaticanæ Archipresbytero accepit. Calicem aureum & Patenam, quibus eo die Deo libaverat, Baſilicæ donavit. 225.

Inſtrumentum a Protonotariis confectum de memoratæ Canonizationis Actu. ibid. & ſeq.

Litteræ Decretales Canonizationis B. Fidelis a Sigmaringa Martyris. 227.

Litteræ Decretales Canonizationis B. Camilli de Lellis. 233.

Litteræ Decretales Canonizationis B. Petri Regalati. 239.

Litteræ Decretales Canonizationis B. Joſephi a Leoniſſa. 246.

Litteræ Decretales Canonizationis B. Catherinæ de Ricciis. 251.

Deſcribitur ornatus Vaticani Templi, 259. *uſque ad finem libri.*

IMAGINUM ELENCHUS
EARUMQUE DISTRIBUTIO.

1. NUMISMATIS Aurei quinque Sanctos referentis Ectypus in fronte Operis.

2. Ichnographia Aulæ Conſiſtorii ſecreti pro Congregatione ordinaria S. Rit. *pag.* 2.

3. Ichnographia Aulæ Conſiſtorii ſecreti in Palatio Quirinali. *pag.* 12.

4. Ichnographia Aulæ Regiæ in Palatio Quirinali pro Conſiſtorio publico. *pag.* 24.

5. Ichnographia Aulæ Paraſrenariorum loco Ducalis in Palatio Quirinalis. *pag.* 69.

6. Ichnographia Teatri in Vaticana Baſilica conſtructi. *pag.* 203.

7. Solemnis Equitationis ad Vaticanum inceſſus. *pag.* 209.

8. Exhibitio Cenſus in Aula Regia Vaticani. *pag.* 210.

9. Quinque Canonizandorum vexilla in ſolemni Supplicatione delata. *pag.* 212.

Quæ ſequuntur recto ordine in fine libri collocari debent.

10. Facies Templi Vaticani exterius per noctem illuminata. *pag.* 210.

11. Pictura repræſentans quinque Beatorum imagines, mediam Templi faciem occupans. *pag.* 213.

12. Præcipuæ Supplicationis partis, & ornatus magnæ navis deſcriptio. *pag.* 213.

13. Interioris Baſilicæ frontis Aram principem reſpicientis ornatus. *pag.* 214.

14. Theatri proſpectus. *pag.* 262.

A C T A
SOLEMNIS CANONIZATIONIS
BEATORUM SERVORUM DEI
FIDELIS A SIGMARINGA, CAMILLI DE LELLIS, PETRI REGALATI, JOSEPHI A LEONISSA, ET CATHARINÆ DE RICCIIS.

CIVITAS Sancta Jeruſalem, quæ (*a*) ſurſum eſt, mater noſtra de triplici profligato hoſte victoriam referentes excipiens, non omnibus eumdem aſſignat locum; ſed cum in ea (*b*) manſiones multæ ſint, ſecundum varietatem (*c*) meritorum ſuum unicuique gloriæ quoque gradum attribuit: (*d*) Nam *alia*, inquit Apoſtolus, *claritas ſolis*, *alia claritas lunæ*, *alia claritas ſtellarum*; *ſtella enim a ſtella differt in claritate*.

Hinc terreſtris iſta, quæ adhuc militat, perfecta illius æmulatrix (*e*), decedentes Chriſti Famulos, qui cum Mundo, ac veteri ſerpente carnem quoque vicerunt, non paribus attollit honoribus; ſed prout animadvertit Sanctitatis eorum famam percrebreſcere, miraculorumque & gratiarum fulgore coruſcare, venerationem ipſorum & cultum multimoda, ac varia ratione permittit, adauget, & præcipit; quod in beatificandis canonizandiſque iiſdem Dei Servis maxime elucet: Plura enim in album Sanctorum allectis tribuuntur, quæ in Beatorum numerum dumtaxat adſcriptis decerni non conſueverunt.

Hanc vero in terris curam ad viſibile Eccleſiæ Caput, Romanum ſcilicet Antiſtitem ſpectare, cui Chriſtus ligandi atque ſolvendi poteſtatem fecit, conſtanti & non intermiſſa plurium ſæculorum praxi comprobatur: etſi auctam adultamque contendant aliqui, ſolum ex eo tempore, cum Alexander Papa III. edita Decretali Primatibus, Epiſcopis, aliiſque omnibus interdixit, ne cuiquam imposterum Beati nomen & cultum tribuerent, privativum hoc jus Apoſtolicæ Sedi reſervans ſive tanquam de novo inductum, ſive poſtliminio reſtitutum. Ceterum (*f*) *hoc ſublime judicium ad eum tantum pertinere*, *qui eſt beati Petri Succeſſor*, *&* *Vicarius* JESU CHRISTI, ex eo facile evincitur, quod ſicut æternarum Sedium deſignatio, quæ non perſonis parantur, harum enim non eſt acceptor Deus, ſed meritis, quæ ſolum ſequuntur ex hac vita decentes, a ſupremi Patris arbitrio pendet, & voluntate, ut Divina nos docuit Sapientia, cum Zebedæi filiis per matrem ſibi primatum poſtulantibus reſpondit (*g*) *Sedere ad dexteram meam*, *vel ſiniſtram non eſt meum dare vobis*, *ſed quibus paratum eſt a Patre meo*. Ita conſentaneum fuit, ut diſpenſatio earum rerum, quæ ad decus præſidiumque faciunt Eccleſiæ, & ad Dei Servorum in terris glorificationem, in ſupremo illius Hierarcha, qui unctione Chriſtus, ſucceſſione Petrus eſt, ſolum reſideret. Petrus quippe a petra illa dicitur, quæ (*h*) *lapis eſt angularis*, (*i*) *faciens utraque unum*: quæque illum poſt ſe præcipuum militantis Eccleſiæ fundamentum, & caput collocavit. Unde vocatis ceteris in partem ſolicitudinis, poſthabitoque eo etiam Diſcipulo, quem ſupra reliquos Apoſtolos, teneriori amoris affectu proſequebatur, uni tantum Petro dictum a Domino eſt: (*k*) *Tu me ſequere* (*l*) *in individuæ unitatis conſortium*, *ideſt in veri Paſtoris officio*, *&* *poteſtate imitare*: *adeout* (*m*) *quæ ſibi erant poteſtate propria*, *eidem voluerit eſſe participatione communia*.

Cum igitur ad utrumque, poteſtatem ſcilicet, & magiſterium pertineat Beatificatio Servorum Dei, atque Beatorum Canonizatio, recte ſtatutum eſt, ut a ſolo militantis Eccleſiæ Capite penderet de regnantibus in cælo publicum prodere teſtimonium, & de honore, qui deferendus eiſdem eſſet in terris, tuto decernere, ac definire. Sed ne plura dicam hoc loco impedior aureo Opere jam vulgato, cui nihil aut addere, aut detrahere ulli unquam dabitur, PROSPERI CARDINALIS LAMBERTINI, quem ſumma Dei providentia poſt diuturnam ſex menſium Eccleſiæ viduitatem ad Apoſtolicæ Navis regimen ſexto abhinc anno vidimus evocari BENEDICTI XIV. nomine, Pontificem merito, & dignitate maximum. Hic tamquam (*n*) *ſapiens Architectus* poſitus (*o*) *in opus Miniſterii*, *in ædificationem Corporis Chriſti*, *ad conſummationem Sanctorum*, pluribus voluminibus, Beatificationis & Canonizationis originem ac progreſſionem perſequitur: antiqua praxi ad trutinam revocata, quæ perſcripta poſtea eſt pro valida confectione Proceſſuum, Cauſarum introductione, continuatione, ac felici conſummatione tradit, ac explicat; Conſtitutiones, Leges, & Decreta Prædeceſſorum ſuorum allegat; indulta, diſpenſationes, & gratias recenſet; Ritus & cæremonias refert, eaſque illuſtrat myſticis rationibus, confirmat exemplis: Quod unum deſiderabatur poſt tam egregium opus, ut præſtantiſſimus Auctor ſuprema Romani Pontificis auctoritate

(*a*) *Ad Galat. cap. 4. v. 26.* (*b*) *Joan. 14. v. 2.* (*c*) *Cap. Glorioſus de Reliq. & vener. SS. in 6.*
(*d*) *1. Corinth. cap. 15. v. 41.* (*e*) *Gloſſ. in Clement.* Ad noſtram *verb.* Eccleſia.
(*f*) *Innoc. III. in Lit. Canonizat. S. Kunegundis.* (*g*) *Matth. 20. v. 23.*
(*h*) *Ad Epheſ. 2. v. 20.* (*i*) *Ibid. v. 14.* (*k*) *Joan. 21. v. 19.*
(*l*) *S. Leo M. in Anniverſ. Aſſumpt. ſuæ & ſerm. ... in Natali SS. Apoſtolorum.*
(*m*) *S. Ambroſius ſerm. 47. & epiſt. 80.* (*n*) *1. Corinth. cap. 3. v. 10.* (*o*) *Epheſ. 4. v. 12.*

ipſe per ſe exequeretur, quæ tam ſapienti magiſterio alios edocuerat: hoc ad commune Eccleſiæ bonum in Petri Cathedra conſtitutus effecit; quandoquidem inter Beatos relatis Alexandro Saulo Epiſcopo Alerienſi & Camillo de Lellis, cultuque, qui Nicolao Albergati Cardinali Epiſcopo Bononienſi, & Benedicto a S. Philadelphio Laico profeſſo Ord. Min. Obſervant. S. Franciſci, annis centum & ultra tamquam Beatis tributus fuerat, approbato; hoc anno tandem Sanctis adſcripſit Beatos quinque, videlicet Fidelem a Sigmaringa, Camillum ipſum de Lellis, Petrum Regalatum, Joſephum a Leoniſſa, & Catharinam de Ricciis.

Quanto autem apparatu, labore, ac ſtudio id factum ſit, inſtituti ratio poſtulat, ut, quantum fieri poteſt, diligenter enarretur, ac exponatur. Occurrit prima, juxta temporum ſeriem, cauſa B. Fidelis a Sigmaringa, in qua duobus ex quatuor, quæ poſt indultam Beato venerationem propoſita fuerant, approbatis miraculis die 18. Januarii anni 1744. ſupererat dubium; an tuto procedi poſſet ad ſolemnem ejuſdem Beati Canonizationem. Quia vero cauſæ relator Eminentiſſimus D. Pompejus Card. Aldrovandi, ob demandatam ſibi Romandiolæ Legationem, Roma diſceſſerat: Eminentiſſimus D. Alexander Card. Albanus, in ejus locum a Pontifice ſuffectus, in generali ſacrorum Rituum Congregatione habita coram SANCTITATE SUA die 24. Martii in aula Palatii Quirinalis, ubi & Conſiſtoria ſecreta hiemis tempore haberi ſolent, titulo cauſæ perlecto, compendiariam Actorum relationem, quæ fieri conſueverat, Pontificis juſſu miſſam fecit, & ſimplex, de quo ſupra diximus, dubium propoſuit. Cum omnes, quot aderant, DD. Cardinales unanimiter affirmative reſpondiſſent; Summus Pontifex ſententiam ferre diſtulit; ut in re tam gravi largius ſibi lumen a Deo precibus poſtularet. Poſt menſem Pontifex peracto Miſſæ Sacrificio in Ara principe Templi Capuccinorum, in qua B. Fidelis Reliquiæ propoſitæ venerationi fuerant, ſe recepit in Chorum; ubi ſedens, laudato prius eodem Ordine, quem Deus tanti Martyris ſanguine voluit etiam commendatum, per Secretarium deinde Congregationis Sacrorum Rituum ſequens Decretum vulgari præcepit.

CONSTANTIEN., *SEU CURIEN.*

Canonizationis Beati FIDELIS A SIGMARINGA *Ordinis Minorum Capuccinorum, primi ex Miſſionariis S. Congregationis de Propaganda Fide ab Hæreticis in odium Fidei interempti.*

CUM Sanctiſſimus Dominus Noſter BENEDICTUS PAPA XIV. in cauſa Conſtantien. ſeu Curien. BEATI FIDELIS A SIGMARINGA Ordinis Minorum Capuccinorum declaraverit die 18. Januarii 1744. ex quatuor propoſitis miraculis duorum tertii generis approbationem, Primi videlicet: *Inſtantaneæ ſanationis Fratris Candidi a Mediolano Religioſi Profeſſi ejuſdem Ordinis Capuccinorum ab inveterato fere per decennium morbo epileptico, cum inſtantanea perfecta & abſoluta fractarum virium reſtitutione per Beati Effigiem capiti reverenter impoſitam, excluſa quacumque in morbum reincidentia*: ac Secundi: *Joſephi Kirner pueri quadriennis, qui omni pedum uſu triennalem ob rachitidem amiſſo, in eodem ſtatu permanens, ductus a matre ad eccleſiam ante Imaginem Beati, relictis fulcris, domum pedes rediit, & deinde ſemper undequaque ſanus inceſſit*; hodie vero poſtremum, quod ſupererat dubium nimirum: *An ſtante approbatione duorum præfatorum miraculorum tuto deveniri poſſit ad ſolemnem Beati Fidelis Canonizationem*; Sanctitas Sua in generali ſacrorum Rituum Congregatione die 24. Martii currentis anni 1744. coram ſe habita, ad humillimas preces Fratris Maximiliani a Wanghena Ordinis Capuccinorum Definitoris Generalis, & hujus cauſæ Poſtulatoris, referente Eminentiſs. & Reverendiſs. Domino Cardinali Alexandro Albano idem præfatum dubium, loco Eminentiſs. & Reverendiſs. Domini Cardinalis Aldovrandi abſentis, examinari dignata fuit præcipere; Cumque in ea tam Dominorum Conſultorum, quam Reverendiſſimorum Cardinalium ſuffragia audiverit unanimiter *Affirmative* reſpondentium, reſolutionem ea die adhuc differre cenſuit, ut uberioris prius auxilii, luminiſque cæleſtis copiam imploraret. Quo tandem abunde impleto, accitis coram ſe R. P. Ludovico de Valentibus Fidei Promotore, meque prædictæ Congregationis Secretario infraſcripta die Feſtivitatis ac Martyrii ejuſdem BEATI anniverſaria, poſt celebratum in Eccleſia Capuccinorum ad altare, ubi venerationi erat expoſita inſignis BEATI FIDELIS Reliquia, Divinum Sacrificium, præſens ejuſdem BEATI Canonizationis quandocumque faciendæ Decretum expediri ac publicari mandavit. Hac die 24. Aprilis 1744.

C. Card. de Marinis Præfectus.

Loco † Sigilli.

T. Patriarcha Hieroſolymitanus Secretarius.

Ubi Pontifex diſceſſit, Fr. Maximilianus a Wanghena, cauſæ Poſtulator, a R. P. D. Ludovico de Valentibus Fidei Promotore ſacris veſtibus induto prope altare majus ad cornu Epiſtolæ ſedente acceptum Decretum recitandum in Templo palam curavit: Quo facto idem Præſul hymnum *Te Deum* ab altari præcinuit, eumdem ſubſequentibus ad finem uſque Symphoniacis, & Muſicis, ſuccenſis etiam eodem tempore minoribus æneis tormentis, non ſine magno populi plauſu, & diei illius celebritate.

Parem nactæ ſunt exitum cauſæ BB. Petri Regalati, & Catharinæ de Ricciis, quarum primam eadem prædicta methodo retulit Eminentiſſimus Card. De Gentilibus, alteram Eminentiſſimus Lercarius, in Congregatione generali, coram SS. D. N., die 22. Septembris ejuſdem anni 1744. ſuper Dubio, An ſtante miraculorum approbatione tuto procedi poſſet ad Canonizationem; Etſi enim auditis Cardinalium, & Conſultorum ſuffragiis, judicium ferre Pontifex ſuperſediſſet; ut, quid ſibi decernendum foret, maturius deliberaret; Tamen poſt dies non amplius quindecim, quæ infra ſubjicimus, Decreta ſeorſim edidit.

OXOMEN.

Canonizationis Beati PETRI REGALATI *Ordinis Minorum, apud Hiſpanos Regularis Obſervantiæ S. Franciſci Reſtauratoris.*

CUM, poſt abſolutas de morte Antepræparatoriam & Præparatoriam Congregationes, referente Reverendiſs. D. Card. Antonio Xaverio De Gentilibus, propoſita fuerit in Congregatione Generali, habita coram Sanctiſſimo, die 2. Junii currentis anni, Cauſa Oxomen. Canonizationis B. PETRI REGALATI ſuper Dubio, *An & de quibus Miraculis conſtet poſt indultam a Sede Apoſtolica eidem BEATO venerationem*; Cumque Sanctitas Sua, præmiſſis præmittendis, duo ex eis in tertio genere approbaverit, uti colligitur ex Decreto edito die 14. Julii currentis anni; Deventum tandem fuit in alia Generali Congregatione, habita pariter coram Sanctiſſimo, die 22. Septembris proxime præteriti, ad poſtremum, quod ſupererat, Dubium: *An ſtante approbatione ſupradictorum duorum Miraculorum, tuto procedi poſſit ad ſolemnem ejuſdem BEATI Canonizationem*; Omnibuſque *Affirmative* reſpondentibus, Sanctitas Sua reſolutionem differre voluit, ut prius, effuſis ad Deum precibus, cæleſtis luminis opem in tam gravi deliberatione imploraret. Quibus impletis, idem Sanctiſſimus Dominus Noſter, poſt Miſſæ celebrationem ad altare S. Brunonis in Eccleſia S. Mariæ Angelorum ad Thermas Diocletianas, accitis coram ſe R. P. Ludovico de Valentibus Fidei Promotore, & me infraſcripto Secretario, præſens Canonizationis B. PETRI REGALATI, quandocumque faciendæ, Decretum expediri & publicari mandavit. Hac die 6. Octobris 1744.

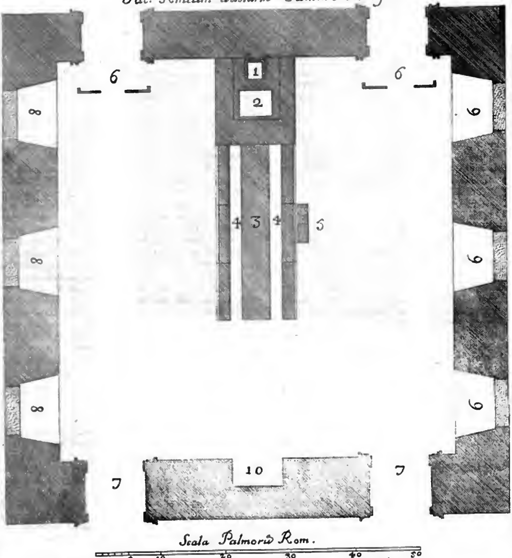
S. Card. Valenti,

Loco † Sigilli.

Th. Patriarcha Hieroſolym. S. R. C. Secr.

FLO-

Aula Conſiſtorii Secreti in Qrli Palatio pro Congregatione ordinaria
Sac. Rituum adſtante Summo Pontifice

1. Sedeſ Pontificia sub Vmbella a terra per gradum elevata.
2. Menſa Scriptoria pro Papa.
3. Altera oblonga pro Cardinalibuſ.
4. Cardinalium Sedilia.
5. Præaltum Scamnum ad scribendum pro Secretario.
6. Lignea veſtibula, (vulgò Buſsole).
7. Ianuæ ab Aula Parafrenariorum.
8. Feneſtræ verſus Quirinale Atrium.
9. Aliæ verſus Viridarium.
10. Infumibulum.

F L O R E N T I N A

Canonizationis Beatæ CATHARINÆ DE RICCIIS *Monialis Profeſſæ in Ven. Monaſterio S. Vincentii Civitatis Prati Ordinis Prædicatorum.*

RElata in Congregatione Generali Sac. Rituum habita die 24. Martii currentis anni coram Sanctiſſimo Domino Noſtro BENEDICTO PAPA XIV. per Reverendiſſimum D. Card. Lercarium Cauſa Canonizationis B. CATHARINÆ de RICCIIS ſuper Dubio: *An, & de quibus Miraculis conſtet poſt indultam eidem Beatæ Venerationem in caſu, & ad effectum de quo agitur:* Cum ex tribus, quæ tunc fuerunt propoſita, & examinata Miracula, Sanctitas Sua duo approbaverit ſecuta poſt formalem dictæ Beatæ CATHARINÆ Beatificationem, uti colligitur ex Decreto edito die 26. Maii currentis anni, & poſtmodum die 22. nuper elapſi menſis Septembris, coacta iterum Generali Congregatione Sac. Rituum coram eodem Sanctiſſimo Domino Noſtro propoſitum fuerit per ſupradictum Reverendiſſimum D. Card. Lercarium alterum, quod examinandum ſupererat, Dubium: *An ſtante approbatione duorum Miraculorum tuto deveniri poſſit ad ſolemnem ipſius Beatæ CATHARINÆ Canonizationem:* Omneſque, qui in ea Congregatione ſuffragium tulerint, affirmativum dederint reſponſum: Sanctitas Sua reſolutionem ea die differre voluit, ut tum ſuis, cum aliorum precibus in tam gravi deliberatione lumen a Patre luminum prius imploraret, quod cum abunde ſequentibus diebus peregerit, noviſſime infraſcripta die S. Brunoni Carthuſianorum Fundatori dicata poſt celebratum in Eccleſia S. Mariæ Angelorum Miſſæ Sacrificium, accitis coram ſe R. P. Ludovico de Valentibus Fidei promotore, meque infraſcripto Sac. Rituum Congregationis Secretario, ut novum decus Prædicatorum Ordini adderet, præſens Canonizationis memoratæ Beatæ CATHARINÆ de RICCIIS, quandocumque faciendæ, Decretum expediri ac publicari mandavit. Hac die 6. Octobris 1744.

S. Card. Valenti.

Loco † Sigilli.

T. Patriarcha Hieroſolymitanus Secr.

Et quoniam in Decreto ſuperiori mentio facta eſt de inclyto Carthuſianorum Parente Sancto Brunone, ad cujus altare ſacris operatus Pontifex, feſto illius die recurrente, B. Catharinam Sanctis accenſeri quandocumque poſſe declaravit; non eſſet abs re meminiſſe etiam quid circa eximium ejuſdem Inſtituti Sectatorem Nicolaum Albergati, Civem & Epiſcopum Bononien. clariſſimum ſacri Cardinalium Collegii decus & ornamentum Sanctitas Sua conſtituerit, coram decem Eminentiſſimis Patribus, nempe Lercari, de Gentilibus, Guadagni, Spinula, de Valentibus, de Montibus, Lucino, Bolognetti, Hieronymo Columna, Proſpero Columna de Sciarra juſſu Pontificis convocatis, atque una cum Oratore Bononiæ Comite Bentivolo in intimo ejuſdem Eccleſiæ Choro congregatis; niſi nos apprime inſtructos redderent ipſæ Apoſtolicæ literæ, quas referrem hoc loco, niſi eas jam impreſſas una cum Decreto, Lectionibus propriis, & peculiari Elogio ejuſdem Beati Nicolai Albergati in Martyrologio Romano apponendo, haberemus Tomo Sexto, pag. 461. (*) aurei revera Operis de Servorum Dei Beatificatione, & Beatorum Canonizatione, noviſſime a Sanctiſſimo ipſius auctore BENEDICTO PAPA XIV. ſummopere aucti, & tertio ſub prælo poſiti pro Conimbricenſi Liturgica Academia, quæ peculiarem ſuper hoc demandavit curam præclariſſimo viro P. Emmanueli de Azevedo Societatis Jeſu Alumno, cum ad promovendas non paucas Servorum Dei Cauſas a Luſitaniæ & Algarbiorum Rege ſelectus eſt præ omnibus, & Romæ detentus; ubi ab eodem Sanctiſſimo Patre Sacrorum Rituum Congregationis Conſultor renunciatus, ſumma vigilantia, & omnium Eruditorum expectatione præfatum Opus magnificentiſſime exſequitur.

Elaborabant inter hæc Poſtulatores BB. Camilli de Lellis, & Joſephi a Leoniſſa, ut quantocius cauſas, quas ſuſceperant, ad optatum Canonizationis finem perducerent. Ambæ ita proceſſerant, ut coram Sanctitate Sua rite perpenſis, quæ poſt impertitum eiſdem Beatis cultum a Deo facta fuerant eorum interceſſione, miraculis, Pontificium dumtaxat de iis expectaretur oraculum. Tempus non modicum interceſſerat, nec de Petri Cathedra vox incorrupta judicantis, de quibus conſtaret miraculis, adhuc intonuerat: Publicæ propterea privatæque preces in horum Beatorum Templis, & Cœnobiis eo dirigebantur, ut ad id obtinendum, quod petebatur, opportuna e cælo Pontificiæ menti lux affulgeret.

Benedictus vero, licet hæc ei cura alte inſediſſet in animo: tamen, ut populum ſibi commiſſum, omni, quo poterat, ſtudio acceptabilem Deo magis redderet, ſacram viſitationem inſtituere per id tempus decreverat, cujus initium a domo Dei ſe facturum primo die Maii anni 1745. etiam edixit.

Is dies erat Apoſtolorum Philippi, & Jacobi triumpho conſecratus. Summo igitur mane cum ad Lateranum ſe contuliſſet Pontifex, a Capitulo Baſilicæ, ejuſque Archipresbytero Nerio Cardinali Corſino Sancti Euſtachii Diacono exceptus, poſt effuſas ante auguſtiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum preces, aliaſque præparatorias ad Miſſam perlectas in eodem Altari Sacrificium confecit; quo abſoluto, in proximum Columnenſium Sacellum, e qua familia Cardinalis Hieronymus utriuſque Apoſtolici Palatii Pro-Præfectus præſens aderat, ſecedens Defunctorum animas conſuetis orationibus abſolvit. Mox utraſque cuſtodias, & eam ſcilicet, quæ cæleſtem Angelorum panem in Pyxide ſervat, & illam, qua ſacrorum Oleorum vaſa conduntur, intus & extra diligenter inſpexit. Deinde Capita beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ceteraſque plurimorum Sanctorum Reliquias, quæ in alto pegmate inſtar turris intra Templum erecto ſervantur, propius veneraturus, per amplam ſcalam de induſtria paratam, & ab Ara majori, quæ ex adverſo eſt, non longe applicitam ſuperius aſcendit.

Crates ferreæ inauratæ, quibus circumundique pegma concluditur, & quarum claves penes ſe habent, alteram Præfectus Domus Pontificiæ pro Papa, alteram Conſervatores Urbis pro Populo Romano, reſeratæ jam prius fuerant, velaque pariter demiſſa. Cuncta luſtravit Pontifex; recognovit documenta, quæ de identitate Reliquiarum teſtabantur, pertractans inde manibus etiam ſuis, quas exoſculari volebat, lipſanothecas.

Ab alto deſcendens Altarium menſas & ornatus earum inſpexit, ſacram ſupellectilem, ſingulaque omnia ad Divinum cultum, majeſtatemque, ac Miniſtrantium decorem ſpectantia, in Sacrarii ambitu diſpoſita ſedulo aſpexit: tandem ad Cappellam Domus Corſinæ divertit.

Eſt hæc ultima ad dexteram e Baſilica exeuntium, a ſan. mem. Clemente XII. Laurentio Corſino Sanctitatis ſuæ Prædeceſſore in memoriam S. Andreæ Feſulani Epiſcopi Cognati ſui erecta atque fundata. Pario lapide ornata eſt, cælaturis æneis multo auro illitis, anaglyptis, ſigniſque marmoreis, & egregia Divi Andreæ imagine ex opere muſivo, quæ tabulæ loco ſacram Aram mirifice illuſtrat: Præterea eſt in ea nobilis ex porphyrite Sarcophagus, quem vivens e Pantheon, olim Delubro, nunc Templo B. Mariæ ad Martyres, uni ex Cardinalibus S. R. E. in Diaconiam attributo, ipſius Eccleſiæ Canonicis exhibentibus aſportatum ad mortalis ſui Depoſiti cuſtodiam conſtituit ſibi Clemens, cujus voluntati obſequentes Gentiles ſui, cum vix ab obitu præfinitus annus efluxiſſet, ejus cadaver e Sancti Petri in Vaticano Baſilica, ubi depoſitum fuerat, privato funere elatum, prout ipſe Chirographo mandaverat, in eo deponendum curarunt.

Itaque Cappellam ingreſſus Papa Benedictus, defuncti Pontificis animæ intercedentibus B. Andreæ meritis a Deo precatus eſt pacem; Et quamvis non ignoraret præter Miniſtros ad Eccleſiaſtica obeunda munia certis redditibus attributis in ea inſtitutos, Sacrarium quoque veſtibus & vaſis, tum aureis tum ar-

(*) *In hac noſtra Editione habentur eodem Tom. VI. p. 199.*

argenteis, omnique alio cujuſvis generis apparatu, large inſtructum eſſe, honorifica tamen potius, quam cenſoria animaverſione, nihil voluit inobſervatum præterire.

Poſtremo remeavit ad Quirinale egrediens per Orientalem portam. Nova hic porticus, novaque templi facies ipſummet Clementem habet Auctorem; ut inſcriptum ejus nomen, & ſtemma gentilitium oſtendunt. Et quidem tantæ molis fabrica ita admirationi omnibus eſt, ut oculos etiam in ſe animoſque intuentium convertat, & Triclinium Leonis reſtitutum, & oblonga via ad agrum Seſſorianum aperta, utrumque regnantis Pontificis nobile opus. Neque vero in his dumtaxat ſe continuit munificentiſſimus Princeps: Longe majora ſunt, quæ ſuo quæque loco, ſi quidem ſcribendi copia fuerit, enarrabuntur. Unum tamen modo prætermittendum non eſt, tanto nimirum Pontifici tribuendum eſſe, ſi non amplius flexus & invius, ſed facilis & rectus acceſſus eſt ad Baſilicam Helenianam, quæ Sanctitatis Suæ, dum Presbyter Cardinalis eſſet, Titulus fuit: Si Frons hujus Templi molimine ipſo, & columnarum numero nobilis aſſurgit: demum Ædes tota velut nova Hieruſalem depoſito ſenio, & quaſi ſponſa ornata monilibus ſuis conſpicitur. Quæ omnia ſummatim indicat lapis ſuper oſtium in interiori ædis parte ita inſcriptus.

BASILICAM SESSORIANAM
A CONSTANTINO MAXIMO MATREQUE HELÈNA
A FUNDAMENTIS ERECTAM
ATQUE A LUCIO II. BONONIENSI RESTAURATAM
BENEDICTUS XIV. PONT. OPT. MAX.
JAM EAMDEM IN TITULUM HABITAM
FRONTE PORTICU ABSIDE THOLO EXTRUCTIS
VIAQUE AD LATERANUM
COMPLANATIS UNDIQUE MACERIIS AGGERIBUSQUE
EXCITATIS INGENTI LIBERALITATE
ORNAVIT RESTAURAVIT DITAVITQUE
ANNO REP. SAL. MDCCXLIII. PONT. IV.

Providam hanc Vicarii ſui curam in reſtaurandis Chriſtianæ Religionis monumentis, in reficiendis ornandiſque Baſilicis ſæculorum injuria collabentibus, in promovenda Eccleſiaſticorum diſciplina, tanto animi ſtudio ſuſceptam (*a*), qui ſcrutatur corda & ſcit quid Spiritus deſiderat, Chriſtus Jeſus benigno ſtatim favore eſt proſequutus. Nam cum Papa eo ipſo die primo Maii ex Laterano redux in domeſticum ſe recepiſſet cubiculum, adveniſſe tempus intellexit, quemadmodum diu precibus efflagitaverat (*b*), quo divitias gloriæ magni Dei mirabilia facientis in Servis ſuis, quos præparavit in gloriam, palam oſtenderet: Quapropter accerſitis RR. PP. Congregationis Sacrorum Rituum a Secretis, ac Fidei Promotore ſequentia duo Decreta ſuper approbatione Miraculorum in Cauſis Canonizationis BB. Camilli de Lellis, & Joſephi a Leoniſſa vulganda tradidit.

ROMANA, SEU THEATINA

Canonizationis BEATI CAMILLI DE LELLIS *Fundatoris Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis.*

POſtquam ſolemni Ritu inter Beatos relatus fuit Venerabilis Dei Famulus CAMILLUS DE LELLIS Fundator Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis, inſtantibus de more Poſtulatoribus pro impetranda ejuſdem Cauſæ Reaſſumptione, ut ad finem optatum, nempe Canonizationem, ipſa perducatur, ſignata fuit Commiſſio Reaſſumptionis Cauſæ, & Apoſtolici Proceſſus confecti (quorum validitas diligenter etiam examinata, atque inde probata fuit) de Miraculis, quæ ob interceſſionem Beati CAMILLI a Deo patrata ferebantur, poſtquam ille Beatorum numero adſcriptus eſt: Cum deinde eadem Miracula in examen revocari cœpiſſent, & accuratiſſima diſquiſitio de ipſis facta eſſet, uti mos eſt, in duabus Congregationibus Antepræparatoria, ac Præparatoria, demum coram Sanctiſſimo Domino Noſtro BENEDICTO XIV. die 16. Martii nuper elapſi habita fuit Congregatio Generalis Sacrorum Rituum, in qua propoſitum fuit Dubium, quod antea jam fuerat propoſitum in duabus Congregationibus Antepræparatoria, ac Præparatoria, quas ſuperius nominavimus --- *An, & de quibus Miraculis conſtet poſt indultam eidem BEATO Venerationem in caſu, & ad effectum* --- Sanctitas Sua, priuſquam accederet ad Congregationem, omnia Conſultorum ſuffragia perlegere voluit, quemadmodum facere conſuevit, atque illa deinde coram univerſo Cœtu dilucide expoſuit: Poſt hæc auditis Cardinalium ſuffragiis nihil novi conſtituit, non ſolum, ut Cauſam accuratius perpenderet, ſed etiam, ut Divinam opem in tam gravi, difficilique negotio diuturnis precibus imploraret: His omnibus peractis duo ex propoſitis Miraculis adprobavit: Primum illud eſt, quod in Ordine ſecundo loco deſcribitur, & Luciæ Tereſiæ Petti contigit, quæ ab ipſa Nativitate aſthmate oppreſſa, graviſſima reſpirandi difficultate laborabat, & cum magis ætate procederet, tanta malorum acceſſio facta eſt, ut non modo ineptam prorſus efficerent ad quemcumque vel leviſſimum laborem, ſed etiam macilento vultu, fractiſque viribus Corporis penitus extenuarent: Quin etiam gibbum contraxit, & ſanguinem immixtum ſanie deſpuere cœpit, itaut de ejus vita actum eſſe Medici unanimes adfirmarent: ſed illa poſt invocatum B. CAMILLUM momento temporis priſtino reſpirandi impedimento, & marcidis ſputis libera protinus evaſit, Corporis curvamine ſoluta fuit, & ſe ad labores omnes ſuſcipiendos idoneam, & expeditam ſenſit, cum nulla antea Criſis, ſeu mali mutatio eidem Mulieri contigiſſet: Atque ita reſtitutis viribus, poſtquam ſeptemdecim annis graviter vexata fuit, integra, perfectaque gaudet valetudine.

Secundum Miraculum, quod in Ordine tertium locum obtinebat, a Sanctitate Sua probatum, accidit Margaritæ Caſtelli Puellæ annorum duodeviginti, quæ Parentem habuit puſtulis infectam, & eodem morbo ita oppreſſa fuit, ut puſtulæ in diverſis partibus erumperent, & poſtremo ulcus per totum Corpus, & ingentes cruſtas ſanie manantes, & ſupramodum graveolentes inducerent. Tandem Menſe Julii anno 1743. cum Puellam febris acuta corripuiſſet, & nullum a medicinis levamen acciperet, omnem de ipſius ſanitate ſpem Medici depoſuerunt. Divinum Euchariſtiæ Sacramentum ipſi tamquam proxime morituræ fuit adminiſtratum, & omnia, quæ ad luctum & funebrem pompam ſpectant, jam parabantur; Interim ejus Mater, ac Soror ad interceſſionem Beati CAMILLI pie confugerunt, & ſtatim admirabile portentum evenit: Nam moriens Puella excitatur, & ſe incolumem, & ſanam exclamat: Lecto proſiliit, inflatum corpus detumuit, tabidæ Cruſtæ deciderunt, cibum ſumpſit integris ac reſtitutis viribus; nec ulla tunc temporis Criſis, ſeu mali mutatio interceſſit; Optimam pariter valetudinem, quam recuperavit, nunc etiam firmam retinet ac tuetur.

Hæc

(*a*) *Paral. cap.* 28. *v.* 9. *& ad Rom. cap.* 1. *v.* 27.
(*b*) *Ad Epheſ.* 22. *verſu* 18.

Hæc duo Miracula tanquam tertii generis Sanctitas Sua probavit, poſtquam in Lateranenſi Baſilica Sacrum hac die confecit, quemadmodum R. P. Fidei Promotori, & mihi infraſcripto Secretario declaravit, dum Sanctitas Sua præſens Decretum mihi tradidit. Hac die prima Maii Sanctis Apoſtolis Philippo, & Jacobo dicata anno 1745.

C. Card. de Marinis Præf.

Loco † Sigilli.

T. Patriarcha Hieroſolymitanus Secret.

SPOLETANA

Canonizationis BEATI JOSEPHI A LEONISSA *Sacerdotis Profeſſi Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum.*

PEracta jam a Clemente XII. fel. record. Beatificatione Venerabilis Dei Famuli JOSEPHI DE LEONISSA Sacerdotis Profeſſi ex Ordine Minorum Sancti Franciſci Capuccinorum, & ſignata deinde Commiſſione Reaſſumptionis Cauſæ, confectis auctoritate Apoſtolica Proceſſibus de Miraculis, quæ poſt eandem Beatificationem contigerunt, examinata pariter ſedulo, ac probata validitate ipſorum Proceſſuum, poſtremo in duabus Congregationibus Antepræparatoria, ac Præparatoria, quarum prima coacta fuit die 18. Junii anno 1743.; altera vero die 3. Martii anno 1744.; In his, inquam, Congregationibus propoſitum de more fuit: *An, & de quibus Miraculis conſtet poſt indultam dicto BEATO venerationem in caſu, & ad effectum &c.* -- Idem prolatum dubium fuit in Congregatione Generali Sacrorum Rituum habita coram Sanctiſſimo Domino Noſtro Papa BENEDICTO XIV. die 22. Septembris anno 1744.

Sanctitas Sua, priuſquam in Congregationem veniret, omnia Conſultorum ſuffragia perlegit, eaque fuſe retulit coram univerſo Cœtu: Poſt hæc auditis Cardinalium ſuffragiis, nihil omnino decernendum cenſuit, ut rem totam magis accurato ſtudio perpenderet, & ſeipſum Deo commendaret, ut lumen ſuum in hoc graviſſimo negotio impertiretur.

Itaque Sanctitas Sua, dum ejuſmodi Cauſæ privatum ſtudium impenderet, nonnullas difficultates deprehendit: Etenim circa primum, ac ſecundum Miraculum, quæ Conſultores & Cardinales majori plauſu exceperunt, advertit Sanctitas Sua nequaquam miſſos fuiſſe Romam articulos, ſeu capita rerum, ut ſuper illis a R. P. Fidei Promotore Interrogationes conficerentur, quæ ſolum propoſitæ fuerunt a Judicibus Remiſſorialibus Apoſtolicis: Id profecto novum & inuſitatum Sanctitati Suæ viſum fuit, eo quod de Proceſſu ageretur Spoleti confecto, quæ Civitas procul dubio paucis milliariis Roma diſtat: Quare contrarium id eſſe conſtat Sacræ Congregationis praxi, quam Sanctitas Sua in ſuis libris -- *De Canonizatione Sanctorum lib. 2. cap. 47. n. 3.* fuſe explicavit.

Accedit etiam, quod in Miraculis tertii generis *Inſtantaneitas* neceſſario demonſtranda ſit, quæ cognoſci quidem nullo modo poteſt, niſi prius oſtendatur ſtatus anterior immediatus morbi, qui deinde momento temporis mirabiliter ſanatus fuit: Quamobrem Sanctitas Sua percurrens Teſtium dicta, nihil ſane dubitandum putabat de præcedenti immediato, ac miſerrimo ſtatu morbi, ſed in apertam lucem manifeſto illum non deduci, eo quod opportunæ ac neceſſariæ Interrogationes prætermiſſæ fuiſſent; ideoque Proceſſum ejuſmodi ſpicæ comparandum eſſe, quæ licet matura ac frumenti granis repleta ſit, tamen illa non effundit, niſi alicujus manu excutiatur.

Cum hæc ita eſſent, Sanctitas Sua deſiderio, atque amore cognoſcendæ veritatis ſolum adducta, ſcribendum duxit ad Epiſcopum Spoletinum, qui ſuffectus eſt in locum ſui Prædeceſſoris, qui Proceſſui condendo interfuerat, ac vitæ curſum abſolvit: Illum ſecreto admonuit, ut accitis improviſo Teſtibus jam antea examinatis, & aliis pariter, qui vocari in examen poterant ac debuerant, ſed vocati nequaquam fuerant, illos opportune interrogaret de ſtatu immediato, qui ſanationi præceſſit: Epiſcopus ad Leoniſſam ſe conferens indicta jam ſacra Viſitatione Sanctitatis Suæ mandatis prudenter, accurateque ſatisfecit: Novum Proceſſum, quem condidit, Romam miſit, conſentaneum penitus illis omnibus, quæ ipſi commiſſa fuerant: Quem Proceſſum Sanctitas Sua tradidit, ut in Tabulario Sac. Congregationis collocetur, & ipſius cauſa difficultates omnes prorſus ſe exuiſſe adfirmavit. Addidit, Se nullam hæſitationem habuiſſe, ut litteras daret ad Epiſcopum Spoletinum, uti dictum eſt, quamvis adverſari videatur Decretum Alexandri VII. promulgatum anno 1658., quod Sanctitas Sua commemorat in Libris -- *De Canonizatione Sanctorum lib. 2. cap. 53. num. 11.* -- Quo ſane Decreto præcipitur, ne in cauſis ejuſmodi per quoſcumque adjungantur robora, ac veluti ſubſidia iis probationibus, quæ in Proceſſibus jam perfectis continentur: Sibi enim perſuaſit Decretum Alexandri VII. locum non habere, cum Pontifex ipſe pro cognoſcenda diligentius veritate hujuſmodi ſubſidia perquirat: Accedit etiam, quod illud Decretum editum fuit ad coercendos Poſtulatores, ne Teſtes novos pro libito ſuo imbuerent, priuſquam in examen vocarentur, aut cum veteres Teſtes iterum examen ſubire deberent: Porro hoc periculum obvenire nullo modo potuit ob accuratam diligentiam ac rationem, qua totum negotium adminiſtratum fuit: Poſtremo, etiamſi idem Decretum impedimentum aliquid afferre poſſet, Sanctitas Sua, quatenus opus eſſet, pro hac vice tantum illud prius abrogare conſtituerat.

Illuſtratis hoc pacto ob novas & opportunas interrogationes aſſertionibus Teſtium, qui prius examinati fuerant; iiſdemque magis corroboratis aliorum teſtimoniis, qui minime ad examen acceſſerant, licet acciri debuiſſent, apertiſſime patuit ſtatus morbi, qui ſanationi inſtantaneæ præceſſit, & cognitio habita eſt de illius continuatione, ſicuti in primo ex propoſitis Miraculis contendebatur: Quippe Spoletinus Epiſcopus teſtatus eſt, ſe vidiſſe Puerum, de quo ſermo inſtituitur, integræ ſanitati reſtitutum, & pedibus omnino liberum atque expeditum: Itaque Sanctitas Sua peracto Sacro in Baſilica Lateranenſi, accito R. P. Fidei Promotore, meque infraſcripto Secretario ſua auctoritate adprobavit tanquam Miraculum tertii generis incolumitatem redditam Joſepho Dionyſio, quam Poſtulatores primo loco expoſuerunt: Is Puer duorum annorum tam magnam corporis totius debilitatem ab ipſo vitæ exordio contraxerat, ut ſtare nullo modo poſſet; carnem vero lentam adeo, ac flexibilem habebat, ut, veluti ſudariolum, complicaretur: Eum Mater ad Eccleſiam detulit, ubi B. JOSEPHI Corpus repoſitum eſt, & ſuper Altare Puerum collocavit, BEATUM invocans magna religione ac pietate, ut illum ab ægritudine liberaret: Tunc Puer abſque ulla mora pedes ſuos ita corroborari ſenſit, ut incedere ſine difficultate, & currere potuerit; quo ſanitatis beneficio adhuc fruitur, uti ſuperius commemoravimus.

Inſuper Sanctitas Sua quoque probavit tanquam Miraculum tertii generis ſanationem Antoniæ Morelliæ, quam Poſtulatores ſecundo loco ſtatuerunt: Illa graviter laborabat fiſtula, quæ Callum etiam induxerat, & ſaniem permixtam ſanguine fundebat: Ex eadem fiſtula, cum hians pateret, ventus tam vehemens erumpebat, ut Candelam poſſet extinguere: per duos annos hoc morbo cruciata fuit, cui dolores etiam, Tuſſis, ac Febris ſuperaddebantur, donec pius Sacerdos illam oblinivit oleo, quod ante ſacrum Corpus Beati JOSEPHI ardere conſuevit: Tum momento temporis integram ſanitatem conſequuta eſt, fiſtula penitus occluſa, doloribus, Tuſſi, ac Febri omnino ceſſantibus, priſtinæ vires, & color naturalis ipſi redierunt, qua bona valetudine deinceps ſemper uſa eſt: Quare, ut de Pontificia adprobatione horum Miraculorum certum documentum exiſtat, Sanctitas Sua mihi infraſcripto Secretario præſens Decretum tradidit, hac die prima Maii Sanctis Apoſtolis Philippo, & Jacobo dicata anno 1745.

C. Cardinalis de Marinis Præfect.

Loco † Sigilli.

T. Patriarcha Hieroſolymitanus Secretarius.

Poſtero die rediit Summus Pontifex ad Lateranum, inceptam Viſitationem proſequuturus. Peracto Sacro in Aldobrandino Sacello, ubi Euchariſtia cuſtoditur, cum Eminentiſſimo Archipresbytero & Canonicis, qui

qui Sanctitatem Suam iiſdem ac pridie Cæremoniis advenientem receperant, in Veſtiarii receſſu conſedit: Libros ad Animarum curam ſpectantes, tum qui de Baptizatis, vel Confirmatis, ſeu Matrimonio conjunctis, ſeu vita functis teſtantur, tum eum, in quo Sacrificia pro Populo diebus ſaltem feſtis applicanda, juxta Sanctitatis Suæ encyclicam Epiſtolam datam Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, cunctiſque Locorum Ordinariis per Italiam die 19. Auguſti 1744. debent adnotari, ſedulo ne conſcripſiſſet & caute aſſervaret Eccleſiæ Rector, ſtudioſe quæſivit; Quia vero inter præcipua Parochorum munia, utpote qui in Epiſcoporum adjutorium aſſumuntur, comprehenditur obligatio inſtituendi ad Catholicam fidem rudes, ac pueros; qua methodo, quo loco, & tempore, quove adjutorio id ageretur, perſcrutatus eſt, ac nonnulla zelo & vigilantia paſtorali plena edidit decreta. Sane quantæ id Pontifici curæ ſit, palam faciunt inſtructiones ejus jam editæ, cum Bononienſem Cathedram obtineret, eaque benignitas, & humanitas, qua Chriſtum ducem ſequutus parvulos ad ſe venientes non ſemel erudivit ignaros, confirmavit inſtructos, omnes ad ſolidiorem ſcientiam muneribus allexit. Hæc ipſa Patriarchalis Baſilica Lateranenſis contemplata eſt hoc die, de quo loquor, tradentem pueris fidei rudimenta Benedictum, quem ante quinquennium in ſummo Apoſtolicæ dignitatis faſtigio poſitum exultans oſtenderat: Teſtis eſt etiam Congregatio, ſeu Societas, ut vocant, Doctrinæ Chriſtianæ, quam permutata Eccleſia antea nimis anguſta, aucto ad Miniſtros ſaluberrimi operis alendos cenſu, aliiſque præterea beneficiis cumulavit & gratiis. Ad hæc ut verbum Dei, cujus eſt cuſtos, in proximorum corde parere, atque alere Pontifex valeat; norunt omnes, quo honore in Apoſtolicas Ædes advehi ſinat, qua comitate excipiat, variiſque donis muneretur, quicumque ex pueris in annua generali diſputatione de fidei noſtræ Inſtitutis tamquam omnium peritiſſimus donatus laurea ſit.

At non minori ſollicitudine Eccleſiaſticæ diſciplinæ teneri demonſtravit Pontifex, cum die tertio præfati menſis Maii Viſitationem eamdem proſequutus multas tulit ſaluberrimas leges, quibus ii tenerentur, qui in ſortem Domini vocati ad concinendas divinas laudes Choro debent intereſſe, plureſque alias de bonorum Eccleſiæ procuratione, & Legatorum adimplemento: Cetera delegans cognoſcenda Eminentiſſimo Archipresbytero, & nonnullis ſibi adjunctis Conviſitatoribus ejuſdem Patriarchalis Canonicis. Revertar modo unde fueram digreſſus: Etenim ab enarratione Actorum, nimis dilapſus eſt ſermo.

Expeditis itaque Miraculorum approbatione Cauſis BB. Camilli, & Joſephi, reliquum erat dubium, an idcirco videretur poſſe tuto procedi ad eorum Canonizationem. Indicta de more ſuper eo generalis Congregatio habita fuit coram Sanctiſſimo Domino Noſtro die 3. ſequentis Auguſti, in qua licet ſinguli Suffragatores unanimi reſponſo *Poſſe* cenſuiſſent: Pontifex tamen animum ſuum pateſacere noluit, ut a Deo, ad cujus gloriam dirigitur Canonizatio, novis precibus & ſacrificiis, quid ſibi in tali negotio ſtatuendum foret, expoſceret; quod quanto Religionis ſtudio, quaque aſſiduitate præſtiterit, compertum iis eſt, qui Benedictum viderunt, quotidie, ut conſuetum ei eſt, ante Auguſtiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum publicæ expoſitum venerationi diu procumbentem; raro pietatis exemplo.

Imminebat interim dies 17. Auguſti univerſæ Chriſtianæ Reipublicæ felix, quo poſt longam ſex menſium viduitatem, talem ſponſum extemplo ſibi datum, ita gaviſa Eccleſia eſt, ut ejus magnitudini animi, prudentiæ, ſapientiæque confiſa, difficillimis hiſce temporibus bello, fame, peſtilentia, præcipue vero iterata Romani Imperii vacatione interturbatis, malorum, quæ timebantur, depulſionem ſibi merito præſagierit, & redintegratam in poſterum felicitatem, pace inter diffidentes Principes compoſita, ſibi obventuram firmiſſime ſperet.

Hunc igitur diem præelegit Pontifex ad ſequentium Decretorum promulgationem; ut precibus BB. Camilli, & Joſephi Deus ex Alto ineuntem ſuſcepti Miniſterii ſui annum ſextum benigno proſequeretur auxilio.

ROMANA, SEU THEATINA

Canonizationis BEATI CAMILLI DE LELLIS *Fundatoris Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis.*

PRopoſito in Sacrorum Rituum Congregatione Generali habita die tertia labentis menſis Auguſti coram Sanctiſſimo Domino Noſtro BENEDICTO PP. XIV. Dubio -- *An in Cauſa Beati CAMILLI DE LELLIS Fundatoris Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis*; in qua Sanctitas Sua die prima Maii currentis Anni bina approbaverat Miracula ſequuta poſt indultam eidem BEATO Venerationem, *tuto procedi poſſet ad ſolemnem ipſius Canonizationem* -- cum, omnibus affirmantibus, Sanctitas Sua reſolutionem diſtuliſſet, ut a Deo in re tam gravi opem imploraret, accitis poſtmodum coram Se R. P. Ludovico de Valentibus Fidei Promotore, meque infraſcripto Congregationis Sacrorum Rituum Secretario, poſt celebratum in Cappella domeſtica Sacrum, præſens Canonizationis Beati CAMILLI DE LELLIS quandocumque faciendæ Decretum expediri ac publicari mandavit. Elegiſſe autem ait pro editione & publicatione Decreti hanc ipſam diem decimam ſeptimam menſis Auguſti anni 1745. utpote anniverſariam ſuæ Aſſumptionis ad Summum Pontificatum: *Diem videlicet, quam ipſi honorabilem fecit Divina dignatio, quæ dum humilitatem ſuam in ſummum gradum provexit, quod neminem ſuorum ſperneret, demonſtravit*; vivam ſpem in Deo collocans, quod, interceſſione BEATI ſtato tempore inter Sanctos ſolemni ritu recenſendi, Sibi pro ſufferendo intolerabili onere, ſuis humeris reclinato, validiſſimo ſuo cæleſti auxilio præſto futurus ſit; *ne ſuſcepti operis magnitudo creberrima ſit offenſionis occaſio*, bene agnoſcens, *quod quamvis ſinguli quique Paſtores ſpeciali ſollicitudine gregibus ſuis præſint, & pro commiſſis ſibi ovibus rationem reddituri ſint, ſibi tamen cum omnibus cura communis eſt*: Quæ verba ſunt Sancti Leonis *in primo, & quarto Sermone in Anniverſario aſſumptionis ſuæ ad Summum Pontificatum*. Hac die 17. Auguſti 1745.

C. Card. de Marinis Præfectus.

Loco † Sigilli.

Th. Patriarcha Hieroſolymitanus S. R. C. Secret.

SPOLETANA

Canonizationis BEATI JOSEPHI A LEONISSA *Sacerdotis Profeſſi Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capuccinorum.*

SANCTISSIMUS Dominus Noſter BENEDICTUS PP. XIV. die prima Maii currentis anni 1745. bina approbavit Miracula a Deo patrata interceſſione Beati JOSEPHI A LEONISSA Sacerdotis Profeſſi Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capuccinorum, ſequuta poſt indultam dicto BEATO Venerationem, uti ex Decreto Sanctitatis Suæ dictis die & anno, edito plane colligitur.

Cum autem in Congregatione Generali Sacrorum Rituum habita coram Sanctitate Sua die tertia labentis menſis Auguſti propoſitum de more fuiſſet Dubium -- *An tuto procedi poſſet ad ſolemnem dicti BEATI Canonizationem* -- & affirmantibus omnibus, Sanctitas Sua reſolutionem diſtuliſſet, ut prius effuſis ad Deum precibus cæleſtis Numinis opem in tam gravi deliberatione imploraret: His adimpletis, accitis coram Se R. P. Ludovico de Valentibus Fidei Promotore & me infraſcripto Secretario, poſt celebratum in Cappella domeſtica Sacrum, præſens Canonizationis beati JOSEPHI A LEONISSA quandocumque faciendæ Decretum expediri & publicari mandavit.

Addidit Sanctitas Sua, Se pro hujuſce Decreti publicatione præſentem diem, decimam videlicet ſeptimam ejuſdem menſis elegiſſe, ſuæ Aſſumptionis ad Summum Pontificatum anniverſariam, ſperans orationibus BEATI eſſe præſtandum, *ut Deus miſericordiarum miniſterii ſui tempora benignus aſpiciat, Paſtoremque ovium ſuarum & cuſtodire ſemper dignetur & pa-*

& paſcere: Quæ verba ſunt ſancti Leoni Magni *Serm. 4. in Anniverſario aſſumptionis ſuæ ad Pontificatum.* Hac die 17. Auguſti 1745.

C. Card. de Marinis Præfectus.

Loco † Sigilli.

Th. Patriarcha Hieroſolymitanus S. R. C. Secretarius.

Porro ſtatuta horum quinque BB. Fidelis nempe a Sigmaringa, Camilli de Lellis, Petri Regalati, Joſephi a Leoniſſa, & Catharinæ de Ricciis Canonizatione, de loco, ubi eam peragi oporteret, dubitandum non videbatur; nam licet fel. rec. Benedictus XIII. Joannem Nepomucenum inter Sanctos Martyres, & Clemens XII. Vincentium a Paulo, & Joannem Franciſcum de Regis inter Sanctos Confeſſores non Pontifices, Julianam Falconeriam inter Sanctas Virgines, & Catharinam Fieſchi Adorni inter non Virgines in Lateranenſi Baſilica nuper retulerint, tamen Vaticanum Templum omnibus præferendum merito putabatur *pro majore rei dignitate & gloria; dignitate quidem propter Principum Eccleſiæ conſortia; gloria propter omnium gentium inundantem accurſum:* Ut ex Maffeo Vegio, Eugenii IV. Cubiculario refert Dominicus Cappelli Apoſtolicarum Ceremoniarum Magiſter in contextu Actorum Beatificationis & Canonizationis S. Franciſci Saleſii a ſe collectorum.

Idcirco Sanctiſſimus Dominus Noſter, ut tantæ rei dignitati Templi quoque Majeſtate conſuleret, non alio in poſterum loco, quam in Baſilica Vaticana Canonizationes Sanctorum habendas decrevit: Quod & quatuor ſæculorum uſu fuerat antea comprobatum, & ſan. mem. Alexander Papa VII. de formali Servorum Dei Beatificatione ibi celebranda jam pridem ſtabiliverat.

En Sanctitatis Suæ Conſtitutio.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

AD ſepulchra Apoſtolorum, quorum conſecrata Sanguine Roma, quæ fuerat Magiſtra erroris, facta eſt diſcipula veritatis; ad ſacros beati Petri cineres, ſuper cujus fidei firmitate extructa totius ſacri ædificii Cælo inſerenda conſurgit ſublimitas, Romana Mater Eccleſia in ſuis triumphat filiis, qui calcatis Mundi blanditiis, & infernalis hoſtis ſuperatis inſidiis ad præmia pervenerunt æterna; & quos inter Sanctos Dei Servos & cæleſtis beatitudinis conſortes congruo devotionis cultu venerandos Romani Pontificis a Chriſto Domino accepta, & per Petrum ad Succeſſores ſuos derivata decernit auctoritas. Quæ igitur a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris prudenti conſilio & provida ratione inſtituta ſunt, & longo deinde uſu recepta, pie ſancteque ſervata, Nos, quorum humilitatem ineffabilis Dei benignitas ad Cathedram Petri evehere dignata eſt, decet diligenter ſervare & ſtudioſe cuſtodire; & ſi quid vel temporum vel rerum varietate immutatum eſt, in integrum reſtituere, & ad priſtinam rationem ac formam revocare atque alia diſponere, prout in Domino videtur expedire.

Sane quidem omnes & ſingulæ Beatorum Canonizationes in Urbe noſtra peragendæ in Baſilica beati Petri Apoſtolorum Principis ſemper peractas fuiſſe, antiqua ac fide digna teſtantur monumenta: Cum autem fel. record. Benedictus Papa XIII. Prædeceſſor noſter, a quo ad Cardinalatus honorem aſſumpti fuimus, in eadem Vaticana Baſilica beatos Turribium ex Majorga, Jacobum a Marchia, Agnetem a Monte Politiano, Peregrinum Latioſum, Johannem a Cruce, Franciſcum Solanum, Aloyſium Gonzagam, Staniſlaum Koſtkam, & biennio poſt beatam Margaritam a Cortona Sanctorum cultu honorandos ſolemniter de more conſtituiſſet; ac deinde beatum Johannem Nepomucenum in Sanctorum numerum ſimiliter referre vellet, ei perſuaſum eſt, ut id in Baſilica noſtra Lateranenſi ſolemni ritu perageret. Nos, qui per id temporis Eccleſiæ Anconitanæ ex conceſſione & diſpenſatione Apoſtolica præeramus, eumdem Benedictum Prædeceſſorem per noſtras litteras certiorem facere non prætermiſimus, Beatorum Canonizationes quoties in Urbe faciendæ erant, nonniſi in Vaticana Baſilica ab antiquo tempore celebrari conſueviſſe; & ad hujuſmodi officium præſtandum eo magis Nos teneri credidimus, quia per plures annos, dum in minoribus eramus, unus ex inſignis ejuſdem Baſilicæ Capituli Canonicis extitimus; & per plures etiam annos munere Promotoris Fidei functi fuimus. Tum autem Roma benigne Nobis reſponſum eſt, quod in Baſilica Lateranenſi ſolemnis apparatus pro Canonizatione ibidem habenda jam nimium proceſſerat; noſtræque literæ ſerius quam oportebat, ad Urbem pervenerant.

Poſtmodum a piæ mem. Clemente PP. XII. ſimiliter Prædeceſſore noſtro ab Eccleſiæ Anconitanæ ad Eccleſiæ Bononienſis regimen Apoſtolica ejus auctoritate translatis Nobis ſignificatum eſt, prædictum Clementem Prædeceſſorem BB. Vincentii de Paulis, Johannis Franciſci Regis, Catharinæ Fieſchi Adorni, & Julianæ Falconeriæ Canonizationem propediem in Eccleſia Lateranenſi ſolemniter celebraturum: Sed quoniam per id tempus jam primus Tomus operis noſtri de Servorum Dei Beatificatione & Beatorum Canonizatione in publicum editus fuerat, in quo nullam ante præfati Benedicti Prædeceſſoris tempora Beatorum Canonizationem in Urbe ſolemniter, niſi in dicta Baſilica celebratam fuiſſe ſatis ſuperque demonſtratum fuerat, ulterius animi noſtri ſenſus aperire ſuperfluum duximus.

Præterea, cum ante fel. rec. Alexandri PP. VII. pariter Prædeceſſoris noſtri tempora nulla ſtatuta eſſet ſolemnitas in Beatificatione Venerabilium Servorum & Ancillarum Dei obſervanda; idemque ritum & ſolemnitatem adhibendam in ſacra functione hujuſmodi, eamque debita cum pompa in Vaticana Baſilica explendam decreverit, ita ſemper poſterioribus temporibus ſervatum eſt, ut omnes Beatificationes in eadem Vaticana Baſilica celebrarentur uſque ad Præfati Benedicti XIII. tempora, quo Romanam Eccleſiam gubernante, quamvis in Vaticana Baſilica Beatificatio Ancillæ Dei beatæ Hiacynthæ Mariſcottæ, & Servi Dei B. Joannis de Prado facta ſit; nihilominus Beatificatio Servi Dei B. Fidelis a Sigmaringa paulo poſt Canonizationem B. Johannis Nepomuceni in Baſilica Lateranenſi celebrata fuit. Poſt hanc vero Beatificationem in ejuſdem Benedicti Pontificatu in Baſilica Vaticana ſolemni ritu relati fuerunt in Beatorum numerum Servus Dei poſtea Beatus, & nunc ſanctus Vincentius de Paulis, & Servus Dei Beatus Petrus Forerius; in Pontificatu autem Clementis XII., paulo poſt ſupradictas Canonizationes in Baſilica Lateranenſi uno eodemque die unica ſolemnitate peractas, in eadem Baſilica ſolemniter adſcriptus eſt inter Beatos Servus Dei nunc beatus Joſeph a Leoniſſa: Cum autem a Nobis ob ineffabilem Dei benignitatem Pontificatus honorem ac onus gerentibus decretum fuiſſet, ut inter Beatos Servus Dei Alexander de Saulis adſcriberetur, ſolemnis ejuſdem Beatificationis functio in Baſilica Vaticana celebrata eſt.

Matura igitur conſideratione perpendentes, quod a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris omnes Venerabilium Servorum, & Ancillarum Dei Sanctificationes in Urbe noſtra ſolemniter peragendæ laudabili inſtituto, optimiſque ex cauſis ab antiquiſſimo tempore in Vaticana Baſilica, & quod ab Alexandri PP. VII. Prædeceſſoris noſtri, & ſucceſſivis deinde temporibus Beatificationes quoque in eadem Vaticana Baſilica, exceptis nonnullis ſupramemoratis Canonizationibus & Beatificationibus ab iiſdem Prædeceſſoribus noſtris Benedicto, & Clemente in Baſilica Lateranenſi peractis, ſemper celebratæ fuerunt: Ne igitur commendabili & antiquæ conſuetudini, & prædictæ Vaticanæ Baſilicæ prærogativæ hujuſmodi ex B. Johannis Nepomuceni Canonizatione, ac Venerabilis Servi Dei Fidelis a Sigmaringa Beatificatione a Benedicto; nec non ex Beatorum Vincentii de Paulis, & Johannis Franciſci Regis, ac Beatarum Catharinæ Fieſchi Adorni, & Julianæ Falconeriæ reſpective Canonizatione, & Venerabilis Servi Dei Joſephi a Leoniſſa Beatificatione a Clemente Prædeceſſoribus prædictis in Eccleſia Lateranenſi celebratis præjudicium aliquod afferatur, hac noſtra perpetuo valitura conſtitutione veterem conſuetudinem ac venerandum

Præ-

Prædeceſſorum noſtrorum inſtitutum, Decretumque Alexandri Prædeceſſoris prædicti ac integrum ejus tenorem Apoſtolica auctoritate approbantes confirmantes & innovantes, ac illis quodcumque Apoſtolicæ firmitatis robur adjicientes motu proprio, ex certa ſcientia, ac Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine decernimus præcipimus & conſtituimus, ut in poſterum & perpetuis inde futuris temporibus omnes & ſingulæ Venerabilium Servorum & Ancillarum Dei Beatificationes, ac BB. Canonizationes in Urbe noſtra prædicta pro tempore celebrandæ, non in aliis quam in Baſilica Principis Apoſtolorum de Urbe prædicta privative quoad reliquas Baſilicas Eccleſiaſque ejuſdem Urbis celebrari omnino debeant; utque Canonizationes & Beatificationes in eadem Eccleſia Lateranenſi a Benedicto, & Clemente Prædeceſſoribus prædictis, ut præfertur, peractæ nullo unquam tempore, perinde ac ſi in ea celebratæ non fuiſſent, præjudicium aliquod antiquo inſtituto & Vaticanæ Baſilicæ prærogativæ afferre valeant. Inſuper quoniam ab eodem Alexandro Prædeceſſore noſtro uſque ab anno 1659. alterum emanavit Decretum ſuper contributione tam in Beatificationibus quam in Canonizationibus favore Sacrarii ejuſdem Baſilicæ facienda, quod a Nobis in prædicto Tomo primo operis noſtri de Beatorum Canonizatione relatum eſt, motu, ſcientia, & poteſtate ſimili illud approbamus & confirmamus, & quatenus opus ſit, quæ ab ipſo Alexandro Prædeceſſore decreta ſunt, rurſus decernimus & conſtituimus; & in futurum ab omnibus inviolabiliter obſervari volumus & mandamus.

Præſentes quoque ex eo quod intereſſe ad præmiſſa habentes ad hoc vocati & auditi non fuerint, aut ex alia quavis juridica & legitima, etiam neceſſario exprimenda cauſa, vel quocumque prætextu de intentionis noſtræ aut alio quovis defectu notari vel impugnari nullo unquam tempore poſſe, ſed ſemper firmas validas & efficaces fore, & eſſe.

Sicque & non alias per quoſcumque Judices etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, ac quoſcumque alios Judices quacumque judicandi facultate ſuffultos judicari & definiri debere; ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate; irritum quoque & inane quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus Canonizationibus & Beatificationibus in prædicta Eccleſia Lateranenſi, ut præfertur, celebratis, ac noſtræ & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de jure quæſito non tollendo; nec non conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ſi quæ contra litterarum noſtrarum hujuſmodi tenorem editæ exiſtant, ſtatutis, conſuetudinibus, privilegiis quoque & indultis, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe volumus contrariis quibuſcumque.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtri Decreti, ſtatuti, conſtitutionis, confirmationis, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem nono Cal. Decembris Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo primo Pontificatus noſtri Anno Secundo.

D. Cardin. Paſſioneus.

Viſa de Curia
N. Antonellus. X. Sub-Datarius.

I. B. Eugenius.

Interim poſtulata cum Regum & Principum, tum Regularium ipſorum Ordinum aſſidue ad Sanctitatem ſuam deferebantur, ut quantocius hos quinque Beatos Sanctis dignaretur adſcribere; quas preces & vota cum libenti animo Pontifex excepiſſet, proximo ſequenti anno ſe relaturum Eos in Album Sanctorum benigne affirmavit, Poſtulatoribus tamen admonitis, ne parcerent ſumptui, ut apparatus ſplendore & magnificentia, quæ peragenda erat Canonizatio, ſuperiores reliquas antecelleret. Quod jure petere videbatur poſt imminutam in ſtrenis & ſportulis ipſarum Cauſarum impenſam taxatione certa, ab eodem jam edita, in poſterum valitura.

Ac onus quidem parandi omnia, & diſponendi quæ ad tantam celebritatem requiruntur, ipſorum tantummodo Poſtulatorum eſt: Conſuevere tamen Romani Pontifices, ut omnia rite fiant atque ordine, aliquem eiſdem præficere non minus authoritate, quam dignitate conſpicuum, qui aliquando unus etiam e S. R. E. Cardinalium numero fuit; ut Xiſto V. Pontifice factum eſt in Canonizatione ſancti Didaci: Noviſſimis vero hiſce temporibus hanc curam demandarunt aut Præfecto Palatii Apoſtolici, aut Fidei Promotori ut Sanctitati quoque Suæ contigit, cum Fidei Promotor Benedicto XIII. Pontifice Canonizationum, quæ tunc factæ fuerunt, res adminiſtravit. Verum Pontifex cum perſpectam haberet, non modo vigilantiam, verum etiam prudentiam R. P. D. Theodori Boccapaduli, quem ſibi a ſecretis eleemoſynis eſſe jam pridem juſſerat, ipſi præ omnibus tale negotium commiſit nuncio miſſo per Epiſtolam Secretariæ Status.

Eo ferme tempore admoniti RR. PP. Cauſarum Poſtulatores fuere tam de hujuſmodi electione, quam de die 29. Junii anni proxime futuri, quem utpote SS. Petri & Pauli Apoſtolorum martyrio conſecratum, ad Canonizationem peragendam Pontifex deſtinaverat. Moliri ſtatim illi ſummo ſtudio quidquid aut excogitari elegantius, aut artificio effici magnificentius poterat, & conferre conſilia inter ſe cœperunt; atque ut pro ſua quiſque parte quid curaturi eſſent, unanimi conſenſione deliberarent, primum ſemel in hebdomada, deinde ſingulis quindecim diebus Pontificio juſſu conveniebant apud Reverendiſſimum P. Thomam Ripoll Generalem Ordinis Prædicatorum Magiſtrum & in Cauſa beatæ Catharinæ de Ricciis Poſtulatorem, Virum cum multo rerum uſu præſtantem, tum etiam nonagenarium. Ea, quæ rata ipſis erant, Sanctitati Suæ continuo ſignificabantur; cum diſtricte præcepiſſet Pontifex, ne quid inconſulto Se fieret, & non probante.

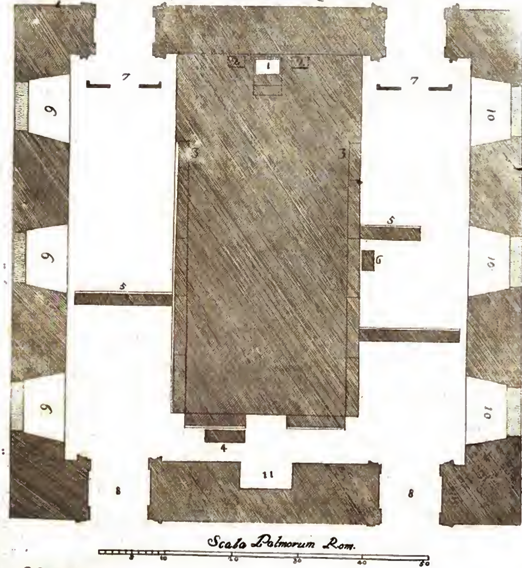
Hæc cum ita compararentur, vergebat in finem annus; bellicus autem furor, qui Europam, atque adeo noſtram etiam Italiam quadriennio amplius afflixerat, non jam, ut optabatur, conquieſcere, ſed magis augeri videbatur. Conclamabat (a) Pontifex una cum Populo ad Deum, ut (b) fieret Pax in virtute ſua, & miſeratione placatus (c) indignationem ſuam averteret a nobis. Cum in his tamen verſaremur anguſtiis, multaque timeremus, quæ jam impendebant; (d) Pater miſericordiarum & Deus totius conſolationis, (e) qui nos neque jucunditates neque tribulationes ſinit habere continuas; ſed ita ex (f) adverſis & proſperis, mortalium vitam contexit, ut mæſtis rebus quædam etiam jucunda permiſceat, conſolatus eſt nos lætiſſimo nuncio, qui Septembri menſe allatus Romam eſt, Franciſcum nempe I. Lotharingiæ & Vargionum Ducem, atque magnum Ducem Hetruriæ, Francofurti electum Romanorum Regem & Imperatorem futurum.

Rem tantam & munus e Cælo datum, ut Sacro Apoſtolico Senatui ſignificaret Pontifex, Conſiſtorio ſecreto in diem 15. Decembris indicto, ante Eccleſiarum in eo propoſitionem Germanicorum Comitiorum eventum diſerto narravit alloquio, acceptaſque ab electo Romanorum Rege literas coram adſtantibus S. R. E. Cardinalibus, a D. Cajetano Amato Litterarum Apoſtolicarum ad Principes Secretario conſueta Cubiculariorum Cappa induto recitari voluit; ad gratias præterea Deo agendas pro tanto beneficio ſequentem Feriam quintam deſtinavit.

Poſtero itaque die, cum per impreſſam ſchedulam admoniti fuiſſent Eminentiſſimi Patres & omnes Prælatorum ordines; frequens, ut in maxima lætitia, etiam populus Pontificium in Quirinali Sacellum complevit. Rem Divinam in gratiarum actionem peregit

(a) *Joſue cap. 6. verſu 5.* (b) *Pſalmo 121. verſu 6.* (c) *Pſalmo 84. v. 4.* (d) *2. ad Corinth. cap. 1. v. 3.*
(e) *S. Jo. Chryſoſt. Homil. 8. in Matth.* (f) *Ibid.*

Ichnographia Aulę Conſiſtorii Secreti in Palatio Quirinali

1. Sedes Pontificia
2. Consueta Cardinalium Diaconorum Assistentium scabella ad ornatum tantum
3. Sedilia Cardinalium
4. Sedile vacans ad claudendum Terragonum.
5. Similia ad arcendum Populum
6. Aliud pro sustinen. libro Taxarum; ac tintinnabulo.
7. Lignea vestibula ad intima Cubicula Papæ (vulgo Buſsole).
8. Ianuę ab Aula Parafrenariorum.
9. Fenestræ verſus Atrium Quirinale.
10. Alię versus Viridarium.
11. Infumibulum.

git Eminentiſſimus Paſſioneus Brevium a Secretis. Adfuit Papa ſacris pretioſis veſtibus indutus: Rubeis quoque Cappis ſupra veſtes ſimiliter rubeas, licet id fieri non conſueverit Adventus tempore, circumamicti interfuere Cardinales. Urbs tota cum privatim tum publice in magna lætitia biduo verſata eſt.

INTIMATIO

Per Curſores facienda, Domi quoque dimiſſa copia.

DIE decima ſexta labentis Menſis Decembris, feria quinta, in Sacello Paulino Palatii Apoſtolici Quirinalis, hora decima ſeptima *erit Cappella, in qua adſtante Sanctiſſimo D. N. BENEDICTO PP. XIV. Miſſam cantabit in gratiarum actionem pro Electione Regis Romanorum Eminentiſſimus, & Reverendiſſimus D. Card. Paſſionei.*

Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi DD. Cardinales intererunt induti Veſtibus, & Cappis rubeis, *quo colore per integram enunciatam diem utentur.*

De ſero autem feriæ quartæ præcedentis, nempe die 15. ejuſdem menſis, & ſub noctæ pariter hujus diei luminaria ad feneſtras accendi, & ante propria Palatia dolia comburi in lætitiæ ſignum mandabunt.

Ideo intimentur omnes & ſinguli Eminentiſſimi & Reverendiſſimi DD. Cardinales, Gubernator Urbis, Principes Solii, ceterique intimari ſoliti.

De Mandato Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ

Ignatius Reali Apoſt. Cærem. Præf.

Tranſactis ſubinde Natalitiis Domini feriis, Paſchalibuſque Sacramentis conſummatis intelligens Pontifex, Epiſcopos a ſuarum Diœceſium procuratione expeditiores jam eſſe, ut tam grave Canonizationis negotium conſilio juvarent ſuo, ejuſque Majeſtatem augerent præſentia, eos, qui intra centeſimum ab Urbe lapidem erant, datis confeſtim litteris acciri juſſit a Secretario Congregationis Cardinalium Sacri Concilii Tridentini Interpretum, qui eodem prorſus exemplo ſingulis ita ſcripſit.

Illuſtriſs., & Reverendiſs. Dñe Pñe Obſervandiſs.

MAndatum, quod SANCTITAS SUA mibi dedit, ad Ampl. Tuam Ill. harum litterarum officio perſequor, ut, cum primis Menſis Junii diebus quinque Conſiſtoria Semipublica habenda ſint, prinſquam in Sanctorum Album ſolemni Eccleſiæ ritu totidem Beati a SANCTITATE SUA referantur FIDELIS a SIGMARINGA, CAMILLUS de LELLIS, PETRUS REGALATUS, JOSEPH a LEONISSA, & CATHARINA de RICCIIS, Urbem poſtremis Menſis Maji diebus accedas, niſi graviſſimæ Paſtoralis Officii curæ præſentiam iſtic tuam deſiderent. Te interim reliquum mibi eſt admonere gratiſſimum & acceptiſſimum SANCTITATI SUÆ futurum, ſi ſtatuto tempore præſto fueris, atque hanc Eccleſiæ celebritatem Ampl. Tuæ Ill., cujus manus reverenter deoſculor, dignitate boneſtaveris.

Ampl. Tuæ Illuſtriſſimæ, ac Reverendiſſimæ

Romæ Idibus Aprilis 1746.

Addictiſs. & Obſequentiſs. Servus
Joſeph Furietti S. Concilii Secret.

Quod ad alios Antiſtites pertinet, qui longius aberant ab Urbe, aperte ſignificaverat Pontifex, ſi Romam per id tempus veniſſent, eorum acceſſum loco ſtatutæ a Conſtitutionibus Pontificiis ſacrorum Liminum Viſitationis ſe habiturum; quod Pontificis conſilium ac placitum ubi cognitum iis fuit, qui Romæ Epiſcoporum res agunt, ſuum unuſquiſque Præſulem ſtatim commonuit, ut oblatam Paſtoralis Officii debitum perſolvendi, & celebritatis, quæ raro accidit, ſpectandæ opportunitatem ne dimitterent: Ex quo factum eſt, ut nonnulli Orientales etiam Epiſcopi interventu ſuo Canonizationem honeſtaverint. Interim viſum eſt Sanctiſſimo Patri, Conſiſtorium ſecretum habere, in quo juxta Ritus rationem a majoribus acceptam, Cardinalis Sacrorum Rituum Congregationis Præfectus, vel antiquior in ipſa Congregatione cauſas adlegendorum inter Cœlites contracta debuiſſet oratione proponere, ut de auditis Pontifice mox quærente ſententiam ſuam dicere quiſque ex Cardinalibus poſſet; præfatum tamen onus cauſarum referendarum eo die Suamet Sanctitas ſummo labore ſuſcepit. Ejuſmodi erat inſtructio, ſingulis Eminentiſſimis Patribus juſſu Pontificis opportune per Curſores tranſmiſſa.

Eminentiſſime, & Reverendiſſime Domine.

IN proximo Conſiſtorio Sanctiſſimus Dominus Noſter BENEDICTUS PAPA XIV. methodica, ac compendioſa narratione referet Vitam, Virtutes, & miracula Beatorum FIDELIS a SIGMARINGA Martyris, Ordinis Minorum Capuccinorum S. Franciſci, CAMILLI de LELLIS Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis Fundatoris, PETRI REGALATI Ordinis Minorum Obſervantium S. Franciſci, JOSEPHI a LEONISSA pariter Ordinis Minorum Capuccinorum S. Franciſci Confeſſorum; & tandem CATHARINÆ de RICCIIS Ordinis Prædicatorum Virginis; necnon Acta in Cauſa Beatificationis & Canonizationis eorumdem, quæ Sacrorum Rituum Congregatio prævio rigoroſo examine admiſit & approbavit. Quibus expletis idem Sanctiſſimus Dominus Noſter Fratrum ſuffragia exquiret: An ſcilicet deveniendum ſit ad ſolemnem eorumdem Beatorum Canonizationem: Et ſinguli Cardinales per verbum PLACET, vel NON PLACET, ſententias aperirent, prout ad Dei gloriam & Catbolicæ Eccleſiæ decus magis eis expedire videbitur.

De Mandato Sanctiſſimi Domini noſtri Papæ.

Ignatius Reali Apoſt. Cærem. Præf.

Feria igitur ſecunda poſt octavam Paſchatis die 18. menſis Aprilis conſtitere in conſueta Palatii Apoſtolici Quirinalis Aula Summus Pontifex & Cardinales deliberaturi ſuper graviſſimo Canonizationis negotio. Omitto deſcriptionem tam loci, quam cæremoniarum hujus Conſiſtorii; quod & in reliquis faciam, de quibus loquar, niſi peculiare in iis aliquid acciderit, & notatu dignum, cum ſatis diſerte atque ſubtiliter de iis omnibus pertractaverit Clariſſimus Vir Juſtinianus Chiapponus Apoſtolicæ Sedis Cæremoniarius in Actis Canonizationis Sanctorum Pii V. Pontificis Maximi, Andreæ Avellini, Felicis a Cantalicio, & Catharinæ de Bononia a ſan. mem. Clemente XI. anno ſui Pontificatus & ſeculi hujus duodecimo habitæ.

Poſt privata cum Sanctiſſimo Cardinalium colloquia (his enim unice fas eſt tempore Conſiſtorii accedere ad alloquendum Pontificem) dimiſſo Populo clauſum fuit de more Conſiſtorialis Aulæ Oſtium. Tunc primum omnium Cardinali Paulutio, qui ante paucos dies redux in Urbem, licet in Conſiſtorio publico fuiſſet exceptus, & in eo Galero rubro Pontificali donatus, nulli tamen adhuc ſecreto interfuerat Conſiſtorio, interdixit Sanctitas Sua, ne ſententiam diceret in Conſiſtoriis aut Conſiliis, quæ ab aliis Cardinalibus haberentur, quouſque juxta conſuetum Pontifex ei os aperiret. Porro hoc vinculo, quod Liber Cæremonialis *Claudere os* appellat, olim adſtringebantur novi Cardinales ad ſecundum uſque vel tertium Conſiſtorium. Cum vero Papa eis os vellet aperire, exibant hi ab Aula, donec a Pontifice aliorum Cardinalium auditis ſuper præfati vinculi ſolutione ſuffragiis, iiſque conſentientibus, in Aulam revocarentur. Tum Pontifex eos ſtantes gravibus verbis inſtruebat, qua prudentia modeſtia & humanitate in omnibus conſiliis & judiciis ſe gerere deberent, in quibus ſententiæ in poſterum dicendæ poteſtas ipſis dabatur. Modo vero prætermiſſa ſuffragiorum petitione atque hortatione aſſolent Pontifices in eodem ut plurimum Conſiſtorio claudere ac aperire os novis Cardinalibus. Ore igitur Cardinali ita clauſo, hanc habuit orationem Sanctitas Sua; antequam ad ea veniret, quæ de ſingulis Canonizandorum cauſis erat dicturus.

VENERABILES FRATRES. Septuageſimum ſecundum hujus vitæ mortalis annum inivimus, illudque affirmare jure poſſumus annos quinquaginta contuliſſe, exiguo licet cum fructu, ſtudiis Eccleſiaſticis excolendis, atque iis præſertim, quæ ad Beatificationem Servorum Dei, ac Beatorum Canonizationem pertinent. Cum enim forenſibus ſtudiis operam dare ſtatuiſſemus, factum eſt, ut Alexander Caprara tunc temporis Rotæ Romanæ Auditor, ac deinde Cardinalis, illius Tribunal Secretum, ut ajunt, Nobis communicaret. Cum vero ille pariter inter Conſultores Congregationis Sacrorum Rituum fuiſſet adſcriptus, cœpimus accurate legere ſcripta exhibita a Poſtulatoribus, atque animadverſiones Promotoris Fidei; & alia quoque pro his ſtudiis adjumenta conſequuti ſumus ex domeſticis colloquiis, quæ idem Præſul Caprara nobiſcum interſerebat.

Deinde a Clemente XI. felicis recordationis inter Conſiſtoriales Advocatos recenſiti, ipſius Pontificis juſſu duas cauſas Canonizationum promovendas ſuſcepimus, nempe Beatæ Catharinæ Bononienſis, ac Beati Pii V., quæ ſub eodem Clementis XI. Pontificatu ad finem ſolemnis Canonizationis perductæ fuerunt: Præter has Cauſas, aliis quoque multis tum Beatificationis, tum Canonizationis operam noſtram ac patrocinium impendimus, quas hoc loco recenſere ſupervacaneum ducimus; & quæ non pauca neque exigua ſane volumina, ſi colligerentur, efficerent.

Poſt hæc Promotoris Fidei perhonorificum munus ab eodem Clemente XI. Nobis demandatum fuit, quod per viginti & amplius annos, videlicet, cum idem Clemens XI., ac deinde Innocentius XIII., ac Benedictus XIII. Sedem Apoſtolicam tenuerunt, pro imbecillitate noſtrarum virium, quam diligentiſſime obire curavimus. Illud pro certo adfirmare poſſe videmur, graviſſimas laboris partes Nobis ipſis ſemper deſumpſiſſe; nec ſatis exiſtimaſſe ſtudium ad ea negotia dumtaxat neceſſarium, quæ proponebantur, expedienda, ſed Acta univerſa Congregationis Sacrorum Rituum penitus inſpexiſſe; ipſius Tabularium & monumenta omnia, quæ ad rem facere poſſent, ita pervolviſſe, ut ea quoque adnotaremus, quæ Nobis opportuna fore videbantur. Illud pariter aſſerere poſſumus, eas omnes Beatificationes & Canonizationes, quæ vel a Clemente XI., vel a Benedicto XIII. ſolemniter indictæ ſunt, noſtris laboribus, noſtriſque vigiliis ante diſpoſitas ac peractas fuiſſe. Porro ſi idipſum Nobis tribueremus de illis Canonizationibus, quas deinde Clemens XII. peregit, nihil a veritate alienum diceremus. Nam in Cauſis ejuſmodi, quæ tunc temporis abſolutæ ſunt, non modo earum initia inſtituta atque expedita, ſed etiam præcipuæ quæſtiones in examen adductæ ac ſolutæ fuerunt, cum adhuc Nos ipſi munere Promotoris Fidei fungeremur.

Poſtea Benedicti XIII. ſingulari beneficentia in Cardinalium Collegium cooptati fuimus, atque inter Cardinales Congregationis Sacrorum Rituum adnumerati. Quapropter eo, licet exiguo temporis ſpatio, quo tunc Romæ permanſimus, Congregationibus intereſſe non prætermiſimus, ac ſententiam noſtram, qualiſcumque fuerit, libere proferre. Paulo poſt ad regendam Anconitanam Eccleſiam, ac deinde Bononienſem delecti fuimus, in quibus adminiſtrandis duodecim annos inſumpſimus: Tum, licet Paſtoralis officii ſollicitudo Nos plurimum occupatos tenuerit, tamen rationem temporis ita habuimus, & nocturnæ corporis quieti aliquas horas ita ſubtraximus, ut Nobis contigerit, præter plura, quæ in lucem emiſimus, ſimul etiam colligere, diſponere, ac ſedulo perpendere pene innumeras adnotationes, quas olim congeſſimus, cum Fidei Promotorem ageremus; Inſuper plura ſuperaddere, quæ ad explicanda Miracula conferre maxime poſſunt, cui rei gerendæ ac perficiendæ magno adjumento Nobis fuit copia librorum tum antiquorum tum recentium, qui ad Phyſicam ac Medicinam pertinebant; tum præſertim conſilia præſtantium Doctorum, quos Bononiæ deprehendimus. Quamobrem de Beatificatione Servorum Dei, ac Beatorum Canonizatione quatuor Volumina compoſuimus, quæ in lucem edita fuerunt.

Poſtremo ad Summum Pontificatum, licet immerentes, evecti, cum facillimum ſit inventis addere, plura additamenta non parvi momenti ac pretii fecimus iiſdem Commentariis, quæ magis accurate copioſeque lucem publicam ſecundo adſpexerunt. Ad Congregationes Sacrorum Rituum, quæ coram Nobis frequenter habitæ ſunt, convenimus, in quibus non modo ſententiam noſtram expoſuimus, ſed ejus quoque rationem palam indicavimus. In qualibet propoſita Cauſa decrevimus ea, quæ magis opportuna judicavimus; alia quoque Decreta promulgavimus ad rectum examen hujuſmodi Cauſarum, earumque ſolutionem inſtituendam. Tandem aliquos Dei Famulos conſueto Ritu inter Beatos adnumeravimus.

Ut ergo nihil deeſſe Nobis in hac re videretur, illud tantum ſupererat, ut Beatorum Canonizationem perageremus. Ad quam obeundam haud ſatis erant, quæ hactenus diximus; neque enim a Nobis commemorata ſunt ob aliam cauſam, niſi ut quoddam voluntatis noſtræ ſtudium ad ejuſmodi Canonizationem ſuſcipiendam oſtenderemus, quod tamen parum aut nihil omnino conferre non ignoramus, niſi cetera merita ac requiſitæ conditiones pariter intercedant. Attamen in eo tota res ſita eſt, quod poſt accuratum diuturnumque examen plurium annorum, judicium quinque Cauſarum Canonizationis abſolutum jam fuerit a Congregatione Sacrorum Rituum. Accedit, quod ejuſdem Congregationis conſilio jam pronunciavimus Decretum, nempe: Poſſe quamlibet ex iiſdem Cauſis ad ſolemnem Canonizationem deduci: Quamquam illud Decretum ejuſmodi negotium minime abſolvat, neque ipſi finem imponat; eo quod Prædeceſſorum noſtrorum veſtigiis inhærentes, antequam Sententiam ultimam proferamus, intelligere volumus in hoc Secreto Conſiſtorio conſilium veſtrum, utrum Canonizationem hoc tempore ſtatuendam judicetis; ac deinde expoſcere rurſum a Vobis conſilium & ab Epiſcopis, qui ad Conſiſtorium ſemipublicum convenient, utrum nempe in ſupradictis Cauſis quæſtiones omnes ita examinatas, & ſolutas exiſtimetis, ut Sententiam veſtram Sententiæ Congregationis Sacrorum Rituum accommodare poſſe arbitremini. Sed ne temere & inconſulto deliberetis, ſervato a Prædeceſſoribus noſtris more Vobis exponemus, quæ diligenter accurateque peracta ſunt in his Cauſis Bea-

torum

torum examinandis; & deinde meritum ſingularum intrinſecum compendio ſolum attingemus.

Ut autem initium ſumamus ab iis, quæ geſta ſunt in examinandis his quinque Cauſis Beatorum, de quibus res agitur, nulla eſt ex ipſis, pro qua examinanda pluſquam centum viginti anni non fuerint inſumpti; initium hujus temporis haud ſtatuendo a die, quo hi Beati vitam hanc mortalem abſolverunt, neque a tempore, quo Locorum Ordinarii ſua auctoritate ipſorum Beatorum Acta conficere cœperunt; ſed ab eo ſolum tempore, quo Sedes Apoſtolica conceſſit, ut ejuſmodi Cauſæ coram ſe inſtituerentur. Equidem non ignoratis in veteri conſuetudine ac more poſitum fuiſſe, ut hæ Cauſæ Romanæ Rotæ Auditoribus committerentur, qui deinde poſt accuratum examen rem totam exponebant, ſuffragium conſultivum ferebant, ac poſtremo ad Congregationem Sacrorum Rituum omnia rurſum examinanda deferebantur. Duæ noſtrorum Beatorum Cauſæ, quæ modo afferuntur, propoſitæ jam fuerunt eo tempore, cum vetus conſuetudo, quam paullo ante memoravimus, obtineret; eaque ratione pertractatæ ſunt, quam ſuperius indicavimus. Cum deinde immutata ea conſuetudine, Romanæ Rotæ Auditores in Congregationem Sacrorum Rituum, tamquam ipſius membra, recenſiti fuiſſent; in tribus reliquis Beatorum Cauſis quæſtiones præcipuæ ac neceſſariæ ad examen ac trutinam revocatæ ſunt in iis Cœtibus, qui ad expendendas ſingulas ex allatis quæſtionibus ter convocari & haberi conſueverunt. Si ex his quinque Cauſis unam ſolummodo excipiatis, cujus Nos ipſi Beatificationem peregimus, quatuor reliquæ cultum publicum jampridem obtinuerant a Noſtris Prædeceſſoribus conſtitutum. Quamobrem noſtram operam potiſſimum contulimus ad expendenda Miracula, quæ poſt Beatificationem contigerunt, & quæ a ſacris Legibus requiruntur tanquam indicium quoddam cæleſte Divinæ voluntatis, ut cultus permiſſivus ac peculiaris cultu univerſali ac præceptivo commutetur. Illud teſtari merito poſſumus nihil a Nobis prætermiſſum fuiſſe, ut accuratiſſimum examen fieret, quoniam non ignoramus nullum ſtudium nullamque diligentiam eſſe in hac re ſupervacaneam. Illud quoque fatemur nullam a Nobis in his Cauſis agendis diſpenſationem aut immunitatem a conſuetis Legibus eſſe conceſſam, noſtrumque privatum ſtudium pro qualibet Cauſa ſedulo impendiſſe. Præterea Deum vehementer exoravimus, ut lumen ſuum Nobis impertiretur, quo magis perſpecta Nobis forent aliqua facta, quæ ſuffragium ferentes in Congregationibus manifeſta ſatis putaverant; denique priuſquam animum noſtrum determinaremus, nonnullis mandavimus, ut occulta diligentia res propoſitas ſcrutarentur ac plane dignoſcerent, quorum poſtea documenta Nobis reddita, deponi juſſimus in Tabulario Congregationis Sacrorum Rituum, ubi tuto ſervarentur.

Poſt hæc (ut ordinem initio propoſitum teneamus) verba facienda eſſent a Nobis de meritis cujuslibet Cauſæ. Verum inſtitutam Orationem parumper ſuſpendimus, ut eam tamen ordine jam conſtituto deinde proſequamur, videlicet poſtquam apertum erit os Cardinalis, cui clauſum fuit initio Conſiſtorii, ut ſuffragium quoque ſuum in rem propoſitam ferat, & poſtquam alia præſentia negotia abſoluta fuerint. Porro hæc ſermonis interruptio Vos levabit ea moleſtia, quam pati deberetis, ſi perpetua oratione uteremur; & Nobis etiam paulum temporis concedet, ut libere reſpiremus.

Abſolutis Eccleſiarum Propoſitionibus, os Cardinali Paulutio apertum eſt a Papa, qui converſus ad eum, tunc in loco ſuo ſtantem, dixit. *Aperimus tibi os &c.*
Deinde ſubdidit interceptam reſumens Cauſarum relationem.

PERACTIS jam negotiis, quæ abſolvenda ſupererant, Orationem noſtram, Venerabiles Fratres, proſequimur; & breviter quidem complectemur merita, quæ inſunt Cauſis quinque Beatorum. Primum locum obtinet Cauſa beati Fidelis a Sigmaringa Svevi ex Ordine Fratrum Minorum ſancti Franciſci Capuccinorum. Nemo ignorat præclare geſta a Leopoldo Auſtriæ Archiduce & Comite Tyrolenſi, qui magno cum exercitu Rhætiam Superiorem invadens initio præteriti ſæculi, gente illa pervicaci in ſuam ditionem redacta, Miniſtros Calvinianos ab illis Vallibus expulit, qui non modo pravam doctrinam in ipſis locis diſſeminaverant, ſed miſeros populos, & ſua jam labe infectos adverſus Romanam Eccleſiam incendebant, & perniciofis conſiliis incitabant, ut a legitimis Principibus facta conſpiratione deficerent.

Tum Joannes Fulvius Cariæ Epiſcopus, qui Hæreticorum furore ac violentia extorris & ejectus incredibili mœrore conficiebatur, eo quod Miniſtri Zuingliani, & Calviniani ſpatio duorum annorum quadraginta duas Parochias eidem uſurpaverant, Leopoldum Victorem induxit, ut ad Paulum V. Prædeceſſorem noſtrum confugeret, eumque vehementer rogaret, ut Capuccinos in Rhætiam mitteret, qui ſacras Miſſiones ſuſciperent, ex quibus fructus non exiguos ſanctæ Religioni futuros ſperabat.

Pontifex Leopoldo morem geſſit libentiſſime, ac tum ſacræ Miſſiones in Rhætia initium habuerunt, quæ deinde magis confirmatæ atque amplificatæ ſunt, cum poſt obitum Pauli V. Gregorius XV. Sedem Apoſtolicam obtinuit: Tunc enim bene conſtituta Sacra Congregatione de Propaganda Fide, ipſius conſilio, quæ viros idoneos a Nuntio Apoſtolico & ab Epiſcopo Cariæ ſatis cognoverat, Fratres Capuccini ad eas Miſſiones obeundas delecti fuerunt, & illarum Præfectus beatus Fidelis a Sigmaringa nominatus, qui magnam ſibi famam ob virtutem & zelum Apoſtolicum jam ſibi comparaverat. Cum ejuſmodi munere fungeretur, vitam hic Beatus abſolvit interfectus ab Hæreticis in odium Fidei Catholicæ, & hoc pacto illuſtrem Martyrii palmam eſt conſequutus. Signa & Miracula acceſſerunt ſevere diſcuſſa, & concordibus ſuffragiis approbata. Placet ne igitur Vobis, ut ad ſolemnem hujus Beati Martyris Canonizationem juxta conſuetum hujus Sedis Apoſtolicæ morem procedamus?

Hic Cardinales reſponderunt omnes: PLACET: deinde Sanctitas Sua:

Secundo loco ponitur Cauſa beati Camilli de Lellis, qui Bochianici in Aprutio, loco honeſto

natus eſt. Cujus quidem juventus non fuit vacua & immunis ab iis cupiditatibus ac vitiis, quibus implicari juvenes conſueverunt. Attamen tali pœnitentia ductus eſt, ſuaſque labes per plures annos uſque ad ultimum vitæ ſpiritum tanta ſeveritate expiavit, ut præclaram Sanctitatis opinionem ſibi demeruerit, eamque lætitiam in Cælis excitaverit, qua geſtire ſolent Angeli ſuper uno peccatore pœnitentiam agente, quæ longe ſuperat eam voluptatem, quam concipiunt iidem beati Spiritus, cum in Cælis coronari vident alios plures, qui pœnitentia nunquam indiguerunt, eo quod vitæ innocentiam, ac morum ſanctitatem nunquam violaverint.

Nonnulli ex Theologis ac Patribus non ſolum Martyres appellant eos, qui ab Hæreticis vel Infidelibus in odium Chriſtianæ Fidei aut Catholicæ Religionis vita ſpoliantur, ſed illos pariter tanquam Martyres agnoſcunt, qui ſemper in Dei famulatu & proximorum ſalute procuranda ita occupantur, ut aſſiduo charitatis opera præſtent non quidem ordinaria, ſed difficilia & heroica, in quibus conſtanter verſantur, donec ad extremum vitæ diem perveniant; ideoque charitatis Martyres nuncupantur.

De hac opinione Nos verba fecimus in Libris noſtris DE CANONIZATIONE, eamque minime probavimus, eo quod Orationi Panegyricæ potius, quam Theologorum Cathedræ conſentaneam judicavimus. Illos haud Martyres, ſed Confeſſores nominandos aſſeruimus, cum in eorum morte nullus appareat tyrannus, qui illos in odium Fidei violenter interficiat. Quod ſi contrariam ſententiam ſequuti fuiſſemus, nullum ſane exemplum præſtantius inveniri potuiſſet ad Martyres ejuſmodi charitatis declarandos, quam vita, ac mores, quibus beatus Camillus de Lellis commendatur.

Siquidem Noſocomia hujus Urbis, quæ INCURABILIUM, ET SANCTI SPIRITUS appellantur, comparari poſſunt quibuſdam veluti theatris, in quibus Camillus per plures annos charitatem ſuam exercuit, operam ſuam aſſiduo præbens Infirmis, ut illos corporis ægritudine atque animi morbis ſublevaret. Febres peſtiferæ, quæ hanc ipſam Urbem ac Sedem Quirinalem invaſerant, & univerſis, quos ſemel corripuerant, mortem inſerebant, latiſſimum campum aperuerunt Camillo ejuſque Sociis Regularibus ad pios Cives inflammandos hortandoſque, ut cibis atque opportunis pharmacis ægrotantes recrearet, omnemque diligentiam impenderent, ut a mortis faucibus eriperent hominum multitudinem, qui ad eam calamitatem pervenerant, ut eodem lectulo vir cum uxore ſua ac liberis jaceret, neceſſario alimento & conſolatione deſtituti omnes, quos interea febris, egeſtas, rerum omnium neceſſitas, ac fames ſupra modum vexabant.

Poſt hanc calamitatem & ſtragem, incredibilis illa annonæ caritas ſubſequuta eſt, ob quam Romæ ejuſque diſtrictu ſeptuaginta millia hominum fame ac frigore enecti perierunt. Horrendum ſane ſpectaculum! In compitis ipſius Urbis, in macellis & Officinis fame debilitati Cives animam exhalabant, alii vero jam vita defuncti virentes herbas, quas ad famem ſedandam decerpſerant, adhuc dentibus premebant; Quare tum patuit maxime charitatis incendium, quo Camilli pectus exardebat: Plura omittimus ad rem explicandam, quæ in Actis ipſius Beati deſcripta continentur. Illud ſolum indicabimus, tunc temporis magnam ægrotantium multitudinem in Noſocomium ſancti Sixti coactam fuiſſe, ex qua ſpatio paucorum dierum tria millia morbo confecta ſunt. Pontifex beato Camillo poteſtatem tribuit illius Noſocomii adminiſtrandi in iis omnibus, quæ ad ſalutem corporum & animarum pertinerent. Itaque, ut huic muneri ſatisfaceret, in Ædes ſancti Sixti ille ſe contulit cum octo Sociis, ex quibus ob incredibiles labores & incommoda quinque vitam amiſerunt; Camillus autem immunis ab eo diſcrimine ac liber evaſit ſingulari Dei beneficio, ut majora deinde pro utilitate proximi aggrederetur, inter quæ recenſeri merito debet Inſtitutio Congregationis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis, quam ipſe ſtatuit ac propagavit in varias Orbis terræ partes, & quæ magis in dies amplificatur cum maximo ægrotantium & morientium fructu, qui in ultima vitæ hujus periodo conſtituti, illorum præſidio ſanctiſque monitis corroborati ad immortalem vitam proficiſcuntur. Hujus Beati interceſſione Deus Miracula operari dignatus eſt, poſt longum & maturum examen concordibus ſuffragiis approbata. Videtur ne itaque Vobis expedire, ut ad hujus quoque Beati Canonizationem ſolemni ritu deveniamus?

Rurſus Cardinales hoc loco reſponderunt: PLACET; Et Sanctitas Sua inſtitutum ſermonem proſequuta eſt.

Tertio loco exhibetur Cauſa Beati Petri Regalati minoris Obſervantiæ ſancti Franciſci, natione Hiſpani, qui Valdoleti natus eſt. Annales Fratrum Minorum tradunt a Gregorio XI. Pontifice deſignatos fuiſſe aliquos Commiſſarios Apoſtolicos, ſeu Viſitatores, qui eum Ordinem in Hiſpania reformarent, cujus inſtitutum ac diſciplina, priſtina ſeveritate dimiſſa, plurimum collapſa fuerat, quemadmodum Apoſtolica Sedes intellexerat. Ferunt, quemdam nomine Petrum Villacretium inter Fratres Minores virum ſanctitate vitæ præſtantem, inde excitatum fuiſſe, ut reformationem Regularis Obſervantiæ ſancti Franciſci primus inchoaret. Sacra Ædicula inter oppida Tendillæ ac Penalverii ſita erat, beatiſſimæ Virgini Mariæ nuncupata, quæ ad Equites Melitenſes jure pertinebat. Porro ſanctam Mariam Saliceti ipſam vocabant ex eo, quod beatiſſima Virgo quibuſdam Venatoribus ipſius nomen & opem implorantibus eo loco apparuerat, cum illi inter denſiſſimas pluvias, fulminum ignibus perterriti, via penitus aberraſſent. Itaque, cum primum ſuper ſalices altare fuiſſet extructum, inde ſanctæ Mariæ Saliceti nomen indictum eſt. Huic Ædiculæ Petrus Villacretius exiguum tugurium conjunxit, ubi cum ſuis Sociis habitaret. Illud autem ſpatio temporis in magnificum ædificium commutatum fuit, in quo perfecti Regulares vitam duxerunt. In eo ipſo loco vir præclariſſimus Cardinalis Franciſcus Ximenes chriſtianæ perfectionis ſpiritum ſuſcepit, ex quo tandem accitus fuit, ut Eliſabeth Hiſpaniarum Reginæ Confeſſiones exciperet.

Pe-

Petrus Villacretius pietatem beati Petri Regalati cognitam & perſpectam habebat; quippe adoleſcentiam innocenter traduxerat, & cum Fratrum Minorum Inſtituto vix decennis nomen dediſſet, anno ætatis decimo quarto (quod tum licebat) ſolemnem Profeſſionem emiſerat. Inter cetera Monaſteria, quæ a Villacretio condita fuerunt, permittente Oxomenſi Epiſcopo, illud prope Aquileram adnumeratur, in quo Petrus Villacretius, ac beatus Petrus Regalatus longe ab hominum conſortio ſanctiſſimam & aſperrimam vitam aliquo temporis ſpatio ſimul duxerunt. Quamvis autem curarent diligentiſſime, ut ejuſmodi vitæ ratio in tenebris omnino deliteſceret, tamen in finitimas Civitates evulgari cœpit, ex quibus aliqui viſendi ſolum ſtudio, alii vero ut permanerent in ea ſolitudine, ad Monaſterium confluebant: & hoc pacto Reformatio in Hiſpania mirum in modum propagata eſt.

Qua de re Villacretius præclarum opus, initamque viam inſiſtere majori ſtudio conſtituit, ut nova conderet Monaſteria, ac vetuſta in meliorem formam redigeret. Itaque Domum Aquileræ Regalato commendavit, cujus virtutem longo jam temporis experimento probaverat. In eo loco Regalatus reliquis annis quibus vixit, ad ſupremum ſanctitatis apicem pervenit. Illic Reformationem inſtitutam ſuis exemplis, prudentique adminiſtratione ſartam tectam retinuit, ita ut quamvis novi Ordinis Fundator aut Reformationis Inſtituti appellari nequeat, tamen ad illam ſtatuendam maximum adjumentum attuliſſe, potentiſſimumque præſidium fuiſſe nemo inficiabitur. Illic etiam toto vitæ ſuæ curſu Theologales & Cardinales Virtutes modo ſublimi ac ſingulari exercuit. Univerſos in admirationem ſui pertraxit ob animi humilitatem, vitæ aſperitatem, ac jejunia, quibus corpus ſuum magnopere excruciavit. Quæ merita ſi deſint, ad Beatorum Canonizationem Eccleſia nunquam adducitur. Illic etiam donis Ecſtaſis ac Prophetiæ cumulatus a Deo fuit, ac poſtremo feliciter hac mortali vita deceſſit, eamque ſanctitatis famam reliquit, ut diuturnitate temporis imminui nunquam potuerit. Miraculis claruit tum in vita, tum poſt obitum, eademque trutinæ ſubjecta approbari meruerunt. Placet ne igitur Vobis, ut ad ſolemnem hujus Beati Canonizationem juxta Eccleſiæ inſtitutum procedamus?

PLACET, iterum dixerunt hoc loco Cardinales, ad quos deinde Sanctitas Sua:

Quarto loco venit Cauſa beati Joſephi a Leoniſſa, quod Oppidum in Aprutio poſitum eſt. Ipſe pariter Ordini Fratrum Capuccinorum nomen dedit, & ſanctum Franciſcum Parentem ſuum plane imitatus eſt. Etenim ſi ſanctus Franciſcus martyrii cupiditate inflammatus navigationem in Syriam ſuſcepit, etiam beatus Joſeph ob eandem cauſam Conſtantinopolim ſe contulit, ubi Chriſtifidelibus opitularetur, qui miſera ſervitute tenebantur graviſſimoque periculo, ne ob incommoda & ærumnas a Chriſtiana Religione deficerent. A Soldano Rege Ægypti ſanctus Franciſcus magnis officiis & humanitate exceptus, omnem martyrio interclusum aditum cum vidiſſet, in Italiam remeavit, atque ita deſiderii martyrium obtinuit. Beatus Joſeph eodem ardore ſuccenſus interiora cubicula & penetralia Imperatoris Turcarum adire non dubitavit, ratus, eos populos univerſos facili negotio ad Fidem Chriſtianam traducendos, ſi ipſorum Imperator eandem Religionem primus ſuſciperet. Sed captus ac detruſus in tenebroſum carcerem eo graviſſimo ſupplicio mulctatus fuit, ut pedem dexterum & manum pariter dexteram ad ferrum uncum ſuſpenſus, capite totaque corporis mole ad terram penderet, donec fame ac dolore extenuatus vitam profunderet. Generoſus Athleta Chriſti crudeliſſimum tormenti genus invicta animi conſtantia pertulit. At quoniam Joſeph Dei beneficio vitam adhuc trahebat, atque inter acerbiſſimum cruciatum annuntiare Fidem Chriſtianam haud omittebat, ideo Satellites conſilium inierunt ſub illo ignem excitandi, ut fumus obſtrictis faucibus ſpiritum illi præcluderet, aut ſaltem a prædicanda Sancta Religione impediret.

Tres continuos dies in eo cruciatu fortiter permanſit, ex quo divino potius quam humano præſidio liberatus fuit, ita ut Cauſa ipſius Beatificationis & Canonizationis (niſi ob graviſſimas cauſas diſciplina immutata fuiſſet) ſub titulo Martyris, non autem Confeſſoris proponi poſſe videretur. Nemo enim, qui in his ſtudiis paululum verſatus ſit, ignorat, priſtina temporum conſuetudine appellari conſueviſſe Martyres etiam illos, qui poſt acerba tormenta, quorum vi mortem ſubire juxta naturæ conditionem debuerant, admirabilem in modum ſuperſtites evaſerant: Attamen hoc tempore (quemadmodum unicuique cognitum perſpectumque eſt) Martyr haud nuncupatur, niſi qui in ferendis cruciatibus aut vi tormentorum vitam amiſerit.

Joſeph ope divina vindicatus ab eo diſcrimine, quod ſuperius expoſuimus, in Italiam rediit, & reliquum vitæ ſpatium in locis Patriæ ſuæ finitimis traduxit, ubi Ruricolas & Egenos ſacris concionibus imbuens, mirum dictu eſt, quam copioſos fructus collegerit. Myſteria Fidei ac Religionis illis explicabat, & vineam Domini indefeſſo ſtudio ita excolebat, ut nullos labores, nulla pericula, nulla incommoda vitanda unquam judicaverit. Evangelica conſilia juxta ſui Ordinis præcepta atque inſtituta diligentiſſime ſervavit; qua in re ſi defuiſſet aliquid, Cauſa beati Joſephi in medio curſu conſtitiſſet. Etenim certum ſtatutumque eſt, ut in Cauſis Servorum Dei, qui Regularium Ordinibus adſcripti fuerunt, præter cetera illud potiſſimum examinetur, an ſui Ordinis præſcriptas leges accurate obſervaverint. Poſtremo beatus Joſeph meritis cumulatus, & corporis ſui vinculis diſſolutus in Cælum evolavit, quo tempore ea ſigna contigerunt, quibus Deus pretioſam juſtorum mortem proſequi ac declarare conſuevit. Miracula quoque ſubſequuta ſunt plene diſcuſſa & approbata. Placet ne igitur Vobis, ut ad hujus Beati Canonizationem rite procedamus?

Hic quoque Cardinales dixerunt, PLACET, quibus inde Sanctiſſimus Dominus Noſter hæc alia deliberanda propoſuit:

Quintum ac ultimum locum tenet Cauſa beatæ Catharinæ de Ricciis ex Ordine Dominicano

de

de Eccleſia adeo benemerito tum ob viros tum ob mulieres gloria Sanctitatis celeberrimas, quæ eundem Ordinem illuſtrarunt. Satis ſit hoc loco recenſere Catharinam Senenſem, Roſam Limanam, Agnetem ex Urbe Montiſpolitiani, quæ ſolemni Canonizationis ritu in numerum Sanctarum relatæ fuerunt; Reliquas plures omittimus, quæ ob rationem cultus immemorabilis obtinent cultum Sedis Apoſtolicæ auctoritate comprobatum.

Florentiæ nata eſt Catharina ex nobili genere. Parentes habuit Petrum Franciſcum de Ricciis, & Catharinam de Panzano. Ab ineunte adoleſcentia futuræ Sanctitatis indicia non obſcura præbuit. Pratum Hetruriæ Civitatem adducta (quo Parentes ruſticationis gratia ſe contulerant) & ingreſſa Domum Monialium ſancti Vincentii, eodem momento temporis conſtituit in eo loco vitæ ſuæ curſum exigere, quamvis id ingratum moleſtumque Parentibus eſſet, qui illam nuptui dare propoſuerant.

Tantam Sanctitatis famam brevi aſſequuta eſt ob dona præcipue cæleſtia, quibus plerumque Deus animas ſibi devinctas & chariſſimas exornare ſolet, nempe ob frequentes ecſtaſes, mentis alienationes, vaticinia, cordium arcanas ſcrutationes, & hujuſmodi divina munera, ut Præſides Eccleſiaſticos excitaverit ad inveſtigandum diligenter, utrum angelus tenebrarum (uti non ſemel accidit) Angeli Lucis ſpeciem ad eam Virginem decipiendam aſſumpſiſſet. Omiſſa facimus experimenta, quibus tunc uſi ſunt Ordinis Dominicani Theologi & illius Monaſterii Provinciales, ut omni erroris nube diſcuſſa veritatem agnoſcerent, cujus certiſſima indicia deprehenderant; ideoque teſtati ſunt ea Catharinæ dona non Dæmonum fraudibus, neque naturæ portentis tribuenda, ſed cælitus immiſſa ad ejus animam exornandam. Cardinalis Robertus Puccius Piſtorienſis Epiſcopus juſſu Pauli III. Pontificis Florentiam ſe contulit cum pluribus aliis Epiſcopis prudentiæ doctrinæque laude præſtantibus, & poſt accuratum examen ſummopere probavit vitæ Sanctitatem & cæleſtem donorum naturam & conditionem, quibus Catharina ab omnibus commendabatur. In eadem ſententia fuerunt Cardinales Cervinus & Mediceus, qui deinde Summi Pontifices facti ſunt, quorum primus Marcellus II., alter Leo XI. nuncupati fuerunt. Poſtremo accedit, quod in Cauſa ſancti Philippi Nerii demonſtratum eſt, ipſum quadam mentis alienatione divinitus immiſſa, licet Romæ verſaretur, beatam Catharinam de Ricciis alloquutum fuiſſe, quæ Prati in Hetruria morabatur, cujus heroicam vitæ rationem plane cognoverat, eamque plurimi faciebat.

Hæc cæleſtia dona plerumque Sanctitatem indicant, ſed in illis Sanctitas minime continetur. Continua ferme rerum cæleſtium meditatio, profunda humilitas, vita victuſque aſperrimus, in obſervandis Ordinis ſui legibus accuratiſſima diligentia, ſumma vigilantia atque ſtudium, ut reliquæ Sorores eandem virtutis ſemitam calcarent, hæ fuerunt Catharinæ dotes eximiæ, hæc ornamenta ſingularia. In examine hujus Cauſæ compertum eſt, ipſam maxime excelluiſſe in aſſiduo illarum virtutum exercitio, quæ ad illius conditionem atque ſtatum pertinebant. Porro id ſatis eſt, cum in ejuſmodi Cauſis totum examen ad eas virtutes redigendum ſit, quas Canonizandus exercere potuit juxta vitæ rationem, quam ſibi delegerit. A Deo ſæpius illa poſtulavit, ut iis donis cæleſtibus, quibus tamdiu cumulata fuerat, ſpoliaretur; quod ſane commendatur plurimum ab illis, qui pias animas ad perfectionem Chriſtianam inſtituunt, nempe ut delectationi, & quandoque etiam vanitati aditus præcludatur. Itaque Catharina, quod vehementer expetierat, conſequuta eſt; attamen opinio, quæ de ipſius Sanctitate excitata fuerat, imminui nequaquam potuit, ſed uſque ad mortem conſtanter permanſit, & etiam poſt mortem magis percrebuit. Catharina eo mortis genere deceſſit, quod ejus vitæ Sanctitatem maxime decebat. Summa vitæ auſteritas & ciborum ratio, quos longo temporis ſpatio adhibuerat hæc Virgo pœnitentiæ amantiſſima, mortalem ipſi ægritudinem attulerunt. Ad illam fortiter obeundam Catharina ſanctis operibus ſe præparavit: Acerbos dolores tulit patientiſſime: Eccleſiæ Sacramentis ſumma pietate ſuſceptis, ultima ſive colloquia ſive ad Deum precationes ardentiſſimi amoris plenas expreſſit: Sorores ſuas maxima benevolentia vivens proſequuta eſt, & ejuſdem benevolentiæ moriens argumenta manifeſta præbuit iis ſermonibus, quos poſtremo ad ipſas Sorores convertit. Nonnulla portenta ad ejus mortem contigerunt, ita ut ſi omnia ſimul expendantur, pretioſam in conſpectu Domini Catharinæ mortem fuiſſe nemo dubitare poſſit. Poſt obitum hujus Beatæ interceſſione ea prodigia facta ſunt, quæ vires naturæ excedunt, quæque idcirco communi calculo fuerunt Miraculis adſcripta. Placet ne demum igitur Vobis, ut ad hujus Beatæ Canonizationem juxta conſuetum Apoſtolicæ Sedis morem procedamus.

Item: Sibi PLACERE: reſponderunt omnes Cardinales, quos ſubinde alloquutus eſt Sanctiſſimus Dominus Noſter hoc modo:

Præclaram ſententiam veſtram intelleximus ſuper his, quæ a Vobis poſtulavimus. Quamobrem veſtigiis & exemplis noſtrorum Prædeceſſorum inhærentes duo publica Conſiſtoria indicemus, in quibus Conſiſtorialis Aulæ Advocati palam recenſebunt vitæ Sanctitatem ac Miracula ſingulorum ex Beatis, qui ſolemni ritu inter Sanctos adſcribendi ſunt. Antequam autem conveniatis ad ſemipublica Conſiſtoria, in quibus Vos omnes cum Epiſcopis, qui ſimul acciri debent, ſuffragium ferre debetis pro futura cujuslibet Beati Canonizatione, in more poſitum eſt, ut unicuique conſignetur vita cujuslibet Canonizandi, compendio digeſta una cum virtutibus & Miraculis, & ſingulis Actis, quæ pro eorumdem Cauſis confecta fuerunt. Quo tempore Clemens XI. felicis recordationis Beatorum Canonizationem celebravit, Nobis tunc temporis Fidei Promotorem agentibus præcepit, ut Cauſas Beatorum compendio deſcriberemus, quæ deinde Pontifex ipſe accuratiſſime perpendit, & incredibili ſtudio ad examen ac trutinam revocavit omnia documenta, quæ iiſdem Compendiis ad fidem faciendam jungebantur. Porro Cauſarum, de quibus modo res eſt, Nos ipſi compendia facere poſſe ſperabamus, ardentique ſtudio exoptabamus; ſed aſſiduis curis di-

diſtenti Clementis XI. veſtigiis inſiſtere tandem deliberavimus. Itaque præter Compendia a Poſtulatoribus confecta & exhibita, hanc eandem provinciam ab alio ſuſcipi juſſimus, qui Promotoris Fidei ſententiam conſiliumque ſequeretur. Eadem Compendia juxta normam & rationem a Nobis conſtitutam confecta Nos ipſi accurate perlegimus. Sedulo quoque examinavimus omnia documenta illarum rerum, quæ in ipſis Compendiis referebantur: Et hæc tum Vobis, tum Epiſcopis ad conſilium accitis tempore opportuno dabuntur, ut omnes ſufficienter inſtructi ad ſemipublica Conſiſtoria accedant.

Cum Papa deſiiſſet loqui, Cardinalis autem ultimus ex Diaconibus cum ſignum tintinnabulo dediſſet, ingreſſi ſunt Cæremoniarum Magiſtri, quorum primus accedens ad Pontificem monuit antiquiores duos Diaconos, ut hinc inde a lateribus Sanctitati Suæ adſiſterent; Alter vero Eminentiſſimum Paulutium a loco, ubi inter alios juxta ordinem ſuæ Promotionis conſidebat evocatum ſibi ipſi peniculamentum Cappæ uſque ad terram dimiſſæ trahentem comitatus eſt, ut coram Sanctitate Sua genuflexus, ex ejus manibus Annulo & Titulo decoraretur. Id enim conſtitutum eſt, ut ſi quis aut Epiſcopali aut alia dignitate ſit, quæ liberum Annuli uſum ei permittat, tamen poſt promotionem ad Cardinalatum geſtare Annulum amplius non poſſit, niſi de novo illum obtinuerit a Pontifice. Et ideo quando Papa dat novo Cardinali Titulum, in ejus digitum inſerit Annulum ſaphiro gemmatum, pro quo quingenti aurei Ducati ſolvuntur, quos Julius III. poſt mortem uniuſcujuſque Cardinalis ab Hæredibus numerari Cameræ Apoſtolicæ juſſerat; Gregorius XIII. Collegio Germanico-Hungarico de Urbe pro ſumma decem millium aureorum aſſignaverat; ea vero a Sixto V. ſublata. Tandem Gregorius XV. Congregationi de Propaganda Fidei Conſtitutione ſua eoſdem attribuit a quolibet Cardinali ſolvendos intra menſem a die Creationis numerandum, etiamſi quis abſens fuerit promotus, nec dum Romam advenerit; quod ſe facturos jurejurando promittunt Cardinales ſinguli, antequam Cardinalatus recipiant Inſignia.

Eſt autem Titulus, ut notum eſt, Eccleſia, cui Presbyter quiſque Cardinalis præficitur: Diaconi enim Cardinales juxta veterem loquendi uſum Diaconiam non Titulum habere dicuntur, quamvis & ipſis modo concedatur Eccleſia; cum a ſua cæteroquin inſtitutione uni Urbis Regioni tantum præeſſent, quia non Rectoria, neque animarum cura, ſed tantum adminiſtratio bonorum & ſimplex beneficium de præbendis concedebatur, ut eleemoſynas pauperibus illius Regionis diſtribuerent; idcirco Summus Pontifex in formula, qua utitur, & de qua nos infra loquemur, dum Diaconibus Eccleſias aſſignat, neque *Tituli* verbum uſurpat, neque Cappellas addit. *Tituli* nomenclatura, quod ad rem noſtram pertinet, ſumitur vel a Crucis ſigno (idem namque ſonat *Titulus*, ac *Signum*) quod erigimus in loco, quem Deo dicare volumus, vel a Tutela; quia conſulto Eccleſiæ dantur Cardinalibus, ut eas ſuo præſidio, cura, tutelaque protegant atque defendant. Accipitur inſuper pro *Memoria*; Unde Eccleſiæ ſuper Martyrum memorias fundatæ ab eorum exuviis ſortitæ ſunt & nomen; quamquam & a Domino ſoli in quo erectæ, & a Fundatore cujus pecunia vel opera ædificatæ fuerant, ſæpe nuncupentur.

Ante Sixti V. tempora incertus & varius fuit Titulorum numerus; quia a Romani Pontificis arbitrio pendebat quot creare vellet Cardinales, quibus deinde Tituli conferebantur: Sixtus IV., nulla habita ratione Decreti Concilii Baſileenſis, omnium Prædeceſſorum ſuorum primus Cardinalium numerum, ac proinde Titulorum maxime ampliavit. Nullus tamen, ſi Paulum IV. excipias, ſexageſimum quintum exceſſit. Tandem laudatus Sixtus Papa V. ſeptuageſimum numerum Cardinalium præfiniit, & ita diſtribuit, ut ſex Epiſcopi eſſent, quinquaginta Presbyteri, Diaconi quatuordecim: ac primis quidem Epiſcopatus ſuburbicarios totidem, Titulos totidem alteris, poſtremis Diaconias totidem aſſignandas decrevit. Antiquiſſimus inter ceteros eſt Titulus ſanctorum Joannis & Pauli; annumeratur enim in iis viginti & octo, quos S. Silveſter Papa anno reparatæ ſalutis trecenteſimo decimo quarto auxit. Horum Sanctorum Ædem pene a fundamentis reſtituit & large ditavit religioſa Cardinalis Fabritii Paulutii liberalitas, qui Summi Pœnitentiarii, aliiſque præcipuis Romanæ Curiæ muneribus functus, Epiſcopus Oſtienſ. & Sacri Collegii Decanus extremum diem Romæ obiit. Ut igitur in novo Cardinali Camillo Paulutio Avunculi ſui memoria reviviſceret, Sanctiſſimus Titulum hunc ei tradidit ſimul & Annulum ita dicens:

Ad honorem Dei Omnipotentis, beatæ Mariæ ſemper Virginis, ſanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli, ac ſanctorum Joannis & Pauli committimus tibi Eccleſiam ſanctorum Joannis & Pauli cum Clero & Populo & Cappellis ſuis, ſecundum formam qua committi conſuevit Cardinalibus, qui eamdem Eccleſiam in Titulum habuerunt.

In nomine Pa† tris, & Fi† lii, & Spiritus† Sancti. Amen.

Recepto Annulo & Titulo novus Cardinalis adhuc in genua provolutus, cum pedem & manum Pontificis oſculatus fuiſſet, poſtea erectus oris oſculo exceptus eſt. Ita Conſiſtorio finis impoſitus.

Ut autem novis Cardinalibus os claudatur, vel clauſum aperiatur, alterutra ex his formulis uti ſolent Summi Pontifices, videlicet: *Claudimus vobis vel tibi, os, ut neque in Conſiſtoriis, neque in Congregationibus aliiſque functionibus Cardinalitiis ſententiam veſtram dicere poſſitis.* Vel: *Aperimus vobis vel tibi os, ut in Conſiſtoriis, Congregationibus aliiſque functionibus, Cardinalitiis ſententiam veſtram proferre valeatis.* Ut tamen id fiat, non ſemper Conſiſtorium requiritur; facultas eſt enim Papæ in Congregationibus aut locis, ubi Cardinales congregari contingat, utramque cæremoniam diſpenſandi. Idem de Annuli ac Tituli traditione ſentiendum eſt. Ex plurimis exemplis, quæ in promptu haberemus, unum ſufficiat, ut, quid antiquitus factum ſit, agnoſcatur. Alexandrum enim ſextum Philippo Lucemburgio Cardinali a ſe creato Titulum SS. Petri & Marcellini die 27. Januarii 1497. extra Conſiſtorium & abſentibus etiam Cardinalibus aſſignaſſe refert in ſuis Notis ad Ciacconium Oldoinus. Quinimmo inoleviſſe aliquando teſtatur Cæremoniale, ut ad contentiones dirimendas ſimul daretur Titulus novis Cardinalibus præſentibus in Curia, & peregre commorantibus. Quid plura? Galerum rubrum Pontificalem una cum Annulo & Titulo nonne tranſmiſſum nuper vidimus Joanni Theodoro e Ducibus Bavariæ Epiſcopo Leodienſi poſt triennium a Creatione? Primus enim omnium & ſolus cum electus S. R. E. Cardinalis fuiſſet, publicatus deinde eſt in Conſiſtorio die 17. ſuperioris Januarii; Sanctiſſimus enim D. N. hunc Roma abſentem R. P. D. Opitio Pallavicino Abbreviatori de Parco Majori, peculiari Nuntio ad id deſtinato atque ablegato, Cardinalatus Inſigniis decoravit, & Eccleſiæ ſancti Laurentii in Pane & Perna Titularem fecit. Quod non frequenter, ſed admodum raro concedi ſolet.

Non erit abs re hic repetere, quæ de prædicti Præſulis Patruo Lazaro nempe Pallavicino Archiepiſcopo Thebarum refert in Notis ad Platum in tractatu de Cardinalis dignitate & officio R. P. D. Tria Archiepiſcopus Tyri. *Omni*, inquit, *laude dignus Lazarus Pallavicinus Thebarum Archiepiſcopus, quamvis multas Eccleſiaſtici Status Civitates ſapienter gubernaverit, Inquiſitoris munus in Civitate Melitenſi ſapienter ſuſtinuerit, Florentiæ non ſine plauſu Nuntii Apoſtolici muneris partes expleverit, ac ſingulari humanitate, fide, & diligentia Pontificii Cubiculi Præfecturam per decem fere annos, regnante Clemente XII. Pontifice Optimo Maximo exercuerit, adduci tamen minime potuit ad hanc eximiam dignitatem acceptandam, & ab ea, heroica humilitate, conſtantiſſime ſemper ſe alienum oſtendit, probe intelligens, ſe imparem eſſe iis oneribus, quæ cum Cardinalatu ſunt conjuncta. Incaſſum ceſſere rationes, quas Sanctiſſimus Dominus Noſter* BENEDICTUS XIV. P. M. *ſua qua fulget ſapientia etiam per alios adhibuit, ut illum ad Cardinalatus dignitatem ſuſcipiendam flecteret, ut ipſemet*

Pon-

Pontifex in Allocutione habita in Conſiſtorio ſecreto die 9. Septembris anno 1743., quo alios plures viros inſignes ad eamdem dignitatem evexit, diſerte teſtatur. Nec Clementiſſimus Pontifex BENEDICTUS erga Thebarum Archiepiſcopum morte ablatum, tenaciſſimum ſuæ amicitiæ vinculum diſſolvit; nam privato ære in Eccleſia Deo dicata in honorem ſancti Franciſci a Paula in Montibus nobile marmoreum mauſoleum ſequenti incisa inſcriptione erexit.

LAZARO PALLAVICINO
THEBARUM ARCHIEPISCOPO
IN SUMMA REI FRUMENTARIÆ
CARITATE
ANNONÆ PER PICENUM CURATORI
APUD MELITENSES ET FLORENTINOS
A. S. APOCRISARIO
CLEMENTIS XII. P. M.
ADMISSIONUM MAGISTRO
VIRO INTEGERRIMO ET INNOCENTISSIMO
BENEDICTUS XIV. PONT. MAX.
AMICO OPTIMO
CARDINALI AB SE DESIGNATO
QUOS HONORES VIVENS RECUSAVIT
MORTUO DEDIT
VIXIT AN. LX. D. XXV.

Pontificis ſtudium in amicorum memoria æternitati conſignanda patet etiam ex eo Monumento, quod in intimo Sacrario Templi beatæ Mariæ de Victoria ad Thermas Sebaſtiano Cardinali Tanario ponendum curavit hac epigraphe.

SEBASTIANO ANTONIO TANARI BONONIENSI
S. R. E. PRESBYTERO CARDINALI
QUI PRIMO BRUXELLIS INTERNUNTIUS
MOX APUD UBIOS LUSITANOS ET LEOPOLDUM CÆSAREM
SEDIS APOSTOLICÆ NUNTIUS
AB INNOCENTIO XII. INTER CARDINALES ADSCITUS EST
INDE LEGATIONI URBINATENSI EJUSQUE ECCLESIÆ
ARCHIEPISCOPALI ADMINISTRANDÆ DIU PRÆFUIT
DEMUM OSTIENSIS AC VELITERNUS EPISCOPUS
ET SACRI COLLEGII DECANUS
OBIIT ROMÆ IV. NONAS MAII MDCCXXIV. ÆT. ANNO LXXIV.
ET IN HAC ÆDE SANCTÆ MARIÆ DE VICTORIA SEPULTUS
BENEDICTUS XIV. P. M.
CIVI OPTIMO ET AMICO BENEVOLENTISSIMO
MONUMENTUM POS.
PONTIFICATUS SUI ANNO IV.

Hunc præterea honorem ab ipſo Pontificatus ſui initio deferre decreverat Eminentiſſimo Joanni Antonio Cardinali Devia in Templo ſancti Laurentii in Lucina; & eodem honeſtare meditatur hoc tempore Alexandrum Cardinalem Caprara, ne tanti Viri memoria ſibi amicitia conjunctiſſimi in Eccleſia Archiconfraternitatis Suffragii de Urbe humi tantum ſupra Cadaver inſcripta tam anguſtis limitibus coerceatur.

Non omittendum inſuper eſt aliquid de novo additum in antiqua de Titulis aſſignandis formula. Oritur hæc additio a Decreto Sanctitatis Suæ, quod integrum mox referam. Ubi enim Papa reſcivit, Prælatos, qui Patriarchalibus vel Metropoliticis aut etiam Cathedralibus Eccleſiis, in partibus Infidelium exiſtentibus præerant, poſt acquiſitam Cardinalitiam dignitatem illis Nuncium remittere nulla præcedente vinculi ſolutione, quamquam revera ſpirituale Conjugium inter ipſos & hujuſmodi Eccleſias perduraret, juſſit, ut poſthac de præfata ſolutione eo ipſo tempore haberetur mentio, quo Romanus Pontifex Titularem Eccleſiam novis Cardinalibus aſſignaret. En prædicti Decreti verba.

BENEDICTUS PAPA XIV.

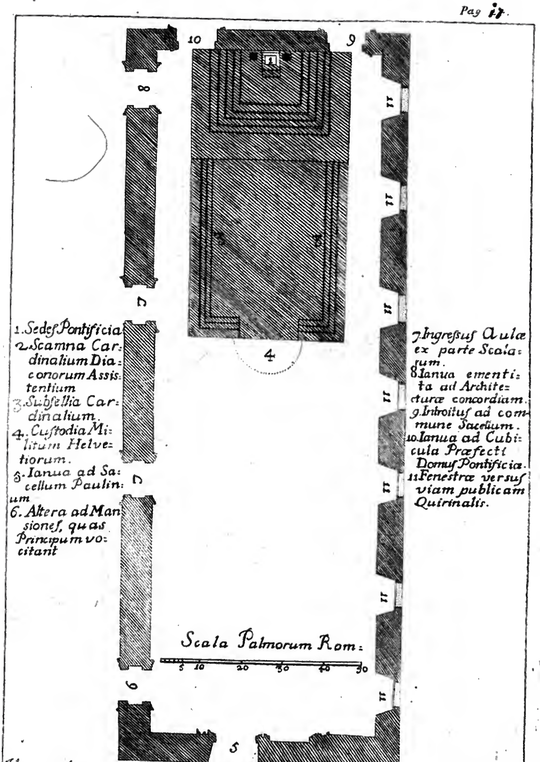
„ CUM ſpirituale Conjugium, quod inter Epiſcopum & Eccleſiam, cui præficitur, contrahitur, „ initum intelligatur in Electione, ratum in confirmatione, & in Conſecratione conſummatum, ſibi „ vindicet locum etiam in Epiſcopis, qui Titulares „ vocantur, & Eccleſiæ præficiuntur ab Infidelibus „ occupatæ. Qua de cauſa cum hi ad aliam Eccleſiam transferantur, a vinculo prioris Eccleſiæ a „ Romano Pontifice abſolvuntur. Cumque de hujus „ vinculi abſolutione nulla fiat expreſſa mentio, quando aliqui ex dictis Titularibus Epiſcopis inter S. „ R. E. Cardinales cooptantur, quamvis de Eccleſiarum vacatione in terris Infidelium, quibus ante „ Cardinalatum fuerant præfecti, nulla ſit dubitatio; „ Cardinales etenim eaſdem non retinent cum Cardinalatu, Summique Pontifices alios eiſdem Eccleſiis, cum volunt, præficiunt; Sanctiſſimus Dominus Noſter BENEDICTUS XIV. ratus non decere, „ ut ſine expreſſa vinculi abſolutione in poſterum „ præficiantur alii Epiſcopatibus ſitis in terris Infidelium, quibus fuerant præfecti illi, qui in ſacrum „ Cardinalium Collegium cooptantur, ne in more „ poſitum eſſe videatur, ut Cardinales prædictos retineant Epiſcopatus; mandat, ut in Decreto aſſignationis Tituli Cardinalitii hæc in poſterum verba adhibeantur: *Auctoritate Omnipotentis Dei &c. „ abſolvimus te a vinculo quo tenebaris Eccleſiæ N. „ & committimus tibi &c.* Die XI. Martii 1744.

Sanctiſſimus Pater cum Titularem Eccleſiæ SS. Joannis & Pauli Cardinalem Paulutium inſtitueret, Archiepiſcopum olim Iconii, eumdem a vinculo præfatæ Metropoleos abſolvit.

At ſatis de Titulis. Veniendum modo ad ea eſt, quæ Domini Conſiſtorialis Aulæ Advocati ſemel atque iterum de quinque Beatorum vita copioſe diſſeruerunt coram Summo Pontifice, qui in duplici publico Conſiſtorio eos ſeparatim de more excepit & audivit.

Primum ex his indictum jam fuerat in ſequentem ſe-

Digitized by Google

Ichnographia Aulæ Regiæ in Quirinali Palatio pro Conſiſtorio publico.

4

feriam quintam, ſeu diem 21. Menſis Aprilis; proinde qui in eo locum habere ſolent, ſtatim hanc ſchedulam a Curſoribus Pontificiis traditam accepere.

Intimatio

Per Curſores facienda etiam Domi dimiſſa copia.

FEria quinta die vigeſima prima præſentis menſis Aprilis hora decima quinta *in Aula Regia Palatii Apoſtolici Quirinalis erit Conſiſtorium publicum pro proximis Canonizationis ſollemniis Beatorum FIDELIS a SIGMARINGA Martyris Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum, CAMILLI de LELLIS Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis Fundatoris, & PETRI REGALATI Ordinis Minorum Obſervantium S. Franciſci, Confeſſorum.*

Eminentiſſimi & Reverendiſſimi DD. Cardinales in prædictum Quirinale Palatium ſub eamdem horam convenient, ſumptiſque Cappis violaceis in conſueto loco ad Aulam Paramentorum accedent, unde SUMMUS PONTIFEX in præfatam Aulam Regiam deferetur.

Cum SANCTITAS SUA in Solio ſe compoſuerit, obedientiam rite præſtabunt.

Mox Sacri Conſiſtorii Advocati ſeriem Vitæ, Virtutes, & Miracula eorumdem trium Beatorum ſequenti ordine referent.

Primam *de beato FIDELI narrationem habebit D. Advocatus Virgilius Montecatinus, unaque illius pro Canonizatione ex more inſtabit.*

Secundam *de beato CAMILLO D. Advoc. Julius Cæſar Fagnanus, qui & inſtantiam ut ſupra faciet.*

Tertiam *vero de beato PETRO D. Advoc. Joſeph Aſcevolinus non abſimili modo inſtando.*

Demum D. Cajetanus Amatus Apoſtolicarum Litterarum ad Principes Secretarius DD. Advocatis in genua provolutis SANCTITATIS SUÆ nomine e ſiniſtro Solii latere reſpondebit.

Ideo intimentur omnes & ſinguli prædicti Eminentiſſimi & Reverendiſſimi DD. Cardinales; intimentur etiam Decani, ſeu Antiquiores Epiſcoporum aſſiſtentium & non Aſſiſtentium, Protonotariorum, Auditorum Rotæ, Clericorum Cameræ Apoſtolicæ, Votantium Signaturæ Juſtitiæ, Abbreviatorum, & Advocatorum Conſiſtorialium, ut Collegas ſuos admoneant, & Cappis induti interſint; ſicut etiam Secretarius Congregationis Sacrorum Rituum, & Promotor Fidei.

Intimentur quoque Gubernator Urbis Vice-Camerarius, Principes Solii, Conſervatores Urbis, Oratores Civitatum ſubditarum, Magiſter Sacri Hoſpitii, ceterique intimari ſoliti.

De Mandato Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ

Ignatius Reali Apoſt. Cærem. Præf.

Aula Regia in Quirinali illa dicitur, quæ proxima Sacello Paulino eſt. Dum ad eam ſacris pretioſis paludamentis rubri coloris indutus, & in Sellari compoſitus ſacro purpuratorum Patrum Senatu, Conſervatoribus Urbis, & magno Comeſtabili Columna præcedentibus deferebatur Pontifex, per alteram Parafrenariorum Aulam tranſiens inſpexit ibi ad Parietem appenſa nova periſtromata ſane magiſtra Artificum acu picta in Pauperum invalidorum Hoſpitio prope majorem Tyberis Ripam, ubi inter cetera ſummæ charitatis opera ab Innocentio XII. ibidem fundata atque conjuncta, cujuſmodi ſunt virorum ac mulierum laboribus non amplius aptorum perfugium; inopum puerorum ad opificia ediſcenda gymnaſium; periclitantium puellarum ad integritatem tuendam Gynæceum; hanc quoque texendorum ſtromatum artem Clementis XI. auſpiciis inceptam ad hodiernum uſque diem non modo non imminutam, ſed mirifice auctam videmus. Fuerant hæc juſſu Sanctiſſimi Patris contexta, ut iis conveſtirentur parietes, qui Chorum ambiunt Metropolitanæ Bononienſis, cujus adminiſtrationem factus Pontifex non dimiſit, exemplum ſequutus Clementis II. qui Bambergenſem, S. Leonis IX. qui Tullenſem, Victoris, Nicolai, & Alexandri itidem II. qui Aicſtettenſem, Florentinam, & Lucanam, Pauli IV. qui Neapolitanam, & Benedicti XIII. qui hac ætate noſtra Beneventanam retinuerunt Eccleſias. Ex his autem Peripetaſmatis, quæ ſex erant, Babylonico opere & ornamentorum varietate mire conſpicua, ut loco etiam cui ſuffigenda erant, apte congruerent, quatuor quidem Fidei, Spei, Charitatis & Poteſtatis Eccleſiæ imaginibus ſingula ſingulis inſignibantur in areæ medio; reliqua vero aliquot Principis Apoſtolorum, in cujus honorem Templum illud Deo dicatum eſt, illuſtriora vitæ facta repræſentabant; duo vividis coloribus expreſſa, alterum cum Regni Cæleſtis claves, alterum cum ovium agnorumque paſcendorum curam ad teſtificandum amorem, quo Dominum proſequebatur, accepit a Chriſto, quibus adjacebant dextrorſum & ſiniſtrorſum alia quatuor ovalis figuræ & ſubobſcuri violacei coloris, quæ intuentium oculis objiciebant Claudum ad ſpecioſam portam Templi ſanatum a Petro; & pecuniam, quam Simon obtulerat ab eo repudiatam; aut cum ad cuſtodes baptizandos aquam elicuit e ſilice carceris; aut cum mirabiliter confractis ab Angelo vinculis abivit ex Herodis cuſtodia.

Hæc poſt Canonizationem comportata Bononiam ſunt una cum veſtibus multo gravibus auro & opere phrygio nobilibus, quas in tam ſolemni celebritate Sanctitas Sua, & qui ipſi adſtabant ad Rem Divinam agendam Adminiſtri, encæniaverant: Ita priora beneficia, quæ ſtatim ac Supremus Eccleſiæ Paſtor creatus eſt, plena manu effuderat in Clerum & reliquos Civium ſuorum Ordines, poſterioribus cumulavit.

Hunc ipſum animum Anconitanæ etiam Eccleſiæ præſtitit, quam ædificiis, muneribus, aliiſque privilegiis ornavit, ut utraque Sedes, quam olim tenuerat, Pontificiam experiretur beneficentiam.

Jam vero in ipſa Tetragoni area deſcendens Pontifex de Sellari ad eminentem Solii Cathedram progreſſus, cum aſſediſſet, Cardinales manum ſub auriphrygio ſibi deoſculantes ſuſcepit: mox eiſdem Eminentiſſimis Patribus & Diaconibus etiam, qui Papæ adſtabant, inter alios proprii Ordinis de more in præaltis ſcamnis conſidentibus: Epiſcopis & Protonotariis ceteriſque ex Prælatorum Collegiis hinc inde per Solii gradus diſpoſitis: Pontifex primo Cæremoniarum Magiſtro mandavit, ut Advocatos acciret: quod ille flexo prius erga Sanctitatem Suam poplite exequutus eſt per verbum *Accedant*.

Tunc propius ii ad Solium progreſſi medium habentes Dominum Advocatum Virgilium Montecatinum Ferrarienſis Civitatis, cum de genu omnes APOSTOLICUM adoraſſent, & in ſemicirculum ſe compoſuiſſent, ille omnium primus Orationem ſuam pro beato Fideli a Sigmaringa exorſus ſic eſt.

„ QUod primis illis, BEATISSIME PATER, mi-
„ litantis Eccleſiæ ſæculis, tot Chriſtiani in-
„ venti ſint nominis ac roboris, qui pro vera Dei
„ religione decertantes, parata ſibi ab tyrannis im-
„ maniſſimis atrociora tormenta libenter ſubirent, &
„ fidem quam divinitus hauſiſſent ac feliciter profi-
„ terentur, ſanguine etiam ſuo conſecrarent: Magno
„ id quidem ſemper excelſoque animo datum eſt præ-
„ terlabentia hæc & mutabilia in terris bona deſpi-
„ cienti appetentique in Cælis immortalia. Sed, vel
„ in primo coronatorum martyrio hominum Stepha-
„ no iſtiuſmodi invictum robur ſuſpiciamus, vel in
„ conſequentis ætatis martyribus, tum cum maxime
„ ſævitum in illos eſt glorioſos divinæ fidei aſſerto-
„ res, qua virgis cæſos, qua rotis contortos, qua ſa-
„ gittis confoſſos, hic igne, illinc ferro, inde ſecuri
„ excruciatos, dilaniatos, abſumptos; ipſum quidem
„ Stephanum admiramur, ſed tamquam poſito ſibi ob
„ oculos recenti ac proximo Redemptoris æterni exem-
„ plo confirmatum; reliquos vero illuſtres eadem vi-
„ ctoria viros alios aliorum veſtigiis continenter in-
„ ſiſtentes, illoſque præſenti illorum virtute vel exci-
„ tatos, vel factos alacriores, tantum ſibi decus com-
„ paraſſe. At ubi libera ab immitibus imperiis ſeſe
„ latius explicavit Eccleſia, ſummorumque ſacrorum
„ Antiſtitum Tui deceſſorum ſolicitudine, quam æ-
„ que in Te exprimis, Divinus Chriſti Sermo dela-
„ tus eſt ad gentes remotiſſimas, itaut Nationes in-
„ tegræ olim moribus aſperæ, quæ longe a veritate
„ aberrabant, ſanctiſſimo Crucis vexillo ſe adjunxe-

„ rint ſub uno ſpectabilis religionis moderatore Roma-
„ no Pontifice; tum vero, cum admodum rara ſe
„ offerret cauſa myſterii, durius fortaſſe illud atque
„ impeditius videri potuit Chriſtifidelibus in tranquil-
„ lo religionis ipſius ſinu altis agentibuſque, quorum
„ propterea animi deſueta jam fere ſupplicia & fune-
„ ra magis quandoquidem perhorreſcerent. Verumta-
„ men, ita quoque Deo permittente, nec in ipſa ab
„ tyrannis reſpiratione atque pacatiorum temporum
„ æquabilitate fortes omnino defuere, neque occaſiones
„ probandæ martyrio fortitudinis. Cum enim anti-
„ quus humani generis hoſtis in lætam cæleſtis patris-
„ familias ſegetem lolium quodcumque potuit ſemper
„ invexerit ſuperſeveritque, dolo iſtiuſmodi uſus, ut
„ aliquam Dominici frumenti partem inficeret; fa-
„ ctum exinde eſt, ut ipſa in florenti Eccleſia non-
„ nulli ſæpe inſurrexerint nomine quidem Chriſtiani,
„ ſed Apoſtolicarum traditionum nequiſſimi oſores,
„ errantes, inſanientes, exleges, ſuperbe ſibi ſapere
„ exiſtimantes præ ceteris, qui, furiis veluti agitati,
„ numquam quieti conſiſterent novarum rerum miſe-
„ re cupidi pertinaceſque in falſis opinionibus, qui-
„ bus totum bonorum ordinem obturbarent, vexarent,
„ & ſi Deo placet, etiam confunderent: Sed huic
„ tanto malo aut diſſipando aut antevertendo vigila-
„ vit ſemper Romana Eccleſia, & Pontifices Optt.
„ Maxx. ſupremam illius curam Jeſu Chriſti vice in
„ terris gerentes, Sacro præſertim ad id inſtituto ex
„ Purpuratis, ſibique aſſidentibus PP. cœtu, cui de
„ Propaganda Fide nomen inditum eſt; ac mirum
„ quot inde Catholicæ rei commoda ſint conſequu-
„ ta; quot hæreſum monſtra intercepta vel profligata.
„ Hinc ſuperiori ſæculo in Rhætia magis magiſque
„ furere, qui, malo dæmone authore, ab hac firmiſ-
„ ſima Apoſtolica petra deſciverant: ciere turbas:
„ minas adverſus Catholicos interſerere: eas demum
„ horrendo ſcelere exequi auſi ſunt in beatum noſtrum
„ Fidelem a Sigmaringa vel primum a Propagandæ
„ Fidei Collegio conſtituto ipſius martyrem, qui a
„ præſidentibus venerando cœtui in ea Germaniæ ora
„ præfectus afferendæ Catholicæ veritati, ei, quam
„ libere prædicabat, teſtimonium tantopere grave
„ præbuit ac ſollemne, ut impiis hæreticis ad ne-
„ cem ſe conquirentibus alacriter pectus obtulerit,
„ vitam libentius deſerendo, quam Catholica ſacra
„ vel voce violaret. Hunc itaque fortiſſimum virum
„ omni bene actæ vitæ laude non modo clarum, ſed
„ heroicis virtutum ſplendoribus magis conſpicuum,
„ miraculis præfulgentem, inſignem martyrio cum
„ Tibi, vigilantiſſime univerſalis Eccleſiæ Cuſtos,
„ ob oculos poſuero, uti eſt certiſſimis monimentis
„ legitime comprobatum; jure meritoque inde poſtu-
„ lem, ut eum in beata pacis regione ſempiterno gau-
„ dio diffluentem Sanctum ſollemni ritu renuncies Deo
„ in cælis acceptum, ac propterea ejuſdem memoriam
„ ceterorum more Sanctorum pie recolendam in ter-
„ ris, & interceſſionem fidenter implorandam ad op-
„ portunum divinæ gratiæ, per ipſius in Chriſto me-
„ rita, promerendum auxilium.

„ Anno, poſtquam Divinum Verbum idemque
„ Deus verus humanam ſumpſit carnem atque ani-
„ mam, quingenteſimo ſupra milleſimum ſeptuageſi-
„ mo ſeptimo, Sigmaringæ, quæ parva licet Con-
„ ſtantienſis Diœceſis in Svevia Civitas, vel maxi-
„ mum tamen tenuit dignitatis locum veræ religionis
„ conſtantiſſimo cultu, beatus noſter Fidelis natus eſt
„ ex patricia Reyorum familia, cui ſplendorem cu-
„ mulavit genitor Joannes conjugio junctus cum Ge-
„ noveſa Roſembergia æque nobili fœmina, cum de
„ ſua prudentia ceteriſque Chriſtianis virtutibus com-
„ mendatus, ſellas curules haud ſemel in patria im-
„ pleverit, & Conſularia munera probe obiverit.
„ Marcus infanti nomen fuit e ſacro ſalutis fonte
„ primam gratiam adepto, quam deinde procedentibus
„ firmiori ratione annis adauctam ſibi ſummo Dei
„ beneficio ſuoque ſingulari ſtudio ſic retinuit, ut na-
„ talem ipſam innocentiam, ne levi quidem declina-
„ tione ad ſenſuum illecebras unquam amiſerit; do-
„ ctus a prima uſque ætate temperare ſpirituum ala-
„ critatem, inanibus ludis bellum indicere, animo in
„ Deum ferri, atque in eo dumtaxat ſua quæque bo-
„ na locare, ſua gaudia quærere. Hinc humanioribus
„ litteris addictus, incredibile eſt, quantam a Deo
„ meruerit addiſcendi facilitatem; vix namque audita
„ in ludo præceptoris voce, ea quæ ſibi traderentur,
„ miro ſtatim tenebat ordine maximaque perſpicuitate,
„ quibus puer ipſe ceteris adoleſcentibus facile antei-
„ bat. At enim cum propius & ille adoleſcentiam
„ conſalutavit, atque ad philoſophica ſtudia in celebri
„ Friburgenſi Academia ſe contulit; tum vero ſeu
„ magis ſalebroſas quæſtiones acri ſpeculatione pene-
„ trando, ſeu eductas illarum veritates inter frequentes
„ diſputationes dilucide ornateque oſtendendo, tantam
„ ingenii lucem præſetulit integerrimæ probitati ex-
„ celſæque pietati conjunctam, ut quaſi prodigii loco
„ ea in ætate haberetur: Vigeſimum quippe annum
„ nondum impleverat, cum Philoſophiæ ſtadio penitus
„ emenſo, inter ejus facultatis Doctores relatus eſt
„ juvenis, quem ſuo quaſi nomine condiſcipuli ac
„ præceptores vocarent *ſapientem Chriſtianum*, omnes
„ demirarentur & amarent. Neque ideo ipſe æque
„ omnibus ſeſe tradebat in amicitias, ſed cum bonis
„ dumtaxat inibat conſuetudinem, iiſque libenter ſe
„ conſociabat, cum probe teneret ac vellet ad ſui
„ utilitatem convertere illud divinæ vocis oraculum,
„ quo edocebatur, virtutes a probis viris, vitia ab
„ improbis contrahi.

„ Jamque ad ſacrum Jus ac civile ſua ſtudia con-
„ verterat, & celeri expeditoque curſu Juriſconſulto-
„ rum ſacra pervadebat; cum trium ex nobilioribus
„ Sveviæ familiis amicorum precibus comes cooptatur
„ agendi per Europam univerſam itineris, quod be-
„ ne e ſententia credebant ceſſurum, ſi laudatiſſimus
„ ex omni virtute Marcus adforet. Nec deeſſe ille
„ voluit, certior nihilominus factus quod fuerit apud
„ eorum parentes iter probatum. Inſtat itaque jam
„ dies diſceſſionis, ejuſque officia perſolvuntur; cum
„ Marcus prius quam viæ ſe daret, amicos congre-
„ gatos ſic alloquitur: Ego vero vobis in via comes
„ adero libens & famulus ſi mavelitis, ſed hæ ſunt
„ noſtræ peregrinationis leges nuſquam non ſervandæ:
„ Deo primum ut placere ſtudeamus, ac deinde in-
„ vicem nobis alter alteri: nullumque profecto ex
„ itinere incommodum, ſed voluptatem capiemus pla-
„ ne ſingularem & innoxiam, varia & multiplicia
„ Dei mirabilia contemplantes, quæ ad ejuſdem re-
„ feramus benedictionem noſtramque corporis & ani-
„ mi utilitatem. Velitis itaque jubeatis, amici, hæc
„ ſancte ac perpetuo cuſtodiri? Suam, uti rogabat,
„ illi deſpondent fidem, & alacriter inde in viam ſe
„ committunt; iter aggrediuntur; percurrunt loca;
„ viſum Civitates; diſcurrunt provincias; pervadunt
„ regna; perſcrutantur locorum ſitus, populorum in-
„ genia, mores, induſtriam, rerum omnium admi-
„ rantur varietatem. Quid pluribus? In ſextum an-
„ num peregrinatio producta eſt tam auſpicato incœ-
„ pta, & plurimum illius conſtitit fructus. Etenim
„ tres ii nobiles adoleſcentes in cooptato comite pie-
„ tatem ſuſpexere adeo ferventem, ut & ipſi ad imi-
„ tandam jugi exemplo incenderentur unius Marci,
„ qui prima quotidie luce primus aſſurgebat, atque
„ in genua provolutus æternas meditabatur veritates:
„ fundebatque Deo enixas preces, quibus ſeque comi-
„ teſque commendabat, ne quid ea die detrimenti
„ res eorum caperent, ſed omnes tum cogitationes
„ tum voces actioneſque, aſpirante Numine, ſatius
„ germinarent fructus honeſtatis, atque ad illius glo-
„ riam dirigerentur, a quo bona cuncta procedere in-
„ telligebat. Sed nec ulla intercidit dies, quin con-
„ volaret ad templum, ubi ſumma cum religione ſan-
„ ctiſſimo omnium, quæ antea fuerunt, Sacrificio ita
„ adſtabat, ut poſt immolantem Sacerdotem, conce-
„ ptis & ipſe votis piacularem hoſtiam offerret. Uno-
„ quoque inſuper die in Deiparæ laudes effundebat
„ ſeſe, quam proxime ab æterno rerum omnium Con-
„ ditore venerabatur, cum recitaret omnino parvum,
„ quod dicitur Beatiſſimæ Virginis Officium, totaſ-
„ que quindem Angelicarum Salutationum decades a
„ viro ſanctiſſimo Dominico Guſmano tanto pietatis
„ incremento ac fidelium bono in Eccleſiam invectas,
„ ſacrique Roſarii nomine inſignes. Nulla defluxere
„ Sabbata, quibus non ad abſolutiſſimam carnis ſuæ
„ ſubmiſſionem uteretur & ſpiritus elationem, ſolo
„ pane & aqua iis diebus contentus, quidquid adver-
„ ſus hæc ſuaderet contracta ſæpe ex itineribus laſſi-
„ tudo ac reficiendarum virium neceſſitas. Annuum

„ autem

„ autem quadraginta dierum jejunium purificandis ani-
„ mis atque corporibus a Chriſto Domino ſacratius
„ inſtitutum tantopere obſervavit, ut præter haud
„ vetiti cibi potuſque parcitatem, membra ferreo ci-
„ licio preſſerit, flagellis etiam noctu impetierit, ac
„ ſæpius cruentaverit. Leviſſimas quaſcumque animi
„ ſordes ex humanæ imbecillitate naturæ contractas
„ de mundano pulvere ipſis vel juſtis inevitabili, pœ-
„ nitentiæ ſacramento frequenter detergebat; divinæ-
„ que indidem menſæ de myſtico pane communicabat
„ ſemel certe in menſes, ſed ſingulis præterea diebus
„ feſtis alicui Deiparæ Virginis memoriæ dedicatis
„ aliorumque Deo aſſidentium Sanctorum ſpirituum,
„ quorum in tutelam ſe fidentius recepiſſet. Quid
„ autem referam effuſam in pauperes miſericordiam
„ ac liberalitatem, in ægrotantes publicis maxime
„ hoſpitiis exceptos benignitatem ac ſtudium prope
„ ſingulare, cum illos atque iſtos frequentibus largi-
„ tionibus omnibuſque officiis adjuverit atque ubique
„ locorum ſolatus fuerit? Quomodo ſacras omnes Æ-
„ des recenſeam a Divorum nomine & Reliquiis, a
„ fidelium veneratione ac frequentia, a piis inſtitu-
„ tis celebres, quas ille ubique pariter viſitaverit? Et
„ oh ſi ipſa hæc ampliſſima Urbs loqueretur, qua in
„ Urbe diutius cum comitibus ipſe ſuis immoratus
„ eſt, quæ & quanta præſeferret! Narraret beata iſthæc
„ Apoſtolorum limina religionis potiſſimum gratia
„ frequentiori ejus acceſſu contrita: Scalam a Jeroſo-
„ lymis huc advectam Jeſu Chriſti inceſſu & ſangui-
„ ne ſacram iteratis de genu ipſius quoque aſcenſioni-
„ bus preſſam, jugibuſque ex meditatione Dominicæ
„ paſſionis lacrymis reſperſam. Septem Eccleſias &
„ Martyrum Cryptas pia cunctatione ſæpius viſas;
„ neque enim magnificentia ædificiorum ſupremo ar-
„ chitecturæ miraculo in ſublime ſeſe attollentium,
„ minuſque picturarum aut ſignorum varietas ſummo-
„ rum artificum induſtria & excellentia commendata;
„ nec auro, argento, gemmiſve nitentes aras, quæ
„ omnia animos oculoſque oblectare ſolent mortalium;
„ ſed ſacroſanctæ Lignum Crucis, in qua Salus mun-
„ di pependit Chriſtus Dominus; Clavi, quibus con-
„ fixus eſt; Spinea corona, qua innocuum caput
„ circumdatum; Lancea, qua latus tranſverberatum;
„ Spongia amariſſimo felle & aceto illita, ſitientique
„ & extremos jam anhelitus ducenti præbita; Redem-
„ ptoris ipſius imago, tela divino vultui ſudore ma-
„ dido admota per Veronicam ſanctiſſimam fœminam,
„ effigiata & impreſſa: Veneranda denique Principum
„ Apoſtolorum aliorumque Sanctorum Corpora, Re-
„ liquiæ, monumenta feliciſſimum advenam invita-
„ bant, incendebant, rapiebant; dum ceteri comites
„ antiqua excelſiſſimæ Urbis decora quærerent, orna-
„ tiora palatia curioſius colluſtrarent, amœniores vil-
„ las circumirent.

„ Sed hæc prætereunda ſunt omnia, & religioſiſſimo
„ viro in patriam revertenti plaudendum modo eſt.
„ Rediit itaque felicior quam diſceſſerat, ut qui tot
„ commemoratis religionis actibus ampliores divinæ
„ gratiæ opes ſibi comparaverat. Agunt ei gratias
„ tres illi nobiles viri, quibus dum tam diuturna in
„ peregrinatione dux & comes extiterat, magiſter et-
„ iam chriſtianæ perfectionis evaſerat. Ille vero ac ſi
„ nulla ipſis beneficia reddidiſſet, quæ quidem maxi-
„ me in eos derivavit ſua tam prudentia, quam exi-
„ miæ virtutis exemplo, viciſſim profiteri ſe maxi-
„ me obſtrictum eorum comitati, qui ſuos forte illi-
„ berales mores æquo animo toleraſſent; veniam
„ deinde rogare ſi communes in itinere res minus
„ commode adminiſtraſſet; ſi non eorum votis penitus
„ ſatisfeciſſet: Quæ officii extrema amici diffuſis cha-
„ ritatis lacrymis excepere, quas inter atque inter
„ mutuos amplexus facta eſt tandem ſeceſſio. O ad-
„ mirabilem quoque egregii hujus viri humilitatem,
„ cui ceu primo latiſſimoque fundamento tanta vir-
„ tutum moles tam decora tam excelſa ſuperextructa
„ eſt, ut ad ultimum uſque cælum, ad ipſumque
„ Dei Solium felix, ac perpetuo manſurum faſtigium
„ intulerit!

„ Interea ad intermiſſa diu ſtudia reducem revoca-
„ bant ſacræ civileſque leges, in quas probe aſſequen-
„ das tanto vehementiori contentione incubuit eſt,
„ ut brevi non modo Friburgi Doctorum Inſignia,
„ ſed egregium cum primis nomen in dicendis cauſis
„ tuendiſque aliorum juribus ſit aſſequutus. Verum-
„ tamen quid Juriſperitus ageret æternæ ſalutis an-
„ xius, vel ad injuriæ aut nequitiæ nomen præ ma-
„ xima innocentia exalbeſcens, ſi quando ruptis legum
„ repagulis everſaque juſtitiæ lance Forum jam uni-
„ verſum perſtreperet litibus varia interpretatione Ju-
„ ris ad opportunitatem diſtorti, ſiniſtraque Judicum
„ & Cauſidicorum ſeu voluntate, ſeu intelligentia
„ quamdiutiſſime ampliatis ac propemodum infinitis
„ certo litigatorum damno, vel extrema quandoque
„ jactura? Agebat quod quiſque ſapiens chriſtianorum
„ dogmatum æſtimator; ideoque recti tenax & hone-
„ ſti juſtitiam dumtaxat ac veritatem animo, voce,
„ ſcriptis conſectabatur; cavillationes omnes omneſ-
„ que inanes ſubtilitates veluti judiciorum peſtem
„ ſummopere reformidans, ut in præclaro Advocato
„ antiquam Jureconſultorum gloriam videres reflore-
„ ſcentem. Orphanis, Viduis, Pupillis, Eccleſiis,
„ Egentibus denique omnibus præſto erat tutiſſimo
„ ſemper ac fideli patrocinio ſuo. At enim cum de
„ graviſſima re graviſſimo aliquando judicio conten-
„ deret, inſtaretque celerius expediendo, utpote qui
„ de more æquiorem partem tueretur; ecce tibi ver-
„ ſutus adverſarius defenſor, cui utinam nulli unquam
„ ſimiles forent, quaſi officii cauſſa illum convenit
„ doletque ludibundus tantam de negocio finiendo cu-
„ ram ſuſceptam: Actum, addit, de Jureconſultis
„ eſſe, ſi lites cito abſolverentur: Ecquid enim tan-
„ ta iſtiuſmodi feſtinatio, niſi ut proprio cauſæ pa-
„ tronus cedat commodo, lucrumque amenter proji-
„ ciat, quod diu foret multumque conſequuturus?
„ Temperet itaque ſibi, & agere ſi cauſas velit ſine
„ ſui damno, ſtudeat potius inſtaurandæ ac differendæ
„ pro viribus controverſiæ, majores exinde opes rela-
„ turus, quam parta litigator victoria. Dictis inhor-
„ ruit Marcus; & impia nequiſſimi hominis inſtiga-
„ tione uſus ad animi ſui ſalutem, cui tot in aperto
„ commercio paratæ eſſent inſidiæ; abditiori propte-
„ rea loco aliquo ac minus expoſito ſapienter cenſuit
„ quæri oportere. Nec mora, ultimum Foro diem
„ dicit, ac de capeſſendo Fratrum Capuccinorum In-
„ ſtituto ſecum deliberat. Religioſum virum ea tem-
„ peſtate in provincia Fratribus ipſis præſidentem ſup-
„ plex adit efflagitatque, ut inter ſuos ſe recipiat.
„ At prudens ille provincialium Capuccinorum mo-
„ derator periculum tanti voti facturus diem differt;
„ donec de conſtanti Marci propoſito admonitus de-
„ que divina voluntate, illum Ordinis ſui Candida-
„ tis adnumerat. Interea temporis clericali militiæ
„ nomen dederat, ac per inferiores gradus ad Sacer-
„ dotii dignitatem evectus, die divo Franciſco Aſ-
„ ſiſienſi ſacra Friburgi in Eccleſia Capuccinorum
„ primo ad aras immolaturus acceſſit. Abſoluto di-
„ vino Sacrificio, aliud eodem loci obtulit Deo gra-
„ tiſſimum ſui ipſius holocauſtum, ſuſcepto, ſcilicet,
„ Religioſi Ordinis habitu novoque Fidelis nomine
„ aſſumpto, ea ſane modeſtia & hilaritate, ut cæle-
„ ſtis ignis, quo ſpiritus interius incendebatur, per
„ ora diffuſus in admirationem traheret ſuæ virtutis
„ multitudinem, quæ illuc pii hujuſce ſpectaculi ru-
„ more confluxerat. Nihil patrimonii amplitudo illi
„ adblandiri potuit eumque immorari; non patens
„ undique ſeveri Inſtituti aſperitas detinere; nec de-
„ licatior corporis habitus generis claritati apprime
„ reſpondens a bene concepto conſilio valuit retarda-
„ re. Et oh laudatas aliis opes ipſas, quibus afflue-
„ bat, quanto dimiſit & locavit melius! omnes enim
„ ferme deſtinavit alendis probis adoleſcentibus ad
„ ſacrarum litterarum ſtudia contendentibus, quorum
„ etiam uſui ſuam ingenti librorum numero copioſam
„ bibliothecam addixit.

„ Quale autem novus homo Fidelis poſuerit in ſa-
„ cro Ordine tirocinium; quæ deinde fuerit ejus agen-
„ di ratio, poſtquam eo in ordine ſollemnia vota
„ Deo nuncupavit, ut aliquis orationi modus impo-
„ natur, in univerſum ſufficit dicere, ſuam probaſſe
„ tironem, continuo quaſi concentu, præ cæteris hu-
„ militatem, obedientiam, pietatem, innocentiam,
„ integritatem; deinceps ſemper quotidie magis vir-
„ tutibus profeciſſe. Ab ipſa enim prima, quam ſen-
„ ſit, interiori voce divinæ gratiæ ſe in hunc ordi-
„ nem advocantis, quotidianis flagellis perpetuoque
„ cilicio carni inſtetit ſuæ, quam aſſiduo iſtiuſmodi

„ bello rationi plane ſubactam habuit, quinimmo ob-
„ ſequentiſſimam rationis ipſius ſanctiſſima imperitan-
„ tis aſſeclam. Toto quaſi anno rigidiori ratione ſer-
„ vavit jejunia, per ſeptem nempe quadrageſimas ob-
„ ſervationes a beato Franciſco Fratribus propoſitas,
„ quarum præcipuam a Jeſu Chriſto Redemptore
„ inſtitutam, atque alteram in tempore Dominici Ad-
„ ventus intercidentem pane tranſigebat modiciſque
„ fructibus, nihil inde cocti ferculi admittens. Ter
„ per hebdomadam unica utebatur pulte; pane & aqua
„ victitabat per Sabbata, ac per omnes tam Deiparæ
„ feſtis, quam plurium Sanctorum proxime antece-
„ dentes dies vigiliarum more contra infernum hoſtem
„ ab Eccleſia diſpoſitas.

„ At vero quem de divinis litteris, quibus ſe to-
„ tum tradiderat, fructum uberrimum reportaverit,
„ Rhætiam omnem appello teſtem, ſacram iſtam
„ Congregationem Propagandæ Fidei vigilantem, i-
„ pſumque Martyris ſanguinem ſacræ tuendæ doctri-
„ næ intrepide datum. Cum enim in hac perdifficili
„ oratoria arte multum jam profeciſſet adoleſcens,
„ atque in theologica etiam facultate plurimum modo
„ valeret, mirum quantis nervis pro concione dicen-
„ do divinum verbum intenderet, cui latius ferendo
„ fuerat a ſuis rectoribus deſtinatus. Summa eloquen-
„ tiæ vi ſupremoque probitatis exemplo ita edocebat
„ populos, eliminabat vitia, revocabat virtutes, ut
„ magnum ſibi nomen ſanctitatis atque in provehenda
„ catholica veritate roboris comparaverit. Hinc a
„ Purpuratis PP. Propagandæ Fidei præpoſitis in
„ Rhætiam mittitur novem ſibi adjunctis ſui ejuſdem
„ Inſtituti ſodalibus, quibus præficitur, ſerpentes uti
„ inibi hæreſum errores convelleret, puramque redde-
„ ret chriſtianam doctrinam, quam pravis opinionibus
„ contaminatam plures ex ea gente profiterentur.
„ Continuo igitur diſcedens ſuum prænuntiat Fratri-
„ bus martyrium, cujus diu flagraverat deſiderio,
„ ideoque quotidie a Deo juxta aras petierat; deinde
„ ingreſſus demandatam ſibi provinciam, quam ab
„ impiis Religionibus expurgaret, tanta profecto ala-
„ critate & ſollicitudine tantopere efficaci ſanctæ iſtius
„ Sedis imperata fecit, ut ſi unquam alius, quam-
„ plures & ipſe aberrantium hæreticorum greges, ac
„ præcipua quædam illorum capita in unius veræ
„ ſempiternæque Fidei ſenſu & communione Roma-
„ næ Eccleſiæ reddiderit. Quæ autem non tum odia
„ ſubivit aliorum probatiſſimæ per eum veritati duro
„ pervicacique animo obſiſtentium, qui tanta perfuſi
„ luce vellent tamen in perpetua hæreſis nocte verſa-
„ ri? Exarſerant enimvero ad internecionem, quod
„ cum Fidelem noſtrum divini verbi propagatorem
„ haudquaquam lateret, nil ideo ſui remiſit ſtudii in
„ inſectandis erroribus, queis potius radicitus extir-
„ pandis majores in dies conſerebat vires, ac ſuam
„ omnem diligentiorem curam operamque locabat.
„ Atque his permoti hæretici, qui reliqui erant o-
„ mnium nequiſſimi, intelligenteſque, ſi tanta ad
„ Romanam Eccleſiam quotidie converſio fieret Fideli
„ auctore ac duce, falſam, quam profiterentur ſectam,
„ brevi jam conciſuram & penitus in iis partibus
„ deletum iri, cum ipſi quoque tot ſtrenui viri co-
„ natibus fortiorumque argumentorum machinis ex-
„ pugnari, atque ad inviſum Romani Pontificis im-
„ perium vi tandem veritatis compulſi traduci poſ-
„ ſent. Iccirco *diſſecabantur cordibus ſuis, & ſtride-*
„ *bant dentibus in eum*, quemadmodum in Actibus
„ legimus Apoſtolorum primo inter homines martyri
„ Stephano contigiſſe apud Judæos prædicanti. Quin,
„ ut & appoſite utar verbis Auguſtini, rametſi ille
„ de ſupremo animarum conquiſitore Jeſu Chriſto
„ loqueretur, ipſi tot Fidelis laboribus, vigiliis, ora-
„ tionibus virtutumque omnium exemplis in tutum
„ Romanæ Eccleſiæ ſinum invitati hæretici *his omni-*
„ *bus curationibus ejus ingrati, & tamquam multa*
„ *febre phrenetici inſanientes in medicum, qui curare*
„ *eos venerat, cogitaverunt conſilium perdendi eum*.
„ Coeunt itaque; de ratione conveniunt; diemque
„ tam immani patrando ſceleri ſtatuunt vigeſimam
„ quartam Aprilis anni a milleſimo ſexcenteſimi vi-
„ ceſimi ſecundi; ſimulataque per ſummam perfidiam
„ inſtanti ad catholicas partes converſione, Fidelem
„ in Grueſchenſi vicino Oppido agentem Seviſium
„ advocant, voce ut ſua hærentes adjuvaret, atque
„ in via veritatis conſtabiliret. Promte ille accurrit,
„ & quamquam dolum ſubeſſe vel cælitus præſciret
„ ſecumque reputaret, ſuggeſtum tamen alacriter con-
„ ſcendit, cui primo ſtatim intuitu grandioribuſque
„ litteris, ut perſpici facile poſſent, fuerat ſuperſcri-
„ ptum: *non alteram ab hodierna concionem habebis*.
„ Diriguiſſet fortaſſe alius tanti facinoris horrore,
„ extremique ſibi inſtantis metu periculi; at ab illo
„ ſuperna gratia roborato tantum abfuit importunus
„ timor, ut ne expalluerit quidem. Quin e ſuperio-
„ ri loco intrepidus argumentum dicendi poſuerat
„ illud Apoſtoli divinum effatum: *unus Deus, una*
„ *Fides, unum Baptiſma*; jamque prima concionis
„ emiſerat verba, cum ab incœpto deſiſtere coactus
„ eſt ex oborta ſucclamatione, ne ultra dicendo te-
„ mere pergeret, & conſequenti eidem crepitu ex
„ igniti teli in ſe directi projectu, quo tamen, Deo
„ ſic diſponente, ne leviter quidem tactus eſt, cum
„ ad acrius & glorioſius certamen fortiſſimus catholi-
„ cæ veritatis Antelignanus ſervaretur. Ne itaque
„ cruento ſui ſacrificio Templum pollueretur, cum
„ eductæ jam palam impiæ hæreticorum ſicæ inter-
„ micarent increſceretque ſeditionis fremitus; ſatius
„ ille duxit ad aram ſeſe recipere, ubi ſublatis ad
„ Cælum manibus luminibuſque, conſecravit ultima
„ vitæ hujus ſuæ mortalis momenta, Deum depreca-
„ tus per Chriſti merita, ut quoniam omnipotenti
„ ejus voluntati jamdiu ſe totum fidentiſſime ſubje-
„ ciſſet, gratiæ ſuæ robur adjiceret morituro; &
„ ſanguini, quem libenter funderet, ſuo virtutem da-
„ ret, quæ voci defuiſſet ad reliquos catholicæ reli-
„ gioni conciliandos hæreticos. Hæc dum ferventius
„ oraret immobilis hærens beatus Fidelis ad aram,
„ non Templi religio factioſos tenuit, ne in ipſum
„ irruerent, neque Dei cogitatio, quem jam mente
„ penitus excuſſiſſent, ſed manſuetudo illa ſuſtinuit
„ catholici magiſtri, imperterrita conſtantia cohibuit,
„ fulgentiſſima pietas compeſcuit; quarum admiratio
„ virtutum efferatis illorum animis illapſa, primo
„ ſtatim appulſu, ipſa vel natura dirigente, eos ita
„ cepit fregitque, ut uſquedum ratio nova furoris
„ eruptione a malo dæmone miniſtrati corrupta non
„ fuit ac perverſa, prior illa tanti viri ſpecies ſica-
„ riorum dextras ad aliquod tempus exarmaverit &
„ parata tela diſtulerit. Monitus propterea tum ne
„ diſcederet, cum tutior ea ſtatio videretur: O,
„ inquit, fili, pro æterna jam vita decertandum eſt,
„ haud iſthæc amplius curanda miſera & fugax, cu-
„ jus ego inſtanti exitio propterea minime terreor,
„ eam enim, quam a Deo recepi, ſanguine lotam
„ magiſque purgatam meo eidem reddere cupio; at
„ vereor, ne fiat ſacer iſte locus execrabili facinore
„ profanus, ne adſtantes Catholici etiam opprimantur
„ mei odio; atque adeo uni mihi pro univerſorum
„ ſalute in apertum progrediendum eſt. Dixit: eo-
„ demque greſſu, hilaritate vultus eadem quibus Tem-
„ plum ingreſſus fuerat, de Templo egreditur. At
„ vero ubi pedem in circumpoſitam fano planitiem
„ infert, haud ab ea procul ad viginti hæreticorum
„ ferociores illum aggrediuntur, armataque dextra in-
„ ſtant, ni confeſtim trucidari illic velit, Romanam
„ ut religionem exſecraretur. Renuentem non modo,
„ ſed facis inſtar ſplendentis nitidius dum prorſus ex-
„ tinguitur, catholici dogmatis lucem magis profe-
„ rentem, retorto impius gladio impetit, ſacrumque
„ caput ferit, cumque ictus non ſucceſſiſſet ex animo,
„ gravius geminato ſcindit uſque ad os medium. Al-
„ ter enſis mucrone latus tranſverberat atrociori et-
„ iam vulnere, quo in genua concidit; jamque oppi-
„ do ſatis fuerat ad interimendum corpus nullo am-
„ plius humano remedio convaliturum; ſed expleri
„ ea dumtaxat crudelitate immane odium non potuit,
„ modo ut pro ſe ac perſecutoribus orantem, ſanctiſ-
„ ſimaque Jeſu & Mariæ nomina ſupremis vocibus
„ invocantem iterum invaſerint, haſtis trajecerint co-
„ ſtas, apertumque mox caput ferreis fuſtibus ſecun-
„ dum verticem conglobatis in prominentes clavos
„ prorſus tududerint ac peſſumdederint; gladiis qua
„ punctim, qua cæſim corpus deformaverint univer-
„ ſum; tribus ſcilicet & viginti plagis capiti inflictis,
„ pectori viginti, quibus diutius ferale ſpectaculum
„ eſt protractum, graviorque confoſſo viro dolor tot
„ excitatus ictis inſedit. Verum ille omnia patienter

„ per-

,, perpeſſus eſt, quin & lætiſſimo animo imperturba-
,, toque ore, cujus etiam ad ſeros ictus augeretur hi-
,, laritas, ut certo oculorum judicio pateret, quanto
,, majori acerbitate recrudeſceret ſicariorum rabies,
,, tanto ardentiori charitate illius ad aſtra ſpiritum
,, ferri, quem meritis plenum ſolutumque tunc a
,, corpore, cui feliciori iterum nexu aliquando adjun-
,, getur in Cælis, reddidit tandem Deo, pro cujus
,, honore glorioſus Martyr deteſtabili hæreticorum
,, odio impetuque ſublatus eſt.

,, At non ideo ſublata eſt tantæ fortitudinis me-
,, moria, conſpicuæque fama Sanctitatis longe lateque
,, diffuſa aſſiduiſque miraculis a remuneratore D. O.
,, M. illuſtrata; Quæ quidem miracula, quamquam
,, innumera fere ſunt beati Fidelis interceſſione ac
,, meritis patrata, pauca nihilominus breviter attige-
,, ro, quæ certiſſimo vel ſola argumento ſatis ſuper-
,, que deſignent immortalem puriſſimi illius modo
,, ſpiritus gloriam ſimulque gratiam, qua plurimum
,, apud Deum valet. Relictis itaque prodigiis inventi
,, poſt ſex ab interemptione menſes ſacri corporis in-
,, corrupti ſuaviuſque præterea olentis, e cujus pectore
,, ignotus uſque adeo flos aſſurgebat ceu lilium fron-
,, dibus quaſi ſanguine aſperſis variatum atque odo-
,, rem pariter ſpirans novum; ea refero, quæ pottora
,, fuerunt apud Benedictum XIII. Pont. Max. ante-
,, quam decimo ſeptimo ab hinc anno Beatum publi-
,, ce renunciaret. Igitur haud ita multo poſt exhu-
,, matum ſacrum Corpus, excitato in Arce Majens-
,, feldæ immani incendio horrendoque boatu jam jam
,, imminente ex everſione disjectuque munitionis ni-
,, trato pulvere oppletæ, quam elata flamma circum-
,, lambebat, fidenter invocatum B. Fidelis auxilium
,, illico depaſcentem ignem propulſavit; portentum-
,, que pottento additum, quippe exinde reverſi ſta-
,, tionarii, qui ad non profuturi ſuperioris periculi
,, certitudinem longius diffugerant, vel altioribus ca-
,, veis ſeſe abdiderant, parietum trabes invenere ab
,, interiori munitionis parte adhuc incenſos proxime-
,, que inſiſtentes nitrato eidem pulveri non ideo tamen
,, flammam concipienti; tantoque prodigio prius at-
,, toniti, deinde certiores facti de præſenti B. Fidelis
,, ope, eorum aliqui ipſiſſimo pulvere uſi ſunt ad
,, ſuffocandas prunas, eademque fiducia, qua extin-
,, guendis aquam adhibuiſſent. Quid vero de Cæcilia
,, dicam Muſingerinia virgine in Ciſtercienſi Ordine
,, Deo devota, quæ ex vehementi dexteræ mamillæ
,, inflammatione ad quatuordecim dies noctesque con-
,, tinenter diſcruciata, ſuperpoſita demum particula
,, veſtis, qua B. Fidelis operiebatur, de repente con-
,, valuit a patente jam cancere hominibus immedica-
,, bili? Aur quid mirabilius quam, quod infantulo
,, accidit Franciſco Papuſſinio, cui uno oculorum in-
,, flato primum, ac deinde diſrupta pupilla, beatus
,, Fidelis ſtatim ac fuit genitricis voto exoratus, in-
,, tegrum & lumen reſtituit, & ocellum, quo matrem
,, ille intuens acri limpidiſſimoque obtutu inſigne ei-
,, dem oſtentabat oſtentum? Gaſpar quoque Stigherius
,, quinquennali renum dolore curvus & plane torpens,
,, annon ſe erexit iterum, ac priſtino vigori redditus
,, eſt, admoto vix renibus enſe, quo B. Fidelis fue-
,, rat vulneratus? At quid ego plura commemorem
,, mirabilia, cum vel hiſce ſolis certiſſime ſibi jam
,, tum probatis, ipſe Sanctiſſimus Pontifex Benedictus
,, Fidelem decreverit Beati nomine invocandum, con-
,, ſtitutoque in Eccleſia Martyribus officio colendum?

,, Neque poſt ejuſmodi cultum Beato adhibitum
,, nova ex implorata ejus ope defuere miracula, ea-
,, que adduco, quæ anno ab iſto ſecundo fuerunt in-
,, dubitanter explorata Tibi omnium bac de re Romm.
,, Pont. qui anteſteterint maximo eruditiſſimoque, ut
,, illa teſtantur tua vere aurea omnique doctrina re-
,, ferta quatuor volumina jam olim in publicam lu-
,, cem emiſſa, ac modo Patavii recuſa ſummo chri-
,, ſtianæ & litterariæ reipublicæ bono atque plauſu:
,, Alterum nempe quod Frater Candidus de Medio-
,, lano Sacerdos Ordinem Capuccinorum profeſſus per
,, Beati effigiem capiti reverenter impoſitam extemplo
,, evaſerit ab inveterato fere per decennium morbo
,, comitiali & ſontico, quo ſæpius vexabatur, redin-
,, tegratis abſolutiſſime deſtitutis antea viribus, iiſque
,, ulterius non quaſſatis: Alterum vero quod Joſeph
,, Kirnerius puer quatuor natus annos cum genibus
,, pedibuſque foret infirmioribus conſtitutus quam ut
,, regendo reliquo corpori par eſſe poſſet, atque ideo
,, minus conſiſteret, ſed acclinaret caderetque, nec
,, niſi ſubnixus, ægre id quidem, incederet; ductus a
,, matre ad Eccleſiam & ante imaginem collocatus
,, B. Fidelis, ibibi ſtatim ita viguit plantis, ut li-
,, gnea, quibus antea uteretur, ſuſtentacula dimiſerit,
,, pedeſque redierit domum ac ſemper exinde firmus
,, inceſſerit.

,, Quæ igitur commoda a B. Fideli, quæ orna-
,, menta non profluxere in Eccleſiam catholicam,
,, cui tantopere præluxit heroicis virtutibus dum vi-
,, xit; veræ fortitudinis exemplo dum martyr occu-
,, buit; inſignibus prodigiis poſtquam in Cælo fuit
,, emerita gloriæ palma a Deo coronatus; ut habeant
,, undequaque omnes quæ demirentur, atque imitari
,, ſatagant, quæque per ejus interceſſionem bona ſpe-
,, rare, & conſequi poſſint?

,, Hæc itaque, Beatissime Pater, per me
,, uſque adeo delibata, hæc, inquam, ſunt glorioſi
,, martyris præconia, quæ univerſum orbem pervaga-
,, ta, Imperatores, Reges, Populos, complures et-
,, iam ex interfectoribus in illius venerationem im-
,, pulere. Hinc, ut more majorum, Sanctorum eum
,, faſtis adſcribas merito poſtulat Sacra Propagandæ
,, Fidei advigilans Congregatio, quæ ſuum in B. Fi-
,, deli prædicat primum Martyrem: Idipſum rogat
,, univerſa Capuccinorum Familia: Idem inclyta
,, Martyris natio, quorum omnium ſtudioſiſſima vota
,, mihi commiſſa ſunt Tibi humillime ut offeram;
,, cum, amplificato honorificentius Beati ipſius cultu
,, in terris, major futura ſit invocandi occaſio, pe-
,, tendique præſidii fiducia. Atque, o utinam tam
,, benemereri catholici omnes valeamus, ut præcipuo
,, hujus martyris patrocinio bellum deprecante, ad-
,, veniat tandem lætiſſima pax, qua, ſedato armorum
,, tumultu hanc ipſam Europam totam, quam ille
,, peragravit, miſere uſque adeo diripiente ac depo-
,, pulante, conciliatiſque invicem diſſidentium Impe-
,, ratorum, Regum, Rerumpublicarum, ac Principum
,, animis, exoptatum diu otium refloreſcat, in quo
,, pietatis & religionis, virtutum denique omnium
,, ſtudia, vacuo a belli timoribus animo, quiſque
,, conſecrari poſſit ac velit. Dixi.

Abſoluta Oratione ſeceſſit inde aliquantulum Ad-
vocatus Montecatinus, ne de Beato Camillo dicturum
Advocatum Julium Cæſarem Fagnanum impediret.
Tum iſte a Cæremoniario admonitus his verbis: *Di-
cat alter*; ita effari cœpit.

,, QUÆ duæ res, Beatissime Pater, Orato-
,, ris cujuslibet animum commovere vehementiſ-
,, ſime poſſunt, Cauſæ ſcilicet, de qua agitur, gravis
,, conditio, & eorum, cum quibus agitur dignitas,
,, & amplitudo, eæ ambæ non ſolum nullo me modo
,, perturbant, imo vero incredibilem ad dicendum ad-
,, dunt alacritatem. Sive enim juſtiſſimæ, in qua
,, nunc verſor, Cauſæ conditionem intuear, agendum
,, mihi video de beato Camillo de Lellis inter Cœ-
,, lites referendo, cujus quanto ſint merita in gran-
,, dibus illis tuis omnibus eruditionis, omniſque do-
,, ctrinæ pleniſſimis Voluminibus Tu ipſe, Beatis-
,, sime Pater, abundantiſſime declaraſti: Sive
,, illius, cum quo hæc agitur Cauſa, optimam vo-
,, luntatem conſiderandam mihi proponam, apud Te,
,, Beatissime Pater, rem mihi eſſe intueor,
,, qui, cum eamdem neſcio quo fato intermortuam
,, ab eo uſque tempore, quo tanta cum laude Fidei
,, Promotoris munere fungebaris, ſtrenue ab interitu
,, vindicaveris, ejuſdem dici merito potes & Patro-
,, nus & Pater. Et revera cum immenſos eos ego
,, recordor improboſque labores, quos pro ſtabilienda
,, B. Camilli gloria tunc ſuſtinuiſti Clementis XI.
,, P. M. juſſu, neminem præter Te tantæ parem ſu-
,, perandæ difficultati apertiſſime confitentis: Cum
,, dies tot noctesque conſidero in volutandis, legen-
,, dis, digerendis, notandis immenſis illis proceſſuum
,, voluminibus evigilatas, qui ſtandem fieri poſſit,
,, ut, aut huic Cauſæ diffidam, aut ipſam animo
,, minus alacri aggrediar? Quod cum facio tanta ſpe
,, fretus, quæſo, obteſtorque, Beatissime Pater,
,, ut ſi Camilli geſta pro ejus dignitate minime com-
,, memoravero, meæ quidem tenuitati, multo autem
,, ma-

„ magis rerum ab eo geſtarum magnitudini putes eſſe tribuendum.

„ Atque hic imprimis non inficiabor illud plane ipſum contigiſſe Camillo, quod Principi Planetarum Soli aliquando conſpicimus evenire. Sicut enim quandoque contingit, ut, dum ſupra Horizontem attollitur, & disjectis undique tenebris terrarum Orbem clariſſima luce perfundit, brevi emenſo ætheris ſpatio talem patiatur eclipſim, ut vel extinctus, vel extinguendus eſſe propemodum videatur: Ita Camillus cum Buclanici Regni Neapolitani loco honeſtiſſimo natus eſſet, probeque Parentibus educatus optimæ indolis futuræque Sanctitatis argumenta plurima præbuiſſet; brevi tamen ita & Ipſe deficere viſus eſt, ut & inanes ſpes ſuas Parentes merito deplorarent, & ut perpetuæ in eo forent tenebræ, pertimeſcerent. Quid hic eum memorem a vera virtutis laude remotum, otio unice delectantem? Quid adoleſcentiam & juventutis maximam partem aleis perditiſſime traducentem? Quid profligatum quamcitiſſime patrimonium univerſamque domeſticam rem ludo conſumptam? Quid viliſſimis miniſteriis, & a ſuorum natalium conditione remotis victum ſibi comparare coactum? Quemadmodum vero Sol poſt brevem illam veluti pugnam atque conflictum eo majori luce perfuſum ſe ſe nobis oſtendit, quo denſioribus tenebris paulo ante fuerat involutus: Ita etiam Camillus vitiorum tenebris excuſſis atque eliminatis, repentina quadam ac pene incredibili Sanctitatis luce refulſit. O fortunatiſſimam illam diem, qua alterum veluti Saulum ſpirantem adhuc minarum & cædis, vitiorum ſcilicet ſuorum ſemitam proſequi tunc maxime cupientem inopina circumfulſit de Cælo lux, atque humi in via proſtratum, vas iræ in vas electionis Dominus immutavit! Explicare quis ſatis poſſit, quibus tunc ille gemitibus præterita errata fuerit deteſtatus? Quam inconſolabilibus lacrymis a Domino flagitaverit, ne ignorantias juventutis ſuæ recordaretur? Quibus precibus, ſtatim ac domum reverſus eſt, Patres Capuccinos defatigaverit, ut ſe in eorum ſodalitatem admitterent, in qua aſperrimo illo vivendi genere anteactæ vitæ licentiam ulciſceretur? O veram mutationem dexteræ Excelſi, qua aleator ceſſit in lucrum Domini, qua miles ſæculi factus eſt Athleta Chriſti fortiſſimus, qua mundi Aſſecla Pœnitentiæ, Humilitatis, Charitatis victima evaſit!

„ Et revera Camillum vidiſſes vix voti compotem factum, habituque Capuccinorum indutum tanta contentione Evangelicæ perfectionis ſtadium illico percurrentem, ut iis ipſis longo intervallo antecelleret, qui meliora chariſmata æmulabantur: Vidiſſes corpus ſuum ciliciis, flagellis, inedia, omnique pœnarum genere adeo caſtigantem, ut in ſervitutem redactum adverſus ſpiritum concupiſcere non auderet: Vidiſſes humilitatis præcipue, quæ omnium virtutum parens eſt atque magiſtra, ſtudio, tantam operam impendentem, ut non alio quam humilis Fratris nomine vocaretur: Vidiſſes denique in continuas gratiarum actiones erga Dominum erumpentem, quod ex tantis ſæculi tempeſtatibus in tutiſſimum Religionis portum tandem aliquando eum impellere dignatus eſſet.

„ Fuerit tamen arduum, fuerit ſanctum, fuerit perfectiſſimum ejus vitæ inſtitutum, quod Camillus amplectendum ſibi cenſuerat: Illud certe non erat, ad quod a Domino fuerat ordinatus. Ad altiora profecto longeque utiliora vocabatur. Quemadmodum enim Saulum perſequentem ſupra modum Eccleſiam Dei jamdudum elegerat, ut nomen ſuum coram Gentibus portaret, ita quoque Camillum juveniliter inſanientem elegerat, ut incredibili eſſet ſuis Fidelibus adjumento. Quid igitur miramur, ſi ab antiquo illo ulcere, quod Camillus itinerando contraxerat, nulla poſſit medicorum opera convaleſcere? Si eo magis magiſque recrudeſcente auſteriſſimo illi atque laborioſiſſimo vitæ generi reddatur impar? Si, cum ferendis illius Inſtituti laboribus judicetur minus idoneus, ex eorum Patrum ſententia ſemel & iterum dimittatur? O inveſtigabiles vias Domini! Abreptam ſuam ſibi dolebat felicitatem Camillus, ſibique ipſi iraſcebatur, qui peccatis ſuis id effeciſſet, ut potius quam abjectus eſſe in domo Domini, habitare in tabernaculis peccatorum mereretur. Contra vero per hæc eadem media ad majorem ſui nominis gloriam amplificandam, ad Eccleſiam ſuam novo fortiſſimoque præſidio muniendam, ad Fideles ſuos ope, auxilio, utilitate maxima adjuvandos, fortiter ſuaviterque a Domino ducebatur.

„ Neque vero multum temporis interceſſit, quo ſe Camillo voluntas divina apertiſſime manifeſtavit. Cum enim Romam veniſſet, atque in Noſocomio ſancti Jacobi Incurabilium receptus fuiſſet œconomi munere perfuncturus, tunc plane intellexit, ſe procurandæ cum corporum, tum multo magis animarum ſaluti a Domino deſtinatum. Incredibile eſt enim dictu, quantum ex pauperum ibi ægrotantium calamitatibus animo commoveretur, quanta commiſeratione afficeretur, quanto eorum ſublevandorum deſiderio teneretur. Cum vero miniſtrorum quorumdam incuriam ac negligentiam animadverteret, qui multa mercede conducti, ut Infirmis famularentur, iiſque curandis omnem operam collocarent, ſuo muneri deerant, vel eo minus accurate perfungebantur, ſatis certe explicari non poteſt, quam id Camillus ægre toleraret, quantoque ſtudio huic malo occurrere conaretur. Parum ipſi itaque videbatur, ſi ea omnia ſedulo procuraret, quæ animabus corporibuſque juvandis conferre poſſe cognoſceret, ſi omnes etiam delicias, omnia etiam commoda diligentiſſime inveſtigaret, quæ ægrotis a morbi moleſtia aliquo modo revelandis prodeſſe poſſe animadverteret, ſi nullis laboribus, nullis incommodis, nullis ſumptibus parceret, ut vel ſalus amiſſa recuperaretur, vel recuperata confirmaretur: Parum ſi dies nocteſque Infirmis ſemper adeſſet, ſi ab iis morbis, qui ſtomachum maxime provocant, victor ſui non abhorreret, ſi ulcera tabo ſanieque manantia attrectaret, tergeret, circumligaret, foveret: Parum ſi monitis ſalutaribus Infirmorum animos confirmaret, ſi patientiam iis ſuaderet, ſi eos ad Dei cultum & amorem accenderet, ſi in charitate maxime ſtabiliret: Parum ſi in vitæ diſcrimine conſtitutos ſpe erigeret, fide corroboraret, Sacramentali gratia reficeret & communiret: Parum ſi migrantes animas precibus adjuvaret, eaſque ſuis quodammodo manibus in cæleſtibus ſedibus collocaret: Parum, inquam, hæc illi omnia videbantur, niſi immenſa illa charitas, qua ipſe æſtuabat, in omnium animos diffunderetur, & ad omnes ætates per totum orbem amplificata demandaretur. Hinc votorum ſuorum metam ſe conſecuturum ſperabat, ſi hominum apoſtolicorum Congregationem inſtituendam curaret, qui ex peculiari inſtituto in id unum incumberent, ut Infirmis omnibus, iis præcipue, qui in Noſocomiis jacerent, opem omnem, omnem operam, diligentiamque præſtarent. Intelligebat ſiquidem Vir prudentiſſimus hoc ab iis apte ſolum præſtari poſſe, quos non terrena ſed cæleſti mercede propoſita; divina illa, quæ patiens eſt atque benigna charitas informaret. Quod cum ſancto Philippo Nerio a Confeſſionibus ſuis atque conſiliis Camillus communicaſſet, quis poſſit exprimere, quantum in Domino ſenex ſanctiſſimus exultaverit atque geſtiverit? Quo ſuperno concitatus ardore, divinitus inditam Camilli mentem affirmaverit & confirmaverit? Quot illi addiderit ſtimulos, ut opus tam Sanctum & Eccleſiæ Dei non utile modo ſed neceſſarium, maximis ceteroquin impeditiſſimum difficultatibus ſtrenue aggrederetur & perficeret?

„ Aggreditur quidem forti alacrique animo divina duce charitate Camillus; ſed ex adverſo aggreditur etiam infenſiſſimus humani generis hoſtis totis, quibus poterat viribus, ea ipſa evellere atque deſtruere, quæ Camillus jacere cœperat tanti operis fundamenta. Quam contra Camillum hominum potentiſſimorum ſubito non excitavit invidiam? Quem contra Chriſti puſillum gregem non armavit furorem? Quæ in illo novo agro Dominico zizania non ſeminavit? Cum tamen peculiaris hæc ſemper fuerit ſegetis Chriſti conditio, ut quo ſævioribus procellarum turbinibus agitatur, eo uberior in dies creſcat atque perfectior; fruſtra improbus

„ malo-

„ malorum artifex furit, fruſtra ſævit, fruſtra bacchatur. Præſto de cælo adeſto adflicto Operi ſuo opitulator Deus, eumque ipſius impetu obrutum pene atque proſtratum revelat, tutatur, confirmat: Idemmet Chriſtus Dominus enixis Camilli precibus imploratus accurrit, eumque claris diſtinctiſque vocibus ex imagine collocutus ad tanti operis perfectionem hortatur, movet, impellit. Videt hæc Chriſti opera teterrimus inimicus: Videt, iraſciturque; dentibus ſuis fremit & tabeſcit: Videt egregios plures vere apoſtolicos viros Camilli virtute exemploque inflammatos ejuſdem charitatis ſe ſe cum eo victimas libentiſſime deſtinantes: Videt Camillum triginta duos annos natum, quo Sacerdotio initiari poſſet, ſcholas publicas frequentare, & in Grammaticæ rudimentis ſimul cum parvulis balbutire minime erubeſcentem: Videt ſinapis granum in magnam arborem elevatum, puſillam ſcilicet Camilli Congregationem non modo ſummis omnium plauſibus exceptam & exaltatam, ſed a Sixto ſummo Pontifice hujus nominis quinto litteris Apoſtolicis confirmatam; Videt eamdem paulo poſt a Gregorio XIV. incredibili illius utilitate permoto in perfectam religionem erectam & ſtabilitam: Videt per Italiam, per Siciliam, exteraſque Provincias brevi amplificatam, ſummiſque votis ab omnibus concupitam: Videt quot ipſe quantaſque clades quotidie acciperet, quæque & quanta ipſi inferretur, uno Camillo auctore, pernicies: Videt hæc omnia, eoque majori rabie cruciatur atque corroditur, quo dolorum ſuorum hæc tantum initia eſſe cognoſcit, multoque majora atque certiſſima ſibi impoſterum autumat detrimenta. Et revera non fallitur.

„ Sine lacrymis eorum temporum adhuc recordari non poſſumus, quibus Civitas hæc Mundi Caput & Princeps anno quarto ab ipſo Ordine conſtituto tot ac tantis illis calamitatibus affligebatur. Summa Annonæ caritate cum laboraret, eodemque tempore peſtis diriſſima Civium corpora immaniſſime graſſaretur: Cum neque eſurientibus panis eſſet, neque ægrotantibus medicina reperiretur: Cum lactens & parvulus deficerent in plateis, & languentium morientiumque gemitibus, tecta, fora, compita reſonarent, quantus in ea luctus, quanta vaſtitas, quantus horror! Unoquoque aut morbi vi maxime afflicto, aut de ſalute ſua anxie cogitante, aut fuga aut tectis ſe ſe tueri ſtudente, facta videbatur quaſi vidua Domina gentium, viæque Sion lugere. *Quale tamen interea* (dicam hic cum ſancto Cypriano) *quale in tanta temporis iniquitate, tantaque Urbis calamitate illud fuit ſpectaculum Domino, quam ſublime, quam magnum, quam oculis Dei acceptum*, quod Camillus ejuſque Religioſi aſſeclæ præbuerunt. Fuit ne tota Urbe locus, fuit ne domus, Xenodochium, ſtabulum, crypta, quo Camillus cum ſuis non penetraret, jacentes inopes homines conquiſiturus ac relevaturus? Fuit ne eſuriens, cui panem non frangeret; ægrotus, quem in Noſocomia ſuis ipſis ſublatum humeris non transferret; ſanus, cujus conſervandæ ſaluti non provideret? Quis fuit miſer, cujus non curaret plagas, non abſtergeret luem, non lectos purgaret? Hic miſerandum in modum infectos morbo ſuis ipſe complexos manibus ſuas ipſe inter ulnas alio transferebat, noviſque lectulis collocabat: Illic conſtitutos in mortis anguſtiis in Spe & Fide confirmabat. Hic migrantes ex hoc mundo animas apud Deum Orationibus, Sacrificiis, precibuſque juvabat. Illic vita functorum corpora ſuis manibus feretro impoſita ad Templum ſuis humeris deferebat. Quid dicam de novis pluribus erectis in variis Urbis partibus Noſocomiis? Quid de ipſa Religionis ſuæ domo in Xenodochium converſa? Quid de innumeris propemodum ſumptibus, quibus cum non poſſet ſufficere Religionis ſuæ paupertas, graviſſimo alieno ære illam gravare non dubitavit?

„ Sed in hoc uno commemorando charitatis Camilli argumento quid diutius immoror, cum tantum ſemper illa patuerit, ut nec unius Urbis Romanæ ambitu contineri, nec locorum limitibus circumſcribi, nec temporum circumſtantiis definiri, nec multitudine hominum coarctari potuerit? Superatis arginibus Tibris exundat? Lateque per Urbem effuſus inter ceteras domos, quas undis obruit, Sancti Spiritus Xenodochium invadens imperitu repentino. Infirmorum cameras occupat? Nullæ poſſunt aquæ Camilli extinguere charitatem, nulla flumina obruere. In aquas ſcilicet ulceroſo etiam crure proſiliens hac illacque tamdiu diſcurrit, quamdiu Infirmis eorumque grabatis ad loca ſuperiora ſuis humeris exportatis, conſulat eorum ſaluti atque ſecuritati. Mediolani peſtem graſſari ſignificatur? Nihil eſt, quo Camillus valeat retineri, quominus Genua ubi moram trahebar, in eam ipſam Urbem, quam alii diligentiſſime declinabant, ſumma protinus advolet alacritate. Correptam eodem morbo Nolanam Urbem intelligit? Neapolim ſubito Camillus deſerit, in eam Urbem iturus ſuamque animam pro ſuis Fratribus poſiturus. Buclanicum Patriam ſuam ſumma premi annonæ caritate nunciatur? Adeſt Camillus illico, impetrataque ubertate de Cælo, inſigni miraculo per plures dies eſurienti populo alimenta ſuppeditat. Vix denique ullus in tota Italia reperiri poterit locus, in quo Camillus non reliquerit inſigne aliquod charitatis ſuæ veſtigium.

„ Etſi vero in Infirmorum domibus ac Noſocomiis peculiari quodam modo illa emicuerit, non ita tamen ut in omne hominum genus effuſa incredibili non fuerit omnibus adjumento. Quis enim recenſere poterit numerando vel Virgines congruis aſſignatis dotibus nuptui traditas aut Cœnobiis, vel Pupillos in ſuis juribus conſervatos, vel Viduas vindicatas, vel Nudos opertos, vel Eſurientes ſaturatos, vel Peregrinos hoſpitio receptos, vel Hæreticos ab erroribus revocatos, vel Infideles Romanæ Religioni conjunctos?

„ Tanta itaque æſtuante in Camilli pectore charitate, mirari certe poterit nemo, ſi ceterarum etiam virtutum agmen acceſſerit. Cum enim Reginam ſequantur Ancillæ; ubi charitas eſt, deeſſe illæ non poſſunt. Quid igitur dicam de inſigni illa animi humilitate, qua Camillus de ſe ipſo tam abjecte ſentiebat, ut a nullo unquam Ordinis Fundator & Pater appellari permiſerit, ut domi patinas tergere, cubicula verrere, vaſa immunda purgare, foris vero hoſtiatim emendicare familiariſſimum ipſi fuerit; ut ſe ſe cunctis abjicere, aliorum pedes oſculari, aliorum virtutem admirari, ſe ſolum deſpicere, ſe ſolum miſerrimum, ſe ſolum peccatorem maximum ac deſtinatum æternis ignibus titionem ex animo reputare conſueverit; ut abdicata generali Ordinis Præfectura inter ipſos quos enutriverat filios ſuos, in ſervi forma eſſe voluerit? Quid de illo Evangelicæ Paupertatis admirabili ſpiritu, quo terrena cuncta deſpexit? Quid de ſingulari illa animi manſuetudine, qua labores, ærumnas, injurias contumeliaſque æquanimiter adeo tulit, ut detractores ſuos omni amoris atque benignitatis ſenſu complexus, ſibi Deoque amiciſſimos fecerit? Quid de ſtudio illo Orationis aſſiduo & & contemplandi conſuetudine non interrupta, cui tanto animi ſenſu, etiam cum Infirmis famularetur, vir ſanctiſſimus incumbebat, ut & in admirabiles ecſtaſes ſæpiſſime raperetur, & internum divini ignis ardorem cæleſtis quædam in vultu flamma manifeſtaret? Quid de tanta illa Regularis diſciplinæ obſervantia, quam a ſe ipſo tanta cum ſeveritate ſemper exegit, ut quamquam tantis occupationibus, tantis laboribus, tantis curis diſtineretur, nihil unquam de ea remittere paſſus ſit? Quid denique de ceteris ſingularibus plane virtutibus, quibus adeo excelluit, ut in Italia univerſa nullus eſſet, in cujus ore non foret maximum Camilli nomen; cujus animo maxima de Camilli ſanctitate non inſideret opinio; qui ſe Camilli orationibus non commendaret, ejuſque precibus apud Deum adjuvari non cuperet, non poſtularet?

„ Quamquam, ut verum fatear, ſimul cum Camilli virtutibus, iis etiam frequentiſſimis inſignibuſque miraculis, quibus Servi ſui ſanctitatem Deus teſtatam omnibus faciebat, tribuendum eſt, quod populi in tantam admirationem ac devotionem excitarentur. Noverant quippe & aquam ab ipſo in optimum vinum fuiſſe converſam, & exiguo pane

„ tum

,, tum ipſum , tum multos opipare ſaturatos: Nove-
,, rant Angelicos ipſos Spiritus de Cælo ad Camilli
,, obſequia deſcendiſſe: Noverant arcana in penitiori-
,, bus animi latebris deliteſcentia ſæpiſſime penerraſſe:
,, Noverant futura & abſentia omni dubietate ſepoſi-
,, ta prævidiſſe: Noverant plurimos inveteratos mor-
,, bos, nulliſque remediis ſanandos, brevi Camilli
,, prece vel etiam tactu depulſos. Quis igitur ejus
,, ſanctitatem non admiraretur? Quis ejus opem non
,, imploraret? Quis ejus patrocinio ſe non commen-
,, daret, quem Deus tot tantiſque miraculis mirifica-
,, bat? Vidiſſes igitur omnis generis, omnis condi-
,, tionis homines ad Camillum tamquam ad inſigne
,, ſanctitatis oraculum properantes: Vidiſſes Principes
,, viros, Epiſcopos, Eminentiſſimos Cardinales Ca-
,, milli cellulam frequentantes: Vidiſſes integras Ur-
,, bes ſuis pene convulſas ſedibus, ut Camillum
,, inviſerent, ut ſua illi vota proponerent, ut ad ob-
,, tinendas a Domino gratias ejus precibus adjuvaren-
,, tur.

,, Jam itaque eo virtus Camilli devenerat, ut eam
,, Terra non caperet, eaque ſola corona juſtitiæ,
,, quam repromiſit Deus diligentibus ſe, compenſari
,, in Cælo jam poſſet. Quod cum Camillus, Domi-
,, no revelante, intellexiſſet, quibus lætitiæ ſignis
,, non exultavit! Quoties cum regio Propheta dixit:
,, *Lætatus ſum in his quæ dicta ſunt mihi, in domum*
,, *Domini ibimus*! Quoties cum Apoſtolo exclama-
,, vit; *Cupio diſſolvi & eſſe cum Chriſto*! Nimis pro-
,, fecto eſſet longum ea hic omnia commemorare,
,, quæ ad cariſſimos filios ſuos circa lectulum lacry-
,, mantes de exercenda erga Proximum Infirmoſque
,, potiſſimum charitate, de diligenda Evangelica pau-
,, pertate, de abjiciendis ſæcularibus deſideriis ſummo
,, ardore ſpiritus peroravit: Quo pietatis ſenſu Eccle-
,, ſiæ Sacramenta ſuſceperit: Quam devote ipſemet
,, ſuam Deo commendaverit animam: Quam placide
,, atque tranquille in ſenectute bona ſuam cum Chri-
,, ſto vitam abſconderit: Quantus ſubito concurſus
,, hominum factus ſit, pretioſum Camilli cadaver
,, inviſere & venerari cupientium. Ne tuas igitur,
,, Beatissime Pater, diutius aures offendam,
,, hæc omnia tacitus prætermittam. Quis vero ſilentio
,, prætereat inſignia illa portenta, quæ ad manifeſtan-
,, dam Camilli gloriam in Cælis a Domino perpe-
,, trata Romam, imo vero Italiam univerſam incre-
,, dibili admiratione compleverunt? Neque hic me
,, loqui quis putet aut de Camilli vultu, auſteritati-
,, bus, macie, longaque triginta trium menſium in-
,, firmitate maxime deturpato, poſt mortem vero
,, vivida quadam luce mirum in modum effulgente:
,, Aut de ejus corpore poſt aliquot ab ejus obitus
,, dies molli atque flexibili, imo etiam odorem ſua-
,, viſſimum redolente: Aut de immundis ſpiritibus
,, a corporibus eliminatis, & Camilli virtutem ma-
,, gna voce prædicare coactis. Utcumque hæc magna
,, ſint, ea hic tantum referre libet, quæ Apoſtolicæ
,, Sedis, tuoque potiſſimum, Beatissime Pater,
,, confirmata judicio, fidem publicam meruerunt.
,, Mirari igitur quis ſatis poſſit aut undeunem puel-
,, lam per ſeptem menſes afflictam dirilſimo in nari-
,, bus polypo ex ſolo fili Camilli ſubuculæ contactu
,, ſubito convaleſcentem: Aut Catharinam Dondulam
,, triginta annorum mulierem ſexto geſtationis menſe
,, maligna febri correptam, in pleura atque pulmoni-
,, bus inflammatam, in gutture infeliciter ulceratam,
,, a Medicis omnibus conclamatam ex ſolo aquæ hau-
,, ſtu, in quo pulvis ex Camilli cubiculo fuerat diſ-
,, ſolutus, incolumem repente viribuſque priſtinis aſ-
,, ſurgentem: Aut, Camillo inter Beatos adſcripto,
,, Luciam Thereſiam Petri ab ipſa nativitate aſthma-
,, te, reſpirandique difficultate graviſſima laborantem,
,, creſcente poſtea ætate plurimorum morborum ac-
,, ceſſione gravatam, imo etiam oppreſſam, contracto
,, inſuper gibbo expuentem ſanguinem una cum pure,
,, ab omnibus Medicis derelictam, Camilli ope vix
,, implorata a morbis omnibus expeditam, maxima-
,, que valetudinis firmitate donatam: Aut Margaritam
,, Caſtelli duodeviginti annorum puellam ulcere peſ-
,, ſimo a planta pedis uſque ad verticem capitis hor-
,, ribiliter occupatam, ardentiſſima febri inſanientem,
,, proximæ morti ab omnibus adjudicatam, invocato
,, Camilli nomine, univerſa totius corporis cruſta
,, evaneſcente, auctis viribus ſanitatem quam nunquam
,, habuerat conſequentem.

,, Quæ cum ita ſint quid aliud hic ſupereſt, niſi
,, ut Te, Beatissime Pater, orem obteſterque,
,, ut qui tantis ſemper virtutibus claruit, qui tantis
,, miraculis coruſcavit, qui militantem Eccleſiam no-
,, vo fortium exercitu communivit, qui inter Beatos
,, jure meritoque Te ipſo annuente relatus eſt, eum-
,, dem ſervato a Tuis Prædeceſſoribus veteri more
,, Sanctorum faſtis adſcribas. Habeat præſens cauſa
,, ab eo Summo Pontifice jam diu optatum exitum,
,, a quo diligentiſſimo quondam Fidei Promotore
,, fauſtum habuit fortunatumque principium. Hoc
,, Chriſtianæ univerſæ Reipublicæ Te poſtulant Prin-
,, cipes: Hoc ſupplex Miniſtrantium Infirmis bene-
,, meritus Ordo: Hoc noſtra, hoc publica omnium
,, poſtulant vota. His ſi Tu annueris, Beatissime
,, Pater, ſperandum fore, ut qui miniſtrandis In-
,, firmis tam ſtrenuam quondam operam collocavit,
,, pro Chriſtiana Republica, pro Sancta Dei Eccleſia,
,, pro Tua ipſa Perſona fiat apud Deum calamitoſis
,, præſertim hiſce temporibus interceſſor egregius.

Huic tertius ſucceſſit D. Advocatus Joſeph Aſce-
volinus, qui annuente ut ſupra Cæremoniarum Mo-
deratore, beati Petri Regalati vitam hac methodo
enarravit,

,, CUM res multæ ſint, Beatissime Pater,
,, quibus facile rebus oſtenditur extra unam,
,, quam tenet docetque una hæc Sancta noſtra Eccle-
,, ſia omnium Eccleſiarum mater & magiſtra, ſanæ
,, ſinceræque fidei profeſſionem, nullam prorſus ſalu-
,, tis ſpem reliquam eſſe hominibus; tum nihil au-
,, daciſſimos hæreticos æque jugular, atque ſanæ il-
,, libatæque doctrinæ, morumque Sanctiſſimorum in
,, eadem Eccleſia haud unquam interrupta ſucceſſio.
,, Etenim cum illi duplici nos armorum genere op-
,, pugnent, ſceleſta nempe falſarum doctrinarum no-
,, vitate atque ineptiſſimis calumniis, quibus noſtrum
,, vitam moreſque in Crimen vocant; profecto illo-
,, rum ſatis jam audaciam fregimus frangemuſque pro-
,, cul dubio ſemper magis, dum Deus Omnipotens,
,, quod adhuc fecit, nullum ſinet tempus abire, quo
,, non fratres innumeros det quotidie Nobis, qui pie-
,, tate, religione, doctrina, tum virtutibus omnibus,
,, totque etiam ſupra omnem naturæ ordinem editis
,, ſignis Eccleſiam ipſam parentem noſtram, quæ
,, honeſtiſſima ſemper fuerit, reddant in dies hone-
,, ſtiorem. Quare divinitus e re noſtra hunc tamdiu
,, eſſe morem inductum judico, ut ex tot clariſſimis
,, ſanctiſſimiſque noſtris fratribus, qui ex hac vita
,, deceſſerunt, ſuaque ipſi tempora ingenti ſua virtu-
,, te, rerumque ſanctiſſime geſtarum gloria illuſtra-
,, verunt, aliquorum ſaltem habito delectu, rite in-
,, terdum legitimeque memoria conſecretur: recteque
,, per Te ſapienterque factum P.B. cum datus a Deo
,, gregi ſuo univerſo ſummus Paſtor, & Rector, ut
,, conſilia omnia illico inire cœpiſti, quæ ad tuendam
,, amplificandamque rempublicam chriſtianam maxi-
,, me eſſent idonea; tum in eo cum primis curam
,, ſtudiumque poſuiſti, quomodo conſecrationis quin-
,, que Beatorum, noſtrique adeo inter illos Petri
,, Regalati Sacerdotis familiæ Minorum Obſervantium
,, ſancti Franciſci ſuſceptum jam negotium confice-
,, res. Nunc quoniam inſigni Dei beneficio, tuiſque
,, P. B. tot vigiliis ac laboribus eo res denique ad-
,, ducta eſt, ut abeſſe parum poſſit, quin decretos
,, illis divinos honores ritu ſolemni legitimoque ſis
,, redditurus; cœptumque eſt eos de more laudari,
,, atque ad me ventum eſt, qui de Petro ipſo Rega-
,, lato verba faciam. Illud modo oro quæſoque Te
,, P. B., ut ſi pro ejuſdem Petri egregiis præclariſ-
,, que factis, tam Divina vita & admirabili tanta-
,, que rerum maximarum varietate, proque tanti
,, hujus loci majeſtate & frequentia minus ſplendidum
,, & illuſtre genus erit Orationis meæ, æquus tamen
,, ſis mihi & benignus; illudque pie cum animo tuo
,, putes, & id ſummi rerum moderatoris Dei volun-
,, tate eveniſſe, ut tam claro magnoque viro lauda-
,, tor obtingeret tam jejunus & impolitus; quo nem-
,, pe ſuo potius res ipſæ pondere, quam Oratoris
,, eloquentia ſtare videantur. Verum quid ego pri-
,, mum de illo dicam? An, quod plerumque in
,, lau-

„ laudando uſuvenit, a patriæ & gentis nobilitate ,
„ familiæ opibus & fortunis , majorumque ejus Domi ,
„ foriſque præclare geſtis rebus exordiar? Haud equi-
„ dem faciam; Neque enim eſt opus, ſi illud verum
„ eſt, non egere alienis laudibus , qui abundet ſuis.
„ Quamvis ſi hiſce etiam externis, & contemptis in
„ rebus, ac (*a*) non potius gloriari nos oporteat in
„ infirmitatibus noſtris, nec eam quidem laudem no-
„ ſtro defuiſſe Regalato facile poſſim oſtendere . An
„ non natus ipſe eſt Valliſoleti in Urbe totius Ca-
„ ſtellæ principe? an non eſt veteri gente, familia-
„ que nobiliſſima? non & iis genitoribus, qui cum
„ genere ipſo, dignitate, opibus, fortuniſque quam
„ maxime florerent; tum pietate, ac religione, atque
„ effuſa in egenos Chriſtique pauperes benignitate lon-
„ ge eſſent in Civitate ſua principes? Sed hæc , at-
„ que hujuſmodi pleraque alia prudens volenſque miſ-
„ ſa facio, ne eum ornare voluiſſe videar ex alienis
„ virtutibus, qui ſatis ſit ipſe ornatus ex ſuis; atque
„ ad eas accedam laudes , quæ totæ quantæcumque
„ ſunt, quæ certe maximæ ſunt, totæ, inquam, pro-
„ priæque Petri ipſius noſtri ſunt: Exponamque pri-
„ mum quibus olim gradibus ejus ætas ad ſummam
„ virtutis officiique perfectionem aſcenderit; quo ,
„ principiis cognitis , reliqua facilius intelligantur .
„ Decennis adhuc puer erat Petrus, cum patre jam
„ vita functo, nihil prorſus admirans fluxarum ac
„ labilium hujus mundi rerum , cogitare de cæleſti
„ patria , æternaque ſalute ſua vehementius cœpit .
„ Cumque divinitus vocari ipſe ſibi videretur in divi
„ Franciſci Aſſiſinatis ſodalitatem , atque in eam
„ quam celeriter ingredi cuperet, quandiu illum per-
„ duraſſe credis P. B., uti hanc orando obſecrando-
„ que a matre ſibi veniam impetraret? triennium
„ perpetuum: Quæ res mira ſane iis omnibus videri
„ debet, qui putare ſecum velint , fieri nequaquam
„ potuiſſe , quin interea loci omnes cum illo blandi-
„ tiæ, omnes illecebræ , artes rationeſque omnes ad-
„ hiberentur, quibus credibile fuerat commoveri pue-
„ rum poſſe, ab eoque conſilio revocari : Et nihilo-
„ minus fruſtra ad eum vincendum omnia fuiſſe ;
„ quinimo victam filii aſſiduitate & conſtantia ma-
„ trem ipſam, rem tandem omnem ejuſdem voluntati
„ arbitrioque permiſiſſe. Annum igitur agens Petrus
„ noſter decimum tertium Minorum familiæ in patrio
„ Cœnobio nomen dedit; atque e veſtigio ita ad
„ virtutem incumbere, in eaque proficere cœpit, ut
„ omnes omnium in ſe oculos converteret. Admira-
„ bile enim erat in illo aſſiduum orandi ſtudium ,
„ admirabilis item obedientia, atque ad omnia, quæ
„ ſibi demandarentur , obeunda munera alacritas .
„ Præter hæc , diſciplinæ ſeveritatem & ipſe amabat,
„ colebatque, quantum illis tunc in ædibus licebat ,
„ plurimum ; quæ quoniam ſenſim dilapſa, antiquum
„ ſplendorem jam amiſerat, reſtitui illam & renovari
„ in tota familia vehementer optabat. Huic perficien-
„ dæ rei commodum accidit, ut Petrus Villacretius
„ ejuſdem Familiæ Sacerdos, idemque Magiſter Theo-
„ logiæ , præſtantique Vir religione , Valliſoletum
„ veniret; qui, cum novum quoddam aſperrimum-
„ que vitæ genus invehere inter ſuos ſtatuiſſet, quæ-
„ rebat, volente Ordinis Præfecto, quos ad eam vi-
„ tæ rationem ſibi Socios adjungeret; namque inita
„ ſtatim ſocietate, Regalatus noſter eum alacri animo
„ perſequutus eſt ad illud neſcio gurguſtiolum vere
„ dicam, an Cœnobium, quod non longe ab Aqui-
„ leria extruxerat Villacretius; ubi incredibile dictu
„ eſt, quantum brevi , eo Doctore & duce, profece-
„ rit. Semoti hic ab omni turba, vili cibo victitare
„ & parciſſimo ; dies, nocteſque fere perpetuas oran-
„ do precandoque conſumere ; nulliſque non afflicta-
„ tionibus (*b*) corpus ſuum caſtigare & in ſervitutem
„ redigere ; ut mirum non ſit, ſi tantæ virtutis fama
„ longe lateque pervagata tam multos brevi tempore
„ advocaverit, qui rigidioris illius diſciplinæ peterent
„ ſocietatem; & ſi tam brevi tempore, tantaque fe-
„ licitate propagatum, auctumque fuerit rigidum il-
„ lud inſtitutum, novis etiam ædibus, quas extruxere
„ ſolo in loco ad ripam Durii, quem Tribulum vo-
„ cant. Quid ego nunc prædicem Regalati noſtri in-
„ nocentiam? quid animi manſuetudinem ? quid co-
„ mitatem , modeſtiam , temperantiam , cæteraſque
„ mitis benignique ingenii dotes ? Satis ſit dixiſſe ,
„ neminem iſto meliorem magiſque idoneum viſum
„ Villacretio , cui ipſe ad Conſtantienſe Concilium
„ iturus , Aquilerienſis, Tribulanæque Familiæ curam
„ mandaret. Quam quidem procurationem tam ſa-
„ pienter & ſancte adminiſtravit Regalatus, tum illo
„ peregre agente, tum etiam poſt reditum vita fun-
„ cto, ut ſodales abſentis primum, ac ſubinde mor-
„ tui Villacretii deſiderium æquo animo ferrent, quum
„ alterius in altero omnes vere expreſſas virtutes vi-
„ derent, & abunde ſibi omnia per Regalatum ſup-
„ petere, quæ conferre Villacretius conſueverat, tuen-
„ dæque tam Familiæ, quam diſciplinæ opus erant.
„ Sublato igitur e vivis Villacretio, in id impendio
„ tunc magis incumbere aggreſſus eſt Petrus noſter ,
„ ut ne quid inde detrimenti ſocietas caperet , ſed
„ ſarta tecta omnia eſſent, quæ fuerant jam conſtitu-
„ ta, quod vel maxime effecit in omnibus ſeipſum
„ præbendo (*c*) exemplum bonorum operum in do-
„ ctrina, in integritate, in gravitate . Nam , cum
„ Sacerdos Dei eſſet, cum primis caſtus & innocens,
„ haud facile eſt memoratu , quanta cum Religione
„ ſacris quotidie operaretur. Orandi autem precandi-
„ que tam erat ſtudioſus , ut nihil potius haberet ,
„ quam ſtatis diei noctiſque horis Redemptionis no-
„ ſtræ Myſteria ſingula meditari , ſeque cæleſtium
„ rerum contemplatione reficere. Qua potiſſimum re
„ fiebat, ut quæ ejus alioqui egregia eſſet Divinarum
„ rerum ſcientia, vel etiam multo major eſſet ex hac
„ tanta meditandi & commentandi aſſiduitate. Quod
„ clare patuit tum ex ea, quam rectam ac vere ca-
„ tholicam perpetuo ad mortem uſque retinuit de
„ rebus Fidei credendi ac docendi regulam , tum
„ quoque ex multis certaminibus, quæ fortiter ſubire
„ haud veritus eſt pro defenſione Religionis noſtræ ;
„ tum deinde etiam ex ejus efficacitate orationis ,
„ quæ tanta erat, ut nihil non eloquendo pervince-
„ ret ac perſuaderet; etſi ipſe ſolitus accepta omnia
„ Deo referre, nihil ſe ſcire judicaret, (*d*) niſi Jeſum
„ Chriſtum & hunc Crucifixum. Magna ea quidem
„ ſunt B. P., ſed non ea tamen illico ſunt , quæ
„ veram perfectamque conſtituant chriſtiani hominis
„ formam , ſi verum illud eſt , quod eſt veriſſimum,
„ virtutis laudem omnem in actione conſiſtere . Tu
„ modo perge B. P. benigne mihi aures præbere dum
„ doceo non ex iis fuiſſe Petrum noſtrum vitæ mo-
„ rumque magiſtris, qui aliter vivunt , aliter præci-
„ piunt; ſed ad Jeſu Chriſti Servatoris noſtri exem-
„ plum omnia eum feciſſe, quæ docebat. Paupertatis
„ Evangelicæ unus omnium cultor fuit ac cuſtos vi-
„ gilantiſſimus, fameṁque & nuditatem , & labores
„ ærumnaſque omnes tam facile patiebatur, ut quibus
„ maxime rebus perturbantur homines , iis ille ma-
„ gnopere lætari oblectarique videretur. Ad hæc (*e*)
„ mitis erat & humilis corde; quæ ſane virtus ,
„ quum una omnium maxime, ut mea quidem fert
„ opinio , propria ſit magni erectique ad Cælum
„ animi; hinc Vir Dei omnia infra ſe putare, nihil
„ unquam arrogare ſibi ; quoque majore in honore
„ haberetur & cunctis eſſet carior, eo amplius ſibi
„ diſplicere humiliterque agere, ac ſeſe abjicere ; &
„ hinc pauperibus, aliiſque miſeris & calamitoſis ho-
„ minibus , qui frequentiſſimi circumquaque ad ſe
„ confluebant , egentes opis , auxilii, aut conſilii ,
„ omnibus præſto eſſe, eoſque benigne prolixeque
„ accipere, & quibus maxime poſſet atque oporteret,
„ rebus juvare, lætoſque abs ſe dimittere. Tum præ-
„ terea inſuper inſigni & ipſe fuit continentia, qui,
„ quum ſemel Virginem Deo ſeſe a parvulo dedidiſ-
„ ſet, Virgo permanſit in ævum: Inſigni item atque
„ incredibili ſocios & alumnos ſuos ac cunctos mor-
„ tales benevolentia & charitate complexus ſemper
„ fuit, ut (*f*) vere omnibus omnia factus videretur,
„ atque ut uno verbo abſolvam , nulla denique fuit
„ res , in qua non recte & ſapienter, tum etiam
„ fortiter & moderate ſe geſſerit in omni vita. Qua-

(*a*) *2. Corinth. 12. v. 9.* (*b*) *1. Corint. cap. 9. v. 27.* (*c*) *Ad Tit. cap. 2. verſ. 7.*
(*d*) *1. Corint. 2. verſ. 2.* (*e*) *Matth. cap. 5. verſ. 5.* (*f*) *1. Cor. 22.*

,, rum virtutum ſatis ſit genera ipſa attigiſſe, ne, ſi
,, exempla omnia perſequi velim, quæ ipſe edidit ac
,, ſunt litteris tradita, oratio hæc mea modum ex-
,, cedat; atque id unum addidiſſe ſufficiat ita eum
,, floruiſſe in omni laudis & virtutis genere, ut nemo
,, late eſſet illis in Regionibus, cujus in ore non (*a*)
,, magnum eſſet Regalati nomen; magna item &
,, jugis ſanctitatis ejus admiratio. Tandem quum in-
,, ſtare ſibi mortem prævideret Regalatus (*b*), ſolli-
,, citus non quæ ſua eſſent, ſed quæ Jeſu Chriſti,
,, nihil habuit antiquius quam Ficonedam Oppidum
,, adire ad Lupum Salazarium, quo ſocio atque ad-
,, jutore impigro aſſiduoque uſus fuerat in rigidiore
,, illa invehenda ordinandaque diſciplina; ad quem
,, ut venit, Fratres ei, ipſumque adeo Inſtitutum
,, cuſtodiendum propagandumque, ex hac vita diſceſ-
,, ſurus quam diligentiſſime commendavit. Cujus ac-
,, cepta fide, nihil eum prorſus neglecturum earum
,, rerum, quibus maxime rebus nedum ſtare, ſed
,, augeri etiam propagarique poſſet nova ea Regula,
,, lætus ſe Tribulum ad ſuos recepit, ubi rebus con-
,, ſtitutis, Aquileriam ad alteram, quæ in ejus erat
,, etiam procuratione, familiam diſceſſit. Hic annis
,, curiſque confectus, cum decumbere cœpiſſet, in-
,, graveſcente tum morbo, die feſto Paſchæ Sacra
,, Cœna refectus, adſtantes Fratres ac ſuam vicem
,, deflentes, blande conſolatus eſt; tum illos ad pieta-
,, tis ſtudium atque ad eam fortiter naviterque inſi-
,, ſtendam quam ingreſſi erant aſperiorem vitam,
,, tum ad pacem, concordiam, & charitatem multis
,, verbis exempliſque eſt hortatus; ac poſtridie ejus
,, diei, ſacro Oleo perunctus, terrenam fragilemque
,, vitam cum cæleſti æternaque altera commutavit
,, anno ætatis ſuæ ſexageſimo ſexto. Divulgata ejus
,, morte confeſtim magnus concurſus (*c*) magnuſque
,, fletus factus eſt omnium omnis ſexus ordinis atque
,, ætatis hominum, qui turmatim undique convolan-
,, tes conferti & ſtipati circa loculum, & (*d*) pro-
,, cumbentes ſupra corpus defuncti manus pedeſque
,, ejus oſculari nunquam explebantur, dolentes maxi-
,, me quod amplius faciem ejus non eſſent viſuri.
,, Cadaver autem ipſum primum flexile, tum ſuavem
,, quoque ſpirans odorem ſpectaculo fuit plures dies;
,, quo ferme tempore præſentem opem ex Regalati
,, patrocinio alii in morbis, & ſuis in anguſtiis alii
,, etiam multi ſenſere. Ut non de nihilo eſſet, ma-
,, gna hominum frequentia ac religione ſepulchrum
,, ejus ſubito celebrari cœpiſſe, cultumque illi divi-
,, num deinceps ſemper fuiſſe adhibitum. Venio nunc
,, ad prodigia (*e*) & ſigna, quæ data ſunt illi facere,
,, quo ejus & vivi & mortui teſtatior eſſet ſanctitas.
,, Ex quibus tamen non exempla omnia quæ ſunt
,, mandata memoriæ, ſed ea dumtaxat proferam, quæ
,, legitimo certoque judicio probata ſunt hujus ſanctæ
,, Sedis Apoſtolicæ. Quorum illud primum, quod
,, cum panis & carnium reliquias a cœna collectas
,, aliquando deferret Regalatus ad pauperes, eaſque
,, celare Fratres ſtuderet, qui paulo moroſiores vene-
,, rant in ſuſpicionem, queſtique etiam erant, mo-
,, dum ab illo in largiendo nequaquam ſervari, forte
,, accidit, ut offenderet in Vicarium præſidem Cœ-
,, nobii, cui percunctanti quidnam eſſet quod ſub
,, palliolo geſtaret, cum flores eſſe reſpondiſſet, juſſus
,, oſtendere, quam ſecurus illico ſacculum produxit,
,, in eoque roſas illi albas & purpureas viſendas &
,, attrectandas, ac etiam inſuper auferendas præbuit.
,, Quod factum vehementer admirati Fratres univer-
,, ſi, quod non illud erat anni tempus quo roſæ ullæ
,, aut flores eſſe poſſent, deſtiterunt ea in re illi am-
,, plius moleſtiam exhibere. Mirum & illud etiam
,, atque illuſtre, quod ſemel Dei beneficio tanta fue-
,, rit agilitate, ut conficeret unius horæ ſpatio millia
,, paſſuum quadraginta ab Aquileriensi ad Tribulanum
,, Cœnobium. At illud non ſemel ſed frequens, ac
,, prope dicam familiare, proptereaque magis admi-
,, rabile, quod cum ſæpe trajiciendus ſibi eſſet amnis
,, Durius quotieſcumque ad eum accederet, neque
,, navicula eſſet in promptu qua reciperetur, nihil
,, cunctando pallium ipſe ſibi detrahebat ex humeris,
,, ſternebatque illico ſuper aquas, eoque inſcenſo ad
,, ripam alteram tranſmeabat. Enimvero homines
,, qui animum ſemel applicuere ad illam æternam (*f*)
,, felicitatem, quam repromiſit Deus diligentibus ſe,
,, dum fide excitati, ſpe & charitate eriguntur &
,, junguntur quotidie magis ad Deum ipſum, horum
,, profecto animis quam minimum oportet eſſe com-
,, mercii cum corporibus, ut mirum non ſit, ſi tam
,, facile ea ſæpe aggrediantur, quæ humanas vires
,, longiſſime ſuperant omnemque ordinem naturæ;
,, niſi etiam & illud ſit, agi eos plerumque & mo-
,, veri divinitus, ut res audeant ſæpenumero tam
,, magnas & ſtupendas, quo magis (*g*) appareat ma-
,, gnitudo virtutis Dei in illis. Nec minora ea qui-
,, dem ſigna & prodigia fuerunt, quæ deinceps poſt
,, obitum ſervi ſui facere perrexit Deus ad illius ma-
,, gis illuſtrandam ſanctitatem: Ex quibus illud erit
,, ordine prius, quod prius fuit tempore; nam factum
,, eſt paulo poſt ejus obitum, atque ita ſe habuit:
,, Quum mendicus quidam qui accipere & ipſe ſoli-
,, tus fuerat menſæ reliquias ex Petri manibus, ad
,, janitorem aliquando veniſſet ſerius quam ut quid-
,, quam eſſet reliquum quod diſpenſatum jam non
,, eſſet in eos qui tempore adfuerant, eumque pro-
,, pterea vacuum dimitteret janitor, fruſtratus ille ſpe
,, ſua, famiſque impatiens qua plurimum cruciaba-
,, tur, curſim ingreſſus proximum Templum, nixuſ-
,, que genibus ante Petri ſepulchrum: Et o (inquit)
,, ubi tu modo es pater optime? nam ſi tu viveres
,, non ego nunc morerer fame. Quod cum dixiſſet,
,, mira ſane res! ſepulchrum nemine moliente ſponte
,, ſua illico ſe aperuit, manuſque extare viſa eſt, a
,, qua panis porrigeretur mendico; quo is accepto ſtu-
,, pens diſceſſit, eamque rem, uti geſta erat, tum
,, ipſe tum alii qui teſtes fuerant Miraculi magnis
,, clamoribus divulgantes effecerunt, ut ejus fama to-
,, tam fere Hiſpaniam, ad quam pervaſit, admiratio-
,, ne compleret. Hoc quantum ſit, quam admirabile
,, atque inauditum, & quot quantaque in uno mira-
,, culo ſint miracula, multo Tu melius PATER
,, BEATISSIME pro divina prope tua ingenii vi &
,, dexteritate, rerum omnium divinarum humanarum-
,, que prudentia ex te potes intelligere quam ego
,, dicere. Quare ne longus ſim ad ea propero narran-
,, da duo alia miracula, quæ nuper per Te cognita,
,, Tu ipſe BEATISSIME PATER Apoſtolico tuo
,, judicio probaviſti. Quæ hujuſmodi fuere. Sacerdos
,, erat quidam Didacus cognomento Placentia; qui
,, quum aliquando ad ignem ſtaret calefaciens ſe, re-
,, pente correptus comitiali morbo quo plerumque la-
,, borabat, cecidit in faciem ſuam ſuper ignem ipſum,
,, ollamque eo caſu ſubvertit ferventis aquæ; quo fa-
,, ctum eſt, ut torridus inde illico excitatus vapor
,, ejus & vultum combureret & corrumperet oculos,
,, ac fieret propterea ille cæcus non videns Solem.
,, In eo quum vires ſuas omnes ars medica menſes
,, aliquot nequicquam eſſet experta, Didacus tandem
,, ad Regalati præſidium, Deo movente, confugit;
,, petiitque afferri ſibi illius cucullum, ſuiſque affe-
,, ctis oculis admoveri: Qua in re, quum illi facile
,, fuiſſet obtemperatum, ſtatim lumen accepit, quo
,, multo magis quam antea vivido acutoque uſus per-
,, petuo fuit quoad vixit. Id autem contigit anno
,, poſt Chriſtum natum 1705. anno vero 1735. Bir-
,, gitta Ortega quam percuſſerat Deus ulcere peſſimo,
,, quod lateri adhæreſcens, ſanie taboque coſtas ejus
,, adeo corruperat, ut illas extrahere omnino neceſſe
,, fuerit; tandem quum videret nullam ſibi amplius
,, ſpem ſupereſſe ab hominibus ad convaleſcendum,
,, ſeſe vertit ad Petrum noſtrum, ſperans fore ut ejus
,, patrocinio ſanitas ſibi a Deo reſtitueretur. Quare
,, conſcenſo equo Aquileriam ad Petri ipſius inviſen-
,, dum ſepulchrum adivit: Ubi quum ſeſe ultro mul-
,, tis effuſis precibus illius tutelæ permiſiſſet, poſtridie
,, mane dum in patriam revertens aliquantum pro-
,, greditur, repente ſentit corpore quia ſanata eſſet a
,, plaga; quare optime ſe valere inclamat, & cum
,, dicto exilit in pedes læta & geſtiens præ gaudio.
,, Aderat Maritus viæ comes & ipſe arte Chirurgus,
,, qui

(*a*) *Pſ.* 75. *v.* 2. (*b*) 1. *Cor. c.* 7. *v.* 33. (*c*) *Act.* 20. *v.* 37. (*d*) *Ibid. v.* 38. (*e*) *Apoc. c.* 1. *v.* 5.
(*f*) *Jacob.* 2. *v.* 5. (*g*) *Ad Epheſ.* 1. *v.* 19.

„ qui propere accurrens ubi primum faſcias ſolvit,
„ rem ita eſſe deprebendit uti mulier prædicabat ;
„ nam nedum fiſtulam, quæ jamdiu ex ulcere facta
„ fuerat alta atque horribilis, quam belle completam
„ inductamque comperit ; verum & febrem ac dolo-
„ ris ſenſum omnem quibus illa ante plurimum cru-
„ ciabatur, etiam atque etiam inſpiciendo, attrectan-
„ do, ſcrutandoque prorſus ceſſaſſe ſatis habuit explo-
„ ratum. Ex eoque ſane tempore mulier viribus re-
„ cuperatis habitu corporis firmiore deinceps fuit ,
„ atque ad omnia exequenda domeſtica munera cum
„ primis idonea. Atque ea ſunt quæ dicenda mihi
„ putavi de B. Petro Regalato, quæ licet non omnia
„ prorſus ſint quæ dici poterant, niſi ſtudendum et-
„ iam fuiſſet brevitati ; at ſunt tamen ejuſmodi ,
„ quæ facile probent , eam hominis fuiſſe vitæ in-
„ nocentiam ſuique abjectionem ; eam lenitatem &
„ benignitatem ; eas virtutes omnes quæ comites ad-
„ miniſtræque ſunt perfectionis & ſanctitatis; eaſque
„ denique divitias, quibus (*a*) adhuc honeſtum fecit
„ illum Dominus in Eccleſia Sanctorum, ut nemo
„ niſi qui vecors amenſque atque impius ſit non illi
„ divinos honores jure delatos putaverit. Quod re-
„ liquum eſt igitur, oro obteſtorque Te PATER
„ BEATISSIME, ut quem in Beatos jam retulit ſan.
„ mem. deceſſor tuus Innocentius XI. Tuque adeo
„ graviſſimo certoque tuo judicio dignum cenſuiſti ,
„ qui conſecretur adſcribaturque Sanctorum Faſtis ,
„ hunc demum honorem velis rite ei legitimeque de-
„ ferre. Orant hoc idem SANCTITATEM TUAM
„ Sereniſſimi Hiſpaniæ Reges; Orat inclyta Hiſpana
„ Natio univerſa : Rogat , orat, obſecratque tota
„ Minorum Familia, quorum quum tot præclara ſint
„ merita in rem Chriſtianam atque in hanc Sanctam
„ Sedem, facies Tu quidem pro inſigni Tua ſapien-
„ tia , fide, religione, ſi mature animum induxeris
„ ea in re illorum, meiſque adeo precibus, ac bono-
„ rum omnium votis indulgere. Dixi.

Advocatorum Orationibus , quibus ab omni adſtantium cœtu plauſum magnopere eſt, paucis reſpondit SANCTITATIS SUÆ nomine D. Cajetanus Amatus Epiſtolarum ad Principes a Secretis, qui ab initio Conſiſtorii rubra Cubiculariorum Cappa indutus in planitie Solii ad ſiniſtram Pontificis conſtiterat.

SANCTISSIMUS *Pater ac Dominus Noſter ab injecta ſibi quotidiana omnium Eccleſiarum ſollicitudine aditaque ſuprema Catbolicæ Eccleſiæ procuratione nibil optavit impenſius , atque in bac aſpera præſertim temporum conditione ad comparanda Chriſtifidelibus inter tot anguſtias & calamitates aſſidue verſantibus nova ad ſalutem præſidia , fauſta ad pacem auſpicia , & uberiora ad imitationem exempla nibil eſſe intelligit opportunius , quam ut publicus Chriſtiani populi cultus deferatur beato Fideli a Sigmaringa Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum , beato Camillo de Lellis Congregationis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis Fundatori, ac beato Petro Regalato ejuſdem Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſervantia ; quorum eximias & beroicas virtutes , admiranda facta ac prodigia tam diſertis verbis tantaque cum dignitate exponere ; atque inſimul ſupplicia Virorum Principum & Religioſorum Ordinum poſtulata edere ſtuduiſtis. Fidelis ſiquidem non ſolum ſeveriorem inſtituti , quod optimis moribus ac doctrinis apprime præditus ſuſceperat , diſciplinam integerrime ſervavit ; ſed ingenti charitatis zelo fervens , animam quoque ſuam, conſummato Martyrio , pro inimicis ſuis poſuit. Camillus vero poſtquam de anteacta vita amare fleverat , banc præ ceteris almam Urbem & cæleſtium virtutum odore , & ſalutaribus perpetuiſque ad curandas animas remediis , ſubſidiis ac rebus mirificis cumulavit. Petrus demum in Hiſpania verbis , exemplis , ac miraculis maxime conſpicuus , nedum Religioſos ſuos Alumnos, ſed omnes etiam inflammavit, ut in viam mandatorum Domini dirigentes pedes ſuos æternam ſalutem conſequerentur. Etſi autem ipſos ſane beatos Viros biſce piis cæleſtibuſque artibus tranquillam beatæ Hieruſalem , quæ ſurſum eſt, ſtationem attigiſſe , atque in potentias Domini intraſſe non eſt ambigendum ; tamen , ut graviſſimum decernendi bonoris bujuſmodi judicium de ſplendoribus Sanctorum , atque ab ejus vultu prodeat , de cujus perenni fonte ſanctitatis dona promanant , lumen ex alto implorandum eſſe* SANCTISSIMUS PATER *cenſet atque edicit. Itaque poſtquam Venerabilium Fratrum ſuorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum præterea , Archiepiſcoporum & Epiſcoporum Romæ degentium in Conſiſtorio ſemipublico ſuffragia exquiſierit, atque cuncta pro laudabili Anteceſſorum ſuorum Romanorum Pontificum more , confirmatoque Apoſtolicæ bujus Sanctæ Sedis inſtituto perfecerit , oblatarum ſibi precum , quibus ex veſtra fide , eloquentia , & gravitate inſignis facta eſt acceſſio , rationem babebit. Mibi vero , ut bos animi ſui ſenſus Vobis renuntiarem injunxit.*

Poſt hæc conſueta benedictione dimiſſis Cardinalibus Pontifex ſolo duorum Aſſiſtentium Cardinalium Diaconorum comitatu ac Conſervatorum & Magni Comeſtabilis , ac præcedente Cruce cum Familiaribus ad contiguas manſiones quas Principum vocant, quod in his Magni Principes eorumve Oratores cum Romam veniunt ad obedientiam Apoſtolicæ Sedi præſtandam , vel per Urbem tranſeuntes Neapolitani Pro-Reges , ut Clemente XII. Pontifice factum vidimus, hoſpitantur, pedibus digreſſus ſacris veſtibus ibi exutus eſt, & per Pinacothecam in interiora cubicula ſe recepit.

Proximæ erant ſupplicationes annuæ ab utroque Clero Sæculari ſcilicet & Regulari habendæ ; aderat enim jam dies & *Majorum Litaniarum* , quas ſanctus Gregorius primus Papa anno Chriſti 590. ob peſtilentiam eo tempore graſſantem ampliavit vel inſtituit ; & *Rogationum ſive Litaniarum Minorum* : quem morem Triduo ante Aſcenſionem Domini eas recitandi a Mamerto Viennenſi in Galliis Epiſcopo primum inſtitutum, & in Eccleſiæ ſuæ conſuetudine ab eo poſitum, Leo Papa III. ſub octavi ſæculi finem in Urbem horribili terræmotu concuſſam traduxit. Tum Pontifex , ut cum Eccleſiaſticis Viris ſuas quoque Populus conjungeret preces ad veniam petendam, exorandamque Pacem poſt belli tam diuturni calamitates ; quo peragi Canonizationis negotium vacuo tot curis animo poſſet , peculiares Indulgentias per id tempus addidit hoc Edicto propoſito.

Fr. GIO. ANTONIO del Titolo de' SS. Silveſtro e Martino a' Monti della S. R. C. Prete Card. Guadagni della Santità di Noſtro Signore Vicario Generale, &c.

LA Santità di Noſtro Signore conſiderando con ſuo eſtremo dolore le graviſſime ſciagure , fra le quali da sì lungo tempo ſi trova involta l' afflitta Criſtianità , maſſime per la diſcordia fra Principi Criſtiani ; ſiccome ſempre più brama in contigenze di tanto biſogno di eſſere inceſſantemente aſſiſtita dalle Orazioni de' Fedeli nella Chieſa Militante , così ſi ſtudia di cercare , e di meritare l' ajuto di validi ed efficaci interceſſori nella Trionfante. Quindi è , che approfittandoſi la Santità Sua dell' opportunità delle Proceſſioni e pubbliche preghiere ſolite a farſi in queſti tempi ſecondo l' antichiſſimo coſtume della Chieſa, e deſiderando inoltre di aumentarle e rinvigorirle con più devoto e numeroſo concorſo de' Fedeli , dà e concede Indulgenza di trent' anni ed altrettante quarantene a tutti i Fedeli dell' uno e dell' altro ſeſſo , che nel giorno della Feſta di S. Marco Evangeliſta 25. del corrente interverranno divotamente alla Proceſſione , che per invocare ſecondo il ſolito con le Litanie Maggiori l' ajuto Divino, e l' interceſſione della Beatiſſima Vergine e de' Santi ſi farà la mattina di detta Feſta dalla Chieſa di S. Marco alla Baſilica di S. Pietro in Vaticano, ovvero viſiteranno in detto giorno l' una o l' altra delle ſopraddette due Chieſe , ed ivi pregheranno Sua Divina Maeſtà , perchè ſi degni di aſſiſtere con l' abbondanza de' ſuoi lumi alla Santità Sua nella grave deliberazione , che è per fare della proſſima Canonizazione de' Santi, perchè voglia per ſua infinita miſericordia diſpor-

Acta Canon. D 2 re

(*a*) Pſalm. 149. v. 1.

re i cuori de' Principi Criſtiani ad una ſtabile e vera pace, della quale in conſeguenza non ſolo non ſia per riſentire alcun danno la noſtra ſanta Religione, ma per il contrario ſia per riceverne riſtoro e vantaggio; e in fine perchè ſi compiaccia di riguardare con occhio di clemenza tutte le altre preſenti neceſſità della Chieſa, e di dare a Sua Beatitudine quell' Appoſtolico ſpirito che gli è neceſſario per ben governarla in tempi sì difficili e calamitoſi.

Similmente concede Sua Santità la medeſima Indulgenza a quelli, che pure interverranno divotamente a qualſivoglia delle tre Proceſſioni dette delle Rogazioni da farſi conforme il ſolito nei tre giorni immediatamente antecedenti alla ſolennità dell' Aſcenſione del Signore, cioè la prima nel Lunedì 16. del proſſimo meſe di Maggio da S. Adriano a S. Maria Maggiore, la ſeconda nel Martedì ſeguente da S. Maria Nuova a S. Giovanni Laterano, e la terza nel Mercoledì 18. detto da S. Lorenzo in Damaſo a S. Pietro in Vaticano, ovvero viſiteranno in uno de' ſuddetti giorni la Chieſa da dove s'incammina, o quella dove termina la Proceſſione di quel giorno, ed ivi pregheranno Sua Divina Maeſtà come ſopra, unendo le loro particolari alle comuni Orazioni ſecondo la pia intenzione della Santità Sua.

Vuole inoltre la Santità Sua, che le Monache, Oblate, Zitelle, ed altre Donne Secolari, che con licenza della Sede Apoſtolica dimorano ne' Monaſterj o Conſervatorj approvati, poſſano conſeguire la medeſima Indulgenza ſe reciteranno le Litanie ſolite ne' ſuddetti giorni, facendo divotamente la Proceſſione per la loro Chieſa interiore, Oratorio, Clauſura, o Caſa reſpettivamente, e pregheranno il Signore Iddio per i biſogni di ſopra eſpreſſi.

Eſortiamo però tutti i Fedeli a non traſcurare l'acquiſto di queſto ſpirituale Teſoro, ed accompagnare queſte ſagre funzioni, non ſolo colla dovuta modeſtia e divozione, ma con fare in detti giorni altre opere di Criſtiana pietà per maggiormente meritare di ottenere dal Signore le grazie deſiderate. Data in Roma dalla noſtra ſolita reſidenza queſto dì 21. Aprile 1746.

F. G. A. Card. Vicario.

Gaſparo Arciprete Ori Segretario.

Tam fœda autem Cælo fulgurante atque tonante maximiſque imbribus decidentibus coorta tempeſtas eſt eo ipſo die, qui fuit 25. Aprilis, quo ad Vaticanam beati Petri Baſilicam ſuppliciter eundum erat, ut eo progreſſuri Eccleſiaſticorum Ordines extra divi Marci Templum, quo de more convenerant, pedem movere non poſſent: Quare Supplicatione prætermiſſa Litaniæ duntaxat ad principem Eccleſiæ Aram ſumma Populi adſtantis & reſpondentis frequentia decantatæ fuerunt. Diebus tamen reliquis æque ingens fuit hominum concurſus tum ad Supplicationes tum ad Eccleſias, quas e Pontificis præſcripto adiri oportebat.

Interea admoniti fuere omnes, qui in proximo publico Conſiſtorio interfuerant, de altero quod SANCTISSIMUS PATER habere decreverat feria tertia vigeſima ſexta die præfati menſis Aprilis pro Cauſis BB. Joſephi a Leoniſſa & Catharinæ de Ricciis. Denuntiationis autem formula hæc eſt.

INTIMATIO

Per Curſores facienda etiam Domi dimiſſa copia.

FEria *tertia die 26. labentis menſis Aprilis* hora decima quinta *alterum habebitur publicum Conſiſtorium in Aula Regia Palatii Apoſtolici Quirinalis pro proxima futura Canonizatione beati JOSEPHI a LEONISSA Confeſſoris Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum, ac beatæ CATHARINÆ de RICCIIS Virginis Sanctimonialis Profeſſæ Ordinis S. Dominici juxta ritum in ſuperiori publico Conſiſtorio ſervatum.*

In eo de vivendi utriuſque BEATI ratione, deque ipſorum Virtutibus ac Miraculis per DD. Sacr. Conſiſtorii Advocatos ſermo fiet, & pro Canonizatione inſtabitur.

Super Primo verba faciet D. Advoc. Philippus Maria Pirellius; de Secunda autem ſermocinabitur D. Advoc. Paulus Franciſcus Antamorus.

D. Secretarius Apoſtolicarum Litterarum ad Principes eadem ſervata methodo inſtantiis eorum SANCTITATIS SUÆ nomine reſponſum dabit.

Ideo intimentur omnes & ſinguli Eminentiſſimi Reverendiſſimi DD. Cardinales, ut præfata ſub hora ad Quirinale Palatium accedant Conſiſtorio mox interfuturi Cappis violaceis induti.

Moneantur inſuper Decani, ſeu Antiquiores Epiſcoporum Aſſiſtentium & non Aſſiſtentium, Protonotariorum, Auditorum Rotæ, Clericorum Cameræ Apoſtolicæ, Votantium Signaturæ Juſtitiæ, Abbreviatorum, & Advocatorum Conſiſtorialium, quod Collegas ſuos certiores reddant, ut Cappis induti & ipſi interſint.

Intimentur quoque Gubernator Urbis Vice-Camerarius, Principes Solii, Conſervatores Urbis, Oratores Civitatum ſubditarum, Magiſter Sacri Hoſpitii, Secretarius Congregationis Sacrorum Rituum, Promotor Fidei, ceterique ſoliti.

De Mandato Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ

Ignatius Reali Apoſt. Cærem. Præf.

Edicta igitur die Sanctiſſimus D. N. ſumptis in Paramentorum Aula amplo pallio rubro operis phrygii & mitra, ad Aulam Regiam ſublimi in ſella compoſitus evectus eſt, Cruce & Cardinalibus de more præeuntibus: Ubi Solium conſcendit, & Eminentiſſimi Patres poſt conſuetam obſervantiæ ſuæ ſignificationem erga Pontificem aſſederunt in ſedilibus ab utroque latere Solii excurrentibus per aream; Dominus Advocatus Philippus Maria Pirellius ſtans inter Collegas ſuos hanc ad Summum Pontificem de Virtutibus eximiis B. Joſephi a Leoniſſa Orationem habuit.

„ QUod unum, PATER BEATISSIME, deerat
„ Tibi ad gloriam, ut, poſtquam ſacrorum
„ doctrinam ſcriptis clariſſimis illuſtraviſſes, in ſum-
„ mum deinde rerum humanarum faſtigium evectus,
„ optimis legibus conſtituta republica, ad amplifican-
„ dam magis religionem ſapientiſſime Te converte-
„ res: quod unum deerat votis noſtris, ut adverſus
„ diuturnam hanc temporum aſperitatem, poſtquam
„ humana omnia experti ſumus, novo tandem e Cæ-
„ lo quæſito præſidio nos tuereris; id præſtas no-
„ bis cumulatiſſime, qui pro Tua incredibili provi-
„ dentia de augendo numero Cælitum, dum malis
„ undique conflictamur, opportuniſſime decreviſti.
„ Tertium heic ergo inter eos, qui publica religione
„ ſunt conſecrandi, divi Franciſci filium Tibi ſiſto,
„ quem eo honore digniſſimum, ac apud Deum im-
„ mortalem deprecatorem pro noſtris periculis acce-
„ ptiſſimum judicemus neceſſe eſt. Si quam etenim
„ es admiratus in *Sigmaringio* afferendæ religionis
„ conſtantiam, ſi quod in *Regalato* diſciplinæ exa-
„ ctioris ſtudium, in unum ea collecta audies *Joſe-*
„ *phum Leoniſſanum*, de quo nunc ego dicturus
„ ſum; cujus ipſa nullo verborum ornamento ex-
„ culta narratio vitæ totam perficit laudationem,
„ ſive morum ſanctimoniam cum ſumma corporis
„ adflictatione conjunctam, ſive ad excitandos at-
„ que inflamandos in Dei cultum animos ardo-
„ rem ac firmitatem nullo mortis periculo & cru-
„ ciatuum ſenſu perterrefactam, ſive in eo cæle-
„ ſtium munerum copiam ſignis prodigiiſque cla-
„ riſſimis divinitus comprobatam ſuſpiciamus. Rem
„ omnem, ne Tua abutar in audiendo patientia, in-
„ tra præfinitum mihi temporis ſpatium, quam bre-
„ viſſime potero, abſolvam.
„ Illuſtrium virorum, qui dum terras incolerent,
„ cæleſtem quandam vitæ rationem inſtituerunt, vel
„ ipſa ætatis primordia adeo divino quodam munere
„ plerumque novimus claruiſſe, ut ad quam virtutis
„ maturitatem eſſent poſtmodum perventuri, non ob-
„ ſcuris indiciis ſignificarent. Quod ſi unquam ab
„ omni memoria vetuſtatis repetita rerum experien-
„ tia ſciamus compertum fuiſſe, in hoc de quo lo-
„ quimur viro beatiſſimo omnino contigiſſe non am-
„ bigendum. *Leoniſſæ* etenim apud *Veſtinos* loco
„ non ignobili quum natus eſſet, non defuere infan-

ti

„ ti prodigia, quibus a præpropero interitu ſervare-
„ tur, nec ſignificationes aliquæ vel in lactente, quæ
„ futuræ temperantiæ ſpecimen exhiberent.

„ Vix autem ſeptenni major, quam de eo cuncti
„ præceperant conjecturam multo quam exſpectari
„ poſſet, cumulatius ratam fecit: Nam ſtatis quibuſ-
„ dam in annum diebus præter fruſtulum panis ab
„ omni victu temperans, a ludicris omnino abhor-
„ rens, exinde vero in deliciis habens religionis of-
„ ficia diutius meditari, diu in Templis ad o-
„ randum incumbere, & nulla adhuc labe inquina-
„ tum corpuſculum flagris cædere, haud facile dictu
„ eſt, quantum bene exactæ pueritiæ laudem laudatiori
„ cumulaverit adoleſcentia non ad ludum, non ad
„ jocum, ſed ad graviora & ſeveriora ſtudia naturæ
„ ipſius habitu prope divino perductus, ita ut inter
„ ipſas lubricæ ætatis illecebras, vel ejus in pauperes
„ benignitas, vel manſuetudo, vel pudor, vel nitor
„ gratiæ, vel ab inanibus rerum mortalium ſimula-
„ cris fuga atque faſtidium longe manifeſtius, qualis
„ quantuſque is in poſterum futurus eſſet, portendere
„ videretur.

„ Hæ certo erant artes ſtudiaque omnium præſtan-
„ tiſſima, quibus in dies ornatior adoleſcebat: Ea ve-
„ ro eſt indoles litterarum, ut ipſam interdum pieta-
„ tem in quam inciderunt, egregie juvent perficiant-
„ que; ideoque nihil profecto mirandum eſt, ſi quum
„ præclarior ad hæc omnia acceſſiſſet poſtmodum ra-
„ tio conformatioque doctrinæ, is Viterbii, ubi a-
„ pud patruum diligentem litteris navabat operam,
„ ad honeſtiſſimas impulſus nuptias non modo puel-
„ læ elegantiam divitiaſque deſpexerit; ſed perpetuo
„ ſervandam virginitatem confeſtim Deo dicans,
„ haud ſecus quam ſi ab latente inter ſegetes an-
„ gue inſidias præſentiret, periculi horrore percitus
„ in non levem morbum inciderit; quamobrem ex-
„ templo in patriam confugiens, nec multo poſt
„ inde abiens, in divi Franciſci familiam, quam
„ vocant *Capuccinorum*, tanquam in portum tutiſſi-
„ mum ſe receperit.

„ In immortalitatem ſcilicet proſpiciens rerum
„ humanarum contemtor animus, qui ſine ulla la-
„ be mortalium cupiditatum contagionem evaſerat,
„ ea ſane ratione procul a populi erroribus reli-
„ quam vitam ſibi habendam decrevit, ut integrum
„ ac ſincerum, quod a natura acceperat, ingenium
„ penitus ſervaret ac retineret, totumque ſe Deo de-
„ deret dicaretque; quem ab ineunte pueritia uni-
„ ce ſibi quærendum ſtatuerat. At, ne in tanta re-
„ rum affluentia ac varietate dicendi impetu di-
„ vagemur, utque magis diſtribute viri beatiſſimi
„ vitæ curſum cum laudatione conjunctiſſimum pro-
„ ſequamur; incredibile quidem eſt memoratu quæ
„ in ipſo ſanctioris militiæ tirocinio ſatis ampla &
„ immota jecerit fundamenta brevi ad ſummum per-
„ fectionis culmen perventuræ virtutis; quanta con-
„ ſtantia propinquorum impetum eum a propoſito
„ deturbantium refutarit; quanta ſe poſt geſſerit
„ innocentia & modeſtia vitæ, in omnique ordine
„ officioque aſſiduitate, obedientia; quam arcte,
„ quam duriter, cæleſti quoque oſtento monitus ſe-
„ ſe habuerit, nihil unquam laxamenti aut veniæ
„ ſibi ſumens ſeſe fregerit atque contriverit; quem
„ ex animo retineret intime ſui contemtum; quan-
„ tam in res divinas intentionem, ita profecto, ut
„ non multum inde abſuiſſe viſum ſit, quin ſociis
„ omnibus non modo tanquam perfectæ virtutis e-
„ xemplar ſplendidiſſimum proponeretur; verum et-
„ iam plurimis eorum ſeverioris diſciplinæ acrius am-
„ plexandæ ſummam cupiditatem ingenerarit.

„ Miremur ne igitur omni virtutum genere non
„ minus quam litteris, a quibus, & præſertim ſa-
„ cris, nunquam abhorruit, inſtructum adeo magno-
„ que animo juvenem jam tum præaltis viſceribus
„ conceptam pietatem in populos latiſſime effunden-
„ tem, ac levitatem, libidinem, avaritiam, ceteraſ-
„ que animorum peſtes, qua exemplo, qua monitis,
„ qua concionibus acriter inſectantem, eo deinceps
„ alienæ ſalutis procurandæ ardore conflagraviſſe,
„ ut exæſtuantem in oſſibus charitatis flammam
„ non amplius ſuſtinens, Bizantium pergere conſti-
„ tuerit, quo non modo chriſtianos captivos con-
„ tineret in officio, ſed barbaros ad veræ pietatis
„ diſciplinam pertraheret, aut ſaltem inter obfirma-
„ tos barbarie animos pulcherrima morte veræ pieta-
„ tis doctrinam per cruciatus & vulnera profiteretur.

„ Sentio heic, Pater Beatissime, in ipſo
„ ſuo curſu increſcere orationem, ut viri egregii ar-
„ duam in omnibus fortitudinem conſtantiamque de-
„ mirer ſummum in diſcrimen conjectam, ampliſſi-
„ mis ſane laudibus celebrandam. Neque ego vero
„ enarrandam heic loci credo navigationem prodigiis
„ plenam, & ſedatam divinitus tempeſtatem, &
„ viaticum nautis prodigio auctum, & ducem pe-
„ deſtris itineris e cælo miſſum; quæ præclara in
„ aliis atque magnifica, in Joſepho vel intacta præ-
„ teriiſſe non indecorum, vel ſummis ſaltem labiis
„ delibaſſe ſit ſatis; quemadmodum nec ulla eloquen-
„ tiæ vi exornandum, quantum ibi ad egregium o-
„ pus, in quod intenderat, adlaborarit; quot in ex-
„ colendis, ſive ab impietate excutiendis animis in-
„ duſtriæ ac diligentiæ fructus perceperit, quot æru-
„ mnas, quot ludibria conſtantiſſimo animo devo-
„ rarit.

„ Ad majora evocor atque inflammor, ut virum
„ fortiſſimum perſequar omnis plane moræ jamdiu
„ impatientem, dum ipſum imperii tyrannum ade-
„ undum ratus, in intima regiarum ædium penetra-
„ lia numine divino inſtinctus, Chriſtum regio in
„ conſpectu palam & publice profeſſurus, pedem in-
„ ferre tentat: Qui dum captus vinctuſque in arctam
„ primum cuſtodiam, ad ſupplicium deinde trahitur,
„ ac pede manuque uncis ferreis e ſublimi ſuſpenſus,
„ crudeliſſimo pœnæ genere lacerandus atque interi-
„ mendus relinquitur, ſe atrociſſimam pro Chriſto
„ mortem, quam concupierat, oppetere mirifice læ-
„ tabatur.

„ Crederent fortaſſe qui in ipſo cruciatus anhelitu
„ lætum ac felicem ſe, quandiu torqueretur, prædi-
„ cantem, & chriſtianæ pietatis veritatem vocibus
„ pene intermortuis confirmantem audiiſſent, beatitu-
„ dinis laurea mox donandum, ad æternum Dei im-
„ mortalis domicilium curſu expeditiſſimo convolatu-
„ rum.

„ At o veri neſcias ac nimium ab æterno Dei
„ conſilio alienas atque aberrantes mortalium homi-
„ num cogitationes? Dum is adhuc ſuſpenſus animam
„ ageret, neque, igne fumoque ſubjectis, potuiſſet
„ unquam a teſtanda impenſius religione prohiberi,
„ poſt triduum *tanquam dormiens excitatus eſt Do-*
„ *minus: miſit Dominus Angelum ſuum*, qui pen-
„ dentem ab uncis protinus liberaret, faucium cu-
„ raret, viribus laſſum reficeret, atque Italiam
„ repetendam moneret: Quo jubente Italiam rever-
„ ſus eſt.

„ Quid enim ultra ageret inter barbaros ad necem
„ undique petitus homo, quem Deus omnipotens &
„ immortalis inſigni in omnem poſteritatem prodigio
„ ab ipſis mortis faucibus eripuerat? Italiam itaque
„ reverſus eſt, ipſo quidem *Aſſiſinate* parente ſuo
„ ſanctiſſimo, quem olim in Syriam navigantem
„ fuerat imitatus, in omni peregrinatione felicior;
„ quum & martyrii occaſionem fuerit nactus, & for-
„ tia meruerit pro Chriſto perpeti uſque ad mor-
„ tem, a qua ſola ipſius Dei liberatoris manu ſerva-
„ tum viderant; atque Antiſtitem græcum, qui ob
„ abjectam religionem ſummi ordinis præfecturam
„ apud Turcas acceperat, ad meliorem mentem re-
„ vocatum ſecum tamquam optima ſpolia reportave-
„ rit.

„ Præclariſſima hæc quidem ſunt, ſed majora et-
„ iam alia virum conſtantiſſimum in poſterum tem-
„ pus manere quis dubitaverit? Nunquid etenim exi-
„ mii beneficii loco Deus liberaliſſimus emerito vi-
„ ctori lauream in ipſo apparatu triumphi eriperet,
„ niſi ad aliam certaminum gloriam ita ſervaſſet, ut
„ et novis ſpoliis auctior atque illuſtrior pompa ſplen-
„ didiori, quæ præteritam tarditatem impleret, trium-
„ phus poſtmodum adornaretur.

„ Intellexit profecto longa rerum divinarum con-
„ templatione vir cælis, quam terris conjunctior, ſe
„ reliqua vitæ uſura, tanquam aliena, fruiturum,
„ eam de ſe ſuſtinendam ſuſcepiſſe exſpectationem,
„ quæ omnino decebat martyrem; (nemo jure ſuc-
„ cenſeat credo, ſi hunc juxta veterem patrum mo-
„ rem, ſtatoſque ritus, ſaltem heic inter oran-
dum

„ dum, martyrem nominemus) Intellexit, inquam, plane, quam virtutis lucem eſſet populis exhibiturus, dignus habitus olim qui ſuum pro Chriſto ſanguinem pene omnem profunderet, ac nihil ſibi eſſe in poſterum niſi de ſalute hominum cogitandum: quam de ſe injectam omnibus exſpectationem non egregie ſuſtinuit modo, verum etiam cumulatiſſime ſuperavit.

„ Hinc vidiſſes interritæ conſtantiæ virum religioſiſſimum, ad ſuos jam regreſſum, nullam ſibi a prorſus impervio novarum virtutum curſu accipere vacationem; nullum divini verbi diſſeminandi finem invenire, præſertim ubi in *plurima* quidem *meſſe operarii* eſſent *pauci*, per vicos nimirum, per agros, per caſtella, & quater, & quinquies, & ſexies, & duodecies quandoque in die, diverſis in locis, populos concionibus ab vitiis revocantem, ad virtutes inflammantem, nulla vel aeris intemperie, vel imbrium niviumque copia, non locorum viarumque aſperitatibus, non debilitate naturæ, non adverſa valetudine, inter contumelias interdum ac verbera, præpeditum.

„ Adſpexiſſes docentem pueros, & ruſticos ad pietatem inſtituentem, & undique inveteratas familiarum ſimultates componere, populorum contentiones compeſcere, & inter armatos pro aliena ſalute proruere, ac quum iis laboribus fructus uberrimus reſponderet, non ad ſanandos tantummodo animos incumbere, verum hinc abluere pedes peregrinantium, purgare veſtes, capillos tondere, hinc ſolari, & collecto oſtiatim victu, egentes alere, reficere ægrotantes, aptare lectos, tabida ulcera libando curare, hinc perpetua pene ubique locorum pauperibus ſubſidia conſtituere, templa a fundamentis exſtruere, inſtaurare, ornare decentius, aliaque permulta eximia quidem omnia in omni vita agere, perficere, meditari, quæ neque heic recenſeri notiſſima neceſſe eſſet, neque hoc præſtituto loquendi ſpacio ſatis appoſite commendarentur.

„ Cerneres inter hæc autem veterem diſciplinæ rationem eum mordicus retinere, abjecta quamvis & operoſa munia ſumma alacritate ſubire, nunquam in culcitra, catena & lorica ferrea perpetuo præcinctum, flagris attritum inedia labefactari, acriorem in dies ſui corporis caſtigationem urgere, donec tandem longa atque admirabili laborioſiſſimi inſtituti patientia, tot confectus curis, tot cruciatibus fractus ac lancinatus, non minus quam ardentiori divinæ charitatis impetu abſumtus, ſexto ſupra quinquageſimum ætatis anno, ad eum, quem tota mente complexus fuerat, Deum immortalem, e corporis vinculis tanquam e carcere ſublatus eſt.

„ Unde id ego nunc mihi ſumam, Pater Beatissime, ut viri clariſſimi exitum vitæ ſanctiſſime actæ maxime conſentaneum digna proſequar laudatione; ac ſatis pro rei dignitate commemorem, quot muneribus Deus munificentiſſimus perſpectæ virtutis hominem ornaverit, quot ſignis prodigiiſque virtutem hominis & ſanctimoniam apertiſſime comprobaverit?

„ Familiare ei quidem fuerat, dum inter homines ageret, arcanos animorum ſinus excutere, futurorum rerum eventus certo præſagio ſignificare, morbos e corporibus, inſaniam a mentibus depellere, in arido aquæ fontem ſitientibus aperire, bovem demortuum revocare ad opus laboris, indomitum bruti genus vocis imperio compeſcere, pauperibus pluries victum prodigio augere, fluvios aquis intumeſcentes ſicco pede trajicere; ut omnino videri poſſet, non modo homines naturæ habitu vitiiſque ferociores, ac bruta animantia, ſed etiam ventos, tempeſtateſque ejus voluntatibus obtemperaſſe.

„ Eaque, poſtquam ab hominibus exceſſit, nullo umquam tempore intercidit, imo illuſtrior accrevit gloria; adeo quidem ut non ſolum *Amantricii* incolis, ubi ſupremum diem oppetiit, ſed finitimis quoque populis funus illuſtre, viſcera ſuaviſſime olentia, digitus Medici curantis cadaver a præſenti vulnere repente ſanus, mulier e morbo extemplo convaleſcens, atque, ut alia hujus generis clariſſima omni tempore patrata prodigia prætermittam, *puero* ab nativa cæcitate facultas videndi impertita, aſperum vulnus in genu *ſaucia* cuidam repente occluſum, *puer* alius toto corpore debilis mirifice roboratus, *mulier* ab deſperatæ curationis fiſtula, ſtatim ad valetudinem reducta tot virtutibus aliunde prius quæſitam Viro eximio celebritatem nominis latiſſime confirmarint. Quæ omnia, ab inſignis memoriæ principe Clemente XII. deceſſore Tuo ut Beatorum nomine appellaretur, abs te vero uti inter cælites, recte, atque ordine, ſolemniter adnumerandus judicaretur; Paetr Beatissime, perfecerunt.

„ Sed neque ea inconcinno prorſus ſtilo hiſque anguſtiis præfinito eſſent jejunius fortaſſe, quam rerum magnitudo expoſceret pertractanda; & jam nos tempus & locus admonet, ut longius quam par erat prætergreſſam contrahamus Orationem. Quoniam vero huc forte pervenimus, ut in tuam de beato Viro ſententiam incideremus, illud a me non prætereundum intelligo, quod ad ipſum tuum de ea re judicium pertinuiſſe dicendum eſt.

„ Diem, ut probe poteris meminiſſe, ſumma olim felicitate inſignem, quo quinto ante anno in hoc divinum amplitudinis & dignitatis faſtigium veneras, in eam rem elapſis retro menſibus conſultiſſime præſtituiſti, ut de hoc Viro cæleſtibus honoribus conſecrando primum aperires nobis elegantiſſime Edictum tuum, id eo certiſſimo precatore Tibi ſperans præſtandum eſſe, ut Deus optimus & immortalis tui *Miniſterii tempora benignus aſpiceret ac Te ſuarum ovium paſtorem* volenti lubentique animo ſervaret ac tueretur. Tua plane eſt tuiſque verbis prolata ſententia, quam Te dicente a nobis omnibus plauſu mirifico exceptam, iterandam equidem Te audiente ſuſcipimus libentiſſime. Imploramus itaque nunc fidem tuam, ut ea, quæ recepiſti, quam citiſſime abſolvas; quo dum tuis Vir beatiſſimus annuat votis, nos tandem ab impendentium malorum impetu ac malorum formidine liberemur.

„ Hoc Capuccinorum Familiæ de re chriſtiana optime meritæ vocibus, hoc & univerſæ chriſtianæ Reipublicæ nomine poſtulamus, quotquot heic adſumus ante Te in obſequium provoluti, immortalibus Tibi devincti beneficiis collegæ olim tui: Qui dum tuo munere de novis Viro ſanctiſſimo a Te decretis honoribus publica communique voce ampliſſime gratulabimur, illud fortaſſe a noſtris temporibus non longe abſuturum confidimus, quod ad tuam potiſſimum laudem ſit referendum, ut ejus nimirum præſenti auxilio in pace nunc compoſitis diſſidentibus Regnis, religioſiſſimi Principes, eo poſt deſuper ducente ſigna, Bizantium, toties votis communibus quæſitum fruſtra, (O ſtultas noſtras contentiones!) Bizantium tandem aliquando pro cauſſa Fidei chriſtianæ inferant arma, quo ut Religionem inferret, Eum, dum viveret, neque cruciatus, neque vulnera, neque ipſam præſentiſſimæ mortis faciem novimus perhorruiſſe.

Non ſine plauſu excepta eſt tum hæc D. Pirelli, tum altera D. Advocati Pauli Franciſci Antamori Oratio, qui ſtatim poſt eum vitam B. Catharinæ de Riccis tam innocenter ductam, & a Deo tot ſignis illuſtratam eleganter hoc ordine recitavit.

„ SI quum aliquam, Beatissime Pater, ſummi ponderis momentique rem a Viro dignitate maximo impetrare contendimus, ſatis eſſet rei ejuſdem æquitas veritaſque perſpecta ad noſtrum animum, ne prorſus timeret, excitandum atque inflammandum; non modo ſane hodierno die minime formidarem, quin potius inuſitata quadam alacritate proreptus geſtirem, exultarem, triumpharem. Petiturus enim a Te, quem penes omnia jure ac ratione penduntur. Petiturus, inquam, ut beata Catharina de Ricciis in Sanctorum numerum cooptetur, non video quid metuendum, ſi mira conſtat ipſius virtus, mira pietas, mira religio. At facere non poſſum quin commovear & totis prope artubus contremiſcam, quum Sanctitatem Tuam & ſummæ majeſtatis, & inauditæ ſapientiæ & ſplendore undequaque fulgentem intueor, & tot cum doctrina tum dignitate delectiſſimo-

mo-

„ morum virorum coronam conſidero: eorum præſertim, quos optime de univerſa Eccleſia meritos tutiſſimos ejuſdem Eccleſiæ cardines eſſe conſpicio. Ad hoc etiam accedit, quod qui ante me admodum copioſe dixerunt Oratores, tanta eloquentia præditi viſi ſunt, ut ego omnium poſtremus neque arte, neque ingenio, neque exercitatione ſim cum illis comparandus. Illud tamen in tanto, quo perturbor, metu me recreat & reficit, quod quantum B. P. ſapientia vales, tantum clementia abundas, qua quidem ut mihi primum hodie hunc ampliſſimum laudis aditum aperuiſti, ita tacita voluntatis ſignificatione denotaſti, imbecillitatem meam pari benignitate ſublevaturum. Minuit etiam perturbationem meam ipſius Orationis conditio, quæ tota in percenſendis integerrimæ Virginis præclare geſtis occupata, purum quoddam & candidum requirit dicendi genus, quod ejuſdem morum ſimplicitati pariter æqualiterque reſpondens ab omni verborum fuco, figurarumque pigmento prorſus abhorreat. Itaque cum non tam exornare dicendo, quam numerando enarrare debeam beatæ Catharinæ de Ricciis præclara facinora, non admodum difficilis ſeſe oſtendit Oratio, ut penitus timere deſinam; Te potiſſimum B. P. ingenii mei tenuitatem excitante, qui quantum juſtitiæ dare ſoles, tantum clementiæ concedis.

„ Non a Patria licet florentiſſima, non ab opibus licet copioſiſſimis, non a genere licet clariſſimo faciam, ut plerique ſolent, initium. Una eſt enim virtus, vera nobilitas, veræ opes, vera gloria, unaque ſanctitas veræ laudis fons, & una porro commendanda. Hiſce igitur omnibus ultro ſilentio prætermiſſis, animi tantum ornamenta adducam, quæ ſola bona, ſola plurimi habenda putamus. Ut itaque, unde par eſt, exordiar, Florentiæ totius Hetruriæ Urbe Principe, præclara ditique Ricciorum familia orta eſt B. Catharina de Riccijs, quam primum Alexandram nuncupatam fuiſſe accepimus. Jam a pueritia facile dignoſci potuit quænam ipſa olim eſſet futura; quippe quæ nondum primo ſuæ ætatis luſtro confecto eam cœpit vitæ rationem, quæ ſanctitatem portenderet omnino ſingularem; nam ludis omnibus, unde puerilis ætas delectationem petere ſolet, omnino neglectis, ſola oratione oblectabatur; cui quidem ut diligentius vacaret, remotiori ſecretiorique paternæ domus angulo latitabat. Qua in re illud præcipue mirandum puto, quod in Dominicæ Paſſionis contemplatione potiſſimum occupata adeo commovebatur, ut dolorum particeps fieri cupiens membra componeret ſua eo ferme modo, quo Chriſtum in ſpiritu intuebatur, nunc manus ad Cælum attollens, nunc caput tenens, nunc brachia poſt terga retorquens, ſeque ita aptans, ut Illum & orantem in horto, & Spinea Corona redimitum, & Columnæ alligatum, & Cruci denique affixum & animi & corporis conformatione proſequeretur. Hinc Angelus Domini familiariter ipſi ſe viſendum præbuit, viamque docuit tutiſſimam, ne a ſuſcepta vitæ ratione abſtraheretur.

„ Itaque cum Monialibus ſuburbani Aſceterii ſancti Petri e Monticulis nuncupati commiſſa foret ſub Amitæ diſciplina, tantum virtute profecit, quantum ætas minime patiebatur; quippe parciſſime atque duriſſime vitam ſuſtentans vix ſomno pauliſper membra concedebat, cum ſenſibus evocata & dies & noctes Crucifixi Reparatoris noſtri pœnas doloreſque acerbiſſimos meditaretur. Hinc de eodem quem deperibat, unus erat ipſi ſermo idemque frequens idemque ſollicitus. Cujus quidem rei teſtimonium occurrit ſanctiſſima Ejuſdem imago, quæ ipſam ſæpenumero alloquuta fertur, quæque tanti prodigii memor ſervatur adhuc ibidem immortalitati conſecrata.

„ At Virgo, quam commendamus, arctioris diſciplinæ ſtudioſior inde diſcedit, Sororibuſque omnibus valedicit ingenti luctu & mœrore confectis. Monaſterium Pratenſe ſancti Vincentii Tertii Ordinis Prædicatorum ſibi delegit, ibique ſtatuit ſibi perpetuo commorandum. Id vero Pater, qui eam nobili viro jungendam decreverat, ægre admodum tulit atque acerbe. Hinc neque precibus neque minis pepercit, donec tandem interpoſito de celeri reditu fidei ſacramento inde domum abduxit omnia expertus, ut eamdem a propoſito dimoveret. Cum vero ille poſt dies conventos fidem falleret, ſqualere, mœrere, affligi viſa eſt decepta Virgo; quamobrem præ nimia animi ægritudine in febrim incidit, cui tamen affuit viſibili ſpecie Chriſtus, Deipara Matre, Cæcilia, & Thecla, præcipuis ægræ puellæ Patronis, comitantibus, ſalutemque pollicitus recreavit afflictam ſpe certa mox eam relicta clauſtra repetituram. Convaluit itaque, & Genitore, qui digitum Dei in re cognoverat, annuente redit ad Pratenſe Monaſterium, ubi annos tredecim nata religioſæ vitæ ingreſſa eſt tirocinium, & perfectionis iter arduum. Quanta tunc temporis, quo aurum in fornace probatur, præconiis digna præſtiterit, ſatius fore exiſtimo ſi præteriero, ne flores, cum ſuppetant fructus uberrimi, colligere videar. Illud tamen ſilentio obvolvere minime poſſum, quod ipſa de ſe humillime ſentiens, ut Monialium numero adſcriberetur, maxime verebatur. Qua de re ſollicita admodum ſingulas flagitare, ſingularum pedibus ſe ſupplicem abjicere ne repudiaretur, viſa eſt, ſinguliſque polliceri ſibi precanti non defuturum a Deo auxilium, quo ſancitas a Dominico leges executioni mandaret.

„ Verum ad ea jam feſtinat Oratio, quæ ſolemnibus votis emiſſis edidit documenta virtutum ſane inaudita, de quibus cogitans facere non poſſum, quin ſummam rapiar in admirationem. Quæ tamen ne huc illuc vaganti ſermone afferam, bipartibor Orationem meam, & quibuſdam quaſi cancellis conſtringam. Et quoniam virtus omnis, ac Sanctitatis perfectio duobus in mandatis fere vertitur, a quibus lex pendet univerſa, in amore ſcilicet adverſus Deum, & charitate erga Proximum, adeo in utroque B. Catharinam de Ricciis excelluiſſe oſtendam, ut cum omnia argumenta protulero, æqua Sanctitati Tuæ poſtulatio noſtra profecto videatur.

„ Si per ſingula, quæ B. Catharina dedit, Divini amoris teſtimonia percurrere ſtatuiſſem, dies porro me ante deficeret, quam oratio. Itaque faciam more pictorum, qui magnam hominum multitudinem in exigua tabella concludere coacti, quorumdam dimidiam corporis partem, aliorum ſumma capita, nonnullorum os vultumque oſtendunt, reliqua vero occultant. Alia igitur delibabo, leviterque oſtendam, alia autem de induſtria præteribo. Quod aliter præſtare nequeam propter rerum dicendarum copiam, ex iis, quæ nuper attigi, futuræ virtutis rudimentis, facile poteſt cogitatione complecti. Jactis enim fundamentis mirifice tota moles viſa eſt reſpondere, quam cœptam perfecit, conſummavit. Revera tota illa dicata Deo, cui ſe votis alligarat, in id incubuit unum, ut eidem placeret, eo ſane pacto, quo de ſacra Sponſa in Canticis prædicatur. Illius enim inſtar anxia, ſollicita, irrequieta videbatur; quam non quies, non remiſſio, non æqualium ſtudia delectarent, cum nihil in vita expetendum putaverit, niſi quod eſſet cum perfecta charitate conjunctum. Quamobrem id unum ſibi erat negocii, ut orando & contemplando ad Deum, quem ſibi Sponſum delegerat, propius accederet. Propterea Euchariſtico pane fere quotidie paſcebatur, in quo quem ſua anima diligebat inveniens amore languebat. Ibi enim myrrham cum aromatibus, ibi favum cum melle; ibi vinum cum lacte Chriſti Sponſa ſumebat, & inebriabatur. Hinc dulciſſima amoris deliquia, hinc inauditæ ecſtaſes, hinc raptus mirifici, quibus Sponſum oſculo oris ſui oſculabatur. Incredibile dictu eſt quanto ardore illa flagraret, quanti cæleſtium gaudiorum deliciis illa frueretur, in qua ſicut paſſiones Chriſti abundabant, ita & per Chriſtum abundabat conſolatio.

„ At ad ſingularia quædam neque hactenus audita veniamus, quibus ejuſdem charitas mirum in modum declaratur. Jam nonum & decimum attigerat annum feliciſſima Virgo, quum ei ſubjecta ſenſibus facta eſt viſio mirabilia præſeferens. Nam ipſi Altare, quod in horto Cœnobii erat, Crucifixi Sal-

vatoris

,, vatoris effigie ornatum, inviſenti tres ibidem Cru-
,, ces ſpectandæ ſeſe exhibuerunt, earumque in me-
,, dio ipſemet Jeſus ſpinea Corona circumdatus, un-
,, danti ſanguine perſuſus, latuſque transfixus eadem
,, quidem ſpecie triſtiſſima, qua trepidus Calvariæ
,, locus ipſum quondam aſpexerat. Tum illa acerbi
,, ſpectaculi dolore perculſa animoque deficiens ſemi-
,, viva procubuit, ut quæ Virginis Matris dolorem
,, ſenſerat, defectum quoque pateretur. Sed ſi Mariæ
,, Matri & Magdalenæ condoluit, cum Matre &
,, Magdalena congaudere merita eſt die ipſo ſolemni
,, feſtoque Paſchatis, quo ei apparuit Jeſus gloria co-
,, ruſcans eadem, qua ex mortuis reſurrexit, ſeque
,, eidem ut Mariæ Matri & Magdalenæ videndum
,, præbuit, & vulnera ſua deoſculari conceſſit.

,, Quid vero charitas non operatur? Catharina
,, ſeorſum ab aliis Angelico pane refici, ſeorſum co-
,, medere, ſeorſum orare jubetur, quippe quæ quid-
,, quid præſtaret extra ſe ipſam rapiebatur, nec diu
,, conſiſtere poterat eodem loco forma & aſpectu, ut
,, palam videretur cæleſti ardore correpta. Hoc autem
,, tum præſertim pateſactum eſt, cum in tribus illis
,, ſupplicationibus, quas ad expianda hominum pec-
,, cata peragere Jeſus illi præceperat, tot tantoſque
,, paſſa eſt mentis exceſſus, quot quantoſque dicere
,, atque enumerare non poſſim. Videres Eam Cru-
,, cem manu geſtantem huc illuc vultu exultanti va-
,, gantem, modo euntem, modo redeuntem ad Aram,
,, rei peractæ immemorem rurſus eandem repetentem,
,, ac omnia tanta ſpiritus alienatione præſtantem, ut
,, omnino obſtupeſceres. Revera omnes quæ aſtabant
,, Sorores rem tantam prodigii ſimilem putarunt,
,, quarum oculis ſplendidiſſima lux offerebatur circum
,, ſe volvens os, aſpectumque Catharinæ mirifica va-
,, rietate colorum.

,, Sileant vero domeſtici teſtes, cum aliunde tutiſ-
,, ſimam iis, quæ de tanta charitate diximus, fidem
,, parare poſſimus. Enim vero teſtis ampliſſimus Ba-
,, variæ Ducis Filius, qui Patris juſſu ipſam adiit,
,, vidit, admiratus eſt tanquam divinitus de Cælo
,, demiſſam; cujus ex ore pendens arcana audivit,
,, quæ non licet homini loqui, de myſteriis Epipha-
,, niæ, de mirabili Magorum adventu, de prima
,, Chriſti maniſeſtatione, cujus eo die recolebatur
,, memoria. Qua in re illud præterea admirandum
,, videtur, quod ſermonis cum eodem diutius habiti
,, nihil prorſus inde meminerit, ut dubium minime
,, ſit, quin Deus eſſet in ore ejus, daretque quid in
,, illa hora loqueretur. Teſtis etiam pietate celeberri-
,, ma Hetruſcorum Princeps Eleonora, quæ ſæpius
,, Catharinam alloquuta facile intellexit ſe cum ea
,, verba facere, quæ utrum in corpore eſſet, an extra
,, corpus ignorabatur. Teſtes denique puellæ omnes
,, (ne innocentiſſimæ ætatis teſtimonium relinquam)
,, Teſtes, inquam, rei tam novæ, qua ſane ſingula-
,, rem eandem putamus. Cum illæ juvenili quodam
,, impetu ultro citroque concurſantes Ædiculæ ſacræ,
,, qua orabat Virgo, forte impuliſſent Oſtium, in
,, caput ejuſdem immotæ neſcientes impegerunt tanta
,, quidem vi, ut repercuſſum iterum clauderetur: Cu-
,, jus rei cauſa perſpecta noverunt ſimul hærentem
,, Virginem inconſulto ictu male affectam, nec tamen
,, excitam. Etenim tam alte ſublata erat in Deum,
,, ut vix denique ſe levi capitis dolore laborare ſen-
,, ſerit, cum illinc in Eccleſiam fuiſſet delata. Qui-
,, bus tamen de rebus non eſt cur magnopere mire-
,, mur, cum de more ſuo per octo & viginti horas
,, aſſiduas qualibet hebdomada nixa genibus orans per-
,, ſtaret, ac porro ita ſenſibus amota, ut divina mo-
,, vente vi ſæpiſſime ſublata ſolo ſingulare ſui exhi-
,, beret ac mirabile portentum.

,, Utinam vero id facere ſibi ſemper licuiſſet, &
,, aſſidua rerum divinarum meditatione verſari! coa-
,, cta eſt ſibi temperare, ut Cœnobii quieti conſule-
,, ret. Eo quippe, quo nondum clauſura aditus pro-
,, hibebatur, ita frequens confluebat undique populus,
,, ut Moniales ſumma moleſtia afficerentur. Quare
,, dilectum ſibi Sponſum rogare juſſa eſt, ne hujuſ-
,, modi ecſtaſes incommodum Sororum quieti impor-
,, tantes deinceps elargiretur. Facta eſt quidem illa
,, ſui voti compos, non ita tamen, ut charitate di-
,, minuta ab ipſo deſerta areſceret, vel jucundiſſimo
,, ejuſdem aſpectu careret; quin potius in corde ſuo
,, ardens vehementius, quo minus ſolemni, eo ar-
,, ctiori dulciorique alloquio fruebatur. Quapropter
,, quæ Senenſem Catharinam in ſuæ mentis aliena-
,, tionibus referebat, eandem quoque expreſſit ceteris
,, privilegiis muneribuſque de cælo præſtantiſſimis,
,, quibus ipſam a dulciſſimo Jeſu large donatam fuiſſe
,, accepimus. Tulerat illa in corpore ſuo Chriſti ſtig-
,, mata; hæc tulit noſtra Virgo: Paſſa fuerat illa
,, ſpineam in capite Coronam; hujus quoque caput
,, ſpinæ perſoderunt; adeout parem utramque in o-
,, mnibus fecerit Jeſus, quippe utramque ſibi dilectam
,, delegerat, utramque annulo deſponſarat. Quæ cum
,, ita ſint, ſatis liquido conſtare arbitror, quanta in
,, Deum charitate flagraret B. Catharina, quam in
,, eo & vixiſſe fideliter, & manſiſſe conſtanter carnis
,, deſideriis prorſus ſemotam plane intelligimus.

,, Sed quoniam (Auctor Apoſtolus) plenitudo
,, legis eſt Proximi dilectio, ut qui eum diligit,
,, penitus legem impleverit; iccirco num tanta Virgo,
,, quam ſatis pro dignitate laudare non poſſumus, id
,, quoque, qua par eſt, ratione præſtiterit, breviter
,, conſideremus. Ac profecto, quod pauperes omni
,, ope ſuſtentaret, victum pro illis quæritaret, ſuum-
,, met iiſdem diſtribueret, neminem vacuum, quum
,, Monaſterio præerat, dimitti juberet; vulgaria ſunt
,, pietatis documenta. Quod Patribus S. Dominici
,, Pratenſis vel omnibus, vel ſingulis ſubveniret, in-
,, firmis Sororibus præſto eſſet, flexis genibus cibos
,, ipſis miniſtraret, non admodum mirum videtur.
,, Quod etiam ſomni quietiſque jactura ægræ Monia-
,, lium valetudini nunc lectulos ſternens, nunc cibos
,, præparans ſerviret, quod earum pedes etſi labe in-
,, fectos ſuiſmet manibus ablueret, ablutoſque oſcula-
,, retur, quod ulcera putri ſanie manantia quadam
,, cum voluptate tractaret; rarum quidem pietatis
,, genus exiſtimo. Illud tamen novum atque inaudi-
,, tum, quod ſemet ipſam hoſtiam Deo offerre pro
,, animarum ſalute non dubitaret, quod ferventiſſimas
,, effunderet ipſi preces, ne peccatores cum labe cri-
,, minis decedere pateretur, quod cum eo denique,
,, ut ita dicam, paciſceretur ſe ultro pœnas laturam,
,, quas ejuſdem juſtitia pro illorum expiatione ſtatuiſ-
,, ſet. Qua quidem eximia charitate complexa eſt
,, animas omnes ubique terrarum & locorum ex hac
,, vita demigrantes ſive Hæreticorum, ſive Infidelium,
,, nedum Catholicorum; ut anathema pro omnibus
,, fieri libentiſſime vellet, pro omnibus libentiſſime
,, quodvis ſubire ſupplicium. Adeo ſcilicet Proximi
,, amore concitabatur, adeo erat de ipſius ſalute ſol-
,, licita, adeo de univerſi humani generis futura in
,, cælis beatitate cogitabat.

,, Hinc, ut ad ſingularia deveniam, vix dici po-
,, eſt quanta fecerit, quanta tulerit, ut nonnulli ho-
,, minum perditiſſimi ad Deum converterentur, Or-
,, cique faucibus eriperentur. Ex hoc numero ille
,, largas propter eleemoſynas optime de S. Vincentii
,, Cœnobio meritus, quem in tenebris pervicaciter
,, ambulantem ad veram vitæ lucem revocavit, de-
,, duxitque morientem ad gloriæ coronam. Ex hoc
,, latronum quidam infeſtiſſimus, qui ad ultimum
,, ſupplicium petitus, ſpe omni æternæ ſalutis abje-
,, cta, jam jam in manus diaboli tradebatur, quique
,, tamen Catharinæ opera reſipiſcit, pieque moritur:
,, Catharinæ, inquam, quæ impiam ob ejuſdem de-
,, ſperationem tacta dolore cordis intrinſecus ſuſtulit
,, ſe lecto, quo jacebat infirma, Patremque miſeri-
,, cordiarum eouſque rogavit, donec pereuntis miſe-
,, reretur in copia gratiarum. Ex hoc alii quamplu-
,, res, quibus propter diuturnas Catharinæ ad Deum
,, obſecrationes facta eſt ſalus, quoſque in hac bre-
,, vitate temporis recenſere minime poſſem.

,, Id autem ea potiſſimum de cauſa factum eſt,
,, quod ipſa tandem aliquando precibus lacrymiſque
,, obortis a Deo obtinuerit, ut a ſe ipſa adhuc viva
,, omnes repeterentur pœnæ, quas jure illis debeban-
,, tur: Propterea cum latronem nuper commemora-
,, tum ſalvaſſet, integro quidem triennio intenſiſſimo
,, dolore capitis laboravit: Propterea cum Virum
,, dignitate Principem purganti flamma liberaſſet,
,, acerba ſuſtulit: Propterea cum innumeros juſtis
,, pœnis traxiſſet, innumeros paſſa eſt toto corpore
,, cruciatus, innumeris iiſdemque vehementiſſimis
,, afflicta doloribus, qui naturali cauſa minime pro-

,, deun-

„ deuntes Medicorum ſcientiam curamque ſefellerunt.
„ Qua in re prætereunda non eſt Catharinæ patien-
„ tia, qua non ſolum obmutuit, ut mortua ſenſibus
„ videretur, ſed mulieris revera fortis exhibens ſpe-
„ ciem, hilari vultu lætoque animo cuncta ſuſtinuit.

„ Cum igitur tanta fuerit Catharinæ in Proximum,
„ nedum in Deum charitas, ut de heroica ejuſdem
„ ſanctitate jam ſit minime dubitandum, finem Ora-
„ tioni meæ, prout a principio pollicitus ſum, fa-
„ ciendum intelligis, BEATISSIME PATER. Sine
„ tamen, quoniam pro benignitate tua tam diligenter
„ me audis, fine, obſecro, ut pauciſſima de ſui con-
„ temptu ante deguſtemus.

„ Quis igitur vel de ſe ſenſit humilius, vel ſuum
„ corpus tractavit aſperius? Quæ ſe omnium infi-
„ mam, nec ceterarum conſortio dignam putabat;
„ quæ ovis & carnibus ſua menſa rejectis, ſolo pane
„ & aqua plerumque ſuſtentabatur; quæ ad inediam
„ uſque ſeveriſſime jejunabat; quæ laboribus, quæ
„ vigiliis corpus macerabat; quæ omni denique fla-
„ gellorum genere ſua membra vexabat, cruciabat,
„ dilacerabat. Neque hac duriſſima vitæ ratione per
„ dies aut menſes perſtitiſſe credas, ſed puta per an-
„ nos octo & quadraginta. Quamobrem tam rigidam
„ ſuo corpore in ſervitutem redacto, non ſenſit aliam
„ ſenſus legem ſuæ mentis legi repugnantem, nec
„ cum carne luctata eſt, quam integerrimam, &
„ Canticorum Sponſæ candori ſimillimam ad mortem
„ uſque ſervavit.

„ Hiſce de cauſis fuit plurimis & maximis divini-
„ tus inſignita donis, ut arcana cordium penetraret,
„ remota videret, futura prænoſceret, infirmos ſana-
„ ret, ſe ipſam multiplicaret. Id patuit, quum Ma-
„ riæ Mediceæ regias nuptias adhuc infanti prænun-
„ ciavit, innumeris mulieribus pollicita eſt prolem,
„ infinitis prope animi conſilia detexit, plurimis va-
„ ria morborum labe affectis ſanitatem reſtituit, plu-
„ ribus maxima locorum diſtantia ſegregatis apparuit.
„ Quod extremum quo mirabilius, eo clarius con-
„ ſtat, cum eamdem in Pratenſi Cœnobio verſantem
„ & Sororibus, & Puellis in altero Prati Monaſterio
„ commorantibus, & laicis Perſonis, & Mariæ Mag-
„ dalenæ de Pazzis Florentiæ, & Philippo Nerio
„ Romæ ſe videndam præbuiſſe certa fide ſciamus.

„ Plura adhuc hoc loco commemoranda ſuppete-
„ rent; ſed mihi de clariſſimæ hujus Virginis præſtan-
„ tia & dignitate dicenti, & plura etiam dicere pa-
„ ranti novus triſtiſque rerum aſpectus ſermonem ab-
„ rumpit. Video enim inſauſtam novi ſyderis lucem
„ ſuper Catharinæ cubiculum recto radio coruſcan-
„ tem, mortemque ipſius portendentem. Video Mo-
„ niales omnes, facta Catharinæ jamjam obeunti co-
„ rona choroque virgineo; Video, inquam, omnes
„ ſqualore oblitas mœrere, lugere, lamentari. Audio
„ per aera Angelorum concentum citharas præ ma-
„ nibus habentium & clamantium: Veni Sponſa Chri-
„ ſti. En igitur Sponſa Chriſti Euchariſtico pane re-
„ fecta, Dominicæ Paſſioni meditandæ intenta ad ima-
„ ginem Crucifixi Domini ſua membra componens,
„ expirat evolatque ad immarceſcibilem, quo voca-
„ tur, coronam die B. Virgini Purificatæ conſacra-
„ to, milleſimo quingenteſimo nonageſimo a Chri-
„ ſto nato, ſuæ ætatis ſeptimo & ſexageſimo.

„ Hic ego quot tum admiranda contigerint, ut
„ ejus facies diuturna maceratione conſumpta refloruе-
„ rit, ut corpore toto & ſplendor clariſſimus & odor
„ ſuaviſſimus emanare cœperit, ſilentio obvolvam.
„ Quanta miraculorum gloria ipſius ſanctitas declara-
„ ta fuerit, ut ipſorum fama ad terrarum longinqua
„ devenerit, pioſque populos undequaque conciverit,
„ minime commemorabo. Illud unum dicam, quo
„ omnia continentur, duos Pontifices Optimos Ma-
„ ximos, Benedictum ſcilicet XIII. & Clementem
„ XII. ampliſſimis Decretis atque Judiciis tantæ Vir-
„ ginis pietatem eximiam comprobaſſe, quorum alter
„ de ipſius virtutibus in gradu heroico conſtare pro-
„ nunciavit, alter, duorum præſertim miraculorum
„ veritate perſpecta, Beatificationis diploma juſſit
„ expediri.

„ Ad hæc autem duo præterea accedunt recentiora
„ miracula, quorum utrumque Te coram æquis pon-
„ deribus examinatum plene approbandum cenſuiſti.
„ Illud nimirum, quod Mariæ Clementinæ Staccioli
„ factum fuiſſe recordaris, cui jamjam morituræ Ca-
„ tharinæ pileo ex paleis delato, & pectori impoſito
„ reddita eſt integra ſanitas, ſublato mirifice cancro
„ exulcerato, cujus acerbitate per octo annos vexata
„ fuerat atque excruciata. Alterum vero, quod Ma-
„ riæ Magdalenæ Fabris in Auguſtiniano S. Catha-
„ rinæ Cœnobio divinitus datum eſt, quæ cum vix
„ noſtræ Virginis opem imploraſſet, a moleſtiſſima
„ Arthritide in infernis artubus fixa, qua per trien-
„ nium detinebatur, in priſtinam ſalutem fuit ſubito
„ revocata, omni ſoluto, quo carebat, motu mem-
„ brorum.

„ Quæ cum ita ſe habeant, reliquum eſt, BEA-
„ TISSIME PATER, ut tuis pedibus provolutus
„ orem obteſterque per vigilantiam Tuam ſtudiumque
„ ſollicitum, quo Dei Eccleſiam tueris, foves, auges,
„ amplificas; Orem, inquam, obteſterque, ut ſpe-
„ ctatiſſimam Virginem hanc Catharinam de Ricciis
„ jam inter Beatos a fan. mem. Clemente XII. An-
„ teceſſore tuo relatam, nova prodigiorum luce au-
„ cta, Tu modo, una cum tot præclariſſimis Viris,
„ quorum jam cauſa confecta eſt, ſolemni de more
„ ritu Sanctorum faſtis adſcribas. Id per me unum
„ poſtulant lectiſſimæ Sorores omnes Monaſterii S.
„ Vincentii Pratenſis; id inclytus Prædicatorum Ordo
„ cum de Eccleſiaſtica re, tum de hac S. Sede opti-
„ me meritus; id Pratum & Florentia piiſſimæ ci-
„ vitates, & una Hetruria omnis; id demum uni-
„ verſus catholicus Orbis, cui per Te unum in Ca-
„ tharina addi poteſt nova lux, nova tutela, novum
„ ſubſidium. Sperandum eſt enim, ut hæc omnium
„ præconiis celebranda Virgo, ubi publico ſolemni-
„ que cultui ac venerationi propoſita fuerit, unitatem
„ tueatur Eccleſiæ; optatam, jamque diu bellis ere-
„ ptam pacem mundo conciliet; Teque & Principem
„ munificentiſſimum, & Paſtorem vigilantiſſimum
„ diu multumque noſtrum omnium felicitati & votis
„ ſervet incolumem ſoſpitemque. Dixi.

Orationibus abſolutis, Sanctitas Sua, non per ſemetipſum, ſed per Secretarium Litterarum Apoſtolicarum ad Principes hoc dedit reſponſum.

QUæcumque non minus ingentes ſacroſancti Apoſtolatus curas in dies propter temporum aſperitatem magis magiſque increbeſcentes non levi ſolatio lenire, quam opportunum in tribulationibus levamen, certum apud omnipotentem Deum in periculis præſidium & ſalutare ad virtutem incitamentum comparare conſueverunt: Omnia SANCTISSIMUS PATER *ac Dominus noſter in heroicis virtutibus, rebus præclare geſtis ac miraculis beati Joſephi a Leoniſſa, ac beatæ Catharinæ de Ricciis, Vobis tanta cum veſtræ eloquentiæ, judicii, doctrinæque laude enarrantibus, lætus excepit. In ſerie equidem Actorum beati Joſephi ac beatæ Catharinæ par laudatur innocentiæ candor ad mortem uſque tantopere ſervatus; par narratur morbus, non alia contractus cauſa, quam ut terrenas nuptias, ad quas adigebantur, conſtantes diſpicerent; & cæleſti Virginum Sponſo Jeſu Chriſto, qui paſcitur inter lilia, ſuum virginitatis florem in horto concluſo Religionis, hæc quidem Monialium S. Dominici, ille vero Minorum S. Franciſci Capuccinorum per ſolemnia vota dedicantes, intactum cuſtodirent. Hujus autem ſanguinum Sponſi imaginem in ſe ipſis repræſentare cupientes præter aſſiduos cruciatus ſibi ultro illatos, Catharina ſacra Redemtionis Stigmata ſiniſtro lateri, manibus pedibuſque cum ſanguineis rutilantibuſque notis inſculpta, ſpinoſum capiti infixum diadema, & ſacroſanctæ Crucis ſigna dorſo profunde impreſſa non ſine intimis doloribus gerebat; Joſephus pede manuque dexteris unco ferreo pro catholica Fide Conſtantinopoli e ſublimi trabe ſuſpenſus, per triduum horribili ſupplicio, fame ac fumo Martyrium feciſſet; niſi Angeli beneficio ereptus curatuſque, ad majora in Italia ac mirabilia pro Chriſti nomine efficienda facinora fuiſſet reſervatus. Porro pro egenorum ſubſidiis, pro rudium diſciplina, pro odiorum extinctione, pro perditorum hominum reditu, pro animarum ſalute, pro divini demum honoris incremento idem utrique ardor, idem ſtudium, eadem ſollicitudo atque eadem ferme ab ipſis patrata miracula. Hæc ſane omnia atque alia quamplurima etſi Joſephum & Catharinam cum Chriſto ejuſque Matre beatiſſima Virgine Maria & Angelis,*

quibuſcum in terris etiam frequentiſſime verſari & colloqui meruerunt, ſempiternam in cælis vitam ducere certiſſime manifeſtant; non ante tamen Sanctiſſimus Pater de publico ſollemnique cultu iiſdem deferendo agere cenſet, quam invocato conſilii & veritatis Spiritu, ſine quo nihil eſt validum, nihil ſanctum, in hujuſmodi graviſſima deliberatione cæleſte lumen oſtendatur. Eapropter laudatiſſimis Romanorum Pontificum Anteceſſorum ſuorum exemplis inſiſtens, primum quidem Os Domini conſulere, deinde vero in Conſiſtorio ſemipublico tum Venerabilium Fratrum ſuorum S. R. E. Cardinalium, tum Patriarcharum, Archiepiſcoporum & Epiſcoporum Romæ degentium ſententias exquirere exiſtimat; ut exoptatam tandem, poſtulatiſque olim a Regibus & Principibus, ac ſæpe a Religioſis Ordinibus cum iteratis precibus a Vobis modo editis maxime expetitam lætitiam rite ſancteque poſſit indicere. Haſce animi ſui ſignificationes Sanctiſſimus Pater juſſit me diſertiſſimis Orationibus veſtris ſubjicere.

His peractis Sanctissimus Pater receſſit ab Aula Conſiſtorii. Poſt aliquot vero dies Caſtrum Gandulphi tertio decimo ab Urbe lapide diſtans divertit; non tam ut Pontificatus curis diſtentum relaxaret animum, & ſalubritate cæli propriæ conſuleret valetudini, quam ut liberius apud Deum de tota Canonizationis quæ jam imminebat, ratione cogitaret. Ob id redeuntibus ſacræ Pentecoſtes feriis, triduo publicas ibi preces haberi voluit. Archipresbyterali igitur eo Templo damaſcenis aulæis conveſtito, & in Ara principe expoſito inter undique collucentes faces Auguſtiſſimo Euchariſtiæ Sacramento Veliternos, Tuſculanos, Albanos, alioſque finitimos Populos invitavit, plenariam peccatorum Indulgentiam iis omnibus largiens, qui Sacramentali confeſſione expiati, & cæleſti cibo refecti per aliquod temporis ſpatium in eo Templo piæ Pontificis voluntati Deum precibus propitiarent.

Dici vix poteſt quantus illic Virorum ac Mulierum concurſus fuerit ad Templum eo toto triduo, quouſque ſub meridiem Sanctiſſimus Pater ſolemni ritu Pontificali Euchariſtia in Crucis formam ter circumducta omnibus benediceret: Exciverat autem e patriis domibus tantam hominum multitudinem cum ipſa celebritas ad quam vocabantur, tum ſupremi Paſtoris erga omnes benignitas & plane perſpecta religio, cujus cum viderent impreſſa ubique veſtigia, mirum non eſt, ſi ad omnem pietatis ſenſum eorum animos excitarentur.

Interea quinque Beatorum qui aſcribendi Sanctis erant, compendiaria narratione Vitæ deſcriptæ jam fuerant. Excerpi hæ ſolent ex publicis Tabulis, quæ penes Sacrorum Rituum Congregationis Secretarium ſervantur. Eas igitur ſeparatis libellis impreſſas R. P. D. de Valentibus Fidei Promotor juſſu Pontificis, qui nondum Romam redierat, ad Eminentiſſimos Dominos Cardinales, Patriarchas, Archiepiſcopos & Epiſcopos, quorum non pauci in Urbem peregre veniebant, tranſmittere curabat, ut ex hujuſmodi Beatorum Vitis agnoſcere quiſque poſſet quid ſibi ad majorem Dei gloriam & catholicæ Fidei incrementum circa eorumdem Canonizationem conſulendum Sanctiſſimo expeditius tutiuſque videretur. Hæc quæ ſequitur ſuperaddita libellis erat Inſtructio in unoquoque ex quinque ordinatim habendis ſemipublicis Conſiſtoriis adamuſſim ſervanda.

Methodus servanda

In ſemipublicis Conſiſtoriis ante proxima indictæ Canonizationis ſollemnia, ex ritu habendis.

In ſingulis hujuſmodi Conſiſtoriis de uno tantum Dei Servo ex quinque in Sanctorum numerum cooptandis tractabitur prout infra:

In primo agetur dumtaxat de beato FIDELI a SIGMARINGA Martyre Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum; In ſecundo; de beato CAMILLO de LELLIS Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis Fundatore; In tertio; de beato PETRO REGALATO Ordinis Minorum Obſervantium S. Franciſci; In quarto; de beato JOSEPHO a LEONISSA pariter Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum Confeſſoribus; & in quinto; de beata CATHARINA de RICCIIS Ordinis Prædicatorum Virgine.

Eminentiſſimi Domini Cardinales Cappis violaceis ex camellotto induti erunt.

Reverendiſſimi Patriarchæ, Archiepiſcopi & Epiſcopi omnes in Urbe præſentes, necnon DD. Protonotarii, duo antiquiores Rotæ Auditores, & Cameræ Apoſtolicæ Procurator Fiſcalis eas reſpective deferent Cappas, quibus in Pontificio Sacello uti ſolent.

Sanctiſſimi Domini Noſtri brevis allocutio Actioni dabit initium, eaque Fratrum ſuffragia exquiret.

Emminentiſſimi Cardinales, ac Reverendiſſimi Patriarchæ, Archiepiſcopi & Epiſcopi, ſuo proprio ſervato ordine, paucis ſuum ſenſum aperient.

DD. Cardinales dum ſententiam prodere incipient, ſigillatim nudato capite aſſurgent, eamque bireto tecti proſequentur ſedentes.

Superius recenſiti Præſules ferentibus ſuffragia Eminentiſſimis Patribus, ſedebunt capite operto: Stabunt vero cum Summus Pontifex verba faciet.

Surgent autem ipſorum ſinguli, ſtatim ac primus Patriarcha ſententiam dicturus aſſurget; Sicque jugiter permanebunt, donec ultimus Epiſcoporum loqui deſierit. Auditis cunctorum Placitis, iterum Papa ſermocinabitur.

Mox Procurator Fiſcalis Cameræ conſueta forma adſtantes DD. Protonotarios rogabit, ut publicum Actorum documentum conficiant.

Eorumdem Decanus ad Pontificis Familiares converſus illos advocabit in Teſtes; ſicque Conſiſtorium abſolvetur.

Meminerint omnes Eminentiſſimi Cardinales, aliique Reverendiſſimi Suffragatores, quod propriam quiſque ſententiam ſcriptam atque ſubſcriptam tradere debet ſingulis vicibus eadem in Aula Conſiſtoriali Reverendiſſimo Secretario Congregationis Sac. Rituum, vel ejus loco uni ex Apoſtolicarum Cæremoniarum Magiſtris.

Ideo &c.

COMPENDIUM

Vitæ, Virtutum, Martyrii, & Miraculorum, necnon Actorum in Cauſa Canonizationis Beati Fidelis a Sigmaringa Sacerdotis Profeſſi Ordinis Fratrum Minorum ſancti Franciſci Capuccinorum, Præfecti Miſſionis Apoſtolicæ in Rhætia, & Sac. Congregationis de Propaganda Fide Protomartyris.

Ex Secretaria Congregationis Sacrorum Rituum.

„ Sigmaringæ Conſtantienſis Diœceſis Oppido „ ſatis nobili in Sueviæ Ducatu ex non obſcura „ Rejorum familia genitus Fidelis in lucem prodiit „ anno a partu Virginis millesimo quingenteſimo ſeptuageſimo ſeptimo. Sacro Baptiſmatis fonte cælo „ renatus, & a prima ætate a piis catholiciſque parentibus iis ſtudiis addictus, quibus ætas puerilis „ ad humanitatem informari ſolet, ſingulari morum „ candore & honeſtate apertum dedit de futura ſanctitate præſagium. Adoleſcens ad Friburgenſem Academiam miſſus, cum ibi ſtudia ſcientiarum cum „ magno pietatis ardore conjungeret, brevi in utroque ita profecit, ut non minus virtute quam doctrina ceteris omnibus antecelleret. Cum vero præter Philoſophiæ, Theologiæ, & utriuſque Juris „ peritiam acceſſiſſet etiam exterarum linguarum ſingulare ornamentum, factum eſt, ut nobiliſſimi aliquot inter Germanos eum ſeligendum putaverint „ tanquam magis idoneum, cui Magiſtro, Cuſtodi, „ atque Rectori Filios committerent in Italiæ Galliæque itinere peragendo. Eorum precibus cum ſe „ Fidelis facilem præbuiſſet, ita ſe in eo munere „ præſtitit, ut & Deo & hominibus probaretur. Sex „ enim annorum ſpatio, quibus iter illud confectum „ fuit, commiſſos ſibi Adoleſcentes ita gubernavit, „ rexit, erudivit, ut in Patriam cum fuiſſent reduces, non minus inſigni in Deum pietate imbutos „ eorum parentes confeſſi ſint, quam multipli rerum „ cognitione verſatos.

„ Friburgi paulo poſt ritu ſolemni utriuſque Juris „ laurea ceteriſque doctrinæ inſignibus decoratus in

„ Al-

„ Alſatiam perrexit, ut Enſishemii Advocati munere ſungeretur. Vix tamen in Fori lucem egreſſus Fidelis ſuerat, cauſaſque cœperat agitare, cum animadvertens inane eſſe atque vaniſſimum quidquid honoris, quidquid dignitatis aut lucri a Forenſi exercitatione ſe aliquando conſecututum ſperare poterat, imo etiam quanti alea illa in animæ ſuæ perniciem foret plena periculi, nuncium illi remittere ſtatuit, ſeque totum divini Numinis obſequio mancipare. Per arduum igitur virtutis iter incedere cupiens, cum aliquot ex rigidioribus Ordinum Inſtitutis conſideranda ſibi ob oculos propoſuiſſet, illud potiſſimum ſeligendum putavit, quod Patribus Capuccinis eſt peculiare, quodque propoſito ſibi fini aſſequendo omnium aptiſſimum videbatur. Neque cunctatus; Cum, ut in eam Religionem admitteretur infimis precibus poſtulaviſſet, facilem aditum apud eos Patres doctrinæ & virtutis ejus minime ignaros invenit. Antequam vero tam difficile perfectionis iter ingrederetur, quaſi aſcenſiones in corde ſuo diſpoſiturus, ſacris prius Ordinibus voluit initiari, ſeque Domino per Sacerdotium conſecrare. Die igitur ipſa quæ Seraphico Patriarchæ Franciſco ſolemnis eſt, primum fecit Sacrum incredibili ſpiritus ſui fervore: Quo peracto veterem expoliatus Hominem cum actibus ſuis, novumque ſimul cum habitu Religionis indutus, qui ſecundum Deum creatus eſt, nova ingreſſus fuit tirocinia evangelicæ perfectionis. Quo tempore cum depoſito quo antea vocabatur Marci nomine, Fidelis appellari maluiſſet, Magiſter Novitiorum quaſi prophetico illuſtratus lumine, quid de Fideli futurum erat, divinaret: *Et tu* (inquit) *eſto Fidelis uſque ad mortem, & accipies coronam vitæ*.

„ In eo ſtadio cum ſe poſitum Fidelis cerneret, quod tot votis ardentibus concupiverat, mirum eſt, quantum ad currendam viam exultaverit ſicut Gigas. Seraphici Patris imitator egregius tot edere ſtatim cœpit humilitatis, obedientiæ, ac ferventiſſimæ devotionis exempla, ut & Tyronibus & illis emeritæ ſanctitatis hominibus præluceret.

„ Expleto itaque tot inter incrementa virtutum tempore Probationis tanto pietatis ſenſu emiſit Vota ſolemnia, ut inter principaliora beneficia, quæ Deo referebat accepta, votorum Religioſorum gratiam recenſendam putaret, & de agendis pro ea Domino gratiis, quam de ipſiſmet peccatis ſuis illum ſollicitudo major urgeret. Hinc ſermo illi familiariſſimus poſtmodum ſemper fuit de commemoranda eorum felicitate, qui in domo Domini plantati ſunt, ſuique cordis explicando dolore, quod ex ſeculi tempeſtatibus in tutiſſimum Religionis portum ſe citius non recepiſſet.

„ Fidelem interea novis votorum ſtimulis ad altiora perfectionis culmina properantem ſingulari quodam amore atque benevolentia Superiores Ordinis complectebantur. Admirabantur in eo ſiquidem præſtantiſſimam Juris utriuſque peritiam cum inſigni animi humilitate conjunctam, juvenilem ætatem cum peculiari morum gravitate atque prudentia copulatam, exactam diſciplinæ Regularis obſervantiam ab humanitate, officio, comitate minime ſegregatam. Hinc raro inter Capuccinos exemplo maturius quam fieri ſoleat Chriſtifidelium Confeſſionibus excipiendis addictus eſt, ipſique commiſſum Apoſtolicum Concionatoris munus. Utrumque autem tanta aſſiduitate, diligentia, & Religionis zelo Fidelis exercuit, ut plures miſeras animas vitiorum cœno involutas a Diaboli ſervitute, in qua diu multumque jacuerant vinculis voluntariis adſtrictæ, omni prius labe purgatas, in filiorum Dei libertatem feliciter aſſeruerit. Neque enim aut humana prudentiæ carnis dictamina, aut Potentum invidia, aut voces Malevolorum, aut conatus Hæreticorum efficere potuerunt, ne poſcentibus Pœnitentiæ Sacramentum domi foriſque miniſtraret, ne contra Peccatores inveheretur, ne contra Hæreticos declamaret, ne totis quibus poterat viribus malos mores evellere conaretur. Hinc ejus opera laboribuſque plurimi hæreſeos infecti ad Eccleſiæ ſinum reducti: perditiſſimi homines ad meliorem frugem revocati: inveteratæ compoſitæ ſimultates: juſſæ a Fidelium ore exulare blaſphemiæ: compoſitæ ad omnem modeſtiam mulieres: a Chriſtianorum cordibus atque corporibus eliminata luxus, ſuperbiæ, luxuriæ vitia. Licet enim bellum implacabile peccatis omnibus indixiſſet, tamen explicari non poteſt quanto animi ardore, aſſiduitate dicendi, eloquentiæ conatu, modis omnibus hæc præſertim vitia, quæ tunc temporis in iis Regionibus graſſabantur, inſectaretur.

Acta Canon.

„ Cum vero in Fideli zelum fortem quidem Superiores Ordinis animadverterent, non tamen aſperum illum atque humanitatis expertem, ſed cum admirabili quadam prudentia conjunctum, ſimul publicæ Fidelium & privatæ Ordinis utilitati conſulere volentes, eum Vitchryrchienſis Cœnobii regimini admoverunt. Quo munere non ambitus vitio, ſed obedientiæ virtute ſuſcepto, nihil antiquius habuit quam ut forma fieret gregis, ſingulaſque Regularis diſciplinæ Magiſtri partes impleret. Ipſe igitur divinis laudibus perſolvendis ſtatis horis ſemper adeſſe: omnia etiam humillima Religionis munia promptius obire: per multum temporis ſpatium in publica menſa ſe flagellis ſæpiſſime cædere: Ægrotis inſervire in abjectiſſimis miniſteriis, eiſque omni ope præſto eſſe & auxilio: Afflictos recreare: Errantes corripere: Valentes corpore avocare a deſidia: Ferventes cogere ad requiem: ſuave Chriſti jugum omnibus allevare: omnes in ſanctam animorum ſocietatem & perfectam Chriſti charitatem unire: omnes ad currendum Religioſarum virtutum ſtadium verbo exemploque animare.

„ Interea vero ſollicitus, ne dum aliis præerat dignitate & imperio, rebellis adverſus ſpiritum caro ſibi ipſi dominaretur, ciliciis, inedia, vigiliis atque omni pœnarum genere ita eam afflixit, ut in ſervitutem perpetuam plane redegerit. Cum tot apud Capuccinos ſolemnia jejuniorum tempora ſancita lege ſerventur, ut jejunando anni pars maxima ab iis Patribus tranſigatur, multo tamen plura Fidelis addidit: A die ſcilicet feſto beatæ Mariæ Virginis in Cælum aſſumptæ uſque ad eum, qui S. Michaeli Archangelo ſacer eſt, ita jejunare conſuevit, ut neque in itinere conſtitutus de hujus jejunii rigore voluerit unquam remittere: ſingulis totius anni ſecundis, quartis, & ſextis feriis, ab omni penitus carne exacta obſervata abſtinentia, paucis tantum leguminibus utebatur: Adventus vero & Quadrageſimæ tempore, ſicuti etiam in omnibus Apoſtolorum Sanctorumque nonnullorum vigiliis tam rigidum ſibi jejunium indixerat, ut modica panis vinique quantitate contentus, nullis præterea cibis calidis veſceretur; Quin etiam, ut omnibus beatæ Mariæ Virginis ſuique Ordinis Sanctorum feſtivis diebus puriori ferventiorique ſpiritu ſe præpararet, in eorum pervigilio, præter modicum panis & aquæ hauſtum, nihil aliud ſibi penitus permittebat. Nec illud ſilentio prætereundum, quod jejuniorum tempore eam ſibi præſcripſerat rigidiſſimam legem nulla unquam ratione violandam, ut ad veſperas, niſi forte ſequenti die concionaturus, a cibis omnibus abſtineret. Neque magis indulſit ſomno, quam cibo; Eo enim uſus eſt ita parco, ut, cum orationi, lectioni, ſcribendiſque concionibus maximam noctis partem tribueret, tres, ad ſummam quatuor horas in ſacco ſtramineo provolutus dormitando conſumeret.

„ Adeo igitur mortificatus carne cum foret, illud Fidelis eſt conſecutus, ut ſpiritus vivificatus non ſolum intactum illibatumque ab omni mortifera peccati labe corpus animumque ſervaverit, ſed promptior alacriorque in Deum elevaretur. Uſque enim adeo oratione cum vocali, tum mentali delectabatur, ut nec noctu invictum ad ea ſpiritum relaxaret. Præter horas canonicas ab Eccleſiæ, & Franciſcanæ Familiæ Ritu præſcriptas, quas ſimul cum ceteris Fratribus graviter decenterque pſallendas in choro curabat, ea etiam officia recitare ſolitus, quæ beatæ Mariæ Virgini, ſanctoque Franciſco ſunt peculiaria, ab iis nullis unquam diebus abſtinuit; quin etiam poſt completas nocturno tempore eas laudes, quæ Matutinæ dicuntur, ceteris cubitum repetentibus, ipſe in Eccleſia coram Sanctiſſimo Sacramento flexis genibus perſeverans, ſanctæ orationis ſtudia uſque ad auroram proſequebatur.

„ tur. Divina vero myſteria tanto mentis ardore,
„ tanta ſui ſpiritus ſuavitate meditabatur, ut con-
„ templatione aliquando defixus atque in Deum ra-
„ ptus immobilis multo tempore permaneret. Porro
„ qualem ac quantum ſuavitatis odorem Fidelis ora-
„ tiones emitterent coram Domino, ex eo facile di-
„ gnoſci poteſt, quod, duo ſolitus cum fuiſſet ab eo-
„ dem enixis precibus poſtulare, ſcilicet, ut vitam
„ ab omni peccato immunem traduceret, ſidemque
„ ſuo ſanguine confirmaret, utriuſque voti compos
„ effectus eſt.

„ Neque vero in hac clauſtrali tantum, atque do-
„ meſtica vivendi ratione, quam non interrupto exer-
„ citio virtutum uſque ad exitum vitæ eſt proſecu-
„ tus, ultimam perfectionis atque virtutis ſuæ metam
„ ſitam eſſe Fidelis voluit; ſed, quod magis miran-
„ dum eſt, eam cum admirabili quadam Proximo-
„ rum charitate conjunxit. Nunquam igitur magis
„ exultare in Domino videbatur, quam cum ægrotos
„ inopes Homines inviſeret, ſolaretur, blandis piiſque
„ ſermonibus recrearet: Detentis in carcere ea, quæ
„ poterat, cum animæ, tum corporis ſolatia confer-
„ ret: Collectis ex Divitibus eleemoſynis aliorum
„ inopiam omnium ipſe pauperrimus ſublevaret: Vi-
„ duarum &, Pupillorum cauſas apud ipſos etiam
„ Principes promoveret. Auſtriacas Copias peſtilens
„ quidam graveolenſque morbus invaſerat, quo cor-
„ repti miſerandum in modum Milites ſqualore con-
„ fecti, viribus debilitati, omni deſtituti auxilio,
„ vel in nuda humo, vel ſuper tabulas, ut apud Mi-
„ lites moris eſt, decumbere cogebantur. In hac tan-
„ ta miſerorum Hominum calamitate explicare quis
„ ſatis poſſit, quantum Fidelis charitas emicuerit?
„ Quos enim alii ſeu metu morbi, ſeu incredibili
„ corporum fœtore repulſi diligentiſſime declinabant,
„ eos ipſe ſingulos ſæpiſſime inviſere, eorum ulcera
„ pertractare, eorum tabem abſtergere, eorum pedes
„ lavare, eorum confeſſiones in terram pronus exci-
„ pere, eorum ſanitatem collectis undique delicatiori-
„ bus cibis, conquiſitis undique opportunioribus me-
„ dicaminibus procurare, eorum neceſſitatibus ſubve-
„ nire omni, qua poterat, ope tamdiu non deſtitit,
„ quamdiu calamitas illa Vitchyrchii perſeveravit.

„ Verum nullum unquam majus, præclariuſque
„ Fidelis dedit ſuæ in Proximos ardentiſſimæ chari-
„ tatis argumentum, quam invicto illo, quo uſus
„ eſt, zelo in evellendis radicitus ab eorum animis
„ perverſis quibuſdam moribus, & orthodoxa inter
„ eos Religione tuenda. Cum enim frequentiſſimis
„ concionibus ſuis induratam ſceleſtorum quorumdam
„ Hominum Mulierumque pervicaciam infringere mi-
„ nime potuiſſet, nihil veritus eorum minas, vitæ
„ periculum nihili faciens, omni conatu adhibito,
„ ab iis, quibus gubernanda commiſſa fuerat Civitas,
„ decretum obtinuit, quo cavebatur, ut vel reſipi-
„ ſcerent, vel Senatus conſulto deleti a Civium nu-
„ mero in poſterum exularent. Quin etiam cum plu-
„ res Hæreticorum libri per Germaniam Italiamque
„ poſtea evulgandi ad Vitchyrchienſes Mercatores
„ tranſmitterentur, publiceque proſtarent, non modo
„ effectum eſt Fidelis opera, ut hoc illis eodem Se-
„ natus conſulto fortiter inhiberetur, ſed ubicumque
„ in privatis etiam ædibus libros hujuſmodi reperi-
„ ret, eos ipſemet ſuis manibus tollere ſecumque ab-
„ ducere non dubitabat.

„ Voluntariis hiſce frequentibuſque veluti pugnis
„ atque conflictibus exercebat ſeſe Athleta Chriſti
„ fortiſſimus, præparabatque ad magnum illud peri-
„ culoſumque certamen, quod erat paulo poſt pro
„ amplificanda Religione catholica ſubiturus. Non
„ multos ante annos Rhæti, qui illam incolunt Al-
„ pium partem, qua Germania ab Italia dividitur, ex
„ nimia cum Pagis Helveticis vicinitate, hæreſeos
„ peſte contracta, infeliciter tabeſcebant. Quin etiam,
„ cum jam prope eſſet, ut in vicinas catholicas Val-
„ les penetraret, maxime verendum erat, ne ob aſ-
„ ſiduam cum illis Populis conſuetudinem & merci-
„ moniorum commoditatem ſenſim omnem Ciſalpi-
„ nam Galliam labefactaret. Huic tam gravi morbo
„ tantoque vitando periculo, cum magno præſenti-
„ que remedio opus eſſet, re diligenter a Summis
„ Pontificibus Paulo V. & Gregorio XV. conſidera-
„ ta, ſtatutum eſt, doctos aliquot religioſoſque Viros
„ in Rhætiam eſſe mittendos, qui Religionis zelo
„ inflammati & evellerent, & diſſiparent, & planta-
„ rent, & ædificarent. Quoniam autem diuturno ex-
„ perimento compertum fuerat, Capuccinos, ſicuti
„ Apoſtolicam vivendi formam adeo egregie & fide-
„ liter imitantur, ita omnium aptiſſimos eſſe Apo-
„ ſtolicis hiſce muneribus obeundis, ii potiſſimum
„ inter ceteros delecti ſunt, quibus id muneris com-
„ mitteretur. Cum vero inter Capuccinos ipſos mo-
„ rum integritate, ſcientiarum ſplendore, vitæ ſan-
„ ctimonia, prudentiæ luce, linguarum peritia, Re-
„ ligionis zelo unus Fidelis omnibus emineret, dubi-
„ tandum diu non fuit, cui inter alios, tamquam
„ Duci, hujuſcemodi Provinciam Superiores Ordinis
„ demandarent.

„ Eam autem quam forti alacrique animo Fidelis
„ ſuſceperit, quam egregie præconceptæ de ſua vir-
„ tute opinioni reſponderit, norunt ii omnes, qui
„ imperterrita quadam corporis animique conſtantia
„ & diuturnos maximoſque exantlantem labores vi-
„ derunt, & certiſſima capitis pericula ſubeuntem:
„ Novit Eccleſia, quæ tot errantes miſeros filios in
„ viam ſalutis Fidelis opera revocatos in ſinu ſuo
„ lætiſſima excepit: Norunt Hæretici ipſi, qui, cum
„ Spiritui ſancto per Fidelem loquenti reſiſtere mi-
„ nime poſſent, egregium de ejus doctrina, ſanctita-
„ te, zelo teſtimonium ſumma ipſius laude ferre coa-
„ cti ſunt. Et revera, ne pretioſiſſimo Chriſti San-
„ guine redemptas animas lucrifaceret, ſuumque mi-
„ niſterium impleret, non hyemales montium aſper-
„ rimorum altiſſimæ nives, non intentatæ ab Hære-
„ ticis minæ, non fames, non nuditas, non ſitis,
„ non frigus, non perſecutio, non gladius deterrere
„ potuerunt. Imbre madidus, ſudore perfuſus, viribus
„ deſtitutus montana quælibet ardua conſcendebat,
„ loca omnia nivibus & glacie quantumvis obſita
„ penetrabat, & in ipſis Hæreticorum Templis ca-
„ tholicæ Fidei dogmata prædicare non verebatur.

„ Inter hæc vero, ut propoſitum ſibi finem facilius
„ aſſequeretur, & univerſam Provinciam breviſſimo
„ tempore ab omni hæreſeos labe purgaret, in eo
„ præcipuam operam duxerat collocandam, ut Prin-
„ cipes, & nobiliſſimi Religionis illius Homines ad
„ ſaniorem mentem, ejuratis erroribus, primo revo-
„ carentur; ut ii, qui apud Hæreticos Prædicantes
„ vocantur, ſupremo Edicto Principis ab univerſa
„ Rhætia exulare juberentur; ut omnes bis in heb-
„ domada adeſſe catholicis dogmatibus explicandis au-
„ diendiſque concionibus cogerentur. Quæ omnia cum
„ ipſi feliciter contigiſſent, ſtratam ſibi gaudebat ſan-
„ ctiſſimus Vir ampliſſimam viam ad victoriam cer-
„ tiſſime conſequendam. Neque ſpe ſua fruſtratus
„ eſt; licet enim eam inde victoriam non omnino
„ fuerit conſecutus, quam animo reputabat, trium-
„ phum tamen inde in ſemetipſo retulit ſingularem.
„ Inde ſcilicet factum eſt, ut ſceleſtiſſimi quidam
„ inter Hæreticos pertinaciſſimi, cum de rebus ſuis
„ diffiderent, ſi diutius Fidelis viveret, furore in
„ ſanctiſſimum Virum amentes de ipſo mactando ne-
„ farium conſilium inirent, atque executioni man-
„ darent.

„ Vitchyrchio, quo ſe ad paucos dies contulerat,
„ redux in Rhætiam Fidelis, peragratis aliquot Op-
„ pidis, pluribuſque concionibus habitis, in Pago
„ quodam (Luceyn Incolæ dicunt) tunc forte con-
„ ſtiterat concionaturus. Interea ex vicino Sevienſi
„ Pago delecti ſunt, qui Fidelem pietatis ſimulatio-
„ ne adeuntes rogarent, ut Dominica prima ad eo-
„ rum Eccleſiam ſeſe conferret concionem ad Popu-
„ lum inſtituturus. Quin etiam, quo facilius ſcele-
„ ſtiſſimi Homines voti compotes fierent, multis
„ pollicentur, ſe dicto audientes futuros, nihilque
„ prætermiſſuros, quod ipſe faciendum, præſtandum-
„ que proponeret. Intellexit quidem Vir prudentiſ-
„ ſimus, ſe fraudibus & inſidiis circumveniri, quod
„ poſtea ipſo rei exitu probatum eſt. Sive vero,
„ quam tamdiu concupiverat, Martyrii palmam ſibi
„ tandem oblatam reſpuere minime vellet, ſive A-
„ poſtolico, quo fungebatur, muneri aliqua ex par-
„ te deeſſe videri nollet, illorum ſimulationi morem
„ gerendum putavit.

„ Poſtero itaque die, cum in primis Rem Deo
„ ſacram feciſſet, profectus ad Eccleſiam in Sevis
„ con-

„ concionem ad frequentiſſimum Populum habiturus
„ ſuggeſtum aſcendit. Ibi vero patefactis ſubito inſi-
„ diis , tempus illud præſens eſſe cognovit, quod
„ prophetico illuſtratus lumine venturum ſæpe præ-
„ dixerat, quo ſcilicet ſibi erat , illata ab Hæreticis
„ crudeli nece, obeundum. Vix enim in Roſtris fuit,
„ cum hæc verba certiſſimum imminentis mortis in-
„ dicium ibi inſcripta perlegit: *Hodie prædicabis*, *&*
„ *non amplius*. Qua tamen re ceteri animum deſpon-
„ diſſent, & periculi magnitudine territi mente con-
„ cidiſſent, tantum abſuit, ut Fidelis commoveretur,
„ quin etiam cæleſti inflammatus charitate erectus &
„ confirmatus eſt. Divina igitur virtute fretus, ma-
„ joremque præter conſuetudinem alacritatem oſten-
„ dens, impavidus concionem ſacram aggreditur :
„ Cum ſubito armata hominum Hæreticorum manus
„ impetu repentino in Eccleſiam irrumpit, altiſſimos
„ inſanoſque clamores tollit, ingentique concitato
„ tumultu adſtantem Populum incredibili terrore &
„ confuſione perturbat : Quin etiam audacior quidam
„ & furibundus, ignito globulo contra Fidelem ex-
„ ploſo eumdem in ipſo ſuggeſto trajicere conatus
„ eſt. Cum vero globulus, eo inoffenſo, contra Si-
„ carii mentem fuiſſet alio delatus, Fidelis periculo,
„ quod declinare non poterat, animadverſo, invictum
„ ſedatumque animum gerens inter Populi ſtrepitum
„ clamoreſque deſcendit, & ante majorem aram fle-
„ xo utroque genu procumbens, certiſſime moriturus
„ ſe, Catholicos, ſuoſque ipſoſmet hoſtes hæreticos
„ Domino commendavit. Veritus vero, ne in tanta
„ rerum perturbatione atque tumultu multi, qui ex
„ Catholicis aderant, ſui cauſa mali aliquid pateren-
„ tur, per patentem ex Eccleſiæ latere portam egreſ-
„ ſus eſt. Vix autem ſeceſſerat aliquantulum e Tem-
„ pli foribus, cum furore amentes, crudelitatem ra-
„ biemque toto ore ſpirantes nefarii quidam Fidelem
„ circumveniunt, enſibus ferratiſque fuſtibus immaniſ-
„ ſime cædunt, & repetitis frequenter ictibus tamdiu
„ contundunt, quamdiu vulneribus ſupra viginti ſau-
„ cius ſuo ſanguine fœdiſſime maculatus, oculis ad
„ Cælum, quoad poterat, paulo ſublatis, animam,
„ plaudentibus & mirantibus Superis, exhalavit octa-
„ vo Kalendas Maji anno ſalutis noſtræ milleſimo
„ ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo.

„ Porro quanta fuerit in obeunda morte Fidelis
„ animi magnitudo, ipſi Hæretici ſatis norunt atque
„ teſtati ſunt. Cum enim quidam ex illa Sicariorum
„ cohorte gloriabundus in omnium cœtu narraret,
„ Fidelem præſentiſſimæ mortis aſpectu nec territum,
„ nec perturbatum, imo hilari lætoque vultu in ſuo
„ corpore vulnera quælibet excepiſſe, Hæreticus præ-
„ co tanta commotus animi fortitudine, ejurata illi-
„ co hæreſi, Catholicus effectus eſt.

„ Sacrum Martyris corpus prope eumdem locum,
„ ubi fuerat interemptus, primo ſepultum, ad Ec-
„ cleſiam deinde Curienſem ab Auſtriaco exercitu
„ triumphali pompa delatum eſt die quinta Novem-
„ bris ejuſdem anni, Clero univerſo Populoque eun-
„ tibus obviam, illudque ea inſigni veneratione pro-
„ ſequentibus, quæ tanto Chriſti Martyri debeba-
„ tur.

„ Hæretici vero diuturnam ex tanto facinore vo-
„ luptatem capere minime potuerunt; Cum enim a
„ Leopoldo tunc temporis Auſtriæ Archiduce per
„ ſummum nefas defeciſſent, collectiſque copiis ad-
„ verſus Auſtriacos arma cepiſſent, dum ſigna cum
„ ipſis conferunt, ſeſe illis, tamquam Auſtriaci exer-
„ citus Caput, ſpectandum Fidelis præbuit divino lu-
„ mine circumfuſum, enſem manu vibrantem aſpe-
„ ctuque eos terribili minitantem : Quem cum in-
„ ter ceteros ipſemet Hæreticorum Dux fuiſſet in-
„ tuitus, territus & ſemianimis fugam ſtatim capeſſere
„ coactus eſt. Cujus rei fama multorumque inſignium
„ miraculorum, quæ ad manifeſtandam ſui Martyris
„ gloriam a Deo patrata fuerant, longe lateque va-
„ gata, ſummo poſtmodum fuit Principibus Populiſ-
„ que incitamento, ut tanti Martyris patrocinio ſe
„ multis precibus commendarent. Quoniam vero eos
„ inter Operarios, qui excolendam vineam Domini
„ juſſu Sacræ Congregationis de Propaganda Fide
„ ſuſceperant, primus Fidelis fuerat, qui eam pro-
„ prio ſanguine irrigaverat & fœcundaverat ; Hinc
„ ut etiam de ſeipſa tam benemerito Protomartyri
„ ſuo majores, quas in terris poterat, grati animi
„ vices eadem Congregatio rependeret, ejuſdem ope-
„ ra ſubito factum eſt, ut de eo inter glorioſiores
„ Chriſti Martyres recenſendo ageretur. Quod ut
„ citius obtineretur, dato ad Urbanum VIII. Pon-
„ tificem Maximum ſupplici libello, Sacra eadem
„ Congregatio impetravit, ut omiſſis iis Proceſſibus,
„ qui auctoritate ordinaria fieri conſueverunt, Apo-
„ ſtolici tantum conficerentur.

„ Ii vero probe riteque confecti cum fuiſſent, &
„ ad Urbem delati, cumque ad rigidiſſimum examen
„ de more revocata fuiſſent cum martyrium & cauſa
„ martyrii, tum ſigna atque miracula, quæ ipſum
„ fuerant conſequuta, demum in generali Rituum
„ Congregatione coram Benedicto XIII. Pontifice
„ Optimo Maximo habita die vigeſima quarta Men-
„ ſis Februarii anni milleſimi ſeptingenteſimi noni
„ decretum eſt: *Conſtare*, quod in odium catholicæ
„ Fidei interemptus vere Fidelis fuerit ; quatuorque
„ ex pluribus adprobata miracula. Primum eſt, quod
„ exorto in arce Majenſeldenſi maximo incendio,
„ poſt invocatam Fidelis opem ſtatim extinctum eſt.
„ Secundum, quod cum Soror Cæcilia Munſingerin
„ Sanctimonialis Ordinis Ciſtercienſis mamillam dex-
„ teram horribili quodam modo inflammatam habe-
„ ret, doloreſque acerbiſſimos pateretur, vocato Fi-
„ delis auxilio, ſtatim tumor omnis, omnis dolor
„ evanuit. Tertium, quod, cum infantulus Franci-
„ ſcus Papuſſin vix in lucem editus dexterum oculum
„ primo fluentem, mox denſa ſuffuſione obnubilatum
„ habuiſſet, foramen quoque in medio ocelli conſpe-
„ ctum de humore cryſtallino profluente ſuſpicionem
„ maximam ingeſſiſſet, Medicus vero, tamquam re
„ deſperata, opem ferre recuſaviſſet, Matre ad Fide-
„ lis opem confugiente atque vovente, ſe diem vige-
„ ſimam quartam Aprilis qua martyrium paſſus fue-
„ rat, inter ſolennes habituram, ſoluto voto, Puer
„ ita ſanatus eſt, ut nullum in oculo remanſerit præ-
„ teritæ infirmitatis indicium. Quartum denique,
„ quod, cum Gaſpar Stigher ex Pago Giſingenſi quin-
„ que annorum ſpatio laterum tergorumque tam acer-
„ bo dolore fuiſſet afflictus, ut cuique labori, imo
„ etiam motui impotens eſſet, poſtquam ſe Fidelis
„ patrocinio commendavit, eoque gladio contactus
„ fuit, quo dicebatur fuiſſe percuſſus, illico priſtinæ
„ ſanitati primiſque viribus reſtitutus eſt.

„ Quapropter, cum Sacra eadem Congregatio Ser-
„ vum Dei inter Beatos ſolemni Ritu receuſeri poſ-
„ ſe dixiſſet, idem Benedictus XIII. dato diplomate,
„ die decima ſecunda Menſis Martii anni milleſimi
„ ſeptingenteſimi vigeſimi noni de Fideli Beatorum
„ faſtis adſcribendo Decretum emiſit, indulſitque, ut
„ in univerſo Ordine Minorum S. Franciſci Capuc-
„ cinorum, in Urbe Curienſi, Sigmaringæ, Fribur-
„ gi, atque Vitchyrchii in ejus honorem Officium
„ ac Miſſa de communi unius Martyris quotannis
„ anniverſaria illius mortis die recitaretur. Percre-
„ breſcente vero poſtmodum illius ſanctitatis fama,
„ Pontificia ſanctione permiſſæ ſunt propriæ de bea-
„ to Fideli martyre Lectiones a Sacra Rituum Con-
„ gregatione, audito Fidei Promotore, adprobatæ,
„ ejuſque nomen una cum illis, quæ in Romano
„ Martyrologio leguntur, annumeratum.

„ Cauſa iterum reaſſumpta, novi paulo poſt effor-
„ mati fuerunt Apoſtolica auctoritate Proceſſus, ut,
„ quæ poſt cultum indultum dicebantur patrata, mi-
„ racula probarentur. Itaque poſt perpenſam diligen-
„ ter admiſſamque eorum validitatem, ad examinan-
„ dam eorumdem miraculorum veritatem atque ſub-
„ ſtantiam deventum eſt: Cumque in pluribus Con-
„ gregationibus fuiſſent bene diſcuſſa, & in ultima
„ generali duo ex quatuor plenis Patrum ſuffragiis
„ adprobata, tandem aliquando die decima octava
„ Menſis Januarii anni milleſimi ſeptingenteſimi qua-
„ drageſimi quarti Sanctiſſimus Dominus Noſter BE-
„ NEDICTUS XIV. Pontifex Optimus Maximus
„ peculiari Decreto ſuo Apoſtolicæ confirmationis iis
„ robur adjunxit. Primum ex iis fuit Fr. Carolus a
„ Mediolano ex Ordine Capuccinorum Profeſſus a
„ morbo epileptico, quo per decennium laboraverat,
„ momento ſanitati priſtinæ adeo reſtitutus, ut infir-
„ mus fuiſſe nullatenus videretur. Alterum in Joſe-
„ pho Kirner Puero quadrienni patratum eſt : Hic

„ enim

„ enim ob rachitidem triennalem omnem pedum uſum amiſerat; ſed a Matre ad Eccleſiam Capuccinorum cum fuiſſet ductus, beatoque Fideli ante ejus imaginem fervidis precibus commendatus, conſolidatæ ſubito ſunt baſes ejus, relictiſque, quibus corpus regebat, fulcris, ita recte ambulavit, ut ſuis ipſe pedibus Domum redierit, ſanuſque ſemper inceſſerit.

„ Poſtremo, cum die vigeſima quarta Menſis Martii ejuſdem anni in generali Congregatione coram Sanctitate Sua ſolemne beati Fidelis Canonizationem tuto perfici poſſe Patres unanimes affirmaſſent, eadem Sanctitas Sua preces prius ipſa fundere ſtatuit, & ut a Chriſtifidelibus funderentur indixit. Die demum vigeſima quarta Menſis Aprilis, qua Martyrii beati Fidelis anniverſaria memoria recolitur, cum in Eccleſia Capuccinorum feciſſet Sacrum ad illud Altare, quo ejuſdem beati Martyris Reliquiæ erant expoſitæ publicæ Fidelium venerationi, Decretum expediri mandavit, ut Sanctorum Albo idem Fidelis adſcribi poſſet. Pro cujus Decreti executione poſt Regum, Principum, Sacræque Congregationis de Propaganda Fide ſupplicationes uſque a cauſæ initio ſanctæ Sedi porrectas, humillimas etiam preces ſuas reverenter exponit tota Capuccinorum Familia.

COMPENDIUM

Vitæ, Virtutum, & Miraculorum, necnon Actorum in Cauſa Canonizationis BEATI CAMILLI de Lellis Fundatoris Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis.

Ex Secretaria Congregationis Sacrorum Rituum.

„ BUCLANICI, quod Oppidum ſatis honeſtum eſt Theatinæ Diœceſis in Regno Neapolitano, natalem diem ſortitus eſt Camillus de Lellis octavo Kalendas Junii anno ſalutis milleſimo quingenteſimo quinquageſimo. Qualis autem futurus eſſet, divinis pluribus præſagiis, antequam naſceretur, oſtenſum eſt: Inter quæ illud eſt celeberrimum, quod, dum eum Mater haberet adhuc in utero, viſa eſt ſibi Puerum peperiſſe geſtantem Crucem in pectore, quem præuntem, veluti Ducem, ſequebatur ingens puerorum turba eadem Cruce condecorata. Et revera tanto præſagio certa ſpes viſa eſt effulgere. Sacro ſiquidem fonte renatus, & a Parentibus pie ingenueque educatus, tale de ſe Puer ſpecimen præbuit indolis facilitate & morum integritate, ut vere præventus a Domino in benedictionibus dulcedinis judicaretur. O tamen difficilem in adoleſcentia Hominis viam! Nondum pubertatis annos Camillus attigerat, cum ſenſim in vitia deflectens, ita perdite cœpit aleis indulgere, ut dies noctesque in iis impenderet. In qua peſſima ſequenda vitæ ratione cum ſe poſtea eo tempore confirmaſſet, quo Patrem ſecutus nomen militiæ dedit, multo tamen adhuc vehementius, Patre paulo poſt morte ſublato, ſummo ſuo jure ad otium & aleas abuſus eſt. Quo tempore illud maximæ fuit omnibus admirationi, quod ab execrando blaſphemiæ vitio ſemper abhorruit. Divino tamen judicio atque permiſſu ſortem adeo inſenſam & iniquam in aleis expertus fuit, ut, profligato quam citiſſime patrimonio, univerſaque domeſtica re conſumpta, debuerit Romæ in Noſocomium ſancti Jacobi Incurabilium ſecedere non tam, ut ab ulcere, quod in tibia itinerando contraxerat, convaleſceret, quam ut Infirmis famulando in abjectiſſimis miniſteriis ſuorumque natalium conditione alieniſſimis ſibi victum quomodolibet procuraret. Cum vero natura, voluntate, conſuetudine ad aleas raptus ſe ab iis cohibere non poſſet, & Superiorum monitis nihil proficeret, ne ſimili peſte ceteros labefactaret, a Noſocomio dimiſſus eſt.

„ Roma in Dalmatiam profectus cum eſſet, & Caſtra Veneta contra Selymum Turcarum Tyrannum ſecutus, a præſentiſſimis, quæ in variis conflictationibus obiit, mortis periculis divinitus liberatus, anno tandem milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo quarto in Regiis triremibus Neapolim appulit. Illic reliqua ſua re omni in aleas projecta, ne ipſo quidem excepto, quo operiebatur, induſio, ſeminudus & rerum omnium egentiſſimus Manfredoniam ſeceſſit. In ea Urbe ex Patrum Capuccinorum charitate in eorum Cœnobio receptus, cum ad viliſſima quæque Conventus miniſteria adhiberetur, brevi laborioſæ ejus vitæ pertæſus, priſtinam libertatem & anteactæ vitæ licentiam animo meditabatur. Clementiſſimus tamen Dominus, a quo Camillus ad tantam Proximorum utilitatem ſuique ipſius gloriam præordinatus fuerat, ut diutius erraret in invio, non paſſus eſt.

„ Ex Caſtro ſancti Joannis, quo Superioris juſſu ſe Camillus contulerat, jumento inſidens quadam die Manfredoniam revertebatur: Cum ejus animum nunquam magis quam eo tempore a meliori fruge remotum inopinata & vehemens circumfulſit de Cælo lux, anteactæ vitæ ignorantias objecit ipſi ante oculos contemplandas, permovit, perterrefecit, eaque ſpecie concuſſum ac deturbatum humi proſtravit: Tum in ſalutarem ipſum compulit doloris amaritudinem, qua ex Saulo in Paulum, ex vaſe iræ in vas miſericordiæ illico pertranſiret. Vera mutatio dexteræ Excelſi! cum deinceps ne leviter quidem amplius deliquiſſe perhibeatur. Ut ergo ſtetit ex eo lapſu, Manfredoniam reverſus ad Superioris pedes provolutus, de induendo ejus Religionis habitu qua precibus qua lacrymis impetravit.

„ Vix itaque compos voti factus, orationis, pœnitentiæ, præcipue vero evangelicæ humilitatis ſtudio ita brevi profecit, ut proprio quaſi nomine Frater Humilis appellaretur. Interim vero priſtino illo ulcere in tibia recrudeſcente, cum in eo curando omnis Medicorum opera evaderet irrita, proindeque auſtero illi ac plane laborioſiſſimo vitæ Inſtituto impar judicaretur, ex eorum Patrum ſententia dimiſſus ſemel & iterum fuit. Rem æquo quidem animo tulit Camillus, ut erat Deo conformis; ſed Capuccinos novis adhuc precibus etiam atque etiam rogare tamdiu non deſtitit, quamdiu ex Dei voluntate non eſſe intelligens, ut in illo viveret Ordine, Romam iterum cogitavit.

„ Huc ut venit, cum is, qui hominum corda regit Deus, res ita diſpoſuiſſet, ut eidem Noſocomio, a quo paucos ante annos ignominioſe exulaverat, nunc honorifice Œconomus præficeretur, dici vix poteſt, quam ſedulum diligentemque ſeſe in tali munere præſtiterit adminiſtrum. Non ſolum ſiquidem ea omnia Infirmis remedia procurabat, quibus tum corpus ad ſalutem juvaret, tum ſpiritum ad Deum erigeret, ſed eas omnes delicias diligentiſſime conquirebat, quibus a morbi moleſtia relevarentur. Hinc ipſemet iis ſemper adeſſe: Eos, qui maxime ſtomachum provocarent, morbos minime faſtidire: Ulcera rabo manantia attrectare, tergere, circumligare, fovere: Omnes adhortari ad patientiam: Omnibus quam vehementem poterat Dei amorem inſinuare & ingerere: Eos potiſſimum, qui in vitæ diſcrimine verſarentur, ſacramentalis gratiæ refectione ſtabilire in gratia & charitate: ſi penderent animis, revocare in ſpem: ſi bene rebus ſuis confiderent, confirmare: vindicare a rugitu circumeuntis Leonis, liberare a perditione, ac plane rapere ad gloriam.

„ Hæc autem ipſe dum ageret ſponte ſoliſque impulſus ſtimulis charitatis, vehementiſſime non poterat non dolere, quod ii, qui multa mercede conducebantur, ut in Infirmorum cura omnem impenderent operam, negligentius & minus accurate, quam par erat, ſuo munere fungerentur. Hinc mercedem ſi ipſe propoſuiſſet æternam, tum demum intelligebat, fore ut idipſum, quod a lucro temporali præſtari non poterat, ſola illa, quæ omnia ſuffert, omnia patitur, patiens eſt atque benigna, charitas facile aſſequeretur. Re communicata cum S. Philippo Nerio, quo & Confeſſario & Conſiliario in rebus omnibus utebatur, pauciſque aliquot ejuſdem Noſocomii Miniſtris, facile omnes ad Camilli acceſſere ſententiam, conſenſeruntque ineundam aliquam ex Laicis hominibus ſocietatem, qui ſolo ducti ſpiritu charitatis in id unum incumbe-

„ rent, „

„ berent, ut Infirmis jacentibus in Noſocomiis opem
„ omnem, omnem operam diligentiamque præſtarent.
„ Cum igitur ii ipſi, qui conſilio adhibiti fuerant,
„ Noſocomii Miniſtri primi poſt Camillum in eam
„ Sodalitatem (Confraternitatem ipſi vocabant) de-
„ diſſent nomen, erecto in quodam ejuſdem Noſoco-
„ mii cubiculo devoto Altari, appoſitaque Chriſti
„ Domini de Cruce pendentis imagine, illuc cum iis
„ convenire Camillus cœpit, & prima veluti deſigna-
„ re ampliſſimi Ordinis fundamenta. Crebris porro
„ ibidem pietatis, orationis, & pœnitentiæ exercita-
„ tionibus ſpiritum reficientes, caſtiganteſque corpus,
„ dici vix poteſt, quanta deinde alacritate geſtientes,
„ quanta charitate æſtuantes Evangelici jam plane ho-
„ mines illinc Infirmis miniſtraturi egrederentur.

„ Verum qui ſtat ex adverſo operum Chriſti ini-
„ micus Belial, quas non movit in novam hanc
„ Chriſti ſegetem tempeſtates, quas turbas non exci-
„ tavit, quæ neglexit ſuperſeminare zizania? Deſpon-
„ diſſet profecto Camillus animum, ejuſque promo-
„ vendi Inſtituti omni ſpe decidiſſet, niſi, quo aucto-
„ re ſanctum facinus capeſſere non dubitaverat, eum-
„ dem non habuiſſet in ſupremis anguſtiis vindicem
„ ac plane ſtatorem Deum.

„ Ante Crucifixi imaginem ſeſe Camillus quadam
„ die provolverat, eumque enixis precibus orabat ob-
„ ſecrabatque, ut præſto eſſet afflicto operi ſuo, opem
„ neceſſariam afferret, & ab hoſtium impetu jam fer-
„ me obrutum relevaret, tutaretur, confirmaret.
„ Hæc autem cum inter lacrymas ſupplex Camillus
„ effunderet, claris diſtinctiſque vocibus ex eadem
„ imagine ſibi loquentem audire Chriſtum Dominum
„ meruit, ſeque non adhortantem modo, ſed etiam
„ pene increpantem his verbis: *Eja puſillanimis*,
„ *quid times? incœptum opus proſequere*. Ex quibus
„ Chriſti Domini vocibus quantam Camillus accepe-
„ rit alacritatem, luculenter ſatis oſtendit ſumma il-
„ la, qua deinceps in rebus difficillimis uſus eſt, ani-
„ mi fortitudo atque conſtantia.

„ Ac primo quidem ex graviſſimo S. Philippi Ne-
„ rii conſilio initiari Sacerdotio cum determinaſſet,
„ nec ignoraret magnum in regno Cælorum vocari
„ nullum poſſe, niſi qui ſimilis parvulis efficeretur,
„ hinc minime puduit hominem triginta duos annos
„ natum in Collegio Romano ſcholas adire & fre-
„ quentare, ut non ſolum, prout ibi moris eſt, in
„ litteris proficeret, ſed quod ſummopere optabat,
„ majora in dies ad pietatem incitamenta referret.
„ Summa igitur auctus Sacerdotii dignitate, cum jam
„ certum conſtituiſſet in quadam Urbis parte Con-
„ gregationis ſuæ domicilium, & quamplures alii
„ egregia virtute Eccleſiaſtici viri ad Camillum ac-
„ ceſſiſſent voluntariæ ejuſdem charitatis victimæ,
„ binas a Sixto Pontifice Maximo hujus nominis
„ Quinto obtinuit Apoſtolicas Litteras: Primas qui-
„ dem, quibus eam eſſe voluit & declaravit piorum
„ hominum Congregationem, cui qui nomen darent,
„ voluntariam paupertatem, caſtitatem & obedientiam
„ ſponte nullaque votorum ſponſione profiterentur,
„ addictique pauperum quorumcumque ægrotorum fa-
„ mulatui iis ſublevandis tempore etiam peſtis occu-
„ parentur: Alteras vero quibus peramanter indulſit,
„ ut Cruce pectus inſignirent. Cum vero frequentior
„ in dies ad Crucis vexillum multitudo conflueret,
„ & in ampliorem domum ad ſanctam Mariam Mag-
„ dalenam in Regione Columnæ Congregatio migraſ-
„ ſet, Gregorius XIV. incredibili illius in chriſtia-
„ num populum utilitate permotus anno Domini
„ milleſimo quingenteſimo nonageſimo primo eam
„ in perfectam Religionem erexit. Quo factum eſt,
„ ut maximum ſubito ſumpſerit incrementum, &
„ brevi per Italiam univerſam, per Siciliam exteraſ-
„ que Provincias amplificata fuerit & ſtabilita.

„ Quam vero opportune eo tempore hujuſmodi
„ novum Ordinem per Camillum Deus excitaviſſet,
„ non multo poſt Italia univerſa & ipſa potiſſimum
„ Roma plane intellexit atque experta eſt. Cum enim
„ anno quarto ab ipſo Ordine conſtituto ea Urbs
„ ſumma annonæ caritate laboraviſſet; diriſſima in-
„ de conſecuta fuiſſet peſtis, qua aliquot hominum
„ millia conſumpta ſunt, explicare quis ſatis poſſit
„ quanta in Proximos exarſerint charitate hujuſmodi
„ Religioſi homines Camilli virtute exemploque in-
„ flammati, quot ſuſceperint pro omnium ſalute la-
„ bores, quot præſentiſſima adiverint mortis pericu-
„ la, quot ab ipſis mortis faucibus eripuerint, quot
„ eorum ope inſidias Dæmonum fruſtrati ſint, quot
„ terrenum exilium cum cæleſti patria commutarint?
„ Fœda profecto tunc erat Urbis facies; ubique va-
„ ſtitas, ubique horror, ubique luctus; plena lan-
„ guentibus Noſocomia, plenæ ſemitæ, plenæ do-
„ mus; tecta, compita, fora morientium gemitibus
„ reſonabant. Quin etiam eo calamitatis deventum
„ erat, ut quibus peſtem evadere datum fuerat, fame
„ occumbere cogerentur, multique reperti ſint, qui
„ beſtiarum more ex crudis nulloque habito delectu
„ herbis viverent & veſcerentur. In tam luctuoſa
„ vero Urbis calamitate Camillus Religioſique ejus
„ aſſeclæ quam pulchrum atque jucundum de ſemet-
„ ipſis Deo & Angelis præbuere ſpectaculum! Quo
„ enim tempore incredibilis quidam terror atque for-
„ mido cunctorum pervaſerat animos, cum de ſua
„ quilibet ſalute anxius cogitaret, cum alii fuga,
„ alii tectis ſeſe tueri ſtuderent, Camillus agmen du-
„ cens ſuorum Religioſorum pro ſalute publica ſe
„ devovit. Ipſe conquirere in ſtabulis cryptiſque ja-
„ centes inopes homines: Ipſe iis ſi eſurirent panem
„ frangere, ſi ægrotarent ſuis ſublatos humeris in
„ Xenodochia transferre: Ipſe nova erigere Noſoco-
„ mia, neceſſariiſque inſtruere rebus omnibus tum
„ in ipſa Religionis ſuæ domo, tum in ea quæ eſt
„ ad ſanctum Sixtum Regione, tum in Rhedarum
„ via: Ipſe non ſolum omnibus Noſocomiis adeſſe,
„ ſed privatas etiam quaslibet domos inviſere, por-
„ tiſque occluſis per feneſtras, ſcalis adhibitis, pene-
„ trare: Ipſe ſingulorum plagas curare, luem abſter-
„ gere, lectos purgare: Ipſe eos qui miſerandum in
„ modum morbo inficerentur, ſuis ipſe complexos
„ manibus, ſuas ipſe inter ulnas alio transferre, no-
„ viſque lectulis collocare: Ipſe denique ubique vo-
„ ce, ubique opera, ubique animo, ubique omnibus
„ præſto eſſe conſilio; Jacentes recreare, valentes ale-
„ re, conſtitutos in mortis anguſtiis in ſpe & fide
„ confirmare, migranteſque ex hac vita animas apud
„ Deum orationibus, ſacrificiis, precibuſque juvare,
„ omnium bono conſulere, ſibi ſoli deeſſe, ſe ſolum
„ negligere, omni poſthabita ſui corporis ſuæque va-
„ letudinis ratione.

„ Singularia profecto ſunt hæc in Camillo argu-
„ menta ardentiſſimæ charitatis: Non ſunt tamen
„ unica. Cum anno milleſimo quingenteſimo nona-
„ geſimo octavo eo uſque intumuiſſet Tiberis, ut
„ primas in Xenodochio ſancti Spiritus cameras, ubi
„ jacebant infirmi, jam occupaſſet, ac in altiora con-
„ tendere minaretur, in hac recenti atque inopina
„ Infirmorum calamitate quid non aggreſſus eſt pro
„ eorum ſalute Camillus? Impavidus in aquas ulce-
„ roſo etiam crure proſiliens per tres integros dies in
„ hac una fuit moleſtiſſima plenaque immenſi laboris
„ opera, ut Infirmos eorumque grabatos ſuis hume-
„ ris exportatos in tutiora atque ſalubriora loca trans-
„ ferret, mirantibus cunctis, quod aquæ multæ non
„ potuiſſent Camilli extinguere charitatem.

„ Neque vero unius Urbis ambitu immenſa tantæ
„ charitatis amplitudo finiri potuit ac circumſcribi;
„ ſed Italiam univerſam complexa incredibili fuit o-
„ mnibus adjumento. Buclanicum Oppidum Patriam
„ ſuam cum vehementer annonæ caritate affligi in-
„ tellexiſſet, adfuit Camillus illico, opemque de Cæ-
„ lo tulit & ubertatem, inſigni miraculo Domino
„ comprobante quam ſibi Camilli charitas foret ac-
„ cepta. Factum enim eſt, ut exiguus fabarum agel-
„ lus non ſolum integro eſurientique Populo alendo
„ eſſet ſatis per multos dies, ſed ex eo inſuper, quan-
„ ta nunquam ſperari poterat, earumdem copia col-
„ ligeretur. Genuæ alias cum foret, audiſſetque pe-
„ ſtem Mediolani graſſantem, quam Urbem alii di-
„ ligentiſſime declinabant, in eam ipſe ſumma advo-
„ lavit alacritate, ibique ea omnia, quæ Romæ ex-
„ pleverat, charitatis officia abundantiſſime præſtitit.
„ Neapoli vero cum ageret, atque Nolanæ Urbi di-
„ riſſimus morbus cœpiſſet ingruere, Camillus illico
„ accurrit ejuſdem ſummæ charitatis vi atque impe-
„ tu actus ac plane compulſus, ut animam ſuam
„ pro Fratribus ſuis poneret & devoveret.

„ His tamen ceteroquin ampliſſimis non contenta
„ con-

„ confinis Camilli charitas, extra etiam Infirmos & Noſocomia effuſa eſt. Egenis igitur opitulari Virginibus, derelictos tutari Pupillos, Viduas vindicare, Nudos operire, Eſurientes ſaturare, hoſpitio Peregrinos accipere, omnibus omnia fieri, ut omnes lucrifaceret Chriſto in ſpiritu patientiæ & charitatis, fuerunt jucundiſſimæ Camilli deliciæ. Quorum charitatis munerum obeundorum uſque adeo amantiſſimus fuit, ut, cum innumeris propemodum ſumptibus ſufficere minime poſſet Religionis ſuæ paupertas, graviſſimo ære alieno in Domino confiſus illam ſæpe gravare non dubitaverit. Immo etiam illatas ſibi a plurimis eorum cauſa injurias contumeliaſque non modo æquanimiter tulit, ſed detractores ſuos humilitate, charitate, patientia ita lenivit, ut ex infenſis ſibi Deoque amiciſſimos fecerit. Ea enim ſemper fuit mente, eoque conſilio omnia facinora capeſſebat, ut & prodeſſet hominibus, & gloriam Dei totis viribus procuraret. Hoc vel inde maxime intelligi poteſt, quod, ſi qui hæreſi infecti in Noſocomiis aut alibi occurrerent homines, eos ipſe quoad poterat, libentiſſime primo juvabat, tum poſteaquam in ſuam eos traxerat amicitiam atque familiaritatem, ita ſenſim alliciebat ad Catholicæ Matris Eccleſiæ ſinum, ut ii occulta quadam divinæ lucis vi ab errore ad veritatem ſeſe avocari & rapi quodammodo faterentur.

„ Ceterum cum Camillus tam præclare de omnibus mereretur, ſemetipſum negligentius, injurioſiuſque tractabat. Hinc, cum omnium morbis, omnium egeſtatibus majori, quo poterat, præſto eſſet auxilio, ſæviſſimam interim illam, quam ipſe in crure ab adoleſcentia acceperat, plagam, moleſtiſſimamque herniam non ſolum ad mortem uſque neglexit, imo vero ſingularem ex iis videbatur capere voluptatem: Hinc nullis unquam veſtibus uti voluit, niſi maxime attritis, nulla ſupellectili, niſi quæ paupertatem Evangelicam redoleret: Hinc inediæ, & vigiliarum uſque adeo patiens fuit, ut & perraro ad veſperam ſeſe reficeret, & ſimpliciſſimos eos cibos, qui afferebantur ad prandium, maxima ex parte cum Pauperibus communicaret, nec plures, quam quatuor horas ad quietem ſomnumque capiendum permitteret corpori: Hinc Regularis diſciplinæ ſeveriſſimus ſui ipſius exactor nihil unquam de ſuarum Conſtitutionum obſervantia remittere voluit, tametſi famulando Infirmis occupatiſſimus.

„ In tanta tamen virtutum omnium luce id certe mirandum quam maxime, quod de ſe rebuſque ſuis tam abjecte ſentiret, ut nec Ordinis Fundator a quoquam vocari vellet, & ſemetipſum non alio honorificentiori nomine & appellaret & crederet, quam peccatorem inter pejores peſſimum, hominem indignum, qui inter homines viveret, ac plane deſtinatum æternis ignibus titionem.

„ Neque vero abjectiſſimam hanc, quam de ſe proferebat, opinionem oretenus ſolum, ſed etiam ipſa re teſtabatur. Cum enim generalem adhuc Religionis ſuæ Præfecturam haberet, domi patinas tergere, cubicula verrere, vaſa immunda purgare, foris vero oſtiatim emendicare, hæc demum miniſteria decere in primis dignitatem ſuam exiſtimabat; Non enim per contentionem, neque per inanem gloriam, ſed per humilitatem Superiorem ſe eſſe oportere cum Apoſtolo arbitrabatur. Quin etiam poſteaquam Religionem jam conſtituerat & ſtabiliverat, poſteaquam laudatiſſimis per ſummos Pontifices Conſtitutionibus exornaverat, poſteaquam viginti ſeptem annorum ſpatio contra omnem tenebricoſi hoſtis impetum ſummo labore, ſtudio, conſtantia rexerat, auxerat, amplificaverat, tum demum Præfectura generali ſe abdicare, & inter ipſos, quos enutriverat & exaltaverat, Filios ſuos in forma ſervi eſſe voluit, petiit, & impetravit. Quo quidem tempore illud maxima admiratione digniſſimum viſum eſt omnibus, quod, cum Ordinis Fundator fuiſſet & Pater, talem ſe tamen Superioribus præſtitit, ut verum obedientiæ & humilitatis exemplar Religioſis omnibus præluceret.

„ Summam porro, qua afficiebatur in Proximos, charitatem, ſingularem, qua de ſe modeſtiſſime ſentiebat, humilitatem, immenſus ille, quo ferebatur in Deum, vehementiſſimus amor penitus cumulavit. Infinitas ſibi animas exoptabat, quas in diligendo Deo unice impenderet. Quo factum eſt, ut, ſive cum ſuis ſive cum exteris ſermonem haberet, nil niſi quod Deum ſaperet, divinamque beneficentiam commendaret, alloqueretur, rebuſque omnibus, quæ ipſius oculis obverſabantur, ad divinas laudes celebrandas, & ad cæleſtem pulchritudinem contemplandam excitaretur. Cum vero vel verba de Deo faceret, vel ejus immenſitatem meditaretur, tanto cor ejus æſtuabat ardore, ut, cum intra ſuos fines contineri non poſſet, foras etiam in vultum erumperet, ſeque divino quodam ſplendore longe lateque radiante manifeſtaret. Quin etiam in aera quandoque elevatus atque ſuſpenſus mirabiles ecſtaſes patiebatur, in quibus & arcana cæleſtia penetrabat, & eximiis a Deo gratiis illuſtrabatur. Divinæ ſiquidem bonitati conſentaneum erat, ut, qui pro gloria Dei & Proximorum utilitate in vinea Domini adeo laboraverat, ampliſſima hic etiam in terris præmia, fructuſque perciperet. Quocirca prophetiæ, curationum, diſcretionis ſpirituum gratias cumulatiſſime illi impertitus eſt Deus, quibus humilem voluit ipſius ſpiritum exaltare. Occultiſſima igitur quæ putabantur, tamquam ante oculos poſita intueri, arcana in penitioribus animi latebris deliteſcentia penetrare, morbos brevi prece, vel etiam ſolo tactu depellere, familiariſſimum Camillo fuit. Imo etiam in ſumma rerum neceſſitate atque egeſtate cum maxima fide jactaſſet cogitatum ſuum in Domino, ab eodem meruit mirabiliter enutriri. Cujuſce rei ut unum exemplum adducam, multis aliis omiſſis: Ad Capuccinos in quodam loco, nocte ingruente, cum iter faciens divertiſſet, ii vero ſumma tum vini, tum panis penuria laborarent, Camillo orante, factum narratur, ut & aqua in optimum vinum converteretur, & exiguo pane tum ipſe, tum multi opipare ſaturarentur.

„ Neque vero res ſolum inanimes Camilli voluntati obſecundarunt, ſed ipſi etiam Angelici Spiritus ad ipſius obſequia ſæpiſſime deſcenderunt. Genua quondam Florentiam proficiſcens in altiſſima quadam palude cum jam pene demergeretur, ab Angelo in forma juvenis apparente ab interitu una cum Sociis ereptus traditur. Deturbatus alias ex equo cum eſſet, & in maximo verſaretur vitæ periculo, ne ad lapidem offenderet pedem ſuum, ab ipſis Angelorum manibus perhibetur elatus. Genuæ cum itidem eſſet, & ad Nepotem ſuum Buclanici tunc temporis commorantem dediſſet epiſtolam, eadem die, qua ſcripta fuerat, ea reddita eſt: quod etiam Angelorum miniſterio eveniſſe facile putari poteſt. His graviſſima accedit ſancti Philippi Nerii auctoritas & teſtimonium; Ipſe enim ſe oculis ſuis Angelos vidiſſe teſtatus eſt ipſorum etiam Camilli Religioſorum lateri adſtantes, eaque omnia eorum auribus ſuggerentes, quæ dicebantur ab ipſis, dum Infirmis aſſiſterent, & præſertim morientibus ſpiritualem opem afferrent.

„ Interea tamen tempus illud advenerat, quo cæleſtes iidem Spiritus, qui hic in terris Camillo inſervire geſtiverant, eumdem ſecum transferre in cæleſtem Patriam feſtinabant. Quod cum cælitus ſibi nunciatum eſſet, ſatis explicari non poteſt, quanto ſpiritus ſui fervore per actus certiſſimæ fidei, ſinceriſſimæ charitatis, aſſiduaque rerum cæleſtium contemplatione in occurſum Domini ſe præparaverit. Per triginta tres igitur menſes lenta moleſtaque febri patientiſſime tolerata, cum adeſſe jam intelligeret optatiſſimam illam diem, qua diſſolveretur, & eſſet cum Chriſto, convocatis Religioſis ſuis, veniam ab iis humillime prius poſtulavit de curſu ſuo, ut ajebat, peſſime conſummato; deinde vero plurima ſalutis monita circa Dei Proximique, præcipue vero Infirmorum charitatem, æſtu divini cujuſdam fervoris pleniſſima communicavit. Poſtea vero Eccleſiæ ſacramentis ſummo pietatis & religionis ſenſu ſuſceptis, brevi tolerato mortis agone, abſcondit eum Chriſto vitam ſuam in Deo anno ſalutis milleſimo ſexcenteſimo decimo

„ quar-

„ quarto, die decima quarta Julii, ætatis ſuæ ſexa-
„ geſimo quinto.
„ Audito ipſius obitu, cum maxima ſubito omnis
„ ordinis multitudo confluxiſſet ad Templum Sanctæ
„ Mariæ Magdalenæ pretioſum ejus cadaver venera-
„ tura, clementiſſimus Deus multis miraculis, & in-
„ ſignibus beneficiis Sanctum ſuum voluit illico mi-
„ rificare: Inter quæ ſilentio præteriri non debet,
„ quod ad ſimplicem Camilli contactum, quotquot
„ ab immundis ſpiritibus vexati ad ejuſdem acceſſere
„ cadaver, fuerunt illico liberati, iiſdem ſpiritibus in-
„ ſignem Camilli virtutem & gloriam voce maxima
„ prædicare coactis.
„ Cum poſtmodum cæleſti lumine circumfuſum ſe
„ plurimis ſpectandum præbuiſſet, ejuſque gloriam
„ multis teſtari miraculis Deus minime deſtitiſſet,
„ agi cœptum eſt paulo poſt ejus obitum de eo inter
„ Cælites recenſendo. Porro multis confectis ordina-
„ ria & Apoſtolica facultate Proceſſibus, eorumque
„ validitate approbata, iiſque de more bene diſcuſſis,
„ poſt longum diuturnumque ſilentium, tandem a
„ Benedicto XIII. P. O. M. die vigeſima quarta Ju-
„ lii anno milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo octa-
„ vo, conſtare de Camilli virtute in gradu heroico
„ declaratum eſt.
„ Tum vero, cum miracula, quæ poſt obitum
„ perpetraverat, in quæſtionem producta fuiſſent, iis
„ omnibus rite valideque confectis, beneque perpen-
„ ſis, quæ ex Summorum Pontificum Decretis ſan-
„ cita ſunt in ſolitis Congregationibus, die demum
„ vigeſima ſexta Septembris anni milleſimi ſeptin-
„ genteſimi quadrageſimi primi BENEDICTUS XIV.
„ P. O. M. duo ex novem propoſitis approbavit.
„ Quorum primum eſt de undenni Puella, quæ cum
„ Viterbii per ſeptem menſes afflicta fuiſſet diriſſimo
„ in naribus polypo, ex ſolo fili Camilli ſubuculæ
„ contactu convaluit. Alterum vero de Catharina
„ Dondula triginta annorum muliere, quæ cum Ro-
„ mæ ſexto geſtationis menſe maligna febri correpta,
„ inflammata item in pleura atque pulmonibus, imo
„ etiam in gutture infeliciter ulcerata, ideoque fuiſ-
„ ſet ab omnibus Medicis conclamata, ex ſolo aquæ
„ hauſtu, in quo pulvis ex cubiculo beati Camilli
„ fuerat diſſolutus, repente incolumis, viribuſque pri-
„ ſtinis aſſurrexit. Virtutibus itaque miraculiſque lu-
„ culenter probatis, cum tuto ad Camilli Beatifica-
„ tionem procedi poſſe Sacra generalis Congregatio
„ Rituum judicaſſet, idem Summus Pontifex Decre-
„ tum Beatificationis edidit die ſecunda Februarii an-
„ ni milleſimi ſeptingenteſimi quadrageſimi ſecundi,
„ die vero ſeptima Breve expediri mandavit.
„ Camillo itaque paulo poſt ſolemni ritu inter
„ Beatos adſcripto, cum a Deo ad Servi ſui majo-
„ rem gloriam nova quotidie miracula fierent, no-
„ vique ſuper his Proceſſus Apoſtolica auctoritate
„ conſtructi fuiſſent, poſt approbatam eorumdem va-
„ liditatem de iis in pluribus Congregationibus actum
„ eſt. Delata poſtmodum cauſa coram Sanctiſſimo
„ Domino Noſtro die decima ſexta Martii anni mil-
„ leſimi ſeptingenteſimi quadrageſimi quinti, ex tri-
„ bus propoſitis duo cenſuit approbanda die prima
„ Maii ejuſdem anni. Primum eſt inſtantanea ſalus
„ Luciæ Thereſiæ Petti ex oppido Caprarolæ. Hæc
„ cum aſthmate laboraſſet ab ipſa nativitate, adeoque
„ graviſſimam reſpirandi difficultatem haberet, cre-
„ ſcente poſtea ætate, tali ac tanta variorum morbo-
„ rum acceſſione gravata fuit ac pene oppreſſa, ut
„ fractis viribus omnibus miſerandum in modum ex-
„ tenuata leviſſimis etiam laboribus eſſet impar: con-
„ tracto inſuper gibbo, cum ſanguinem una cum pu-
„ re cœpiſſet expuere, Medicorum judicio de ejus
„ ſalute deſperatum eſt: cum vero illa invocato beati
„ Camilli nomine ejus opem imploraſſet, repente a
„ morbis omnibus expedita, in tali ac tanta conſti-
„ tuta eſt valetudinis firmitate, tamquam ſi nullo un-
„ quam morbo laboraviſſet.
„ Alterum vero miraculum contigit Margaritæ
„ Caſtelli duodeviginti annorum Puellæ. Hæc ſiqui-
„ dem hereditariam a Genitrice infecta quamdam
„ traxerat ægritudinem, qua erumpentibus in diver-
„ ſis corporis partibus puſtulis ſanię taboque manan-
„ tibus, toto deinde corpore per ſanguinem labefa-
„ ctato, hæ ita coaluerant in unum ulcus, ut corpus

Acta Canon.

„ a plaga minime diſtingueretur: accedente poſtmo-
„ dum acuta febri, cum nullus pharmacis locus eſ-
„ ſet, & Medicorum judicio brevi moritura crederе-
„ tur, ejus funeri neceſſaria jam parabantur: Interim
„ tamen beati Camilli ope a Matre, & a Sororibus
„ implorata, illico tumor omnis a corpore inflato,
„ tabentes cruſtæ a membris omnibus, febris a ſan-
„ guine evanuerunt: quin etiam de lecto ſtatim pro-
„ ſiliens, auctis integris viribus, eam valetudinem,
„ quam nunquam habuerat, conſecuta eſt.
„ Approbatis hiſce miraculis, habitaque denuo co-
„ ram Sanctitate Sua generali Congregatione die ter-
„ tia Auguſti ejuſdem anni, cum unanimi conſenſu
„ tuto ad Canonizationem procedi poſſe Patres exi-
„ ſtimaſſent, eadem Sanctitas Sua die ipſa anniverſa-
„ ria exaltationis ſuæ ad Petri Cathedram, quæ eſt
„ decima ſeptima ejuſdem menſis, Decretum pro
„ beato Camillo canonizando, & inter Sanctos refe-
„ rendo publicum fecit. Pro cujus Sanctiſſimi De-
„ creti executione & complemento, præter Reges &
„ catholicos Principes, enixe & humillime ſupplicat
„ univerſa Infirmis Miniſtrantium Familia.

COMPENDIUM

Vitæ, Virtutum, & Miraculorum, necnon Actorum in Cauſa Canonizationis Beati Petri Regalati, Sacerdotis Profeſſi Ordinis Minorum, Regularis Obſervantiæ inter Hiſpanos Reſtitutoris.

Ex Relatione Rotali, Decretis Sac. Rituum Congregationis, & Summorum Pontificum INNOCENTII XI. & BENEDICTI XIV.

„ IN Urbe antiqua, ac celeberrima Valliſoleti in
„ Regno Caſtellæ natus eſt Petrus Regalatus anno
„ ſalutis noſtræ milleſimo tercenteſimo nonageſimo
„ ex Parentibus optimis, nec minus generis nobili-
„ tate conſpicuis, quam chriſtiana virtute clariſſimis.
„ De iis ſiquidem memoriæ proditum eſt, quod in-
„ ter ceteras, quibus excellebant, præclaras chriſtia-
„ noque homine dignas animi dotes, adeo eos effuſa
„ in pauperes liberalitas commendaret, ut rem do-
„ meſticam non procurare ad uſus ſuos, ſed admini-
„ ſtrare ad ſublevandos inopes viderentur. Qui igitur
„ hujuſcemodi beneficentiæ hoſtiis maxime promere-
„ tur Deus, antequam adeo miſericordes animæ cen-
„ tuplum in Cælis acciperent, talem iis impertitus
„ eſt Filium, in quo uno hic etiam in terris dupli-
„ cia reportarent de manu ſua, quique pleniſſimum
„ ipſorum gaudium eſſet atque corona. Ablutus enim
„ ſacramentali fonte Baptiſmi nondum Petrus emer-
„ ſerat ab infantia, cum pietate erga Deum, obſer-
„ vantia erga Parentes, morum innocentia atque can-
„ dore quam bonam fuiſſet a Domino ſortitus ani-
„ mam, non obſcure ſignificavit. Tam præclaræ in-
„ dolis facilitati egregia Matris inſtitutio cum acceſ-
„ ſiſſet (ea enim, Patre paulo poſt morte ſublato,
„ Filium ſuſceperat chriſtianis virtutibus informan-
„ dum) brevi factum eſt, ut Cælites omnes, præ-
„ cipue vero Deiparam Virginem cultu ſingulari pro-
„ ſequeretur, & eo, qui eſt initium ſapientiæ, ſan-
„ cto timore Domini ſupra ſuam ætatem mirabiliter
„ emineret: Quin etiam Evangelicæ jam tum perfe-
„ ctionis iter arripiens, non modo corpuſculum con-
„ tinere in ſpiritus ſervitute, crebra oratione Deum
„ interpellare, juvenculorum declinare conſortia di-
„ ligentiſſime ſatagebat; verum etiam ſi quid pue-
„ rile, quodque ætatem ſuam ſaperet, vel patraſſet
„ in opere, vel deliquiſſet in ſermone, adeo ſtatim
„ contriſtabatur ad pœnitentiam, ut ſui ipſius rigi-
„ diſſimus vindex eas ſibi pœnas indiceret, quæ ma-
„ gnis criminibus expiandis ſatis eſſe potuiſſent.
„ Decennis cum foret, ea nempe ætate, qua Pa-
„ rentum blanditiis, mundique illecebris allici primum
„ Pueri ſolent, & irretiri, tantum abfuit, ut Petrus
„ ab his caperetur, quin iis aditum intercluſit. Do-
„ meſticas igitur cœpit apertius faſtidire res omnes,
„ avitos aſpernari Regalatæ gentis honores, univer-
„ ſas, quæ ex mundo ſunt, deſpicere vanitates. Hinc
„ mundo, opibus, nobilitati, ipſi etiam ſibi chariſ-
„ ſimæ Genitrici vale dicere ſtatuit, ut Crucem ſi-
„ mul cum Chriſto Domino ad ardua Evangelicæ

,, perfectionis culmina bajularet. Matrem itaque cum
,, etiam atque etiam efflagitaſſet, ut ſe in Fratrum
,, Minorum Cœnobium ſecedere pateretur ſoli Deo
,, famulaturum; illa vero moleſtiſſime ferens, quod
,, is, quem maxime diligebat, Filius tam immatu-
,, re a ſe divelleretur, moras innecteret, atque pro-
,, traheret, uſque adeo per triennium eam precibus
,, defatigare non deſtitit, donec tertio decimo æta-
,, tis ſuæ anno voti compos effectus, mundo nun-
,, tium remittere permiſſus eſt. Itaque in Patrio Cœ-
,, nobio Franciſcanæ Familiæ dedit illico nomen,
,, atque uno poſt anno unanimi Religioſorum ſuffra-
,, gio ſolemnibus emiſſis votis (quod ante Tridenti-
,, num impuberi licuit) ſemetipſum Domino man-
,, cipavit. Tum vero religioſis virtutibus excolendis
,, adeo incubuit, ut cum brevi perfectiſſimum eva-
,, ſiſſet eorum exemplar, omnium in ſe oculos ani-
,, moſque converteret, ac plane in magnam raperet
,, admirationem. Evangelicum enim ſtadium tanta
,, percurrebat animi contentione, ut iis etiam longo
,, intervallo antecelleret, qui meliora chariſmata æ-
,, mulabantur, ſi quæ mundum aliquo modo ſapere
,, viderentur, ea non abjicere ſolum, ſed perhorreſce-
,, re; quæ vero ipſius animum ad Deum erigerent,
,, ea ſtudio maximo inveſtigare & conſectari: ſi
,, quandoque ejus virtus laudibus efferretur, conqueri
,, & ſtomachari: ſi vero injurioſius tractaretur, ex
,, ipſo ſui contemptu ſummam capere voluptatem:
,, corpus flagellis, inedia, vigiliis, ciliciis, atque o-
,, mni pœnarum genere excruciare: ſpiritum vero
,, oratione continua reficere & recreare.

,, Quoniam vero non ignorabat, magnum in Re-
,, gno cælorum vocari neminem poſſe, niſi qui & fa-
,, ceret, & doceret, hinc, quam in ſe efformaverat
,, divinam ſanctitatis imaginem, eam in aliorum
,, animos alte imprimere contendebat. Quamobrem,
,, cum ſanctiſſimam ſui Ordinis diſciplinam ex hu-
,, manæ naturæ infirmitate collapſam magna ex par-
,, te abſolviſſe animadverteret, nihil unquam an-
,, tiquius habuit, quam ut omne ſtudium, omnem
,, animum, cogitationem omnem in id potiſſimum
,, conferret, quo eam ad integritatem & ſplendorem
,, priſtinum revocaret. Quam quidem mentem Re-
,, galato divinitus inditam fuiſſe ex eo maxime pa-
,, tuit, quod, dum ipſe tanti momenti facinus ani-
,, mo verſaret, accidit peropportune, ut Villacretius
,, vir ex eodem Ordine cum vitæ ſanctitate, tum
,, rerum divinarum cognitione clariſſimus Valliſole-
,, tum veniret. Cum non minori, quam Regalatus,
,, teneretur is etiam ſtudio renovandi antiquum illud
,, aſperrimumque vivendi genus, quod ſuis indixerat
,, Patriarcha Franciſcus, facultate a Præfecto Ordinis
,, impetrata, tunc forte illuc idcirco venerat, Socios,
,, quos ſibi ad Inſtitutum adjungeret, quæſiturus. Re
,, itaque cum Regalato communicata ſatis explicari
,, non poteſt, quanta concordes animæ alacritate ge-
,, ſtiverint, quam ſanctum in Deo fœdus inierint,
,, quam forti animo tot difficultatibus impeditiſſimum
,, opus aggreſſi ſint.

,, Probe autem cum intelligerent, non urbanam
,, frequentiam, ſed ſolitudinem a Domino fuiſſe de-
,, lectam, ut ad cor hominum loqueretur, ad domi-
,, cilium quoddam non procul ab Oppido Aquileriæ,
,, permiſſu Oxomenſis Epiſcopi a Villacretio conſtru-
,, ctum ambo unanimes receſſere. Porro in eo loco
,, quam ſanctam, quam auſteram vitæ rationem
,, aggreſſi ſint, ex eo conjici facile poteſt, quod
,, univerſa ſuppellex, de qua ſecum aſportanda uni-
,, ce cogitarunt, Breviarium fuit atque flagellum:
,, Illud quidem, quo horas canonicas inter diutiſ-
,, ſimas meditationes & lacrymas perſolventes, vo-
,, ce & ſpiritu cum Domino communicarent: Hoc
,, vero, quo corpus ſingulis noctibus caſtigarum, quo-
,, minus concupiſceret adverſus ſpiritum, in officio
,, continerent.

,, Interea vero tantæ virtutis fama per loca Urbeſ-
,, que finitimas percrebreſcente, exemplo tam præcla-
,, ro alii plures illecti tum ex Minorum Familia,
,, tum Presbyteri Seculares, ut in eorum contuber-
,, nium admitterentur, infimis precibus poſtulaverant
,, & impetraverant. Cum itaque Aquilerienſes ædes
,, creſcenti in ſingulos dies novorum Religioſorum
,, numero impares redderentur, novæ apud Abro-
,, cum, quod alii Tribulum vocant, in deſerta qua-
,, dam planitie ad ripam Durii conſtructæ ſunt. Hinc
,, pro reſtaurati Ordinis feliciori progreſſu hoc unum
,, videbatur jam deſiderari, ut, quas pro Aquilerienſi,
,, ac Tribulana Familia ſanciverant novas auſteriſſi-
,, mæ vitæ leges, eæ ſuprema Romanæ Eccleſiæ au-
,, ctoritate confirmarentur. Occaſionem igitur nacti
,, Conſtantienſis Concilii, quod per id temporis ce-
,, lebrabatur, in eam mentem unanimes conſenſere,
,, ut Villacretius Conſtantiam proficiſceretur, rem in
,, eo Concilio apud Pontificem eligendùm pertracta-
,, turus: Regalatus vero interim Aquilerienſibus, ac
,, Tribulanis Fratribus præſideret. Quo quidem mu-
,, nere tam ſapienter, tam prudenter, tam ſancte per-
,, functus eſt, ut cum in eo Villacretii imaginem
,, non adumbratam leviter, ſed veriſſimis expreſſam
,, coloribus intuerentur, abſentis deſiderium Fratres
,, æquo animo ferrent.

,, Villacretius Conſtantiæ re bene geſta, & a Mar-
,, tino Summo Pontifice hujus nominis Quinto ſum-
,, ma ſui cum laude iis omnibus impetratis, quæ
,, communibus cum Regalato votis vehementiſſime
,, optaverat, in Hiſpaniam ſeſe recipere feſtinavit.
,, Verum ſanctiſſimus Senex non multo poſt, quam
,, fuerat Aquileriam reverſus, graviſſimo correptus
,, morbo, quaſi ex inopinato ſupremum diem obivit.
,, Nihil acerbius Religioſis, atque amantiſſimis Fi-
,, liis contingere profecto poterat, quam tanti Pa-
,, tris, atque Magiſtri interitus. In tanta tamen ani-
,, mi ægritudine atque dolore id eos unice relevabat,
,, quod, qui Villacretium conſilio atque opera maxi-
,, me ſemper juverat, ipſis ſupereſſet Regalatus, a
,, quo accepta ex illius obitu jactura abunde com-
,, penſaretur. Quamobrem unanimi utriuſque Fami-
,, liæ ſuffragio illico factum eſt, ut in Villacretii lo-
,, cum Regalatus ſufficeretur, & præſtantiſſimam ce-
,, teroquin Villacretii virtutem diligentiamque non
,, exæquaret modo, ſed longo etiam intervallo ſupe-
,, raret: Quod enim Villacretio per Pontificem Ma-
,, ximum probari curaverat, ut ſcilicet ex reſtaurato
,, Ordine novi Fratres per ſummam paupertatem,
,, per vigilias, per orationes, per inediam, per pa-
,, tientiam certam facerent vocationem, & ſalutem
,, ſuam operarentur, id omne & accuratiſſime ipſe
,, perfecit, &, ut perficeretur, exemplo ſuo abſolu-
,, tiſſimo operaque diligentiſſima Regalatus eſt con-
,, ſecutus. Ut enim a privata domeſticaque vivendi
,, ratione ducamus initium, novem illa jejuniorum
,, tempora, quibus Patriarcha Franciſcus maximam
,, anni partem explebat, non ſolum ipſe etiam una
,, cum ceteris obſervavit ex integro, ſed ſummam
,, hanc ipſam abſtinentiam ſingulari quadam auſteri-
,, tate perfecit; cum ſcilicet raro admodum aut vi-
,, num biberet, aut carnem guſtaret, atque ut pluri-
,, mum pane & aqua unice veſceretur, tum, ſi ob-
,, ſonii loco cruda olera adjiceret, ſibi convivari opi-
,, pare videbatur. His etiam addendum eſt, quod,
,, niſi feſtis diebus, quibus duntaxat ob Dominicam
,, celebritatem modico pane uti conſuevit, reliquis
,, diebus omnibus nihil omnino ſub veſperam man-
,, ducabat, & integros etiam dies orans vigilanſque
,, perſæpe tranſigebat, abſque eo quod ullo prorſus
,, cibo reficeretur. Somno vero ita raro brevique
,, utebatur, ut vel inſomnes orando ſæpe traduceret
,, integras noctes, vel ſi defatigato & deficiente cor-
,, pore paululum decumbere cogeretur, id non aliter
,, faceret quam humi proſtratus, ut non tam con-
,, quieſcere, quam ipſammet quietem ſuo corpori
,, moleſtam facere videretur.

,, Huic tantæ vigiliarum & jejuniorum auſteritati
,, parem ſpiritus paupertatem Regalatus adjunxit:
,, Eam ſiquidem uſque adeo in deliciis habuit, ut
,, quantum ditiſſimis in ſeculo quibuſcumque Sodales
,, ſui paupertate eminebant, tantum ipſis etiam So-
,, dalibus ſuis longe antecelleret Regalatus. Cum enim
,, & attritiſſima præ ceteris tunica uteretur, & pal-
,, lio quam maxime lacero, tum in eo plane admi-
,, randum dedit ſummæ paupertatis exemplum, quod,
,, ut majora ab ea ſentiret incommoda, nullum un-
,, quam calceorum genus adhibere voluerit uſque ad
,, ingraveſcentem ætatem, ipſiſque etiam repudiatis,
,, ut vocant, ſandaliis, pedibus ſemper nudis ince-
,, deret,

,, Hinc

„ Hinc mundanis opibus quibuſcumque expeditus cum foret, iiſque rebus omnibus liber, quæ aggravant animam, dici vix poteſt quanta aſſiduitate, quania animi promptitudine, quanto fervore mentis in Deum Regalatus aſſurgeret. Cæleſtium enim contemplationi cum perpetuo inhæreret, tum ſtatis potiſſimum diei noctiſque temporibus ita defixo, ita ſublimi animo ſingula noſtræ ſalutis myſteria commentabatur, ut ſi patientis Chriſti commiſereretur, erumpens ubertim in lacrymas cum ipſo compateretur, ac veluti commoreretur; ſi vero mox Chriſti ipſius reſurgentis gloriam recogitaret, cæleſti quadam perſuſus dulcedine geſtiret & exultaret; ſi eam intueretur, quam præparavit Deus diligentibus ſe, immarceſcibilem coronam gloriæ, in atria Domus Dei rapi atque elevari quodammodo videretur; ſi vero mox æternos illos hominum reproborum cruciatus conſiderandos ſibi proponeret, totis artubus contremiſceret. Id certe ipſi familiariſſimum fuit atque perpetuum, ut, cum infinitam erga genus humanum charitatem Dei mente recoleret, abſtraheretur illico a ſenſibus, atque divina quadam ſuaviſſima vi in ecſtaſim raperetur; cum vero perverſam erga Deum ipſum nequiſſimorum hominum voluntatem recordaretur, indoleret graviſſime, ſeſeque in uberrimos diutiſſimoſque fletus effunderet.

„ Ceterum, cum tanto æſtuaret divini amoris ardore, illud interim vehementer optabat, curabatque diligentiſſime, ut eamdem cæleſtem flammam Religioſis ſuis omnibus communicaret. Hinc ſuaviter adeo cum ſuis Alumnis de Deo diviniſque rebus continuo colloquebatur, ut & ignavi, ſi qui eſſent, in perfectionis ſtadio redderentur alacriores, ſi qui vero jam currerent, non quaſi in incertum, ſed ita currere, ut comprehenderent, animarentur. Quod ſi caſu aliquo contigiſſet, ut ex Fratribus quiſquam aut ex incuria deficeret, aut ex humanæ conditionis debilitate delinqueret, præſto aderat Regalatus forma gregis factus, non ut ille in ſpiritu iræ atque ſuperbiæ confunderetur, ſed ut in ſpiritu patientiæ & lenitatis tamquam filium chariſſimum admoneret, & tamquam fratrem in Domino lucraretur. Utrumque enim præſtabat Vir prudentiſſimus, & ut ſuam, qui peccaſſet, culpam agnoſceret, & ut agnitam exprobratamque maxime perhorreſceret, humanitatem cum æquitate ita conjungens, ut nihil facilitas de auctoritate, nihil auſteritas de humanitate detraheret.

„ Hactenus de Regalati virtutibus in domeſtico vivendi modo. Breviter commemoranda ea nunc ſunt, quæ pro vitiis exterminandis, pro virtute in exteras etiam gentes amplificanda a Regalato geſta fuiſſe traduntur. Quidquid igitur reliquum a domeſticis curis ipſi temporis erat, id omne ab eo in Proximorum ſalutem impendebatur. Cum plurimi ad ipſum quotidie confluerent tamquam ad inſigne ſanctitatis oraculum, non tam hoſpitio ſolebat eos excipere, quam ad virtutem Deique cultum totis conatibus inflammare. Si quos vero haberet obvios elephantiaſi laborantes, eos ad hoſpitium ſecum una deductos tergere a ſordibus, fovere linteis, eſculentis reficere, & quorum alii conſpectum ferre non poterant, ipſorum ulcera manibus attrectare; imo etiam quandoque deoſculari, & ſaniem lambere minime dedignabatur: Quæ quidem pietatis officia in eos potiſſimum conferre ſolebat, qui vel in Noſocomiis graviori aliquo morbo affligerentur, vel in carceribus, vel in Turcarum vinculis, inedia & ſqualore conficerentur. Cum enim ſingulari apud divites eſſet gratia, nihil curabat magis, quam ut, opportuna ex eorum eleemoſynis collata ſtipe, inopes ab anguſtiis ſublevarentur, infirmi relevarentur a morbis, captivi numerata Barbaris pecunia in libertatem aſſererentur; ac proinde omnes a culpa arcerentur, & ad honeſtam vivendi rationem qua hortationibus, qua obſecrationibus, qua opportunis auxiliis impellerentur. Eo ſiquidem ſpectabant omnia Regalati conſilia, ut, quæ perierant a Chriſto, oves ad Chriſti gregem reducerentur, & quæ in paſcuis ſalutis erant, de manu Chriſti nulla inimici hominis vi raperentur.

„ Dum vero eos omnes, quibuſcum verſabatur, ut manerent in Deo, qui charitas eſt, ardentiſſime hortaretur: illud interea, in quo alterum legis mandatum ſitum eſt, minime negligendum putabat, ut ſcilicet ipſa Fraternitatis charitas apprime diligeretur. Hinc tantam hac in re curam ſemper adhibuit & diligentiam, ut ſi quos infeſto in Proximum animo eſſe cognoſceret, eos ſtatim adiret, alloqueretur, & tamdiu verbis inſtaret omni ancipiti gladio penetrabilioribus, quoadusque ſublatis inimicitiis, compoſitis ſimultatibus, ſpiritualia æmulantes, diligentes alterutrum, charitatem ſincero animo ſectarentur.

„ Neque vero iis tantum, qui adhuc in hoc ſeculo peregrinabantur a patria, cujuſcumque conditionis hominibus ſuam dabat opem atque operam Regalatus, ſed ſingulari etiam pietate ad eas juvandas animas commovebatur, quæ a corporis vinculis expeditæ beatam ſpem in Purgatoriis ignibus expectabant: Non enim aſſiduas ſolum, ut eis ſuffragaretur, ad Deum preces fundere ſolitus fuit, ſed & ubertim flere, & jejunare aſſidue, & flagellis ad ſanguinem uſque ſe duriter cædere, & omni ſuppliciorum genere ſeſe immaniter excruciare, donec æternam ipſis pacem promereretur.

„ Inter hæc vero, quoniam jam ſenio confectus erat & laboribus fractus, neque procul abeſſe ſentiebat adventum Domini, in id ultimo cogitationem ſuam contulit, ut, quam ipſe ſtabiliverat vitæ auſteriſſimæ ſanctiſſimæque diſciplinam, eam fideli prudentique Miniſtro vindicandam, conſervandamque committeret. Cum itaque Lupo Salazario, qui id temporis in Oppido Ficonedæ acerrimum Inſtituti Cuſtodem agebat, deferre id muneris decreviſſet, ex Tribulano Cœnobio per centum & quadraginta paſſuum millia ipſum convenit, ſuoque cum eo communicato conſilio, ad rem ſancte in Domino fortiterque gerendam gravi oratione adhortatus, in ſuam ſententiam facile traxit.

„ Ab eo colloquio Tribulum rediit Regalatus, rebuſque illic probe compoſitis, Aquileriam profectus eſt. Ibi cum ineunte Quadrageſima cœpiſſet vitio ſtomachi conflictari, per totum ejuſdem intervallum decubuit. Solemni paſchatis die cum cæleſti pane ſeſe refeciſſet, multa ſubinde ad Fratres ſuos circa lectulum lacrymantes de vita Chriſti imitanda, de diligenda paupertate, de abjiciendis ſecularibus deſideriis ardentiſſime peroravit. Poſtera vero die cum difficilem jam omnino, atque impeditiſſimum anhelitum traheret, ſanctumque Oleum ad extremam illi impertiendam unctionem fuiſſet allatum, eos ut paululum ceſſarent precatus eſt, admonens, Palentinum Epiſcopum mox adfuturum, de cujus manu ultimum hoc ſacramentum ſuſciperet. Tum a Præfecto Cœnobii cum impetraſſet, ut viliſſimam inter omnes lacernam ſibi permitteret, oculis in Cælum ſublatis, animoque in inſtantem gloriæ coronam defixo, ſuam in Dei manus commendans animam, iiſdem vocibus, quibus moriens in Cruce Jeſus Dominus Patrem oraverat, inter Fratrum ſuorum preces & lacrymas placidiſſima Juſtorum morte ſuam in Deo vitam abſcondit anno ſalutis noſtræ milleſimo quadringenteſimo quinquageſimo ſexto, tertio Kalendas Aprilis, ætatis ſuæ ſupra ſextum ſexageſimo.

„ Vulgata ipſius morte, cum ingens illico hominum concurſus fieret ad Cœnobium, id primo omnibus ſpectaculum fuit, quod Regalati corpus poſt aliquot dies non modo molliuſculum foret atque flexibile, ſed odorem etiam ſuaviſſimum redoleret. Mox vero, cum peractis rite exequiis in communi Fratrum ſepulcro humatum eſſet, ex implorato Regalati nomine præſentiſſimam ejus opem plures experti ſunt. Et revera Deus Optimus Maximus, qui in Sanctis ſuis mirabilis ſemper fuit, non modo cum adhuc viveret Regalatus, ad teſtandam ejus ſanctitatem in terris, omnipotentiæ ſuæ divitiis eum abundantiſſime cumulaverat, ſed poſtquam obierat, ad ejus gloriam manifeſtandam in Cælis, miraculis etiam eum mirificare dignatus eſt. Quæ cum ſingula recenſeri non poſſint, ea tamen quatuor prætermittenda non ſunt, quæ jam

Acta Canon.

,, pridem rite probata tanti ponderis fuerunt, ut,
,, cum de Regalato inter Sanctos referendo poſtmo-
,, dum ageretur in Sacra Rituum Congregatione, he-
,, roicæ ejus virtutes ſatis per ea confirmatæ declara-
,, rentur. Cum enim juxta legum præſcripta ocula-
,, tis teſtibus ob temporis antiquitatem amplius pro-
,, bari eæ non poſſent, Sacra Rituum Congregatio
,, peculiari Decreto ſuo, edito die decima ſexta No-
,, vembris anni milleſimi ſexcenteſimi trigeſimi am-
,, pliſſime declaravit, per hæc quatuor miracula teſti-
,, monium quodlibet ſatis abunde ſuppleri.
,, Primum in eo ſitum eſt, quod, cum procuratis
,, quondam Aquilerianæ Familiæ negotiis, Tribula-
,, num domicilium pro ſuo munere Regalatus conſti-
,, tuiſſet inviſere, ſeque hora ſeptima una cum So-
,, cio contuliſſet in viam, divinitus factum eſt, ut
,, hora octava in Tribulano Conventu reperiretur,
,, quadraginta paſſuum millibus nudis pedibus unius
,, horæ ſpatio confectis. Quo certe agilitatis mira-
,, culo ſummam fidelis atque prudentis miniſtri ſui
,, diligentiam, qui ipſum conſtituerat ſuper familias
,, ſuas, Dominus luculentiſſimo veluti teſtimonio com-
,, probavit.
,, At illud fortaſſe mirandum magis, quod ſingu-
,, larem Regalati erga pauperes charitatem a moroſis
,, quibuſdam hominibus reprehenſam, novo inuſitato-
,, que portenti genere vendicare Deus voluit, & ho-
,, neſtare. Erant inter Regalati Fratres, a quibus i-
,, pſe, quod nullum in elargiendis eleemoſynis tene-
,, ret modum, temere incuſaretur. Contigit igitur
,, aliquando, ut, dum collecta ex communi menſa
,, panis & carnis fruſta deferret ad pauperes, ipſi
,, obvius Vicarius occurreret, & ab eo quid haberet
,, in ſacciperio importunus percunctaretur: Divino
,, tunc Regalatus afflatus ſpiritu omnipotentis Dei,
,, qui ea, quæ non ſunt, tamquam ea, quæ ſunt,
,, pariter vocat: Flores ſe habere, reſpondit. Quo-
,, niam vero ea erat anni tempeſtas, qua nulli certe
,, flores, niſi divinitus vernare poterant, ideoque ad
,, hanc Petri vocem videretur hærere Vicarius, ſac-
,, culum continuo Petrus explicuit; neque jam, quas
,, vere detulerat, panis carniſque reliquias, ſed re-
,, centiſſimas in eo candidas purpureaſque roſas oſten-
,, dit. Cujus rei fama cum longe lateque finitima
,, loca omnia pervaſiſſet uſque Valliſoletum, incredi-
,, bile dictu eſt, quantam erga Regalatum excitaverit
,, univerſarum gentium exiſtimationem.
,, Sed his etiam longe majora ſunt, quæ in exten-
,, to Servi ſui brachio a Deo facta fuiſſe ſigna di-
,, cuntur. Quod enim de Apoſtolo Petro tradunt E-
,, vangelia, ut ſuper maris undas ad Dominum am-
,, bularet, id uſitatum plane fuit Regalato & familia-
,, re, ut Durii aquas ſicco pede trajiceret; Quoties
,, enim accideret, ut flumen illud ſuperaturo navicu-
,, la in promptu non eſſet, poſito Regalatus pallio,
,, eoque ſuper undas extenſo, ſupra illud inſiſtens trans
,, fluvium gradiebatur. Ex quibus, aliiſque miracu-
,, lis, quæ Dei virtute Regalatus operabatur, tanta
,, de eo conſecuta jam fuerat populorum opinio, ut
,, in ipſum tamquam in abſolutiſſimum Apoſtolici
,, Inſtituti hominem intuerentur.
,, Rei autem novitate ac magnitudine omnium ex-
,, cellentiſſimum illud fuiſſe videtur, quod poſt ejus
,, obitum patratum eſt. Mendicus quidam Cœnobii
,, Janitorem adierat, reliquias menſæ, uti aſſolet,
,, accepturus: Cum vero eæ omnes in egentium tur-
,, bam jam fuiſſent a Janitore antea diſtributæ, miſe-
,, ſer ille vacuus atque hians dimiſſus eſt. Is vero
,, cum & vehementer eſuriret, & alias a Regalato
,, eleemoſynam quotidie certam ſoleret accipere, Tem-
,, plum gemebundus ingreſſus, & ad Regalati ſepul-
,, crum in genua provolutus: *Si tu viveres* (inquit)
,, *Regalate, non ego ſane duriter adeo viverem, nec*
,, *mihi, quo paſcerer, nunc deeſſet*. Vix hæc Mendi-
,, cus: Continuo ſepulcrum, mortalium nullo mo-
,, liente, apertum eſt; manum Regalatus exeruit, &
,, pane Supplici dato, confeſtim retraxit. Porro tan-
,, ti miraculi magnitudine mirum in modum percul-
,, ſi tum Mendicus, tum reliqui, qui aderant, ſpe-
,, ctatores primo quidem obſtupeſcere, tum in altiſ-
,, ſimas lætitiæ voces erumpere, poſtremo per univer-
,, ſam Hiſpaniam rem evulgare, eamque incredibili
,, admiratione complere.

,, Sepulcrum igitur Regalati jam inde ab ejus obi-
,, tu magna populorum frequentia cœptum eſt cele-
,, brari, ejuſque Reliquiæ magno ſemper in honore
,, habitæ ſunt. Hinc trigeſimo ſexto poſt ejus obitum
,, anno Eliſabetha Caſtellæ Regina Aquileriam pro-
,, fecta loculamentum corpori ſane elegans ex alaba-
,, ſtrite marmore excitandum curavit, ubi quatuor ea
,, miracula, quorum ante meminimus, anaglyptico
,, opere affabre viſuntur expreſſa. Quo factum eſt,
,, ut ejus cultus per inſequentes ætates mirum in mo-
,, dum fuerit amplificatus. Hoc autem rite approba-
,, to, Innocentius XI. Pontifex Optimus Maximus
,, Officium & Miſſam in ipſius honorem quotannis
,, celebrari permiſit, anno milleſimo ſexcenteſimo o-
,, ctogeſimo quarto Kalendis Martii: Cum in eam
,, rem orando inſtandoque Carolus eo nomine ſecun-
,, dus Hiſpaniarum Rex Catholicus, Regina Uxor,
,, ejuſque Mater, Ludovicus Portocarrerus Cardina-
,, lis ampliſſimus, pluresque inſignes Epiſcopi vehe-
,, menter incubuiſſent. Triennio poſt, cum in Tem-
,, plo Aquilerienſi Sacellum cultu magnifico fuiſſet
,, excultum, & Regalato dicatum, in illud ejus oſſa
,, ſolemni pompa delata ſunt, eodem Pontifice per-
,, mittente.
,, Anno poſt ſexageſimo, cum de Regalato in
,, Sanctorum catalogum referendo ageretur, BENE-
,, DICTUS XIV. Pontifex Optimus Maximus,
,, idemque cum rerum omnium, tum earum præci-
,, pue ſcientia, quæ in Divorum conſecratione legi-
,, tima poſitæ ſunt, facile princeps, nova quædam
,, miracula, quæ poſt indultam venerationem, Petri
,, ope invocata, acta fuiſſe ferebantur, in examen
,, vocavit. Ea autem in ſolitis pluribus Congregatio-
,, nibus probe riteque diſcuſſa cum fuiſſent, die tan-
,, dem decima quarta Julii anni milleſimi ſeptingen-
,, teſimi quadrageſimi quarti Apoſtolica ejuſdem Sum-
,, mi Pontificis declaratione duo, quæ ſequuntur, pro-
,, bata ſunt & publicata.
,, Anno milleſimo ſeptingenteſimo quinto Didacus
,, quidam Sacerdos cognomento Plaſentia, cum mor-
,, bo comitiali affectus eſſet, epileptico paroxiſmo
,, quodam die repente correptus, in domeſticum fo-
,, cum prunis ardentibus maxime tunc forte refertum
,, in præceps ruit, plenamque ollam ferventis aquæ
,, cum ſubvertiſſet, cum cetera membra, tum oculi
,, præcipue ex eo caſu ita labefacti ſunt atque caliga-
,, verunt, ut cæcus omnino fieret. Fruſtra adhibitis
,, per aliquot menſes medicaminibus, ejus ſalus con-
,, clamata jam per Medicos fuerat, animumque Di-
,, dacus ipſe deſponderat; Implorato tamen Regalati
,, auxilio, ejuſque cucullo oculis admoto, ita luci re-
,, ſtitutus eſt eo contactu, quo quoad vixit, multo
,, quam antea vividiores habuerit oculos, acieque me-
,, liores.
,, Anno vero milleſimo ſeptingenteſimo trigeſimo
,, ſeptimo Brigittæ Ortegæ in ſiniſtra, ut appellant,
,, lumborum regione vitiatis carnibus ex intercluſa
,, ſanie, quæ prius ex quodam tumore manabat uber-
,, rima, ulcus ita horrendum erupit, ut & aliquæ
,, coſtæ pure corruptæ omnino fuerint extrahendæ,
,, & ulcere hiante renes nudi apparerent. Medicatio-
,, ne admodum longa, & operoſa non ſolum nihil
,, eſt actum, ſed ulcus in fiſtulam converſum eſt ita
,, periculoſam, ut peritiores manum ipſi admovere
,, auſi non ſint; febri etiam cum mulier arderet, &
,, ſumma doloris acerbitate afficeretur, rebus acciſis
,, ac prope perditis, ad Regalatum confugere, Deo
,, interius incitante, conſtituit. In equo igitur, ut
,, potuit, leucarum ſex hiſpanienſium itinere ad A-
,, quileriam contendit Petri Reliquias veneratura,
,, ejuſque opem imploratura. Quod cum feciſſet ma-
,, jori, quo poterat, fervore ſpiritus, ſeque poſtea
,, dediſſet in viam in patriam reverſura, vix ali-
,, quantulum progreſſa fuerat, cum equo deſiliens ge-
,, ſtienſque præ gaudio, valere ſe optime inclama-
,, vit, nulliſque aut renum, aut lumborum doloribus
,, ultra cruciari. Et revera a Marito itineris comi-
,, te, arte Chirurgo, etiam atque etiam recognita
,, fiſtula deprehenſum eſt, eam cicatrice modice ob-
,, ducta penitus coaluiſſe, & morbum morbique reli-
,, quias omnes momento temporis abſterſas eſſe: quin
,, etiam auctis eodem tempore priſtinis viribus, ha-
,, bitu corporis firmiore deinceps fuit, ſuiſque mu-

„ neribus, ut anteà fecerat, exequendis cum primis
„ idonea. Hæc ea ſunt, quæ pluribus aliis omiſſis
„ in antiquiſſima hac cauſa, tamquam omnium cer-
„ tiſſima, referenda eſſe putatum eſt. Illud unicum
„ remanet obſervatu digniſſimum, quod a Sanctiſſimo
„ Domino Noſtro factum eſt in hujus cauſæ favo-
„ rem, quo, cum ſummum eidem decus auctum fue-
„ rit & ornamentum, tum quanti ea ſit meriti lu-
„ culentiſſime declaratur. Sanctiſſimus ſiquidem Do-
„ minus Noſter pro ſumma ſua illa, ac pene incre-
„ dibili cognitione, quam in hujus præcipue generis
„ cauſis aſſiduo tot annorum ſtudio, improboque la-
„ bore ſibi acquiſiverat, æquiſſime non minus, quam
„ ſanctiſſime ſtabiliverat die vigeſima ſecunda Aprilis
„ anni milleſimi ſeptingenteſimi quadrageſimi primi,
„ ut Servis Dei, quorum virtutes heroicæ oculatis
„ eſſent teſtibus deſtitutæ, honores divini nequaquam
„ decernerentur, niſi quatuor poſt mortem patrata
„ miracula Apoſtolicæ Sedis judicio comprobarentur.
„ Hoc igitur ipſo vitio Regalati cauſa cum labora-
„ ret, ſolemnis ejuſdem Canonizatio haberi minime
„ poterat, niſi quatuor prius fuiſſent rite aſſerta mi-
„ racula. Animadvertens vero idem Summus Ponti-
„ fex in heroicis Regalati virtutibus confirmandis ocu-
„ latorum teſtium auctoritatem quatuor miraculorum
„ teſtimonio fuiſſe ſuppletam, hinc ejuſdem cauſam
„ in earum numero, de quibus in ſuo Decreto lo-
„ quutus fuerat, minime comprehendi ampliſſime de-
„ claravit die ſecunda Auguſti ejuſdem anni.
„ Cum itaque duobus præfatis miraculis Apoſtoli-
„ cæ confirmationis fuiſſet robur adjunctum, & in
„ generali Rituum Congregatione habita coram San-
„ ctitate Sua die vigeſima ſecunda Septembris anni
„ milleſimi ſeptingenteſimi quadrageſimi quarti ab o-
„ mnibus Patribus unanimi ſenſu affirmatum, tuto
„ poſſe beatum Petrum Regalatum in Sanctorum nu-
„ mero recenſeri: poſt effuſas ad Deum plurimas
„ preces, & imploratam in re tam gravis momenti
„ cæleſtis luminis opem, die tandem ſexta Octobris
„ ejuſdem anni beatum eumdem Petrum Regalatum
„ Sanctorum faſtis adſcribi poſſe publice declaravit.
„ Hoc autem ut fiat, Catholicæ Hiſpaniarum Fami-
„ liæ Reges, & univerſus Minorum ſancti Franciſci
„ Ordo preces ab initio cauſæ Sanctæ Sedi porrectas
„ & confirmant, & augent.

COMPENDIUM

Vitæ, Virtutum, & Miraculorum, necnon Actorum in Cauſa Canonizationis BEATI JOSEPHI a Leoniſſa Sacerdotis Profeſſi Ordinis Minorum ſancti Franciſci Capuccinorum.

Ex Monumentis Sacræ Rituum Congregationis.

„ JOSEPH in Baptiſmate nuncupatus Euphranius,
„ Leoniſſæ Aprutii Oppido non ignobili natus
„ anno Domini milleſimo quingenteſimo quinquage-
„ ſimo ſexto, pridie nonas Januarii, Joanne de Deſi-
„ deriis & Franciſca de Paulinis ingenuis honeſtiſque
„ parentibus, quam ſublimiter electus fuiſſet in ſor-
„ tem Domini, ſingulari eidem collocato ab ipſis in
„ cunabulis beneficio, divinitus manifeſtatum fuit.
„ Cum enim parum abſuiſſet, quin adhuc lactens a
„ matre dormiente incaute ſuffocaretur in lecto, ea
„ gravi alapæ ictu inviſibili manu percuſſa, & a ſo-
„ mno experrecta, imminentis mortis periculo ere-
„ ptus eſt. Puer vero, ubi primum per ætatem li-
„ cuit, honeſte a parentibus inſtitutus, & vultu to-
„ tiuſque corporis conformatione cæleſtem plane in-
„ dolem ſpirans, cœpit eximia futuræ ſanctitatis in-
„ dicia præſeferre. Ab iis ſiquidem oblectamentis,
„ quibus ætas puerilis duci maxime ſolet, vehemen-
„ tiſſime abhorrens, de nulla alia re magis delectaba-
„ tur, quam de inviſendis frequenter Eccleſiis, &
„ ſingulari quadam animi voluptate jam tum ſedulam
„ orationis ſtudio operam impendebat. Vix annos ſe-
„ ptem natus, cum miro quodam amore ſilentii, in-
„ credibili erga inopes miſericordia, & perpetua qua-
„ dam, ſibique ſemper conſtanti morum ſuavitate &
„ gravitate commendaretur, tum in puero plane mi-
„ randum, quod in pervigiliis beatiſſimæ Dei Geni-
„ tricis, & ſextis quibuſque feriis tam rigidum ſibi
„ jejunium indixit, ut ſolo pane & aqua vitam li-
„ bentiſſime toleraret. Grandior poſtea natu factus,
„ caſtigatior etiam in dies evaſit atque perfectior.
„ Cum enim in Societatem Sanctiſſimi Salvatoris de-
„ diſſet nomen, non ſolum corpus flagellis cœpit a-
„ criter cædere, divinis ſeſe frequentius Sacramentis
„ munire, aliiſque chriſtiano homine dignis operibus
„ impenſius incumbere, ſed etiam (quod in ea æta-
„ te admiratione digniſſimum eſt) æquales ſuos, qua
„ poterat, ad pietatis ſtudium hortari, & pro viri-
„ bus ſuadere, ut coercendis pravis animi cupiditati-
„ bus primo tempore aſſueſcerent, & a choreis præ-
„ ſertim, ceteriſque ejus generis oblectamentis, qui-
„ bus in ſummum periculum adducitur ſpiritus, tem-
„ perarent.
„ Parentibus e vita ſublatis, Viterbium profectus,
„ ut apud Patruum, qui in ea Civitate magna cum
„ laude publico docendi munere fungebatur, liberali-
„ bus diſciplinis animum coleret, litterarum ſtudium
„ cum religione, pietate, innocentia arcte adeo co-
„ pulavit, ut ab eo uberrimum retulerit fructum, his
„ vero admirationem in omnibus excitaret. Caſtimo-
„ niæ & pudicitiæ eo uſque amans fuit, ut, cum i-
„ dem Patruus honeſtiſſimarum nuptiarum cum opu-
„ lenta, ac nobili genere nata virgine ipſi moleſtiſ-
„ ſimus eſſet auctor, non modo eas conſtantiſſime
„ repudiarit, perpetua Deo vota virginitate, ſed eo
„ urgente atque ſollicitante, tantum fuerit animo
„ commotus ac perturbatus, ut iniquo morbo corre-
„ ptus, eo in dies ingraveſcente, reverti in Patriam
„ coactus ſit. Ibi omni timore vacuus, omni etiam
„ morbo brevi convaluit. Cum vero de novo vitæ
„ genere ſecum ipſe ſtatim deliberaſſet, qua maxima
„ poterat celeritate ſacræ Capuccinorum Familiæ no-
„ men dare conſtituit. A quo Religionis propoſito
„ cum multis Domeſticorum blanditiis, precibus,
„ miniſque ſæpe tentatus deduci minime poſſet, læ-
„ tus tandem & victor in eorum Patrum Sodalita-
„ tem adſcitus eſt.
„ Tirocinio abſoluto, ſolemnibus emiſſis votis,
„ egregiaque navata operâ tum Philoſophicis, tum
„ Theologicis diſciplinis, concionandi provinciam ab
„ Ordinis Superioribus ultro ſibi commiſſam obedien-
„ tiæ virtute, ac pene invitus accepit; Quam qui-
„ dem, cum ſingulari Religionis reparandæ augendæ-
„ que pietatis zelo ſucceſus eſſet, fortiter maxima-
„ que populorum utilitate ſuſtinuit. Cum vero inte-
„ rea contigiſſet, ut quidam ex eadem Capuccinorum
„ Familia non ita pridem vita functus ſeſe ipſi vi-
„ dendum dediſſet, ut vivens, Deo annuente, pro-
„ miſerat, & ab eo de ſumma divini judicii ſeveri-
„ tate multa intellexiſſet, tanto metu atque terrore
„ perculſus eſt, ut quaſi ad virtutem lento tunc pe-
„ de progrederetur, de ineundo aſperiori ac perfectio-
„ ri vitæ genère deliberaret. Animo igitur reputans,
„ ſe certiſſimam privatam ſalutem ſuam operaturum,
„ ſi pro publica Chriſtianorum, & Infidelium ani-
„ mam ſuam devoveret & poneret, Conſtantinopolim
„ cogitavit, ubi & opem ferret noſtris hominibus in
„ moleſtiſſimam captivitatem abductis, & alienos a
„ vera pietate populos Romanæ Religioni conjunge-
„ ret, aut certe pro lege Chriſti crudeliſſimam mor-
„ tem oppeteret. Facultate poſt diutinas preces a Su-
„ perioribus impetrata, cum maritimo itineri ſe com-
„ miſiſſet, non unum habuit divinæ erga ſe volunta-
„ tis atque benevolentiæ evidentiſſimum argumentum.
„ Exorta ſiquidem repente horribili tempeſtate, cum
„ navis in immenſum creſcentibus fluctibus operire-
„ tur, Nautis omnibus animum deſpondentibus, non
„ modo ſolus Joſeph tamquam vir magnæ fidei non
„ dubitavit, ſed omnium admiratione precibus ſuis
„ obtinuit, ut ſubito fieret in mari tranquillitas ma-
„ gna. Cum viaticum paulo poſt fuiſſet exhauſtum,
„ paucula quaſdam, quæ Joſepho forte ſupererant,
„ panis reliquias ad ejus preces adeo Deus amplifica-
„ vit & auxit, ut omnibus ad veſcendum illæ ſuppe-
„ terent. Egreſſus autem e navi, cum reliquum iti-
„ neris pedibus conficere conſtituiſſet, quaque verſum
„ ſibi foret eundum penitus ignoraret, Fratris Filium
„ jam pridem e vivis in Oppido Leoniſſæ ſublatum
„ ſibi habuit occurrentem, qui, Patruo ejuſque So-
„ dalibus ad quoddam beatæ Virginis Templum Ur-
„ bi

„ bi Conſtantinopolitanæ conterminum ductis, ex o-
„ mnium conſpectu improviſus evanuit.
„ Divinis hiſce lætus auguriis Urbem Joſeph in-
„ greſſus, nullis incommodis, nullis laboribus, nullis
„ difficultatibus frangi potuit aut retardari, quo mi-
„ nus chriſtianos homines in miſerrima illa captivi-
„ tate jacentes omni, qua poterat, ope levaret, eri-
„ geret, ſolaretur. Quin etiam cum ea ſpe tenere-
„ tur, ſi ad ejurandam Mahumetanam ſuperſtitionem
„ ſupremus ipſe Turcarum Tyrannus adduci potuiſ-
„ ſet, fore ut facile Populus univerſus voluntati
„ exemploque Principis ſe conformaret, vehementio-
„ ri quodam Religionis ſtudio inflammatus eum adi-
„ re conſtituit, eique ſe ducem eſſe & auctorem ad
„ amplectendam Chriſti doctrinam. At vero, dum
„ magno animo, fidentique expleturus conſilium ſuum
„ in intima Principis cubicula pedem tentat inferre,
„ regii Satellites concurſu facto hominem compre-
„ hendunt, & pugnis, calcibus, verberibus, omnique
„ contumeliarum genere cruciatum in arctam custo-
„ diam detrudunt. Gaudebat Athleta Chriſti fortiſ-
„ ſimus, quod dignus habitus eſſet, qui contumelias
„ atque tormenta pro Jeſu nomine pateretur, nihil-
„ que illi gratius poterat evenire, quam ſi inter ſup-
„ plicia quælibet acerbiſſima Chriſtianam fidem ſuo
„ ſanguine confirmaret. Votis ejus arriſit Deus: La-
„ ta enim in eum mortis ſententia ſæviſſimo quodam
„ ſupplicio perimendus Satellitibus traditur, a quibus
„ pede manuque dexteris unco ferreo e ſublimi ſu-
„ ſpenſus eſt ea lege, ut tamdiu ex ea trabe pende-
„ ret, quamdiu dolore & fame confectus crudeliſſimo
„ mortis genere animam exhalaret. Spe tamen ſua
„ fruſtrati ſunt; Quamvis enim neque ipſe marty-
„ rio, neque martyrium ipſi defuerit, ſola tamen ea
„ mors defuit, quam unam, ut diſſolveretur, eſſet-
„ que cum Chriſto, ardentiſſime cupiebat. Poſtquam
„ ſcilicet triduo hujuſmodi crudele ſupplicium invi-
„ cto animo toleraverat, fidemque catbolicam elata
„ voce teſtatus fuerat, Satellitibus igne fumoque ſup-
„ poſito, fruſtra obnitentibus, ut voce intercluſa ha-
„ lituque prohibito vel interiret, vel concionari de-
„ ſineret; factum eſt, ut Angeli in forma pueri be-
„ neficio vinculis ſolutus ex unco deponeretur. Cu-
„ ratis ſubinde ab eodem de repente vulneribus, vi-
„ ribuſque cibo aliquantulum reparatis, in Italiam
„ juſſus eſt remeare, aliud martyrii genus pro bo-
„ no chriſtianæ Reipublicæ ſubiturus. Cui cum vir
„ ſanctiſſimus paruiſſet, iterque repeteret, Græ-
„ cum Antiſtitem, qui turpiter a Religione deſci-
„ verat, atque in impietatis præmium gerendam
„ primariam acceperat Præfecturam, ab errore ſuis
„ concionibus revocatum ſecum victor abduxit.
„ Itaque in Italiam reverſus, ſatis explicari non
„ poteſt, quam aſſiduum fortemque legis divinæ præ-
„ conem ſeſe præberet, & quantus in eo eſſet, ut
„ male affectos Fideles reduceret ad ſanitatem, pro-
„ bos vero acrius ad virtutem & pietatis ſtudium ac-
„ cenderet. Cum vero proſpiceret abunde ſemper in
„ Urbibus ſacros ſuppetere Concionatores, qui ani-
„ marum ſaluti religionique conſulerent; contra au-
„ tem in Pagis, Villis, locisque campeſtribus, ubi
„ meſſis eſt multa, paucos eſſe Operarios, qui am-
„ bulantibus in umbra mortis Evangelicæ veritatis
„ lumen afferrent; hos ipſe ſibi erudiendos, infor-
„ mandos, evangelizandos ſtudioſe propoſuit. Totius
„ igitur anni curriculo, quadrageſimali præſertim
„ tempore per Vicos & Caſtella circumiens Vir ve-
„ re Apoſtolicus tanta æſtuabat erga Proximos cha-
„ ritate, ut & dies integros a ſolis ortu uſque ad
„ occaſum itineribus, concionibuſque conſumeret, &
„ ſexies, ſepties, undecies etiam aliquando, atque
„ duodecies diverſis locis, diverſis populis, diverſis
„ argumentis eodem ſemper fervore ſpiritus, eadem
„ ſemper mentis alacritate quotidie concionaretur.
„ Mirandum plane, quod vir tot auſteritatibus pene
„ conſumptus, ſacco indutus, cilicio, loricaque ferrea
„ præcinctus, ſolo quandoque panis fruſtulo ab Agrico-
„ lis pauperrimis emendicato ſub veſperam paſtus, im-
„ bre ſæpiſſime madidus, vehementiſſimo æſtu ſolis exu-
„ ſtus, ardenti etiam febri aliquando cruciatus, ut Chri-
„ ſto lucrifaceret animas, tot itineribus non laſſaretur,
„ tot laboribus non frangeretur, nulla aeris intemperie
„ perterreretur, nulla corporis ægritudine retardaretur.
„ Neque tamen his ſolum confiniis, licet ampliſ-
„ ſimis charitatis ejus ſpatia contineri potuerunt;
„ ſed ea uſque adeo extendi voluit, ut cum tot flu-
„ mina emitteret aquæ vivæ ad irriganda Fidelium
„ corda e ſuggeſto, non ideo tamen ſibi acquieſcen-
„ dum putaret. Si quos enim præterea a veritatis
„ tramite errantes intellexiſſet, eos ipſe in privatis
„ etiam eorum domibus, in publicis etiam ſemitis
„ convenire non dubitabat, eoſque exhortando, ob-
„ ſecrando, increpando in omni patientia & doctrina
„ transferre de tenebris & umbra mortis in Regnum
„ filiorum Dei totis viribus conabatur. Quin etiam
„ intelligens, quemlibet adoleſcentem juxta viam
„ ſuam, etiam cum ſenuerit, ab ea non receſſurum,
„ pueriſque rite inſtitutis perennem fieri pietatem,
„ ad eos etiam inſtruendos informandoſque charitatis
„ ſuæ viſcera dilatavit. In Eccleſiis igitur, in pla-
„ teis, in vicis, in domibus, in ipſis montium ca-
„ vernis quos invenire & congregare poterat, ruſti-
„ cos pueros & Paſtores primis fidei elementis in-
„ ſtruere, neceſſaria Religionis myſteria edocere, ſa-
„ lutaribus monitis confirmare, ſancto timore Domi-
„ ni imbuere, patientia incredibili ſummaque ſui ſpi-
„ ritus ſuavitate, quoties licuit, minime præter-
„ miſit.
„ Porro, cum tantis laboribus pro Fidelium utilita-
„ te ſuſceptis congruum foret, ut fructus ampliſſimus
„ reſponderet, mirum eſſe non debet, quod Joſepho
„ in vinea Domini ſtrenue adeo laborante, plantan-
„ te, rigante, Deus maximum dederit incrementum.
„ Certum enim eſt, quod homines flagitioſiſſimi ad
„ ſanam frugem revocati fructus pœnitentiæ digniſſi-
„ mos ediderunt; quod mulieres libidinis cœno ſe-
„ pultæ a peccandi conſuetudine feliciter emerſerunt;
„ quod & privatæ Perſonæ, & Familiæ quamplu-
„ res, & integri pene populi cum odiis acerbiſſimis
„ inter ſe multo tempore dimicaſſent, iis extinctis
„ in gratiam fide optima redierunt; quod blaſphe-
„ miis ad Inferum detruſis omnium ora Dei laudi-
„ bus reſonarunt; quod Templa in pluribus locis aut
„ reparata, aut ſacra ſupellectili decenter ornata, aut
„ etiam a fundamentis extructa ſunt; quod aleæ vi-
„ tium eliminatum; quod repreſſa chorearum licen-
„ tia; quod bacchanaliorum conſuetudines extirpatæ.
„ Interea, cum tot tantaſque quotidianas clades ac-
„ ciperet infenſiſſimus humani generis hoſtis, & tan-
„ ta ipſi inferretur, uno Joſepho auctore, pernicies,
„ incredibile dictu eſt, quanta in eum indignatione
„ excandeſceret, quantas ipſi moliretur inſidias, quan-
„ tas contra illum excitaret tempeſtates. Quoniam
„ vero collectam diu rabiem ipſe per ſe in Joſephum
„ effundere prohibebatur, effecit, ut hoc ipſum per
„ improbos quoſdam homines miniſtros ſuos, quo-
„ rum vitia moreſque corruptos Apoſtolica libertate
„ reprehendebat, abundantiſſime conſequeretur: Ita-
„ que cum innumeris fuiſſet ab iis laceſſitus injuriis,
„ maximiſque contumeliis affectus, eo tandem furo-
„ ris inſaniæque deventum eſt, ut in publico omnium
„ conſpectu, medioque Oppidi foro barba ipſi per
„ ſummam injuriam avelleretur, verberique & cola-
„ phis immaniter cæderetur, & parum abfuerit, quin
„ a ſceleſtiſſimo quodam, arrepto utraque manu ca-
„ putio, eoque collo arcte perſtricto, eliſiſque fauci-
„ bus præfocaretur. Quæ tamen omnia tam æquabi-
„ li invictoque animo vir vere Chriſtianus toleravit,
„ ut charitatis, patientiæ, humilitatis exemplar eva-
„ ſerit admirandum. Gaudio ſiquidem in tribulatione
„ pro Chriſto ſuperabundans cum malediceretur be-
„ nedicebat, cum perſecutionem pateretur, ſuſtine-
„ bat, cum blaſphemaretur, obſecrabat; & Chriſti
„ Jeſu mortificationem in corpore ſuo circumferens,
„ ejuſque conſilium peragens percutienti maxillam,
„ alteram protinus offerebat.
„ Neque vero conſtanti adeo voluntate æternam
„ tantum animarum ſalutem Joſephus operabatur,
„ ſed dici vix poteſt quantam ſuſceperit etiam cor-
„ porum curam, quantoque amore inopes omnes
„ complecteretur. Hinc non ſolum eos cibos, qui ſi-
„ bi contingebant, majori ex parte cum pauperibus
„ communicabat, & omnes communis menſæ reli-
„ quias diligentiſſime colligebat egenis impertiendas,
„ ſed non exiguam inſuper horti aream de Superio-
„ rum licentia ſuis ipſe manibus colens, quidquid
„ inde

„ inde aut fructuum accipiebat aut olerum, id omne
„ amantiſſime pauperibus elargiebatur. Guardianus
„ porro cum fuit, etſi nunquam domo diverteret,
„ quin ſecum deferret aliquid, quo obvios in via
„ pauperes ſolaretur, quandoque tamen cum nihil ſi-
„ bi præterea reliquum foret, eo uſque voluit eſſe
„ miſericors, ut ſuis ipſe veſtibus trementes ex fri-
„ gore pauperes operiret. Si vero quandoque Apo-
„ ſtolico muneri incumbens in aliquo extra Conven-
„ tum hoſpitio degeret, (quod ſæpiſſime continge-
„ bat) tum in illud pauperes turmatim compellere,
„ ibi eos a capitis veſtiumque ſordibus purgare, pe-
„ des eorum tergere, plagas curare & oſculari gau-
„ debat; tum lautioribus, quibus poterat, eſculentis
„ reficere, ſomnoque opportuno in præparatis lectu-
„ lis recreare. Quin etiam in ipſas ſe inſinuans ſe-
„ cretiſſimorum carcerum obſcuritates, confectos ibi
„ ſqualore ac fame homines, omni quocumque mo-
„ do poterat, relevare ſatagebat; ſi quem vero eo-
„ rum vel innocentem deprehenderet, vel morti de-
„ ſtinatum intelligeret, illius cauſam apud Judices
„ agere; hunc vero omni, quo poſſet, officii genere
„ apud Deum juvare & conſolari ſtudebat. Cum au-
„ tem vehementiſſime optaret, ut, qua ipſe æſtua-
„ bat, ſingularis charitas in omnium animos diffun-
„ deretur, & ad futuras etiam ætates tranſmitteretur,
„ a ditioribus quibuſcumque, qua precibus, qua mo-
„ nitis, qua minis, qua pollicitationibus impetravit,
„ ut ſuam in ſublevandis pauperibus operam colloca-
„ rent. Quo factum eſt, ut ex eleemoſynis collata
„ pecunia, plura in diverſis Oppidis vel inſtaurave-
„ rit, vel excitaverit pauperum & peregrinantium
„ Hoſpitia, & certos perpetuoſque Pietatis, ut vo-
„ cant, Montes ſolertiſſime ſtabiliverit, quorum fru-
„ ctus in egenorum beneficium erogarentur.

„ Hæc autem pietatis officia Deo fuiſſe acceptiſ-
„ ſima pluribus inſignibuſque miraculis Deus ipſe te-
„ ſtatus eſt: Inter quæ illud non eſt prætermitten-
„ dum, quod Ocriculi ſumma omnium admiratione
„ patratum eſt. Ibi enim cum eſſet Joſeph, habuiſ-
„ ſetque ſermonem de eo Chriſti miraculo, quo quin-
„ que panibus & duobus piſcibus quinque hominum
„ millia ſaturaverat, quoniam ſumma id temporis
„ annonæ caritate ii Populi laborabant, ſua in Deum
„ fide Joſephus obtinuit, ut ex perexigua farina,
„ quam acceperat ex eleemoſyna, tanta panis copia
„ conficeretur, quanta ſufficeret integro illi populo,
„ finitimiſque, quæ ad concionem confluxerant, gen-
„ tibus abundantiſſime ſaturandis. Borbonii item,
„ cum in ſumma pariter rei frumentariæ anguſtia de
„ eodem Chriſti miraculo verba feciſſet, & perexi-
„ guam farinæ eleemoſynam accepiſſet, nedum ea
„ mille ſexcentorum hominum famem explevit, ſed
„ etiam tanta panis copia ſuperfuit, quanta eſſet
„ ſatis, ut poſtero die toti populo diſtribueretur.

„ Hactenus de eo ſpiritu Domini ferventiſſimo,
„ quo vir Apoſtolicus ferebatur in eos omnes, quos
„ ſibi conjunxerat chriſtiana charitas. De iis modo
„ virtutibus pauca ſubdenda ſunt, quibus in excolen-
„ da domeſtica vitæ ratione mirifice effulſit: Inter
„ quas cum principem ſibi vindicet locum humilitas,
„ hinc non immerito, cum magnum ab initio con-
„ ſtruere cuperet ædificium ſanctitatis, de jaciendo
„ prius cogitavit alto fundamento humilitatis. Quam-
„ obrem & internam animi demiſſionem vigilantiſſi-
„ me coluit, & contemptus hominum ardentiſſime
„ concupivit; oblatos in Religione honores & gra-
„ dus, quoad potuit, conſtantiſſime recuſavit, eoſque
„ obedientiæ virtute ſuſceptos citius, quo potuit,
„ dimittendos curavit. Et quemadmodum domum
„ verrere, terram effodere, lances in coquina deter-
„ gere, exportare vaſa in contumeliam, viliora quæ-
„ que præſtare, tamquam qui omnium abjectiſſimum
„ ſe putabat, jucundiſſimum illi fuit: ita, cum ma-
„ ximum ſe ex animo crederet peccatorem, cetero-
„ rum precibus ſe commendare conſuevit.

„ Porro ex hac tantæ humilitatis radice ſuam tra-
„ xit originem cæca illa obedientia, qua adeo Joſe-
„ phus excelluit, ut, cum Chriſtum Dominum fide
„ non ficta in ſuis Superioribus intueretur & coleret,
„ cum iis non aliter quam flexis genibus nudoque capite
„ colloqueretur, neque eorum imperium ſibi duceret
„ expectandum, ſed voluntatis indicia perſcrutanda.

„ Tantam vero crucis mortificationem in corpore
„ ſuo portavit, ut cum pane duriſſimo mucidoque,
„ & putreſcentibus aquis ſe duriſſime, ut plurimum,
„ ſuſtentaret, ad lautitiem aliquando unum aut alte-
„ rum vini cyathum adhiberet, cineribus prius bene
„ corruptum, & ſemiuſtis quibuſdam putridis aſper-
„ ſiſque fuligine leguminibus, vel crudis quandoque
„ oleribus uteretur. Ciliciis etiam diverſi generis cum
„ caſtigaret corpus, ferrea quadam catena dies no-
„ cteſque ita conſtringebatur, ut, cum tumeſcentibus
„ membris caro labefactata putreſcere inciperet, for-
„ cipe fuerit obtruncanda. Tum in abditiſſima do-
„ mus ſylvæque loca ſecedens, remotis arbitris, inu-
„ ſitatis flagellorum generibus corpus ſuum ita diver-
„ berabat, ut ſui ipſius crudeliſſimus carnifex laniuſ-
„ que ab ipſis Fratribus & vocaretur & eſſet. Quo
„ factum eſt, ut legem in membris ſuis repugnantem
„ legi mentis ſuæ ſentire minime videretur, & quo
„ carne mortificata depreſſior, eo ſpiritu vivificato
„ ſublimior in rerum cæleſtium contemplationem aſ-
„ ſurgeret: Huic enim ſic erat deditus vir religioſiſ-
„ ſimus, ut vix poſſit intelligi, quonam pacto &
„ orationis aſſiduitati, & una Proximorum ſaluti
„ tantopere poſſet incumbere. Siquidem, ut orandi
„ ſatietatem expleret, ſæpe inſomnes traducebat in-
„ tegras noctes, & meditationibus jugiter vacans ex
„ viſibilibus quibuſcumque, in quæ oculus incidebat,
„ ad inviſibilia Dei vel invitus rapiebatur. Hinc an-
„ te ſanctiſſimam Chriſti Domini de Cruce penden-
„ tis imaginem plures horas conſiſtere viſus eſt, ali-
„ quando brachiis extenſis atque ſublatis, aliquando
„ vero in ſublime raptus e terra, radioſque ex vul-
„ tu emittere lucidiſſimos. Acerbiſſimam vero ejuſ-
„ dem Paſſionem tam attenta mente animoque ſolli-
„ cito contemplabatur, ut dolor, quo intus afficieba-
„ tur, per varias totius corporis diſtortiones vere ſum-
„ mus eſſe cognoſceretur. Tot tantarumque virtutum
„ odoratus Dominus ſuavitatem odoris, ut Servi ſui
„ ſanctitatem omnibus manifeſtaret, inſignium cha-
„ riſmatum dona illi largiri dignatus eſt, multorum-
„ que miraculorum gloria condecorare. In ſpiritibus
„ itaque diſcernendis, in ſecretis cordium abditiſſimis
„ penetrandis, in rerum eventibus longe in poſterum
„ proſpiciendis, in graviſſimis morbis ſimplici ta-
„ ctu, prece, imperio expellendis, in beſtiarum feri-
„ tate edomanda, in elementis ad arbitrium ſuum
„ moderandis atque flectendis illum mirabilem ſic
„ Deus fecit, ut cum numerando non poſſint ſingu-
„ la recenſeri, neceſſe ſit ex iis ſummatim aliqua de-
„ libare. Truentum igitur expanſo ſuper aquas pallio
„ una cum Socio tranſegit: Marojam fluvium ſicco
„ pede calcavit: In Templo triturantibus commina-
„ tus, cum, extincto bove, pœna illico ſubſecuta
„ eſſet, illum paulo poſt Agricolæ pauperrimi lacry-
„ mis precibuſque commotus ad priſtinæ vitæ munera
„ revocavit: Ex arido monte ad Socii ſui ſitim ſe-
„ dandam cum aquæ venam aperuiſſet, eaque ſubito
„ exſiccata, locus paulo poſt a quibuſdam indagare-
„ tur, ubi miraculum contigiſſet, aquæ iterum eru-
„ perunt, quibus epotis nullum amplius viſum eſt
„ aquæ veſtigium.

„ Interea tempus illud advenerat a Joſepho multo
„ ante præſcitum ac prænunciatum, quo repoſita co-
„ rona juſtitiæ, quam repromiſit Deus diligentibus
„ ſe, in triumphanti eum patria Dominus coronaret,
„ quem bonum certamen certantem tantis chariſma-
„ tum donis jam coronaverat hic in terris. Plurimis
„ igitur acerbiſſimiſque cum cœpiſſet afflictari dolori-
„ bus, & intelligeret horam noviſſimam appropin-
„ quare, ſatis explicari non poteſt, quam totus in id
„ incumberet, ut animo præparato venienti Domino
„ lætus occurreret. Quamdiu per vires licuit, licet
„ infirmus, immaculatam Deo hoſtiam offerre non
„ prætermiſit: Quod poſtmodum cum peragere acer-
„ bioris morbi vi prohiberetur, illud ſaltem ſolatii
„ capere nitebatur, ut ante horas matutinas e lectulo
„ ſuo conſurgens ad Eccleſiam deſcenderet, ibique de
„ Superioris manu ſanctiſſima Euchariſtia reficeretur.
„ Ubi vero morbo invaleſcente e Cella egredi mini-
„ me potuit, illud obtinuit, ut expiata per Exomo-
„ logeſim conſcientia, immaculato Chriſti corpore,
„ tamquam ſalutari vitæ immortalis pignore, diebus
„ ſingulis in ſui domicilii veſtibulo flexis genibus ci-

„ ba-

„ baretur. In meditanda interea Paſſionis Dominicæ
„ hiſtoria, in precibus recitandis, in perſolvendo di-
„ vino Officio reliquas diei partes devotiſſime tran-
„ ſigebat: Donec inſtante noviſſimo mortis agone,
„ Eccleſiæ Sacramentis ſummo pietatis ac Religionis
„ fervore ſuſceptis, Chriſti Domini amantiſſime oſcu-
„ latus effigiem, dum corpus oculoſque tamquam in
„ Cælum properaturus attollit, placida ſerenaque
„ fronte curſum feliciſſime conſummavit in Amatri-
„ cis Oppido, die quarta Februarii anno milleſimo
„ ſexcenteſimo decimo ſecundo, ætatis ſuæ quinqua-
„ geſimo ſeptimo.

„ Mirum quanta ſpeciei venuſtate florere ſubito
„ cœperit beati cadaveris facies, quæ antea, cum eſ-
„ ſet vivens, morborum diuturnitate vitæque auſteri-
„ tate ſqualebat! Mirum quanta odoris ſuavitate i-
„ pſa etiam intima diſſecti corporis viſcera redole-
„ rent? Mirum quam vivida, quam flexibilia, quam
„ mollia membra conſervarentur! Quin etiam ipſa
„ corporis inteſtina excrementitiis fæcibus divinitus,
„ ut creditum fuit, depurgata fragrantiſſimo inven-
„ ta ſunt humore lacteo redundare. Quæ dum mira-
„ tur Chirurgus, Deumque in Sancto ſuo mirabilem
„ prædicat, Joſephi ſanctitatem ſibi ipſi beneficam
„ expertus eſt; cum enim inter ſecandum novacula
„ ſibi digitum gravi vulnere fauciaſſet, opportuniſ-
„ ſimam in Joſephi ſanguine medelam invenit, qua
„ illico ſanaretur.

„ Evulgata autem felici Joſephi morte, ad viſen-
„ dum venerandumque ſanctum illius Corpus tanta
„ multitudo ſanctitatis ejus fama ac religione ſuccen-
„ ſa in Oppidum Amatricis confluxit, ut finitimæ
„ Regiones omnes ſuis propemodum convulſæ ſedi-
„ bus viderentur; quibus Joſephus Apoſtolica illa
„ charitate adhuc incenſus, qua ſemper exarſerat hic
„ in terris, innumera obtinuit ab omnipotenti Do-
„ mino beneficia. Quot enim diuturnis affectos mor-
„ bis in priſtinam valetudinem incolumitatemque re-
„ ſtituit! Quot ab obſeſſis corporibus ſpiritus im-
„ mundos ejecit! Quot intimum cordis dolorem in-
„ geſſit, quo peccatorum veniam a Domino conſe-
„ querentur!

„ Quamobrem cum, fama ſanctitatis, gloria mira-
„ culorum, & populorum devotione ubique percre-
„ breſcentibus, votis omnium haberetur digniſſimus,
„ de quo ageretur inter Cælites referendo, plures for-
„ mati ſunt de ejus virtutibus miraculiſque poſt mor-
„ tem, ordinaria primum, deinde Apoſtolica aucto-
„ ritate Proceſſus: Quibus rite diſcuſſis, iiſque ada-
„ muſſim ſervatis, quæ in re tanti momenti Sum-
„ morum Pontificum Decretis præſcripta ſunt, Cle-
„ mens XII. P. O. M. die decima quinta Julii anni
„ milleſimi ſeptingenteſimi trigeſimi quarti ſacræ ge-
„ neralis Rituum Congregationis judicium de heroicis
„ Joſephi virtutibus Decreto Apoſtolico confirmavit;
„ die vero octava Junii anni milleſimi ſeptingenteſimi
„ ſeptimi duo miracula comprobavit. Puer ſiquidem,
„ qui ab ipſa nativitate palpebras ita ſimul habebat
„ unitas, ut ad videndum perpetuo impos judicaretur,
„ Joſephi ope illico luce donatus eſt. Laurentius vero
„ Novellus cum fuiſſet in genu graviſſime vulneratus,
„ invocato Joſephi nomine, momento temporis ab
„ omni vulnere ſanatus fuit. Hinc, cum Sacræ Con-
„ gregationis judicio inter Beatos recenſeri poſſe de-
„ claratum fuiſſet, idem Clemens XII. Summus Pon-
„ tifex Joſephum Beati nomine inſigniri, ejus Reli-
„ quias publice venerari, & in aliquibus locis de eo
„ Officium recitari, Miſſamque Confeſſoris non Pon-
„ tificis juxta Breviarii Romani rubricas celebrari
„ permiſit.

„ Novis poſtea Proceſſibus efformatis, ut, quæ poſt
„ indulti cultus conceſſionem nova miracula ſuperve-
„ nerant, more ſolito probarentur, eorumque validi-
„ tate diſcuſſa, duo in generali Congregatione coram
„ Sanctiſſimo Domino Noſtro BENEDICTO XIV.
„ P. O. M. habita plenis calculis Patres approbave-
„ re: Joſephus ſcilicet Dionyſius annorum duorum
„ puer tantam corporis debilitatem ab ipſo vitæ exor-
„ dio contraxerat, ut ſtare nullo modo poſſet; car-
„ nis vero fibras adeo lentas habebat atque flexibiles,
„ ut ad modum lintei complicarentur: Cum eum
„ Mater delatum ad Templum ſuper illud Altare col-
„ locaviſſet, ſub quo jacebat Joſephi corpus, Puerum-
„ que illius patrocinio maxima fide commendaviſſet,
„ tanta roboris firmitate conſolidatæ ſunt illico baſes
„ Pueri, & tam perfecta virium integritate corpus e-
„ jus donatum eſt, ut ex ſeipſo ſubito incedere, de-
„ ambulare, & currere ſine ulla difficultate potue-
„ rit.

„ Antonia item Morellia quadam fiſtula tam gra-
„ viter laborabat, ut non ſolum ſanies ex ea permix-
„ ta ſanguine flueret, ſed ea hiante tam vehemens
„ erumperet ventus, ut candelæ ſufficeret extinguen-
„ dæ: Accedentibus poſtmodum tuſſi, febri, acerbiſ-
„ ſimiſque doloribus, de ejus ſanitate fuerat concla-
„ matum. Vix autem oleo, quod ante ſacrum beati
„ Joſephi corpus ardere conſueverat, oblinita ea fuit,
„ cum eodem momento temporis fiſtula evaneſcente,
„ febri, tuſſi doloribuſque ceſſantibus, integre fuit
„ priſtinis viribus reſtituta. Quæ duo miracula San-
„ ctiſſimus Dominus Noſter Apoſtolica auctoritate
„ firmavit die prima Maji anni milleſimi ſeptingen-
„ teſimi quadrageſimi quinti.

„ Cum autem die tertia Auguſti ejuſdem anni i-
„ dem Summus Pontifex in generali Congregatione
„ ab univerſis Patribus intellexiſſet, locum eſſe, ut
„ tuto cæleſtes in terris beato Joſepho decernerentur
„ honores, poſt adjutorium cæleſtis luminis, ſuis a-
„ liorumque Chriſtifidelium precibus imploratum, die
„ decima ſeptima ejuſdem menſis Sacræ Congregatio-
„ nis Secretario, & Fidei Promotori juſſit, ut Ca-
„ nonizationis beati Joſephi Decretum emitteretur.
„ Pro cujus Decreti executione precibus in veſtibulo
„ cauſæ olim a Regibus, & Principibus chriſtianis
„ quamplurimis devote porrectis, ſuas modo humilli-
„ mas ſupplicationes addit omnis Fratrum S. Fran-
„ ciſci Capuccinorum Familia.

COMPENDIUM

Vitæ, Virtutum, & Miraculorum, necnon Actorum in Cauſa Canonizationis BEATÆ CATHARINÆ de Ricciis Florentinæ, Monialis Profeſſæ Ordinis Prædicatorum.

Ex Monumentis Sacræ Rituum Congregationis.

„ CATHARINA de Ricciis Florentiæ in Hetru-
„ ria nata octavo Kalendas Maji anno ſalutis
„ milleſimo quingenteſimo vigeſimo ſecundo, Paren-
„ tibus pietate & nobilitate conſpicuis, ab ipſa in-
„ fantia complura dedit non exiguæ ſanctitatis exem-
„ pla. Puerilia ſiquidem oblectamenta mundique ille-
„ cebras reſpuens, ſilentio, ſolitudine & oratione a-
„ deo delectabatur, ut Angeli ſui Cuſtodis aſpectu
„ & conſuetudine frui, ejus colloquiis frequentiſſime
„ recreari, eumdemque habere meruerit Præceptorem
„ in Roſarii, ut vocant, precibus recitandis. Ex qua
„ precandi methodo, in contemplandis Dominicæ vi-
„ tæ myſteriis jugi meditatione defixa cum eſſet, in-
„ credibilem illum traxit divini amoris ardorem,
„ quo poſtea tam vehementer toto vitæ ſuæ tempore
„ æſtuavit. Monialibus ſuburbani Aſceterii Divi Pe-
„ tri e Monticulis nuncupati inſtituenda cum fuiſſet
„ tradita, ita ſupra ſuam ætatem cæleſtium rerum
„ contemplationi ſe dedit, ut non in terris, ſed in
„ cælis vivere videretur; præcipue vero tanto mentis
„ ardore, tanta lacrymarum vi Chriſti Domini de
„ Cruce pendentis imaginem ſinguloſque ejuſdem cru-
„ ciatus aſſidue contemplabatur, ut & de eis aſſidue
„ colloqueretur, & eos variis ſui corporis actibus ef-
„ fingere conaretur, & præ doloris magnitudine con-
„ ficeretur. Quo factum eſt, ut Chriſtum Dominum
„ audire meruerit ſibi voce clara atque ſenſibili ex
„ eadem imagine colloquentem. Decennem ex eo
„ Monaſterio cum Pater eam vellet abducere, facul-
„ tate impetrata, ut antequam ad domum paternam
„ reverteretur, commorari per decem dies ſibi liceret
„ in Monaſterio Pratenſi S. Vincentii Ordinis Præ-
„ dicatorum, nec precibus, nec minis adduci potuit,
„ ut inde egrederetur, niſi interpoſito ſacramento fi-
„ dem ſuam Genitor obligaviſſet de celeri reditu per-
„ mittendo. Cum vero promiſſis ille non ſtaret, &
„ dilationem reditus variis prætextibus cauſaretur, tan-
„ ta ejus animum ægritudo corripuit, ut ex febri de-
„ cumbere coacta fuerit. Hoc argumento voluntate

„ Dei

„ Dei manifeſtata, omnique cogitatione depoſita de
„ ea in matrimonium tradenda, ut ad Pratenſe Mo-
„ naſterium rediret, tandem aliquando permiſit Pa-
„ ter. Ibi igitur tredecim annos nata Religioſæ vi-
„ tæ tirocinium ingreſſa arduum perfectionis iter,
„ quod a teneris annis jam arripuerat, tanta animi
„ alacritate proſecuta eſt, ut jam tum virtutum exem-
„ plo ſenioribus omnibus præluceret. Præcipue vero,
„ cum rerum cæleſtium contemplationi multo, quam
„ antea vehementius inſtaret, in Deum frequentiſſime
„ rapta tam admirabiles ecſtaſes patiebatur, ut omni-
„ no deſtituta ſenſibus judicaretur. Illud autem in
„ ea multo admirabilius, quod hoc ipſo tempore,
„ quo tam ſingularibus gratiis illuſtrabatur a Do-
„ mino, tam demiſſe humiliterque de ſe ipſa ſentie-
„ bat, ut metueret, ne tamquam minus idonea
„ omnium & imperfectiſſima a Monaſterio dimitte-
„ retur.

„ Expleto Probationis tempore, quam tamdiu con-
„ cupiverat, votorum ſolemnem profeſſionem emiſit,
„ in qua, cum antea Alexandra nuncuparetur, Ca-
„ tharinæ ſibi nomen aſſumpſit. Rata vero in ſuſce-
„ pto ſanctioris vitæ inſtituto ſibi actius incumbendum
„ religioſarum virtutum ſtudio, ſatis explicari non
„ poteſt, quanta animi contentione glorioſas illas,
„ quibus Ordo Prædicatorum abundat & illuſtratur,
„ glorioſas Virgines æmulari, & ſecum ipſa certare
„ niteretur, ut in dies melior evaderet atque perfe-
„ ctior. Solicita, ne ignis ille divini amoris, quo
„ erat accenſa, terrenis curis & cupiditatibus impli-
„ catus & ſuffocatus tepeſceret, vel etiám extinguere-
„ tur, id unum ſemper præ oculis habuit, ut nihil
„ loqueretur niſi de Deo, nihil ageret niſi ad gloriam
„ Dei, nihil niſi Dei clementiam, juſtitiam, ſapien-
„ tiam, pulchritudinem, omnipotentiam meditare-
„ tur. Quo factum eſt, ut, cum nec ipſa ſe avellere
„ poſſet a Deo, nec alio a rebus exterioribus avoca-
„ ri, quidquid ſibi ob oculos obverſaretur, quidquid
„ acciperet auribus, quidquid attingeret ſenſibus, o-
„ mnia illam in Deum quaſi violenter raperent, ma-
„ joremque ſemper eſcam ſuppeditarent, qua ſuus il-
„ le ignis immenſum evaderet in incendium. Hinc
„ voces illæ continuæ, continua illa ſuſpiria, quibus
„ interni ignis exhalare conabatur ardorem: Hinc tot
„ illi defectus corporis & tam longa deliquia, quibus
„ jugiter charitate vulnerata languebat. Hinc crebræ
„ illæ proteſtationes, quibus ſe quidem indignam eſſe
„ aſſerebat, quæ igne divino accenderetur, fieri ta-
„ men minime poſſe, ut ſine eo vitam traduceret:
„ Hinc uberes illæ geſtientis animi voluptates & cæ-
„ leſtium gaudiorum deliciæ, quas, cum diutius in-
„ ter anguſta pectoris ſui confinia continere non poſ-
„ ſet, in vultum identidem erumpebant divino ſplen-
„ dore longe lateque radiantem: Hinc ecſtaſes illæ
„ admirabiles, quibus per dies integros ſenſibus deſti-
„ tuta, & in aera quandoque ſublata unice cum Deo
„ converſabatur, & miro quodam ſplendore micabat:
„ Hinc lux illa cæleſtis ſpecieſque coruſcantis cujuſ-
„ dam flammæ, quam ex ore oculiſque emittebat,
„ cum vel Dominicæ Paſſionis myſteria recoleret,
„ vel ſacræ Euchariſtiæ pabulo reficeretur: Hinc de-
„ nique fervidiſſimæ illæ adhortationes omni gladio
„ ancipiti penetrabiliores, quibus ſæpiſſime in ipſo
„ mentis exceſſu de Sponſo ſuo divino tam alta, tam
„ præclara, tam magnifica prædicabat, ut amoris di-
„ vini flammam in ipſis etiam lapideis cordibus ex-
„ citaviſſet.

„ Neque vero cæleſtis Sponſus, qui gratiam ſuam
„ Servis ſuis dat affluenter, minora paſſus eſt hic in
„ terris exhiberi Sponſæ ſuæ argumenta maximæ cha-
„ ritatis: Sacra ſiquidem Redemptionis Stigmata Ca-
„ tharinæ ſiniſtro lateri, manibus pedibuſque ſangui-
„ neis quibuſdam rutiliſque notis inſculpta: Spinoſum
„ Diadema, quo caput Catharinæ transfixit: Crucis
„ veſtigia Catharinæ tergo profunde impreſſa: Sui-
„ met ipſius exterior ſpecies a Catharinæ vultu viva
„ quadam ſimilitudine aliquando, eo permittente, ex-
„ preſſa atque repræſentata: Acerbiſſima Paſſionis
„ ſuæ tormenta per duodecim annos ſingulis hebdo-
„ madis ab hora decima octava feriæ quintæ uſque
„ ad vigeſimam ſecundam feriæ ſextæ tum corpori
„ extrinſecus, tum cordi intrinſecus communicata,
„ non minus Catharinæ erga divinum Sponſum cha-
„ ritatem, quam Sponſi divini erga ſuam Sponſam
„ amorem ſingularem abunde teſtantur.

„ Hæc autem, tametſi ampliſſima ſint & plane ſin-
„ gularia, non ſunt tamen præclariora illa argumen-
„ ta, quibus mutua Catharinæ Sponſique cæleſtis cha-
„ ritas evincatur. Majora ſiquidem & multo ſplendi-
„ diora remanent recenſenda chariſmata, quæ, ut
„ tantæ charitati vicem rependeret cæleſtis Sponſus,
„ in Catharinam voluit uberrima derivari. Memoriæ
„ ſiquidem proditum eſt, quod, cum aliquando ora-
„ tioni ferventius eſſet intenta, ſe ipſam ſæpe Deipa-
„ ra conſpiciendam contemplandamque illi præbuerit,
„ nec dulciſſimos modo cum ea ſermones habuerit,
„ ſed eum ipſum Puerum Jeſum, in quem deſiderant
„ Angeli proſpicere, in ejus ſinu amantiſſime collo-
„ caverit, ut eum tenerrime amplecteretur atque o-
„ ſcularetur, & cum illo familiariſſime colloqueretur
„ atque deliciaretur: Quodque eademmet Deipara
„ Virgine pronuba ab ipſo Redemptore, data dexte-
„ ra, pretioſiſſimo cæleſtique anulo fuerit deſponſa-
„ ta. Nec ſilentio prætereundum eſt, quod, cum qua-
„ dam die ante Chriſti Domini de Cruce pendentis
„ imaginem proſtrata jaceret, fervidaſque de more
„ ſuo funderet preces, brachia clavis confixa revel-
„ lens idem Dominus in dulciſſimos amplexus Catha-
„ rinæ proruerit, quam cum dulciſſimo Sponſæ no-
„ mine compellaſſet, ejus preces ſibi acceptiſſimas eſ-
„ ſe affirmavit.

„ Ex his autem tam ſublimibus chariſmatibus, qui-
„ bus Sponſam ſuam tam abunde Chriſtus Dominus
„ inſignire voluit & cumulare, ſejungi minime debet
„ propheticum illud lumen, quo illuſtrata & futura,
„ & abſentia ſæpe vidit; & quod ſummum eſt, cor-
„ dium ſecreta aliquando funditus penetravit. Quod
„ adeo familiare illi fuit, ut, cum ſæpiſſime arcana
„ cordium perlegiſſet, quidque Sorores animo cogi-
„ taſſent, quid mente volviſſent, omni dubietate ſe-
„ poſita, maxima earumdem admiratione pateſeciſſet;
„ unaquæque ſibi metueret, ne ſi aliquid minus re-
„ ctum vel perpetraſſet, vel concepiſſet, a Cathari-
„ na, cui nihil erat occultum, objurgaretur. Ex quo
„ illud conſequebatur, ut ſuaviter ſalubriterque tum
„ apud Deum tum apud homines in officio contine-
„ rentur.

„ Mirum autem videri non debet, quod tantam in
„ ſemetipſa conſtruxerit fabricam celſitudinis, cum
„ tantum prius de fundamento cogitaviſſet humilita-
„ tis; neque quod Deus talia ac tanta in ea congeſta
„ eſſe voluerit dona cæleſtia, cum non potuerit non
„ reſpicere humilitatem Ancillæ ſuæ. Hæc enim vir-
„ tus, quæ ceterarum omnium eſt parens atque ma-
„ giſtra, quam profundas fixiſſet in ejus corde radi-
„ ces, ex eo ſatis cognoſci poteſt, quod divinis cha-
„ riſmatibus tam liberaliter locupletata, ſummis Po-
„ pulorum, Magnatum, Principum laudibus exalta-
„ ta, adhuc tamen tam demiſſam humilemque de ſe-
„ metipſa opinionem habebat, ut ſe maximam pecca-
„ tricem, communi luce indignam, inutile terræ pon-
„ dus, vas fœtidum & immundiſſimum non prædi-
„ caret modo, ſed ex animo reputaret. Hinc alia-
„ rum Sororum precibus enixiſſime ſe commendare,
„ iis diligentiſſime famulari, earum pedes amplecti
„ atque deoſculari conſuevit: Hinc ſummam capie-
„ bat animo voluptatem, ſi abjectioribus miniſteriis
„ addiceretur, ſi uteretur vilioribus indumentis:
„ Hinc quidquid in ſui gloriam & laudem vel apud
„ domeſticos, vel apud exteros cedere poſſe videbat,
„ alto perpetuoque ſilentio premendum caute curabat;
„ quidquid vero ingerere contemptum ſui, publicum
„ omnibus eſſe volebat & manifeſtum. Quod qui-
„ dem, ut cetera prætermittam, ex hoc uno clare li-
„ quet exemplo, Catharinæ virtutes, res geſtas, &
„ ſingulares, quas a Domino acceperat, cæleſtes gra-
„ tias volumine comprehenſas diligenter Moniales col-
„ legerant, ut poſteris vel imitandæ, vel admirandæ
„ proponerentur: Vix autem tale quid ad ejus cogni-
„ tionem devenit, incredibile dictu eſt quanto dolore
„ moleſtiaque affecta fuerit Catharina. Tamdiu ora-
„ re, obſecrare, inſtare humillima Virgo non deſti-
„ tit, ut liber ille conculcaretur, laceraretur, combu-
„ reretur, quoad uſque tandem aliquando in ſuas ma-
„ nus caſu cum deveniſſet, vehementi humilitatis in-
„ ſtinctu agitata flammis ſubito tradidit comburen-
dum.

„ dum. Neque tamen humilitatis ejus poſtremus hic
„ extitit terminus, ſed eo uſque progreſſa eſt, ut a
„ cæleſti ſuo Sponſo multis precibus lacrymiſque ſum-
„ mi beneficii loco petierit & impetraverit, ut uni-
„ verſis privaretur externis ſanctitatis indiciis & ar-
„ gumentis.

„ Ex hujuſmodi tam profundæ humilitatis radice,
„ veluti legitimus fructus, exactæ obedientiæ virtus
„ originem traxit, quæ, teſte ſancto Gregorio, ce-
„ teras virtutes mentis inſerit, inſertaſque cuſtodit.
„ Cum didiciſſet ex ſancto Bernardo: *Fidelis obe-*
„ *diens neſcit moras, fugit craſtinum, ignorat tardi-*
„ *tatem, præripit præcipientem, parat oculos viſui,*
„ *aures auditui, linguam voci, manus operi, itine-*
„ *ri pedes, totum ſe colligit, ut imperantis colligit*
„ *voluntatem*; nihil antiquius habuit Catharina,
„ quam ut hæc omnia prompto alacrique animo ada-
„ muſſim exequeretur. Neque ſolum id præſtitit vel
„ in rebus facilibus, vel quæ juxta Monaſterii mo-
„ rem & inſtitutum e Monialibus omnibus fieri con-
„ ſueverant, ſed nihil unquam de prompta ad exe-
„ quendum voluntate remiſit, etiamſi difficillimis
„ ſæpe numero probaretur experimentis; & ardua
„ quæque, & ejus vires prope excedentia jubetentur.
„ Revera ab ejus conſcientiæ Moderatore fuit quon-
„ dam illi imperatum, ut ſincere fideliterque cuidam
„ ex probatioribus illius Monaſterii Sororibus aperi-
„ ret quidquid ſibi a cæleſti ſuo Sponſo creditum fue-
„ rat; vel in poſterum crederetur. Humilitati ſuæ
„ profundiſſime inflictum vulnus vehementer admo-
„ dum ſenſit Catharina; tantum tamen abſuit, ut
„ mandatum non faceret, vel in eo faciendo moras
„ innecteret; quinimo id ſubito fideliſſime præſtitit,
„ ſua nequidquam reluctante humilitate.

„ Cum vero obedientiam, ceteraſque virtutes cum
„ ſingulari quadam prudentia conjunctas in Cathari-
„ na Superiores Ordinis intuerentur, rati eam, quæ
„ aliis ſubeſſe, atque parere tam bene didicerat, non
„ minori cum laude rerumque ſpiritualium emolu-
„ mento Monaſterii regimini præfuturam; annuenti-
„ bus, approbantibus, plaudentibus Sororibus omni-
„ bus, una duntaxat Catharina id ægre ferente, il-
„ lam huic muneri admoverunt; in quo tam pru-
„ denter, juſte, moderateque ſe geſſit, ut Superio-
„ rum eorumdem juſſu ad quadraginta duos annos,
„ raro atque unico fortaſſe inter Moniales exemplo,
„ ſumma cum animi ſui moleſtia illud protrahere-
„ tur.

„ Conſtituta autem a Domino ſuper familiam
„ ſuam, nihil magis cordi habuit, quam ut omnes
„ vota redderent in conſpectu Domini, quam ut mu-
„ tuam inter ſe charitatem haberent, quæ eſt vincu-
„ lum perfectionis, quam ut aſcenſiones in corde ſuo
„ diſponerent, irentque de virtute in virtutem, quam
„ ut Martham, & Magdalenam agentes orationem
„ cum operatione conjungerent, quam ut denique
„ quidquid verbo docebat, ſuo ipſamet firmaret e-
„ xemplo. Comis, facilis, blanda, mitis omnes in-
„ timis charitatis viſceribus, & materna quadam ſo-
„ licitudine complectebatur; ſedulo incumbens, ne
„ quam triſtitia affligeret, ne quam cogitatio ſecula-
„ ris urgeret, ne aliqua nimia quiete torpeſceret, ne
„ nimio labore aliqua premeretur: Cumque eſſet o-
„ mnium Mater, nullibi magis auctoritatem ſuam
„ adhibuit, quam ut ſibi abjectiſſima quæque Mona-
„ ſterii munera reſervaret. Sordes igitur verrere, com-
„ muni menſæ inſervire, lances in coquina detergere
„ familiariſſimus ipſi fuit.

„ Præcipue vero ſingulari erga Infirmas charitate
„ reſplenduit. Iis ſiquidem famulari uſque adeo in
„ deliciis habuit, ut non modo lectulos ſternere, ci-
„ bos propriis manibus præparare, flexis ipſis geni-
„ bus miniſtrare, earum pedes abluere ſolita fuerit,
„ ſed neque ab earum ulceribus ſanie manantibus,
„ ſordidoque quolibet miniſterio ſui victrix abhor-
„ ruerit: Si quæ vero in vitæ diſcrimine verſaren-
„ tur, nullum erat pietatis officium, quod ab ea
„ non impenderetur. Cibi ſomnique prorſus oblita,
„ nec diu, nec noctu veluti a commiſſa cuſtodia
„ diſcedebat: Sacramentali gratia refici jugiter ſata-
„ gebat, & a Dæmonis vexationibus liberare fer-
„ ventius nitebatur: Cumque jam eo viderentur
„ adductæ, ut cum morte confligarentur, talibus
„ apud Deum precibus migrantes animas adjuvabat,
„ ut in ecſtaſim rapta non prius ſenſibus reſtituere-
„ tur, quam illæ obiiſſent, & ad æternæ ſalutis por-
„ tum feliciter appuliſſent. Neque tamen idcirco ſo-
„ lis his finibus circumſcribi Catharinæ charitas paſ-
„ ſa eſt; ſed conquieſcere minime poterat, donec a
„ Purgatorii pœnis ad cæleſtem Beatorum Patriam
„ eas ipſa ſuis quodammodo manibus tranſtuliſſet.
„ Vix enim concipi poteſt quot ſuſis ad Deum pre-
„ cibus lacrymiſque, quot proprii corporis afflicta-
„ tionibus pro iiſdem divinæ juſtitiæ ſatisfacere ni-
„ teretur: Illud etiam a Domino enixis precibus pe-
„ tere ſolita, & impetrate omnium judicio, ut eas
„ pœnas a ſe ipſa adhuc viva repeteret, quæ iiſdem
„ pro perpetratis culpis levibus debebantur.

„ Qua quidem plane heroica, & ſingulari chari-
„ tate non eas tantum animas complectebatur, quæ
„ in Pratenſi Monaſterio, ſed univerſas etiam, quæ
„ in toto Orbe ex hac vita in Domino commigra-
„ bant: Quin etiam viſcera charitatis ſuæ dilatans
„ erga Peccatores, Hereticos, & Infideles eorum
„ perditionem tam amare deflebat, ut ſe ad quæli-
„ bet pro illorum ſalute tormenta libentiſſime Do-
„ mino offerret, & voluntarios proprii corporis ani-
„ mique cruciatus pro eorumdem converſione dica-
„ ret. Quo factum eſt, ut, Domino Servæ ſuæ
„ precibus annuente, per multum temporis graviſſi-
„ mis afflicta fuerit morbis acerbiſſimiſque doloribus,
„ quos præter naturam fuiſſe Medicorum judicio de-
„ claratum fuit. His hominum ſuſpiciones, perverſa
„ judicia, calumniæ, contumeliæ addendæ ſunt. Quæ
„ tamen non ſolum forti & æquo animo cuncta ſu-
„ ſtinuit, ſed mirifico dilectionis affectu perſecutores
„ ſuos omni benignitatis teſtimonio complexa, cha-
„ ritatis, patientiæ, humilitatis hoſtia Deo viventi
„ in odorem ſuavitatis evaſit.

„ Omnibus his, quibus vel Catharinæ votis ſatis-
„ facere Deus voluit, vel ejus virtutem tamquam
„ aurum in fornace tribulationis diu multumque pro-
„ bare, acceſſerunt voluntariæ corporis afflictationes.
„ Cilicio, flagellis, frigore, inedia, vigiliis, atque
„ omni pœnarum genere per quadraginta & octo an-
„ nos ſemetipſam Virgo innocentiſſima cruciare non
„ deſtitit. Quo tempore non ſolum ab ovis & car-
„ nibus, Deo jubente, ſemper abſtinuit, ſed tanta
„ cum ſeveritate jejunare conſuevit, ut pleroſque
„ dies ſolo pane & aqua tranſigeret. Hinc eſt, quod
„ tam glorioſum reportavit de ſeipſa triumphum, ut
„ vel omnino extincto, vel oppreſſo libidinis ſenſu,
„ nullum in ſuo corpore paſſa fuerit motum pudo-
„ ri virgineo reluctantem, & integritatis candorem
„ ad mortem uſque intactum illibatumque ſervave-
„ rit.

„ Hic tamen iterum revocat me Catharinæ chari-
„ tas erga Proximum, ſingularis illa præcipue erga
„ pauperes miſericordia, de qua uſque adhuc nullam
„ video a me factam fuiſſe mentionem. Hæc porro
„ tanta fuit in Catharina, ut, cum ære proprio eo-
„ rum egeſtatibus ſubvenire non poſſet, & intra Mo-
„ naſterii ſepta concluſa, quæritandis elemoſynis ad
„ eos ſublevandos minus idonea videretur, inops ta-
„ men Virgo ab omnibus ſegregata ingenioſa chari-
„ tate perfecit, quod multi ſimul liberi divites face-
„ re minime potuiſſent. Ut enim prætermittam in-
„ numeras eleemoſynas, quas non ſolum Pratenſibus,
„ ſed totius Hetruriæ pauperibus in dies ſingulos ero-
„ gabat, conſtat, plures inopes virgines, congruis
„ dotibus aſſignatis, nuptui aut Cœnobio tradidiſſe,
„ ne earum pudicitia periculum pateretur.

„ Tantarum vero virtutum fama cum intra Pra-
„ tenſis Monaſterii ſepta contineri non poſſet, per
„ Hetruriam, Italiam, Galliam, Germaniam lon-
„ ge lateque vagata percrebuit. Ad eam igitur un-
„ dequaque Populi confluebant, vel ut a languoribus
„ ſanarentur, vel ut ab immundis ſpiritibus libera-
„ rentur, vel ut ad gratias ſpirituales obtinendas ejus
„ precibus adjuvarentur: Neque unquam votis inani-
„ bus diſcedebant. Paulus etiam hujus nominis Ter-
„ tius Pontifex Maximus ſummam famæ adjunxit
„ auctoritatem: Cum enim Roberto Cardinali Puc-
„ cio Epiſcopo Piſtorienſi commiſiſſet, ut tam evul-
„ gatam Catharinæ ſanctitatem ad rigidum examen
„ revocaret: Ille vero in hanc rem tanti negotii

viros

viros ſecum adhibuiſſet doctrina, dignitate, pietate præſtantes, factum eſt, ut ea & maxime probaretur, & omnes in ſummam raperet admirationem. Incomparabiles quoque viri S. R. E. Cardinales ampliſſimi Cervinius, Mediceus, Aldobrandinius, qui omnes deinde ad Petri Cathedram aſſumpti ſunt: Nicolinius, Caſſarellius, Juſtinianus, Alexandrinus ſancti Pii Quinti Nepos, aliique Præſules bene multi: Hetruriæ, Bavariæ, & Mantuæ Principes illam religionis & venerationis cauſa adiverunt, tamquam ad omnis ſanctitatis magiſtram abſolutæque perfectionis exemplar. Sanctus quoque Philippus Nerius, & ſancta Maria Magdalena de Pazziis, cum tam admirabilem ſanctitatem non tam celebritate famæ, quam Deo auctore intellexiſſent, amicitiam & litterarum commercium cum ea inire voluerunt. Quinimo S. Philippus cum Romæ moraretur, illius tamen aſpectum habuiſſe præſentem, & cum ea pios dulceſque inſeruiſſe ſermones tum ipſe teſtatus eſt, tum luculenter ſatis in ejus Bulla Canonizationis declaratum legimus in hæc verba: *Cum in Urbe maneret, tunc in humanis agentem Catharinam Ricciam &c. Monialem Prati in Hetruria commorantem longo temporis ſpatio eſt allocutus*. Quod profecto aliter contingere minime potuit, niſi cum ambo in ecſtaſim rapti (quod illis familiare admodum fuit) ambo etiam coram Domino in ſpiritu commorarentur. Id ipſum autem, cum BENEDICTUM Decimumquartum Pontificem Optimum Maximum pro omnigena ſua eruditione cum in rebus omnibus, tum præcipue in hiſtoriis Servorum Dei, latere minime poſſet, in cauſa fuit, cur diem ipſam S. Philippo Nerio dicatam elegerit, qua a ſe beatæ Catharinæ miracula approbarentur.

„ Catharinam interea agentem jam ſexageſimum ſeptimum annum mortiferus idemque acerbiſſimus invaſit morbus ex nimia, ut proditum eſt, vitæ auſteritate contractus. Quapropter, ut in occurſum divini Sponſi plena lampade Virgo prudentiſſima ſe præpararet, nihil curavit magis quam ut ſanctiſſima Eccleſiæ ſacramenta devotiſſime ſumeret. Adſtabant interea Catharinæ lectulo Monaſterii Sorores tantæ Matris jacturam lacrymis inconſolabilibus deplorantes, quas Catharina ad Religioſæ vitæ obſervantiam, ut Chriſtum lucrifacerent, majori quo poterat, animi fervore exhortans, fruſtra conſolari in Domino nitebatur: Cum repente auditis per aera dulciſſimis Angelorum concentibus proximæ mortis Catharinæ prænunciis, animi quodam ſtupore correptæ a fletu aliquantulum conquieſcere coactæ ſunt. Catharina vero nunquam magis, quam eo tempore, intenta contemplandis Dominicæ Paſſionis doloribus, manibus pedibuſque in Chriſti Crucifixi ſimilitudinem poſitis, ad Sponſi ſui cæleſtis amplexus inter plaudentes Angelorum choros feliciter evolavit die ſecunda Februarii anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo nono. Quo temporis momento non ſolum facies ejus diuturnorum morborum macie & pallore fœdata inſolita quadam venuſtate refloruit, ſed mirus quidam ab univerſo corpore ſplendor emitti, mirus quidam odor efflari cœpit, qui, eo etiam in ſepulcro jam poſito, maxima omnium admiratione perſeveravit. Quanto autem in cæleſti Patria excepta fuerit gaudio quantoque beatæ illius Curiæ triumpho, ſatis ſit, multis aliis omiſſis, ſanctæ Mariæ Magdalenæ de Pazziis teſtimonium, quæ ſe tantæ ſolemnitati, Deo adeo illi favente, interfuiſſe Confeſſario ſuo narravit.

„ Ut vero mortis illius rumor ad Pratenſem Urbem vicinaſque Hetruriæ Civitates, & Oppida allatus fuit, incredibilis ſubito ad viſendum illius Cadaver concurſus hominum factus eſt, cupientibus certatim ſingulis aliquam ex indumentis ejus habere particulam, qua ad impetrandas a Domino gratias uterentur. Percrebreſcente poſtmodum magis magiſque ſanctitatis illius fama, eamque multis inſignibus beneficiis miraculiſque Domino comprobante, digna omnium votis habita eſt, de qua inter Cælites referenda ageretur.

„ Inſtructis igitur anno milleſimo ſexcenteſimo decimo quarto, & milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo tertio, ordinaria atque Apoſtolica auctoritate Proceſſibus, tribus Sacræ Romanæ Rotæ Auditoribus, ut erat in more tunc poſitum, diſcutienda cauſa committitur, qui de ea lato judicio & documentorum auctoritatem probarunt, & Catharinæ virtutes gradum heroicum attigiſſe affimarunt, & miracula ſupra communem naturæ uſum patrata fuiſſe dixerunt.

„ Evulgatis tamen interea ab Urbano Octavo Pontifice Maximo novis legibus ſuper hujuſmodi cauſas, novi ſubinde de non Cultu, ut ajunt, condendi fuere Proceſſus. Quibus rite conſtructis anno milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo quinto, de omnimoda Decretorum obſervantia conſtare Epiſcopi Piſtorienſis, & Sanctæ Sedis judicio declaratum eſt anno milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo octavo.

„ Siluit poſtmodum Cauſa uſque ad annum milleſimum ſeptingenteſimum decimum quintum, quo Sacræ Rituum Congregationis Decreto, annuente Clemente XI. Pontifice Optimo Maximo, inſtauratum fuit virtutum examen, quæ Sacræ Rotæ Auditorum judicio jampridem fuerant approbatæ: Cumque nonnullæ fuiſſent exortæ novæ difficultates, iis probe riteque diſcuſſis, Benedictus XIII. Pontifex Optimus Maximus Ordinis Prædicatorum Apoſtolico lato Decreto die ſeptima Martii anno milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo ſeptimo, de virtutibus Catharinæ de Ricciis in gradu heroico ad effectum, de quo agebatur, conſtare pronunciavit.

„ Quibus peractis, ad novum etiam examen revocata cum fuiſſent Catharinæ miracula, in generali Sacra Rituum Congregatione coram Clemente XII. P. O. M. habita die vigeſima ſecunda Aprilis anni milleſimi ſeptingenteſimi trigeſimi quarti, duo plenis calculis approbata ſunt. Scilicet ſanitas momento temporis impertita Sorori Catharinæ de Bonſiis Moniali Profeſſæ in Monaſterio Pratenſi S. Vincentii Ordinis Prædicatorum, ab Aneuryſmate: Et Sororis Eliſabeth Cherubinæ Catani Monialis Converſæ in Monaſterio Pratenſi S. Claræ ſubita item ſalus ab Iſchiade. Datoque de eorum approbatione Decreto die trigeſima Aprilis anni milleſimi ſeptingenteſimi trigeſimi ſecundi, idem Clemens XII. Beatificationis diploma expediri mandavit die prima Oct. ejuſdem anni.

„ Expeditis poſtea litteris, quas Remiſſoriales & Compulſoriales vocant; pro conſuetis conficiendis Apoſtolica auctoritate Proceſſibus ſuper novis miraculis, quæ poſt Catharinæ Beatificationem patrata fuerant, eiſque ad Urbem delatis, eorumque validitate recognita, præmiſſis conſuetis Congregationibus Antepræparatoriis & Præparatoriis, ad BENEDICTUM XIV. P. O. M., quem diu ſoſpitem Deus faciat ad majorem Eccleſiæ ſuæ utilitatem & incrementum, novum miraculorum examen delatum eſt: Et in Congregatione generali coram ipſo habita, duo rurſus plane approbavit.

„ Primum eſt abſoluta & perfecta ſanitas Mariæ Clementinæ Staccioli puellæ Florentinæ ab exulcerato atque immedicabili Cancro in dextera mamilla, quod ſeptem primo valvulis ſeu cavitatibus, mox duabus per octo annos ita ſævierat, ut ex eo Infirma non multo poſt certiſſime moritura judicaretur.

„ Alterum vero fuit repentina ſalus Sororis Mariæ Magdalenæ Fabris Monialis Profeſſæ in Monaſterio S. Catharinæ Civitatis Auguſtanæ Ordinis Prædicatorum ab Arthritide pertinaciter fixa in artubus inferioribus, ex qua eorum motus impediebatur, quæque Medicorum judicio erat prorſus inſanabilis.

„ Quæ cum peracta fuiſſent, habita iterum coram eodem Summo Pontifice generali Congregatione, diſcuſſum eſt, an tuto procedi poſſet ad ſolemnem beatæ Catharinæ Canonizationem; & Patribus omnibus voto unanimi conſentientibus, poſt aliquot dies, quibus in re tam gravi a Patre luminum divinum cenſuit poſtulandum auxilium, die demum ſexta Octobris anni milleſimi ſeptingenteſimi quadrageſimi quarti Decretum de peragenda Canonizatione publice pronunciavit. Quod ut executioni mandetur, novumque ſibi decus accedat per ſolemnem

„ hujus Virginis Canonizationem, humillimas offert „ preces univerſa Prædicatorum Familia.

VIII. Idus Junii e Gandulphi Caſtro ad Arcem Romani Imperii redux Princeps Apoſtolici Senatus, per ſequentem ſchedulam ob majorem commoditatem typis impreſſam, ut & in reliquis factum eſt inferius apponendis, a Curſoribus delatam commoneri præcepit Cardinales & Præſules, quotquot Romæ tunc aderant, de primo ſemipublico Conſiſtorio poſt biduum habendo.

INTIMATIO

Per Curſores facienda etiam Domi dimiſſa copia.

FEria 4. die 8. Junii. In Aula, quæ loco Ducalis eſt in Quirinali Palatio, habebitur Conſiſtorium ſemipublicum ſub hora decimatertia. *In eo ſer*vata Methodo *juxta ſchedulam jam diſtributam Sanctiſſimus Dominus Noſter BENEDICTUS Papa XIV. tam Eminentiſſimorum DD. Cardinalium, quam Reverendiſſimorum Patriarcharum, Archiepiſcoporum & Epiſcoporum ſuffragia excipiet pro futura Canonizatione beati FIDELIS a SIGMARINGA Martyris Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum.*

Intimentur idcirco omnes, & ſinguli Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi DD. Cardinales, necnon Reverendiſſimi DD. Patriarchæ, Archiepiſcopi & Epiſcopi in Urbe præſentes, ac Domini Protonotarii Apoſtolici, duo antiquiores Rotæ Auditores, Sacrorum Rituum Congregationis Secretarius, Promotor Fidei, & Procurator Fiſcalis Cameræ Apoſtolicæ.

De Mandato Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ

Ignatius Reali Apoſt. Cærem. Præf.

In Ædibus Quirinalibus pro Aula Ducali accipitur ea, quæ aſcendentibus per ſcalam Regiam in Palatium prima occurrit, & in qua Paraſrenarii commorantur. Ad caput igitur Aulæ iſtius poſuerant Pontificis Coſmetæ (vulgus *Florerios* appellat) Papalem Cathedram, ſupra quam ampla pendebat Umbella, ſerica culcitra coloris rubri auro contexta obductam; parietem autem poſticum, cui ipſa ſedes hærebat, damaſceno ſerico rubro circumveſtierant; ſcamna præterea Conſiſtorialia, in quibus Cardinales aſſiderent, diſpoſuerant hinc & inde in rectam lineam porrecta, & in quadrum deſinentia; aperto tamen aditu e regione Sedis Pontificiæ relicto: Pro Præſulibus vero Aſſiſtentibus, ad Solii dexteram; pro non Aſſiſtentibus, ad ſiniſtram poſt Cardinalium ſedilia eodem ordine diſtribuerant quamplura alia ſcamna ex nudo alboque ligno ſine poſtergali, in quibus & Protonotarii & Auditores etiam Rotæ aſſidere debebant; ut in hac Ichnographia apparet.

His diſpoſitis ſtatuta die & hora convenere in præfatam Aulam Purpurati Patres & Præſules omnes, quorum nonnulli ex Orientali Regione huc appulſi juſſu Papæ præter cibaria ab ipſius Promo quotidie ſuppeditata, Rhedam quoque, qua vectarentur, a Pontificii Equilis Præfecto Marchione Pyrrho Vase Pietramelara illuſtri ac probo Viro, Bononienſi accipiebant.

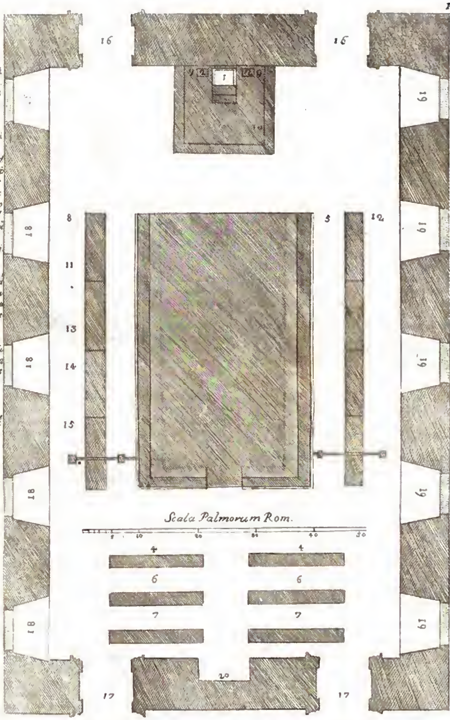
Ad eos exiit Pontifex, duorum Diaconorum Cardinalium, qui in Aulam Paramentorum opportune ob id fuerant acciti, miniſterio jam indutus Amictu, Alba, Cingulo, Stola violacea, Pluviali ſimplici coloris rubri cum Formalio ex unionibus, ac Mitra ex textili auro redimitus. Pedes incedebat præcedente Cruce ab Auditore Rotæ delata cum Cappa: Veſtimentorum ejus anteriores fimbrias duo Protonotarii; poſteriores vero Cubicularii duo Aſſiſtentes elevabant. Cum ſe aptaſſet in Solio, juſſi ſunt de Aula egredi, quibus locus non erat in eo Conventu; iiſque qui foris clauſo oſtio remanerent, vetitus in poſterum ingreſſus. Speciali tamen ſummi Pontificis gratia conſtiterunt prope ejus ſedem in ſiniſtro latere R. P. D. Joſeph Livizzani Protonotarius ſupra numerum, utpote SANCTITATIS SUÆ a ſupplicibus Libellis, & R. P. D. Vincentius Malvezzi, eidem protonotariorum participantium Collegio adjunctus, Apoſtolico Cubiculo Præfectus, ambo nobilitate generis, prudentia, comitate apprime commendati.

Seſſionis initium fecit Pontificia hæc Allocutio.

VENERABILES FRATRES. Maximam Nobis hic ampliſſimus conſeſſus jucunditatem affert, in quo Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum vetus conſuetudo renovatur. Siquidem, cum de graviſſimis negotiis agendum ac deliberandum erat, in conſilium vocabant Primores ex Clero Romano, Epiſcopos Suburbicarios & cæteros Antiſtites, qui caſu aliquo Romæ verſabantur. Materiem pariter, quam Vobis examinandam ac dijudicandam proponimus, ſacræ vetuſtati omnino conſentaneam judicamus. Etenim Cauſa Martyris Fidelis a Sigmaringa Vobis exhibetur; & cognitum ſatis eſt perſpectumque univerſis, quam diligenter accurateque Prædeceſſores noſtri Clemens, Fabianus, & Antherus colligi juſſerint eorum Acta, qui pro Fidei Catholicæ defenſione vitam profundebant. Actorum collectioni judicium ſuccedebat, quod *vindicationis* appellabatur, quodque inſtitui ſolebat ab Eccleſia ad fraudes & ambiguitates evitandas, de quo judicio verba facit Optatus Milevitanus Scriptor quarti ſeculi, cum illuſtre facinus Cæciliani Archidiaconi commemorat, qui ſuperbam fœminam Lucillam vehementer objurgavit, eo quod oſſa *hominis mortui, etſi Martyris, ſed necdum vindicati*, oſculari conſueverat, priuſquam Divinam Euchariſtiam perciperet. Quod ſi aliquid paulo alienum ab antiquitate reperitur in examine, quod habetur hodierna die, illud profecto eſt, quod in Actis & narrationibus rerum geſtarum a Fideli a Sigmaringa, quæ Vobis exhibitæ fuerunt, & quas antea Nos ipſi perſpeximus ac diligentiſſime expendimus, in his, inquam, Actis non ſolum agitur de Martyrio, ejuſque Cauſa, ſed etiam recenſentur ſigna ac Miracula, quæ beato Fideli intercedente Deus patravit. Etenim veſtram eruditionem minime latet graviſſima diſputatio, quam ſeculo nono Eccleſiæ magna cum laude ſuſtinuit S. Eulogius Martyr ac Toleti Archiepiſcopus in ſuo præclaro Libro, qui inſcribitur: MEMORIALE SANCTORUM: pro Cultu Cordubenſium Martyrum, magnopere contendens illis exhibendum eſſe Martyrum Cultum, etiamſi nulla Miracula ob eorum interceſſionem obtigiſſent. Attamen id minime nos avocat ab inſtituto Nobis gratiſſimo venerabilis antiquitatis, cum in noſtris Commentariis DE CANONIZATIONE SANCTORUM, qualiacumque fuerint, plane oſtenderimus, propoſitis cujuslibet ſeculi monumentis & exemplis, numquam Sedi Apoſtolicæ in more poſitum fuiſſe, ut Cultum publicum Martyris ulli concederet, aut permiſſivum & pro aliquibus tantum locis, vel præceptivum & pro univerſa Eccleſia, niſi poſtquam Martyrium ejuſque Cauſam perpendiſſet ac probaſſet, juxta vetus adagium, nempe MARTYREM NON FACIT PŒNA, SED CAUSA, & poſtquam Miracula etiam in examen adduxiſſet ac probaſſet. Siquidem tutiorem in hac re ſententiam amplectendam cenſuit, nec ullam diligentiam omnino prætermittendam, ut de graviſſimo hoc negotio judicium ferret, cum præſertim nulla neceſſitas ejuſmodi judicium poſtularet. Equidem Vobis ante oculos propoſita ſunt omnia, videlicet, vita, mors ejuſque cauſa, ſigna ac Miracula beati Fidelis a Sigmaringa. Interea veſtras ſententias exquirimus, utrum ad ipſius Canonizationem deveniendum putetis.

Poſt

1. Sedes Pontificia
2. Scamna Cardinalium Diaconorum Assistentium ad ornatum sanctum
3. Sedilia Cardinalium
4. Scamna pro Patriarchis Archiepiscopis et Episcopis Assistentibus
5. Similia pro Patriarchis Archiepiscopis et Episcopis non Assistentibus
6. Alia pro Protonotariis
7. Alia pro Auditoribus Rotæ
8. Locus Secretarii Congⁿⁱˢ Sac. Rituum
9. Supplicum Libellorum a Secretis et Cubiculo Præfecti locus ex Speciali Suæ Sanctitatis gratia.

10. Apostolicarum Cæremoniarum Præfectus
11. Cæteri Cæremoniarum Magistri
12. Promotor Fidei
14. Secretarius Sacri Collegii
15. Clericus Nationalis
16. Ianuæ ad interiora Cubicula
17. Introitus in Aulam ex parte scalarum
18. Fenestræ versus atrium Quirinalis
19. Aliæ versus Viridarium
20. Infundibulum.

13. Procurator Fiscalis

Ichnographia Aulæ Parafrenariorum loco Ducalis in Quirinali Palatio ad Consistoria semipublica pro Canonizatione

5

Poſt quam DD. Cardinales ſinguli, & poſt eos juxta proprii Ordinis gradum & dignitatem Patriarchæ, Archiepiſcopi, & Epiſcopi de Beati Fidelis cauſa ſuffragium tulerunt, prout infra.

FRANCISCUS Tit. S. Mariæ Transtyberim Presb. Card. Burgheſius.

AN non. Ego tot gravibus ac ſapientibus Collegis meis aſſentiar, qui in hac rogatione tua, BEATISSIME PATER, ante me ſententiam dixerunt, qui omnes ad unum diſertis verbis conſilium tuum de B. Fideli a Sigmaringa in Divos referendo tantopere & jure quidem ipſi laudaverunt? Aſſentior Ego ſane; & quem gloria & honore coronavit Dominus, ejuſdem per Te, PATER BEATISSIME, ſolemni legitimoque ritu coronandam conſecrandamque memoriam cenſeo.

ANTONIUS XAVERIUS Tit. S. Stephani in Monte Cælio Presbyter Cardinalis Gentili.

MArtyrium Sanctos aut invenit, aut facit; quandoque expiat anteactæ vitæ culpas & detrimenta; quandoque conceditur in præmium meritorum. In beato Fideli a Sigmaringa virtutum omnium præſtantiam coronavit palma Martyrii. Excelluit quidem ab adoleſcentia morum candore vitæque innocentia, & abnegatis ſæcularibus deſideriis humillimum Ordinem Capuccinorum amplexus eſt, laboribus & vigiliis corpus ſuum in ſervitutem redigens, ne terreno rebellis carnis pondere animus ad Deum anhelans retardaretur. Itaque ſobrie, juſte, ac pie ſancteque vita peracta, Regularis diſciplinæ diligentiſſimus Cuſtos ac catholicæ Religionis acerrimus propugnator, quam diu deſideraverat, meruit gratiam Martyrii accipiens coronam de conſummatione virtutis. Æquum itaque eſt, ut beatus Fidelis, qui & tot virtutum ſplendore & triumphi nobilitate ceteris præſtat, primuſque fuit, qui inſtitutæ a ſancta Sede Congregationis de Propaganda Fide mandata impigre ac fortiter exequens catholica dogmata contra infenſiſſimos Novatores proprio ſanguine confirmavit; primus etiam decreta hic in terris ſummæ virtuti præmia a SANCTITATE VESTRA conſequatur.

Fr. JOANNES ANTONIUS Tit. SS. Silveſtri, & Martini ad Montes Presbyter Cardinalis Guadagni.

EXigunt præclaræ virtutes B. Fidelis a Sigmaringa miraculis a Deo comprobatæ ac Sacrorum Rituum Congregationis examine diſcuſſæ, ut S. V. Divinæ vocis Interpres illi decernere dignetur Sanctorum honores in terris, qui jam ſimilis factus eſt in gloria Sanctorum in Cælis. Juſta prorſus retributio; beati enim Fidelis in pauperrimo ſtrictioris Obſervantiæ S. Franciſci Inſtituto integerrima morum innocentia præfulgens, primus inter ſacros Operarios ad excolendam vineam Domini a ſacra Congregatione Fidei Propagandæ adſcitus ad Rhætiæ Regiones Zuinglii, & Calvini erroribus infectas orthodoxam Religionem indefeſſo labore propagavit: Miniſterii ſui curſum feliciter conſummavit; atque Fidem catholicam uſque ad ultimum vitæ agonem profuſo ſanguine ſartam tectamque ſervavit. Imponatur itaque Aris, qui profligatis hæreſum monſtris Aras Deo reſtituit; qui venerandum heroicæ conſtantiæ ac fortitudinis Apoſtolicis Operariis reliquit exemplum, ut novum adeſſe in Cælis Patronum agnoſcat Eccleſia, quo amota præſentium temporum acerbitate optatæ pacis ſerenitas illuceſcat, ac avita Religionis dogmata in diſſitis remotiſque Regionibus refloreſcant.

TROJANUS Tit. S. Cæciliæ Presb. Card. de Aquaviva.

NOvum plane, BEATISSIME PATER, ac permagnum pietatis ſpectaculum beatus Fidelis a Sigmaringa nobis exhibuit, qui dum ab impiis interficiebatur, tanta vultus hilaritate tamque humili patientia, ac erga interfectores ipſos ſumma charitate ſplendeſcere viſus fuit, ut unus ipſorum cum hæc in ejuſdem immani cæde accidiſſe narraret, hoc facinore deteſtato ejurataque hæreſi, ſtatim fuerit orthodoxam fidem amplexus. Quapropter cum Deus Optimus Maximus Sanctitatem Servi ſui tot tantiſque probatis miraculis teſtatam voluerit, jure merito illum inter Sanctos a S. V. cooptandum eſſe arbitramur.

DOMINICUS Tit. SS. XII. Apoſtolorum Presb. Card. Riviera.

ARbitror, SANCTISSIME PATER, beatum Fidelem a Sigmaringa, qui per omnes heroicas Confeſſorum virtutes traductam vitam pro catholica veritate amplificanda & tuenda, invictus noſtrorum temporum Martyr, amiſit, in Sanctæ Romanæ Eccleſiæ præſidium & decus inter Sanctos eſſe referendum.

JOANNES BAPTISTA Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis Spinula.

ÆQuum eſt, BEATISSIME PATER, ut eos corona honoris lætificet in terris, quos jam Dominus ſertis gloriæ ornavit in Cælis. B. Fidelem de Sigmaringa poſtquam in domeſtica ſuæ Religioſæ Familiæ palæſtra omnium virtutum genere exercitum, fortem ſuæ Fidei Athletam ſibi formaverat Deus, acerrimum etiam reddidit per vitæ contemptum & profuſionem proprii ſanguinis catholicæ Religionis Aſſertorem. Imperterritum ſe exhibuit vere Fidelis Dei ſervus non tantum heterodoxorum hominum inſidiis, ſed & armis & neci ſibi illatæ; exemplum Nobis relinquens ad omnia perferenda pro Fide & Dei gloria. Jure igitur & merito cum Martyris coronam conſequutus fuerit, reliquum eſt, ut eorumdem Martyrum Faſtis adſcriptus, honorem illum, quem in Cælis obtinet, & quem per ſigna & miracula Deus comprobavit, habeat etiam & in terris ad Fidei propugnaculum, & ad Religionis orthodoxæ incrementum & decus.

RAYNERIUS Tit. S. Sabinæ Presbyter Cardinalis de Ilcio.

NUlla major profecto veræ Sanctitatis probatio afferri poteſt, quam quæ reddidit hominem conformem imagini Filii Dei. Hanc ipſe probationem de Sanctitate beati Fidelis a Sigmaringa in medium profero, ut meum de eodem referendo in ſanctorum Martyrum Album ſententiam explicem. Et quidem adeo perfecte & fideliter imaginem ille Chriſti Domini in ſe expreſſit, ut vita Jeſu in eo manifeſtata videretur, ſive ſpectares humilitatem, ſive paupertatem, ſive obedientiam, ſive virtutes omnes, quibus in gradu heroico ditatus fuit.

Nec ab eo, quod ſibi propoſuerat exemplo, in vita ſequendum, voluit in mortem differre: Veſtigiis quippe Reparatoris noſtri inhærens, qui mundum redemit in ſanguine ſuo, ipſe pariter pro ſalute animarum, & Hæreticorum converſione ſtrenue laborans, Martyrii palmam aſſequutus eſt, Deo confirmante ſequentibus ſignis.

Merito igitur honores, quibus veri Martyres in Eccleſia honorari conſuevere, decernendi ſunt ei, qui tum in morte, tum in toto vitæ ſuæ curſu factus eſt ſimilis illi, qui caput eſt Martyrum.

DOMINICUS Tit. S. Bernardi Presbyter Cardinalis Paſſioneus.

PRetioſus ſanguis beati Fidelis a Sigmaringa clamat ad Te, BEATISSIME PATER, ut Vindex ſis, non illatæ ſibi crudeliſſimæ necis, ſed Vindex gloriæ, quam fortiter conſtanterque pro nomine Jeſu, truculentam ſui corporis cædem ſuſtinendo, promeruit. Quanta enim adhuc vigeat ſuorum meritorum memoria & fama, ſibi undequaque conſentiens, cuncta Teſtis eſt Rhætia Catholica: Teſtes quotquot eodem ſpiritu repleti in procuranda animarum ſalute ibi deſudant: Teſtis denique & Ego, qui decem & amplius annos, licet immeritus, Apoſtolica Legatione functus, non ſemel perluſtravi & ſuſpexi ea Rhætorum, ſcopulis impendentia, loca, quæ fortiſſimus Chri-

Chriſti Miles præceptis excoluit, monitis inſtruxit, virtutibus fovit, odore Sanctitatis implevit, ac demum ſanguine decoravit. Exaudi ergo, Beatissime Pater, hujus ſanguinis vocem per tot horrida vulnera ad Te clamantem, & ſolemni Ritu ſanctorum Martyrum Cœtui, novum hunc Athletam adſcribi decerne, quatenus hoc exemplo Helveti, & Rhæti Fideles magis roborentur in fide, a fide extorres ad ſinum Eccleſiæ matris revertantur, & Nos diſcamus, nunquam dignius mori poſſe Sacerdotem Chriſti, quam cum indigne occiditur pro fidei cauſa & defenſione.

SYLVIUS Tit. S. Priſcæ Presbyter Cardinalis Valenti.

Quamvis viri Sanctitate conſpicui, Beatissime Pater, poſtquam immortalem adepti ſint repromiſſionem cultu hominum non indigeant, copioſa enim eorum merces eſt apud Deum, ſolemnes tamen iis ab Eccleſia decernuntur honores, ut fidei ſplendorem, qui foris ſunt, venerentur, & præclara illorum geſta fidelibus exemplum præbeant atque incitamentum.

Quæ cum ita ſint, B. Fidelis a Sigmaringa Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum ſacro ritu exornandus jure merito mihi videtur, qui peculiari quodam divinæ providentiæ conſilio nuperis temporibus datus, ut præter ceteras eximias virtutes quam maxime heterodoxorum ſalutis, & religionis propagandæ ſtudium ad athleticam uſque ſanguinis effuſionem univerſo Chriſtifidelium Orbi, novi ad inſtar ſyderis eluceſceret: Quamobrem nihil ſane obſtat, Beatissime Pater, quin Martyrum choro cooptatus cenſeatur, cujus Sanctitatem narrent populi, & laudem univerſam annunciet Eccleſia.

FR. JOACHIMUS Tit. SS. Quatuor Coronatorum Presbyter Cardinalis Portocarrero.

Fortem ac invictum Martyrem habet Eccleſia, Beatissime Pater, Beatum Fidelem a Sigmaringa e ſanctiſſimi Patriarchæ Franciſci Caſtris prodeuntem. A ſeculi enim curis in gratiam ille adlectus, & Miniſterium Apoſtolatus, loricam Juſtitiæ indutus, Fideique ſcutum aſſumens, exiit ad opus ſuum, & virtute robuſta præliatus eſt prælia Domini, diſſipando, evellendo, ac ædificando: Utque tanti muneris partes digne undecumque adimplerentur, jugiter in ſuo corpore Crucis circumferens mortificationem, non vincula, non tribulationes veritus, nullum vitavit periculum, nullum horruit ſupplicium, ſed ad confuſionem & injurias, dici poſſet cum Chryſoſtomo, ob prædicandi ſtudium, magis quam ad oblectamenta bonorum properabat, donec vitam illuſtri ac pretioſo certamine conſummavit. Æquum igitur eſt, ut illi ſanctorum Martyrum a Sanctitate Vestra decernantur in terris honores, qui occiſus pro Chriſto, & prodigiorum luce coruſcans, jam gloriæ accipere coronam promeruit in cælis.

CAMILLUS Tit. SS. Joannis, & Pauli Presbyter Cardinalis Paulutius.

Inter ceteras, quibus beatus Fidelis a Sigmaringa heroice floruit, virtutes, admirabilis profecto fuit ſolicitudo illa, qua nullo vel laborum incommodo, vel propriæ vitæ diſcrimine deterritus perditiſſimos homines ad meliorem frugem revocare, & qua orthodoxam Religionem conſervare atque propagare adeo conſtanter ſtuduit, ut ipſimet Hæretici de illius Sanctitate & zelo teſtimonium ſumma ejus laude deferre coacti fuerint. Plura quidem beatus Fidelis in vinea Chriſti excolenda peregerat; at parum feciſſe fortaſſis præcogitans, niſi proprio etiam ſanguine irrigaret, tam impavide, tantaque animi magnitudine martyrii palmam ab infenſiſſimis Heterodoxis reportavit, ut illimet, qui crudelem ipſi mortem intulerunt, aſſerere palam debuerint, quod non ſolum nulla animi perturbatione, verum hilari lætoque vultu ſui necem ſubierit. Si itaque beatus Fidelis majus atque præſtantius argumentum ſui pro Religione heroici zeli præbere nequit, quam pro ea animam ſuam dare, juſtum propterea cenſeo, Beatissime Pater, quod idem Sanctorum Albo per Sanctitatem Vestram deſcribatur.

CAROLUS ALBERTUS Tit. S. Mariæ de Pace Presbyter Cardinalis Guidobonus Cavalchini.

Beatissime Pater. Glorioſiſſimum Chriſti Athletam virtute præcinctum ex alto, Virum vere magnum ſecundum nomen ſuum lætantes ſuſpicimus ac veneramur in præſtantiſſimo Sacerdote B. Fideli a Sigmaringa. Fuit is frumenti granum, quod catholicæ fidei tuendæ cauſa cadens in terram mortuum eſt, & multum fructum attulit: Quis autem non confidat uberiorem adhuc eſſe allaturum, ſi tu jubeas, Beatissime Pater, ad vehementius incitandos evangelici verbi præcones, Pugilem iſtum in conſpectu filiarum Hieruſalem a Deo jam coronatum ſummis, qui ſuperſunt, honoribus etiam in terris cumulari?

FRIDERICUS Tit. S. Pancratii Presbyter Cardinalis Lantes.

Beatum Fidelem a Sigmaringa Capuccinorum familiæ decus & ornamentum, cujus nec nomen quidem vacuum laudis fuit, cenſeo Beatissime Pater ſanctorum Martyrum Faſtis jure eſſe notandum. Hominis Sanctitatem novit Eccleſia, quæ tot errantes in viam ſalutis ipſius opera revocatos in ſinu ſuo lætiſſima excepit; norunt Hæretici ipſi, qui egregium de ejus doctrina cum ſumma Religione ac zelo conjuncta teſtimonium ferre non dubitarunt; novit Rhætia prope omnis, quam inter hyemales brumas, inter altiſſimas nives &, frigora (igne tamen charitatis æſtuans), pedibus peragravit, ut oves ad Dominicum Gregem reduceret. Non illum Hæreticorum minæ, non perſecutio, non gladius ab officio Evangelici Præconis potuit deterrere. Quid igitur prohibet, quominus eum, qui tot nominibus Sanctus fuit, qui pro catholica Fide ſanguinem ſuum fudit, Sanctum & Martyrem veneremur?

FRANCISCUS Tit. S. Mariæ de Populo Presbyter Cardinalis Riccius.

Beatissime Pater. Inter plurimas & pereximias virtutes, quibus B. Fidelis a Sigmaringa tam in ſeculo, quam in Clauſtris Capuccinorum eluxit, præcipuum locum obtinuerunt zelus, conſtantia & ſtudium in propaganda catholica Fide per Rhætiam, quarum intuitu, non ſolum colluctandum illi fuit fere toto vitæ curriculo cum errorum & falſitatum Sectariis, ſed mortem ipſam inhumana crudelitate ſibi intentatam, invicto fidentique animo amplexam, in glorioſiſſimum Martyrii triumphum commutavit.

Quæ omnia miraculorum acceſſione pleniſſime comprobata, juſtiſſime poſtulant, ut adeo emeritus orthodoxæ Religionis Athleta a Sanctitate Vestra, novi & ampliſſimi cultus complementum aſſequatur.

D. FORTUNATUS Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis Tamburinus.

Fidelis a Sigmaringa virtutum merita adeo clara & aperta ſunt, ut ea commemorare, ac perſequi minime oporteat. Unum id retuliſſe ſufficiat, Fidelem, ut divinorum mandatorum viam inoffenſo pede percurreret, arctiore S. Franciſci regulæ ſervandæ voto inter Capuccinos ſe obſtrinxiſſe; ad quam cum mores ſuos omnemque vitæ rationem ita formandam & componendam curaverit, ut ne parumper quidem ab ea unquam deflexerit, Sanctitatis apicem eum attigiſſe compertum eſt & exploratum. Hinc magna exempla humilitatis & obedientiæ, magna abſtinentiæ & charitatis argumenta in Proximos aliarumque Virtutum, quæ chriſtianum Heroem vere declarant, in hoc ſanctiſſimo Viro jure, ac merito miramur, atque ſuſpicimus. Hiſce Virtutibus, præſertim vero catholicæ Religionis propagandæ ſtudio ad Martyrii certamen fortis Athleta ſe ſe comparaverat. Atque hinc factum eſt, ut dum nihil eorum reli-

reliquum facit, quæ ad hæreſim profligandam conducerent, & ad Hæreticorum converſionem efficiendam pertinerent, crudeliſſimam necem ab impiis Hæreticis ſibi illatam invicta animi conſtantia pertulerit, & glorioſam Martyrii palmam promeritus ſit. Non eſt igitur cur tardes, BEATISSIME PATER, cum in Sanctorum numerum referre, qui ſanctam Chriſti Eccleſiam effuſo ſanguine decoravit; ut ipſum viciſſim Eccleſia veneretur, ac ſummo omnium donorum largitori Deo gratias agat, qui in hoc Servo ſuo fortiter pugnavit, & vicit.

D. JOACHIM Tit. S. Crucis in Jeruſalem Presbyter Cardinalis Beſutius.

DIverſas eſſe Juſtorum vias ad Cælum SANCTITATI VESTRÆ, totique huic celeberrimo conſeſſui notum eſt: Alias virtutum exercitio longiores, compendioſiores alteras, ut in Martyrio. Utraſque B. Fidelis a Sigmaringa ſanctiſſimo curſu, pede inoffenſo, heroico animo, cum conſummaverit; idque Cælum rite probatis Miraculis teſtatum fuerit, idcirco iis, qui Fideles fuerunt uſque ad mortem, jure meritoque annumerandum exiſtimo.

CAROLUS S. Mariæ in Via lata Diaconus Cardinalis Marinus.

EX plurimis illis in ſortem Domini vocatis Alumnis, qui a ſacra Congregatione Propagandæ Fidei, vel ad infidelium Regiones Evangelii prædicandi cauſa mittuntur, vel revocandis ad catholicam Religionem Hæreticis deſtinantur, vel hic Romæ ſingulari Pontificiæ liberalitatis exemplo, in optimis quibuſcumque diſciplinis inſtituuntur:

Primus omnium beatus Fidelis a Sigmaringa purpureum illud triumphantis Fidei vexillum erigit, ſub quo, dum in Rhæticis Fideles aliquos ad conſtanter in Fide perſeverandum, exemplo & monitis hortaretur, Hæreticoſque nonnullos ad eorum hæreſim ejurandam inducere, jugi oratione & prædicatione ſatageret; Impiorum hominum gladiis, per ſummum ſcelus occubuit, ſuique ſanguinis aſperſione, nedum memoratam de Propaganda Congregationem, de hac adeo inſigni illius triumphi gloria benemeritam, in futuram etiam cæleſtium retributionum ſociam conſecravit; ſed illi quoque interim glorioſiſſimo matris Martyrum titulo appellari poſſe promeruit.

Unde ſi modo SANCTITAS VESTRA beatum hunc Virum, tot non minus virtutibus, quam triumphali hac palma inſignitum Sanctorum Albo, dignari velit inſcribere: Et Miſſionariis illuſtre, quod imitentur, exemplar maxima hac retributione exhibebit, & Collegium hoc Urbanum gloria primi Martyris illuſtrabit.

ALEXANDER S. Mariæ ad Martyres Diaconus Card. Albanus.

FOrtiſſimus Chriſti Athleta beatus Fidelis a Sigmaringa in Reformato Seraphicæ Familiæ Ordine (Capuccinorum dicunt) Inſtitutum auſterioris vitæ profeſſus non modo virtutum ſplendore enituit, ſed præclariſſimum, & quo majus haberi non poteſt, perfectiſſimæ in Deum & homines charitatis, firmiſſimæ fidei, & invictæ ſpei edidit teſtimonium, dum pro catholica Religione amplificanda Hæreticorum gladiis in Rhætia confoſſus mira animi magnitudine de morte ipſa glorioſus triumphavit. Cæleſtem itaque Virum merito infallibili SANCTITATIS VESTRÆ Oraculo Sanctorum cultu decorari decet in terris, ut ubi verus Chriſti miles bonum certamen certavit, conſummato curſu poſt acceptam in triumphante Eccleſia coronam juſtitiæ, etiam in militante coronam gloriæ aſſequatur.

NERIUS S. Euſtachii Diaconus Cardinalis Corſinus.

QUum & varietate linguarum & rerum ſcientia, qua præditus erat B. Fidelis a Sigmaringa, uſus ſemper fuerit ad ingenuorum adoleſcentium mores per tot itinera informandos; ac deinde miros in virtutibus heroicis profectus fecerit, & catholicam Religionem adverſus Hæreticos aſſeruerit, ac tandem pro ea ſanguinem & vitam alacri atque invicto animo fuderit, auctor profecto ſum, BEATISSIME PATER, ut quoniam hæc omnia rite & evidenter probata ſunt, ipſe B. Fidelis in ſanctorum Album cooptetur.

AGAPITUS S. Agathæ Gothorum Diaconus Cardinalis Moſca.

COgnitus *eſt in verbis ſuis Fidelis .... & invocavit Dominum omnipotentem .... in oblatione Agni inviolati* (a); ut Rem Deo ſacram in Sevis apud Rhætiam peragendo, ſe ſe pro catholica Fide Hæreticorum furore jam jam immolandum, Deo ſecum intus loquente præſentiens, acceptabilem ſui corporis hoſtiam immortali ſeculorum regi adoleret. Tanta igitur opus fretus Fidelis, non modo pro catholica Eccleſia fortiter obeundo mortem, ſed ipſa pene morte devicta, Catholicorum militum ducem, ſuperno fulgentem lumine ſpectandum ſe præbens, hæreticorum copiis injecto metu fugatis, *teſtimonium præbuit in conſpectu Domini, & Chriſti .... & oſtendit ſe velle delere impietatem* (b). Tantum propterea pro Fide ſtudium, quod vel ipſa poſt funera, hic fortis Athleta Chriſti præſetulit; ſignorumque ſplendor, quo in dies coruſcat, Sanctorum cœtui eundem adſcribendum a Te fore, BEATISSIME PATER, præſtolantur.

MARIUS SS. Coſmæ, & Damiani Diaconus Card. Bolognettus.

DE præclaris beati Fidelis a Sigmaringa pro catholica Fide geſtis BEATISSIME PATER hodierna luce dicturi (c) *multa dicemus, & deficiemus in verbis* (d): *appellabo Martyrem, prædicavi ſatis*. Ubi ergo Fidelis in Rhætinis arvis Evangelicum ſerendo ſemen, catholicam Fidem plantaverat, proprio etiam ſanguine, mortem pro Chriſto fortiter obeundo, rigare illam voluit, ut Divino imbre fœcundata deinde ſuccreſceret, & incrementum acciperet. Succrevit ſane in Rhætinis agris, & Fidelis irrigata ſanguine incrementum catholica Fides accepit: hinc hæretico mortis ejus præcone redeunte ad Eccleſiam; inde hæreticorum copiis a Fideli ſuperna luce conſperſo, cum Duce ſuo fugatis (e). *Annon coronabitur qui ſic certaverit?* Quem ergo Deus gloria coronavit in cælis, huic B. P. (f) honorem tribue Sanctificationis in terris.

PROSPER S. Georgii in Velabro Diaconus Card. Columna de Sciarra.

POſtquam revocata ſunt ad ſeveriſſimum examen Martyrium & cauſa Martyrii, tum ſigna & miracula, quæ teſtatiſſima Dei Opt. Max. ope ad invocationem B. Fidelis, ante & poſt indultam Beatificationem patrata ſunt; nihil modo reliquum eſt, quam ut Beato eidem ſolemnis de more ſanctificatio infallibili SANCTITATIS VESTRÆ judicio decernatur; ut qui uſque modo in beatorum Albo adſcriptus eſt, inter Sanctos accenſeatur. Hoc a Te petimus & expectamus, ut habeat inclytus Ordo Capuccinorum, de quo glorietur; habeat Eccleſia univerſa, quem in Fidei confeſſione imitetur; & impleatur tandem Divinum Redemptoris vaticinium, quo promiſſa eſt glorificatio illis omnibus, qui in terris per mortem ſuum nomen confiteri non erubuerunt.

ALE-

(a) *Eccleſiaſt. cap. 46. verſ. 23.* (b) *Ibidem verſ. 22. & 23.* (c) *Eccleſiaſt. cap. 43. v. 29.*
(d) *Ambroſius lib. 2. de Virginibus.* (e) *Bernardus ſerm. 1. in Feſto omnium Sanctorum.*
(f) *Lib. 2. Machab. cap. 15. verſ. 2.*

ALEXANDER S. Mariæ in Aquiro Diac. Card. Tanarius.

BEATISSIME PATER, Excellentis fortitudinis Virum, qui primo ſe ipſum, deinde mundum, poſtremo Fidei hoſtes mirabiliter vicit, in beato Fideli a Sigmaringa jure ac merito venerandum cenſeo. Atque arbitror æquiſſimum utiliſſimumque fore, eum publico Canonizationis Decreto cunctis Fidelibus ad imitandum proponere, ut catholica Religio noſtra, pro qua tot tantoſque labores ſubiit, animoque impavido ſanguinem & vitam glorioſo Martyrio dedit, latius diffundatur, luculentius illuſtretur, fructuſque ferat uberiores.

HIERONYMUS S. Adriani Diaconus Cardinalis de Bardis.

BEATISSIME PATER. Divitiarum & honorum contemptu, abſtinentia, vigiliis, orandi & contemplandi ſtudio, proximorum ſalutis cura, mirifice tum in ſeculo tum in ſacra Capuccinorum Familia vitam degens beatus Fidelis excelluit. Ob eas virtutes in retribuendo Deus manum (*a*) extendit ſuam, & in capite ejus de lapide (*b*) pretioſo coronam poſuit. Nam cum contra hæreticam pravitatem fortiſſimus Chriſti miles pugnaret, inſurrexerunt iniqui (*c*) adverſus eum, & morte illum crudeliſſima pluribus confoſſum vulneribus affecerunt. Stare illum ante Thronum (*d*), & in conſpectu Agni tum ſignis & prodigiis magnis in populo factis, tum ſanctæ iſtius Apoſtolicæ Sedis judicio conſtat.

Illud propterea a S. V. humiliter quæſo, ut beatum Virum de catholica Religione tam præclare meritum, & Congregationis de Propaganda Fide Protomartyrem inviſtiſſimum, ſolemni Canonizationis ritu in Eccleſia Plebis (*e*) exaltet; ſic enim Evangelicis miniſtris incitamento eſſe poterit, ut animoſius eos (*f*) qui veritati reſiſtunt, corripiant; & pro Chriſti nomine, quandocumque opus fuerit, etiam in carcerem & in mortem ire parati ſint.

DOMINICUS SS. Viti, & Modeſti Diac. Cardinalis Urſinus.

BEATISSIME PATER. Fidelis a Sigmaringa Ordinis Capuccinorum non tam virtutum pondere, quam prodigiorum gloria mirabilis, Crucis mortificationem jugiter in ſuo corpore portavit, ſemper agens, ſemper orans, nec proximos propter Deum, nec Deum propter proximos relinquens: Primus autem ad excolendam vineam Domini per ſacram Congregationem de Propaganda Fide ſelectus, uberrimis illam fructibus adeo illuſtravit, & fœcundavit, ut Hæretici ipſi præclarum de ejus doctrina, ſanctitate & zelo teſtimonium ferre non dubitarint: Quos demum verbo & exemplis informaverat, proprio ſanguine in Religione & Fide confirmavit, Martyrium paſſus: Hunc ergo, qui vere fidelis fuit uſque ad mortem, & accepit coronam vitæ, Sanctorum Faſtis reor adſcribendum.

MUNDILLUS Urſinus Patriarcha Conſtantinopolitanus Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Beatus Fidelis a Sigmaringa non ſolum mortis ſacræ compendio, ſed & omni vita ſanctiſſime traducta æternam beatitudinem poſſidet. Nam antequam Religionem ingrederetur præclariſſimis virtutibus Deo & hominibus ſe maxime probavit, & Capuccinorum Ordine mancipatus ad Inſtituti ſui, ceteroqùin ſeveriſſimi perfectionem ſumma laude pervenit; & procurandæ animarum ſaluti tum ſua ſponte, tum Superiorum imperio addictus Apoſtolici muneris partibus pleniſſime ſatisfecit. Quo quidem in munere ea demum charitate flagravit, qua nulla major eſt, ut nimirum animam ſuam poneret pro amicis ſuis. Quamobrem æquiſſimum cenſeo, ut hic Fidelis Servus & prudens, cui dedit Dominus in tempore æqualem tot præſtantiſſimis meritis cæleſtis gloriæ menſuram, cunctis Fidelibus, præſertim vero iis, qui ad Fidem Propagandam incumbunt, colendus & imitandus a S. V. per ſolemnem ejus Canonizationem proponatur.

ANTONIUS MARIA Pallavicinus Patriarcha Antiochenus Aſſiſtens.

OMni virtutum genere conſpicuus beatus Fidelis ad oves Dominici gregis, quæ in hæreſi perierant, ſuſcitandas, potens in opere & ſermone totus intendit, ac pro iis, illata ſibi nece a nefariis catholicæ Fidei hoſtibus, animam ponere non dubitavit. Mira quoque patravit ſigna, ut merito ſanctorum Martyrum Faſtis adſcribi poſſit.

THOMAS Cervini Patriarcha Hieroſolymitanus Aſſiſtens.

QUod appoſite ajebat Apoſtolus miſericordiam conſequutus a Domino, ut ſim Fidelis; uſurpari merito poteſt de beato Fideli a Sigmaringa; etenim ipſe quoque miſericordiam a Domino eſt conſequutus, ut in ſua profeſſione exactiſſime implenda, fidelis eſſet; in rigidiori ſui Inſtituti obſervantia promovenda, in catholica doctrina impavide prædicanda, ac tandem in Fidei dogmatibus proprio ſanguine confirmandis.

Igitur qui tantis re & nomine titulis fidelis fuit, qualemque tot miraculis Cælum ipſum agnovit; dignus eſt profecto cenſendus, quod Servis fidelibus ſolemniter adnumeretur.

GABRIEL Eva Syrus Maronita Archiepiſcopus Cypri Aſſiſtens.

CHriſti veſtigia ſecutus beatus Fidelis a Sigmaringa pro ejuſdem nominis amore ſanguinem ſuum fudit; quare æquiſſimum eſt, PATER BEATISSIME, ut talem ac tantum catholicæ Fidei propagatorem heroicis virtutibus ornatum ac miraculorum dono a Deo inſignitum in Sanctorum Albo jubeas deſcribi, quod ut dignetur, SANCTITATEM VESTRAM enixe deprecor.

ALEXANDER Borgia Archiepiſcopus Firmanus Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Præreptam recentioribus ſeculis Italiæ ac finitimis Regionibus martyrii palmam, ſuperiori ſeculo B. Fidelis a Sigmaringa reſtituere in Rhætia viſus eſt, ubi Miſſionibus Fratrum ſuorum, quos Capuccinos dicunt, ex poteſtate ſibi facta ab inſtituta tunc Propagandæ Fidei Sacra Cardinalium Congregatione præerat, impias expertus hæreticorum manus furentium in medicum, qui ab hæreſis inſania liberare illos, & in catholicæ Eccleſiæ gremium revocare ſummo ſtudio conabatur. Virum hunc præclara morum honeſtate in ſeculo, eximia integritate in Foro, ſumma abſtinentia in Clauſtris, ardentiſſimo propagandæ Fidei noſtræ zelo inter Hæreticos verſatum, vere fidelem uſque ad mortem, accedentibus e Cælo, ut accepimus, novis ſignis juremerito exiſtimo a Te, BEATISSIME PATER, ſanctorum Martyrum Canoni inferendum fore, poſtquam ille a Benedicto XIII. Prædeceſſore tuo, cujus memoria in benedictione eſt ac ſemper erit, Beatorum nomen & cultum accepit. Erit ipſe in exemplar iis omnibus, qui prædicandi Evangelii cauſa a Sacra Congregatione ad Infideles mittuntur, quod ſane præclariſſimum opus, ſi cetera deeſſet, vel hoc uno quam ſibi gratum acceptumque ſit, Auctor Fidei noſtræ Deus ſatis ſuperque monſtravit. Sit præterea beatus Fidelis ſacrarum Miſſionum apud Deum Protector; ſit in hac acerbitate temporum Catholicæ rei, quæ non uno in loco periclitatur vel opprimitur, novum ac juge præſidium; & hæreticorum reditum ad Eccleſiæ ſinum, quem in terris omni ſtudio, labore ac effuſo etiam ſanguine quæ-

(*a*) *Pſ.* 54. (*b*) *Pſ.* 20. (*c*) *Pſ.* 85. (*d*) *Apoc.* 7. (*e*) *Pſ.* 106. (*f*) 2. *Tim.*

quæſivit, modo precibus ſuis a Deo obtineat in Cælis.

JOSEPHUS MARIA Ferroni Archiepiſcopus Damaſcenus Aſſiſtens.

AD Cathedram SANCTITATIS VESTRÆ ſiſtit B. Fidelis a Sigmaringa, vere fidelis uſque ad mortem (a), qui, ut Orthodoxos in fide roboraret, & aberrantes ad Chriſti ovile reduceret, perduellium enſes non metuit, ſanguinem liberaliter fudit, animam pro fratribus poſuit (b). Laudetur itaque Vir fidelis (c), & qui coronam vitæ (d), reddente Domino, in Cælis obtinet, gloriam pariter, SANCTITATE VESTRA decernente, in terris aſſequatur.

MICHAEL de Palma Archiepiſcopus Teatinus Aſſiſtens.

MUltiformiter Servos Dei inſigniri honore martyrii egregie admonuit S. Auguſtinus. Alios etenim facit Vita, alios conſecrat Mors: Qui ſecuti ſunt Redemptorem uſque ad Sanguinis effuſionem, hos Mors atrox Martyres fecit: Qui vero eundem ſequuntur arctiori virtutum ac perfectionis propoſito, eos cooptat Martyres Evangelicæ rigor diſciplinæ. *Tota quippe Vita* (ſancti Doctoris alloquor verbis) *Chriſtiani Hominis, ſi ſecundum Evangelium vivat, Mors eſt atque Martyrium.*

Utriuſque generis inſigne Martyrium ſuſtulit B. Fidelis a Sigmaringa; Vita Martyr, quia Evangelicæ perfectionis rigidus cultor: Morte Martyr, quia in teſtimonio veritatis perſiſtens, glorioſiſſimo fine, e manu Domini accepit coronam victoriæ. Martyrio vitæ excitavit ad meritum; Martyrio Mortis provocavit ad Palmam. Miracula crebra patrata dum viveret, & quæ ſequuta ſunt funus, conflictum duplicem geminamque heroicam victoriam mire teſtantur; adeo ut de B. Fideli a Sigmaringa exſcribere liceat, quod de S. Victore Bernardus aſſeruit: (e) *Aſcendit cum immenſa ſupellectili meritorum clarus triumphis, miraculis glorioſus.*

Cumque ita ſit, PATER BEATISSIME, optimo fretus jure, ſacer Ordo Capuccinorum ante Solium majeſtatis tuæ ſupplex exorat: Quatenus ex Cathedra veritatis pronunciare digneris, quod B. Fidelis a Sigmaringa per invictam martyrii paſſionem *penetravit (f) in Sancta, ſimilis factus in gloria Sanctorum*; dignus proinde, ut ſolemniſſimo ritu in ſanctorum Martyrum Diptychis, Te præcipiente, ſcribatur.

STANISLAUS Poliaſtri Archiepiſcopus Roſſanus Aſſiſtens.

BEati Fidelis a Sigmaringa, qui ex illuſtri Rojorum Familia in lucem editus, rejectoque Marci, quo in ſacro Baptiſmatis Fonte renatus nomine, decorabatur, illud Fidelis fideliter aſſumpſit: Qui Vitchyrchio in Rhætia martyrio coronatus, & a Benedicto XIII. inter Beatos relatus; quique hodie beato lumine undique circumfuſus, dum eidem Sanctitati Veſtræ antiquiſſimas, & ab ipſo pene cauſæ ſuæ exordio humillimas preces ſanctæ Sedi porrectas renovare non deſinit tota Capuccinorum Familia; miris, ſed veris modis exultat Fidelis & fulget: Si morum integritatem, ſi intactum Corpus illibatumque ab omni labe gravis peccati: Si animi candorem & deſideria, quibus ab ineunte ætate ſe totum divini Numinis obſequio mancipandi æſtuabat incendio, mente ſpectemus. Ab ipſa pene infantia perarduum virtutis iter aggreſſus tanto animi ardore, tanta ſpiritus alacritate veterem hominem expoliatus, novo Seraphicæ Religionis indumento, novis votorum ſtimulis altiora perfectionis culmina fuit properator egregius: Si ingenii ſuavitatem cum divinarum rerum peritia & ſcientiarum ſplendore: Si exterarum ornamenta linguarum cum ingenii humilitate conjuncta: Si Religionis zelum cum imperterrita quadam Corporis animique fortitudine, in diuturnis maximiſque difficultatibus: Si Apoſtolicum munus & implacabile bellum contra hæreticam pravitatem vitiorumque omnium extirpationem cum aſſidua, & inexſplicabili carnis afflictione, rigidoque, quod ſibi indixerat jejunio, cogitare velimus: Hæc Beatorum erunt præclariſſima Stemmata & chariſmata meliora. Si charitatis flammas, ſi Eccleſiarum ſollicitudines & propagandæ Fidei cupiditates, ſi martyrii conſtantiam æſtimare ſtuduerimus: Quis unquam erit, qui voluntarios frequenteſque labores, in quibus veluti pugnis atque conflictibus exercebat ſeſe Athleta Chriſti fortiſſimus, præ oculis habens Sanctitatis faſtigium jam attigiſſe non dixerit? Si orationis ſtudium, contemplationes & raptus, quibus aliquando defixus, atque in Deum elevatus immobilis multo tempore permanebat: Si miracula, quibus ante & poſt mortem clarus rutilat atque coruſcat, inſpiciemus: Nemo eſt, qui jure merito Sanctorum Faſtis referendum eſſe non ſentiat. Quæ cum ita ſint, quodque reliquum eſt, hoc unum pro mea ſententia & voto humiliter rogo, ut pro exequutione Decreti a SANCTITATE VESTRA in ipſa Capuccinorum Eccleſia, & in eo præſertim Altare, in quo beati Fidelis Reliquiæ Fidelium venerationi publice erant expoſitæ, Sacrum faciente prolati; ut Sanctorum Albo idem Fidelis adſcribi poſſit. Eadem SANCTITAS VESTRA ſancti Spiritus radiante fulgore, adſcribat quæſo Fidelem, & faveat.

FERDINANDUS MARIA de Rubeis Archiepiſcopus Tarſi Aſſiſtens.

HAbent, BEATISSIME PATER, in beato Fideli Regularis Obſervantiæ Alumni, quem imitentur. Habent veritatis vindices ac Fidei orthodoxæ propagatores clariſſimum Chriſti athletam ac Martyrem. Habet itaque, cum perinde ſit Sanctum ac Martyrem dicere; habet, inquam, Eccleſia, quem Sanctorum tabulis merito addat, & cui condignos in terris decernat Martyrii honores.

JOANNES ANDREAS Tria Archiepiſcopus Tyri Aſſiſtens.

ARduum negocium aggredimur, & omnium aliorum in Republica chriſtiana forte maximum, ubi agitur de Canonizatione Sanctorum: Ea tamen in B. Fideli a Sigmaringa concurrunt ſuæ Sanctitatis teſtimonia, ut ipſum tuto in Album ſanctorum Martyrum referri poſſe cenſeam.

Miſſa facio quæ de virtutum exercitio dici poſſunt, utpote qui in omnibus, & quidem in gradu heroico ſemper emicuit, cum in ſeculo, tum Statu Regulari, quem in Seraphico Ordine Minorum S. Franciſci Capuccinorum mutato ſibi nomine Marci, eoque Fidelis aſſumpto, profeſſus fuit.

Prætermitto pariter de orationis ſtudio verba facere, in quo ita erat intentus, ut aliquando e terra ſublatus, & in Deum raptus, immobilis permaneret.

Corpus ſuum inedia, ciliciis, vigiliis, aliiſque diverſis cruciatibus macerabat.

Hac in re unum pro omnibus mihi ſufficere videtur, quod nempe Martyr occubuit, & miſericors Dominus ejus Sanctitatem miraculis comprobavit.

Martyres enim ſunt veræ fidei margaritæ omni honore digni, & Eccleſiæ conſtans mos fuit & eſt, eorum interceſſiones invocare.

Ceterum me ſubmitto ſapientiſſimo judicio & ſupremo oraculo SANCTITATIS TUÆ.

MICHAEL MARIA Vincentini Archiepiſcopus Theodoſiæ Aſſiſtens.

HEros a Sigmaringa Fidelis, adeo omnium excelluit ſplendore virtutum, ut merito SANCTITAS VESTRA, ſolemnis Canonizationis ei honores decre-

(a) *Apoc. cap. 2.* (b) *Joan. 15. 13.* (c) *Proverb. 27.* (d) *Apoc. loc. cit.*
(e) *S. Bernard. Serm. 2. de S. Victore.* (f) *Idem ubi ſupra.*

creverit . At cum per ſceleſtorum Hæreticorum ſævitiam , effuſo ſanguine , & tanta miraculorum omnis generis copia illuſtrarit Eccleſiam Dei , Sanctorum illum Cultum promereri , & glorioſis Martyrum Faſtis adſcribi poſſe , inficiari nemo unquam poterit .

SIMON Gritti Archiepiſcopus Tyanen, Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER : Beatus Fidelis a Sigmaringa Seraphici Patris Alumnus revera inclytus adeo enixe cæleſti ſuffultus adjutorio ſuæ vitæ primordia ſub jugo Religionis Altiſſimo ſacraſſe compertus eſt , ut ampliores in dies ſubinde in corde ſuo in hac certe lacrimarum valle multifarie diſponendo aſcenſiones , eas per univerſos progrediendo virtutum gradum , quarum exactiſſima de more trutina diſcuſſa eſt ſeries , ac mirifica ſane decreta eſt conſenſione , in fine uſque divino plane perduxerit æſtu , ac martyrio demum , indubiam profecto intentiſſimamque Dei teſtante charitatem , conſummarit , propriique obfirmarit cruoris effuſione : Qui propterea fidelem ſe uſque ad mortem nedum nomine , verum etiam heroicis facinoribus , omnes procul dubio naturæ ordinem excedentibus , communi calculo præbet pronunciandum , atque SANCTITATI VESTRÆ ex Petri Cathedra oracula promenti , haudquaquam errori obnoxia , inconcuſſum in Sanctorum numerum referendi ſuppeditat argumentum , expoſcitque Decretum ; quod lætanter , ut vel inde trahat præſidium in hac turbulentiſſima chriſtianæ Reipublicæ , ac triſtiſſima quidem facie circumquaque ſqualore gemituque perfuſa , Catholica (pro cujus puritate doctrinæ , hæretica obtinente rabie , imperterritus Chriſti Athleta pugnavit fideliſſime , fidentiſſimeque occubuit) efflagitat Eccleſia ; ut diuturna , tanti Martyris interceſſione , amaritudine mitigata , ſuavitate levaminum quandoque hujuſmodi propoſito ſibi Patrono contingat recreari .

NICOLAUS Carafa Archiepiſcopus Philippenſis Aſſiſtens.

BEatus Fidelis zelum Sacræ Congregationis Propagandæ Fidei primus in Rhætiam invexit , ac proprio ſanguine illuſtravit . Tanto ergo invicto Viro, qui martyrium non modo pro confeſſione Fidei, ſed pro Apoſtolico , quo fungebatur munere ſubiit , publicos ſacros honores in Eccleſia Dei decernendos cenſeo ; Si SANCTITATI TUÆ opportunum videbitur.

D. FERDINANDUS Romualdus Guiccioli Archiepiſcopus Ravennæ Aſſiſtens.

DIgnum & æquiſſimum eſt, BEATISSIME PATER , Apoſtolicum Virum ac Martyrem Domini , beatum Fidelem a Sigmaringa , Cælitum Faſtis adnumerari . Apoſtolum enim illum teſtantur tum omnia , quæ Mundi ſunt, derelicta , ut Chriſtum ſequeretur , atque ejus Crucem tolleret ; tum reparati Chriſtianorum mores, divinus cultus reſtitutus , Fides propugnata , ac tot Peccatorum ad pœnitentiam , tot Hæreticorum ad veritatem converſio , difficillimis temporibus, zelo, charitate , conſtantia pene incredibili . Martyrem vero Domini glorioſum apertiſſime eum prædicant pro Fidei confeſſione ac defenſione effuſus ſanguis , mors aſperrima , quam heroica animi magnitudine, hilari conſtantique vultu , impiorum manibus ſibi illatam eſt paſſus. Duo hæc altiſſimæ Sanctitatis argumenta , Apoſtolatus ſcilicet ac martyrium ad evidentiam uſque evexerunt illuſtria, quæ Deus per hujus beati Viri interceſſionem dare dignatus eſt ſigna ac miracula: Quapropter illum Sanctorum honoribus proſequi & cupit & petit Eccleſia univerſa , pacem ſibi , Fidei incrementum , Regibus & Principibus ſuis concordiam & tranquillitatem ex novi hujus Sancti meritis ac protectione , ſe de Dei bonitate confidens , impetraturam .

FELIX Solatius Archiepiſcopus Thebarum Aſſiſtens.

CAndor vitæ beati Fidelis a Sigmaringa, profunda ejuſdem humilitas, exacta ſui Inſtituti obſervantia, effervens charitas erga Deum & proximum , & glorioſus demum Sanguis pro prædicatione Evangelii & profligandis hæreſibus effuſus, ut ex Actis , illum Nobis , & Sanctum virtutibus omnibus in ſtatu heroico ornatum , & Martyrem multis miraculis ante & poſt obitum patratis clarum oſtendunt. Hunc igitur Athletam Chriſti , BEATISSIME PATER , qui in agone , ad inſtar Capitis ſui, flagella non timuit, quem inter ſanctos Martyres regnare dicimus in Cælis , etiam intra eorumdem Ordinem colendum in terris Apoſtolico tuo infallibili judicio definire digneris .

ANTONIUS Fonſeca Epiſcopus Æſinus Aſſiſtens.

VEre, BEATISSIME PATER , Fidem, quam etiam nomine præfert, beatus Fidelis a Sigmaringa illuſtravit moribus , prædicatione , martyrio. Fide namque aſſecutus ſperandarum rerum præſtantiam terrena quæque abjecit, amplexus rigidioris vitæ Inſtitutum , jejuniis & corporis afflictationibus ſummopere deditus, omniumque virtutum ſplendore coruſcans. Fidem evangelizavit pauperibus , propugnavit adverſus hæreſes, & Apoſtolico muneri ſedulo incumbens mirifice amplificavit: Fidei demum teſtimonio probatus, quam vitæ integritate decoraverat, & Evangelii promulgatione ſtatuerat, confirmavit effuſo ſanguine . Adeptum itaque repromiſſionem & coronam juſtitiæ, quam ſubeunti bonum Fidei certamen paraverat Deus ante Mundi conſtitutionem, catholica Eccleſia debet inter glorioſos Fidei Athletas venerari; ut Fidei propagationi , cui totum ſe dedit, præmiſſo exemplo, præſenti gloria & futura interceſſione magis magiſque, præfulgeat.

FR. PAULUS Alpheran de Buſſan Epiſcopus Melitenſis Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER . Beatus Fidelis a Sigmaringa Ordinis Capuccinorum eos inter Operarios, qui ad excolendam vineam Domini a Sacra Congregatione de Propaganda Fide mittuntur , primus ille fuit qui eam , ut verus Chriſti Athleta , proprio ſanguine irrigavit & fœcundavit ; & ideo Protomartyr eſt nuncupandus . Martyrio & cauſa martyrii, tum ſignis atque miraculis a ſupremo SANCTITATIS VESTRÆ oraculo adprobatis, in cæleſtium Civium numero colendus glorioſiſſimus Chriſti miles mihi videtur, ut qui poſuit animam ſuam pro dilatanda Fide, exemplo ſit Operariis in vinea Domini .

ALEXANDER de Abbatibus Epiſcopus Viterbienſis, & Tuſcanenſis Aſſiſtens.

PRetioſa mors , quam B. Fidelis a Sigmaringa pro Religione orthodoxa ſibi alacri animo expetivit, prophetico Spiritu prænunciavit , hilari vultu excepit , eidem Martyrii lauream promeruit . Quamquam & aſperrimum anteactæ vitæ curſum juge dixerim martyrium . Prius namque charitatis , quam furoris victima diutinum ſui ſacrificium pro Dei honore ac Proximorum ſalute vivens obtulit , moriens conſummavit. Ecce autem, BEATISSIME PATER , vox Sanguinis pro vera Chriſti Eccleſia effuſi clamat de terra , quam feliciter irrigavit ; clamat de Cælo, ubi Fidelis iſte uſque ad mortem accepit coronam vitæ ; clamant & miracula luculentiſſimi teſtes Sanctitatis , ut in Sanctorum Album referatur Protomartyr Congregationis de Propaganda Fide.

NICOLAUS FRANCISCUS de Bonbome Epiſcopus Carpaſienſis Aſſiſtens.

PLene clarificavit beatus Fidelis a Sigmaringa nomen , & omen ſibi in ingreſſu familiæ Patrum Capuccinorum a Magiſtro Novitiorum inditum , nempe Fidelis *eſto fidelis uſque ad mortem* : Fi-

delis

delis utique fuit nomine, fidelis quoque fuit in opere & ſermone, fidelis in minimo, fidelis in maximo, atque fidelitatem ſuam uſque ad iteratas ſanguinis effuſiones, imo & uſque ad mortem in Chriſto Jeſu patienter toleratam & ſubſecutam, comprobavit. Quapropter Dominus Deus fidelis in omnibus verbis ſuis juſtuſque judex reddidit ipſi in Cælis promiſſam fidelibus uſque ad mortem coronam gloriæ & juſtitiæ, ac inſuper prodigiis quamplurimis adimplementum verborum ſuorum manifeſtavit in terris, ut honores ſancto Martyri debiti fideliter beato Fideli exhibeantur: Quare illum inter ſanctorum Martyrum Faſtos adſcribendum cenſet, & adſcribi humillime SANCTITATI VESTRÆ ſupplicat.

LUDOVICUS ANTONIUS Valdina olim Cremona Epiſcopus Hermopolitanus Aſſiſtens.

Coronet SANCTITAS VESTRA corona Sanctitatis & gloriæ, & inter ſanctos Martyres ſolemni ritu adſcribat beatum Fidelem a Sigmaringa. Fuit enim fidelis Servus & prudens, qui a Domino meruit accipere coronam vitæ. Jeſu Chriſti perpetuus imitator ab ipſa pueritia ſemper profecit ſapientia, ætate & gratia apud Deum & Homines. Grandior natu, quam Chriſtus Dominus profeſſus eſt vitam, ipſe manifeſtavit in carne ſua mortali in Patrum Capuccinorum Familia, in qua mortificationem Jeſu ſemper circumferens, mortem tandem pro Chriſto obiit furentium Hæreticorum vulneribus ſaucius, ſimilem illi, quam tulit Stephanus lapidantium Judæorum ſaxis oppreſſus & ſicut Stephanus Eccleſiæ eſt Protomartyr, ita beatus Fidelis eſt Protomartyr Sacræ Congregationis de Propaganda Fide.

FABRICIUS Borgia Epiſcopus Ferentinus Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Præclara ſane laus cujuſlibet Chriſtiani hominis eſt, ita ſe immaculatum cuſtodire ab hoc ſeculo, ut poſſit ante Tribunal Chriſti exhibere innocentiæ ſtolam, quam per Baptiſmum accepit, aut pœnitentiæ operibus lavit. De hoc quippe homine ſcriptum eſt: *Beatus Vir, qui inventus eſt ſine macula*; ſed hujuſmodi innocentiæ ſtolam, cujus nulla ſatis digna eſt æſtimatio, ſuo præterea pro Chriſti fide ſanguine purpurare, hoc enim vero decus eſt perinſigne maximeque admirabile. Utrumque hujus laudis ornamentum B. Fideli a Sigmaringa ex iis quæ accepimus peculiari Dei beneficio collatum eſt, primum in Clauſtris Alumnorum Divi Franciſci, quos Capuccinos dicimus, ſecundum in Acie cum armatus gladio ſpiritus, verbo ſcilicet Dei, contra Hæreticos in Rhætia pugnaret, a quibus ex Religionis noſtræ odio pluribus vulneribus acceptis interiit. Quocirca duplici titulo gaudet, cur in Album ſanctorum Heroum merito referatur.

D. PAULUS THOMAS Marana Epiſcopus Aſculanus in Picenis Aſſiſtens.

Beatus Fidelis a Sigmaringa Vir humilitate magnus, charitate major, Apoſtolico zelo animarum & fidei orthodoxæ propagandæ ardore maximus fuit ſane, re, & nomine fidelis uſque ad mortem proprio Sanguine per martyrium condecoratam: Quapropter cum jam ſine dubio illi coronam de lapide pretioſo in Apocalypſi pollicitam impoſuerit Deus in Cælis, æquum eſt, ut SANCTITAS VESTRA tali laurea redimitum publicæ fidelium venerationi proponat in terris.

F. SILVESTER Merani Epiſcopus Porphyrien. Aſſiſtens.

B. Fidelis a Sigmaringa ſupra modum refulſit in Dei Eccleſia ob exactam ſeverioris Inſtituti obſervantiam, ob egregium animarum zelum, ob martyrium pro Fide orthodoxa conſtanter ac feliciter expletum. Huic ergo multiplici catholicæ Religionis Heroi, de Miſſione Romana optime ac præclare merito, cum & ipſa Dei Omnipotentia eximiam illius virtutem miraculorum teſtimonio confirmaverit, juſtum eſt, ut condigni Religioſi honores, in tota Eccleſia ſemper manſuri, decernantur a S. V., cujus factis dictiſque debetur immortalitas.

ANTONIUS Cantoni Epiſcopus Faventinus Aſſiſtens.

MAturo Congregationis Sacrorum Rituum judicio teſtatum habemus B. Fidelem a Sigmaringa duo ſolitum fuiſſe a Deo enixis precibus poſtulare, ſcilicet ut vitam ab omni peccato immunem traduceret, fidemque orthodoxam ſuo ſanguine confirmaret, & utriuſque voti compotem effectum eſſe. Tantam Viri laudem rite probata implevere miracula. Gratulari licet ergo, BEATISSIME PATER, omnia in hac cauſa abunde ſuppetere, quæcumque deſiderari poterant, ut SANCTITAS VESTRA ſolemni Decreto ſuo inter Sanctos referat præſtantiſſimum Congregationis Propagandæ Fidei Protomartyrem.

PAULUS Bonaviſa Epiſcopus Spoletanus Aſſiſtens.

PAcem *ſequimini cum omnibus & ſanctimoniam, ſine qua nemo videbit Deum*: Hac Epigraphe Sanctitatem concluſit Apoſtolus ad Hebræos 12.: Per pacem cum omnibus denotavit perfectiſſimam charitatem erga proximos: Per ſanctimoniam, ſine qua nemo videbit Deum, duo indicavit: Primo munditiam cordis ab omnibus terrenis affectibus, quæ neceſſaria eſt, ut mens ita vacua conjungi valeat Deo ſuo ultimo fini: Secundo immobilem applicationem & adhæſionem mentis Deo, quod eſt proprium ſpeciale ſanctimoniæ, juxta quod de ſe dixit Apoſtolus ad Romanos: *Neque mors, neque vita nos ſeparabit a charitate Chriſti*. Sanctus igitur eſt piiſſimus Sacerdos Fidelis a Sigmaringa, cum pacem proſecutus ſit cum omnibus, dum etiam illos, qui ei adverſabantur, charitate, manſuetudine & patientia emollire, & flectere, ſibique & fidei catholicæ conciliare ſtuduit, pro iis etiam orando, dum mortem ab iis inflictam ſe una fronte patientiſſime & conſtantiſſime ſubiit.

Sanctimoniæ pariter virtute excelluit, quia puritatem cordis maxime excoluit, immunis ab omni labe gravis peccati & ab omni ſorde, quæ coinquinat hominem, qua puritate ornatus mentem ſuam immobiliter applicuit Deo, & per illam meruit Deum videre, dum per martyrii agonem puriſſimus ejus ſpiritus evolavit ad cælum ſervaute Chriſto fidem datam in Evangelio Matthæi cap. 5. ad 8. illis verbis: *Beati mundo corde, quoniam ipſi Deum videbunt*.

Regnat itaque in Cælis inter agmina ſanctorum Martyrum adſcriptus, viſioneque divinæ eſſentiæ perenni fruitione conſolatus exultat.

Sed quia proprium divinæ bonitatis eſt, glorioſos reddere in terris eos fideles ſervos, quos ſingulari corona juſtitiæ coronavit in Cælis: Ideo voluit invocato nomine Fidelis plura beneficia & dona in populos diffundere, quibus Sanctitas ſui Fidelis Servi omnibus innoteſceret: Dum igitur ſic loquitur Deus, oportet ſequi vocem ejus, & deſcribere in Albo ſanctorum Martyrum beatiſſimum Fidelem, quem jam in libro vitæ ſcriptum, & ſingulari laureola redimitum tot prodigiis dignatus eſt Chriſtus oſtendere; ſi tamen Sanctitati Veſtræ viſum fuerit, ad quam pertinet ſupremo & finali Decreto ſacris Faſtis fideles Dei Servos adnumerare.

CÆSAR Bonajuti Epiſcopus Pharenſis Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Elegit B. Fidelis a Sigmaringa abjectus eſſe in domo Dei; propterea, Oraculum ſuum, qui ſe humiliat exaltabitur, Altiſſimus in Servo ſuo Fideli opere comprobavit, dum egregius fuit Seraphici Patris imitator, obedientiæ & ferventiſſimæ devotionis exemplar, catholicæ Fidei defenſor & hæreſis uſque ad extremum vitæ terminum acerrimus oppugnator. Imo non ſolum in abjectiſſimis miniſteriis aſſidue ægrotis inſerviendo, affi-

affliĉtos recreando, errantes corripiendo, dies ſuos cum virtute traduxit, ſed etiam contempſit vitam mundi, & ardentiſſime imperterrita corporis animique conſtantia, jejunio, oratione, puritate & exemplo Deo ſervivit, ac omnes vitæ ſuæ virtutes martyrio coronavit.

Reſtat nunc Beatissime Pater, ut ille miraculis clarus Sanĉtorum Faſtis adſcribatur, & ſolemni ritu militanti Eccleſiæ publice proponatur ad ſummarum virtutum incitamentum.

MARIUS Maffei Epiſcopus Fulginas Aſſiſtens.

FAuſtam fortunatamque auſpicari licet, Beatissime Pater, ineundam Canonizationis celebritatem. Primus inter eos, qui ad hujus gloriæ bravium, Te promovente, perveniet, occurrit Fidelis a Sigmaringa, qui eam præſetulit *charitatem*, *qua majorem nemo habet*, *ut animam ſuam ponat quis pro amicis ſuis*. Ipſe ſanguinem ſuum fudit, ut quas invenerat Dominici gregis oves in Rhætia, eas in catholica veritate firmaret; errantes vero ad ovile Chriſti reduceret. Parum videbatur Fideli hortari Catholicos verbo, niſi conſtantis animi in ſubeunda pro Chriſto morte firmaret exemplo. Parum quoque ei videbatur hortari verbo & exemplo firmare; niſi in Martyrum numero primus inveniretur, qui Apoſtolicam in Rhætia miſſionem ſanguine ſuo illuſtraret. Parum denique ei viſum eſt tantæ charitatis exemplum dediſſe in terris, niſi catholicæ Fidei patrocinium apud Superos ſe gerere, Hæreticorum militum diſtriĉto enſe fugando Ducem, oſtendiſſet e Cælis. Fidelis igitur (*a*), *in terris viſus eſt*, *ut eſſet exemplo*; *in Cælum levatus eſt*, *ut ſit patrocinio*. *Hic informavit ad vitam*; *illic invitat ad gloriam*. Qui ergo Mundi Principe triumphato, ſupra mundum viĉtor aſcendit, hunc digneris, Beatissime Pater, ad augendum militantis Eccleſiæ decus inter Martyres recenſere.

GUIDO Urſellus Epiſcopus Cæſenæ Aſſiſtens.

EX haĉtenus in cauſa B. Fidelis a Sigmaringa Sacræ Congregationis de Propaganda Fide Protomartyris tanta cura, diligentia, maturitate deduĉtis atque diſcuſſis ſatis apparet, quam pie ac ſapienter faciat Sanctitas Vestra, cum eum in Sanĉtorum album referendum cenſuerit; ſive enim ejus in tota anteaĉta vita pietas atque innocentia ſpeĉtaretur, ſive in Apoſtolico Miſſionarii & Concionatoris munere obeundo fervor atque ſtrenuitas, ſeu denique in acerbiſſima morte pro Chriſti fide apud Hæreticos Rhæticos oppetenda fortitudo atque conſtantia, Salvatoris noſtri in Apocalypſi c. 2. graviſſimum illud multoque difficillimum præceptum omni ex parte impleſſe cognoſcitur: *Eſto fidelis uſque ad mortem*. Accedit quod Deus multis iiſdemque graviſſimis patratis miraculis ſatis teſtatus eſt, quam ſibi de beatiſſimi Viri vita ac morte placuerit. Qua de re, Pater Sanctissime, cum fortiſſimo Martyri Sanĉtorum nomen & cultum Apoſtolica voce decernat Sanĉtitas Veſtra, videtur divinæ voci magnam ipſius gloriam, qua in Cælis fruitur, enarranti conſentire.

LEO LUCAS Vita Epiſcopus Oppidenſis Aſſiſtens.

BEatissime Pater. Nedum ſanĉtorum Martyrum Faſtis adſcribi poſſe crederem Beatum Fidelem a Sigmaringa, ſed ut id quam citiſſime fiat, expedit ad majorem Dei gloriam, Eccleſiæ decorem & aliorum exemplum; ſuſtinuit enim patienter fortiſſimus hic Athleta Chriſti mala pro bonis & odium pro dileĉtione, quam exercuit erga proximos, pro quibus animam ſuam poſuit, eo potiſſimum tempore, quo in evellendis radicitus ab eorum animis perverſis moribus, & orthodoxa inter eos Religione tuenda pariter & amplificanda nitebatur.

ÆGIDIUS ANTONIUS Iſabelli Epiſcopus Allipbanus Aſſiſtens.

NOn amplius, Beatissime Pater, Fidelis homo perquirendus eſt proverbiorum verbis: *Virum autem fidelem quis inveniet?* Jam enim nomine & reipſa extat Sigmaringæ Conſtantienſis Diœceſis Oppido non vulgari, *& ſimilis non inventus eſt illi*; quemadmodum ergo Fidelis hic Servus quæ tradidit ei Dominus *talenta quinque*, non piger, nec otioſus in terram abſcondit, ſed accurate & abunde multiplicavit, & auxit, jam *alia quinque ſuperlucratus* jejuniis, vigiliis, auſteritatibus, orationibus, ſtudiis ad indefeſſa adoleſcentium juvenum inſtruĉtione & aſſidua præſertim in infideles populos prædicatione: Ita poſtquam pro aſſerenda catholica Fide, eaque firmius ſtabilienda, ſanguinem proprium conſtanter effundens intravit *in gaudium Domini ſui*, vere dignus cenſeri debet, qui in Sanĉtorum tabulam referatur, ut aliis ad fideliter operandum in vinea Domini Sabaoth illuſtre præbeat exemplum.

JOANNES ANTONIUS Bachetoni Epiſcopus Anagniæ Aſſiſtens.

CLamat ad Te de terra, Beatissime Pater, Servi Dei Fidelis a Sigmaringa ob confeſſionem hujus unicæ & inconcuſſæ Pontificiæ Sedis, ex qua jure fulges & doces, effuſus Sanguis; cujus voces etſi probatum jam fecerint ſermonem, nil minus ad eum complendum, præclara etiam ſupervenere miracula, ſuumque & ipſa rite reĉteque ſcrutatum addixere ſuffragium. Æquum igitur & congruum eſt, ut ex hac ipſa, pro qua fortiter occubuit, Petri Sede fœnus illi, Beatissime Pater, vicemque rependas, ac tanto ex præclaro Capuccinorum Ordine Militi emeritam martyrii coronam palmaſque decernas: Ejuſque ſanguinem ſuſcites, & ex Albo Sanĉtorum præbeas rutilantem iis, qui Apoſtolico addiĉti muneri evangelizare mittuntur, ut Jeſum Chriſtum & hunc crucifixum in ſimplicitate & puritate doĉtrinæ, alacriter fidenterque annuncient.

SCIUM ILUMURI AT.

TÆ bæmet, lævdimet, eŦe atò Kyæ caa pæſuanæ præ ſeenæ te Chrisĉtit robby i tʋn Ꜫoti FiŦeli caa Sigmaringa na dæſtognanæ me aſt, ſe ay Kyʋn caa i ver tet, i miræeŦe i beſæs ndæ sĉtæpiit tʋn Ꜫoti, eŦe ſtoliſænæ meta ggiŦŦ lævdimet tæ Apoſtollyet. Ktæ tæ vertet deſc vet Ꜫotʋn te deſton me ſcegnet Kyæ caa bæn gner ſod præ tæ ſalurit, e præ te luturit atiy vet tæ lumurit gnerii. Taſc po duhet, vece ſaa ſcnuhet emæni itiyh me ſceitænat. Asĉlù e martenæ me mbodemia te paa diiturat, e asĉlù ŦŦom paa ſate frik.

Joſefi Schirò Arçbiſcupu i Durrſit, eŦe Vicar Apoſtolycu i Hymarrs ndæ Abænit.

Ejuſdem Verſio latina.

JOSEPH Scirò Archiepiſcopus Dyrrhachinus, & olim Vicarius Apoſtolicus Cimarræ in Epiro.

BEatissime Pater. Geſta, virtutes ac martyrium Servi Dei Fidelis a Sigmaringa ſatis, ſuperque demonſtrant hunc fuiſſe vere bonum & fidelem Miniſtrum in domo Domini, & inſuper omnibus Apoſtolicis virtutibus exornatum. Hoc idem dignatus eſt Deus ipſe teſtari per ſigna & prodigia ab eo hucuſque patrata precibus & meritis ejuſdem beati Viri. Reliquum eſt, ut ejus nomen Sanĉtorum numero adſcribatur. Ita humillime cenſeo, & indubitanter affirmo.

SER-

(*a*) *Sanĉt. Bernar. Sermone 2. de S. Viĉtore.*

SERGIUS Alexandri Armenus Archiepiſcopus Cæſareæ Cappadociæ.

QUum virtutes, martyrium, & miracula beati Fidelis a Sigmaringa Ordinis Fratrum Minorum Capuccinorum Sacerdotis jam ſint apud ſanctam Sedem comprobata, ſicut ex Compendio typis edito, & mihi per fidum Interpretem armenice reddito colligitur; hæſitandum minime puto, quinimo æquum juſtumque cenſeo, ut a SANCTITATE VESTRA in Sanctorum Albo deſcribatur; his præſertim temporibus, quibus catholicæ Fidei Cultores, ac mei præcipue gentiles Armeni, a Schiſmaticis, & Hæreticis in Oriente ſæviſſime exagitantur. Futurum enim confido, ut eo inter Sanctos relato atque invocato, qui ab Hæreticis pro fide orthodoxa mortem ſuſtinuit, & perſecutio heterodoxorum ceſſet, & ipſi etiam heterodoxi ad ſinum Matris ſuæ Romanæ Eccleſiæ revertantur, atque ita fiat, ut unum ſit Chriſtianorum omnium ovile, & unus Paſtor.

STEPHANUS Evodius Aſſemanus Archiepiſcopus Apameæ.

SEminanti (a) *juſtitiam merces fidelis*. Hanc, SANCTISSIME PATER, ſibi comparavit beatus Fidelis a Sigmaringa, inclyti Capuccinorum Inſtituti Alumnus, qui (b) bibit aquam de Ciſterna ſua, & fluenta putei ſui; fonteſque ſuos foras derivavit, & in plateis aquas ſuas diviſit. Obverſantur, proh dolor! ob oculos teterrima illa & perpetuæ oblivioni mandanda tempora, quibus Eccleſiam Dei (c) exterminabat Aper de Silva, eamque depaſcebatur ſingularis ferus. Verum exſurgit Dominus, videt & viſitat vineam ſuam; fitque manus ejus ſuper virum dexteræ ſuæ, beatum Fidelem, qui (d) ſuccinctus lumbos ſuos in veritate, & indutus loricam juſtitiæ, calceatus pedes in præparatione Evangelii pacis, ſumto Fidei ſcuto, galea ſalutis & gladio, quod eſt Verbum Dei, Rhætiam circumluſtrans in perenne Religionis monimentum vertit (e); dumque zelat zelum Legis (f), ſtolam ſuam dealbans in ſanguine Agni, receptus eſt in Cælum. Cælitibus itaque, fremente eo, qui ex adverſo ſtat, plaudente vero, qua late patet, catholica Religione, quæ ſemper & ubique una & eadem ſibi eaſdem, quas primævi Chriſtiani, ex Athletis ſuis congratulatur victorias: Cælitibus, inquam, a SANCTITATE VESTRA cenſeo eſſe adſcribendum, qui heroicarum virtutum gloria & miraculorum claritate conſpicuus Sacræ Congregationis de Propaganda Fide Protomartyris lauream præripuit.

THOMAS ALEXIUS de Rubeis Epiſcopus Aprutinus.

SEntentiam in hac re graviſſima doctiſſimorum Patrum ita laudo, BEATISSIME PATER, ut non videar mihi poſſe meliorem adjungere. Stupiditatis eſſet, hoc non cognoſcere; ambitionis & philautiæ alia ſuperdicere.

Beatus Fidelis a Sigmaringa ſexti decimi ſeculi Martyr egregius, zelum, conſtantiam, charitatem antiquorum & forſan Apoſtolorum, etſi non exæquaverit, ſaltem non minori ferme gloria dignus eſt appellari.

Non cymbam, non retia, non paupertatem pro divino cultu reliquit, ſed in foris gloriæ, in domo divitiis, honoribus in aulis miſſum dedit, ut paupertatem amplecteretur.

Pauperrimus Capuccinus, licet humilitate demiſſus, cilicio, flagellis, vigiliis, inedia confectus: Gravis attamen & comitate & exemplo ceteros ad meliora perduxit; in ſcribendis concionibus noctes integras conſumavit, ut Magiſter ad colendos homines in Religione, in moribus inſtitutus merito videretur.

Mirum dictu de ejus charitate, quod inter peſtilentis auræ pericula vitam ſua ſponte dederit exitio.

Hæreticorum libri ne proſtarent venales in Fidelium perniciem, maximo labore curavit.

Videbatur equidem ignem ſuæ charitatis omnia, quæ ſequerentur mala devorare voluiſſe; dum etenim e ſuggeſto concionabatur: calculo ignito percuſſus, illæſus evaſit. Deinde cum præ foribus ſtarent, & hæreticam conficeret ſuis Concionibus pravitatem, enſibus & fuſtibus appetitus, martyrium glorioſus obivit.

Idcirco jure quoque optimo inter Martyres accenſeri, BEATISSIMUM PATREM, & Magiſtrum obteſtamur.

BERNARDINUS Vari Epiſcopus Civitatis Caſtellanæ & Hortæ.

BEATISSIME PATER. Beatus Fidelis a Sigmaringa etſi fuerit omnimoda pietate inſignis, ac regulari ſtrictiſſima obſervantia præcipuus; haſce tamen aliaſque virtutes ad culmen heroicæ perfectionis evexit ardentiſſimo catholicæ Fidei propagandæ ſtudio; dum Hæreticos prædicationibus ſuis adortus, cum plurium converſione auxiſſet Eccleſiam, aliorum in ſe odium excivit: Quo tamen minime territus, pro eadem Fide eo ipſo tempore, quo eamdem impavido ardore conabatur extendere, ab ipſis Hæreticis innumeris vulneribus confoſſus glorioſiſſime Martyr occubuit. Tantus igitur fidei teſtis, qui noſtris ferme temporibus Eccleſiam exornavit, meretur omnino, ut poſtquam per miracula martyrii ſui teſtimonium accepit a Cælo, ſolemne teſtimonium per Canonizationem ab Eccleſia recipiat.

JOANNES INNOCENTIUS Epiſcopus Fagaraſienſis.

CUm non ſit amplius dubium de eximiis virtutibus, martyrio & miraculis, quibus Omnipotens Deus dignatus eſt condecorare dilectum Servum ſuum beatum Fidelem, Sacerdotem Profeſſum Ordinis Reverendorum Patrum Fratrum Minorum ſancti Franciſci Capuccinorum, quemadmodum ex ejuſdem vitæ Compendio videtur; cenſeo SANOTITATEM VESTRAM tute poſſe ad ejus Canonizationem procedere, eumque Sanctorum numero adſcribere, & Chriſti Fidelibus imitandum proponere.

JACOBUS PHILIPPUS Conſoli Epiſcopus Amerinus.

BEATISSIME PATER. Ex Joannis ſententia ſatis atque abunde edocemur charitatem ſufficere, ut Regnum Dei conſequi & poſſidere mereamur: Quæ autem major charitas, teſtante Domino, cum animam ſuam ponit quis pro amicis ſuis? Hoc verbo docuit & exemplo beatus Fidelis a Sigmaringa Capuccinorum Ordinis; is enim, cum ex tot tantiſque Apoſtolicis præconibus, quos in Mundum univerſum ad Evangelii veritatem diſſeminandam Univerſalis Congregatio, a ſancta Sede negotiis de Propaganda Fide præpoſita, in dies mittere conſueverit, primus omnium charitate ductus Evangelicam prædicationem ſuo ſanguine confirmaverit, nemo eſt, qui dubitet ejus martyrii merito, Martyrum gloriam ritu ſolemni adjiciendam, atque decernendam eſſe: Tanti ponderis hoc eſſe eadem SANCTITAS VESTRA firmavit in ſuo abſolutiſſimo Opere de Beatificatione & Canonizatione Sanctorum *lib. 1. cap. 2. & 3. per tot.*, ut ſolemnis Canonizationis honores beato Fideli debiti, non modo tamquam Martyri, ſed tamquam Protomartyri videantur; ſed quid dicendum, cum tot populos, tot Provincias, innumeris exantlatis laboribus ac periculis, ab hæreſeos labe purgaverit, omnes in gradu heroico virtutes & miraculorum fama toto catholico Orbe celeberrima, ejuſdem martyrio accedant? Talia hæc profecto ſunt, ut jure merito cum Beatum illum dixerint omnes generationes, Beatumque Sancta hæc Apoſtolica Sedes ex Decreto S. Mem. Benedicti XIII. appellandum indulſerit, Sanctum mox venerandum SANCTITAS VESTRA ex Cathedra item decernere dignetur.

Gens ſancta id exoptat, populuſque fidelis ea ſpe du-

(a) *Prov.* 11. 18. (b) *Prov.* 5. (c) *Pſ.* 79. (d) *Eph.* 6. (e) 1. *Mach.* 2. (f) *Apoc.* 7.

ductus hoc idem expectat, ut dum illius merita exaltantur in Terris, contra hæreſes, quas vivens profligavit, patrocinium aſſequatur in Cælis,

JOSEPH Coppola Epiſcopus Aquilanus.

REpromiſſam *certantibus vitæ coronam in Cælis* (*a*), de qua Jacobus Apoſtolus loquitur, in beato Fideli a Sigmaringa merito completam videmus (*b*). *Religioſam* namque *ſollicitudinem ad augendam, provocandamque fidei obſervationem juris præmio affici debere*, etiam Ethnici Cæſares reſcripſere. Supereſt ergo, ut quem certe Sanctorum conſortio perfrui credere licet, infallibili Tuo judicio, ad Omnipotentis Dei gloriam firmius innoteſcat. Et conſilium quod toties in hac re præbuiſti, & quomodo, quibuſve auxiliis dandum ſit diſerte docuiſti, benigno ſuſcipere animo non dedigneris.

HIERONYMUS Lorenzi Epiſcopus Acernenſis.

CUm vitæ ratio, tum mortis genus, BEATISSIME PATER, facile oſtendunt, quanta extiterit in beato Fideli a Sigmaringa virtutum eximiarum complexio. Ita enim vixit, ut in ſumma vitæ auſteritate morumque innocentia Deum unice ſpectaret & Proximorum ſalutem: ita ſanguinem profudit, ut pro tuenda catholica fide animam poneret. Vere quod olim de Samuele dictum eſt, ſuſcitavit ſibi Deus noviſſimo hoc etiam tempore Sacerdotem fidelem: Cum igitur tam ſtrenue cucurrerit, ut comprehenderit; tam legitime certaverit, ut coronam mereatur: quod ipſum edita poſt ejus mortem miracula teſtantur; æquum cenſeo BEATISSIME PATER in ſanctorum Martyrum numerum eundem adſcribi.

JOANNES FRANCISCUS Cavallini Epiſcopus Alatrinus.

BEatum Fidelem a Sigmaringa tot virtutum ac miraculorum laude conſpicuum, atque ad martyrii uſque palmam vere fidelem Sanctorum Faſtis a SANCTITATE VESTRA jure meritoque adſcribendum puto, lubentique animo ceterorum Patrum ſuffragiis meum quoque votum adjicio.

NICOLAUS Cioffi Epiſcopus Soranus.

LOnge digniſſimum inter præclara Sacroſancti Apoſtolatus tui opera illud eſſe cenſeo, ut ſanctorum Martyrum Faſtis per ſupremum SANCTITATIS TUÆ Oraculum aſcribatur beatus Fidelis a Sigmaringa. Hic enim non ſolum tot eximiis tam in ſeculo, quam in ſeveriori ſuo Capuccinorum Inſtituto virtutibus, ac doctrinis mirum in modum præfulſit, verum etiam incredibiles pro æterna Chriſtifidelium ac præſertim Hæreticorum ſalute procuranda, catholica Religione promovenda, divinoque cultu adaugendo labores ſuſcepit ſuſtinuitque; ac tandem animam ſuam pro inimicis ſuis conſummato martyrio ponere non dubitavit. Unde immarceſcibilem in Cælis coronam adeptum eſſe miracula ipſa ab Omnipotenti Deo patrata pro manifeſtanda Servi ſui immortali gloria oſtendunt,

JOANNES ANTONIUS Caſtelli Epiſcopus Catharenſis.

TAM fuit inſignis beati Fidelis a Sigmaringa virtus, tantaque animi magnitudo, ut eam ne longa quidem oratione celebrare quiſquam ſi cupiat poſſit, neque ſi poſſit, quoniam conſpicua omnibus eſt, opus eſſe videatur. Teſtata namque res eſt, eum cum in ſeculo eſſet, inter æquales & doctrinæ & pietatis integritatiſque morum laude unum omnium maxime floruiſſe; ac poſt, ubi Ordini Minorum Capuccinorum nomen dedit, adeo pium, caſtum, pauperem, dicto Superiorum obedientem, prudentem, perfectum denique virum fuiſſe, ut ceteris, qui ſe tum in inſtituendis Chriſtifidelibus, inque miniſterio apoſtolico exercebant, mirum in modum ſanctitatis nomine antecelleret. Charitatis autem ardore ita eum fuiſſe inflammatum conſtat, ut & curarit opera, labore, difficillimis itineribus, jejuniis, vigiliis, precibus Chriſto proximorum animas in cœno vitiorum, aut in errore verſatas lucrifacere; quod eſt ope divinæ gratiæ conſequutus; & expleto martyrio pro veritate orthodoxæ Religionis vitam ſanguinemque profuderit. Quare cenſeo virum heroica virtute ac miraculorum dono illuſtrem dignum eſſe, qui a SANCTITATE VESTRA in ſanctorum Martyrum numerum referatur.

NICOLAUS MARIA Calcagnini Epiſcopus Civitatis Ducalis.

SAtis quidem beati Fidelis a Sigmaringa merita prædicata cenſeo, ut Sanctus dici, haberi, colique jure poſſit, ſi ſolam charitatem, quæ perfectionis vinculum eſt, ſic eum coluiſſe dicam, ut pro Dei amore ac fidei teſtimonio ſanguinem ſuum fundere non detrectaverit, ipſum Deum pro ſuis offenſoribus exorando. Verum, licet præcipua hæc ſit fortiſſimi hujus Chriſti Domini Athletæ virtus, non tamen unica eſt; ceteras enim exercuit etiam in gradu heroico, nedum inter ſacra Fratrum Minorum, quos Capuccinos vocant, Clauſtra, ſed illis præſertim temporibus, quibus apud Rhætos moratus, in reducendis ad catholicam Religionem hæreticis operam ſuam ſummo ſtudio collocavit: Equidem, qui Servatoris noſtri veſtigia ſequutus tantopere adlaboravit, ut cum eodem regnaret in Cælis, æquum eſt, ut in terris reſpondentem meritis ſuis Sanctorum gloriam a SANCTITATE VESTRA conſequatur.

Statim ac noviſſimus Epiſcoporum Orationi ſuæ finem impoſuit; hæc ſubdidit Papa, ſuffragia commendans, jejunia & preces, quas edixerat, palam faciens.

VENERABILES FRATRES. Summam voluptatem percepimus ex veſtris ſuffragiis, quæ tuliſtis de propoſita Canonizatione beati Fidelis a Sigmaringa. Priuſquam tamen ultimo deliberemus, ad Deum ſupplices confugere volumus, & ſimul hortari Fideles omnes, ut eadem vota concipiant, videlicet ut cæleſte lumen in hoc graviſſimo negotio Nobis elargiatur, judicium laturis de Canonizatione beati Fidelis a Sigmaringa, atque aliorum quatuor Beatorum, quorum Cauſæ in quatuor ſequentibus Conſiſtoriis Semipublicis in examen adducentur. Porro Cardinalis noſter in Urbe Vicarius de more promulgabit jejunia, Eccleſias viſitandas, preces & alia pietatis opera præſcripta & ſuſcipienda ab illis, qui conſequi volunt plenariam Indulgentiam, quam Nos impertiti ſumus univerſis, qui preces effundent eo modo, quem ſtatuimus, ut Deus ſcilicet Opt. Max. ſuæ lucis claritate mentem noſtram illuminet.

Ubi Summus Pontifex ſiluit, Procurator Generalis Cameræ Apoſtolicæ Joannes Philippus Toppi his verbis Protonotarios adſtantes rogavit, ut unum, vel plura de Conſiſtorialibus Actis Inſtrumentum, vel Inſtrumenta conficerent.

Ego Johannes Philippus Toppi Sanctiſſimi Domini Noſtri & Cameræ Apoſtolicæ Procurator Generalis rogo Vos omnes Protonotarios & Notarios Apoſtolicos hic præſentes, ut de ſententiis, conſilio & unanimi conſenſu Reverendiſſimorum DD. S. R. E. Cardinalium, necnon Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epi-

(*a*) *Jacob epiſt.* 1. (*b*) *Diocl. & Maxim. in l.* 1. *Cod. pro quibus cauſis ſervi pro præm. lib.*

Epiſcoporum, deque Summi Pontificis Oratione ac deliberatione præbabitis ſuper ſolemni Canonizatione beati Fidelis a Sigmaringa, unum vel plura publicum, ſeu publica conficiatis inſtrumentum, vel inſtrumenta ad perpetuam rei memoriam.

Tunc R. P. D. Antonius Maria Erba Pro-Decanus Protonotariorum Apoſtolicorum de numero participantium ſui Collegii nomine reſpondit, *Conficiemus*; deinde Cubicularios & ceteros, qui circa Solium Pontificis ſtabant, Teſtes appellans dixit: *Vobis Teſtibus*; Domumque reverſus integram Actionem, prout infra, in ſuis tabulis adnotavit. Conſeſſus ita ſolutus eſt.

Inſtrumentum a Pro-Decano Protonotariorum rogatum pro primo Semipublico Conſiſtorio.

IN NOMINE DOMINI AMEN.

CUnctis omnibus præſens hoc Inſtrumentum lecturis pariter & auditturis evidenter pateat ubique notumque ſit: Quod Sanctiſſimus Dominus Noſter BENEDICTUS Divina providentia Papa XIV. ut inoffenſo pede, prout rei gravitas & dignitas poſtulabant, devenire poſſet ad ſolemnem Canonizationem beatorum Fidelis a Sigmaringa Martyris Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum, Camilli de Lellis Confeſſoris Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis Fundatoris, Petri Regalati Confeſſoris Minorum Obſervantium S. Franciſci, Joſephi a Leoniſſa Confeſſoris Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum, & Catharinæ de Ricciis Sanctimonialis Profeſſæ Ordinis S. Dominici Anno Dominicæ Incarnationis milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo ſexto, Indictione nona, Pontificatus ejuſdem Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ anno ſexto, die vero octava Junii Feria quarta pro explenda cauſa excipiendiſque ſuffragiis ſuper Canonizatione beati Fidelis a Sigmaringa primum habuit Conſiſtorium ſemipublicum in Aula, quæ loco Ducalis eſt, in Quirinali Palatio.

Sanctitas Sua ſuperrecenſita die ex Aula Paramentorum Pluviali rubro induta, ac ſimplici Mitra redimita, præeunte Papali Cruce cum ſolito comitatu, ad eamdem Aulam, quæ pro Ducali habetur, ſe contulit: Ibique in Sede compoſita, Conſiſtoriali Actioni brevi diſertaque Allocutione initium dedit, & a Venerabili tam Eminentiſſimorum DD. S. R. E. Cardinalium, quam Reverendiſſimorum Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum Pontificio Solio Aſſiſtentium, & non Aſſiſtentium Conſeſſu ſuper re tanti momenti, conſilium & ſententias exquiſivit.

Facta propterea ſuffragandi copia Eminentiſſimus Burgheſius Presb. Tit. S. Mariæ Tranſtyberim utpote inter Cardinales, qui intererant, omnibus antiquior, primus Sanctiſſimo Domino ſententiam ſuam aperuit, eumdemque enixe rogavit, ut beatum Fidelem a Sigmaringa ſanctorum Martyrum numero adſcribere dignaretur.

Non abſimili ſane voto ceteri omnes, qui aderant Eminentiſſimi Patres, apud Sanctitatem Suam inſtiterunt pro ſolemni ejuſdem beati Fidelis Canonizatione: videlicet.

Antonius Xaverius Tit. S. Stephani in Monte Cælio S. R. E. Presbyter Cardinalis Gentili.

Fr. Joannes Antonius Tit. SS. Silveſtri & Martini in Montibus S. R. E. Presbyter Cardinalis Guadagni.

Trojanus Tit. S. Cæciliæ S. R. E. Presbyter Cardinalis de Aquaviva.

Dominicus Tit. SS. XII. Apoſtolorum S. R. E. Presbyter Cardinalis Riviera.

Joannes Baptiſta Tit. S. Mariæ Angelorum S. R. E. Presbyter Cardinalis Spinula.

Raynerius Tit. S. Sabinæ S. R. E. Presbyter Cardinalis de Ilcio.

Dominicus Tit. S. Bernardi S. R. E. Presbyter Cardinalis Paſſionei.

Silvius Tit. S. Priſcæ S. R. E. Presbyter Cardinalis de Valentibus.

Fr. Joachimus Tit. SS. Quatuor Coronatorum S. R. E. Presbyter Cardinalis Partocarrero.

Camillus Tit. SS. Joannis & Pauli S. R. E. Cardinalis Paulutius.

Carolus Albertus Guidobonus Tit. S. Mariæ de Pace S. R. E. Presbyter Cardinalis Cavalchinus.

Fridericus Tit. S. Pancratii S. R. E. Presbyter Cardinalis Lantes.

Franciſcus Tit. S. Mariæ de Populo S. R. E. Presbyter Cardinalis Riccius.

D. Fortunatus Tit. S. Matthæi in Merulana S. R. E. Presbyter Cardinalis Tamburinus.

D. Joachimus Tit. S. Crucis in Hieruſalem S. R. E. Presbyter Cardinalis Beſutius.

Carolus S. Mariæ in Via lata Diaconus S. R. E. Cardinalis Marini.

Alexander S. Mariæ ad Martyres Diaconus S. R. E. Cardinalis Albanus.

Nerius S. Euſtachii Diaconus S. R. E. Cardinalis Corſinus.

Agapitus S. Agathæ in Suburra Diaconus S. R. E. Cardinalis Moſca.

Marius SS. Coſmæ & Damiani Diaconus S. R. E. Cardinalis Bolognettus.

Proſper S. Georgii in Velabro Diaconus S. R. E. Cardinalis Columna de Sciarra.

Alexander S. Mariæ in Aquiro Diaconus S. R. E. Cardinalis Tanarius.

Hieronymus S. Adriani Diaconus S. R. E. Cardinalis Bardi.

Dominicus SS. Viti & Modeſti Diaconus S. R. E. Cardinalis Urſinus.

Abſolutis Purpuratorum Patrum ſuffragiis, Reverendiſſimi DD. Patriarchæ, Archiepiſcopi, & Epiſcopi Pontificio Solio Aſſiſtentes, & non Aſſiſtentes (ſtantes dum loquebantur, & initio a primis in Ordine deſumpto) ſuas quoque ſententias in medio protulerunt. Nempe

Mundillus Urſinus Patriarcha Conſtantinopolitanus.

Antonius Maria Pallavicinus Patriarcha Antiochenus.

Thomas Cervini Patriarcha Hieroſolymitanus.

Gabriel Eva Archiepiſcopus Cypri Syrus, Patria prius, deinde latina lingua ſuffragium emiſit.

Alexander Borgia Archiepiſcopus Firmanus.

Joſeph Maria Ferronus Archiepiſcopus Damaſcenus.

Michael Palma Archiepiſcopus Teatinus.

Staniſlaus Poliaſtri Archiepiſcopus Roſſanenſis.

Ferdinandus Maria de Rubeis Archiepiſcopus Tarſenſis.

Joannes Andreas Tria Archiepiſcopus Tyri.

Michael Maria Vincentini Archiepiſcopus Theodoſiæ.

Simon Gritti Archiepiſcopus Tyanen.

Nicolaus Caraſa Archiepiſcopus Philippenſis.

D. Ferdinandus Romualdus Guiccioli Archiepiſcopus Ravennatenſis.

Felix Solatius Archiepiſcopus Thebarum.

Antonius Fonſeca Epiſcopus Æſinus.

Fr. Paulus Alpheran de Buſſan Epiſcopus Meliten.

Alexander de Abbatibus Epiſcopus Viterbien. & Tuſcan.

Nicolaus Franciſcus de Bonhome Epiſcopus Carpaſien.

Ludovicus Antonius Valdina olim Cremona Epiſcopus Hermopolitanus.

Fabricius Borgia Epiſcopus Ferentinus.

D. Paulus Thomas Marana Epiſcopus Aſculanus in Picenis.

Fr. Silveſter Merani Epiſcopus Porphyrienſis.

Antonius Cantoni Epiſcopus Faventinus.

Paulus Bonaviſa Epiſcopus Spoletinus.

Cæſar Bonajuti Epiſcopus Pharenſis.

Marius Maffei Epiſcopus Fulginatenſis.

Guido Urſellus Epiſcopus Cæſenæ.

Leo Lucas Vita Epiſcopus Oppidenſis.

Ægi-

Ægidius Antonius Iſabelli Epiſcopus Alliphan.
Joannes Antonius Bachetoni Epiſcopus Anagninus.
Joſeph Schirò Archiepiſcopus Dyrrhachinus, Patrio prius, deinde latino idiomate ſuffragium emiſit.
Sergius Alexandri Armenus Archiepiſcopus Cæſareæ Cappadociæ, Patria prius, latina deinde lingua ſuffragium emiſit.
Stephanus Aſſemanus Archiepiſcopus Apameæ,
Thomas Alexius de Rubeis Epiſcopus Aprutinus.
Bernardinus Vari Epiſcopus Civitatis Caſtellanæ & Hortæ.
Joannes Innocentius Epiſcopus Fagaraſienſis, Patrio prius, deinde in latino idiomate ſuffragium emiſit,
Jacobus Philippus Conſoli Epiſcopus Amerinus.
Joſeph Coppola Epiſcopus Aquilanus.
Hieronymus Lorenzi Epiſcopus Acernen.
Joannes Franciſcus Cavallini Epiſcopus Alatrinus.
Nicolaus Cioffi Epiſcopus Soranus.
Joannes Antonius Caſtelli Epiſcopus Catharenſis.
Nicolaus Maria Calcagnini Epiſcopus Civitatis Ducalis,

Suffragiis itaque non minus Eminentiſſimorum Cardinalium, quam Patriarcharum, Archiepiſcoporum & Epiſcoporum, qui ut ſupra aderant, in eundem penitus ſenſum pro ſolemni videlicet, & ſollicita beati Fidelis Canonizatione unanimiter convenientibus, & ad finem tandem perductis, Sanctiſſimus Pater Actionem brevi altera Allocutione complevit; & tunc ſtantibus adhuc Prælatis, & ſedentibus Cardinalibus Procurator Generalis R. C. A. rogavit Nos Protonotarios Actioni præſentes, ut de ſententiis, conſilio & unanimi conſenſu Eminentiſſimorum DD. S. R. E. Cardinalium, nec non Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, deque Summi Pontificis oratione, ac deliberatione præhabitis ſuper ſolemni Canonizatione beati Fidelis a Sigmaringa Martyris, unum vel plura, publicum ſeu publica conficeremus Inſtrumentum, vel Inſtrumenta, ad perpetuam rei memoriam.

Ad hujuſmodi ſupradicti Procuratoris Generalis Reverendæ Cameræ inſtantiam Ego Antonius Maria Protonotarius Erba inter Protonotarios eidem Conſiſtorio præſentes antiquior tam proprio, quam meorum Collegarum & Collegii nomine reſpondit: *Conficiemus:* & ſubinde ad Pontificios Familiares, qui adſtabant, converſus, eos in Teſtes vocatos, adhibui his verbis: *Vobis Teſtibus.*

Acta ſunt hæc in Quirinali Palatio die, menſe & anno, quibus ſupra: Adſtantibus DD. Paulo Zani Bononienſi, & Joſepho Maria Puoti Neapolitano ab intimo Sanctitatis Suæ cubiculo Teſtibus ad hoc ſpecialiter adhibitis atque rogatis &c.

In quorum fidem Nos Protonotarii Apoſtolici de numero Participantium requiſiti & rogati præſens hoc Inſtrumentum ſubſcripſimus, & publicavimus, ſolitique Collegii noſtri Sigilli impreſſione muniri, & in noſtro Archivio, ut futuris temporibus horum omnium ſemper extet documentum, Secretario noſtro perdiligenter aſſervari & ſubſcribi mandavimus. Actum ubi ſupra, præſentibus quibus ſupra Teſtibus ad præmiſſa vocatis habitis atque rogatis.

Antonius Maria Protonotarius Erba Sub-Decanus.

Loco † Signi

Franciſcus Dominicus Clementi ejuſdem Collegii Secret.

Quoniam vero verba fecerat Pontifex de jejunio ſervando, de Eccleſiis adeundis, aliiſque pietatis operibus ſuſcipiendis pro adeptione Indulgentiæ, quam Cardinalis Urbis Vicarius Sanctitatis ſuæ juſſu promulgaverat; ut Cardinales Paſtoreſque animarum omnes injuncta ob id onera perlegere poſſent & facilius cognoſcere, unicuique ab Aula deſcendenti Cæremoniarum Magiſtri exemplar Notificationis obtulerunt papyro impreſſum, cui, cum dabatur Cardinalibus, alia inſuper ſchedula, per quam color veſtium in diebus jejuniorum adhibendus ſignificabatur, addita erat: Quæ ut commodius aſſervarentur, ſerica vitta coloris violacei circumligatæ jam fuerant.

Fr. Gio. Antonio del Titolo de' SS. Silveſtro e Martino a' Monti della S. R. C. Prete Card. Guadagni della Santità di Noſtro Signore Vicario Generale, &c.

La Santità di Noſtro Signore Papa BENEDETTO XIV. concede Indulgenza Plenaria e remiſſione di tutti i peccati a tutti i Fedeli Criſtiani dell' uno e l'altro ſeſſo, i quali digiuneranno Mercoledì Venerdì e Sabbato 15., 17., e 18., del corrente meſe di Giugno, e Confeſſati, e Communicati, viſiteranno almeno una volta una delle due Baſiliche, di S. Giovanni Laterano, e di S. Pietro in Vaticano, o la Chieſa di S. Maria ſopra Minerva in luogo di S. Maria Maggiore (impedita) mentre ne' ſeguenti deſcritti giorni vi ſarà eſpoſto il Santiſſimo SAGRAMENTO, e divotamente pregheranno la Divina Maeſtà, che iſpiri Sua Beatitudine, e le aſſiſta nella grave deliberazione della Canonizazione de' Beati Fedele *da* Sigmaringa *Martire dell' Ordine de' Capuccini,* Camillo *de* Lellis *Fondatore de' Cherici Regolari Miniſtri degl' Infermi,* Pietro Regalato *dell' Ordine de' Minori Oſſervanti,* Giuseppe *da* Leonessa *parimente del ſuddetto Ordine de' Capuccini, e di* Caterina Ricci *dell' Ordine Domenicano.*

Et a Regolari dell'uno e l'altro ſeſſo, anche chiuſi in perpetua Clauſura & a tutti gli altri, tanto Laici, quanto Eccleſiaſtici, Secolari e Regolari, parimente dell'uno e l' altro ſeſſo, eſiſtenti in Carcere, o da qualche infermità corporale oppreſſi, che non potranno adempire le coſe di ſopra eſpreſſe, poſſa il Confeſſore commutarle in altre opere di pietà, & imporgli quel'e coſe, che i Penitenti potranno fare.

IL SANTISSIMO SARA' ESPOSTO

Nella Baſilica di S. Giovanni Laterano Domenica 19. del corrente meſe di Giugno ſino a mezzo giorno del Martedì 21. detto.

Nella Baſilica di S. Pietro dalla mattina del Martedì 21. detto, ſino al mezzo giorno del Giovedì 23. detto.

Nella Chieſa di S. Maria ſopra Minerva dalla mattina del detto Giovedì 23. ſino al mezzo giorno del Sabbato 25. detto.

Dato in Roma dalla noſtra ſolita Reſidenza li 8. Giugno 1746.

Fr. G. A. Card. Vicario.

Gaſparo Arciprete Ori Segretario.

EMINENTISSIMO E REVERENDISSIMO SIGNORE.

NEI tre preſcritti giorni di digiuno, cioè: Mercoledì 15., Venerdì 17., e Sabbato 18. del corrente meſe di Giugno, a riſerba del primo giorno Mercoledì, che per eſſer entro l' Ottava del Corpus Domini ſarà eccettuato, e veſtirà degl' abiti Cardinalizj di color roſſo, negl' altri due giorni poi parimenti determinati per il digiuno ſi oſſervarà la preſcritta generale regola del coloro intorno agl' abiti Cardinalizj, ed uſarà tanto in Caſa, che fuori quello di color Pavonazzo.

Qui præpediti ex S. R. E. Cardinalibus, vel Præſulibus Eccleſiarum a Conſiſtorio abſuere, licet in Urbe commorarentur, Summi Pontificis juſſu ſententiam propriam ſcriptam Sacræ Rituum Congregationis Secretario, ut in ejus Tabulario perpetuo una cum aliis extaret, quiſque tranſmiſit; ſingulæ hic itidem adjiciuntur ad geſtorum complementum.

THO-

THOMAS Epiſcopus Oſtien. & Veliternen. Sacri Collegii Decanus Vice-Cancellarius Cardinalis Ruffus.

ILluſtris & glorioſa militia fuit beati Fidelis a Sigmaringa vita ſuper terram. Docente enim Domino, manus ejus ad prælium prætervexit inculpate florentis ævi annos, devictoque Mundo dedit venerabili Capuccinorum Ordini nomen; in quo ad regulæ nutum ſeſe exactiſſime componendo, humilitatis viam terendo, laborioſiora ſubeundo, ceteraſque virtutes exercendo, facem omnibus præferebat. Jamque magis Seraphico igne invaleſcens, erubeſcebat ſub cruentato capite expertem doloris & ſanguinis vitam agere, ſitiebatque proinde ad mortem pro Chriſto cruentari. Nec mora: Vix accedente Summi Pontificis mandato, Fidelis, indutus virtute ex alto, Rhætiorum fines prompte ingreditur: Hæreſes ibi & vitia verbo, exemplo, induſtria primus adoritur; per aſpera quæque, per abrupta, per nivoſa montium juga pedes incedens omnia oculis, animoque luſtrat, ut omnes Sanctæ Romanæ Eccleſiæ lucrifaciat: Tandem in catholicæ Doctrinæ odium plurimis vulneribus transfoſſus, totidem veluti palmis onuſtus, victor occumbit. Qui igitur vita, morte & miraculis accuratiſſime expenſis, prodigium factus eſt multis, fiet omnibus adjutor fortis, ſi invictum Chriſti Athletam Fidelem a Sigmaringa cunctis fidelibus pia imitatione colendum precibuſque exorandum SANCTITAS VESTRA ſolemni ritu proponere dignabitur.

ANNIBAL Epiſcopus Portuenſis Cardinalis Albanus Sancti Clementis nuncupatus.

BEatus Fidelis a Sigmaringa, SANCTISSIME PATER, Vir fuit oppido doctus, nec tantum exoticarum linguarum peritia, verum etiam utriuſque juris ſcientia, itemque Philoſophicis ac Theologicis ſtudiis eruditus. Chriſtiana tamen virtute evaſit illuſtrior. Religioſumque Minorum Capuccinorum Inſtitutum profeſſus omnibus numeris & partibus eximiam Sanctitatem præſetulit. Humilitate, abſtinentia, corporis afflictatione, ſui ipſius contemptu, atque operoſa in Deum ac Proximum charitate potiſſime præſtitit. Ad aliorum procurandam ſalutem Apoſtolicæ Miſſionis addictus miniſterio, verbo & exemplo multos ad orthodoxam Religionem & veritatis viam, longe vero plures ad bonam frugem adduxit. Dilatandæ catholicæ Fidei ſtudio flagravit quam maxime, ejuſque incrementa non una via provehens, in Rhætia, invicta ac digna Apoſtolico pectore fortitudine Martyr occubuit. Multis ſubinde miraculis Servi ſui gloriam Deus oſtendit, quæ una cum heroicis ipſius virtutibus; quoniam Beatitudini Tuæ probe explorata atque e ritu comperta ſunt, dignus profecto B. Fidelis cenſetur, qui Sanctorum Catalogum augeat. Hoc, BEATISSIME PATER, complures catholici Orbis Populi cum ſuis Epiſcopis, hoc viri Principes, hoc ſacra Congregatio de Fide Propaganda enixe poſtulant; hoc item ego demiſſe flagito.

VINCENTIUS Epiſcopus Præneſtinus Cardinalis Petra Major Pœnitentiarius.

MAgnum profecto ac ſingulare decus Inſtituti Minorum Capuccinorum fuit beatus Fidelis a Sigmaringa. Etenim literarum ſtudiis ac pietati in ſeculo diligenter incubuit, in eum deinde Ordinem cooptatus, nihil potius habuit, quam ut humilitatem, obedientiam, paupertatem, morum caſtitatem, Religionem erga Deum, Deiparam Virginem Sanctoſque ſtudioſiſſime coleret. In eo adhuc juvene tanta fuit & admirabilis doctrina, virtus, prudentia quoque ac zelus, ut Sacerdotio vix initiatus, confeſſiones Fidelium audire, & conciones habere coactus fuerit. Incredibile dictu eſt, quot ille peccatores ad pœnitentiam, quot hæreticos ad veram Religionem colendam induxerit. Dubitandum diu non fuit, quin inter ceteros Religioſos a vigili cura Sacræ Congregationis de Propaganda Fide in Rhætiam mittendos ad animarum culturam & converſionem, Fideli præcipue in eo munere obeundo partes darentur. Non imbribus, non fame, non ſiti, non frigore, non aliis denique doloribus & laboribus deterreri ab incœpto potuit, ſed fretus Dei auxilio magnum incolarum numerum Eccleſiæ orthodoxæ reſtituit, qua de re ſæviſſimorum hominum ſcelere interfectus, martyrii palmam eſt conſequutus. Quare cum primus omnium ſanguine ſuo fœcundaverit agrum Sacræ eidem Congregationi de Propaganda Fide commiſſum, ac primus corona martyrii fuerit redimitus; nedum dignum reputo, qui Sanctorum Faſtis adſcribatur, ſed ego munus ſuſtinens Præfecti ejuſdem Sac. Conſeſſus, ſuppliciter etiam exoro, ut patronus præcipuus B. Fidelis a Sigmaringa Apoſtolicis Miſſionibus apud Deum dignetur adeſſe.

PETRUS ALOYSIUS Epiſcopus Albanenſis Cardinalis Caraſa.

EXplorata res eſt, quod (a) *Sanguis Martyrum ſemen eſt Chriſtianorum*: intereſt propterea quam maxime, tum catholicæ Eccleſiæ, tum vero Congregationi, quæ Propagandæ Fidei præſidet, cui me glorior adſcriptum, ut beatus Fidelis a Sigmaringa vindicatis Martyribus adnumeretur. Ipſe ſiquidem, cum eſſet omnibus religioſæ vitæ virtutibus inſignis, primus fuit ex iis, qui ab ipſa Sacra Congregatione ad fidei damna reparanda, & ad hæreſes extirpandas miſſus totus incubuit, Hæreticis convertendis, hæreſibus profligandis, pravis dogmatibus convellendis, & deviis ad fidei unitatem reducendis: Idque Deo adſpirante conſecutus eſt, plurium annorum labore Concionibus flagrantiſſimis, imperterrito animi robore ac tandem proprii ſanguinis effuſione. Ut itaque ſanguis ab ipſo effuſus poſſit eſſe uberrimum Catholicorum ſemen in iis præſertim Regionibus, in quibus etiamnum hæreſes vigent, maxime opportunum exiſtimo, ſi hujus ſanctæ Sedis Oraculo, conſummati Martyris gloria beato Fideli vindicetur.

JOSEPHUS Epiſcopus Tuſculanus Cardinalis Accorambonus.

ALtiſſimum perfectionis culmen, ad quod beatus Fidelis jugiter properavit, & propagandæ catholicæ Religionis zelus, quem magnis ſublatis periculis cum præclara animi fortitudine ad martyrium uſque ſervavit, ſacrarum paginarum eloquium: *eſto fidelis uſque ad mortem, & accipies coronam vitæ*; exactiſſime in eo impletum eſſe demonſtrant. Ut igitur tantis laboribus debitus fructus reſpondeat, juſtiſſimum cenſeo, ſi præclariſſimo Sancti titulo & cultu a SANCTITATE VESTRA decoretur.

VINCENTIUS Epiſcopus Sabinenſis Cardinalis Bichius.

TRiumphum & martyrium ſancti Petri Martyris in ſeculo decimo tertio patratum, vere renovavit in ſeculo decimoſeptimo beatus Fidelis a Sigmaringa Sacerdos Profeſſus Ordinis Fratrum Minorum ſancti Franciſci Capuccinorum nuncupati, & Congregationis de Propaganda Fide Miſſionarius, qui fervens amator Fidei, cultor præcipuus & Propugnator ardentior, ut ea quæ de catholica Fide Hæreticis verbo prædicabat, firmaret exemplo, ac de pugna tam ſtrenua ſpecialem Palmam reportaret, non timuit mortem ſibi in odium catholicæ Fidei paratam præcognitam atque illatam per cruciatus & vulnera lætanter ſubire; ſic Martyr Chriſti & Protomartyr Congregationis de Propaganda Fide glorioſe conſtitutus. Ad hujus Beati memoriam erubeſcant fallaces Hæretici, & impudentes frontes decidant jam confuſæ, cum ille, cujus veracem inſtructionem & ſalutaria monita renuebant, cuique mortis intulere ſupplicium, in Cælo jam regnet inter agmina Beatorum. Convenit itaque, ut quem Dominus in Cælo magnificat, Mundus colat.

(a) *Tertullianus in fine Apologetici.*

NICOLAUS Maria Tit. S. Petri ad Vincula Presbyter Cardinalis Lercarius.

Catholica univerſalis Eccleſia poſtulat, ut beatus Fidelis a Sigmaringa, qui non modo opere & ſermone, ſed ſanguine ſuo in odium orthodoxæ fidei interemptus de ejus veritate conſtantiſſimum præbuit teſtimonium, Sanctorum Faſtis adſcribatur: Ipſe vere fidelis fuit uſque ad mortem, & ſicuti in Cælis accepit coronam vitæ, ita ſacris Altarium honoribus martyrii palma decoratus, ac miraculis clarus univerſalem catholicæ Eccleſiæ venerationem promeretur.

RAPHAEL Coſimus Tit. S. Marcelli Presbyter Cardinalis de Hieronymis.

Beatissime Pater. Redolet Germania fragrantia & virtute ſignorum, quæ per merita illius beati Viri Fidelis a Sigmaringa quondam Sacerdotis Profeſſi Ordinis Capuccinorum omnipotens Dominus operatur, & univerſa lætatur fidelium chriſtiana Religio pro eo, quod ille, qui eſt mirabilis & glorioſus in Sanctis, Sanctum ſuum poſt mortem clarificavit, cujus vita laudabilis multa fulſit gloria meritorum, & tandem martyrio conſummata eſt glorioſo. Quamvis autem de ſanctitate ipſius dubitare non poſſit, qui ejus vitam & laudabilem converſationem attendit, glorioſamque conſiderat paſſionem; voluit tamen Salvator noſter ejus ſanctitatis inſignia magnificis irradiare miraculis, ut qui pro Chriſto inſuperabilis virtutis conſtantia neceſſitates & pericula pertulit, ſui laboris & certaminis in æterna beatitudine cognoſcatur ab omnibus percepiſſe triumphum. Eum itaque ſi Sanctitas Vestra pro Apoſtolatus ſui munere ſanctorum Martyrum Faſtis adſcribere dignabitur, id Eccleſiæ decori futurum arbitror ac incremento.

ANTONIUS Tit. S. Silveſtri in Capite Presbyter Cardinalis Rufus.

Adimpleo ea, quæ deſunt paſſionum Chriſti, inquit Apoſtolus: Beatissime Pater, adimplevit ſane in omnibus viis ſuis Jeſu Chriſti Coadjutor B. Fidelis a Sigmaringa; in ſeculo vivens per illibatam innocentiæ cuſtodiam; in ſortem Domini vocatus per exactam ſuæ religionis diſciplinæ obſervantiam, ut vel provectioribus exemplo præluceret: Apoſtolicum munus apud Rhætos exercens eximiis charitatis officiis & ardentiſſimo zelo dilatandæ cuſtodiendæque fidei. Quemadmodum enim ſuper fundamentum, quod Chriſtus eſt, ſuperædificavit, non lignum, non fœnum, non ſtipulam, ſed argentum, aurum, lapideſque pretioſos heroicarum virtutum, quas proprio ſanguine conſecravit & illuſtravit: Ita æquum eſt, ut ſummis Eccleſiæ honoribus decoretur is, qui corona aurea a Chriſto Domino in Cælis jam donatus eſt.

CAROLUS Tit. S. Mariæ de Ara-Cæli Presbiter Cardinalis Calcagninus.

Beatus Fidelis a Sigmaringa egregius fuit Chriſti miles, cujus præclara geſta ab omnibus Chriſtifidelibus imitanda ſunt. Adoleſcens mira innocentia ac pietate ornatus omnibus Chriſtianæ virtutis ac vitæ auſterioris exemplis admirabilis fuit. Religionem Minorum Capuccinorum amplexus tantum inde virtutis incrementum fecit, ut arctioris diſciplinæ imaginem referens, ceteris Religioſæ perfectionis cupidis miraculum eſſet & exemplar. Nihil ei fuit arduum, quia patiens, nihil aſperum, quia humilis; in oratione aſſiduus, in opere ſollicitus, durus ad labores, fortis ad pericula, illecebris invictus, charitate flagrans, afflictis & mœrentibus ſolamen; denique omnia factus, ut omnes Chriſto lucrifaceret: Verum ejus virtus intuenda contra hæreticos catholica Religione maxime enituit, tantoque dilatandæ fidei ardore incenſus fuit, ut pro ea aſperrima quæque magna animi alacritate toleraret, ac mortem ſubire optaret ardenter. Voti tandem compos effectus animam ſuam Chriſto pro invicta conſtantia ponens totum effudit ſanguinem, ac nomen Sacræ Congregationis de Propaganda Fide Protomartyris jure merito eſt adeptus: Quæ omnia D. O. M. pluribus confirmavit miraculis ab ipſo patratis tam in vita, quam poſt mortem, & poſt publicatum Beatificationis Decretum: Ne igitur tantus Chriſti Miles diutius ſub modio deliteſcat, tot probitatis inſignia, tot coruſcantia miracula petunt & expoſcunt, ut adnumeretur in Sanctorum numerum, ſic decernente Sanctitate Vestra in commune Chriſtiani Orbis bonum ac in ſanctæ Matris Eccleſiæ lætitiam.

PHILIPPUS MARIA Tit. S. Agnetis extra mœnia Presbyter Cardinalis de Montibus.

Beatum Fidelem a Sigmaringa divinæ beneficentiæ chariſmatibus emicuiſſe facile mihi perſuadeo ſatis conſtare. Ille enim ſuſcepto ſacro æque ac pauperrimo Inſtituto ad Evangelicæ perfectionis bravium anhelans, cum a Sacra Congregatione de Propaganda Fide adſcitus eſſet inter primos Operarios ſuos, Apoſtolici miniſterii partibus obeundis in Rhætia totus intentus plures heterodoxos erutos de poteſtate tenebrarum tranſtulit in Regnum filiorum Dei: atque ob ſanctiſſima ad ſartam tectamque catholicam Religionem ſervandam ſtatuta, infracta animi conſtantia publicis concionibus propugnata ab hæreticis confoſſus, conſummato glorioſo pro Chriſti fide certamine, charitatis victima conſecrari promeruit. Hunc itaque invictiſſimum Chriſti Athletam in Album SS. Martyrum merito jureque optimo credimus recenſendum præcipue, ut ſacris Miſſionariis per totum Orbem ab eadem Sacra Congregatione de Propaganda Fide adlectis præſidium ſit & eximiæ charitatis exemplar.

HIERONYMUS S. Angeli in Foro Piſcium Diaconus Cardinalis Columna.

Signa *Apoſtolatus* beati Fidelis a Sigmaringa facta fuiſſe, Beatissime Pater, *in omni patientia, in prodigiis & in virtutibus* nemo dubitaverit, qui paulo attentius expenderit ſanctiſſima ejus Geſta, quibus & Dei gloriam & Eccleſiæ fidem mirifice illuſtravit, ſpectaculum factus Chriſto, Angelis, & hominibus. Omnia ſane *detrimentum fecit propter Chriſtum*, illi inhærens per charitatem, *quæ patiens eſt*, *quæ benigna eſt*, *quæ omnia ſuffert & ſuſtinet*. Ac profecto omnia ſuſtinuit, *cum non modo mortificationem Jeſu in ſuo corpore circumferret*, *in vigiliis ac jejuniis multis*; ſed & peccantibus ad puriores vitæ tramitem revocandis, & Hæreticis ad Fidem catholicam traducendis continuo inſudaret Apoſtolicus Concionator in laboribus plurimis, *per arma juſtitiæ a dextris & a ſiniſtris*, nihil unquam veritus improborum fraudes, minas, contumelias, *neque animam ſuam faciens pretioſiorem quam ſe*, ad heroicarum virtutum normam ſua omnia compoſuit. Sed quoniam B. Hieronymo teſte, illud eſt verum teſtimonium, quod inimici ore profertur, nihil fuit quod æque laudaverit Apoſtolicum Virum, quam Hæreticorum furor, qui erroribus ſuis nimium metuebant, niſi B. Fidelem e vivis nece illata eripientes, tanto hoſte hæreſim liberarent. Hoc teſtimonium ut deeſſent cetera, ſatis eſſe debet, ut ſanctorum Martyrum Catalogo accenſeatur, *cujus fortis fuit ut mors dilectio*, imo ſupra ipſam mortem, quam victoria longe nobiliſſima debellavit.

JOANNES FRANCISCUS Stoppanus Archiepiſcopus Corinthi Aſſiſtens.

De ſanctitate Servi Dei Fidelis a Sigmaringa, tam virtutibus in gradu heroico clare perſpecta, quam ſignis luculenter comprobata ſatis abunde conſtat; proindeque ipſi ſacro Canonizationis Ritu ſummos in Eccleſia honores decernendos dignum juſtumque videtur, attamen, ſi ab hac Apoſtolica Sede ita dijudicetur, peculiari providentiæ Dei ſemper mirabilis in Sanctis ſuis tribuendum erit, quod de partibus Germaniæ nuperis hiſce temporibus, ſicuti Joannes Nepomucenus ſacramentali ſilentio, ita confeſſione

veræ

veræ fidei Fidelis a Sigmaringa gemini Chriſti Athletæ in Sanctorum Albo ſint relati cum ad augendam firmandamque catholicam fidem, tum ad evincendam ac refellendam hæreticorum protervíam atque ad totius militantis Eccleſiæ decus & præſidium.

JOSEPHUS MARIA Rufus Archiepiſcopus Capuanus Aſſiſtens.

NIhil in beato Fideli a Sigmaringa reperitur, quod non ſit admiratione dignum, non ſit commendatione dignius. Hic in Seraphici Patriarchæ Franciſci Familiam incunctanter admiſſus a Novitiorum Magiſtro, quaſi prophetico afflato lumine audire meruit: *Et, tu eſto fidelis uſque ad mortem, & accipies coronam vitæ*; unde veterem expoliatus hominem, novumque cum habitu Religionis indutus exultavit, ut gigas ad currendam Evangelicæ perfectionis viam; ſtatimque tot humilitatis, obedientiæ, ac ferventiſſimæ charitatis omniumque virtutum exempla præſtitit, ut omnibus emeritæ ſanctitatis ſociis præluceret. Orationi adeo aſſiduus, ut nec diu noctuque invictum ab ea ſpiritum relaxaret; precationum vero ſuarum vota minime ſuus Pater cæleſtis fruſtratus eſt; nam cum hæc duo ſemper peteret, ſcilicet vitam ab omni peccato immunem, fidemque ſuo ſanguine confirmare, utriuſque voti compos effectus eſt, quoniam non anguſtia, non fames, non nuditas, non periculum, non perſecutio, non gladius, non altitudo, neque profundum, neque creatura potuerunt ipſum ſeparare a charitate Dei, atque athleta Chriſti fortiſſimus pro amplificanda catholica Religione martyrii palmam meruit obtinere: Quapropter cum SANCTITATIS VESTRÆ ineluctabili Decreto Servum Dei beatum Fidelem Albo Sanctorum rite adſcribi poſſe pronuntiatum ſit: Hoc ipſum fieri exopto, expedireque cenſeo, ſi SANCTITATIS SUÆ nutus accedat. Et ita &c.

FR. ANTONIUS Camarda Epiſcopus Reatinus Aſſiſtens.

EXultat, BEATISSIME PATER, & merito quidem exultat, induitque veſtimenta gloriæ ſuæ Sacra Propagandæ Fidei Congregatio ſuper inclyto ſuo ſtrenuiſſimoque Protomartyre B. Fideli a Sigmaringa, quem utpote Servum fidelem etiam in modico, conſtituit Dominus ſuper multa, ſimilemque ob ſanctitatis excellentiam fecit in gloria Sanctorum, & præcipue in gloria D. Protomartyris Stephani, cum & ipſe ad fidelem ejus imitationem plenus gratia & fortitudine fecerit prodigia & ſigna magna in populo, & charitatem pro armis habuerit, & per ipſam charitatem victoriam ubique feliciter obtinuerit. Per charitatem Dei ſævientibus fidei hoſtibus non ceſſit. Per charitatem Proximi pro occiſoribus interceſſit. Unde ſtola immortalitatis indutus meretur, ut a SANCTITATE VESTRA ſolemni ritu connumeretur inter Agmina Sanctorum dealbatorum, qui laverunt ſtolas ſuas, & candidas fecerunt in ſanguine Agni.

NICOLAUS Simoni Epiſcopus Marcianenſis Aſſiſtens.

VItam plenam laboris omnique virtutum genere ornatiſſimam catholicæ Religioni amplificandæ, & alienæ ſaluti procurandæ impendit tandem ſtrenuus Chriſti Martyr Fidelis a Sigmaringa. Quare e Religionis eſſe puto, ut Apoſtolica auctoritate maximis clariſſimiſque virtutibus repletum, miraculorum gratia illuſtrem ac beata meſſe meritorum divitem publicis precibus invocemus.

NICOLAUS Spinelli Epiſcopus Averſanus Aſſiſtens.

CŒnobiticæ diſciplinæ ſervandæ ac conſtabiliendæ ſtudium, & admirabilis rerum divinarum commentatio, id effecere, ut beatus Fidelis a Sigmaringa Tironibus exemplo, Perfectis incitamento eſſet, ceteriſque omnibus admiranda morum integritate, patientia, manſuetudine ac præſertim animi demiſſione ad veras chriſtianaſque virtutes comparandas præluceret; ſæpiſſime improborum hominum divina humanaque miſcentium conatibus compreſſis, ac furentis hæreſeos viribus profligatis. Quibus omnibus rite probatis ac ſingulatim ad trutinam revocatis cenſerem, dummodo ſupremum SANCTITATIS TUÆ judicium accedat, in Sanctorum numerum poſſe cooptari.

MARCUS ANTONIUS Amalphitanus Epiſcopus Ortonen. & Camplen. Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Beatus Fidelis a Sigmaringa re & nomine fidelis Dei Servus & prudens fuit; nam ſparſis adhuc in hoc ſpinoſo ſeculo virtutum omnium ſeminibus, admirabiles deinde in Sacra Capuccinorum Religione protulit fructus charitatis erga Deum & Proximum, patientiæ, humilitatis, obedientiæ, mortificationis, pœnitentiæ, paupertatis, ac heroicæ ſanctitatis Apoſtolicum Concionatoris munus ſibi commiſſum tanto Religionis zelo exercuit, ut plures etiam perditiſſimos homines a peccatis ad pœnitentiam, a vitiis ad virtutem revocarit. Fidem in Baptiſmo ſuſceptam idem Fidelis ſervavit integram, illiuſque propagator & fortis propugnator fuit. Permultos hæreticos ad ſinum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ reduxit. Hæreſim graſſantem jamque alicubi erumpentem ſummo ſtudio curavit reprimere. In catholica fide promovenda adeo erat impavidus, ejuſdemque fidei ardore tanto erat incenſus, ut pro ea mortem ſubire optaret, jamque Hæretici iracundia furentes necem, quam ex inſidiis paraverant, & paulo ante concionando ſibi prædixerat, illi intulerunt. Per quæ omnia & alia innumera virtutum incrementa a Deo miraculis comprobata, ſicuti jam prius ſanctæ mem. Benedictus XIII. de Fideli Beatorum Faſtis adſcribendo Decretum emiſit, ita ad apicem Canonizationis inter inclytos Martyres, ſi SANCTITATI VESTRÆ placuerit, venit idem recenſendus.

NICOLAUS Mancinforti Epiſcopus Anconitanus Aſſiſtens.

BEatus Fidelis a Sigmaringa in triplici vitæ genere ſe admirabilem reddidit. In ſeculo enim doctrinam cum morum integritate conjunxit, in Clauſtro pietate erga Deum, charitate erga Proximum ſummopere enituit, in orthodoxæ demum Religionis diſcrimine *pro lege Dei ſui certavit uſque ad mortem*; unde eximius Chriſti Athleta plurimis clarus miraculis dignus videtur, qui in Sanctorum numerum referatur.

D. PLACIDUS Pezzancheri Epiſcopus Tiburtinus Aſſiſtens.

BEatus Fidelis a Sigmaringa piiſſime exactis in ſeculo ſeptem luſtris, Inſtitutum Minorum Capuccinorum amplexus, ivit de virtute in virtutem, liliiſque virginitatis, quam ſummo ſtudio coluit, roſas intexens martyrii, quod conſummaturus curſum ſuum & miniſterium verbi a Sacra Congregatione de Propaganda Fide ipſi injunctum, primus omnium pugilum ejuſdem Sacræ Congregationis invicto alacrique animo ſubiit duplici redimitus laureola. Cæli gaudiis fruitur; ut plura, quibus illuſtratur miracula probant, evincunt. Reliquum ergo eſt, ut SANCTITAS VESTRA, pro ſuprema qua pollet ligandi atque ſolvendi poteſtate, illum SS. Martyrum Faſtis adſcribat.

NICOLAUS XAVERIUS Santamaria Epiſcopus Cyrenenſis Aſſiſtens.

INter Operarios qui excolendam atque expurgandam a noxiis hæreſum vepribus vineam Domini in Rhætia, juſſu Sacræ Congregationis de Propaganda Fide ſuſceperant, B. Fidelis a Sigmaringa Sacerdos Capuccinus primus eam proprio ſanguine fœcundavit; enixis ejus precibus exauditis a Deo, quibus aſſidue poſtulaverat, ut vitam ab omni peccato immunem traduceret, fidemque catholicam ſuo ſanguine confirmaret. Mortem autem quam in odium ejuſdem fidei vicinam præſenſerat, non inermis & nudus, ſed

protectione corporis & ſanguinis Chriſti munitus ſubiit; & ad noſtri Salvatoris exemplum non repugnando, immo pro hoſtibus orando, tanquam unus de dominicarum ovium grege laniari ſe ab hæreticis, velut ab irruentibus lupis paſſus eſt. Si Martyrem, ut S. Auguſtinus docuit, non facit pœna, ſed cauſa, B. Fidelis, qui cum cauſa pœnam conjunxit, quare Martyris nomine & honore privabitur? Pium igitur & juſtum videtur B. Fidelem, cujus veri martyrii conſummatio, & gloria in Cælis adepta quaſi digito manifeſtatur, conteſtante eam Deo ſignis & portentis, inter Martyres vindicatos Apoſtolico Oraculo adſcribere, ut magis magiſque confundatur hæreticorum perverſitas, & divina Catholicorum fides augeatur.

BERNARDUS ANTONIUS Pizzella Epiſcopus Conſtantiæ Aſſiſtens.

QUÆ duo præ ceteris ſibi proponit Alma Mater Eccleſia, ut quis de chriſtiana Religione optime meritus in Sanctorum numerum rite cooptetur, virtutum ſcilicet heroica exercitatio & miraculorum probata veritas, duo hæc ſunt ſatis explorata de beato Fideli a Sigmaringa Ordinis S. Franciſci Capuccinorum Alumno; etenim vitæ integritatem, regularis diſciplinæ obſervantiam, aliaſque virtutes, potiſſimum vero ſingularem in Deum & Proximum charitatem ac fidei zelum coluit mirabiliter, ex quo martyrii palmam meruit obtinere. Virtutibus inſuper miracula compoſuit. Supereſt igitur ut nobilis Chriſti Athleta ſanctorum Martyrum triumpho donetur in terris, qui glorioſus exultat in Cælis.

HYACINTHUS de Silveſtris Epiſcopus Nepeſinus & Sutrinus Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER, Beatum Fidelem a Sigmaringa cum inſenſiſſimis chriſtianæ Reipublicæ hoſtibus adeo acriter decertantem olim ſpectavit Rhætia, ut certaminis ſui præmium ab ipſo jamdiu expetitum, mortem atrociſſimam ſit conſecutus. Gratulabatur profecto ſibi S. M. Eccleſia, dum Heroem hunc vetuſtiſſimorum Martyrum aſſeclam atque imitatorem intueretur; At nimium doleret, ſi ejus martyrio rite jam comprobato debita martyrii merces non reſponderet. Sentiat igitur Orbis univerſus lucis hujus contemptoribus animis, Martyribuſque fortiſſimis etiam nunc Eccleſiam catholicam illuſtrari; debituſque honor ei rependatur, qui tantam laudem vitaque & ſanguine bene emi poſſe arbitratus eſt.

FRANCISCUS ANTONIUS Spadea Epiſcopus Aquinas & Fregellanus Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Tanta in B. Fideli a Sigmaringa Ordinis Capuccinorum Alumno exuberant veræ ſanctitatis argumenta, ut etiamſi deficeret cauſa martyrii, ad illum in Sanctorum Album deferendum abunde ſufficerent. Inter ſeculi curas mirum, quam innocenter juſte & pie vitam traduxerit. Regulare Inſtitutum amplexus, ſtatim apparuit perfectionis metam attigiſſe jampridem, nemoque illo in omnium virtutum genere ſub abjectione, corporis afflictatione, obedientia fuit & paupertate præſtantior. Ad Apoſtolici Miſſionarii munus vocatus, directuſque in Rhætiæ Provinciam plurimum hæreſi infectam, quiſnam explicare valeat Viri Dei ſtudium dilatandi catholicam fidem, hæreticos ad Eccleſiæ ſinum revocandi? Quiſnam attingere queat quo zelo, quo fervore, quo ſpiritu & fortitudine immenſos exantlavit labores, tot incommoda & pericula vitæ ſubierit, ut zizania quæ inimicus ſuperſeminaverat homo, convelleret, & vera Chriſti dogmata complantaret? re & nomine vere fidelis, fidelis ſervus & prudens; fidelis uſque ad mortem, qua bonum certamen certavit, curſumque fideliter conſummavit, ideo palmam & coronam tamdiu concupitam meruit obtinere martyrii. Reliquum eſt BEATISSIME PATER, ut ſicut a Deo miraculis rite probatis teſtatam accepimus Servi ſui gloriam perennem in Cælis, ſic dignum & juſtum eſt, ut SANCTITAS VESTRA Canonizationis ejus triumphum illi decernat in terris, ut hæreſis ipſa, quem impie proſtravit, victorem agnoſcat, & quantum gloriæ Fideli illata nece contulerit, & confundatur. Ut Rhætiæ populi ejus intuentes exitum & gloriam imitentur & fidem: Ut inclytus Capuccinorum Ordo tanto excelſi ſui filii congaudeat honore: Ut ſacri ejuſdem apoſtolici miniſterii Conſortes ex eo zeli ac fortitudinis exempla deſumant; ac tandem ut ſacra Propagandæ Fidei purpuratorum Patrum Congregatio hoc ſuo Protomartyre glorietur.

HIPPOLYTUS e Rubeis Sancti Secundi Epiſcopus Senogallienſis Aſſiſtens.

DEI Servi re & nomine Fidelis a Sigmaringa mores plane Angelici, & Apoſtolici labores; Vis præſertim atque animi ardor in vitiis luxus, ſuperbiæ, & luxuriæ inſectandis: Zelus inexplebilis animarum adverſus helveticam hæreſim, imperterrita denique fortitudo atque conſtantia admirabilis, Chirographo necis ſibi paratæ e ſuggeſtu conſpecto, crebra quoque inter vulnera ſibi a nefariis ſatellitibus in odium orthodoxæ fidei uſque ad interitum illata; tot ac tantæ virtutes, quibus inſignis gloria miraculorum accedit, maxime ſuadent ejuſmodi Viro, jam Beatorum Faſtis adſcripto, Sacræ Congregationis de Propaganda Fide ſtrenuo Protomartyri novam ſanctitatis coronam per irrefragabile Pontificium Oraculum eſſe decernendam.

POMPEJUS Compagnoni Epiſcopus Auximanus & Cingulanus.

QUod ait Joannes Chryſoſtomus adeſſe clementiſſimum Deum, qui deſiderantibus ſuis martyrium præbeat; id ego, BEATISSIME PATER, in beato Fideli feliciter contigiſſe video, hoc ipſum ſcilicet enixis precibus dum viveret, poſtulare ſolito, ut catholicam fidem ſuo ſanguine confirmaret. Quum igitur & ipſe tanti muneris dignitati per bona opera ſeſe idoneum præſtiterit, & Deus Opt. Max. vel in ipſa quodammodo Eccleſiæ pace eum ſibi Martyrem deſignaverit; æquum eſſe cenſeo ſecundum ea quæ proponuntur, ut ſolemni ritu ab Eccleſia quoque vindicetur.

LUDOVICUS Savageri Epiſcopus Tempenſis.

BEatum Fidelem a Sigmaringa gloria & honore coronatum, in cæleſti Patria verſari, certiores Nos faciunt, BATISSIME PATER, quas vel ab ipſa adoleſcentia excoluit virtutes, jejunia, flagella, ſtudiumque illud, quo ſuſcepto Capuccinorum Inſtituto corpus in ſpiritus ſervitutem redegit, quos pro fide tuenda & amplianda ſuſcepit labores, invicta in perferendis cruciatibus patientia, cui Paulo teſte *paratæ ſunt repromiſſiones*, & ſumma illa charitas, qua mirabili quadam animi alacritate pro orthodoxa fide martyrium ſubiit, atque tot miracula confirmant, quibus eum Deus glorificavit. Itaque non dubito, quin eo cultu ac publica illa veneratione ſit dignus, qua Eccleſia reliquos proſequitur Sanctos. Nunc vero ut infallibili auctoritate tua decernatur, expedire omnino videtur; Rogat enim ſupplex Capuccinorum Familia, petunt fideles, poſtulant Eminentiſſimi de Propaganda Fide Cardinales, inſtant Principes, eget Eccleſia infelici hac noſtra ætate novo hocce orthodoxæ fidei vindice ac defenſore.

ANTONIUS Franci Epiſcopus Craſſeti.

BEatus Fidelis a Sigmaringa ſacræ Franciſcanæ Familiæ Alumnus, in ipſo Religionis limine raro humilitatis & obedientiæ exemplo, futuræ ſanctitati præluſit. Hinc cæleſtis vivendi ratio Tirocinii laudes & merita excepit & longius exceſſit: Nam charitate fervens, precibus aſſiduus, aſperitatibus invictus, Seraphici candoris æmulator, virtutum omnium cultor eximius Deo propior, quam homini viſus eſt. Catholicæ demum fidei tutandæ augendæque ardentiſſimum deſiderium cruentus teſtis, & Martyr glorioſus exhibuit. Quapropter cum SANCTITATIS VESTRÆ ine-

lucta-

ſuſtabili Decreto Servum Dei beatum Fidelem Albo Sanctorum rite adſcribi poſſe firmatum ſit: Hoc ipſum fieri oportere cenſeo, ſi SANCTITATIS SUÆ nutus accedat. Et ita &c.

JOSEPH Roſſi Epiſcopus Venafranus.

LEgitime qui certavit, BEATISSIME PATER, fidelis uſque ad mortem coronam juſtitiæ a Domino in Cælis jam accepit, dignus propterea eſt, cui & condigni decernantur honores in terris. Fidelis a Sigmaringa Seraphici Capuccinorum Ordinis eſt Servus ille bonus & fidelis, qui miſſus in vineam Domini a Sacra Congregatione de Propaganda Fide, illam proprio ſanguine fœcundavit: Inter prædicandum namque aggreſſus, tamdiu enſibus ferratiſque fuſtibus fuit cæſus, ut felix & pretioſa in conſpectu Domini victima fuerit immolatus. Defecerunt porro impiorum iniquitates in verbis, quæ ſuggeſto inſcripſerant: *Hodie prædicabis & non amplius*: Vox enim tanti Martyris clamavit ad Dominum, & exaudita fuit, dum Auſtriacis ſigna conferentibus cum Rebellibus Hæreticis copiis præſto fuit, & divino lumine circumfuſus terruit, & in fugam Rebellium Ducem vertit: Gaudeat igitur ſancta Mater Eccleſia Sanctum venerari, quem Deus fidei quaſi propugnaculum conſtituit.

INNOCENTIUS Gorgoni Epiſcopus Pinnenſis & Hadrienſis.

BEatus Fidelis a Sigmaringa a primis annis chriſtianas virtutes excolere incepit; Capuccinorum deinde ſuſcepto Inſtituto, ſeveriori vitæ genere & ſuperno quodam ac eximio ſalvandarum animarum deſiderio excelluit, eaque charitate, qua major ſub Cælo dari non poteſt, ſuccenſus pro orthodoxa ſervanda & propaganda Fide, plurimis exantlatis laboribus, ac vario tormentorum genere ab heterodoxis vexatus Martyr occubuit, eumque cum in vita, tum poſt mortem multis Deus miraculis condecoravit; quam ob rem Sanctorum Faſtis, ſi SANCTITATI TUÆ videatur, adſcribendum eſſe cenſeo.

Morem antiquitus traditum, ut hac de cauſa publico fidelium cultui proponatur in Patriarchalibus Baſilicis Euchariſticum Sacramentum, intermitti Pontifex paſſus non eſt; ſed Eccleſiam S. Mariæ ſupra Minervam ſubſtituit in locum Baſilicæ S. Mariæ ad Præſepe operariis cæmentiſque quamplurimis impeditæ: Cum enim Sanctiſſimus Pater decorem domus Dei diligens, meridionali latere ad communes Canonicorum ædes excitato, Porticu & Fronte a fundamentis erecta, & quatuor Sanctorum Prædeceſſorum ſuorum Sixti & Gregorii III., Paſchalis I. ac Pii V. de Liberiano Templo optime meritorum, duorum item Archipresbyterorum Cardinalium ſancti Caroli Borromæi, & beati Nicolai Albergati ſignis ornata, ampliato complanatoque Foro, Baſilicam hanc tribus ab hinc annis exterius nobilitaſſet; eamdem modo interius tam mirifice farcit ac renovat, ut quidquid ceteri contulerunt ad ejus elegantiam & amplitudinem, id unus complexus BENEDICTUS ſit, longeque ſuperaverit.

Potiora tanti Principis beneficia hoc duplici inſcripto marmore teſtati hactenus Canonici ſunt.

BENEDICTUS XIV. PONT. MAX.
LIBERIANI TEMPLI FRONTEM AC PORTICUM
IN HANC AMPLITUDINEM EXCITAVIT
ANNO MDCCXLIII. PONT. SUI III.

BENEDICTO XIV. PONT. MAX.
QUOD LIBERALITATE OPTIMI PRINCIPIS
LIBERIANÆ BASILICÆ FRONTEM
A FUNDAMENTIS EREXERIT
IMPOSITIS SIGNIS ORNAVERIT
LABENTEM PORTICUM RESTITUERIT
COMMUNES CANONICORUM ÆDES
A SOLO EXCITAVERIT
EXTERIORES GRADUS
AD AVERSAM ABSIDIS PARTEM REPARAVERIT
TECTUM VETUSTATE CORRUPTUM REFECERIT
CAPITULUM ET CANONICI MUNIFICENTISSIMO PRINCIPI
P. P.

Eadem die 8. Junii pomeridianis horis celebratæ ſunt ex more primæ Veſperæ ſolemnitatis Corporis Chriſti in Sacello Paulino Palatii Apoſtolici Quirinalis. Adſtitit Papa in Solio paramentis albis pretioſis indutus, qui poſt manus oſculum a Cardinalibus acceptum, illas præcinuit: Thure impoſito adolevit Aram; orationem recitavit, & Pontificalem Benedictionem impertivit in fine. Eminentiſſimi Patres cappis purpureis uſi ſunt; Præſules vero cum Aſſiſtentes, tum non Aſſiſtentes, quorum numerus ſolito frequentior fuit, ceterique locum habentes in Cappella conſuetis proprii Ordinis inſignis amicti interfuere.

Apud Vaticanum interea viarum, per quas mane poſtridie procedendum ritu ſupplici erat, eam quiſque partem, quæ æquabiliter ſibi obtigerat, Cardinales Romæ commorantes ornandam curaverunt aulæis, picturis, & fertis virentibus. Ut tamen inſpicerent, parata ne eſſent omnia, aut quidpiam, quod minus deceret, in Stromatum figuris eſſet, eaſdem vias equitando circumivere R. P. D. Marcus Antonius Columna Protonotarius de numero Participantium Patrui loco, dum tali ſe munere is abdicaverit, deſignatus Apoſtolici Palatii Præfectus: Marchio Joannes Patritius, Marchionis Alexandri Capponi Florerii Majoris cum jure ſucceſſionis Coadjutor, & D. Franciſcus Diverſini unus ex Cæremoniarum Pontificiarum Moderatoribus; omnes quotidiano habitu amicti, & manu Militum Helvetiorum ſtipati. Eos pari linea incedentes proſequebantur conſueta ſoldana lanea violacei coloris induti Cubicularii ad fores, quas *Buſſulam* vocant: Cubicularii extra Cameram, & Scutiferi Papæ bini incedentes inter equitandum. Præibant vero Helvetiæ Cohortis Dux, ac quatuor Inſervientes armorum, quos *Mazzieri* appellamus, cum argenteis clavis & ipſi equis inſidentes.

Poſt veſperas Sanctiſſimus D. N. paucis dumtaxat ex ſuis familiaribus eum comitantibus e Quirinali perrexit ad Palatium in Vaticano, ut ibi ea nocte quieſceret. Poſtero die per interiorem ſcalam Apoſtolico Sacrario contiguam mane deſcendens, venit in Sixti IV. Sacellum, ubi genuflexus ſuper faldiſtorium, conſuetam antiphonam: *Ne reminiſcaris* cum Pſalmis, ℣℣. & Orationibus, ut ſe pararet ad Miſſam, quam deinde ſine cantu celebravit, privatim perlegit. Completo Sacrificio, Sacramentum a ſe confectum & intra pretioſam cuſtodiam clauſum ſupra Thalamum compoſitus, & a Paraſrenariis ſago rubro indutis in altum elatus, detulit per ſtata Proceſſionis loca uſque ad Aram maximam Baſilicæ Vaticanæ, ex qua poſt iteratam Sacramenti thurificationem, & poſt recitatam diei Feſti collectam eodem San-

ctiſſi-

ctiſſimo Sacramento ter Crucem ſignans Populo benedixit; ſacriſque veſtibus depoſitis ad ſuperiora cubicula remeavit.

Compendiaria narratione hæc pauca de ſummo Eccleſiæ Capite leviter attigimus: Cetera, quæ ejus diei ſolemnitatem reſpiciunt, nemo eſt, qui ignoret, cum facile unicuique ſit, ſingulis annis id ipſum oculis intueri. Supervacuum propterea viſum eſt; aut tot Cleri utriuſque turmas referre ſub Crucis vexillo gradientes ſumma gravitate ac modeſtia, aut multitudinem pene infinitam hominum, qui Vacabilia officia obtinent (ea vero Tituli quidam ſunt, qui cum quibuſdam reditibus, unde hi profluunt, ita coemuntur a Camera Apoſtolica, ut utrique ceſſent Emptoris morte, nec hæredem ſequantur) aut Cancellariæ Datariæque variis muneribus addictorum, qui quaterni cum quadrilibribus ſinguli facibus procedebant juxta ordinem & præcedentiam a ſan. mem. Gregorio XIII. jamdudum præfinitam.

Omittenda pariter eſt ſedula Cardinalis Proto-Diaconi cura apud Apoſtolici Palatii Portam cum baculo in ſignum juriſdictionis una cum Gubernatore Urbis Vice-Camerario, & ejuſdem Palatii Præfecto ad ſupplicationem inſtruendam aſſidentis: Nec recenſendi hoc loco Scutiferi, Procuratores Ordinum, Cubicularii tam extra Cameram, quam Honorarii & Intimi cum intortitiis procedentes; duobus autem his noviſſimis cœtibus præeuntes Cappellani cum Mitris; quamquam, ut aliqua de his rebus mentio fieret, petere videretur nupera Sanctitatis Suæ Conſtitutio, quæ Conſiſtorialis Aulæ Advocatis præter alia ejus Collegii privilegia vel confirmata, vel aucta, digniorem præterea in Cappella & in Proceſſionibus ſupra ipſoſmet Intimos Cappellanos Pontificis locum aſſignat; ita ut non amplius humi in conſpectu Pontificii Throni, ſed in ſcamnulo poſt Cubicularios Intimos, & Honorarios modo aſſideant, eoſque inter eundum immediate præcedant. Reliquum eſſet potius de nobiliori ſupplicationis hujus parte, in qua Antiſtites amplius octoginta totque auguſtiſſimi Sacerdotii Senatores eminebant, aliquid dicere: Erat id quidem documentum chriſtianæ magnificentiæ & pietatis ſane præclarum, & quod nuſquam alibi ſpectari poſſit quam Romæ. Sed ab aliis omnibus, quæ movere eos poterant, averſi quot aderant in ſummum dumtaxat Pontificem BENEDICTUM intenderant oculos, qui Sacerdos Populi ſui a Deo conſtitutus, in tempore precantes manus protendebat ad Sacerdotem in æternum Chriſtum Dominum, quem ſub ſpecie panis velatum genuflexus in Thalamo portabat, ex oris ac totius corporis habitu, ut ambigi merito ab omnibus poſſet, majeſtatem ne magis optimi Principis, an religionem mirarentur.

Haſtas Umbellæ, quæ ſupra Sacramentum & Papam obtendebatur, mutatis ex condicto vicibus detulerunt primo Referendarii, ſecundo & quarto Equites S. Petri, tertio Magiſtri viarum, quinto Senenſes, poſtremo ante ingreſſum Baſilicæ, quoniam Senator Urbis aberat, ad quem pertinuiſſet primam haſtam deferre, Conſervatores Urbis, una cum Oratore Bononiæ, & Capitolinæ Curiæ Judicibus: Cui quidem Oratori pridem indulſerat Pontifex, ut Senatoriæ, qua patrio more utitur, veſti antea prorſus nigræ faſcias poſſet aureas ſuperaddere; hac tamen cautione, ut eam adhiberet in ſolemnioribus dumtaxat functionibus, & præciſe tunc, quando aureas quoque togas induunt prædicti Romani Populi Conſervatores, ut eo die factum eſt.

Ad quatuor Baldacchini angulos incedebant a latere totidem Clerici Ceroferarii Cappellæ Pontificiæ ſinguli ſingulas Laternas argenteas haſtis præfixas geſtantes; cum enim quæ deferri ſolent lumina, etſi copioſa, in aperto ſint, eaque non raro, vento aut pluvia ſuperveniente extinguantur; ne quid tale contingeret, quod debitam tanto Sacramento venerationem aliqua ex parte minueret, viſum fuit Benedicto Papæ XIII. perenni memoria digniſſimo ſtatuere in Concilio Romano (a), ut in poſterum tam in hac, quam in alia, quæ haberi opus fuerit, Sanctiſſimi Corporis Chriſti Proceſſione quatuor ſaltem haſtis præfixæ Laternæ cum candelis intus ſemper accenſis hinc inde portarentur prope Sacerdotem, qui Sacramentum defert: Quam inſtitutionem Pontificia Cappella, ut ceteris eſſet exemplo, ſtatim amplexa eſt, & ad hanc diem ſervat diligenter.

Hac lege lata prædictus Pontifex inſtitit Prædeceſſorum ſuorum veſtigiis, qui tantopere in Feſti hujus diei recolenda memoria ſemper excelluerunt; ut nihil, quo ad augendum Euchariſtici Sacramenti externum cultum conduceret, nihil, quod ad Chriſtiani populi pietatem erga illud promovendam valere poſſet; unquam neglexerit: Urbanus enim Papa Sextus edixit, ut in locis etiam, ubi interdictum ſacris eſſet, liceret die Feſto Corporis Chriſti, (quam celebritatem Urbanus IV. jampridem inſtituerat) rem divinam facere apertis januis. Cum autem per ea tempora nondum tam late invaluiſſet conſuetudo, quæ ubique recepta modo eſt, palam deferendæ per vias Euchariſtiæ; ſed in Eccleſiis dumtaxat adoranda proponeretur tempore divinorum Officiorum; Martinus V. centum dies ſingulis annis de injunctis pœnitentiis benigne iis relaxavit, qui die Feſto Corporis Chriſti, cum vivificum hoc Sacramentum deferretur publice, Proceſſionem comitarentur. Ac Nicolaus quidem V. omnium primus inter Pontifices Romæ pedibus gradiens publice per vias Sacramentum detulit in ipſius Feſto; ut de eo teſtatur in ſuis Diariis Stephanus Infeſſura anno 1447. die 8. Junii.

„ Lo dì del Corpo di Criſto Papa Niccolò V.
„ fece la Proceſſione in San Pietro, e portò lui con
„ le ſue mani lo Corpo di Criſto da S. Pietro fino
„ a Porta Caſtello, e andarono tutti li Cardinali,
„ Arciveſcovi, e Veſcovi, e tutte le Chieſe di Ro-
„ ma, e andonne a vedere tutto lo Popolo; perchè
„ da quì innanzi mai fu veduta ſimile cerimonia,
„ che alli dì noſtri.

Novum autem Leone X. Apoſtolicum Clavum tenente, Sacer hic procedendi ritus incrementum accepit; quamplures enim ex eo tempore Pontifices, licet intermiſſa ſerie, cum nonnulli pedibus voluerint incedere, Miniſtrorum humeris ſubvecti, atque in ſublimi ſella ad dignitatem ſupremi Magiſterii ſui oſtendendam compuſiti, cuſtodiam cum Sacra Hoſtia, propriis complectentes manibus cœperunt deferri. Quod non ſine ſuperno Dei afflatu, inſtinctuque factum credendum eſt; ut triumphali iſto apparatu inter affuſas adorantium turbas per vicos & plateas verum Chriſti Corpus circumferretur, eo tempore, quo impius Lutherus Vicariam Chriſti Perſonam in terris a Romano Pontifice ſuſtineri, realemque item Chriſti Domini in Euchariſtiæ Sacramento præſentiam impudentiſſime negabat.

Morem autem ad hæc uſque tempora traductum, qui ſane aptior eſt & laudabilior, ut Papa non ſedens bajuletur, ſed provolutus in genua innixuſque ſcabello, cui Tabernaculum quoque cum Hoſtia eſt impoſitum, quis prior inſtituerit, incertum eſt. Si Mutolo teſti fides danda eſſet; Alexandro VII. oporteret id tribui; qui duplex numiſma cudit argenteum aureumque, in quibus Sacramentum exhibetur ab ipſo Pontifice tali modo delatum cum lemmate: *Procidamus, & adoremus in ſpiritu & veritate*. Verum ſi diligenter expendantur encomia, quibus Paulum IV. laudat Oldoinus in ſuis Notis ad Ciacconium, huic Pontifici mos hic adſcribendus videbitur; ait enim memoratus Scriptor „ Quo die Sa-
„ cra Euchariſtica celebrantur, ac publica ſupplica-
„ tione defertur a Romano Pontifice velatum Nu-
„ men, ut Vaticanam etiam Regionem Urbemque
„ Leoninam, qua pompa circumfertur, oppanſum
„ late velum inumbraret, ne inſtructum agmen læ-
„ deret ſolis ardor, auctor ipſemet fuit, primuſ-
„ que qui ob defectas ſenio vires, tum ad augen-
„ dam Myſterii majeſtatem, geſtari cum ea Fruge
„ ſella voluit: Quod & conſequentes plerique poſt-
„ modum Pontifices fecere. Ad divini cultus elegan-
„ tiam lampades etiam excogitavit, quæ cera,
„ non oleo concinnarentur, eaſque ardere in Pon-
„ tificio

(a) *Tit. xv. de celebrat. miſſ. cap. 7.*

„ tificio Sacello voluit “. Munus illas parandi pertinet modo ad Clericos ejuſdem Sacelli, qui viciſſim ſingulis menſibus die noctuque ipſas ante Sacramentum ibi cuſtoditum incendere tenentur & accenſas ſervare.

Sanctiſſimus etiam Dominus Noſter BENEDICTUS XIV. cura & ſtudio pari inter quotidianas, quibus diſtinetur, omnium Eccleſiarum ſollicitudines præclare providit, ne ſupplicationis hujus a Prædeceſſoribus Pontificibus tam aucta celebritas ullo umquam caſu aut tempore minueretur. Cum enim intellexiſſet, Apoſtolica Sede vacante Clerum utrumque ad ſupplicationem habendam in duas partes dividi, ſi dies Feſtus Corporis Chriſti in id tempus incideret, quarum una Lateranenſem Baſilicam peteret; altera Vaticanam; ita imminuto Cleri numero, ſupplicationis quoque utriuſque majeſtatem imminui, Conſtitutione edita ſtatuit, ut ſicuti Sede plena unica celebratur eo recurrente die Proceſſio apud Vaticanum, ita eadem Sede Apoſtolica vacante, ubi ſolemnitas prædicta contingat, unica pariter ſupplicatio ibidem habeatur. En Pontificia Sanctio.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

PAſtoralis ſollicitudinis officium, quantum Nobis ex alto conceditur, omni ex parte implere ſatagentes, non ſolum ea, quæ ſub oculis noſtris geruntur, opportunis legibus apte ordinare atque dirigere ſtudemus; verum etiam providentiæ noſtræ intuitum ad ea intendere non omittimus, quæ poſt expletum a Nobis hujuſce mortalis vitæ curſum, ubi Omnipotenti Deo qui numeravit dies noſtros, ita placuerit, aut fieri neceſſario debere, aut evenire poſſe proſpicimus.

Sane ex quo in hac Romana Urbe a prima fere ætate diverſis in gradibus commorati ſumus, meminimus, non ſemel, ſed iterum ac tertio jam contigiſſe, ut vacante per obitum Romani Pontificis Apoſtolica Sede ſolemnitas Corporis Chriſti recurreret, in qua, ex pia Urbani Papæ IV. Prædeceſſoris Noſtri inſtitutione ac lege, & fructuoſa univerſæ catholicæ Eccleſiæ conſuetudine, poſt exacta Paſchatis & Pentecoſtes ſolemnia, vivificum Euchariſtiæ Sacramentum, continuata per dierum octavam celebritate & publicis ſupplicationibus a Chriſtifidelibus percolitur. Cumque hujuſmodi ſupplicationibus ſive Proceſſionibus, vivente Romano Pontifice, initium det prior illa & ſolemnior ſupplicatio, quæ incipiens ab ipſo Pontificiarum Ædium Vaticani Sacello, præeuntibus & ſubſequentibus omnibus tam ſecularis, quam Regularis Cleri, Romanæque Curiæ & Pontificiæ Aulæ Officialium Ordinibus, per congruum viarum ambitum, ad Baſilicam Principis Apoſtolorum procedit, ibique terminatur; vacante, ut prædiximus, Apoſtolica Sede, Nobiſque poſt mortem recol. mem. Prædeceſſorum noſtrorum Benedicti Papæ XIII., & Clementis Papæ XII. intra Apoſtolicorum Comitiorum ſepta commorantibus, quæſtionem hanc non ſine ſententiarum atque ſtudiorum varietate audivimus agitari; an ſcilicet in eodem Vaticano, an vero in Lateranenſi Patriarchio ſolemnis illa & generalis, de qua ſupra dicebamus, ſupplicatio peragenda eſſet. Et quidem præmiſſis in caſibus, noſtris primum oculis aſpeximus, deinde etiam aliorum relatione audivimus, præfatæ ſolemnitatis celebritatem duplici ſupplicatione inchoatam fuiſſe, quarum altera in Baſilica S. Joannis in Laterano, altera vero ſimul eodem tempore in Baſilica S. Petri in Vaticano habita fuit; diviſionem autem factam fuiſſe eorum, qui primæ hujuſmodi generali ſupplicationi intereſſe tenebantur; nonnullis videlicet ad unam, aliis vero ad alteram ex prædictis Baſilicis accedentibus; prout vel ratione, vel imperio, vel etiam propria voluntate atque arbitrio adducti fuerunt.

Quod quum Noſtra & aliorum etiam complurium ſententia, nec Eccleſiaſticis regulis ac ritibus, nec piæ Prædeceſſorum noſtrorum menti conſentaneum eſſe judicaverimus; neque vero abſque notabili Divini cultus imminutione & populi ſcandalo reipſa fieri contigerit; Nos, cupientes tantæ ſolemnitatis initia, communibus omnium ordinum ſtudiis, eoque maximo cultus ſplendore, quo potiſſimum fidelium mentes ad debitum erga divinæ bonitatis myſteria venerationis affectum excitantur, omni tempore concelebrari, Motu proprio & ex certa ſcientia, poſt maturam deliberationem hac de re habitam, hanc in poſterum præcepti noſtri formam volumus eſſe perpetuam, qua de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ſtatuimus atque mandamus, ut ſicuti Sede plena de mane Feriæ V. poſt Feſtum Sanctiſſimæ Trinitatis unica ſupplicatio, ſive Proceſſio generalis SS. Corporis Chriſti in Urbe peragi conſuevit, ita eadem Apoſtolica Sede vacante, ubi ſolemnitatem prædictam, anno vertente, celebrandam eſſe contingat, unica pariter in Urbe generalis Proceſſio habeatur cum interventu omnium & ſingulorum, qui de cetero hujuſmodi ſupplicationi generali adeſſe tenentur; quorum nomina & incedendi ordo, aliis Noſtris Apoſtolicis Literis hac ipſa die manu noſtra ſubſcriptis diſtinctius expreſſa reperiuntur.

Dum autem pro hujuſmodi generali ſupplicatione Sede vacante, ut præfertur habenda congruum opportunumque locum deligere, & conſtituere mente animoque verſabamus; illud Nos maxime permovit, quod animadvertimus, in ceteris per chriſtianum Orbem Civitatibus, tempore Epiſcopalis Sedis vacantis, nihil mutari ſolere circa locum, aut Eccleſiam, in quo, ſeu qua Epiſcopo vivente, quotannis præcipua hujuſmodi Proceſſio Corporis Chriſti celebrari ſolet. Itaque quemadmodum in Urbe, Sede plena Proceſſio generalis hujuſmodi in Vaticano celebratur, quantumvis Pontifex in ejuſdem Vaticani Ædibus actu non commoretur, ſed in Quirinali Palatio degat, vel etiam eumdem extra Urbem moram trahere contingat; ita nihil obſtare cenſemus, quominus etiam defuncto Pontifice, Proceſſio generalis die Feſto Corporis Chriſti in Vaticano pariter celebretur; quin potius id ſatis congruum & opportunum fore judicamus, habita ratione tum Vaticani Conclavis, in quo Collegium S. R. E. Cardinalium, ad maximum in terris opus peragendum, tunc temporis permanet, tum frequentiæ populi, qui hac de cauſa per eos dies ad Vaticanum confluit.

Inchoanda igitur erit prædicta ſupplicatio generalis a Baſilica Vaticana ea hora, quæ a Congregatione Cardinalium in Ordine Priorum indicetur. Et quidem Miſſæ Sacrificium per eum, a quo Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, ut infra deferendum erit, ad Altare Cathedræ S. Petri celebrabitur. At quoniam plures cauſæ obſtant, quominus tempore Sedis vacantis amplior ille ambitus, atque ſplendidior viarum apparatus ſervetur, qui vivente Pontifice, ſive is præſens ſit, ſive abſens, obſervari conſuevit; ſtatuimus prædictam ſupplicationem per brevius illud iter procedere, eodemque apparatu perfici, quo jam alias vacante Apoſtolica Sede, in eodem Vaticano factam fuiſſe conſtat: In ejus quoque regreſſu volumus, omnes & ſingulos, qui in Proceſſione interfuerint, cum intortitiis accenſis intra eamdem Baſilicam de more diſpoſitos, uſque ad extremum manere: ac demum Sanctiſſimo Sacramento ſuper Altare majus, Confeſſionis videlicet Principis Apoſtolorum, per manus Diaconi Epiſcopo adſtantis collocato, & conſuetis precibus devote decantatis, ab ipſo Epiſcopo celebrante trina benedictione cum eodem Sacramento ſuper Populum data, auguſtam ſanctamque celebritatem abſolvi.

Et quia prædicta ſupplicatio, quæ ſic ut præmiſimus, Noſtræ hujus ordinationis vigore celebranda erit, nequaquam habenda eſt pro peculiari Proceſſione Baſilicæ Vaticanæ; quæ quidem Baſilica propriam ſupplicationem peragit in die Octava Corporis Chriſti; ſed locum tenere debet generalis illius ſupplicationis, quam Sede plena Romanus Pontifex celebrare ſolet, & in qua Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ab ipſo Pontifice, vel eo impedito, ab antiquiore ex S. R. E. Cardinalibus defertur, hinc eſt, quod Sede Apoſtolica ut præfertur vacante volumus, ut a Collegio prædictæ S. R. E. Cardinalium, hoc eſt a Congregatione trium Cardinalium in

quo-

quolibet Ordine Priorum, & a Cardinali ejuſdem S. R. E. Camerario, triduo ante ſolemnitatem Corporis Chriſti, aliquis eligatur & deputetur, qui præfatum Auguſtiſſimum Sacramentum deferat; unus nimirum ex Patriarchis, ſive Archiepiſcopis, aut Epiſcopis in Romana Curia præſentibus; cui miniſtrare debebunt Sacri illi Miniſtri, qui in Cappellis Cardinalitiis Officio Diaconi & Subdiaconi ſunt perpetuo addicti.

Acolythi pariter Cappellæ Pontificiæ, necnon ejuſdem Cappellæ Clerici, aliique inferiores Miniſtri in propriis Officiis rite miniſtrabunt, ſub directione eorum ex Pontificiis Cæremoniarum Magiſtris ſupra numerum, qui juxta Conſtitutionem a ſan. mem. Deceſſore Noſtro Clemente Papa XII. de rebus Sede vacante peragendis editam, cum aliis ingredi Conclave non permittuntur.

Item Cantores ejuſdem Capellæ Pontificiæ Hymnos & Laudes de more concinentes, & Miſſæ celebrationi intererunt, & totam ſupplicationem in ſuo gradu & ordine proſequentur.

Umbellam vero ſeu Baldacchinum iidem fere ſuis reſpective vicibus deferent, qui vivente Pontifice ejuſmodi decorantur prærogativa. Ejuſdemque Umbellæ latera, tam Officiales virgæ rubeæ cum intortitiis, quam Servientes armorum, ſive *Mazzieri* Papæ nuncupati, cum Maziis argenteis, & Milites Helvetici cum ſuis Decurionibus atque Tribunis, militari ritu armati claudent & reſpective cuſtodient.

Nullam vero peculiarem Crucem volumus elevari, ſub qua tota ſupplicatio incedat; ſed propriam Crucem a ſingulis tam Secularis, quam Regularis Cleri, Capitulis, Ordinibus ſive Corporibus, ex quibus Proceſſio componitur, de more erectam deferri. Curſores etiam Cardinalis pro tempore Urbis Vicarii, quemadmodum Sede plena mos eſt, totum Proceſſionis ordinem dirigere mandamus.

Sacræ autem Veſtes, necnon Oſtenſorium, Thuribulum, Candelabra argentea, Funalia, Umbella, ſeu Baldacchinum & reliqua ſupellex ad ſacram functionem neceſſaria, ab Apoſtolico Sacrario, ſeu reſpective a Pontificia Floreria ſubminiſtrari debebit. Cerei quoque quotquot neceſſarii erunt, ſumptibus Cameræ Apoſtolicæ provideri; ac demum Porticuum Vaticani & reliqui ambitus apparatum, Apoſtolicarum Ædium Aulæis, ut vivente Pontifice moris eſt, & in reliquo ejuſdem Cameræ Apoſtolicæ ſumptibus, adornari præcipimus.

Denique Pontificios Milites Urbanos per totum Proceſſionis iter diſpoſitos de more adeſſe, eamdemque ſubſequi & cuſtodire jubemus.

Quapropter omnibus ad quos ſpectat, & ad quos in caſu pro tempore ſpectabit, committimus & mandamus, ut quæcumque ad divini Cultus & Religionis incrementum ac decus hac noſtra Conſtitutione ſtatuimus & ordinavimus, ſinguli pro virili parte reſpective impleant, & ab aliis impleri curent. Specialiter autem Venerabilibus Fratribus Noſtris S. R. E. Cardinalibus, iiſque potiſſimum, qui pro tempore in quolibet Ordine Priores exiſtent, una cum ejuſdem S. R. E. Cardinali Camerario injungimus, ut opportuna mandata atque præcepta pro præmiſſorum omnium executione expediant. Itemque ejuſdem S. R. E. Cardinalibus pro tempore Camerario, Vice-Cancellario, & Majori Pœnitentiario, ut omnes ſibi reſpective ſubditos Miniſtros & Officiales, eorumque Collegia ſive Ordines, qui hujuſmodi Proceſſioni generali de more adeſſe debent, ſub conſuetis præceptis & pœnis adeſſe compellant: Ac demum Cardinali, qui pro tempore in Urbe ejuſque diſtrictu, Romani Pontificis Vicarius exiſtet, ut omnes Cleri Secularis & Regularis Ordines, qui vivente Pontifice eidem pariter ſupplicationi intereſſe ſolent Collegia, Capitula, etiam Baſilicarum Patriarchalium, & Collegiatarum etiam inſignium, alioſque omnes etiam neceſſario exprimendos, ſub conſuetis pariter præceptis ac pœnis auctoritate ſibi a Nobis in perpetuum harum tenore delegata jubeat intereſſe.

Has enim Noſtras literas & in eis contenta quæcumque perpetuo firma, & efficacia exiſtere volumus, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, atque ab omnibus, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit pleniſſime obſervari; ſublata omnibus & quibuſcumque etiam S. R. E. Cardinalibus prædictis, eorumque Collegio & Ordinum reſpective Prioribus, & S. R. E. Camerario, aliter decernendi & ſtatuendi facultate; & non obſtantibus, ſi quæ in contrarium facientes adeſſe dicantur, Apoſtolicis Conſtitutionibus & Ordinationibus quibuſcumque; necnon quarumcumque Eccleſiarum, Baſilicarum, etiam Patriarchalium, & Collegiatarum inſignium, & quorumvis Ordinum, Congregationum, Inſtitutorum, Collegiorum, Communitatum, ipſiuſque Cleri Urbis, & Perſonarum ſingularium etiam juramento, confirmatione Apoſtolica & quavis alia firmitate roboratis privilegiis, Statutis, Conſtitutionibus, uſibus, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus, etiamſi de iis eorumque reſpective tenoribus expreſſa & individua mentio habenda foret; quibus omnibus & ſingulis, alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ad præmiſſorum effectum pleniſſime & ampliſſime motu pari derogamus, & derogatum eſſe volumus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Nulli ergo Hominum liceat paginam hanc noſtrarum Conſtitutionis, Ordinationis, voluntatis, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei & beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud ſanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo quarto, quartodecimo Kalendas Martii Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

D. Card. Paſſioneus.

J. Datarius.

VISA

de Curia I. C. Boſchi.

L. Eugenius.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

Schedula Motus proprii, de qua fit mentio in Conſtitutione.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Motu Proprio &c.

Omnibus & ſingulis Officialibus Romanæ Curiæ, qui alias juxta antiquum ejuſdem Curiæ morem & ritum in generali Pontificia Proceſſione Sanctiſſimi Corporis Chriſti cum albis intortitiis, Apoſtolica Sede plena, intereſſe ſolent ac debent, quoties Proceſſionis celebritatem hujuſmodi tempore prædictæ Sedis vacantis occurrere contigerit, quemadmodum illius tunc peragendæ formam Apoſtolicis noſtris literis hac ipſa die ſub Plumbo datis in perpetuum præſcripſimus, ita præſentis noſtri Motus proprii &c. Schedula diſtricte præcipiendo mandamus, ut ipſi pro eorum debito & condigna erga tantum Sacramentum veneratione celerique & tranquilla actus hujuſmodi expeditione, ſub pœna privationis a perceptione emolumentorum ratione ſuorum reſpective Officiorum per duos continuos menſes ex tunc proxime futuros eis obvenientium, aliiſque arbitrio tunc exiſtentium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, quibus dictarum literarum noſtrarum executionem injunximus, in contrafacientes infligendis in eadem Proceſſione ordine infra aſſignando, abſque ulla contradictione aut replicatione, vel interpellatione incedere debeant. Nos etenim eiſdem Officialibus atque omnibus & ſingulis eorum Ordinibus, ac Collegiis quibuslibet ſuper quæſtionibus & controverſiis quoad procedendi Ordinem, ſilentium imponimus, donec aliter a Nobis aut Succeſſoribus noſtris Romanis Pontificibus, vel competentibus Judicibus definitum fuerit in Judicio petitorio, quod eis earumdem tenore præſentium reſervamus.

Officiales autem Cameræ, Cancellariæ & Pœnitentiariæ Apoſtolicarum, quibus conſuetum in eadem Proceſſione locum præſervamus, volumus eodem incede-

cedere Ordine, quo deſcripti reperiuntur in Rotulo a Nobis ſub initio, & quolibet Pontificatus Noſtri anno ſubſcribi ſolito, ſeu in aliis Rotulis a Romanis Pontificibus Succeſſoribus noſtris pro tempore ſubſcribendis: Quorum Rotulorum ſeriem & ordinem, ne vacante Apoſtolica Sede prædicta de eorum vigore & ſubſiſtentia hæſitari contingat, ad præmiſſorum effectum tantum ex nunc, prout ex tunc, & e contra confirmamus & approbamus: Ac quandocumque caſus obvenerit, hujuſmodi Ordinem ſeu ſeriem Rotuli ultimo loco a Romano Pontifice tunc proxime defuncto ſubſcripti, illiuſque integrum tenorem ante ipſum Proceſſionis prædictæ initium per unum ex Pontificiis Curſoribus de more legi, & recitari præcipimus. Quo vero ad alias perſonas, de quibus in dictis literis meminimus, earum nomina, Officia, & incedendi Ordinem, ut infra præſcribimus, videlicet.

Præcedentibus Alumnis Hoſpitii Apoſtolici & Orphanotrophii, tum Ordinibus Regularium, Parochis Eccleſiarum Urbis cum Stolis, Clero, atque Capitulis Eccleſiarum etiam Collegiatarum Inſignium, & Baſilicarum etiam Patriarchalium ordine ſuo.

Officiales Cancellariæ Apoſtolicæ, necnon Cameræ, Pœnitentiariæ, aliique in conſueto Rotulo deſcripti, juxta Ordinem ibi adnotatum.

Cantores Papæ.

Gubernator Conclavis) Simul.
Gubernator Urbis)

Ambo cum Rocchetto & Mantelletta nigra, & cum intortitiis, quæ ab aliquo ex ipſorum Familiaribus Nobilibus deferri poterunt.

Duo Acolythi cum Funalibus argenteis.

Duo alii Acolythi cum Candelabris.

Acolytus cum Navicula.

Acolythi duo cum duobus thuribulis.

Duodecim ex Officialibus virgæ rubeæ cum intortitiis a lateribus.

Servientes Armorum a lateribus.

Item a lateribus Milites Helvetici cum ſuis Tribunis.

Antiſtes deferens Sanctiſſimum Sacramentum cum Diacono & Subdiacono ſub Baldacchino.

Duo alii Acolythi cum Funalibus argenteis.

Miniſter de Mitra.

Auditor Cameræ) Simul.
Theſaurarius Generalis)

Patriarchæ.

Archiepiſcopi.

Epiſcopi;

juxta eorum gradum & reſpectivam antianitatem nulla ratione habita Aſſiſtentiæ Solio Papæ.

Protonotarii Apoſtolici Participantes tam de numero, quam ſupranumerum, aliique in eorum ſcamno locum habentes.

Abbates habentes locum in Cappella.

Generales Ordinum habentes locum ut ſupra.

Auditores Rotæ, cum Magiſtro Sacri Palatii.

Clerici Cameræ ejuſdemque Præſes,

Referendarii Votantes Signaturæ Juſtitiæ, cum ejuſdem Auditore.

Abbreviatores de Parco majori.

Advocati Conſiſtoriales cum Procuratore Fiſcali, & Commiſſario Cameræ.

Procuratores Ordinum.

Referendarii Baldachinum deferent ab Altari Cathedræ S. Petri uſque ad Portam Baſilicæ.

Officiales Collegii ſancti Petri a Porta Baſilicæ uſque ad Catenam Palatii.

Magiſtri Viarum aliique ejuſdem Officii Miniſtri a Catena ad finem Periſtylii.

Officiales Collegii ſancti Pauli ab una ad alteram extremitatem Periſtylii.

Natio Florentinorum per aliud Brachium Periſtylii uſque ad Portam Ferream.

Natio Senenſium a Porta Ferrea uſque ad Altare Confeſſionis ſancti Petri.

Servientes Armorum & Curſores Cardinalis Vicarii cum ſuis Maziis totam Proceſſionem cuſtodiant, & hortentur ad procedendum, & non permittant ſub finem aliquos exire cum intortitiis, nec ea extinguere, niſi data per Antiſtitem Benedictione ſuper Populum cum SS. Sacramento.

Militum Urbanorum turmæ Proceſſionem ſequantur atque cuſtodiant, & fiant ſolitæ mortariorum exploſiones in conſuetis locis.

Quocirca Gubernatori Conclavis, & Gubernatori Urbis ejuſdemque Urbis Viceſgerenti tunc & pro tempore exiſtentibus per eaſdem præſentes committimus & mandamus, ut in conſuetis reſpective locis adſtantes, necnon illis Cæremoniarum Apoſtolicarum Magiſtris Supranumerum, qui etiam tunc & pro tempore extra Conclave exiſtent, ut pro eorum Officii debito præſentis Mandati noſtri ſchedulam & in eis contenta quæcumque ſinguli pro virili parte exequi & obſervari faciant: Notariis quoque Cameræ Apoſtolicæ, ut prædictis Conclavis & Urbis Gubernatori, ac Viceſgerenti aſſiſtant, deſcribentes nomina ſingulorum contumacium & inobedientium, quos præmiſſis & gravioribus etiam pro exceſſuum qualitate pœnis puniri & mulctari volumus. Præſentes quoque, & deſuper ſi videbitur expediendas literas ſemper validas & efficaces fore & eſſe, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri, & obtinere & ab omnibus, ad quos quomodolibet ſpectat & ſpectabit in futurum, inviolabiliter obſervari; ſicque & non alias per quoſcumque Judices &c. etiam prædictæ S. R. E. Cardinales, ſublata &c. judicari &c. debere, irritumque &c. attentari. Non obſtan. quatenus opus ſit, noſtra & Cancellariæ prædictæ regula de jure quæſito non tollendo, & privilegiis ac indultis & literis Apoſtolicis Collegiis prædictis eorumque ſingularibus perſonis, etiam in limine eorumdem Collegiorum erectionis conceſſis, ceteriſque Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ac prædictorum Collegiorum etiam juramento &c. roboratis ſtatutis &c. ceteriſque contrariis quibuſcumque; cum clauſulis opportunis.

Fiat motu proprio P.

ET quod dictæ Regulæ, necnon privilegiorum & Indultorum prædictorum quomodolibet conceſſorum tenores etiam veriores ac Datæ habeantur pro expreſſis, ſeu in toto vel parte exprimi poſſint in literis etiam per viam de Curia, ſi videbitur expedien. Et de perpetuis mandato, commiſſione, derogatione, vel voluntate aliiſque præmiſſis, ut ſupra in dictis literis latiſſime extenden. Volumus autem, quod ſola præſentis noſtri Motus proprii Schedulæ Signatura ſufficiat, & illius quoque exempla, ſeu tranſumpta etiam impreſſa manu alicujus Notarii publici ſubſcripta, & perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ Sigillo munita, ubique fidem faciant in judicio & extra illud, Regula quacumque contraria non obſtante.

Fiat P.

Datum Romæ apud ſanctam Mariam Majorem quartodecimo Kalendas Martii Anno Quinto.

Altera quæ hic apponitur, ea eſt, quæ nonnullas Advocatis Conſiſtorialibus prærogatives decernit.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

INter conſpicuos Ordines, quibus Romana Curia toto terrarum Orbe celeberrima conſtat atque conflatur, & quorum aliqui pro gerendo univerſæ Eccleſiæ Catholicæ regimine per inſcrutabilem divini conſilii altitudinem humilitati noſtræ concredito, alii pro temporali noſtro, ſeu verius beatorum Apoſtolorum Patrimonio adminiſtrando, conſilium atque operam ſuam Nobis aſſidue præſtant; alii vero Eccleſiarum, ſive Univerſitatum, aut privatarum controverſiis, quæ ad noſtram hanc Urbem & Curiam undique deferuntur, cognoſcendis atque dijudicandis; alii denique in concertantium juribus & cauſis ſuſtinendis, defenſandis, agendis, ſcientiam ſuam atque labores impendunt; provida Prædeceſſorum noſtrorum cura a remotiſſimis uſque temporibus

extare voluit illuſtre Advocatorum Conſiſtorialium Collegium, ex præclaris compoſitum virtute ac doctrina Viris, quibus propter ſcientiæ præſtantiam ac rerum uſum atque prudentiam, ex omni Advocatorum cœtu delectis, ſingulare jus ac privilegium attribuerunt perorandi coram Romano Pontifice, in ſupremo Juſtitiæ Solio, adſtantibus Venerabilibus Fratribus ſuis S. R. E. Cardinalibus ſolemniter conſidente; in ſacro nimirum Conſiſtorio, in quo pleræque olim gravioris momenti cauſæ, ad Apoſtolicæ Sedis judicium ex omni parte delatæ, diſcutiebantur; & plures adhuc vel examinantur, vel ſi illæ extra Conſiſtorium agitatæ ac diſcuſſæ jam fuerint, in ipſo tamen Conſiſtorio definiuntur ac terminantur. Quod quidem Advocatorum prædictorum Collegium, ſingulareſque perſonæ vertentibus annis eidem adſcriptæ, induſtriam atque operam ſuam præfatis Prædeceſſoribus noſtris ita probarunt, ut & graviſſimorum munerum, quæ ad retinendam ſanctiorum judiciorum religionem, ad Apoſtolicæ Sedis jura tuenda & conſervanda, ad calamitoſorum ſalutem & defenſionem, ac promovendam Juris & bonarum artium ſcientiam pertinerent, proprium ſibi, atque ut vocant, privativum exercitium adjudicari; necnon ampliſſimis gratiis, privilegiis atque ſavoribus, plurium Summorum Pontificum beneficentia cumulari, & cohoneſtari meruerint.

Quum autem hujuſmodi privilegia, eximiis ipſorum meritis elargita, alia quidem aliis temporibus indulta reperiantur; nonnulla vero, licet longiſſimi temporis uſura, optimo jure eiſdem acquiſita eſſe dignoſcantur, attamen propter remotiſſimam fortaſſe conceſſionum vetuſtatem, incertis videantur principiis & originibus innixa, aliorum denique uſum & quaſi poſſeſſionem contrariis nonnumquam actibus interturbari & labefactari contigerit; optandum profecto videbatur, ut unica aliquando eorundem collectione peracta, eademque inviolabili Apoſtolicæ auctoritatis robore munita, & ipſius Collegii ſplendori ac dignitati, & jurium ex Pontificia liberalitate eidem competentium firmitati ac ſecuritati conſuleretur. Nos itaque, qui conceſſum nobis olim a felic. recordat. Prædeceſſore noſtro Clemente Papa XI. in eodem Collegio locum multos annos tenuimus, eundemque primum nobis in Romana Curia honoris gradum fuiſſe, & validum ad ſtudia laboreſque noſtros in Apoſtolicæ Sedis obſequia collocandos incitamentum, aptiſſimamque ad ſuperiora munera & præmia adipiſcenda occaſionem extitiſſe, non ſine judicunditate & grati animi ſenſu nobiſcum recolimus, & palam profitemur: Cum jam eidem Collegio peculiaria quædam indulta & privilegia per alias noſtras literas in forma Brevis ſub annulo Piſcatoris expeditas benigne conceſſeribus; ut illuſtre ac perenne extaret noſtræ erga prædictum Collegium exiſtimationis & benevolentiæ argumentum, eadem indulta & privilegia tum a nobis, ut præfertur tributa, quam alia, quorum conceſſiones diverſis Prædeceſſorum noſtrorum literis conſignatæ reperiuntur, vel quæ ex inveterata conſuetudine ipſi Collegio competere dignoſcuntur, in unum veluti corpus redigere, eaque omnia Apoſtolica noſtra auctoritate firmata & roborata, atque etiam, ſicubi opus fuit, declarata & ampliata, præſentibus noſtris literis perpetuo valituris comprehendere conſtituimus. Igitur dilectos filios modernos Aulæ noſtræ Conſiſtorialis Advocatos, eorumque Collegium prædictum amplioris gratiæ favore proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium tantum conſequendum, eorum ſingulares perſonas harum ſerie abſolventes & abſolutas fore cenſentes, Motu proprio, non ad Collegii, & Advocatorum prædictorum, vel aliorum pro ipſis nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de noſtra mera liberalitate, & ex certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnia infraſcripta privilegia, indulta, jura, facultates, honores, munera, præeminentias & prærogativas ipſi Collegio earundem tenore præſentium in perpetuum aſſerimus, approbamus, confirmamus & innovamus; eaque novo Apoſtolicæ noſtræ auctoritatis robore communimus, ſimulque, ut infra decernimus, ſtatuimus, declaramus atque ſancimus.

Atque in primis duodenarium ipſorum Advocatorum numerum a Prædeceſſore noſtro Sixto Papa IV. in ſuis hac de re poſteriore loco expeditis literis præfinitum, iis modo & forma, quibus ad hæc uſque tempora ſervatum fuit, firmum perpetuo & ſtabilem eſſe volumus; ita ſcilicet, ut ſeptem ex iis, qui juxta admiſſionis ordinem in Collegio antiquiores erunt, Seniorum atque Participantium nomine & juribus fruantur; reliqui vero quinque, Juniores & Supranumerum nuncupari & haberi pergant. Si qui vero ex Pontificia diſpenſatione, juſtis ſuadentibus cauſis, alicui ex duodecim Advocatis Coadjutores cum futura ſucceſſione deputati fuerint, hi quidem, prout nunc in more habetur, omnia exercere valeant, quæ reliqui de numero poſſunt; ſed durante Coadjutoris munere, & quouſque ſucceſſioni locus factus non fuerit; tam voce, quam emolumentis in Collegio careant.

Porro in hujuſmodi duodenario Advocatorum Conſiſtorialium numero Civitas noſtra Bononienſis, immemorabilis poſſeſſionis jure obtinuit & gaudet, ut uni ſemper ex ipſius Civibus locus ſit, propter eximiam fortaſſe celebritatem ipſius Bononien. Civitatis & Univerſitatis, in qua bonas artes atque ſcientias omnes, ac genuinam potiſſimum ſolidamque juris prudentiam, ſeculo duodecimo ex diuturna obſcuritate, in qua præcedentium temporum barbarie miſere jacuerat, in lucem tandem feliciter revocatam, proprias veluti fixiſſe ſedes, indeque cum ad reliquas ſcholas, tum ad Tribunalia dimanaſſe, omnium conſenſu perhibetur. Alius vero locus hujuſmodi a fel. record. Pio Papa IV. per Apoſtolicas literas datas anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo ſexageſimo, octavo Idus Julii, perpetuo aſſignatus reperitur uni ex Collegio Doctorum Civitatis Mediolanen., quem Romanus Pontifex pro tempore duxerit eligendum ex tribus, ab ipſo Mediolanenſium Doctorum Collegio, eidem Romano Pontifici præſentatis, ſeu nominatis. Item rec. mem. Clemens Papa VIII. & Paulus Papa V. alium locum in prædicto Collegio uni Civi Ferratienſi ſaltem ex privilegio effecto, ſeu creato itidem perpetuo aſſignarunt, ac pro tempore concedi voluerunt; quam ſane conceſſionem cumulavit piæ mem. Urbanus Papa VIII. per ſuas etiam in forma Brevis expeditas literas datas die decima ſeptima Decembris anni milleſimi ſexcenteſimi vigeſimi quinti, dum Civitati noſtræ tunc ſuæ Ferrarienſi per eaſdem literas indulſit, ut hujuſmodi locus nonniſi Civibus Ferrarienſibus vere originariis, quorum nominatio ad Magiſtratum Ferrariæ ſpectaret, pro tempore concedi & aſſignari deberet. Aliumque pariter locum in prædicto Collegio ex Apoſtolica conceſſione fel. record. Innocentii Papæ XII. Cives Neapolitani obtinere dignoſcuntur, quibus prædictus Innocentius per ſuas literas in ſimili forma Brevis ſub datum die decimaquarta Novembris anni milleſimi ſexcenteſimi nonageſimi ſeptimi deſuper expeditas indulſit; ut occurrente pro tempore prædicti loci, ſic eis ut præfertur, conceſſi vacatione, ab Electis illius Civitatis tres Cives Neapolitani Juris utriuſque Doctores Romano Pontifici pro tempore exiſtenti nominarentur, ex quibus idem Romanus Pontifex unum ad hujuſmodi Advocati Conſiſtorialis munus præeligeret & aſſumeret, prout in ſingulis eorumdem Pii, Urbani, & Innocentii Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum memoratis literis latius & uberius continetur.

Quæ quidem omnia prædictis Civitatibus, Collegiis, ſeu Univerſitatibus, vel a Prædeceſſoribus noſtris, ut præfertur, expreſſe conceſſa, vel antiquæ conſuetudinis jure acquiſita, Indulta & Privilegia, ut ſcilicet ex eiſdem unus pro tempore juxta præſcriptas reſpective formas electus, in prædictum Advocatorum Conſiſtorialium Collegium cooptetur, atque ad exercenda munera eidem Collegio & Advocatis competentia ſervatis ſervandis admittatur, approbamus & confirmamus, & quatenus opus ſit, innovamus, & tanquam ex integro præſentium tenore concedimus & indulgemus.

Volentes ut reliqui, ad explendum duodenarium

præ-

prædictum Advocatorum Conſiſtorialium numerum, ex omni Advocatorum Romanæ Curiæ cœtu eligantur, qui vel Almæ Urbis noſtræ, vel alterius Civitatis Apoſtolicæ Sedis Ditioni in temporalibus ſubjectæ, Cives exiſtant, ac neceſſariis probitatis, doctrinæ, experientiæ, natalium, aliiſque requiſitis dotibus & qualitatibus præditi ſint: Ita tamen, ut quandocumque locus aliquis vacaverit in prædicto Collegio, qui Civibus alicujus ex prædictis Civitatibus addictus non ſit, vel cui antea per deputationem Coadjutoris proviſum non fuerit, ipſi Advocati Conſiſtoriales collegialiter congregati, pro ipſorum fide, & notitia eorum, qui in Romana Curia laudabilem in Advocati munere operam navant, tres viros ex iis, qui vel Romanæ, ut præfertur, vel alterius Civitatis Eccleſiaſticæ Ditionis, Cives exiſtant, quoſque in illuſtre ipſorum Collegium adſcribi dignos cenſuerint, Romano Pontifici pro tempore exiſtenti exhibeant, qui pro ſuo arbitrio unum ex illis in Aulæ ſuæ Conſiſtorialis Advocatum eliget ac deputabit; atque ita in poſterum ſervari mandamus, non obſtante fel. record. Prædeceſſoris noſtri Clementis Papæ XII. Decreto edito in Conſiſtorio ſecreto diei vigeſimæ ſecundæ Januarii anno milleſimo ſeptingenteſimo trigeſimo primo, in quo aliam pro hujuſmodi Advocatorum delectu formam præſcripſit; cujus Decreti tenorem pro præſentibus inſerto, ac de verbo ad verbum expreſſo habentes, eidem in hac parte, motu, ſcientia & poteſtatis plenitudine paribus expreſſe derogamus, illudque, ac ſi nunquam emanaſſet, caſſamus, irritamus, & annullamus, ac pro caſſato, irrito & annullato in poſterum haberi volumus & jubemus.

Collatum vero ſemel Advocati Conſiſtorialis Officium, excepto caſu ſpontaneæ dimiſſionis, aut juridicæ privationis, nullatenus vacare intelligatur, niſi per promotionem ad Auditoratum Cauſarum ſacri Palatii, aut Epiſcopatum cum reſidentiæ onere eidem adnexo, aut ad Cardinalatus dignitatem.

Electis autem juxta formam a Nobis ſupra præſcriptam Advocatis Conſiſtorialibus, quamvis minime liceat propria hujuſmodi Officii munera exercere, niſi poſt expletas omnes functiones, quæ in eorum admiſſionibus de more peragendæ ſunt, quæque fortaſſe, ſicut etiam pro electis cauſarum ſacri Palatii Auditoribus, novam atque meliorem normam, Deo favente, a Nobis accipient: Antianitatis tamen jura eiſdem acquiri ſtatuimus ab eo die, quo noſtram, ſeu noſtrorum pro tempore Succeſſorum de eorumdem electione ſchedulam, Motus proprii nuncupatam, in Collegio præſentaverint. Coadjutores vero eandem antianitatem deſument ab eo die, quo poſt prædictas omnes functiones expletas, antianitatem prædictam ſibi ab ipſorum Collegio aſſignari petierint & obtinuerint per decretum ejuſdem Collegii, Apoſtolicis deinde literis in forma Brevis expeditis, ſi Nobis & Succeſſoribus noſtris placuerit, approbandum & confirmandum. Quæ omnia in eum finem expreſſe diſpoſita ſunt, ut liquido appareat quibuſnam in occurrentibus optionis caſibus debeatur locus inter ſeptem Seniores ſeu Participantes, & cui pariter totius Collegii Decanatus pro tempore ſit deferendus.

Quod quidem Decanatus officium, Nos inhærendo decretis alias ab ipſo Collegio conditis, neque a Junioribus aut Coadjutoribus ullo modo, neque a Senioribus abſentibus obtineri volumus; ſed nec ab iis, qui vel Epiſcopali charactere inſigniti, vel alias inter Curiæ noſtræ Prælatos adſcripti reperiantur; ſed ad eum deferri debere ſtatuimus, qui inter Seniores in Romana Curia præſentes, & non Prælatos, antiquior eſſe dignoſcatur. Eveniente autem caſu, quo omnes Advocati Seniores in Romana Curia præſentes, vel Epiſcopatus vel Prælatura decorati reperiantur, is qui antiquior inter eos erit, Pro-Decani titulo, muneribuſque fruetur; donec in ſeptenarium Participantium numerum ſubingrediatur aliquis non Prælatus, ad quem Decanatus hujuſmodi Officium jure deferatur.

Ex privilegiis vero ſeu prærogativis, quibus hujuſmodi Advocatorum Conſiſtorialium nobilis Ordo, ex conceſſione Prædeceſſorum noſtrorum & veteri conſuetudine fruitur, noſtraque demum voluntate in poſterum gaudere debebit, alia pertinent ad ipſius Ordinis decora & ornamenta; alia vero ad exercitium non unius generis munerum, quæ eidem Collegio privative ſunt demandata. Cum enim prædicti Aulæ noſtræ Conſiſtorialis Advocati veri ſint & indubitati noſtri, & Romani pro tempore Pontificis Familiares & continui Commenſales, neque porro ad inſtar aliorum familiarium hujuſmodi, ſed pariformiter & æque principaliter cum aliis Familiaribus & Commenſalibus prædictis habeantur, & haberi debeant; unde etiam panem honoris ex quotidiana noſtra & Romani pro tempore Pontificis liberalitate percipiunt; atque in ejuſdem Romani Pontificis iter agentis comitatu, quemadmodum in aſſociandis S. R. E. Cardinalibus Legatis de Pontificio Latere miſſis, nec non occaſione obviam eundi Imperatoribus, Regibus, & Principibus Viris ad Curiam venientibus, una cum reliquis Pontificiæ Aulæ Prælatis & Familiaribus incedunt, non ſolum reliquis omnibus Romanæ vel alterius Curiæ cauſarum Advocatis, Patronis, Procuratoribus atque Cauſidicis, omnibuſque tam Romanæ, quam alterius cujuſcumque Univerſitatis Licentiatis, Doctoribus, Anteceſſoribus, atque Magiſtris, etiam antiquioribus, honoris & dignitatis prærogativa præcellunt, ſed reliquis etiam tum Clericis tum Laicis, quantumvis ex nobili genere procreatis, & quocumque officio ſeu dignitate præſtantibus, aliorumque Principum Familiaribus antecedunt; & tam in Cappellis, quam in Conſiſtoriis, & Pontificalibus aliiſque ſupplicationibus ſeu Proceſſionibus, equitatibus, ceteriſque publicis functionibus locum habere debent, immediate poſt Cubicularios noſtros utriuſque Aulæ tam ſecretæ, quam honoris nuncupatæ, nimirum ſupra ipſos Intimi Sacelli noſtri Cappellanos ſecretos alioſque inferioris Ordinis, prout jam de expreſſo mandato noſtro, omni ſublata dubitandi occaſione, in uſu poſitum eſt; & nihilominus Nos idem perpetuis futuris temporibus obſervari, præſentium tenore mandamus atque ſtatuimus. Eaſdemque Cappellas & Functiones omnes prædicto Advocatorum Conſiſtorialium Collegio, quemadmodum aliis Collegiis in eiſdem locum habentibus, per Curſores intimari; atque in eis Candelas, Palmas, & Ceras benedictas, *Agnus Dei* appellatas, in pari quantitate & qualitate cum reliquis Familiaribus noſtris, ipſis diſtribui; necnon eoſdem ad audiendas prædicationes verbi Dei, quæ ſtatis temporibus in Palatio noſtro habentur, una cum Prælatis Romanæ Curiæ, aliiſque Familiaribus noſtris, quemadmodum conſueverunt, admitti volumus & jubemus.

Seſſionis vero locum, quem in Cappellis, quæ in Baſilica noſtra Vaticana celebrantur, hactenus obtinuerunt, nimirum in inferiori Pontificii Solii gradu, infra Almæ Urbis noſtræ Conſervatores, idem in poſterum in prædictis aliiſque Cappellis, quæ pro loci amplitudine eodem ritu diſponi poterunt, eiſdem aſſignari decernimus. Ubi vero Cappellæ in Pontificiis noſtrarum Ædium Sacellis habeantur, ſeu in aliis Eccleſiis & locis eodem ordine diſponantur, quo in prædictis Ædium noſtrarum Sacellis ordinari conſueverunt; firmam eiſdem & ratam eſſe volumus conceſſionem ſedilis ſeu ſcamni ad ipſorum uſum, ante ſcamnum ſeu ſedile pro noſtris ad honorem Cubiculariis apponi ſolitum, de noſtro expreſſo mandato ſemel poſiti & aſſignati, ac deinde per alias noſtras in forma Brevis literas die quinta Martii anni milleſimi ſeptingenteſimi quadrageſimi ſecundi expeditas in perpetuum attributi, itaut ab ejuſdem ſcamni ſeu ſedilis uſu & poſſeſſione a nemine quavis auctoritate ullo unquam tempore valeant amoveri. Ubi vero pro deferenda Umbella ſeu Baldacchino in ſupplicationibus Pontificiis, neceſſarius forte numerus non adſit dilectorum Filiorum utriuſque Signaturæ noſtræ Referendariorum, quibus hujusmodi honorem privative conceſſum eſſe dignoſcitur, hujuſmodi numerum, præſente Pontifice ab ipſius Cubiculariis ſecretis vel his etiam deficientibus, ab aliis ejuſdem Cubiculariis, honoris nuncupatis; eodem vero Pontifice abſente, ab Advocatis Conſiſtorialibus ſuppleri debere decernimus.

In Conciliis autem tam Generalibus, quam Provincialibus, aliiſque, in quibus eoſdem Aulæ noſtræ Conſiſtorialis Advocatos, ſeu tamquam præſentis forte

Pontificis Familiares Romanam Curiam ſequentes, ſeu tamquam de Legati Apoſtolicæ Sedis comitatu, vel etiam tamquam Decretorum, aut Juris Civilis Doctores, quemadmodum in more poſitum eſſe dignoſcitur, locum & ſeſſionem habere contingat; eaſdem omnino præeminentias ac prærogativas tam reſpectu Officialium Romanæ Curiæ, quam aliorum quorumlibet, eiſdem competere volumus, quas in Palatio noſtro, atque in Romana Curia & Urbe obtinere ſolent.

Habitus porro formam eiſdem uſitatam Advocati prædicti in poſterum etiam perpetuo retineant, tam in Pontificalibus aliiſque ſolemnioribus functionibus, Cappellis, Conſiſtoriis, Proceſſionibus, Equitationibus, quam in ipſorum actibus Collegialibus; laneam ſcilicet talarem Cappam, coloris violacei, rubris undequaque ſuturis ſulcitam, & Holoſerico rubro ſubſutam, cum Capputio ab anteriori parte rotundo, a tergo vero prolixiori, Holoſerico pariter rubro intrinſecus, eodem vero etiam extrinſecus æſtivo tempore; hiemali autem armellinis pellibus reſpective ſubſuto, eoque vel aperto, vel clauſo pro functionum diverſitate geſtando. Habeant etiam Pluvialis uſum in die Coronationis Romani Pontificis, & in altera die, qūa novus Pontifex Conſtantinianæ Lateranenſi Baſilicæ poſſeſſionem ſolemniter capit, ut ſcilicet, dum ad decantandum laudes fauſtaque omnia novo Pontifici de Cælo adprecanda, præcinente ſupradicta quidem Coronationis die S. R. E. Cardinali Diaconorum Priore, in die vero Poſſeſſionis altero ejuſdem S. R. E. Cardinali Priore Presbyterorum, una cum Subdiaconis Apoſtolicis procedunt, Pluvialibus tranſverſis induantur; itaut pars aperta Pluvialis remaneat ſupra humerum dextrum, circa collum autem ſupra Pluviale Capputium de more deferant: Extra vero prædictas functiones, uſualem geſtationem Veſtis Talari nigri coloris, cum ſimili Mantellono rotundo, ab Alexandro Papa VII. Prædeceſſore noſtro per ſpeciale Decretum ſub die vigeſima ſeptima Novembris anni milleſimi ſexcenteſimi quinquageſimi quinti eidem Advocatorum Conſiſtorialium Collegio privative conceſſam, approbamus & confirmamus; ita ſcilicet, ut nemini liceat ſimilibus Veſtibus & Inſiguiis uti, ipſiſque electis Auditoribus Cauſarum ſacri Palatii Cappellanis noſtris vetitum ſit hujuſmodi habitum aſſumere, niſi de licentia Collegii prædicti Advocatorum Conſiſtorialium, juxta antiquam obſervantiam, ab eodem Collegio per ſupplicem libellum expreſſe petenda & reſpective concedenda; quemadmodum Nos omnibus & ſingulis, & ſpecialiter Auditoribus electis præfatis, non obſtante quacumque conſuetudine in contrarium forſan inducta, per hæc Apoſtolica ſcripta vetamus atque interdicimus.

Utque præterea ex Alma Urbe noſtra alio proficiſcentibus prædictis Aulæ noſtræ Conſiſtorialis Advocatis debitus honor ab omnibus habeatur; quod jam vivæ vocis oraculo eiſdem conceſſimus, ut ſcilicet habitu viatorio ad formam habitus per Prælatos & Familiares noſtros extra Urbem geſtari ſoliti, ſervato tamen nigro colore, Advocati prædicti uti poſſint & valeant, præſentium quoque tenore expreſſe concedimus & indulgemus.

Præcipua vero & propria eorum Collegii munera ea ſunt, quæ circa Conſiſtorium, & actus atque negocia in eo gerenda atque tractanda, verſantur: Quæ quidem ita ipſorum Advocatorum Conſiſtorialium propria ſunt, ut ad ipſas functiones pro hujuſmodi Advocati muuere in conſiſtorio peragendas nequidem admittantur ex eodem Collegio illi, qui inter Romanæ Curiæ Prælatos adſcripti reperiuntur, niſi Prælatitio habitu depoſito, habitum Advocati Conſiſtorialis in eum finem induere conſentiant. Cum igitur aliqua majoris momenti cauſa in Conſiſtorio ſecreto veteri more judicialiter agenda erit, non alii, quam Advocati Conſiſtoriales prædicti ad deducenda Partium jura ſunt admittendi. Et quoniam inter majores cauſas, quæ a Romano Pontifice cum Venerabilium Fratrum ſuorum conſilio definiuntur, Beatificationes Servorum Dei, ac Beatorum Canonizationes merito recenſentur, congruum propterea viſum eſt, ut prærogativa ſcribendi in Jure in hujuſmodi cauſis Collegio Advocatorum Conſiſtorialium reſervaretur; quamvis habita ratione plurium Officiorum, quæ illis incumbunt, opportune quoque ſtatutum ſit, a Congregatione Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpoſita, duodecim alios e celebrioribus Romanæ Curiæ Cauſarum Advocatis ad hunc effectum approbari & deputari, ad hoc ut Cauſarum hujuſmodi Poſtulatores earum Patrocinium alicui ex illis, pro ipſorum libitu, ſervatis ſervandis valeant demandare.

Ad ipſos tamen Aulæ Conſiſtorialis Advocatos privative ſpectat publicas in Conſiſtorio inſtantias proponere pro Servorum Dei Beatificatione, aut Beatorum Canonizatione, hoc eſt in Conſiſtoriis publicis, quæ in traditione Pilei Cardinalitii novis Cardinalibus creatis, ſeu in receptione Legati Sedis Apoſtolicæ ad Urbem redeuntis, aut alicujus Principum Oratoris ad præſtandam Obedientiam Sedi Apoſtolicæ miſſi celebrantur, Orationes habere ſuper meritis ac virtutibus prædictorum Servorum Dei & Beatorum, inſtando apud Summum Pontificem, ut eorum Beatificationis aut Canonizationis Cauſæ committantur, ſeu ulterius promoveantur, aut reſpective expediantur; quemadmodum abrogato veteri more minus decenter inducto, declamandi ſcilicet de rebus profanis & plerumque de atrocioribus criminibus confictis & imaginariis, per Urbani Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri Decretum ſub die vigeſima Septima Januarii anni milleſimi ſexcenteſimi trigeſimi primi editum, ſubſequuta deinde circa methodum in hujuſmodi Orationibus ſervandam peculiari inſtitutione firmatum fuit. Pro quibus Orationibus peragendis, quæ in duo aut ad ſummum in tria Conſiſtoria ſingulæ dividi conſueverunt, quæque non ſolum a Senioribus & Participantibus, ſed etiam a Junioribus & coadjutoribus per turnum, ſervato antianitatis ordine, & Coadjutoribus prædictis tam ex propria, quam ex Coadjuti perſona haberi ſolent, decem ſcuta auri in auro Advocato peroranti pro qualibet vice, ex maleficiorum proventibus, expedito Mandato a Notario Charitatis, eoque a Gubernatore Almæ Urbis noſtræ ſubſcripto perſolvi debent.

In iis pariter publicis Conſiſtoriis, quæ pro alicujus Beati Canonizatione coguntur, ad Advocatum pertinet Conſiſtorialis Aulæ, vitam, virtutes, atque miracula Servi Dei fuſe integreque enarrare, atque inſtantias Eccleſiarum, Principum, & Populorum pro ejuſdem Servi Dei Canonizatione Summo Pontifici repræſentare. Idemque paratus eſſe debet prædicta omnia, ſi opus ſit, in ſequenti Conſiſtorio ſemipublico ſtrictim referre. Deinde in die ſolemni Canonizationis in Vaticana Baſilica peragendæ, iterum pro definitivæ ſententiæ prolatione coram Summo Pontifice publice inſtare. Pro quorum omnium implemento is, qui ea geſſerit, emolumentis, quæ occaſione Canonizionis Advocatorum prædictorum Collegio debentur, triginta ſcuta monetæ percipiet; a Poſtulatore autem cauſæ, eidem dono dabitur Imago depicta Servi Dei inter Sanctos relati.

Quotieſcumque demum Summo Pontifici in Conſiſtorio ſedenti ſupplicandum fuerit, ſive ii, quorum res agitur in Curia præſentes ſint, ſive abſentes, dummodo non ſit Imperatoriæ, Regiæ, aut Cardinalitiæ dignitatis, & in ipſo Conſiſtorio perſonaliter conſtituti; id nonniſi alicujus Advocati Conſiſtorialis voce & opera peragendum erit. Ipſique S. R. E. Cardinales, ubi ſuæ dignitati renunciare, eamque in manibus Summi Pontificis dimittere voluerint, per Advocatum pariter Conſiſtorialem a Collegio de ipſorum aſſenſu deputandum, præſentibus eorumdem Procuratoribus legitimum mandatum habentibus, inſtantiam ſuam in Conſiſtorio proponi facere debent: Qua de cauſa centum Ducati auri de Camera ad Collegii creditum antea depoſiti, eidem Collegio præſtandi ſunt, iique inter Participantes æquis portionibus dividendi.

Similiter, Patriarchæ, Archiepiſcopi, & nonnulli ex Epiſcopis, qui vel ex Eccleſiarum ſuarum juribus, vel ex perſonali conceſſione honore Pallii decorantur, illud in Conſiſtorio ſecreto per interpoſitam Advocati Conſiſtorialis perſonam poſtulabunt. Ideoque ſi Patriarcha, Archiepiſcopus, ſive Epiſcopus, ut ſupra Pallio donandus, in Romana Curia præſens exiſtat, in Conſiſtorio prædicto coram Pontifice ſe ſiſtet, medius inter Advocatum pro eo pero-

ran-

rantem a dextris, & Magiſtrum Cæremoniarum a ſiniſtris; ſi vero Prælatus extra Curiam moretur, illius Procurator dextrum, Magiſter vero Cæremoniarum ſiniſtrum, advocatus autem Conſiſtorialis medium locum tenebit; atque hic pro ſupradicti Pallii conceſſione demiſſas Pontifici preces exhibebit. Et ſi agatur de Eccleſia in partibus Infidelium exiſtente, vel cui ad inſtantiam, & juxta Decretum Congregationis S. R. E. Cardinalium negotiis de Propaganda Fide præpoſitæ de Paſtore proviſum fuerit, Advocatus prædictus decem Ducatos auri de Camera, qui præcedenter depoſiti eſſe debent, pro hujuſmodi petitione percipiet. Ad has vero petitiones in Conſiſtorio proponendas ſoli admittentur ſeptem Advocati Seniores ſeu participantes, per turnum, excluſis Junioribus & Coadjutoribus, niſi ex perſona alicujus ex Senioribus prædictis ad poſtulandum acceſſerint.

Alterum vero Officiorum genus, quod eidem Advocatorum Conſiſtorialium Collegio privative incumbit, ad hujuſce Almæ Urbis noſtræ Archigymnaſii & ſtudii generalis regimen ſpectat: Cujus Gymnaſii Rectoratus cum olim uni ex Prælatis Romanæ Curiæ ad ejus vitam concedi & aſſignari ſolent, a Sixto Papa V. Prædeceſſore noſtro per ejus literas anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo octuageſimo ſeptimo, decimo Kalendas Septembris ſub Plumbo datas, pluribus ex cauſis animum ipſius moventibus, nec non in compenſationem certæ pecuniarum ſummæ a prædicto Advocatorum Conſiſtorialium Collegio in eum finem perſolutæ, eidem Advocatorum Conſiſtorialium collegio cum omnibus & ſingulis illius Officii juribus, reditibus & emolumentis, nec non cum quibuſvis honoribus, oneribus, juriſdictionibus, facultatibus, & privilegiis ſupradicto Rectori Prælato alias competentibus, perpetuo unitum, annexum & incorporatum fuit.

Quam proinde unionem & perpetuam annexionem & incorporationem Officii Rectoratus hujuſmodi, una cum facultatibus ipſum Gymnaſium ejuſque Eccleſiam Scholas & Bibliothecam regendi, aſſervandi, & gubernandi, unumque ex proprio Collegio in ſingulos annos ſtudiorum Rectorem, atque aliorum Bibliothecharium, tum etiam Bibliothecæ prædictæ Cuſtodes alioſque Gymnaſii prædicti Officiales, & Miniſtros, reſpective eligendi & deputandi; ſalvo eorum jure, quibus vel oneroſo, vel alio legitimo titulo nonnullorum Officialium hujuſmodi deputatio competere dignoſcatur; necnon ejuſdem Bibliothecæ libros permutandi, ſtatuta quoque, ordinationes & proviſiones pro Gymnaſii prædicti meliori regimine & utilitate condendi, faciendi & publicandi, atque illa ſeu illas, toties quoties eiſdem ſeu eorum majori parti expedire videbitur, mutandi & innovandi, ſicuti per Prædeceſſores noſtros Sixtum V., Clementem VIII. & Alexandrum VII. Romanos Pontifices eiſdem alias conceſſæ fuerunt, approbamus & confirmamus, & quatenus opus ſit, de novo concedimus & indulgemus.

In eligendis autem per concurſum, quoties ita Nobis & Succeſſoribus noſtris placuerit, tam Juris Canonici, & Cæſarei in Archigymnaſio prædicto Antecedſoribus, quam aliorum Theologiæ, Linguæ ſanctæ, aliarumque Linguarum & eloquentiæ, necnon rationalis & experimentalis Philoſophiæ, Medicinæ, & ceterarum artium & facultatum, quæ in Archigymnaſio hujuſmodi publice traduntur, & explicantur, Profeſſoribus atque Lectoribus; volumus, ut concurrentium examini coram Ven. Fratre noſtro Annibale Epiſcopo Portuenſi S. R. E. Cardinali Camerario, & ejuſdem Archigymnaſii atque Univerſitatis ſtudii generalis Cancellario S. Clementis nuncupato, ejuſque in Officio Camerariatus hujuſmodi Succeſſoribus habendo, Advocati prædicti collegialiter ſemper aſſiſtant; & pro eorum, qui examinati fuerint, electione una cum Camerario prædicto, qui tamen duplicis ſuffragii jure gaudere debeat, iidem Advocati Conſiſtoriale ſuffragium ferant. Et quidem examen eorum, qui ad obtinendas Cathedras in Decretis, ſeu in jure civili ſcientiam & peritiam ſuam profitentur, ab ipſis Advocatis Conſiſtorialibus peragendum erit. Ad aliarum vero ſcientiarum, ſive facultatum, aut Linguarum Lectores Candidatos experiendos atque probandos, ab Archigymnaſii Rectore pro tempore deputato, cum prædicti S. R. E. Cardinalibus, Camerarii participatione & aſſeſſu, alii aſſumentur Aſſeſſores in ſententiis, facultatibus, & linguis hujuſmodi præſtantes, juxta quorum conſilium atque ſententiam tam Camerarius, quam Advocati prædicti in ſuffragiis ferendis ſuper Concurrentium peritia judicia ſua dirigere valeant. Ac denique totius examinis, ſive concurſus, & ſuffragiorum latorum relatio, Nobis ſeu Romano pro tempore Pontifici fiet; ut vacanti Cathedræ, ſive lecturæ, de perſona habili & idonea, auctoritate Apoſtolica provideatur.

Firmamque præterea & ratam perpetuo eſſe volumus privativam facultatem Candidatos in utroque ſeu alterutro Jure Canonico & Cæſareo experiendi, probandi, eoſdemque Doctores in utroque ſeu alterutro Jure prædictis in Romana Curia & Urbe creandi eiſque Doctoratus hujuſmodi inſignia conferendi, ſupradicto Advocatorum Conſiſtorialium Collegio tum antiquæ conſuetudinis & poſſeſſionis jure competentem, tum etiam expreſſis Prædeceſſorum noſtrorum Indultis & privilegiis multoties conceſſam & attributam, præſertim vero a fel. record. Sixto Papa IV., Julio Papa III., Sixto Papa V., & Clemente Papa VIII., prout in eorum literis decima octava Septembris anni milleſimi quadringenteſimi octuageſimi tertii, ſexta Februarii anni milleſimi quingenteſimi quinquageſimi ſecundi, tertia Septembris anni milleſimi quingenteſimi octuageſimi ſeptimi, & duodecima Septembris anni milleſimi ſexcenteſimi primi, reſpective datis plenius diſponitur & continetur. Aſſerta vero privilegia, indulta, licentias & facultates, quorum prætextu aliæ perſonæ, ſeu Collegia cujuſcumque ſtatus, gradus, conditionis & præeminentiæ, id ſibi licere contendunt, licet alias a prædictis aliiſque Prædeceſſoribus noſtris declarata, moderata, ſeu reſpective revocata: annullata, & viribus vacuata fuerint; Nos etiam, quacumque auctoritate & poteſtate, & quibuſcumque ex cauſis, etiam ex titulo oneroſo, & ſub quibuſvis verborum formulis, expenſionibus, clauſulis & Decretis, etiam per Nos & Prædeceſſores noſtros Sedemque Apoſtolicam, eadem prædictis conceſſa forent, & quantumvis longæ & immemorabilis conſuetudinis uſu ab eiſdem ſive perſonis, ſive Collegiis poſſeſſa & obtenta fuerint, præſentium pariter tenore, quatenus opus ſit, revocamus, annullamus & viribus perpetuo vacuamus.

Et nihilominus attendentes, quod inter dilectos Filios Collegium noſtrorum & Sedis Apoſtolicæ Notariorum, Protonotariorum nuncupatorum, de numero Participantium, ex una, prædictumque Collegium noſtræ Conſiſtorialis Aulæ Advocatorum, ex alia parte, lis, & cauſa ſuper facultate promovendi ad gradum Doctoratus in utroque vel altero Jurium, tam in Urbe ejuſque diſtrictu, quam extra illam & illum, in Cauſarum Palatii noſtri Apoſtolici Auditorio, coram certo illius Auditore introducta, adhuc pendet indeciſa: Nos, qui jure, rationes, & exceptiones utriuſque partis, tam voce noſtris auribus inſinuata, quam ſcripto deducta, per Nos ipſos accurate examinavimus, & matura conſideratione perpendimus: Volentes ab utroque Collegio tam Notariorum, quam Advocatorum hujuſmodi, quorum ſingulares perſonæ familiares noſtri exiſtunt, omnes & quaſcumque ſuper hac re lites, & controverſias penitus e medio tollere, eorumque reſpective jura, facultates & privilegia certis congruiſque limitibus præfinire; Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, prædictam ac quamcumque aliam, ſi qua ſit, litem & cauſam, in prædicto Auditorio, vel alio quovis Tribunali coram quocumque Judice, & in quacumque inſtantia, inter utrumque Collegium hujuſmodi ſuper præmiſſis pendentem (illius reſpective ſtatum, merita & alia quæcumque etiam de neceſſitate juris vel facti omnino exprimenda, necnon utriuſque Collegii prædicti conceſſiones, indulta, privilegia, & literas Apoſtolicas, eorumque totales & integras tenores ſatis Nobis cognitos & perſpectos, præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes), harum ſerie ad Nos avocamus, penituſque & omnino ſupprimimus, & extinguimus, perpetuumque deſuper ſilentium imponimus, atque os occludimus. Eiſdem vero Notariis de numero prædicto nullatenus licuiſſe, aut licere ſtatuimus, & declaramus, obtentu & vigore literarum fel. record. Sixti Papæ V. Prædeceſſoris noſtri

ſtri incipien. *Laudabilis* ſuper eorum privilegiis editarum, ſub datum videlicet nonis Februarii Pontificatus ſui Anno Primo, vel quarumvis aliarum literarum Apoſtolicarum ſub quacumque forma eidem Collegio conceſſarum, examinationem cujuſquam Doctoratus gradum in altero vel utroque jure ſuſcipere cupientis, ad Partes, & extra Urbem committere, nec ſub aliena fide, & relationibus examinationis hujuſmodi, abſentem quemquam cum clauſula, ac ſi eſſet præſens, prout ſæpius hactenus factum fuiſſe intelligimus, ad hujuſmodi Doctoratus gradum in eadem Urbe promovere; ſed tantummodo Notarios noſtros prædictos, eorumque Collegium quatuor perſonas ſingulis annis, eaſque in Urbe prædicta vere, & realiter præſentes, prævio rigoroſo examine perſonaliter, & collegialiter per ipſoſmet Notarios faciendo, & non aliter, nec alio modo, ad normam Indulti Apoſtolici a rec. mem. Urbano Papa VIII. etiam Prædeceſſore noſtro eidem Collegio conceſſi, per ſuas literas datas ſub Annulo Piſcatoris die quinta Septembris Anni milleſimi ſexcenteſimi vigeſimi noni, ad Doctoratus gradum hujuſmodi promovere, libere & licite poſſe præſenti noſtræ declarationis oraculo definimus: Decernentes ſic, & non aliter intelligendas, & interpretandas fuiſſe, atque in poſterum intelligi, & interpretari debere eorundem Sixti, & Urbani Prædeceſſorum literas prædictas; quas pro majori cautela, & quatenus opus ſit, eatenus limitamus, revocamus & abolemus, quatenus præſentibus noſtris literis in aliquo adverſentur, eaſdem in omnibus & per omnia ad viam, & terminos earumdem præſentium reducentes; ne in re, quæ tanti momenti eſt pro recto ac felici Sanctæ Eccleſiæ & Reipublicæ gubernio, vel periculum immineat, quod ſub aliena fide & relationibus, ad gradus hujuſmodi promoveantur indocti, & qui ſi diligentem examinationem per ipſoſmet Notarios perſonaliter & collegialiter adhibitam ſubjiſſent, minus idonei forſan reperti fuiſſent. Vel id, quod abſurdum reputamus, ſequatur, ut ſcilicet prædicto Notariorum noſtrorum Collegio, cui de vere & realiter præſentibus in eadem Urbe, nonniſi quatuor ſingulis annis diligenti præmiſſo examine, juxta memoratum Urbani Prædeceſſoris Indultum, ad gradum prædictum promovere conceſſum fuit; id ipſum in numero indefinito permiſſum cenſeatur, quoad eos, qui ab eadem Urbe abſentes, & in remotiſſimis fortaſſe regionibus conſtituti permaneant.

Ad conſulendum tamen indemnitati eorum, qui hactenus a dilectis Filiis Sedis Apoſtolicæ Notariis prædictis extra Urbem, & in abſentia contra præſentis noſtræ declarationis tenorem; Doctoratus gradum in utroque vel alterutro jure ſuſceperint; omnes & ſingulas hujuſmodi promotiones ad hunc diem peractas auctoritate noſtra perpetuo revalidamus; & quaſcumque promotionum hujuſmodi nullitates, ex poteſtatis duntaxat defectu provenientes, earumdem præſentium tenore ſanamus: Eaſdemque promotiones & gradus hactenus ita collatos, & reſpective ſuſceptos, ad omnes effectus, ad quos de cetero valere cenſebantur, eiſdem ſic, ut præfertur promotis in poſterum etiam ſuffragari debere ſtatuimus.

Quia vero illuſtre & perantiquum eorundem Notariorum de numero Participantium Collegium hujuſmodi, ob grata devotionis & familiaritatis obſequia, quæ Nobis & Apoſtolicæ Sedi inceſſanter impendit, aliaque illius & Notariorum prædictorum merita, ſpeciali benevolentia proſequimur, volentes aliquam propenſæ noſtræ erga illud voluntatis ſignificationem exhibere, eiſdem Notariis de numero prædicto, eorumque Collegio plenam liberamque licentiam, facultatem & poteſtatem per eaſdem præſentes tribuimus impertimur, ut ipſi de cetero in perpetuum ſingulis annis, non quatuor duntaxat perſonas, eaſque familiares & pauperes, prout in dictis Urbani Prædeceſſoris literis præſcriptum reperitur, ſed vigore præſentium, ſex quidem perſonas, etiamſi non familiares, nec pauperes (dummodo tamen in Urbe præſentes exiſtant, aliaque neceſſaria requiſita illis ſuffragentur) ad prædictum gradum Doctoratus in altero, vel utroque jure promovere poſſint & valeant: Ita quod ſic per eos pro tempore promoti, & laureati omnibus & ſingulis favoribus, honoribus, gratiis & privilegiis; quibus ſimiles Doctores in publico Archigymnaſio Sapientiæ Urbis laureati de jure, uſu, privilegio, conſuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur & gaudent, pariformiter & æque principaliter uti, frui, potiri, & gaudere poſſint & debeant, ac ad omnes & quoſcumque effectus, etiam Eccleſias Cathedrales aſſequendi, ab omnibus ubique cenſeri, haberi, & reputari, ac ſi in prædicto Archigymnaſio vere promoti & laureati fuiſſent: Ampliantes & extendentes quoad hæc utraſque Sixti & Urbani Prædeceſſorum literas prædictas, de cetero in ſuo robore permanſuras.

Volumus autem, quod iidem Notarii eorumque Collegium prædictum in promotione & creatione dictorum ſex, alterius, vel utriuſque Juris Doctorum, omnia, & ſingula ad præſcriptum dictarum Urbani Prædeceſſoris & noſtrarum præſentium ſervanda & adimplenda, omnino ſervare & adimplere teneantur: Et quod numerus dictorum ſex, & non ultra, quavis de cauſa uno anno non completus, non poſſit, nec valeat ſubſequentibus annis compleri vel reintegrari; Quodque nota rogitus promotionum, cum nominibus & cognominibus ac Patria promotorum, intra menſem ex tunc proximum, a die cujuslibet promotionis computandum, ad Archivium Urbanum, ad inſtar aliorum rogituum, per Secretarium Collegii hujuſmodi, vel per ipſos promotos & laureatos, deferri omnino debeat: Et nunc ſolum videlicet, poſtquam nota prædicta ad Archivium Urbanum delata fuerit, & non antea, talis promotus pro Doctore ſe gerere, & pro legitime laureato & promoto ad quoſcumque Juris effectus haberi poſſit; alias promotus ipſe pro Doctore publice, vel privatim ſe gerens, pœnam falſi ipſo facto & jure incurrat.

Omnes vero alias promotiones & creationes Doctorum in utroque, ſeu altero Jurium, atque Inſignium Doctrinalium traditiones ab aliis, quam Advocatis Conſiſtorialibus prædictis, etiam per Comites Palatinos, aut per ipſos Notarios de numero Participantium; eorumque Collegium, præter vel contra præſcriptam formam, & ultra præfinitum numerum, in Romana Curia & Urbe prædicta in poſterum factas vel faciendas cum omnibus inde ſecutis & ſequendis quibuſcunque, irritas & inanes nulliuſque roboris vel momenti eſſe & fore, ac pro nullis & infectis haberi & cenſeri, neminique ad quoſcumque effectus ullo unquam tempore ſuffragari debere, ipſoſque ab aliis quam Advocatis prædictis, etiam per eoſdem Notarios de numero prædicto, ultra ſex præfatos, ad gradum Doctoratus hujuſmodi nulliter & attentate promotos vel aſſumptos, pro non Doctoribus haberi, eadem Apoſtolica auctoritate ſtatuimus, atque decernimus.

Præterea ſupradictos noſtræ Conſiſtorialis Aulæ Advocatos, eorumque Collegium amplioribus favoribus & gratiis proſequi, & tam prædicti Archigymnaſii Almæ Urbis noſtræ ſplendori & dignitati, quam feliciori atque utiliori Romanæ Curiæ ſtatui & regimini plenius conſulere & providere volentes, ſimulque dignum rationique conſonum reputantes, ut quicumque ad Dignitates, Prælaturas, Magiſtratus aliaque munia & Officia dictæ Curiæ, quæ in eadem Curia, & in Romana Urbe conſiſtunt, & in ea exercentur, & quæ Doctoratus gradum in utroque vel altero Jurium annexum habent, aut quomodolibet requirunt, pro tempore aſſumi, & promoveri deſiderant, eorum doctrinæ & idoneitatis in prædicto Archigymnaſio publicum præbeant experimentum; Apoſtolica auctoritate prædicta, motuque, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ſtatuimus atque ſancimus, ut ii quidem, qui ante diem publicationis præſentium ad hujuſmodi Doctoratus gradum in quacumque publica & approbata tam Status eccleſiaſtici, quam extra Univerſitate ſtudii generalis, legitime promoti extiterint, ad Prælaturas Magiſtratus, Judicaturas, Lecturas & Dignitates etiam Eccleſiaſticas dictæ Urbis, necnon ad facultatem ſcribendi tam in jure, quam in facto, & patrocinandi uti Procuratores in cauſis coram prædicto Rotæ Romanæ Auditorio, dummodo cetera neceſſaria requiſita illis alias reſpective ſuffragentur, admitti, illaſque & illos ſeu illa recipere, retinere, & exercere libere & licite poſſint & valeant, nec ob id eundem Doctoratus gradum in dicto Archigymnaſio iterato ſuſcipere cogantur. Contra vero iis, qui ante diem publicationis earumdem præſen-

tium

tium literarum nondum doctoralem gradum, ut præfertur, ſuſcepiſſe comperti fuerint, ad aliquam ex dignitatibus, vel aliquod ex beneficiis Eccleſiaſticis in Baſilicis, aut Collegiatis, vel aliis Eccleſiis ejuſdem Urbis conſiſtentibus, pro quibus aſſequendis, obtinendis, vel retinendis ex Sacrorum Canonum, aut Generalium Conciliorum, vel Conſtitutionum Apoſtolicarum, ſeu aliarum Sanctionum diſpoſitione, vel etiam ex lege fundationis, gradus & qualitas Doctoralis requiratur, ac etiam ad Prælaturas, Magiſtratus, Judicaturas, etiam alieno nomine exercendas, & Lecturas publicas Urbis & Curiæ prædictarum, nec non ad facultatem patrocinandi tanquam Procuratores in cauſis coram eodem Rotæ auditorio, aut reſpondendi de jure, ſeu ſcribendi pro Advocati munere coram quocumque Judice, ſeu Tribunali; ac demum ad quodcumque munus vel Officium Urbis & Curiæ prædictarum in ipſa Urbe exercendum, quod de jure pariter, vel ſtatuto, aut ex aliqua Apoſtolica Conſtitutione & Ordinatione, vel etiam ex longa & inveterata conſuetudine gradum & qualitatem Doctoralem hujuſmodi exigat, vel requirat, non poſſint, nec valeant recipi, vel admitti, aliaſque ac illos & illa reſpective obtinere vel exercere; etiamſi Prælaturæ & Judicaturæ prædictæ ejuſdem Rotæ, Cameræ, & Cancellariæ Apoſtolicæ, Signaturæ noſtræ, Populi Romani, vel cujuſvis Collegii etiam privilegiati & privilegiatiſſimi, ac ſpecialem & ſpecialiſſimam ac ſpecificam & individuam mentionem & expreſſionem requirentis exiſtant; niſi ante admiſſionem & receptionem hujuſmodi, vel quoad prædicta beneficia & dignitates Eccleſiaſticas, infra tempus a jure vel Conſtitutionibus & Canonicis Sanctionibus prædictis, aut in fundatione reſpective præfixum, Doctoratus gradum in ipſo publico Urbis noſtræ Archigymnaſio ſuſceperint: Decernentes & eadem auctoritate ſtatuentes, quod gradus Doctoratus hujuſmodi poſt earundem præſentium publicationem in alia quavis ſtudii generalis Univerſitate tam extera, quam Status noſtri Eccleſiaſtici, quantumvis publica, approbata, celebri & famoſa, ac ſpecialiſſima mentione digna, datus & receptus, ipſis graduatis ad quemcumque alium, non autem unquam ad effectum aſſequendi ſupradictas Dignitates, Prælaturas, Judicaturas, Lecturas, Munera & Officia prædicta in Curia & Urbe noſtra, ſuffragari de reliquo valeat; immo pro effectu præmiſſorum Doctoratus gradus alibi datus & receptus, habeatur & haberi debeat, ac ſi nullo modo datus ac receptus fuiſſet.

Ab hac tamen generali lege illos dumtaxat exceptos eſſe volumus, quos in vim Apoſtolici privilegii ſeu Indulti alicui Nationi, Civitati, Univerſitati, ſeu Collegio ab hac S. Sede conceſſi, vel ad munus Advocati Conſiſtorialis, ut ſupra, vel ad Auditoratum Cauſarum Palatii noſtri Apoſtolici nominari, & Nobis ſeu Romano Pontifici pro tempore exiſtenti, præſentari, ſeu alias juxta Indultorum hujuſmodi tenorem eligi & deputari contingat: Ut ſcilicet, ſi illi qui ad prædicta Officia nominati ſeu electi fuerint, in aliqua conſpicua Univerſitate illius Nationis, aut Civitatis, vel in ea reſpective Univerſitate aut Collegio, quibus indulta hujuſmodi, ſeu privilegia conceſſa fuerunt, ad Doctoralem gradum in utroque jure promoti fuiſſe dignoſcantur, hujuſmodi gradus ab iis; ut præfertur ſuſceptus, juncto illius ſed illorum teſtimonio, qui eos præſentaverint, necnon Pontificis judicio, qui eoſdem ad prædicta Officia elegerit & deputaverit, ſatis eiſdem ſuffragari cenſeatur, ad effectum aſſequendi hujuſmodi Officia, eaque ſervatis ſervandis exercendi, abſque eo quod ad iteratam prædicti gradus ſuſceptionem in dicto Sapientiæ Archigymnaſio compelli poſſint.

Ut igitur ordinatio & ſtatutum noſtrum hujuſmodi perpetuis futuris temporibus inviolabiliter obſervetur, Ven. Fratribus noſtris Thomæ Epiſcopo Oſtien. & Velitern. S. R. E. Cardinali Vice-Cancellario Ruſo, & Annibali Epiſcopo Portuen. ejuſdem S. R. E. Cardinali Camerario S. Clementis; necnon dilecto Filio noſtro Nerio S. Euſtachii prædictæ S. R. E. Diacono Cardinali Corſino nuncupatis, Signaturæ noſtræ Juſtitiæ Præfecto, eorumque in dictis Officii Succeſſoribus; & dilectis præterea Filiis, Collegiis Notariorum Apoſtolicorum, Protonotariorum nuncupatorum de numero Participantium, & Cappellanorum noſtrorum, Cauſarum S. Palatii Auditorum, necnon Clericorum Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, & Signaturæ Juſtitiæ Referendariorum Votantium, atque Abbreviatorum de Parco Majori, ipſorumque Aulæ noſtræ Conſiſtorialis Advocatorum, & Procuratorum Cauſarum Sacri Palatii, eorumque reſpective Decanis; Capitulis quoque, ſeu Collegiis Baſilicarum, Collegiatarum, & aliarum Eccleſiarum dictæ Urbis, aliiſque Superioribus & Perſonis præſentibus & futuris, ad quos nunc quomodolibet ſpectat, & pro tempore ſpectabit, per hæc eadem ſcripta committimus & injungimus, quatenus ordinationi & ſtatuto prædictis humiliter intendentes, præmiſſa obſervari & adimpleri curent, nec quemquam in poſterum ad Dignitates, Prælaturas, Magiſtratus, Judicaturas, Lecturas, Munera, Officia, & Beneficia prædicta, qui Doctoratus gradum in prædicto Archigymnaſio non ſuſceperit, extra caſus a Nobis, ut ſupra exceptos, admittant ſeu recipiant, neque contra ordinationis & ſtatuti noſtri hujuſmodi ſeriem, diſpoſitionem, & tenorem a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter attentari ullo unquam tempore permittant.

Quæcumque demum Romanæ Curiæ munera prædicto Advocatorum Conſiſtorialium Collegio tam expreſſis Prædeceſſorum noſtrorum conceſſionibus, quam longæ conſuetudinis uſu privative, ut præfertur, attributa eſſe dignoſcuntur, ea omnia & ſingula ita ſupradicto Collegio addicta & acquiſita eſſe declaramus, ut perpetuis futuris temporibus neque munus Promotoris Fidei; de quo Decretum adeſt Urbani Papæ VIII. ſub datum die decima tertia Januarii anni milleſimi ſexcenteſimi trigeſimi primi, in favorem ipſius Collegii hactenus inviolabiliter obſervatum; & quo Nos ipſi, dum in minoribus conſtituti, in eodem Collegio locum obtineremus, plures annos perfuncti fuimus; neque Officium Advocati Pauperum, aut aliud Advocati Fiſci & Cameræ noſtræ Apoſtolicæ; quæ olim Seniori de Collegio prædicto pro tempore incumbebant, deinde vero arbitrio Summi Pontificis, in aliquem tamen de ipſo Collegio ſemper conferri conſueverunt; nec illud pariter Advocati Fabricæ Baſilicæ Apoſtolorum Principis, aut illud Advocati Senatus & Populi Almæ Urbis noſtræ, vel denique munus Commiſſarii Conclavis Sede vacante, alteri cuiquam perſonæ, præterquam alicui ex dicto Collegio Advocatorum Aulæ noſtræ Conſiſtorialis, quacumque in contrarium conſuetudine, ſi quæ forte circa aliquod ex præmiſſis muneribus allegari poſſet, minime obſtante, concedi debeat aut aſſignari.

Volumus tamen prædicta Officia Promotoris Fidei & Advocati Fiſci, quæ duo olim ab una eademque perſona conjunctim obtineri & exerceri conſueverant, ſed a recol. mem. Prædeceſſore noſtro Clemente Papa XI. juſtis & rationabilibus de cauſis ab invicem disjuncta & ſeparata fuerunt, per ejus literas perpetuo valituras die ſeptima Aprilis anni milleſimi ſeptingenteſimi ſeptimi in forma Brevis expeditas, ſic etiam in poſterum ſeparatim conferri, & a duobus reſpective Advocatis Conſiſtorialibus exerceri; quidquid deinceps in praxi ſervatum fuerit, & obtineat de præſenti in perſona dilecti Filii Magiſtri Ludovici de Valentibus moderni Fidei Promotoris, & Fiſci Advocati, per ſpecialem gratiam eidem a fel. record. Prædeceſſore noſtro Clemente Papa XII. conceſſam, & ultra ipſius perſonam nullatenus extendendam. Proindeque aſſignationem portionis panis & vini, necnon ſcutorum tercentorum monetæ Romanæ, quæ deinde laudatus Clemens Papa XI. per alias ſuas in ſimili forma literas datas die trigeſima Aprilis anni milleſimi ſeptingenteſimi decimi quarti, ex ſalariis & emolumentis Advocati Fiſci detracta, una cum hujuſmodi portione panis & vini prædicto Fiſci Advocato ex Palatio Apoſtolico antea dari ſolita, Promotori Fidei pro tempore exiſtenti de cetero perſolvi mandavit, auctoritate prædicta & harum ſerie approbamus, confirmamus & innovamus, atque in poſterum, quum caſus evenerit demandatæ ſeparationis reipſa iterum exequendæ, perpetuo ſervari mandamus.

Præterea diſtricte præcipimus, ut quicumque ex prædictis Advocatis ad munus Advocati Fiſci & Cameræ Apoſtolicæ, itemque ad aliud Advocati Pauperum deputati fuerint, omnino abſtineant a ſuſcipiendo

Patro-

Patrocinio aliarum Cauſarum, quæ ad Officium ſibi reſpective commiſſum minime pertineant; quacumque pariter in contrarium conſuetudine minime obſtante.

Ut autem tot tantiſque publicis graviſſimiſque muneribus aſſiduam operam impendere Advocati prædicti commode valeant, & ſpirituali ſimul eorundem conſolationi per Apoſtolicæ benignitatis favorem conſultum ſit, quod jam per alias noſtras in forma Brevis literas ſub die vigeſima octava Februarii anni milleſimi ſeptingenteſimi quadrageſimi ſecundi expeditas, eiſdem elargiti fuimus, id etiam præſentium tenore, & auctoritate prædicta confirmamus & innovamus, ut ſcilicet eiſdem Advocatis Conſiſtorialibus eorumque Coadjutoribus nunc & pro tempore quandocumque exiſtentibus, in privato Domus cujuslibet eorum habitationis, etiam in hac Alma Urbe noſtra, Oratorio ad hoc decenter muro extructo & ornato, ſeu extruendo & ornando, ab omnibus domeſticis uſibus libero, per dilectum Filium noſtrum in eadem Urbe ejuſque Diſtrictu Vicarium in ſpiritualibus Generalem, quoad Oratoria in dicta Urbe, & quoad alia extra eandem Urbem per Ordinarium loci reſpective prius viſitando & approbando, unam Miſſam pro unoquoque die, dummodo in Domo hujuſmodi celebrandi licentia, quæ adhuc duret, alteri conceſſa non fuerit, per ſe ipſos, ſi Sacerdotes fuerint, celebrare, ſeu per quemcumque Sacerdotem approbatum Secularem, vel de Superiorum ſuorum licentia Regularem, ſine tamen quorumcumque jurium Parochialium præjudicio, ac Paſchatis Reſurrectionis, Pentecoſtes, & Nativitatis Domini Noſtri Jeſu Chriſti, aliiſque ſolemnioribus anni feſtis diebus exceptis, in ſua, ac quatenus conjugati exiſtant, in eorum reſpective Uxorum, necnon in eorundem Filiorum, Conſanguineorum, & Affinium ſecum inſimul in eadem Domo habitantium, ac cujuslibet eorum Familiæ præſentia, celebrari facere libere & licite poſſint, ita tamen ut Uxores, & nati, ac Conſanguinei & Affines ſupradicti prædictam unicam Miſſam ipſis quidem Advocatis præſentibus audire tantummodo, nunquam vero celebrari facere valeant, quodque Familiares eorum ſervitiis non neceſſarii ibidem Miſſæ intereſſentes, ab obligatione audiendi Miſſam in Eccleſia diebus Feſtis de præcepto liberi minime cenſeantur. Utque hujuſmodi gratia ii duntaxat ex Advocatis Conſiſtorialibus fruantur, qui ſuper illa Apoſtolicas in forma Brevis literas ad uniuſcujuſque favorem expediendas petierint, atque obtinuerint, & non alias.

Præterea omnia & ſingula ſupra expreſſa, atque alia Collegio Advocatorum hujuſmodi conceſſa Privilegia & Indulta, necnon ejuſdem Collegii laudabiles ſtylos, uſus & conſuetudines, ordinationes quoque, Conſtitutiones, atque Statuta pro ipſius Collegii felici regimine & gubernio facta & condita, licita tamen & honeſta, ac ſacris Canonibus & Concilii Tridentini Decretis, Conſtitutionibus Apoſtolicis & præſentium tenori ac diſpoſitioni minime contraria, Apoſtolica auctoritate earundem tenore præſentium perpetuo confirmamus & approbamus, illiſque plenariæ & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos tam juris, quam facti, necnon ſolemnitatum quarumcumque quomodolibet omiſſarum, alioſque defectus, ſi qui forſan intervenerint in eiſdem, ſupplemus, illaque omnia auctoritate & tenore prædictis innovamus, & de novo concedimus, ac ab omnibus & ſingulis perſonis, ad quas pro tempore ſpectat & ſpectabit in futurum, inviolabiliter perpetuo ſervari volumus & mandamus. Utque ſupradicta eorum Statuta, Conſtitutiones, ordinationes, ſtylos, uſus, & conſuetudines pro rerum tempore & perſonarum qualitate, ac quoties eis expedire videbitur, abrogare, caſſare, mutare, alterare, & alia illorum loco facere, condere, edere, & ſervare libere & licite valeant, quæ poſtquam facta, condita & edita fuerint, dummodo, ut præmittitur, licita & honeſta, ſacriſque Canonibus & Decretis dicti Concilii, Conſtitutionibus Apoſtolicis, ac præſentium tenori contraria non exiſtant, eo ipſo dicta auctoritate confirmata ſint, ac ab omnibus & ſingulis, quos ea concernunt, in futurum ſub pœnis in eis contentis obſervari debeant: Inſuper ut ipſorum Collegii Secretarium, alioſque Officiales & Miniſtros pro ſuo arbitrio eligere & deputare, amovere, dimittere, & mutare valeant, quoties id eis expedire videbitur; eiſdem auctoritate & tenore præſentium, etiam perpetuo concedimus & indulgemus, plenamque, liberam & omnimodam facultatem & auctoritatem impertimur, quacumque in contrarium conſuetudine minime obſtante.

Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmiſſis, ſeu eorum aliquo jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, cujuſvis ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis exiſtant, ſive alias ſpecifica & individua mentione & expreſſione digni, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati & auditi, neque Cauſæ, propter quas eædem præſentes emanaverint, adductæ, verificatæ, vel ſufficienter, aut ullo modo juſtificatæ fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica & privilegiata cauſa, colore, prætextu & capite etiam in corpore juris clauſo, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus aliove quolibet, etiam quantumvis magno, ac formali & ſubſtantiali defectu, notari, impugnari, infringi, retractari, in controverſiam vocari, aut ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut etiam motu pari, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ſimili conceſſo vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe; Sed ipſas præſentes ſemper firmas, validas & efficaces exiſtere & fore, ac dicto Collegio & Advocatis pro tempore exiſtentibus in omnibus & per omnia, etiam perpetuo ſuffragari, ipſumque Collegium ad verificationem ſeu juſtificationem præmiſſorum, vel partis eorum minime teneri, aut ullo modo quacumque auctoritate compelli debere; ſed eaſdem, & in eis contenta quæcumque ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter & inconcuſſe ſervari.

Sicque & non aliter in præmiſſis cenſeri, atque ita per quoſcumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis prædictæ Nuntios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia ac poteſtate fungentes & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Quocirca eiſdem Ven. Fratribus noſtris Thomæ Epiſcopo Oſtienſi & Veliterno S. R. E. Cardinali Vice-Cancellario Rufo, & Annibali Epiſcopo Portuen. ejuſdem S. R. E. Cardinali Camerario S. Clementis reſpective nuncupatis; necnon dilecto Filio Magiſtro Flavio Chiſio Cauſarum Curiæ Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Auditori Generali, eorumque pro tempore in Officiis hujuſmodi Succeſſoribus, per hæc Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum, per ſe, vel alios, ſeu alium, auctoritate noſtra prædictis Aulæ noſtræ Conſiſtorialis Advocatis, eorumque Collegio in præmiſſis omnibus & ſingulis, efficacis defenſionis præſidio aſſiſtant, faciantque eos, & eorum ſingulos, quoties pro ipſorum parte ſuper hoc fuerint requiſiti; omnibus & ſingulis præfatis pacifice frui & gaudere, non permittentes eos, & eorum aliquem, per quoſcumque deſuper quomodolibet indebite moleſtari, inquietari, aut impediri. Contradictores quoslibet & rebelles cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, dignitatis, vel præeminentiæ fuerint, per Cenſuras Eccleſiaſticas, & pecuniarias pœnas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo.

Non obſtantibus noſtra & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de jure quæſito non tollendo, necnon præmiſſis omnibus, aliiſque Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel ſpecialibus Conſtitutionibus & Ordinationibus; necnon quibuſvis Almæ Urbis noſtræ Collegiorum quorumcumque, Tribunalium, Univerſitatum,

tum, necnon prædicti Advocatorum Conſiſtorialium Collegii, & Gymnaſii, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, exemptionibus, & Indultis etiam in corpore juris clauſis, aut literis Apoſtolicis quibuſvis perſonis & eidem Urbi, nec non dilectis Filiis Populo Romano, aliiſque Civitatibus & locis, Collegiis quoque, Tribunalibus, Univerſitatibus, aliiſque quibuslibet ſpecifica & individua mentione dignis, etiam ſub quibuſcumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam clauſulis & Decretis, etiam irritantibus in genere, vel in ſpecie, etiam motu ſimili, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ſeu Conſiſtorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, ac pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica & individua mentio, ſeu quævis alia expreſſio ad id ſervanda foret, illorum tenores, formas, cauſas, & occaſiones præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & exactiſſime ſervatis & ſpecificatis reſpective habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, ad præmiſſorum effectum pleniſſime & ampliſſime motu pari derogamus, & derogatum eſſe volumus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Volumus inſuper, & eadem auctoritate prædicta mandamus, ipſas præſentes, ſeu earum tranſumpta in locis ſolitis Almæ Urbis noſtræ per aliquem ex Curſoribus noſtris, ut moris eſt publicari, & affigi, ſicque publicatas & affixas omnes & ſingulos, quos concernunt, ſeu concernent in futurum, perinde afficere & arctare, ac ſi unicuique illorum perſonaliter intimatæ & notificatæ fuiſſent.

Utque earumdem præſentium tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, ac ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Nulli ergo omnino Hominum liceat paginam hanc noſtrarum confirmationis, approbationis, innovationis, voluntatis, mandati, ſtatuti, decreti, declarationis, ampliationis, & extenſionis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, & beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud ſanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo quarto, quarto Kalendas Septembris Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

D. Card. Paſſioneus.

J. Datarius.

VISA

de Curia I. C. Boſchi.

L. Eugenius.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

E Vaticano redeundum modo eſt ad Quirinalem alterum Conventum in poſterum diem a Curſoribus Pontificiis indictum: Tenor Admonitionis erat.

INTIMATIO.

Per Curſores facienda etiam Domi dimiſſa copia.

DIE 10. *Junii Feria 6.* hora decima tertia *in enunciata Palatii Quirinalis Aula alterum erit Conſiſtorium ſemipublicum pro futuris Canonizationis ſolemniis beati Camilli de Lellis Confeſſoris Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis Fundatoris.*

In ſuffragiis ferendis eadem ſervabitur Methodus, quæ pro non abſimili Conſiſtorio fuit jam alias præſcripta.

Ideo intimentur omnes & ſinguli Eminentiſſimi & Reverendiſſimi DD. Cardinales, necnon Reverendiſſimi DD. Patriarchæ, Archiepiſcopi, & Epiſcopi in Urbe præſentes, ac Domini Protonotarii Apoſtolici, duo Antiquiores Rotæ Auditores, Sacrorum Rituum Congregationis Secretarius, Promotor Fidei & Procurator Fiſcalis Cameræ Apoſtolicæ.

De Mandato Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ.

Ignatius Reali Apoſt. Cærem. Præf.

Iiſdem cæremoniis, quas nudius tertius ſignificavimus, iiſdem ferme Perſonis adſtantibus, quæ adfuerant in ſuperiori, hoc quoque Conſiſtorium peractum eſt. Pontifex præfari ita cœpit.

VENERABILES FRATRES. Poſt cauſam beati Fidelis a Sigmaringa, quam Vobis in præcedenti Conſiſtorio propoſuimus, alteram beati Camilli de Lellis in hoc præſenti Conſiſtorio Vobis exhibemus; & quemadmodum in cauſa beati Fidelis ſacram antiquitatem, & hujus ſanctæ Sedis diſciplinam ante oculos habuimus, ita profecto mentem eandem idemque Inſtitutum in proponenda cauſa beati Camilli hodierna die retinemus. Equidem inter Martyres ipſe non recenſetur, ſed inter Confeſſores, eo quod præclariſſimis ſane virtutibus, ac meritis exornatus ex hac mortali vita in Cælum migraverit; naturali tamen mortis genere; neque in odium chriſtianæ Religionis interfectus vitam amiſerit. Quamvis autem Confeſſorum cultus poſt Martyrum cultum inductus fuerit, tamen illum pariter antiquum eſſe, minime eſt dubitandum; cum ex ſeculo quarto hujus rei monumenta certiſſima ſuppetant, etiamſi illorum ſententiam ſequamur, qui ſacram antiquitatem magis accurate diligenterque perſcrutantur. Hanc opinionem Nos amplexi ſumus in Commentariis noſtris DE CANONIZATIONE SANCTORUM, omittentes eam diſputationem, quæ viros eruditos in duas partes dividit, utrum cultus ſancti Hilarii Pictavienſis, an ſancti Martini Turonenſis Confeſſorum antiquior in Eccleſia dicendus videatur.

Hæc quoad ſacram antiquitatem: Verum quoad hujus Sanctæ Sedis diſciplinam, nemo ignorat, Monachos primos fuiſſe, qui conſilia Evangelica ſibi penitus imitanda propoſuerint, deinde Mendicantium Ordines hanc viam ingreſſos eſſe, ac poſtremo eos cœtus, qui Clerici Regulares appellantur. Illud etiam cognitum eſt omnibus perſpectumque, Sedem hanc Apoſtolicam ſemper proclivem fuiſſe, ut inter Sanctos referret Ordinum Regularium Fundatores, ſi illi virtutibus heroicis gloriaque miraculorum poſt obitum, uti neceſſario requiritur, maxime excelluerint; non una tamen ſemper eademque ratione, cum antiquiores ritu antiquiori, tacito videlicet Summorum Pontificum aſſenſu, ceteri recentiori ritu, expreſſo videlicet aſſenſu, immo prolata a Summis Pontificibus definitiva ſententia, fuerint Sanctorum Faſtis adſcripti, juxta duplicem canonizandi modum, de quo in recenſitis noſtris Commentariis luculenter egimus, epochas temporum ſtatuendo, quod an feliciter fuerimus aſſecuti, aliorum eſto judicium.

Porro juxta primum Canonizationis morem, cultum publicum in Eccleſia univerſali obtinuerunt

runt Paulus, Antonius, Baſilius cœtuum Monachorum Fundatores in Oriente, Auguſtinus, Benedictus, Columbanus eorumdem cœtuum Monachorum Fundatores in Occidente; juxtaque ſecundum Canonizationis morem, ceteri Ordinum Regularium Inſtitutores Canonizationis honorem ſunt aſſecuti, ut ex Tabulis Eccleſiaſticis & monumentis, quæ in Vaticanis Tabulariis aſſervantur, & a Nobis ſæpe perlecta ſunt, plane deſumitur.

Alexander etenim III. ſolemni ritu Sanctorum numero adſcripſit Bernardum Fundatorem, ac Parentem totius Familiæ Monachorum Claræ vallenſium; Clemens III. Stephanum Fundatorem Ordinis Grandimontenſis in Aquitania; Cæleſtinus III. Joannem Gualbertum Inſtitutorem Congregationis Valliſombroſæ, ac Giraldum Parentem Monachorum Sylvæ majoris in Gallia Aquitanica; Gregorius IX. Franciſcum Aſſiſinatem, & Dominicum, quorum primus Fratres Minores, alter vero Fratrum Prædicatorum Ordinem inſtituerunt; Clemens V. inter Sanctos adnumeravit Cæleſtinum V. Congregationis Cæleſtinæ Fundatorem; Leo X. Franciſcum de Paula Parentem Fratrum Minimorum; Gregorius XV. Philippum Nerium, ac Ignatium de Loyola, quorum primus Presbyteros Oratorii nuncupatos, alter Societatem Jeſu conſtituerunt. Poſtremo Clemens X. Catalogo Sanctorum addidit Nomen Cajetani Ordinis Regularis Theatinorum Fundatoris; Alexander VIII. nomen Joannis de Deo, qui Fratres ſervientes pauperibus infirmis in ſuis Noſocomiis inſtituit; Clemens XII. nomen Vincentii de Paulis Fundatoris Sacerdotum, qui ſacris Miſſionibus addicuntur.

Cum hæc ita ſint, hodie proponitur Vobis beatus Camillus de Lellis Clericorum Miniſtrantium Infirmis Parens atque Inſtitutor. Vobis exhibita fuit ante oculos ſeries ipſius vitæ, corporis cruciatus, continuum virtutum ſumme præſtantium exercitium, & cœtus Regularis non ſolum Inſtitutio, ſed etiam propagatio in varias Orbis terræ partes cum maxima Fidelium ſpirituali ac temporali utilitate, poſtremo deſcripta perpendiſtis miracula, quæ Deus ob illius interceſſionem ac nomen patravit. Quamobrem ſententias veſtras expectamus, utrum ſolemnis beati Camilli Canonizatio decernenda videatur, ejuſque nomen inter Sanctos cœtuum Regularium Fundatores publico conſuetoque ritu ſit adſcribendum.

Cardinales, Patriarchæ, Archiepiſcopi & Epiſcopi hoc ordine Canonizationi B. Camilli ſuffragantes ejus ſic merita extulere.

PETRUS Aloyſius Epiſcopus Albanenſis Cardinalis Carafa.

BEatus Camillus de Lellis Chriſti Domini tum præcepta, tum conſilia ſecutus ad tam heroicam ſublimitatem pervenit, ut dum Se ſuoſque Aſſeclas ad miniſtrandum Infirmis in extremo laborantibus devovit, non humanam ſolum, ſed plane Angelicam excellentiam, videatur attigiſſe; ait enim Apoſtolus de Angelis loquens (a): *Omnes ſunt Adminiſtratorii ſpiritus propter eos miſſi, qui hæreditatem capiunt ſalutis*; non videtur quippe opus hominum, ſed Angelorum, miniſtrum agere alienæ ſalutis, Infirmoſque in extremis periculis conſtitutos, juvare ad eam hæreditatem capeſſendam, a qua deturbari facile poſſent ab eo Adverſario, qui ſemper (b) *circuit quærens quem devoret, & cui jubemur reſiſtere fortes in fide.* Angelicarum igitur virtutum præſtantiam, Cælo per miracula plaudente, adeptus beatus Camillus ex miniſterio Infirmis præſtito, jure quodammodo ſuo expoſcit, ut Angelorum Civis & ſocius Eccleſiæ judicio declaretur.

FRANCISCUS Tit. S. Mariæ Tranſtyberim Presbyter Cardinalis Burgheſius.

QUum tanti interſit, quanti Tu, BEATISSIME PATER, pro incredibili ſapientia tua probe noſti, catholicæ Religionis viros eos, qui vitæ ſanctitate, & optimis Inſtitutis de re chriſtiana præclare ſunt meriti, in Divos referre; non equidem video, quid eſſe cauſæ amplius poſſit, quamobrem non eum honorem, PATER BEATISSIME, nunc tandem attribuas noſtro Camillo de Lellis. Quam bene hic meritus ſit de Eccleſia tum rebus aliis, tum longe maxime præcipua illa, qua ipſe fuit, ſuoſque diſcipulos eſſe juſſit benignitate atque aſſiduitate in ægrotos homines, norunt ſane omnes; ut mirum non ſit, meam adhuc ſententiam cum judicio ſententiiſque aliorum congruere, qui univerſi Camillum ipſum hoc honore digniſſimum cenſent.

ANTONIUS XAVERIUS Tit. S. Stephani in Monte Cælio Presbyter Cardinalis Gentili.

EFfudit divitias ſuas charitas Dei in beatum Camillum Ordinis Miniſtrantium Infirmis Inſtitutorem; ideo divino igne ſuccenſus factus eſt ſpectaculum mundo, Angelis & hominibus; Mundo quidem cujus illecebras poſt pœnitentiam reliquit, ſprevit, deſpexit; Angelis quorum vigilem curam, & aſſiduum miniſterium in animarum ſalute procuranda anxia animi ſolicitudine eſt imitatus; Hominibus demum, quos docuit, & docet adhuc per Alumnos ſuos inter extremas corporis anguſtias, ſuperatis infernalis hoſtis inſidiis, pretioſam in Domino mortem obire. Beato itaque Dei Servo tot virtutibus illuſtri, & adeo de chriſtiana Republica benemerito, communi omnium plauſu SANCTITAS VESTRA publicos ſolemneſque honores decernet.

Fr. JOANNES ANTONIUS Tit. SS. Silveſtri & Martini ad Montes Presbyter Cardinalis Guadagni.

QUamquam ſupernis Servorum Dei chariſmatibus exornetur Eccleſia, & ædificetur ex lapide pretioſo omnis circuitus muri ejus, beati tamen Camilli de Lellis Clericorum Miniſtrantium Infirmis Fundatoris eo ſplendidius ſanctitate decoratur, quo ceteris præluxit ut norma virtutum. Deo ſiquidem afflante de laxiori perditionis via ad arctam ſalutis ſemitam revocatus, tam ardenter eſurivit & ſitivit juſtitiam, ut per reliquum vitæ curſum, de proximorum ſalute ſollicitus in adjuvandis potiſſimum ægrotis in extremis vitæ periodis conſtitutis, Apoſtolici viri rationem retinuerit, ac per ardentem in Deum & Proximum charitatem Evangelicæ legis plenitudinem impleverit. Reliquum igitur eſt, ut beatum Camillum de Lellis virtutum meritis cumulatum, ac miraculis a Deo poſt indultam eidem Beatificationem illuſtratum SANCTITAS VESTRA Vicariam Chriſti in terris gerens poteſtatem Sanctorum Faſtis adſcribat; habeantque ejus Alumni Infirmis miniſtraturi in hoc pietatis officio ſplendidius virtutum exemplar, ac Fideles in extremo agone certantes efficacius in Cælo præſidium.

TRO-

(a) *Epiſt. ad Hebr. cap. 1. v. 14.* (b) *1. Petri cap. 5. v. 8. & 9.*

TROJANUS Tit. S. Cæciliæ Presbyter Cardinalis de Aquaviva.

CUM Te jubente, BEATISSIME PATER, ad trutinam vocata, maturoque judicio perpenſa fuerint miracula, quæ Auctor bonorum omnium Deus, vere mirabilis in ſervis ſuis, ad ſanctitatem beati Camilli de Lellis illuſtrandam patravit; duoque jam plenis ſuffragiis ſint probata: Inſtantaneæ ſcilicet ſanationes Luciæ Thereſiæ Petti, & Margaritæ Caſtelli, quæ incurabili prorſus morbo laborantes in ultimo vitæ diſcrimine verſabantur: Quid aliud remanet, niſi illum juxta ſapientiſſimum SANCTITATIS VESTRÆ Decretum in numero Sanctorum deſcribere? Quod ut fiat enixe precamur, & ita fieri abſque ulla hæſitatione ſentimus.

DOMINICUS Tit. SS. XII. Apoſtolorum Presbyter Cardinalis Riviera.

ADmirabilis plane fuit, BEATISSIME PATER, vita beati Camilli de Lellis, qui pluries humana infirmitate in ſiniſtram deflectens, pluries manifeſto Dei digito fuit revocatus in dexteram, donec per virtutum omnium gradus, præcipue vero ardentiſſimæ erga Deum atque homines charitatis, aſcenſiones in corde ſuo diſponens, Ordinis adeo de chriſtiana Republica benemerentis fuerit Inſtitutor & Auctor.

Porro a Deo, qui magnificus eſt in ſanctitate, eo impetrante, tot ſigna in dies ac prodigia eduntur, ut meo quidem judicio minime ſit dubitandum, quin Ei SANCTITAS VESTRA ſupremos in terris honores Apoſtolica Auctoritate decernat.

JOANNES BAPTISTA Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis Spinola.

BEATISSIME PATER. Mirabilis Deus in iis, quos eligit ſibi ad gloriam ſui nominis amplificandam, Proximique tum animæ, tum corporis curandam ſalutem, excelſæ dexteræ ſuæ mutatione fecit virtutem in B. Camillo de Lellis. Is licet prius Adoleſcens erraſſet in invio, ad tantam nihilominus heroicarum virtutum amplitudinem præordinatus fuit, ut nova Eccleſiam prole fœcundaverit, a qua erga Proximum a nemine antea ex tot ſacrorum Ordinum Inſtitutoribus excogitatum extremæ charitatis officium opuſque exerceretur. Sicuti itaque in hujuſmodi inſigni virtute Deus ipſe legis ſuæ baſim totumque fundamentum conſtituit: nil mirum, quod illa omnium aliarum heroicarum virtutum genera B. Camillo contulerit, quibus vivens emicuit, ut tamquam lumen in Candelabro poſitum ceteris luceret. Præſtantiſſimum propterea omnibus dedit exemplum, præſertim vero cum vix Ordine inſtituto, graſſante peſte ſe ipſum Deo, ſuoſque Alumnos pro publica ſalute devoveret. Æquum porro eſt, ut a SANCTITATE VESTRA intra Cœlites adnumeretur, quorum conſortio jam gaudet.

RAYNERIUS Tit. S. Sabinæ Presbyter Cardinalis de Ilcio.

QUod in corporum curatione ad cæleſte prodigium refertur, cum hæc in inſtanti contingat, potiori jure de animarum inſtantanea ſanatione aſſerendum videtur. Hujuſmodi Divinæ miſericordiæ prodigium expertus eſt beatus Camillus de Lellis, qui inopinata & extraordinaria de Cælo luce perfuſus de repente in novum hominem mutatus de Belial ad Chriſtum tranſitum fecit. Ut autem anteactæ vitæ crimina plenius expiaret, aſperrimum Capuccinorum Inſtitutum amplexus eſt, ſed cum ob valetudinis imbecillitatem in eo permanere non poſſet, moleſtiſſimo & pleno laboris Infirmorum ſervitio ſe addixit, in quo maxima charitatis, humilitatis & patientiæ præſtitit argumenta, quæ magis ac magis patefacta fuere in diriſſimis illorum temporum calamitatibus, quibus Roma affligebatur.

Eandem in obeundis perfectiſſimæ charitatis muneribus ſanctiſſime obiit, tot ejuſdem charitatis hæredes relinquendo, quot inſtituta ab eo Religio de chriſtiana Republica optime merita Sacerdotes & Alumnos enumerat.

Cum autem Beati hujus ſanctitatem Deus ipſe, qui eſt mirabilis in Sanctis ſuis, innumeris poſt mortem ſignis comprobaverit, ut plane teſtatur frequentiſſimus ad ejus Aras concurſus, ſapientiſſimo Sacræ Generalis Rituum Congregationis judicio, quæ tuto ad ejus Canonizationem procedi poſſe judicavit, libenti animo adhæreo.

DOMINICUS Tit. S. Bernardi Presbyter Cardinalis Paſſioneus.

GLorioſa filia Regis Eccleſia, ſcilicet ſponſa Chriſti, exhibetur nobis in Pſalmo Prophetico *Circumdata varietate*, eximiis nempe maximiſque virtutibus undequaque ornata atque præcincta. Ne quid vero deeſſet ad tantæ pulchritudinis dignitatem & ſpeciem, inventus eſt Camillus de Lellis, qui divino ductus conſilio, poſt tot exhibita ab aliis per omnem ætatem Eccleſiæ & Proximo chriſtianæ charitatis officia, cum animadvertiſſet Meſſem multam & Operarios paucos, aptiſſimum, quem ſupereſſe videret, modum adhibuit, quo in ultimo agone Certantibus faciles aditus ad æternitatem pateret, inſtituta ad hoc tam arduum & tam ſalutare opus Societate, quæ dante Domino incrementum longe lateque fuit propagata. Cum igitur præcipui ſacrarum Familiarum Inſtitutores a Prædeceſſoribus tuis in Sanctorum Albo relati ſint, æquum eſt, BEATISSIME PATER, ut auctoritate & doctrina, qua ceteris antecellis, Viro adeo inſigni & de æterna animarum ſalute tam bene promerito, idem deferatur honor, ac eodem ampliſſimo & immortali præmio donetur.

Fr. JOACHIMUS Tit. SS. Quatuor Coronatorum Presbyter Cardinalis Portocarrero.

INter ſanctos Viros, qui nova militantem Eccleſiam prole amplificarunt, merito locum, BEATISSIME PATER, petitur beato Camillo de Lellis eſſe adſcribendum. Habet enim ille teſtimonium in bonis & magnis operibus, ejuſque miſerationes aſcenderunt ante conſpectum Domini. Ab errore namque viæ ſuæ in libertatem vocatus Filiorum Dei, magnas virtutes operatus eſt, & prodigium factus eſt multis. Ignorantiam vero anteactæ vitæ, ac maculas tanta dilectione operuit & emendavit, ut alterum vas electionis fieri promeruerit. Cumque vera charitas nunquam excidat, Ordinem Religioſorum hominum inſtituit, in quo perenne illius in Deum immenſæ & Proximum charitatis eluceret teſtimonium. Supereſt igitur, ut heroicam tanti Viri ſanctitatem per ſigna & prodigia a Cælo comprobatam, ampliori excolendam cultu univerſæ SANCTITAS VESTRA enunciet Eccleſiæ.

CAMILLUS Tit. SS. Joannis & Pauli Presbyter Cardinalis Paulutius.

AD ſolemnem beati Camilli de Lellis Canonizationem eſſe procedendum, BEATISSIME PATER, humillime cenſeo. Hanc enim expoſcit heroicitas illa, qua cum primum ipſe cæleſti quadam luce fuit circumfuſus, Paulo ſimillimus veterem ſtatim exuens, novumque indutus hominem, chriſtianarum virtutum exercitio continuo jugiterque vacavit: Ad hanc impellunt miracula ab Altiſſimo ipſius interceſſione patrata.

Eximia vero, quæ ſingillatim recenſeri poſſent de ejuſdem virtutibus, & de æſtuanti præſertim in Deum & Proximum charitate argumenta clare ſatis elucent in fundatione novæ Religionis, qua ſpirituali Morientium incolumitati conſulere ſtuduit; quæque faciliorem profecto ſemitam ſternit, ut ille qui vitæ ſanctitatem Populorum utilitati conjunxit; Sanctorum Faſtis adſcribatur.

CAROLUS ALBERTUS Tit. S. Mariæ de Pace Preſbyter Cardinalis Guidobonus Cavalchini.

BEATISSIME PATER. Miſerator & omnipotens Deus, qui patienter agens non vult aliquos perire, ſed omnes ad pœnitentiam reverti, magnificavit profecto miſericordiam ſuam in B. Camillo de Lellis. Facta ſcilicet in eo mutatione dexteræ Excelſi nihil illi ſævum, nihil immane viſum eſt, quod pro Dei gloria ſuſtineret, pro ſalute hominum operaretur. Præſtat igitur BEATISSIME PATER, eximium hunc Virum ſolemniori, qua licet, pompa Sanctum & Electum Dei in Eccleſia declarare, ut ii præſertim, quos Camillus in arduo Infirmorum miniſterio ſollicitudinis ſuæ hæredes voluit, impenſius quotidie fervidam ejus charitatem æmulari non deſinant (*a*): *Armantur enim filiorum animi, dum Patrum recenſentur triumphi.*

FRIDERICUS Tit. S. Pancratii Preſbyter Cardinalis Lantes.

INfirmi accincti ſunt robore, ſiquidem B. Camillus, qui dum viveret (*b*) *firmus imbecillitates infirmorum ſuſtinuit*, quique etiam hodie per ſuos Alumnos, ipſo videlicet e Cælis auſpice, haud ceſſat levamento eis eſſe ac ſolatio, inter Sanctos ſolemniori ritu eſt referendus. Id cenſeo jure optimo factum; ſi facis, BEATISSIME PATER, ac more inſtitutoque majorum: Quandoquidem id non flagitat modo teſtata miraculis beati Viri ſanctitas, judicio etiam eoque graviſſimo Philippi Nerii, quem honoris cauſa nomino, comprobata; ſed in primis poſtulant inſignia ipſius, quæ nobis reliquit monumenta virtutum.

FRANCISCUS Tit. S. Mariæ de Populo Preſbyter Cardinalis Riccius.

BEATISSIME PATER. Quo tempore B. Camillus de Lellis militaribus ſtipendiis vacabat, cæleſti lumine mirabiliter illuſtratus, anteactæ vitæ libertatem & ſecularia deſideria illico abhorrens, non propriæ tantum, ſed Proximorum ſalutis, & præcipue ægrotorum in extremo vitæ diſcrimine laborantium ſummopere ſollicitus, nihil intentatum reliquit, quod eorum ſpirituali auxilio opportunum eſſe crediderit. Opus vero tam pium & laudabile noluit anguſtiſſimo ſuæ vitæ curriculo circumſcribi, ſed poſteritatis bono conſulens, novam Familiam inſtituit ad ejuſdem operis firmitatem & complementum, quam ſane noſtris oculis conſpicimus totis viribus æmulantem virtutes omnes emeritiſſimi Fundatoris, cujus ampliſſima merita miraculorum teſtimonio pluries comprobata, jure optimo poſtulant, ut ejus præclariſſimum nomen SANCTITATIS VESTRÆ Oraculo Sanctorum Albo adſcribatur.

ANTONIUS Tit. S. Silveſtri in Capite Preſbyter Cardinalis Rufus.

ÆQuitati conſentaneum eſt BEATISSIME PATER, ut qui pro gloria Dei & Proximorum utilitate in agro militantis Eccleſiæ laboravit, uberrimoſque fructus collegit, mercedem recipiat. Sane ſi Apoſtolus pro bono certamine certato & curſu conſummato coronam juſtitiæ ſibi a juſto Judice præparatam expectabat exoptabatque: Cum B. Camillus de Lellis pariter bonum certamen certaverit, curſumque feliciter conſummaverit, a Te, PATER BEATISSIME juſto Judice Chriſti in terris Vicario, Canonizationis coronam expectat.

Quanta enim vero & qualia Beatus iſte cumulaverit merita, ut hujuſcemodi conſequeretur coronam, ex iis quæ hujuſce ſanctæ Sedis judicio comprobata extant, luculentiſſime conſtat; de profunda videlicet humilitate, de invicta fortitudine, de ardenti in Deum & Proximum charitate. Novit olim Roma, novit Janua, Mediolanum, Buclanicum item & Neapolis noverunt, quanta flagrantis charitatis dederit argumenta, ut Proximum a peſte cum animæ, tum corporis vindicatum cerneret.

Quare ſicut non abs re exiſtimaverim beatum hunc Virum id martyrii genus, quod proprie Confeſſorum eſt, plene conſummaſſe, de quo præclare loquitur ſanctus Bernardus: *Horrore quidem mitius, ſed diuturnitate moleſtius*; ita ſpes omnium effulget, ut SANCTITAS TUA eo, quo polles, ſuperno lumine ad ſacras Aras admoveas, ad Fidelium incitamentum & ad S. R. E. præſidium.

D. FORTUNATUS Tit. S. Matthæi in Merulana Preſbyter Cardinalis Tamburinus.

AB eo, quem male inſtituerat, vitæ curſu divina ope revocatus Camillus de Lellis, induit novum hominem, qui ſecundum Deum creatus eſt in juſtitia & ſanctitate veritatis (*ad Epheſ.* 4.) Cujus quidem juſtitiæ veræque ſanctitatis Camilli luculentiſſima argumenta fuerunt virtutes, quibus excelluit, ſed præ ceteris ardens amor in Proximos. Quo amore ad æternam eorum ſalutem procurandam; dum in ſupremo vitæ diſcrimine verſantur, adeo exarſit, ut Ordinem Religioſorum hominum inſtitueret piiſſimo huic operi præſertim addictum. Quo facto maximum ſane Fidelium animis ad ſalutem impetrandam adjumentum attulit, totamque ſibi Camillus devinxit Eccleſiam; quæ proinde jure abs Te petit, BEATISSIME PATER, ut honores ſanctis Viris debitos in eum conferendos exiſtimes, ejuſque memoriam pie ſemper & ſancte recolendam decernas.

D. JOACHIMUS Tit. S. Crucis in Jeruſalem Preſbyter Cardinalis Beſutius.

BEatum Camillum de Lellis, qui ſe cœtumque ſuum publicæ ſaluti devovit: illaque heroica charitate, qua majorem nemo habuit, ut animam ſuam poneret pro Fratribus ſuis donatum: cujus ſanctitatem graviſſima ſancti Philippi Nerii auctoritas comprobavit: virtutes in gradu heroico & miracula, poſt mortem quoque, legitime conſtant: inter Sanctos meo quoque ſuffragio jure annumerandum decerno, quodque ſuo Decreto SANCTITAS VESTRA hoc ipſum Eccleſiæ toti pronunciet, demiſſe humiliterque exoro.

CAROLUS S. Mariæ in Via lata Diaconus Cardinalis Marinus.

CUM (Deo ipſo teſtante) majorem nemo habeat charitatem, quam qui ſuam animam pro amicis ſuis ponere non recuſet: Quanto excellentior illa erit, qua beatus Camillus de Lellis, non ſe ipſum tantum pro omnibus Noſocomiorum Infirmis, quocumque etiam tabido & diluvio morbo laborantibus, aſſiduo ejus vitæ diſcrimine in hoſtiam Deo placentem exhibuit.

Sed meritiſſimum etiam Religioſorum Ordinum, ad hoc idem præciſe munus iuſtituit, ut ad quoſcumque privatarum quoque domuum ægrotantes, in mortis agone poſitos, adjuvandos, & in hoc omnium maximo æterni mali diſcrimine in ſalutis viam dirigendos, die noctuque per pluvias, frigora & æſtus, (quocumque poſthabito vitæ periculo) ſtatim occurrerent, & per hoc perpetuum de ſe Proximo ſacrificium renovarent.

Cum vero hunc eximium charitatis apicem, non modo inſigni prodigio, Chriſti Domini effigies, ſermone a ſe promanante illuſtraverit: Verum etiam inaudito prorſus exemplo tot crebris, aliis inſignibuſque miraculis, intra ſolum modicum quatuor annorum ſpatium, a die privati cultus ab eo obtenti patratis; binisque ex illis rite approbatis: Manifeſtius idem Dominus ſe modo velle explicaverit, ut quemadmodum hic Beatus totius Orbis ſaluti proſpexit; ita ipſe pariter in omnibus Orbis plagis ſolemniori ritus glorificatione clareſceret.

Hanc adeo perſpicuam SANCTITAS VESTRA vocem Domini non audiret, ſi nunc hujuſmodi meritiſſimam illius triumphi ampliationem diutius differre vellet.

ALE-

(*a*) *S. Eucher. Lugdunen. in homil. de SS. Petri & Paul.* (*b*) *Paul. ad Rom. cap.* 15.

ALEXANDER S. Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Albanus.

DIvino ſane conſilio factum puto, quod SANCTITAS VESTRA ad militantis Eccleſiæ præſidium & triumphantis ornamentum, B. Camillum Sanctorum Faſtis meditetur adſcribere. Direxit eum ſiquidem Dominus in vias rectas, ipſoque Jeſu hortante, & S. Philippi Nerii uſus conſilio, aggreſſum iter alacriter proſequens, ut omnes Chriſto lucrifaceret, egenis opem, viduis auxilium, tutelam pupillis, peregrinis hoſpitium, ægrotis, quorum præcipua ei fuit cura, aſſiduum præſtitit miniſterium. Quin & Ordinis, cujus ipſe Auctor fuit, Religioſos aſſeclas Infirmorum Miniſtros eſſe voluit, qui promptum corporibus levamen & cæleſtem animis afferrent medelam. Quare unum hoc ſupereſt, ut nempe piis fidelium votis indulgens SANCTITAS VESTRA, ſolemnes publici cultus honores illi decernat.

NERIUS S. Euſtachii Diaconus Cardinalis Corſinus.

TAnta fuit charitas, quæ miris modis diffuſa eſt in corde B. Camilli de Lellis, primum erga Deum, deinde erga Proximos, & præcipue Infirmos, etiam peſtilenti morbo laborantes, ut ne ea unquam excideret, Religionem inſtituerit, quæ perpetuo iis uſque ad extremum vitæ præſto foret; ex illa autem charitatis radice, quum omnium etiam virtutum propagines emanaverint, jure ac merito, BEATISSIME PATER, ipſum in Sanctorum cœtum cooptandum putarem.

AGAPITUS S. Agathæ Gothorum Diaconus Cardinalis Moſca.

VIdit Granatenſe Xenodochium Joannem de Deo impavidum inter flammas incedentem, ut ægrotantes e flammis eriperet; & inde ſenſit chriſtianus Orbis ſegniorem in eum fuiſſe ignem, qui foris uſſerat, quam qui intus accenderat. Vidit quoque Xenodochium ſancti Spiritus Urbis Camillum de Lellis per tres dies impavidum in aquas, ulceroſo etiam crure proſilientem, ut Infirmos eorumque grabatos a ſuccreſcentibus tiberinis undis ad tutiora loca, humeros ſupponendo tranſveheret; & inde chriſtianus Orbis intellexit, aquas multas non potuiſſe extinguere charitatem ipſius. Charitas igitur qua in Deum atque in Proximum & corporis & animæ in procuranda omni ſtudio ſalute flagravit Camillus, reliquarum præterea virtutum faſtigium, ad quod vitam agens conſcendit; Signorum denique ſplendor, quo ad hanc uſque ætatem coruſcat, poſtulant, BEATISSIME PATER, ut eundem in Sanctorum Albo recenſeas.

CAROLUS MARIA S. Mariæ in Porticu Diaconus Cardinalis Sacripantes.

IN beato Camillo de Lellis admirabilis certe fuit, BEATISSIME PATER, dextera Excelſi, quæ poſt tenebras ejus tantum lumen ſuæ gratiæ in eo coruſcare dignata eſt, ut vir electus a Deo inextinguibili æſtuans charitatis ardore totum Orbem & hanc Urbem præ cæteris accenderit, ac mirabiliter illuſtraverit, omnibus omnia factus & animis corporibuſque ſanandis fidelis Servus ab ipſo Domino conſtitutus. Igitur quia multa bona operatus eſt, dignus mihi ſane videtur, ut conſequatur etiam in terris coronam gloriæ, quam ipſi reddidit juſtus Judex in Cælis.

MARIUS SS. Coſmæ & Damiani Diaconus Cardinalis Bolognettus.

DIu latuit ſacrificiorum ignis, & ſatiſcentibus annis jam in aquam craſſam abierat. Verum ubi (a) tempus affuit, *quo Sol refulſit, qui prius erat in nubilo, accenſus eſt ignis magnus, itaut omnes mirarentur.* Diu quoque latuit Camillus de Lellis. Verum ubi tempus affuit, quo in bonum Eccleſiæ omen ſupremam Petri Cathedram, BEATISSIME PATER, conſcendiſti, Camillus, qui prius videbatur in nubilo, protinus heroicarum virtutum memoria atque probatione refloruit, ſignorumque claritate refulſit. Tibi ergo uni, BEATISSIME PATER, qui pro Sanctorum Cauſis agendis, tot tranſegiſti vigilias, tot impendiſti labores, Camilli Cauſam Divino pene conſilio reſervatam fuiſſe intelligimus, ut nimirum eam (b) ad perfectionem *Sanctificationis Suæ expoſtulantibus* omnium votis perducere dignateris.

PROSPER S. Georgii Diaconus Cardinalis Columna de Sciarra.

MIracula, quæ ad invocationem B. Camilli patrata temporibus noſtris pene vidimus, atque audivimus, *habent*, teſte Auguſtino Tract. 24. in Joannem, *linguam ſuam, & quamdam Dei eloquentiam præſeferunt;* ideoque certam reddunt SANCTITATEM VESTRAM, Deum velle, ut in Eccleſia militanti colatur B. Camillus, de cujus ſolemni ſanctificatione agitur in præſentiarum, quæ ſi modo infallibili SANCTITATIS VESTRÆ judicio decernatur, gloriabuntur Fideles imitari illum, quem veluti Heroem in virtutibus, & præcipue in charitate in Proximum admirati ſunt, quemque ſolemni voto obſtrictum Infirmis, & præſertim peſtifero morbo afflictis inſerviendi, labores plurimos pro Proximorum ſalute ſuſcepiſſe, præſentiſſima mortis pericula adiviſſe, palam omnibus factum eſt illo genere probationum, cui fidem detrahere piaculum reputatur.

ALEXANDER S. Mariæ in Aquiro Diaconus Cardinalis Tanarius.

BEATISSIME PATER. Beatus Camillus de Lellis, ut in rectam mandatorum Dei ſemitam, a qua deflexerat, conſtantiſſime ambularet, luce de Cælo facta, in admirabilem perfectumque miſericordiarum virum mutatus eſt. Quanta vero deinceps ſingularis vitæ ſanctimonia claruerit, & quam luculenta immenſæ charitatis in Proximos & ardentiſſimi amoris in Deum dederit teſtimonia: Tum ea, quæ hac in Urbe, alibique locorum, peſtilentia præſertim graſſante, hominesque abſumente ipſe perfecit. Tum ea, quæ a Sociis nova etiam pro æterna ægrotantium ſalute, Religioſorum hominum Congregatione inſtituta perficienda curavit, manifeſtiſſime oſtendunt. Quamobrem cum omnia diligenter peracta ſint, quæ ad illius Canonizationem ab hac ſancta Sede poſtulantur; nihil aliud ſupereſſe video, quam ut Eum veraciſſimo tandem SANCTITATIS TUÆ Oraculo Sanctorum Faſtis adſcriptum veneremur.

HIERONYMUS S. Adriani Diaconus Cardinalis de Bardis.

IN primo quidem ætatis curſu B. Camillus de Lellis de via mandatorum deflexerat; ſed ſatis in tempore (c) miſericordiam ſuam Deus ſuper illum effudit, (d) ut anteactæ vitæ annos in amaritudine animæ recogitaret; jam inde autem tantos in heroicis virtutibus progreſſus fecit, ut (e) veteri homine ſecundum priſtinam converſationem depoſito, novum plane in juſtitia & ſanctitate veritatis indueret.

Ex qua quidem (f) dexteræ Excelſi mutatione, cum multos cepit Eccleſia fructus, hunc in primis, quod eo authore Ordo Clericorum Miniſtrantium Infirmis extiterit. Ad eam ille rem ſanctiſſimi Philippi Nerii Confeſſarii ſui conſiliis uſus plurimum, immo & Chriſti Domini ipſius (g) facie ad faciem loquentis voce excitatus, ſubſidiarias quaſi copia Religioſorum ſuffecit, qui ad aſſequendam coronam gloriæ Fidelibus ceteris in extremo vitæ certamine periclitantibus præſto eſſent. Quæ quidem præclara facinora cum & Apoſtolicæ iſtius ſanctæ Sedis judicio, & clariſſimis de Cælo ſignis comprobata jam fuerint, ut beatum hunc Virum non ſolum de militante Eccleſia, ſed etiam de triumphante optime meritum

(a) *Lib. 2. Machab. 1.* (b) *Numer. cap. 6. verſ. 21.* (c) *Eccleſ. 18.* (d) *Iſa. 38.*
(e) *Epheſ. 4.* (f) *Pſal. 76.* (g) *Exod. 33.*

ritum inter ſanctos illos Cives Jeruſalem cæleſtis adſcribat, a SANCTITATE VESTRA precibus omnibus oro atque obſecro.

DOMINICUS SS. Viti & Modeſti Diaconus Cardinalis Urſinus.

BEATISSIME PATER. Præclaro cæleſtis gratiæ lumine Camillus velut alter Saulus in itinere perculſus, ex vaſe iræ in vas electionis commutatus eſt, & ad virtutes omnes heroice excitatus, ardentiſſimo præſertim flagravit amore in Deum & Proximum ſuum, ad cujus perennem perpetuamque utilitatem divino plane conſilio Clericos Regulares Infirmis miniſtrantes inſtituit: Quam charus Hominibus, Angelis ipſis admirabilis, & dilectus Deo fuerit Camillus, innumera ferme prodigia ab ipſo patrata pleniſſime obteſtantur: Quare merito inter Cælites numerandus eſt ad gloriam triumphantis Eccleſiæ militantiſque præſidium.

MUNDILLUS Urſinus Patriarcha Conſtantinopolitanus Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Innumeras eaſque omnes heroicas beati Camilli virtutes, quibus Regnum Dei poſſidere meruit, libenter præteribo. Illud tantum dicam; neminem fortaſſe reperiri poſſe, qui cum venerit Filius hominis in ſede majeſtatis ſuæ, verba illa potiori jure auditurus ſit: *Venite Benedicti Patris mei, poſſidete paratum vobis Regnum a conſtitutione Mundi: eſurivi enim & dediſtis mihi manducare; ſitivi & dediſtis mihi bibere; hoſpes eram & collegiſtis me; nudus & cooperuiſtis me; Infirmus & viſitaſtis me:* Ejus enim vita in hoc potiſſimum verſata eſt, ut Fratribus Domini hæc univerſa præſtaret, atque adeo Domino ipſi præſtitiſſe ſit merito exiſtimandus. Quare maxime congruum eſt, ut ſupremi Judicis ſententiæ, qua beatus Camillus inter Electos extrema die advocabitur, SANCTITAS VESTRA quæ Judicis ejuſdem vices meritiſſime gerit, ſententia ſua præire, atque ut ita dicam, præludere jam nunc conſtituat.

ANTONIUS MARIA Pallavicini Patriarcha Antiochenus Aſſiſtens.

BEatus Camillus de Lellis in Noſocomiis ſancti Spiritus, & ſancti Jacobi Incurabilium inſignia præbuit ardentiſſimæ in Deum & Proximum charitatis exempla: Et ne unquam uſque ad conſummationem ſeculi deficerent, Congregationem inſtituit, quæ aſſiduo miniſtrans Infirmis illum quodammodo redivivum, immo in piiſſimis Filiis multiplicem redderet. Additis inſuper reliquis ejuſdem virtutibus à Deo Opt. Max. plurimis ſignis comprobatis, cenſerem tutiſſime poſſe SANCTITATEM VESTRAM beatum Camillum ſanctorum Confeſſorum non Pontificum Albo adſcribere.

THOMAS Cervini Patriarcha Hieroſolymitanus Aſſiſtens.

QUoniam Jacobi ſententia hæc eſt: *Qui converti fecerit fratrem ſuum, ſalvabit Animam ejus*; ad eximium heroicæ dilectionis ſplendorem perveniſſe dicendus eſt beatus Camillus de Lellis, qui tanta exarſit in Proximum charitate, ut ſe ſuoſque Infirmorum miniſterio perpetuo dicaret, ad æternam eorumdem ſalutem, ubi major urget neceſſitas, ſpiritualibus ſubſidiis procurandam.

Hæc autem & alia excelſa beati Camilli merita inſignibus miraculis comprobata eumdem Sanctorum gloria digniſſimum probant.

GABRIEL Eva Syrus Maronita Archiepiſcopus Cypri Aſſiſtens.

QUoniam ad ſtabiliendam Eccleſiæ catholicæ auctoritatem maxime conducit eorum, qui in ejuſdem gremio vixerunt, ſanctimonia, modo certis documentis eadem conſtiterit. Certus exiſtimo SANCTITATIS VESTRÆ rationibus etiam atque etiam conſentaneum eſſe, beatum Camillum de Lellis in Sanctorum Album referre, cujus ſpectata virtus cum viveret, & miraculorum gloria poſtquam in Cælum abiit, ſi SANCTITATIS VESTRÆ auctoritate declaratæ fuerint, quin iniqua de noſtra Eccleſia loquentium ora certe obſtruantur, & optimæ hujus Matris Filii in Domino lætentur, quorum communicata mecum vota dum hic expono, SANCTITATEM VESTRAM ut iis annuat, humillimis precibus exoro.

ALEXANDER Borgia Archiepiſcopus Firmanus Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Camillum de Lellis, quem Aprutium terris genuit, Eccleſia mea Firmana peperit Cælo. Ipſe enim iterum de militia cogitans, & Venetias tendens amiſſo Patre in Oppido Diœceſis meæ ad S. Elpidium ad mare, mox cum eſſet Firmi exemplo Alumnorum divi Franciſci, quos Capuccinos dicunt, commotus primitias ſpiritus ſenſit, votoque pollicitus eſt eo in Ordine ſe Deo famulaturum. Dilata ex adoleſcentiæ erroribus res, bis deinde tentata cœptumque Inſtitutum, at ex tibiæ vulnere dimittere coactus, novo Clericorum Infirmis miniſtrantium Ordine Eccleſiam auxit. Nec ægris tantum corporibus, ſed & animis conſuluit, cum peculiare ſibi ſuiſque eſſe voluit, periclitantibus Chriſtifidelibus in extremo agone ſubvenire. Urbs hæc præcipuum olim Camilli ſtadium, in quo ipſe ad juſtitiæ coronam cucurrit, quæque flagrantem adhuc in Diſcipulis ejus charitatem erga agentes animam quotidie experitur, merito geſtit Camillum colere Sanctorum Faſtis adſcriptum; idem poſtulat Eccleſia mea Firmana, ut illi quem in ſtadium miſit, Coronato plaudat. Utrique cenſeo annuendum, præſertim cum omnipotens Deus poſtquam Tu, SANCTISSIME PATER, Virum hunc dixiſti rite Beatum, novis ad invocationem ejus patratis miraculis ratum id acceptumque habuiſſe demonſtret.

JOSEPH MARIA Ferronus Archiepiſcopus Damaſcenus Aſſiſtens.

APud Deum notæ ſunt & apud homines eximiæ B. Camilli virtutes: Præ cæteris vero longe effulget divina charitas, qua per ſe ſuoſque Alumnos Infirmis in ſupremo vitæ agone verſantibus, morte ipſa contempta proſpexit. Cæleſtes itaque honores eidem merito conſtituendos exiſtimo: *Si quis enim mihi miniſtraverit*, Dominus ait, *honorificabit eum Pater meus* (*a*).

MICHAEL de Palma Archiepiſcopus Theatinus Aſſiſtens.

MAluit *Deus* (*b*), PATER BEATISSIME, *de malis bonos facere, quam nullos eſſe malos permittere*; Sicut enim inde humanæ fragilitatis manifeſtatur conditio, ita miſericordiæ divinæ largitas innoteſcit. Imperſcrutabili æterno judicio Dei, id actum eſſe dubitat nemo, in B. Camillo de Lellis, inclyti Ordinis Miniſtrantium Infirmis Fundator & Pater. Primæ ætatis ſemitas incauto pede cucurrit, & inter juveniles laxitates diu hæſit, intemperans Aleator: At aleis ludentem devicit tandem ſagacius *ludens in Orbe gratia divina; & Virum mane per vitia rapientem, ad veſperas de theſauro virtutum effecit ſpolia dividentem.* Hinc mira fuere, quæ dixit, geſſit ſive in Eccleſia, ſive in Proximis ſuis. Eccleſiam quippe nova ſobole auxit, ornavit. Proximos vero infatigabili charitatis officio refecit, roboravit, adjuvit. Profunda humilitate ſui contemptor. Aſperrima pœnitentia ſui inſecutor: Altiſſima contemplatione ſupernarum mentium extitit æmulator: Dignus cui Angeli ſancto Philippo Nerio ſpectante aſſiſterent, famularenturque; ejuſque feliciſſimam animam corpore tandem exutam, in ſempiternam efferrent gloriæ claritatem.

Pretioſam mortem Sancti ſui mirabilem etiam reddidit Deus ſignis atque prodigiis, queis permota SANCTI-

(*a*) *Jo.* 12. 26. (*b*) *S. Auguſt.*

ctitas Vestra eo tandem devenit, ut pronunciaret: *Tuto procedi poſſe ad ſolemnem B. Viri Canonizationem.*

Supereſt nunc, Pater Sanctissime, ut id ipſum, quod fieri poſſe non eſt dubitatum, firmiſſimo Oraculo compleas & exequaris, beatumque Camillum de Lellis inter ſanctos Confeſſores præcipias eſſe venerandum. Hoc a Te expectat catholicus Orbis; id fidens implorat Miniſtrantium Infirmis benemeritus Ordo. Idipſum denique enixius efflagitat, qui coram Beatitudine Tua humillime eloquitur, Archiepiſcopus Theatinus, in cujus diœceſi Oppidum Bucianici clauditur, quod Sanctiſſimo Heroi natale præſtitit ſolum. Ibique veluti e conſpectu deprehendere licuit, religioſum cultum Populorum, crebreſcentem in dies famam ſanctitatis, & frequentium gloriam miraculorum. Adeo ut tanquam de re propria ſollicitior evaſerit animi ardor, ad expetitam ſolemnis Canonizationis gratiam a Sanctitate Tua feliciter reportandam.

STANISLAUS Poliaſtri Archiepiſcopus Roſſanen. Aſſiſtens.

Dum ſuprema illa & admirabili, qua ſuper omnes auctoritate & eloquentia eminet Sanctitas Vestra, divinæ vocis interpres: & ex ſublimiori, quo præſidet Apoſtolico Solio, beati Camilli de Lellis verba faciebat; dumque tanti Viri heroicas virtutes innumeris a Deo illuſtratas miraculis, debitis laudibus proſequendas debitiſque celebrandas honoribus; mira, qua pollet ingenii ſublimitate, dicendi fœcunditate, & raritate prudentiæ nobis ingerebat ſectanda veſtigia, noſque docebat, tunc demum pro merito congruis ille afficietur honoribus, cum publico Apoſtolicæ Sedis judicio divinaque auctoritate Sanctorum Lauream feliciter conſequetur: In ipſum Beatum, in ipſam Camilli præclariſſimis virtutum omnium geſtis ornatam, innumeriſque cælitus roboratam miraculis eximiam ſanctitatem, mentis & oculorum aciem conjeci; cumque jam cogitare cœpiſſem, quæ & quanta in uno admirentur charismatum dona, quæ & quanto ſenſu ſuo unuſquiſque fortitus erit gaudere triumpho, ſtatim compertum habui, quam digna res eſſet, quam felix noſtra conditio, ſi in Sanctorum agmine adſcriptum haberemus Camillum! Et quidem profecto. Nam ſi fortiter ea, quæ in Camillo errante, in Camillum pœnitentem, ſicuti de Saulo in Paulum inſcrutabilis egerat divina Providentia, Errantibus ut in viam poſſint redire juſtitiæ & veritatis, Camillus ſpem tribuit & lumen oſtendit (*a*): ægrotis, ut ad portum ſanitatis poſſint pervenire; Virtus Domini erit in illos ad ſanandos eos. Si in mortis articulo conſtitutis omnimodam eis æternæ ſalutis fiduciam, Coadjutoremque fidelem comparare velimus; Camillus egregiæ Religionis Miniſtrantium Infirmis Inſtitutor ſollicitus præſto erit & verbo & auxilio, ut ipſo mortis agone in fide inveniantur ſtabiles, & in opere efficaces. His igitur Sanctitati Vestræ reverenter expoſitis, cum ſuperna benignitate cautum ſit atque diſpoſitum, ut qui in terris poſitus ut eſſet exemplo, in Cælum levatus ut eſſet Patrocinio; vota excipiat & oret, quamcitius pro noſtro omniumque præſidio, inter Sanctos relatum liceat, ut veneremur obſequio.

FERDINANDUS MARIA de Rubeis Archiepiſcopus Tarſi Aſſiſtens.

Supremus ille omnium arbiter, qui toties (*b*) *ſuſtinuit in multa patientia vaſa iræ, apta in interitum, ut oſtenderet divitias gloriæ ſuæ in vaſa miſericordiæ, quæ præparavit in gloriam*; ſicut ex Saulo Paulum fecit, ita ex perdito Aleatore Camillum ſanctum fecit exemplum bonorum operum. Adeo male tranſacti temporis uſuram farcivit, ut quæ reliquit virtutum ſpecimina, jure poſtulent, ſacris dypticis ipſius nomen adſcribi. Ita qui prodigium factus eſt multis, fiet in Cælis omnibus adjutor fortis.

JOANNES ANDREAS Tria Archiepiſcopus Tyri Aſſiſtens.

Camillus de Lellis ex Saulo in Paulum converſus illico charitatis theatrum aperuit, & copioſam Chriſtifidelium multitudinem poſt ſe trahens, virtutum omnium director evaſit. Communicato conſilio cum S. Philippo Nerio ejus Confeſſario Religioſam profeſſionis ſuæ familiam in Populorum ſalutem inſtituit, ac per Provincias propagatam reliquit. Miſericors autem Dominus, qui mirabilis eſt in Operariis ſuis, multiplicibus donis Camillum illuſtravit. Inter alia in aere elevatus arcana cæleſtia penetrabat, morbos ſolo tactu curabat, aquam in vinum convertit, exiguo pane multos opipare ſaturavit, Angelorumque conſortium teſtante eodem S. Philippo Nerio meruit.

Hinc veteri Inſtituto ſervato, Sanctitas Vestra Camillum miraculis vivum, & poſt mortem clarum in Beatorum Catalogum retulit: Cum autem omnia alia fuerint expleta, quæ ad ejus Canonizationem ſunt neceſſaria, tuto ad illam perveniri poſſe humillime cenſeo: Sicque Religioſorum Miniſtrantium Infirmis Familia hoc perfectionis exemplum, & ducem, ac chriſtiana Reſpublica contra præſentis temporis nequitias apud Deum invictiſſimum interceſſorem habebit.

MICHAEL MARIA Vincentini Archiepiſcopus Theodoſiæ Aſſiſtens.

Quis de B. Camilli de Lellis Canonizationis merito ambigerit, cum penſata converſione, inſpectis virtutibus, perpenſo de adjuvandis Infirmis opere, de Eo inter Confeſſores adſcribendo excogitatum ſit a Sanctitate Vestra? Confirmant æquiſſimam ſententiam crebra miracula, Cælumque ipſum ob prodigiorum frequentiam inter cæleſtes Cives connumerandum Camillum conclamat.

SIMON Gritti Archiepiſcopus Tyanenſis Aſſiſtens.

Beatissime Pater, Omnipotens Dei noſtri ac a fine uſque ad finem fortiter pertingens, ſuaviter mirabiliterque diſponens dextera ſuæ immenſæ virtutis, ubique in dies vel in minimo ſinapis grano collucentes prodit effectus, quorum ubertas quem lateat in beato Camillo de Lellis? Qui a primævo aliquandiu digreſſus innocentiæ tramite, ut Deo excitante cognovit, in veritatis viam ab eo, qui a longe cognoſcit, revocatus in maximum exarſit ſubinde charitatis incendium, quo nedum præteritas purgavit, ac in favillas penitus redegit maculas ſuo inuſtas juventutis flori; verum etiam eo uſque ad conſummationem eſt progreſſus, ut vitam quoque ſuam aliorum ſpirituali potiſſimum, necnon temporali poſthabuerit tuitioni, ac prorſus viliſſima quæque, atque periculis plena eum in finem huc, illuc vel in remotiſſima accurrendo, amplexus miniſteria viſus ſit profudiſſe, ſui præterea Inſtituti habere voluerit Alumnos, in quibus adhuc vigere deprehendit; Eximius ſane in Proximos portentus Camilli ardor; in quo quam maxime ſibi complacuerit, tot miraculorum in vita & poſt obitum oſtenſione comprobavit Altiſſimus: propterea que tutiſſimum inde Sanctitati Vestræ Camillum Sanctorum Faſtis adſcribendi promanat judicium, ut det illi de fructu manuum ſuarum, quem laudant & glorificant in Sion opera ejus.

JOSEPH MARIA Rufus Archiepiſcopus Capuanus Aſſiſtens.

Quæ ad veræ ſanctitatis veſtigia premenda, quæque ad Virum ſanctum in Eccleſia Dei perficiendum maximopere optanda ſunt; beatus Camillus de Lellis ex Bucianici Oppido Theatinæ diœceſis in Re-

(*a*) *Luc. cap.* 5. (*b*) *Paul. ad Roman. cap.* 9.

Regno Neapolitano Fundator Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis vitæ ſuæ curſu feliciter præſtitit. Tantus enim radiante Dei gratia virtutum pœnitentiæ, orationis, charitatis in Deum Proximumque ſuum, & præcipue humilitatis cumulus in eo præfulſit, ut tanquam lignum, quod plantatum eſt in vinea Domini ſecus decurſus aquarum Proximis ſuis, uberem admirationis, utilitatis, imitationis ac profectus de virtute in virtutem ſuo tempore fructum dare non deſtiterit.

Nec Servo Dei defuere hic etiam in terris cumulatiſſimæ prophetiæ, curationum, diſcretionis ſpirituum gratiæ, ac poſt ad beatam Patriam tranſitum probata miracula; quibus Cæleſtis Pater humilem ejus ſpiritum exaltare voluit: Quapropter cum per SANCTITATIS VESTRÆ publicum, ineluctabile Oraculum ſub die decima ſeptima Auguſti 1745. viſum fuerit, beatum Camillum fore canonizandum, ac inter Sanctos referendum, nunc benigne etiam ſupplicationibus Infirmis Miniſtrantium Familiæ pro hujus ſauctiſſimi Decreti exequutione fore reſpondendum, tuto confidimus, ut novus Chriſti Servus præſentibus calamitatibus præſidio ſit toti Orbi catholico. Et ita &c.

NICOLAUS Carafa Archiepiſcopus Philippenſis Aſſiſtens.

IN noſtra ſancta Religione non ab initio, neque a medio, ſed ex fine, maximum noſtræ ſalutis negotium unice pendet. Huic ſingulariter beatus Camillus conſuluit in extremo vitæ agone per ſeipſum, etiam peſte laborantibus; utque firma remaneret in toto catholico Orbe tam ſalubris inſtitutionis regula, hæredes inſtituit Alumnos ſuos; a quibus non parvum beneficium chriſtiana Reſpublica experta eſt. Ideo Sanctorum numero adſcribendum cenſeo; ſi SANCTITATIS TUÆ conſenſus acceſſerit.

D. PERDINANDUS ROMUALDUS Guiccioli Archiepiſcopus Ravennæ Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Si in Dei & Proximi dilectione ex Chriſti Jeſu teſtimonio, tota lex pendet, & Prophetæ, & ſi qui hæc fecerit & docuerit, magnus vocabitur in Regno Cælorum; hinc meridiana luce clarius apparet, maximam fuiſſe beati Camilli de Lellis tum perfectionem ſanctitatis, dum viveret, tum coronam gloriæ poſt conſummationem. Charitatis enim ejus in Deum, quæ narrantur argumenta non ſtupore tantum, ſed ſuavi quodam ardore animos perfundunt, erigunt, inflammant: Quæ vero de charitate in Proximos, fidem omnem humanumque conceptum pene dixerim, ſuperant atque excellunt. Hæc autem cum præcipuis Italiæ urbibus experta & admirata eſt Roma ipſa, Mundi ac Religionis Caput, atque animo verſat adhuc teterrimis peſtis ac famis temporibus innumeros cives ſervatos, quos temporalibus ſubſidiis morti ereptos, quos ſpiritualibus pabulis cælo donatos: Noſocomia etiam digito ſignat, domos, vias ipſas, ſollicitam Camilli adhuc repetentes charitatem.

Verum iſta non fecit ſolummodo admirabilis Heros, docuit etiam in odorem unguentorum charitatis ſuæ, innumerabiles verbo & exemplo trahens aſſeclas, atque Eccleſiam nova prole fœcundans, quæ tanti Patris pietatem, amorem, dilectionem in Proximos & in Deum præfefert in præſens quoque, ejuſque viſcera amantiſſime dilatat. Quare canonizationem tanti Viri a SANCTITATE VESTRA, BEATISSIME PATER, publicis expetitam votis, toti chriſtianæ Reipublicæ felicem fauſtamque fore arbitror & confido.

FELIX Solatius Archiepiſcopus Thebarum Aſſiſtens.

INcomprehenſibilis Dei miſericordia, quæ non permittit deſperandum de aliquo, in beato Camillo de Lellis admiratur: Errantem enim illum ad ſe reduxit, cadentem erexit, ſtantem ſuſtentavit, & perſeverantem in arduo chriſtianæ pœnitentiæ & perfectionis ſtadio ad gloriam introduxit. Reverſus ad ſemitas ſalutis, ferventiori ſpiritu incenſus ut oſtenderet, quod ubi abundavit iniquitas, ſuperabundavit & gratia, præclaro animarum corporumque profecta ad inſerviendum Infirmis, etiam dum atrox peſtilentia in Urbe graſſaretur, incredibili charitate ſeſe exercuit, relicto aliis præſertim ſui Inſtituti Alumnis, ad præeuntem impigre ſectandum exemplo. Tantum igitur Virum, BEATISSIME PATER, virtutum omnium laude ornatiſſimum & miraculis clarum, ut ex Actis ad majorem Dei miſerentis gloriam, & ut nemo etiam vitiorum ſuorum enormitate deſperet, tuto in Faſtis Sanctorum collocandum cenſerem.

ANTONIUS Fonſeca Epiſcopus Æſinus Aſſiſtens.

DIvinæ gratiæ largitor, BEATISSIME PATER, Camillum de Lellis vocavit, juſtificavit, glorificavit. Vocavit, ut eſſet vas electionis, percuſſum infirmitate humique proſtratum: Juſtificavit ut eccleſiaſticæ militiæ adſcriptus adſcenderet ad Altare, & in tempore iracundiæ fieret reconciliatio: Glorificavit laudibus Pauperum miſericordiam illius enarrantes, Infirmorum deprædicantium ejus ſollicitudinem, & religioſorum Virorum ſervantium ipſius Inſtitutiones. Continuo Roma, Genua, Mediolanum, Nolana aliæque Urbes, quæ in præſentiſſimis peſtilentiæ, ſamiſque periculis expertæ ſunt maximam illius charitatem, Camilli celebrant merita, invocant nomen, auxilium implorant. Eja tandem exaudiantur Pauperum deſideria: Sanctorum conſequatur honores, ac tanti Viri laudes univerſa enuntiet Eccleſia.

NICOLAUS MICHAEL Abbati Epiſcopus Scyllacii.

EXcluſa omni patriotica affectione, ut verbis Caſſiodori Scyllacii Civis utar, dignum cenſeo Catalogo Sanctorum adſcribi beatum Camillum de Lellis, de cujus virtutibus in gradu heroico, & ſignanter de charitate erga Proximum; ac de miraculis ſatis conſtat. Ut ſicut, dum in terris ageret, magno fuit Chriſtifidelibus morti proximis præſidio, ſic in Cælis cùm Chriſto regnans iiſdem opituletur patrocinio.

NICOLAUS XAVERIUS Santamaria Epiſcopus Cyrenenſis Aſſiſtens.

MAndatum (a) Dei novum, *ut qui diligit Deum diligat & fratrem ſuum*, cumulatiſſime implevit beatus Camillus. Ipſe enim Mundi vincula blandientis dirumpens, non tantum ſemetipſum abnegavit, & carnem i. edia, nuditate, vigiliis macerando, obtulit Deo in holocauſtum; verum diffuſa quoque in corde ſuo charitate, viam mandatorum Domini, qua verbo & exemplo, qua ſaluberrimis præceptis & inſtitutis percurrere docuit, admirabilem inſtituens Religionem Miniſtrantium Infirmis, quæ & Eccleſiam ſpiritualium aromatum odore perfunderet, & animarum ſaluti advigilando ægrotis in extremo præſertim agone luctantibus operam omnem diligentiamque præſtaret. Cum itaque ad juſtitiæ coronam & palmam in Cælis ipſe pervenerit, Deo in diebus noſtris loquente, & Servi ſui heroicas virtutes eximiamque Sanctitatem confirmante ſequentibus ſignis, ſanctorum Confeſſorum cultu & honoribus colendum in terris, ex publico Sedis Apoſtolicæ judicio æquiſſimum videtur, ut chriſtiano populo prodeſſe pergat meritis, precibus adſit, & in tempore tribulationis, in mortis anguſtiis fiat reconciliatio.

BER-

(a) *Joan.* 1. 4.

BERNARDUS ANTONIUS Pizzella Epiſcopus Conſtantiæ Aſſiſtens.

QUibus virtutibus mirifice præfulſerit, & miraculis claruerit beatus Camillus de Lellis Clericorum Regularium Infirmis Miniſtrantium Fundator, neminem latet, dum in ſortem Domini, veluti Paulus ex Saulo vocatus charitatem, quam Paulus ſupra ceteras virtutes opere & ſermone extulit, præcipuum ſui Inſtituti fundamentum ponere, & mirabili exemplo exercere ſtuduit: Factus enim omnibus omnia, & adjutor in opportunitatibus, in tribulatione, non ſemel Paſtoris ad inſtar, morbis & ærumnis confectos fovit, adjuvit, ſanitati reſtituit. Quod virtutum & laborum in Cælo mercedem receperit, non ambigitur; ut in Sanctorum Album, ſicuti par eſt, Camillus accenſeatur, Tuum eſt perficere, Beatissime Pater, cui Chriſtus Dominus ſupremam contulit authoritatem.

Fr. PAULUS Alpheran de Buſſan Epiſcopus Melitenſis Aſſiſtens.

BEatissime Pater. Ardentiſſima Dei & Proximi charitas diffuſa in corde beati Camilli de Lellis Ordinem Miniſtrantium Infirmis excitavit, erexit, ſolidavit. Quid nempe ſanctius quam Infirmis præſertim morientibus opem ſpiritualem afferre momento, unde pendet æternitas? Mirificavit enim Dominus Servum ſuum multis ſignis & miraculis; ea propter cenſeo tam præclarum Fundatorem in Sanctorum Album a Sanctitate Vestra eſſe referendum.

ALEXANDER de Abbatibus Epiſcopus Viterbienſis & Tuſcanenſis Aſſiſtens.

CHriſti Domini exemplo alienos ferebat languores B. Camillus de Lellis factus Infirmus pro Infirmis, ut Infirmos lucriſaceret, illudque aſſequi ſtudens, ut ſua ipſius ſuorumque Regularium virtus in aliorum vel peſtiferis infirmitatibus perficeretur. Nemini non compertum eſt, quam indefeſſa ſollicitudine ſeſe ille devoverit Ægrotantium miniſterio, eorum cum primis, quorum æterna ſalus periclitabatur. Ipſi nunc in tua Cæli ſtatione collocati frequenti corona circumſtant ſuæ felicitatis auctorem, Deumque enixe rogant, ut ſupremus Eccleſiæ Hierarcha debitos tanto Soſpitatori honores decernat. Accedunt Superiorum votis exaudienda vota mortalium adhuc in terris peregrinantium; ut prævio inſuper miraculorum ſuffragio Camillus de Lellis, quem paucis ab hinc annis Sanctitas Vestra inter Beatos recenſuit, ampliore jam cultu Sanctorum Faſtis adſcribat.

NICOLAUS FRANCISCUS de Bonbome Epiſcopus Carpaſienſis Aſſiſtens.

DE repente, ac prodigioſe converſus B. Camillus de Lellis Fundator Ordinis Miniſtrantium Infirmis exultavit ut gigas ad currendam viam, & brevi temporis ſpatio complevit tempora multa, ſecutuſque ſpecialem Chriſti doctrinam: diſcite a me quia mitis ſum & humilis corde, heroice mitis fuit benefaciendo inimicis ſuis, & adeo humilis, ut frater humilis ab aliis vocaretur, atque ſuper hoc duplici ſolidiſſimo fundamento omnes virtutes, ac præcipue ardentiſſimam charitatem magnifice ſuperædificavit, cum qua mirifice, & in gradu perfecto exercuit opera miſericordiæ, & maxime erga Infirmos, exponendo etiam multoties animam ſuam, ut eis ſpiritualiter & corporaliter ſuccurreret, ita ut ipſum retributionem opera miſericordiæ exercentibus pollicitam a Chriſto; venite Benedicti Patris mei poſſidete paratum vobis regnum a conſtitutione mundi, adeptum eſſe non veniat dubitandum, præſertim, quod Dominus Deus multis ſignis & miraculis illud teſtari ad converſionem in Peccatoribus, & refrigeſcentem charitatem in cordibus fidelium excitandam dignatus eſt; hinc cum ſuper ejus Canonizatione acta proceſſuum ſint rite peracta, ad ejus executionem tuto poſſe procedi exiſtimo, & ita a Sanctitate Vestra exoro.

LUDOVICUS ANTONIUS Valdina olim Cremonæ Epiſcopus Hermopolitanus Aſſiſtens.

SAnctitas Vestra, cui a Chriſto Domino quodammodo datum eſt ſcribere digito Spiritus Sancti, ſequetur, arbitror, ejuſdem infallibilem ductum, ſi ſolemni Canonizatione Faſtis Sanctorum adjungat beatum Camillum de Lellis. Hunc antequam naſceretur, præmonſtravit Dominus Matri pariture Cruce inſignitum in pectore, & ducem innumeræ turbæ eadem Cruce decoratæ. Ut præſagium non falleret eventus, quem mundi caligo inimicum reddiderat Crucis Chriſti, lux improviſa de Cælo ad terram afflixit, & de Saulo erexit in Paulum, ut de vaſe iræ & contumeliæ vas electionis efficeretur, ex quo per univerſam Eccleſiam odor diffunderetur agri pleni, religioſæ ſcilicet Familiæ, in qua virtutum omnium flores redundant ad uberem Populorum utilitatem. Collocet ergo Sanctitas Vestra hoc vas in Altari Sanctuarii, ut Fideles omnes currant in odorem unguentorum illius.

FABRICIUS Borgia Epiſcopus Ferentinus Aſſiſtens.

BEatissime Pater. Laudatam in ſacris literis Tobiæ pietatem, qui popularibus ſuis in ſervitutem adductis, nec alimenta vivis, nec ſepulturæ honorem defunctis deficere paſſus eſt, in B. Camillo de Lellis accepimus, refloruiſſe, & ſane præſtantius quod morituris quoque ipſe conſuluit eo temporis momento, a quo pendet æternitas. Virum hunc a Sanctitate Tua ſuperioribus annis Beatum rite appellatum, cum novis ad invocationem ejus patratis miraculis Deus illuſtret, cenſeo modo ſanctis Confeſſoribus adſcribendum, ut ſicut ejus Alumni pugnantibus in extremo Agone monita ſalutis miniſtrant in terris, ita ille ampliori cultu invocatus, ſit e Cælo fortis adjutor.

NICOLAUS Spinelli Epiſcopus Acerſanus Aſſiſtens.

QUoniam in beato Camillo de Lellis præ ceteris id eluxit Fidei propagandæ, animarumque ſaluti, quod apprime optabat, conſulendi ſtudium, ut illum neque aſperitas viarum, neque longitudo itineris, neque debacchantis peſtilentiæ vis, neque intumeſcentium aquarum Tiberis impetus, & extrema quæque minitantium retardaverint; imo magis magiſque ad ſuſceptum opus perficiendum inflammaverint, Domino cooperante, & ipſius res præclariſſime geſtas ſignis confirmante; idcirco in id conſilii deſcendo, ut Sanctorum numero adſcribatur, ac publicæ Chriſtifidelium venerationi proponatur.

HIPPOLYTUS e Rubeis Sancti Secundi Epiſcopus Senogallienſis Aſſiſtens.

IMpletum habetur in beato Camillo de Lellis evangelicum effatum: Gaudium erit coram Angelis Dei ſuper uno peccatore pœnitentiam agente: Diſſipaverat enim ille ad inſtar prodigi adoleſcentis omnem ſubſtantiam ſuam indulgendo aleis ceteriſque vitiis; at ubi ſurgens redivit ad Patrem, ſtolam primam recepit, & cum Angelis Cæli viſus eſt adhuc in terris converſari. Angeli converſari cum illo: quin etiam ab ipſo Angelorum Domino confirmari ſe audivit ad proſequendum eximiæ humilitatis & charitatis opus miniſtrandi Infirmis jacentibus in Noſocomiis. Modo iterum gaudium Cælo erit & Mundo, quatenus Sanctitas Vestra illi ſtatuat ſuperos honores, quem Angelorum Dominus amplexus eſt pœnitentem, quem Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis dedit Parentem, quem poſtremo miris in vita & poſt obitum ſignis coruſcantem ſuorum Angelorum conſortio aſſociavit in gloria.

D. PAULUS THOMAS Marana Epiſcopus Aſculanus in Piceno Aſſiſtens,

BEATISSIME PATER. Quod a Divo Ambroſio de S. Apoſtolorum Principe Petro ſcriptum eſt; fidelior factus eſt Petrus, poſtquam fidem ſe perdidiſſe deflevit, atque ideo majorem gratiam reperit, quam amiſit: De B. Camillo de Lellis prædicari poſſe arbitror, qui ex juvenilium errorum umbra mediante divinæ gratiæ adjutorio, quæ de tenebris facit lumen ſplendeſcere, perſpicuam de ſe pœnitentiæ lucem non ſub modio, ſed ſuper candelabrum hac in Urbe poſuit; Memor inſuper doctrinæ Chriſti Domini, ad quem toto corde & viribus ſe convertit, Dei ſcilicet amorem a charitate erga Proximum nunquam eſſe ſejunctum, ſpirituali corporalique Infirmorum ſaluti totum ſe cum aliis ſibi charitatis & obedientiæ vinculo conjunctis perpetuo devovit. Quapropter ſi ipſe dum in terris eſſet, indutus eſt viſcera miſericordiæ, benignitatem, humilitatem, patientiam, ardentemque charitatem, quæ omnia electionis & ſanctitatis ſigna juxta Apoſtoli ſententiam præſeferunt, congruum puto, ut univerſo chriſtiano Orbi infallibili BEATITUDINIS VESTRÆ Oraculo impoſterum clarius eluceat tam inſigne pœnitentiæ & charitatis exemplar.

Fr. SILVESTER Merani Epiſcopus Porphyrien. Aſſiſtens.

AD Eccleſiæ catholicæ decus, ad Eccleſiaſticorum exemplum, ad Fidelium ædificationem & utilitatem, & ne Deo tot ſignorum ac prodigiorum vocibus loquenti videamur aures non præbere, congruum & æquum eſt, ut quantocius per SANCTITATEM VESTRAM in Sanctorum Canonem referatur B. Camillus de Lellis ægrotantium Pater optimus, morti proximorum ſingulare ſolatium, Chriſti denique in miſerorum & languentium omnium cura imitator præcipuus.

NICOLAUS Manciforti Epiſcopus Anconitanus Aſſiſtens.

QUam inſcrutabilia ſunt judicia Dei! quid non eſt ab ejus gratia expectandum? Beatus Camillus de Lellis in adoleſcentia ſua a bono opere quocumque deflectens, de repente ad viam ſalutis reducitur, & virtutibus omnibus adeo præſtat, ut ceteris fiat exemplum & Magiſter. Charitas autem, quæ virtutum maxima eſt, ita in eo præfulſit, ut in hac ipſa Urbe peſte graſſante, pro periclitantibus Civibus *animam ſuam ponere non dubitaverit:* Quamobrem æquum omnino arbitror, ut SANCTITAS VESTRA Beatum ipſum eximiis miraculis undique circumſultum, benemerentis Ordinis Fundatorem, Fidelium votis inhærendo Sanctorum Faſtis adjiciat.

ANTONIUS Cantoni Epiſcopus Faventinus Aſſiſtens.

ÆMulatus eſt chariſmata meliora B. Camillus de Lellis, omnes chriſtianas virtutes mire ſectatus, eamque potiſſimum, quæ ceteris major eſt, charitatem. Porro tanti Viri ſanctitas, quam nobis ſuadet Religioſi Ordinis ab eo inſtituti præſtantia, quamque probata miracula rite teſtantur, alterius quoque Sancti teſtimonio commendatur, nimirum ſancti Philippi Nerii, qui ipſius lateri adſtantes vidit angelicos Spiritus, ut quorum miniſterio in terris eſt uſus, eorum ope ad cæleſtem Patriam deductum eſſe non dubitemus. Merito igitur SANCTITATIS VESTRÆ definitiva ſententia in memoriam vertatur hominum, qui ad gaudium tranſit Angelorum.

PAULUS Bonaviſa Epiſcopus Spoletinus Aſſiſtens.

PIiſſimus Sacerdos Camillus de Lellis per plurima & heroica bona opera ſua certam vocationem & electionem ſuam facere ſtuduit: Nam jugiter in membris ſuis mortificationem Crucis Chriſti portavit, inediis, vigiliis, aliiſque auſteritatibus corpus ſuum in ſervitutem Chriſti redigendo: Non dubitavit etiam ponere animam ſuam pro fratribus & amicis ſuis inſerviendo Infirmis peſte laborantibus monitiſque ſalutis inſtruendo: Charitate erga Deum ita efferbuit, ut per admirabiles aſcenſiones obtinuerit elevari ad intimam unionem divinam, pluribuſque donis prophetiæ, diſcretionis ſpirituum aliiſque chariſmatibus cumulari: Quam fuerit inde pretioſa mors ejus oculis divinæ majeſtatis plurima prodigia rite probata luculentiſſime teſtantur, quorum luce directus crederem cæleſtem hanc lucernam locandam eſſe in altiſſimo Eccleſiæ candelabro, ut luceat omnibus, qui in domo Dei ſunt, ſi SANCTITATI VESTRÆ ita placuerit.

CÆSAR BONAJUTI Epiſcopus Pharenſis Aſſiſtens.

VIrtutes iſtæ, BEATISSIME PATER, jucundiſſimæ ſemper fuere Camilli de Lellis delitiæ: Jacentes recreare, laborantes in extremis ope & fide confirmare, omnium bono conſulere, ſibi tantum defuit, ſe ſolum neglexit. In ſpiritu patientiæ & charitatis, Virginibus, Pupillis, Infirmis præcipue, Peregrinis & Eſurientibus præſto ſemper fuit. Iſte vere contra omnes Adverſarios ſcutum timoris Dei tamdiu infatigabiliter tenuit, donec ad victoriam, quam ardentiſſime optabat, feliciter pervenit. Utilius eſt enim, BEATISSIME PATER, hominum magis memoriæ laudem dare, quam vitæ; Ideo B. Camillus de Lellis in Sanctorum Choris adſcribi meretur, ut nomen ejus vivat in generationem & generationem, charitatem ſuam ſectentur Populi, & laudes ejus nunciet Eccleſia.

MARIUS Maffei Epiſcopus Fulginas Aſſiſtens.

NOn *eſt major miſericordia* (a), BEATISSIME PATER, *quam quæ exercetur circa Infirmos. Ibi enim paſcitur eſuriens, potatur ſitiens, veſtis nudo paratur, lectus fatigato, ſubvenitur extraneo, viſitatur ligatus vinculis infirmitatis.... & ſic in hoc opere miſericordiæ, omnia opera adimplentur.* Hæc porro omnia charitatis opera mirum in modum Camillus de Lellis perfecit dum viveret; hæc uſque modo Filiorum ſuorum perficit miniſterio. Camillus igitur de Lellis ita diſpoſuit ſermones ſuos in judicio, ut quia eſurienti cibum, ſitienti potum, nudo veſtem, peregrino xenodochium, Infirmo noſocomium, cunctis denique opem paraverit, æterna juſtorum memoria recolatur. Hinc quia miſericors Deus dives eſt in miſerationibus ſuis, Camilli in Proximi charitatem admirandis probatiſque ſignis ſibi demonſtravit acceptam. Tuum propterea eſt, BEATISSIME PATER, Camillum de Lellis Sanctorum Faſtis adſcribere, ut quem opitulatorem ſenſit chriſtianus Orbis in terris, interceſſorem experiatur in Cælis.

GUIDO Urſellus Epiſcopus Cæſenæ Aſſiſtens.

CAmillus de Lellis cum religioſum cœtum Infirmis miniſtrantium inſtituit, adeo bene de chriſtiana pietate, atque hominum ſalute meritus eſt, ut quæ in anteacta vita peccavit, tanto eximiæ charitatis invento ſatis ſuperque deleverit: Accedit, quod ceteris ſummæ hujus charitatis Sociis atque Adminiſtris virtutibus, ſupra quam dici poſſit, ornatus & excultus omnem ſanctitatis verticem attigiſſe videatur. Qua de re ſi talem ac tantum Virum

(a) *Venerabilis Humbertus de Romanis V. Magiſter Generalis Ordinis Prædicatorum, expoſitione in regula S. Auguſtini par. 4.*

rum miraculis etiam clariſſimum Sanctorum Faſtis adſcribat SANCTITAS VESTRA, habebit chriſtiana Reſpublica univerſa & quod tanti Pontificis ſapientiam magis magiſque demiretur, & quod beatiſſimum Virum quaſi divinum aliquod virtutum omnium exemplar ſibi ad imitandum proponat.

LEO LUCAS Vita Epiſcopus Oppidenſis Aſſiſtens,

BEATISSIME PATER, Prætermiſſis virtutibus & miraculis, quibus ſatis ſuperque ad ſolemnem beati Camilli de Lellis Canonizationem deveniri poſſet, id unum præ ceteris ſufficere cenſeo, quod Camillus dum ſenſim in vitia declinaverat, & ex caſtro Sancti Joannis Manfredoniam revertebatur, velut alter Saulus jumento inſidens, inſolita luce de Cælo perfuſus, in terram proſternitur, atque anteactæ vitæ errores animo reputans, ſtatim dolore percitus in Virum alterum tranſmutatur, & exinde totum ſe Deo, ac in animarum lucra convertit; quapropter præ nimia, qua flagrabat charitate erga Proximum, Congregationem Clericorum Regularium inſtituit, quarto addito voto Infirmis omnibus etiam peſte infectis miniſtrandi, & extremo agone degentibus, piis precibus & cohortationibus opem ferendi.

ÆGIDIUS ANTONIUS Iſabelli Epiſcopus Alliphanus Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. *Quam bonus Iſrael Deus*, qui vocando nos in admirabile lumen ſuum, charitatis propriæ viſcera oſtendit; præclarum hujuſce rei extat exemplum in B. Camillo, qui a viis peccatorum ſuprema abductus providentia, tantis chariſmatum donis fuit poſtea illuſtratus, ut amore præſertim erga Deum & Proximum æſtuans, veræ charitatis holocauſtum evaſerit: Cum enim ex toto corde ſuo, & ex tota anima ſua Deum diligens, atque Proximum ſupra ſeipſum, legem ille cumulatiſſime impleverit; quemadmodum retributionem jam habuit in Cælis, ita par eſt, ut nunc per SANCTITATEM VESTRAM, in Sanctorum Albo referatur, ut ita Deus, *qui vera charitas eſt*, in eo, ac per eum magis glorificetur.

JOANNES ANTONIUS Bachettoni Epiſcopus Anagniæ Aſſiſtens.

EMicat, SANCTISSIME PATER, beati Camilli de Lellis fœcunda ac prolifica charitas ex Inſtitutione eorum Regularium Clericorum, qui in noviſſima hora exeuntes & undequaque curſitantes, quotquot inveniunt malos & bonos de ſero colligunt; & de plateis aliiſque latioribus viis, ad arctam & anguſtam reductos, ad cœnam magni Patriſfamilias intrare compellunt. Erga Deum & Proximum tam mira charitas, aliarum etiam virtutum ſtipata ſatellitio cumulatiſſime inceſſit; quibus illuſtrandis roborandiſque non pauca acceſſere miracula, alia ex inſtantaneo beati Viri Iconis contactu, alia ex ejuſdem Cellæ operoſi pulveris hauſtus, ut egomet, tanquam ex miſſis Judicibus unus, cognovi, miratus ſum, retuli. Hæc eadem & plura, BEATSSIME PATER, vidiſti, & lætatus es. Ad totam itaque militantem deſcendat Eccleſiam viſibilis capitis ſui lætitia hæc tanta, & cujus prolem extremis adeſſe cupimus, in Sanctorum Faſtis nunc gratulemur venerari Parentem.

FRANCISCUS ANTONIUS Spadea Epiſcopus Aquinas & Fregellarum Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Sicut gaudium magnum fuit in Cælo coram Angelis Dei ſuper B. Camillo de Lellis pœnitentiam agente, ſic ejus vita maxima eſt in terra Peccatoribus cauſa lætandi, cum cernant quid cum eo egerit Dei omnipotentis miſeratio, diſcantque quid etiam cum ipſis actura ſit, ſi ut Camillus reſpondeant. In eo alter apparet Saulus humi proſtratus, & Paulus erectus, & e vaſe ignominiæ in honoris vas immutatus. A plagis animæ, cum ſe a Chriſto Domino Samaritano Evangelico curatum agnovit, quaſi ſibi dictum fuiſſet: vade, & tu fac ſimiliter: hoc unum ſibi imitandum propoſuit, ut Proximorum infirmantium animarum & corporum ſaluti conſuleret, accedente ſancti Philippi Nerii conſilio, qui ſibi a Confeſſionibus erat. Mira porro ſunt, quæ iſte Viri Dei divina charitate ſuccenſus, in Urbis non tantum Xenodochiis, ſed etiam ſpurciſſima peſte graſſante per vicos, & plateas, per domos & compita, etiam in aliis Italiæ Urbibus egit, ut ægros a prima non minus, quam a ſecunda morte præriperet; immo ne tam magnum pietatis opus cum ſua vita deficeret, Alumnos collegit, & Crucigerorum Inſtitutum fundavit, quo per futura etiam ſecula, præcipue luctantibus cum morte ſuccurreret. Auctus præterea fuit B. Camillus curationum dono, aliiſque tam vivens, quam poſt obitum adeo refulſit, ut ipſa Roma Urbs fortitudinis noſtræ, quæ charitatis ejuſdem ac admirabilium operum meruit eſſe theatrum, ſummopere exoptat, & cum ea univerſus catholicus Orbis VESTRAM SANCTITATEM exorat, ut dignetur B. Virum ſummo decorare Canonizationis honore; cujus in dies interceſſionis gaudet effectibus, & ſui præclari Inſtituti ſpiritualibus confovetur auxiliis.

SCIUMÆ ILUMURI AT

PSε tæ ggiǂǂato caſſc Ky, duhenæ præ tæ ſcietænuanæ tæ lumænæ Camil de Lellis yan bænæ gner taſct ſort Miræ me hijr tæ tυnæ ξoti, e me tæ Maǂenæ urteſij tænde. Goæ punæ vetæmæ duhet, ſaa ſcnuhet æmbni ithih me tiera ſcetæna. Kæiò ndeer i tucon me ggiggæ, pſe pat ſcium lævdime, e ſcium tæ daſciunæ præi tυnæ ξoti, o prei ſciocunæ, e ſchignanæ. Kayò edaſciunæ duron ſod, e ggǂǂ monæ præ tæ maξenæ ſcioκærij, ayò κiæ ſcær ben ta ſæmurturit. ξotυn caa ſcium dæſtuaræ tæ maξenæ ſcietnii eiiyiæ me ſcium ſcegne. Andai i lumuri At tæ lutemi, e tæ ſalemi ggǂǂ ſaa iemi, eǂe unæ præ pies tæ Arbænit tæ ſcruaſc eǂe κatæ ndæ tæ ticræ ſcietana.

Joſefi Schirò Arçbiſcopu i Durſit, e Vicar Apoſtolicu i'Hymarrſæ ndæ Arbænit.

Ejuſdem Verſio latina.

JOSEPH Schirò Archiepiſcopus Dyrrhachinus olim Vicarius Apoſtolicus Cimarræ in Epiro.

BEATISSIME PATER. Cum quæ ad ſolemnem Canonizationem B. Camilli de Lellis pertinent, ſint ea omnia hactenus peracta rite ac recte, Deo auſpice, ac excelſa ſapientia Tua: Unum ſupereſt, ut ejus glorioſum nomen aureis notis, ſi fas erit, tandem aliquando ſcribatur in ſacris diptycis, ubi ceterorum Sanctorum nomina recenſentur.

Hocce honoris ſignum in terris videntur expetere, & quidem jure merito: Primo, omnes ejuſdem B. Viri eximiæ virtutes, præcipue vero immenſa illa charitas, qua erga Deum & Proximum, & flagrabat quoad vixit, & adhuc operatur, tota plaudente Eccleſia, per ampliſſimum Ordinem ab ipſo inſtitutum ut Infirmis omnem opem, omnemque operam alacriter impendat; deinde inſignia miracula, quibus Deus Optimus Maximus dignatus eſt comprobare excelſam Servi ſui Sanctitatem. Hanc gratiam, BEATISSIME PATER, jamdiu ingenti deſiderio optat & Urbs & tota chriſtiana Reſpublica; hanc ipſam exopta auguſtus iſte Senatus; & pro iſta ego quoque, licet omnium indigniſſimus, venerabundus ſiſtens coram Tuo Apoſtolico Throno, humillimas fundo preces, etiam nomine totius Epiri, ſive Albaniæ, ex qua originem duco, uti jam benigniſſime excepiſti loquentem proprio Idiomate.

SERGIUS ALEXANDRI Armenus Archiepiſcopus Cæſareæ Cappadociæ.

MUlta quidem ſunt, quibus beatus Camillus excelluit virtutum ac miraculorum inſignia, quæ in ejus vitæ Compendio recenſentur: Sed illud præ ceteris magis aptum & opportunum videtur, quod in præſenti calamitoſo rerum Orientalium, & Occidentalium ſtatu commemoratur; quod nimirum & Infirmis ille miniſtrare in deliciis habuerit, & Ordinem ampliſſimum a ſe inſtitutum tam pio miniſtrandi Infirmis officio diſtinguendum voluerit, & Crucis in pectore gerendæ forma exornandum. Jure igitur poſtulamus, ut ipſum SANCTITAS VESTRA inter Sanctos enumerari decernat: Hoc præſertim tempore, quo totus terrarum orbis teterrimo veluti bellorum ac tumultuum morbo languet, & Crucis vexillum in Oriente, ubi auguſtiſſime olim fulgebat, ſæviſſima Infidelium poteſtate cogitur tanquam ſub modio lucerna deliteſcere. Fore enim confidimus, ut iſto in terris auctus Sanctorum honore, cujus inter Sanctos ſors eſt in Cælis, morbos auferat, bella avertat, & ſanctiſſimæ Crucis ſignum, ſicut in Occidente, ſic & in Oriente triumphare faciat.

STEPHANUS Evodius Aſſemanus Archiepiſcopus Apameæ.

NEſcit *tarda* (a) *molimina Spiritus Sancti gratia*, BEATISSIME PATER, quare autem (b) illum trahat, & non illum trahat, judicare noluit, ne erraret beatus Camillus; at ſemel accipiens intelligenſque ſe nondum trahi, oravit ut traheretur, & ſubito (c) circumfulſit eum lux de Cælo. Is vero haud moram anceps innectit, ſuprema Domini verba recolens (d): *In hoc cognoſcent omnes, quia Diſcipuli mei eſtis, ſi dilectionem habueritis*: Et illa (e): *Majorem hac dilectionem nemo habet, ut animam ſuam ponat quis pro amicis ſuis*; quum (f) charitas nunquam excidat; ſed ampliſſimum Clericorum Regularium Infirmis Miniſtrantium Ordinem, ceu arborem (g) illam magnam, in cujus ramis requieſcerent volucres Cæli, ſaturus ægros omnes colligit, collectorum vulnera alligat (h), infundens oleum & vinum, fovet & recreat (i), curans gentem ſuam, & liberans eam a perditione: Circa illum autem (k) corona Fratrum, quaſi plantatio Cedri in Monte Libano, & quaſi rami palmæ ad conſummationem Sanctorum (l) in ædificationem Corporis Chriſti. Divinæ itaque vocis Interpres SANCTITAS VESTRA celeberrimum Patriarcham publico dedat Fidelium cultui, qui ſe ſalutis publicæ victimam devovit; æquum enim eſt, ut cujus heroica geſta, nec non frequentia miracula Eccleſiam illuſtrarunt, Is ab eadem Eccleſia, ſupernis repenſum cuſtodibus ſuis, honorem ſibi ultro delatum glorietur.

BERNARDINUS Vari Epiſcopus Civitatis Caſtellanæ & Hortæ.

BEATISSIME PATER, Quantus & qualis fuerit beatus Camillus de Lellis, licet conjicere ex illis verbis, quibus Chriſtus Dominus in extremo judicio Electos eſt allocuturus (m): *Infirmus eram, & viſitaſtis me*: Quod ſi divinus Judex Infirmos utcumque viſitantibus æternum gloriæ præmium eſt redditurus, quantam celeſtis gloriæ magnitudinem neceſſe eſt retribuerit beato Camillo, qui infinitos propemodum Infirmos viſitavit, & ut a Suis viſitarentur conſtituit, qui eoſdem orationibus juvit, ſubſidiis ſpiritualibus munivit, & ut æternam ſalutem conſequerentur curavit? Quocirca ſi tam eximia illius merita peculiarem omnino mercedem a Chriſto Domino reportarunt, ut miracula ipſa, etiam in mea Diœceſi patrata teſtantur, neceſſe eſt ut ab Eccleſia quoque peculiarem honorem ſolemni judicio reportent.

JOANNES INNOCENTIUS Epiſcopus Fagaraſienſis.

INter admirandas tamque innumeras virtutes, quibus beatus Camillus de Lellis excelluit, illa maxima mihi fuiſſe videtur, qua ex graviſſimo S. Philippi Nerii conſilio Congregationem religioſorum Hominum inſtituit, qui ſolemni voto ad inſerviendum Infirmis omnibus etiam peſte infectis ſeſe obſtringerent. Hanc Congregationem olim in perfectam Religionem Gregorius XIV. erexit. Ejuſdem Fundatorem virtutibus & miraculis inſignem, ut noſtris diebus BENEDICTUS XIV. inter Sanctos referret, divino conſilio diſpoſitum exiſtimo: Summus, inquam, ille Pontifex, cujus doctiſſima de Servorum Dei Beatificatione & Beatorum Canonizatione ſcripta admiramur. SANCTITAS VESTRA faciet quod ipſa docuit.

POMPEJUS Compagnoni Epiſcopus Auximanus & Cingulanus.

QUum charitas, teſte Apoſtolo Paulo, ſit vinculum perfectionis, nihil ego non perfectum video in B. Camillo, cujus ſanctiſſima opera uni plane innituntur vinculo charitatis. Quid enim in ægros præſertim languentes ac morti proximos & vivens ipſe præſtiterit, & per Ordinem a ſe fundatum perenni beneficio adhuc præſtet, partim eſt nobis luculenter expoſitum, partim vero experientia ipſiſque oculis uſurpamus. Accedentibus itaque & Miraculis rite probatis, cenſeo, ſecundum ea quæ proponuntur, B. Camillum ſupremis Cælitum honoribus cumulandum.

JACOBUS PHILIPPUS Conſoli Epiſcopus Amerinus.

ID potiſſimum in beato Camillo de Lellis, cujus Sanctificationis cauſa agenda eſt, BEATISSIME PATER, eveniſſe conſpicimus, quod in *pſalmo* 50. Regius Propheta teſtatur: *Cor contritum & humiliatum, Deum ſcilicet non deſpicere*. Ipſe enim adhuc juvenis juvenili ardore ductus eouſque a recta via declinaverat, quo interitus ei parabatur æternus, niſi manus Domini facta eſſet ſuper eum. Hinc culparum ſuarum mœrore tactus, flevit amare, & Deus quoque peccatum ejus tranſtulit, avertitque faciem ſuam a peccatis illius, & ejus omnes iniquitates delevit. Oh vera mutatio dexteræ Excelſi! ut qui Saulum errantem ſecutus fuerat, Paulum inde pœnitentem ſequeretur. Huic propterea tam mirandæ divinæ miſerationi, qua culparum ſuarum pœnitentia, ut carnem ſuam in ſervitutem redigeret, quo zelo, quave charitate, ut omnes lucrifaceret Chriſto, beatus Camillus reſponderit, hoc unum recenſere ſufficiat, quod in ſe ipſo ſic ſæviit acerrime, ut in admirabile pœnitentiæ tranſiret exemplum; ſic omnes adjuvit, ut nullos labores, pericula nulla refugerit, eumque inſtituerit Ordinem, cujus Alumni Infirmis peſte quoque infectis inſervire ſolemni voto obligantur, eam indubitanter recepturi mercedem, quam patiens atque benigna repromittit charitas.

Hunc igitur Fundatorem PATER SANCTISSIME, hiſce ceteriſque in gradu heroico virtutibus clarum, ne Sanctum dubites, tot ſigna, tot miracula præceſſerunt, quod dederit Altiſſimus vocem ſuam; ut Sanctum dicas, univerſa infirmis Miniſtrantium Familia humiliter deprecatur; gens tota exoptat, catholicus orbis expectat. Exaudire proinde SANCTITAS VESTRA dignetur tam cumulata vota, & ſic gaudium, quod Angelis jam pridem ſuper eo factum eſt in Cælo, nobis equidem erit mox hic in terra commune,

JO-

(a) *S. Ambr. l. 2. de Sp. Sancto.* (b) *S. Auguſt. Tract. 2. 6. in Jo.*
(c) *Act. 9.* (d) *Joan. 13. 35.* (e) *Joan. 15. 13.* (f) 1. *Cor.* 13.
(g) *Luc. 13.* (h) *Luc. 10.* (i) *Eccl. 50.* (k) *Ibid.*
(l) *Eph. 4.* (m) *Matt. 1. 25. v. 36.*

JOSEPH Coppola Epiſcopus Aquilanus.

MOnens Eccleſiaſticus (a): Non te pigeat viſitare Infirmum, ex his enim in dilectione firmaberis, ecce quod in plena dilectione, Dei ſcilicet in charitate & Proximi, beatum Camillum de Lellis excitavit fortiter, conſtanter firmavit. Quem quidem ardentem dilectionis ignem, aquæ multæ neutiquam extinguere potuerunt. Convenit igitur, ut Roma, ſicut D. Philippo Nerio (utpote de ſe benemerentiſſimo) gratiorem in dies ſe exhibet, ſic quoque B. Camillum, qui in ordine charitatis poſt eum abiit, & obſequentiſſime conſilia ſecutus eſt, debitis nunc ſanctitati lætetur honoribus decorati.

JOSEPH Roſſi Epiſcopus Venafranus.

BEatus Camillus de Lellis Fundator Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis, BEATISSIME PATER, eſt Servus ille fidelis & prudens, quem conſtituit Dominus ſuper familiam ſuam, ut det illis cibum in tempore; ipſe enim Domino præcipienre & dicente: *inceptum opus proſequere*; ſanctum & Chriſto Domino placitum Inſtitutum ſumma animi fortitudine ad optatum finem perduxit, ut animabus pretioſo Chriſti ſanguine redemptis, & per adoptionem cooptatis inter filios Dei cibum daret in tempore, quo colluctatio eſt adverſus Rectores tenebrarum in extremo mortis agone; cibum fortitudinis & ſalutis æternæ, quo ad cæleſtem patriam perducantur. Servus itaque Dei Camillus, qui in charitate perfecta manſit, in Deo eſt, & inter Cælites recenſendus, ut Chriſtiani, qui tantum beneficium in ejus Inſtituto receperunt, Patronum & Adjutorem in mortis agone dignis honoribus proſequantur in terris.

HIERONYMUS Lorenzi Epiſcopus Acernenſis.

BEATISSIME PATER. Præter ceteras B. Camilli virtutes ſummus ejus erga Deum amor vel ex ea proditur tam inſigni erga Proximos charitate, qua motus ita ille ſe totum animis ægrotorum curandis devovit, ut ad tanti operis perennitatem Clericorum etiam Ordinem inſtituerit. Hæc duo charitatis præcepta, a quibus univerſa lex pendet, tam ſancte a B. Viro ſervata, duo illi ſunt ex Auguſtino denarii, quos non ad unius faucii medelam, ſed ad plurimorum ſalutem Evangelicus iſte Samaritanus, quoad vixit, ubique protulit. Hujus igitur Viri miſericordiæ, cujus in ſemine permanent bona, ut laudes nunciet Eccleſia, quas tot ad hanc diem miracula celebraverunt, cenſeo ſanctis Confeſſoribus eumdem merito eſſe adnumerandum.

JOANNES FRANCISCUS Cavallini Epiſcopus Alatrinus.

BEatus Camillus de Lellis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis Fundator, eximia in Deum charitate, maximo in Proximum amore adeo efferbuit, ut totus Deo pro hominibus, totus hominibus, pro Deo ſe præbuerit: Cujus rei virtutum ac miraculorum numero propemodum ſingulari, in hac præſertim Urbe Roma monumenta omnibus nota reliquit. Quapropter digniſſimum reor, ut Sanctorum Faſtis adſcribatur, quemadmodum etiam atque etiam a SANCTITATE VESTRA ſupplex expoſco.

NICOLAUS Cioffi Epiſcopus Soranus.

MUtatio equidem fuit, BEATISSIME PATER, dexteræ Excelſi, qui Camillum de Lellis de diuturna pravaque vivendi ratione eductum deduxit per vias rectas, ac tam uberi cæleſtium chariſmatum copia replevit, ut minime ſit ambigendum, quin illi, poſt arduum tot chriſtianarum virtutum curriculum, quod a principio alacris ingreſſus fuerat, ad mortem uſque ſanctiſſime obitum majoribus ſemper paſſibus confectum, ſempiternæ etiam gloriæ bravium donaverit. Quod & idem ipſe bonorum omnium largitor, qui Servum ſuum glorificavit per frequentia itidem miracula ad beati Camilli deprecantis invocationem patrata conteſtari dignatus eſt. Itaque exiſtimo SANCTITATEM TUAM tuto procedere poſſe ad ipſius Canonizationem.

JOANNES ANTONIUS Caſtelli Epiſcopus Catharenſis.

BEatus Camillus de Lellis omnium virtutum laude, & præcipue maxima, qua erga Proximos charitate flagrabat, mirum in modum excelluit; novo autem, quem inſtituit Ordine chriſtianæ Reipublicæ utilis & ſalutaris fuit. Mitto prodigia, quæ per eum a Deo Optimo Maximo patrata ſunt, ærumnas, calamitates, miſerias, quas pro nomine Jeſu æquo animo pertulit, atque innumerabilia animi ornamenta, quæ illi ſingularia eſſe videntur: Quare humillime cenſeo, dignum ipſum eſſe, qui ſolemni ritu a SANCTITATE VESTRA Sanctorum Faſtis adſcribatur.

NICOLAUS MARIA Calcagnini Epiſcopus Civitatis Ducalis.

EX mundi illecebris terreſtrique militia vocatus ad Clericalem, atque hujuſce ſeculi contemptum beatus Camillus, cum fuit inopinato ac vehementi omnipotentis Dei lumine circumfuſus, & veluti alter Saulus in Apoſtolum Gentium converſus, anteactum vitæ ſuæ genus ferventiori charitatis ſtudio compenſavit. Quæ enim pro Infirmorum præſertim ſalute rum ſpirituali, tum corporali geſta ab ipſo ſunt, ardentiſſimam præſeferunt charitatem, qua inflammatus ſe præſentiſſimis objecit mortis periculis, ut Chriſtifidelibus præſto eſſet, etiam peſtifera labe infectis, quibus inſerviendis peculiari ſolemni voto ſe, ſuoſque Alumnos voluit eſſe obſtrictos. Cum autem B. Camillus animam pro amicis ſuis ponere non dubitaverit, majorem certe charitatem habere non potuit, juxta Divinum Oraculum. Quapropter fidelem hunc Dei Servum ac novi Ordinis auctorem multis decoratum in terris chariſmatum donis ac prodigiis, inter Sanctos per infallibile SANCTITATI VESTRÆ Oraculum recenſendum cenſeo, ut hoc duce hominibus ad imitandum propoſito, charitas noſtris hiſce temporibus elangueſcens adaugeatur, iſtiuſque exemplo Chriſtifidelium corda ad miſericordiæ opera erga Proximum alacrius exercenda inflammentur.

Subdit Papa poſt noviſſimi Epiſcopi ſententiam.

VENERABILES FRATRES. Suffragia Veſtra de Canonizatione beati Camilli de Lellis magnam Nobis lætitiam attulerunt: Quam ob cauſam nihil aliud reſpondemus, niſi peragendas eſſe preces, quas jam indiximus, ut Deus elargiatur Nobis opem ſuam, ac cæleſte lumen ad ea rite perficienda, quæ pro futura Beatorum Canonizatione requiruntur.

Procurator Generalis Cameræ ubi Summus Pontifex dicendi finem fecit, iiſdem verbis, quæ in primo Conſiſtorio retulimus, nomine Beati duntaxat immutato Protonotarios rogavit, ut publica ſuper his Actis Inſtrumenta conficerent: videlicet.

Ego Johannes Philippus Toppi Sanctiſſimi Domini Noſtri, & Cameræ Apoſtolicæ Procurator Generalis rogo Vos omnes Protonotarios, & Notarios Apoſtolicos hic præſentes, ut de ſententiis, conſilio, & unanimi conſenſu Reverendiſſimorum DD. S. R. E. Cardinalium,

(a) *Eccl. c. 7.*

lium, necnon Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, deque Summi Pontificis oratione & deliberatione præhabitis ſuper ſolemni Canonizatione beati Camilli de Lellis unum, vel plura, publicum, ſeu publica conficiatis inſtrumentum, vel inſtrumenta ad perpetuam rei memoriam.

Quibus auditis R. P. D. Franciſcus Maria Riccardi Protonotariorum Participantium Collegii Decanus, ante Sanctitatem Suam genibus flexis Collegarum nomine dixit: *Conficiemus*: Statimque ſurgens adſtantes Solio propriores adhibuit Teſtes conſuetis verbis: *Vobis Teſtibus*: ita iſte quoque Conſiſtorialis Conventus, qui magnæ voluptati Sanctiſſimo Patri fuit, ſolutus eſt.

Inſtrumenti a Protonotariis in Cauſa B. Camilli confecti exemplar hic accipito tranſcriptum.

Inſtrumentum a Decano Protonotariorum rogatum pro ſecundo ſemipublico Conſiſtorio.

IN NOMINE DOMINI AMEN.

ANno reparatæ ſalutis Milleſimo Septingenteſimo Quadrageſimo ſexto Indictione nona, Pontificatus autem Sanctiſſimi Domini Noſtri BENEDICTI Divina Providentia PAPÆ XIV. Anno Sexto, die x. Junii Feria ſexta. Idem Sanctiſſimus Dominus pro habendis excipiendiſque ſuffragiis Eminentiſſimorum S. R. E. Cardinalium, necnon Reverendiſſimorum Patriarcharum, Archiepiſcoporum & Epiſcoporum, in Cauſa peragendæ Canonizationis beati Camilli de Lellis Ordinis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis Fundatoris, ſemipublicum (juxta ſuorum Prædeceſſorum morem) Conſiſtorium habuit in Aula, quæ loco Ducalis eſt in Quirinali Palatio.

Sanctiſſimus Pater ſacris Veſtibus indutus, ac ſimplici Mitra redimitus ex Aula, quæ Paramentorum dicitur, inter duos antiquiores Diaconos Cardinales Carolum nempe Marini, & Alexandrum Albani Papali Cruce ſolitoque præeunte comitatu prodiit in eandem Ducalem Aulam, ibique congregatis Patribus prius Papali benedictione de more elargita, Sedem deinde conſcendit & Conſiſtorialis Actionis facturus initium, paucis diſertiſque verbis, ab ampliſſimo Purpuratorum Senatu, & ſacro Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum Conſeſſu, quæ de prælaudato Camillo de Lellis Sanctorum Faſtis adſcribendo, ut tutius ipſe tanto operi ſupremam manum admovere poſſet, eorum conſilia & ſententiæ forent, exquiſivit.

Tunc Eminentiſſimus Carafa Epiſcopus Albanenſis inter præſentes Eminentiſſimos Cardinales antiquior, Sanctitatis Suæ votis obtemperans, primus judicium ſuum protulit; & Sanctiſſimum Dominum, ut quam citius eidem beato Camillo, ſicuti & eximia ejus merita & Fidelium pietas expoſtulabant, Sanctorum cultus & honores decernerentur, humiliter exoravit.

In eodem penitus ſenſu ſteterunt ſuis poſthac delatis non minus ſententiis quam precibus ceteri, qui intererant Eminentiſſimi Cardinales, nempe.

Franciſcus Tituli S. Mariæ Tranſtyberim S. R. E. Presbyter Cardinalis Burgheſius.

Antonius Xaverius Tit. S. Stephani in Monte Cælio S. R. E. Presbyter Cardinalis de Gentilibus.

Fr. Joannes Antonius Tit. SS. Silveſtri & Martini in Montibus S. R. E. Presbyter Cardinalis Guadagni.

Trojanus Tit. S. Cæciliæ S. R. E. Presbyter Cardinalis de Aquaviva.

Dominicus Tit. SS. XII. Apoſtolorum S. R. E. Presbyter Cardinalis Riviera.

Joannes Baptiſta Tit. S. Mariæ Angelorum S. R. E. Presbyter Cardinalis Spinola.

Raynerius Tit. S. Sabinæ S. R. E. Presbyter Cardinalis de Ilcio.

Dominicus Tit. S. Bernardi S. R. E. Presbyter Cardinalis Paſſionei.

Fr. Joachimus Tit. SS. Quatuor Coronatorum S. R. E. Presbyter Cardinalis Portocarrero.

Camillus Tit. SS. Joannis & Pauli S. R. E. Presbyter Cardinalis Paulutius.

Carolus Albertus Guidobonus Tit. S. Mariæ de Pace S. R. E. Presbyter Cardinalis Cavalchinus.

Fridericus Tit. S. Pancratii S. R. E. Presbyter Cardinalis Lantes.

Franciſcus Tit. S. Mariæ de Populo S. R. E. Presbyter Cardinalis Riccius.

Antonius Tit. S. Silveſtri in Capite S. R. E. Presbyter Cardinalis Rufus.

D. Fortunatus Tit. S. Matthæi in Merulana S. R. E. Presbyter Cardinalis Tamburinus.

D. Joachimus Tit. S. Crucis in Hieruſalem S. R. E. Presbyter Cardinalis Beſutius.

Carolus S. Mariæ in Via Lata Diaconus S. R. E. Cardinalis Marini.

Alexander S. Mariæ ad Martyres Diaconus S. R. E. Cardinalis Albanus.

Nereus S. Euſtachii Diaconus S. R. E. Cardinalis Corſinus.

Agapitus S. Agathæ in Suburra Diaconus S. R. E. Cardinalis Moſca.

Carolus Maria S. Mariæ in Porticu Diaconus S. R. E. Cardinalis Sacripantes.

Marius SS. Coſmæ & Damiani Diaconus S. R. E. Cardinalis Bolognettus.

Proſper S. Georgii in Velabro Diaconus S. R. E. Cardinalis Columna de Sciarra.

Alexander S. Mariæ in Aquiro Diaconus S. R. E. Cardinalis Tanarius.

Hieronymus S. Adriani Diaconus S. R. E. Cardinalis Bardi.

Dominicus SS. Viti & Modeſti Diaconus S. R. E. Cardinalis Urſinus.

Eminentiſſimorum Cardinalium ſuffragiis expletis, Sanctiſſimus Pater Reverendiſſimorum Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, tam Aſſiſtentium Pontificio Solio, quam non Aſſiſtentium ſententias excepit, quorum omnes (initio a Patriarchis deſumpto) unanimi voto, demiſſiſque precibus Sanctitatem Suam, ut beatum Camillum de Lellis inter Sanctos connumerare dignaretur, enixe rogaverunt. Videlicet.

Mundillus Urſinus Patriarcha Conſtantinopolitanus.

Antonius Maria Pallavicinus Patriarcha Antiochenus.

Thomas Cervini Patriarcha Hieroſolymitanus.

Gabriel Eva Archiepiſcopus Cypri Syrus, patria prius, deinde latina lingua ſuffragium emiſit.

Alexander Borgia Archiepiſcopus Firmanus.

Joſeph Maria Ferronus Archiepiſcopus Damaſcenus.

Michael Palma Archiepiſcopus Theatinus.

Stanislaus Poliaſtri Archiepiſcopus Roſſanenſis.

Ferdinandus Maria de Rubeis Archiepiſcopus Tarſenſis.

Joannes Andreas Tria Archiepiſcopus Tyri.

Michael Maria Vincentini Archiepiſcopus Theodoſiæ.

Simon Gritti Archiepiſcopus Tyanen.

Joſephus Rufus Archiepiſcopus Capuanus.

Nicolaus Carafa Archiepiſcopus Philippenſis.

D. Ferdinandus Romualdus Guiccioli Archiepiſcopus Ravennaten.

Felix Solatius Archiepiſcopus Thebarum.

Antonius Fonſeca Epiſcopus Æſinus.

Nicolaus Michael Abbati Epiſcopus Scyllacii.

Nicolaus Xaverius Santamaria Epiſcopus Cyrenen.

Bernardus Antonius Pizzella Epiſcopus Conſtantien.

Fr. Paulus Alperan de Buſſan Epiſcopus Meliten.

Alexander de Abbatibus Epiſcopus Viterbien. & Tuſcanen.

Ludovicus Antonius Valdina, olim Cremona Epiſcopus Hermopolitanus.

Fabricius Borgia Epiſcopus Ferentinus.

Nicolaus Spinelli Epiſcopus Averſanus.

Hippolytus e Rubeis Epiſcopus Senogallien.

D. Paulus Thomas Marana Epiſcopus Aſculanus.

Fr.

Fr. Silveſter Merani Epiſcopus Porphyrienſis.
Nicolaus Mancinforti Epiſcopus Anconitanus.
Antonius Cantoni Epiſcopus Faventinus.
Paulus Bonaviſa Epiſcopus Spoletinus.
Cæſar Bonajuti Epiſcopus Pharen.
Marius Maffei Epiſcopus Fulginas.
Guido Urſellus Epiſcopus Cæſenæ.
Leo Lucas Vita Epiſcopus Oppiden.
Ægidius Antoninus Iſabelli Epiſcopus Alliphanus.
Joannes Antonius Bachetoni Epiſcopus Anagninus.
Franciſcus Antonius Spadea Epiſcopus Aquinas & Fregellarum.
Joſeph Schirò Archiepiſcopus Dyrrhachinus, patrio prius, deinde latino idiomate ſuffragium emiſit.
Sergius Alexandri Armenus Archiepiſcopus Cæſareæ Cappadociæ, patrio prius, deinde latino idiomate ſuffragium emiſit.
Stephanus Aſſemanus Archiepiſcopus Apameæ.
Bernardinus Vari Epiſcopus Civitatis Caſtellanæ.
Joannes Innocentius Epiſcopus Fagaraſienſis, patrio prius, deinde latino idiomate ſuffragium emiſit.
Pompejus Compagnoni Epiſcopus Auximanus & Cingulan.
Jacobus Philippus Conſoli Epiſcopus Amerinus.
Joſephus Coppola Epiſcopus Aquilanus.
Joſeph de Rubeis Epiſcopus Venafranus.
Hieronymus Lorenzi Epiſcopus Acerren.
Joannes Franciſcus Cavallini Epiſcopus Alatrinus.
Nicolaus Cioffi Epiſcopus Soranus.
Joannes Antonius Caſtelli Epiſcopus Catharenſis.
Nicolaus Maria Calcagnini Epiſcopus Civitatis Ducalis.

Verum cum Summus Pontifex omnium convocatorum Patrum ſuffragia eo concorditer collimare percepiſſet quo & vota ſua ferebantur, ad ſolemnem beati Camilli de Lellis Canonizationem quam primum, & in die ab ipſa opportune indicenda paucis, & luculenter ſe deventurum eiſdem ſignificavit, & Actioni finem impoſuit.

Sed antequam e ſede conſurgeret, & ſuffragatorum Patrum Conventum dimitteret; Procurator Generalis Reverendæ Cameræ Apoſtolicæ Nos Protonotarios Conſiſtorio intereſſentes rogavit, ut ad perpetuam rei memoriam de omnibus in eodem Conſiſtorio tam a Sanctiſſimo Patre, quam ab Eminentiſſimus Cardinalibus, nec non a Reverendiſſimis Patriarchis, Archiepiſcopis & Epiſcopis præhabitis in Cauſa Canonizationis beati Camilli de Lellis, unum vel plura, publicum ſeu publica, Inſtrumentum vel Inſtrumenta conficeremus.

Cui propterea Ego Franciſcus Maria Protonotarius Riccardi Protonotariorum Collegii Decanus ejuſdem Collegii nomine reſpondi: *Conficiemus*: Et Sanctiſſimi Domini Noſtri Familiares, & præſertim DD. Paulum Zani Bononienſem, & Joſephum Mariam Puoti Neapolitanum, ab imimo Sanctitatis Suæ Cubiculo ad hoc ſpecialiter vocatos, habitos atque rogatos, in Teſtes adhibui his verbis: *Vobis Teſtibus*.

Acta ſunt hæc in Quirinali Palatio, die, menſe, & anno, quibus ſupra.

In quorum omnium fidem Nos Protonotarii Apoſtolici de numero Participantium requiſiti & rogati præſens hoc Inſtrumentum confecimus, ſubſcripſimus & publicavimus, ſolitoque Collegii Noſtri Sigillo muniri, & in noſtro Archivio ad futuram Poſterorum memoriam Secretario noſtro perdiligenter cuſtodiri & ſubſcribi mandavimus. Actum ubi ſupra, præſentibus quibus ſupra Teſtibus ad præmiſſa vocatis, habitis atque rogatis.

Ita eſt Franciſcus Maria Protonotarius Riccardi Decanus.

Loco † Signi.

Franciſcus Dominicus Clementi ejuſdem Collegii Secret.

Sequuntur ſuffragia eorum, qui aliquo impedimento detenti, ſacro huic non adſuere Conſeſſui.

THOMAS Epiſcopus Oſtienſis & Veliternenſis Sacri Collegii Decanus, Vice-Cancellarius Cardinalis Rufus.

UBi primum beatus Camillus de Lellis, dextera Domini faciente virtutem, e fluminibus Babylonis emerſit, novus homo omnis juſtitiæ Fonti conſtanter adhæſit, prioris ævi lapſus diuturnis cruciamentis lacrymiſque vindicavit, & omnium in eo illuxerunt documenta virtutum. Ab ipſius eximia in Deum charitate gliſcens altera in animarum ſalutem flamma, in Xenodochiis robuſtior evaſit. Intra horum tamen ſepta contineri ſpiritus ardor non valens, dilatavit Camilli greſſus; qui proinde in procurando ſpirituali potiſſimum Proximorum bono jam tarda molimina neſciens, duabus quaſi aſſumptis alis, excelſa nimirum fide & alta humilitate, in aliorum etiam ubicunque decumbentium, pauperum in primis miniſteria involavit: Nullibi, aut ullo deterritus labore, aut fœdiore ſpectaculo, aut quantumvis peſtilenti morbo, ceſſavit aliquandiu; ſed præſto miſeris ſemper erat, advigilabatque, tamquam ei, qui dignatur Infirmus in Infirmis eſſe: Hos propterea Dominos, & Chriſtos ſuos vocabat, imo ab his ipſis, velut ab offenſo a ſe Numine, peccatorum ſuorum veniam poſtulabat. Ne vero tantæ virtuti ſui ſimiles victimæ defuturæ aliquando eſſent, Religioſiſſimam Familiam inſtituit, obſtrinxitque novo charitatis voto. Hunc profecto miſericordiæ Virum, qui fideliter Altiſſimo reddidit omnia vota ſua, vireſque omnes, & vitam perenni heroicarum virtutum exercitatione exhauſit, aſſertum Cælo eſſe, Cælum etiam ipſum admirandis editis ſupra naturam ſignis demonſtravit. Gloriæ igitur Omnipotentis Dei, & univerſi Fidelium Cœtus utilitati cenſeo apprime conducere, cæleſtes Camillo in terris honores a SANCTITATE VESTRA, jam per Beatificationem indultos ab eadem per ſolemnem ipſius Canonizationem definitive decerni.

ANNIBAL Epiſcopus Portuenſis Cardinalis Albanus S. Clementis nuncupatus.

IN beato Camillo de Lellis Theatinæ Diœceſis & Neapolitani Regni ornamento, BEATISSIME PATER, illæ omnes dotes animi atque præclara ornamenta eluxerunt, quæ Deus Optimus Maximus peculiaris ſuæ providentiæ ac ſupernæ largitatis beneficio iis impertiri ſolet, quos ad magna evocat. His Camillus proludens, naviter averſatus vitia, quibus adoleſcens fœdatus fuerat, viribus totis in chriſtianam perfectionem incubuit. Jam tum a converſionis exordio rudimentum conſummatæ virtutis præbuit, quæ adeo in dies eſt aucta, ut Sanctus ipſe aliorum etiam ſalutem cum magno multorum bono avidiſſime ac ſtudioſiſſime procuraverit. Ab ſe inſtituta utiliſſima Eccleſiæ toti Religioſorum Clericorum Familia, quæ ægrotantibus & morientibus ſpiritualia auxilia opemque opportune præſtat, flagrantiſſimam ipſius charitatem magis magiſque commendat. Tot alia eximia opera & egregia facta, quibus dum viveret, Camillus Dei gloriam provexit, longe lateque illuſtriorem ipſum efficiunt. Quoniam vero pluribus etiam apertis & comprobatis Apoſtolicæ Sedis judicio miraculis heroicam tanti Viri ſanctitatem Deus palam facere dignatus eſt, æquum juſtumque cenſeo, ejus nomine glorioſos Sanctorum Faſtos augeri: ut Orthodoxa Eccleſia ampliore cumulata decore, novum apud Deum Patronum habeat, & ritu ſacro pro meritis colat.

VINCENTIUS Epiſcopus Præneſtinus Cardinalis Petra Major Pœnitentiarius.

SI heroicarum virtutum ornamenta vehemenſque inprimis erga Deum & Proximum amor ac ſtudium præclara ſunt ſanctitatis eximiæ argumenta, uti ſunt revera, non eſt cur quiſquam dubitet, quin bea-

beatus Camillus de Lellis merito Sanctorum Albo ſit adſcribendus. Nam poſteaquam ope *dexteræ excelſi* e liberiori vitæ Inſtituto in bonam ſe frugem recedit, aſſiduæ orationi, humilitati, ſingulari patientiæ, Infirmorum ſaluti procurandæ, omnibuſque pietatis operibus ſe conſecravit. Sed cum zelo ſalutis animarum flagraret, videretque ab aliis Patriarchis religioſorum Ordinum vitæ integræ, ſanctèque ducendæ ſatis eſſe proſpectum, novum Inſtitutum, conſilio ſancti Philippi Nerii, quo præceptore uti ſolebat, in Eccleſiam introduxit, cujus Alumnis hoc onus incumberet, ut Infirmis miniſtrarent, extremoque vitæ diſcrimine laborantibus præſto eſſent, curarentque hortatu, conſilio, continuaque opera, ut ne pereant, ſed habeant vitam æternam. Quare Virum optimum ſanctimoniæ miraculorumque gloria fulgentem judico decorari iis honoribus oportere, quibus a nobis qui ſunt ab Eccleſia declarati, Sancti coluntur.

JOSEPH Epiſcopus Tuſculanus Cardinalis Accorambonus.

EXimia beati Camilli humilitas, qua cum bene de omnibus mereretur, de ſe dumtaxat abjectè ſentiebat: Singulariſque in Proximos charitas, quam omnibus omnia factus, ut omnes Chriſto lucrifaceret, cum ferventiſſimo amore Dei copulavit, ampliſſimum ſane præbent ejuſdem ſanctitatis teſtimonium.
Cum igitur D. O. M. ejuſdem, qua in Cælis fruitur, gloriam multis teſtari miraculis non deſtiterit, in divini cultus incrementum, Eccleſiæ decus atque Ordinis Miniſtrantium Infirmis a B. Camillo inſtituti profectum verſurum fore cenſeo, ſi Sanctorum Faſtis adſcribatur.

VINCENTIUS Epiſcopus Sabinenſis Cardinalis Bichius.

BEatus Camillus de Lellis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis Fundator eximio Proximi amore flagrans, nec ſatis de ſuo tantum opere factus in aſſiſtendis & ſerviendis pauperibus infirmis, & moribundis, peſtifera etiam lue infectis, cum ſolus pluribus congruum officium præbere non valeret, cogitavit de nova erigenda Congregatione Virorum ad hæc pia opera explenda, Divinoque fretus auxilio, nec non ſanctiſſimi Crucifixi voce imperatus: *Inceptum opus proſequere!* Novam Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis Religionem fundavit, cujus Inſtituti præcipua promiſſio & obligatio eſt: *Perpetuo ſervire Pauperibus Infirmis, quos etiam peſtis inceſſerit*; qua in nova, & Deo inſpirante a ſe inſtituta Religione vitam admirabili ſanctitate traduxit, & ſanctiſſimo concluſit exitu, pluribus miraculis poſt mortem ad ejus interceſſionem patratis illuſtratam. Quantum huic eximii amoris erga Proximum Inventori & Propagatori debeant Pauperes, Infirmi & Moribundi oculata teſtis eſt Urbs ipſa Roma, quæ primitias, media, beatumque finem tanti Servi Dei gloriatur aſpexiſſe, continuaque beneficentia & utilitate fruitur Inſtituti: Verendum propterea non eſt per ſanctam vitam obtinuiſſe Camillum Eccleſiæ triumphantis conſortium, per miracula exinde patrata tribuendum Illi videtur in Eccleſia militanti ſanctitatis honorum faſtigium.

NICOLAUS MARIA Tit. S. Petri ad Vincula Presbyter Cardinalis Lercarius.

DIvinæ profecto providentiæ conſentaneum eſt, ut qui pro gloria Dei & hominum utilitate in vinea Domini adeo laboravit, ſicuti ampliſſima in Cælis præmia recepit, ita in terris debitum cultum adipiſcatur. Mirabilis ſane fuit lux illa de Cælo circumfulſa, qua B. Camillus de Lellis ab anteactæ vitæ ignorantiis ad meliorem frugem vocatus inter Electos deſignatus fuit; mirabilis ejus vivendi ratio, & mirabilius ejus apud Deum patrocinium, quod non modo pro medendis corporibus, ſed pro animabus Fidelium ſanandis ut firmius permaneat, ſacræ Canonizationis honoribus debitus ei cultus augendus erit.

SYLVIUS Tit. S. Priſcæ Presbyter Cardinalis Valenti.

BEati Camilli de Lellis Clericorum Infirmis Miniſtrantium Parentis exemplo diſcent. Populi de myſtica eorum ſalute numquam deſperare, magnitudinem miſerationum Dei agnoſcentes, qui ut olim Paulum in Eccleſiæ primordiis, ſic eum noſtris temporibus a ſeculi fraude abſtractum, gratiæ ſuæ dono ad incolumem vitam revocavit. Sic enim Mundo crucifixus eximium ſe præbuit Crucis ſectatorum, novum reſovens gaudium, quo divinus Paſtor de inventa ove ſupra nonagintanovem Evangelica veritate nobis traditur mirum in modum cumulatus. Quam ſapienter igitur SANCTITAS VESTRA Virum pœnitentia conſpicuum ſolemni hac celebritate Chriſtifidelibus, qui a recta vivendi ratione deſciverant, Patronum, apud miſericordiarum Patrem inſtituit, ut probe ſciant aditum cæleſtis gloriæ continenter reſerari, quoties eorum corda ſupernorum beneficiorum virtuti pateant atque incremento.

RAPHAEL COSIMUS Tit. S. Marcelli Presbyter Cardinalis de Hieronymis.

BEATISSIME PATER. Beatus Camillus de Lellis duro admodum initio uſus eſt adoleſcentiæ, & laxiorem vivendi rationem a principio inivit; at cum primum divina operante virtute aggreſſus eſt revocare ſe & compeſcere, magnæ profecto ſanctitatis exhibere ſpecimen cœpit. Totus igitur ad Deum converſus, & poſtquam variis pietatis operibus ſe exercuerat, Clericali inſuper militiæ addictus, ac Sacerdotio inſignitus, illam præ ceteris vivendi rationem aſſumſit, qua animarum ſimul & corporum ſaluti proſpiceret, fidelibuſque ægrotantibus uſque ad ſupremum vitæ ſpiritum ſpiritualia ſuppeterent auxilia. Id ipſe per ſe, & alios quod interim ejuſdem Inſtituti Socios aſſumſerat, charitate in dies ferventiori in Urbe continuavit. Illius merita, & novum ejus Ordinis Inſtitutum, quam Deus accepto tulerit, ſigna edocent, quæ dum in carne mortali viveret, & poſtquam de præſenti ſeculo eſt aſſumptus, omnipotens Dominus ad illius invocationem dignatus eſt operari. Glorificandum igitur eum cenſeo a SANCTITATE VESTRA, & debitis præconiis venerandum in terris, ſicut Dominus per ſuam gratiam clarificavit in Cælis.

CAROLUS Tit. S. Mariæ de Ara-Cæli Presbyter Cardinalis Calcagninus.

BUclanici quod oppidum eſt Theatinæ Diœceſis in Regno Neapolitano ortum habuit B. Camillus de Lellis; ejus mater gravida ſibi viſa eſt Puerum peperiſſe geſtantem Crucem in pectore, quem ut Ducem ſequebatur magna turba Puerorum eadem Cruce condecorata. Quæ viſio certe præludium fuit illius immenſæ charitatis, quam tempore ſuæ vitæ erga Infirmos exequi debebat. Quæ charitas ut ſemper perduratura eſſet, nova prole Eccleſiam fœcundavit Virorum Infirmis præclaro animarum profectu inſervientium; tota Italia ejus amorem experta eſt, ſed præcipue Roma dum diriſſima graſſabatur peſtis, qua aliquot hominum millia conſumpta ſunt; ipſe eo morbo laborantes continuo inviſens, paterno reficiebat affectu, & Eccleſiæ Sacramenta propriis manibus adminiſtrans mirum in modum ſolabatur. Orationis cultor fuit aſſiduus, humilitatis eximius profeſſor ceterarumque virtutum inſignis amator, ut ex Decreto felic. record. Benedict. XIII. conſtare de Camilli virtutibus in gradu heroico declaratum eſt: In quarum teſtimonium adjecit Deus præclara miracula, a quibus permota SANCTITAS VESTRA illum in Beatorum numerum retulit; & quia virtus Divina ejus ſanctitatem aliis miraculis confirmavit poſt Beatificationem, ſic jure merito adſcribendum arbitror cœtui Sanctorum, & in Cælo Regnantium colendum proponi cunctis Chriſtifidelibus, ut ſit illius in exemplar & patrocinium.

PHILIPPUS MARIA Tit. S. Agnetis extra Mœnia Presbyter Cardinalis de Montibus.

OPus dexteræ Excelſi nobis admirandum proponitur in B. Camillo de Lellis. Hic a laxiori perditionis via revocatus, quam in juvenili ætate calcaverat, arctam mandatorum Dei ſemitam quæ ducit ad vitam, arripuit, progreſſus eſt, ac feliciter conſummavit. Nullis unquam laboribus pro ſua ac Proximorum ſalute fatigatus in Noſocomiis, etiam poſthabito vitæ mortalis diſcrimine, ædibus privatis, imo & viis publicis videbatur ægrotantium vel mulcere angores, vel ulcera manibus attrectare, ac in extremo agone conſtitutos ſpiritualibus ſubſidiis adjuvare, nova inſtructa ſub ſalutifero Crucis ſigno Religioſorum familia, quæ ſolemni voto mancipata hiſce muneribus ad ægrotorum ſolatium obeundis incumberet. Quamobrem cenſeo B. Camillum, qui charitate dirigente introivit in potentias Domini, Sanctorum Faſtis per SANCTITATEM VESTRAM tandem eſſe adſcribendum, ut laudes ejus nuntiet Eccleſia, ſciantque fideles Populi in eo ſitum eſſe calamitatum præſidium expreſſamque ardentiſſimæ charitatis imaginem.

HIERONYMUS S. Angeli in Foro Piſcium Diaconus Cardinalis Columna.

QUoties mihi Beati Camilli de Lellis memoria ſuccurrit, BEATISSIME PATER, toties mecum cogitatione repeto virum illum, qui Davidico teſtimonio Beatus eſt appellatus, quod intelligeret *ſuper Egenum & pauperem*. Egeni ſane & Pauperes ii ſunt, quos premit ultima imminentis mortis ægritudo, & in *Domum æternitatis* jam jam ituros vexat præteritorum memoria, & futurorum metus anceps, ac dubius exitus. Super hos intellexit Camilli de Lellis charitas, non quærens quæ ſua ſunt, ſed quæ Jeſu Chriſti, incredibiles labores ultro ſuſcipiens, quo & ægrorum corpora ſubſidiis opportune recrearet, & animos purgaret a vitiis, dignisque chriſtiano nomine virtutibus informaret. In hac ſanctiſſima charitatis militia optimum hunc Virum non militem tantummodo ſtrenuum, ſed ut Iſaiæ verbis utar, *Ducem* ac *Præceptorem Gentibus* indulſit Deus, ut novo excitato religioſo Ordine, inſurgeret ad defendendos *Egenos ac Pauperes*, quibus in hora exitus ſui colluctatio eſt adverſus *ſpiritualia nequitiæ Mundi Rectores, ac Tenebrarum Principes*. Exemplo atque Inſtitutis ſuis B. Camillus perfecit, ne deeſſent in Dei Eccleſia, qui Chriſtifideles in extremo agone conſtitutos docerent, *ſumere ſcutum Fidei, in quo poſſent ignea tela nequiſſimi extinguere*. Quapropter beatum hunc Virum de univerſa Dei Eccleſia optime meritum, charitate ac miſericordia inſignem, novi Religioſi Ordinis inſtitutione celeberrimum, Sanctorum cultu digniſſimum cenſeo, ut qui Romæ, dum olim peſtilentia crudeliſſima Urbs hæc Orbis Princeps laboraret, tanta tamque inclyta virtutum omnium documenta præſtitit, eadem in Urbe meritos laboribus ſuis honores aſſequatur.

Fr. ANTONIUS Camarda Epiſcopus Reatinus Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER, Oſtendit Deus divitias gloriæ ſuæ in vaſa miſericordiæ, cum B. Camillum de Lellis a via iniquitatis amovit; & per viam juſtificationum ſuarum deduxit, atque exercuit in mirabilibus ſuis, ipſum aſſumendo ad maximum charitatis opus exercendum in Infirmorum adminiſtratione, in qua revera Infirmus cum infirmantibus effectus, valde placuit ei, qui Electos ſuos vocaturus ad gloriam, dicturus eſt illis: Infirmus eram, & viſitaſtis me; maxime dignus eſt igitur, ut a SANCTITATE VESTRA inter illos ſolemniter connumeretur, qui in die retributionis audient vocem benedictionis Filii Dei: Venite benedicti Patris mei, poſſidete paratum vobis Regnum a conſtitutione Mundi.

NICOLAUS Simoni Epiſcopus Marcianen. Aſſiſtens.

CAmillus de Lellis Excelſi dextera mutatus induit loricam fidei & charitatis, quam nunquam deinde exuit ad mortem uſque. Pauperum ac languentium turmæ ſemper immixtus ſeſe demiſit ad omne genus officioſæ ac operoſæ pietatis, Os ſuum quod ſapientiæ aperuit, inquinamento & ſordibus admovere non refugit. Nauſeam tamen, quam non horruit, abunde compenſatam certo nobis perſuademus torrente voluptatis, quæ uti lætificat civitatem Dei regnantem in Cælis, ita lætificabit militantem in terris, ſi illi Apoſtolica auctoritate cæleſtes honores decernantur.

Fr. PLACIDUS Pezzancheri Epiſcopus Tiburtinus Aſſiſtens.

BEatus Camillus de Lellis, etſi aliquandiu a recto tramite adhuc Juvenis aberravit; poſtea tamen vigeſimo quinto ætatis ſuæ anno deductus in ſemitam mandatorum Domini, emendato quod olim peccaverat, poſterioribuſque virtutibus abunde compenſato, ſublimiſſimum Evangelicæ perfectionis attigit gradum; & factus Sacerdos urgente eum charitate Chriſti, in curanda omni modo Proximi ſalute totus fuit, atque Ordinem Religioſum inſtituit, cujus præcipuum munus eſt, illis, qui in extrema lucta verſantur, opitulari, ut piam chriſtianamque oppetant mortem. Porro cum crebris ante & poſt mortem hic Beatus claruerit, atque in dies clareat miraculis, jure & merito in Sanctorum Confeſſorum numerum referendus videtur.

MARCUS ANTONIUS Amalphitanus Epiſcopus Ortonen. & Camplen. Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER, Admirabilis Deus, qui dives eſt in miſericordia, beatum Camillum de Lellis Fundatorem Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis ſingulari providentiæ ſuæ beneficio a laxiori vivendi ratione revocavit, vitæque ſanctimonia perlucere fecit: Audita enim interius voce Domini invitantis, Crucem tollens, abnegavit nedum ſua, verum etiam ſeipſum, & ſequutus eſt Dominum; ſicque ubi abundavit malitia, ſuperabundavit & gratia. In eo charitas erga Deum, quæ eſt virtutum Regina, principem habuit locum; verum quia qui Deum diligit, & Proximum diligere debet, ut nedum corporis, ſed æternam Proximorum ſalutem permaxime curaret, nullis laboribus nulliſque pepercit periculis. Promptus animus ad ardua quæque & abjecta pro utilitate Proximi ſuſcipienda, ac invicta in laboribus patientia. In bello cum humani generis hoſte & ſecum ipſo gerendo, fortitudo inexpugnabilis. Admirabili ſolertia ac tolerantia uſus eſt, ut omnes Chriſto lucrifaceret; unde ſpeciali Dei inſtinctu Religioſorum hominum Congregationem inſtituit, addito tribus votis quarto ſolemni inſerviendi Infirmis omnibus, etiam peſte infectis, eiſque ſpiritualium opem ferre, eo præſertim tempore, quo in mortis agone pugnam cum antiquo ſerpente ſuſtinere debent, quæ omnia ipſe mirum in modum raro exemplo explevit. Prophetiæ dono fuit illuſtris, & in animorum ſenſibus penetrandis, æque ac ſanctus Philippus Nerius, cujus nutu pendebat, & conſilio regebatur, mirifice enituit. Angelici Spiritus ad ipſius obſequia ſæpiſſime deſcenderunt, eumque dum in maximo vitæ periculo verſaretur, non ſemel incolumem reddidere. Cumque Deus iis aliiſque prodigiis innumeris, ac inſignibus beneficiis Servum ſuum in vita & poſt obitum mirificaverit, dignus propterea eſt, ut in Sanctorum Confeſſorum numero adſcribatur, ſi SANCTITATI VESTRÆ videbitur.

HYACINTHUS de Silveſtris Epiſcopus Nepeſinus & Sutrinus Aſſiſtens.

BEatus Camillus de Lellis, quem (a) *nox antea præceſſit; quum primum ei dies appropinquavit, abjecit opera tenebrarum, induit arma lucis, & ſicut in die honeſte ambulavit. Signa* (b) ipſius ſanctitatis *facta ſunt ſuper nos in omni patientia, in ſignis & prodigiis & virtutibus.* Itaque, quod veteri Romanæ Eccleſiæ more jamdiu receptum, ut eorum qui ſupra ceteros homines heroicis virtutibus ſeſe extulere, ſolemni ritu memoria veluti conſervaretur; id, BEATISSIME PATER, ad majorem Dei laudem & ad chriſtianæ perfectionis incitamentum in tali tantoque Viro cenſeo ſervandum.

LUDOVICUS Savageri Epiſcopus Tempeſis.

HAbes in B. Camillo de Lellis Virum, qui Dei gratia e mundanis curis ad ſalutis ſemitam vocatus, corde contrito & humiliato ſingulare pœnitentibus evaſit exemplum, qui incredibili labore, quo pauperes levare, erigere oppreſſos, Infirmoſque juvare ſtuduit, eximiam miſericordiam patefecit; qui demum ſummo illo, quo Dei tenebatur amore, atque ardentiſſima in Proximum charitate, Virorum Ordinem inſtituit, in quibus perpetuo Deo ſervire, ſpirituali Infirmorum ſaluti occurrere, ac contagioſo morbo infectis aſſiſtere videretur: Eximium hunc Virum, BEATISSIME PATER, Angelorum quoque in terris conſuetudine clarum, atque tot tantiſque miraculis condecoratum, ſuprema auctoritate tua Sanctorum nunc Albo adſcribi optant illius amantiſſimi Filii, inſtant Principes, expectant Fideles, atque Roma finitimique ei loci volunt & clamant. Horum votis mea ſententia eſt, eſſe indulgendum.

ANTONIUS Franci Epiſcopus Craſſeti.

BEatus Camillus de Lellis Fundator Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis, miſericordiam a Deo conſecutus, ut in melius emendaret, quæ ignoranter peccaverat, ita ad aratrum manum admovit, ut numquam reſpexerit retro; ne levia quidem in poſterum peccata negligendo, & cum omnem adhibuiſſet diligentiam, ut perfectus Chriſti imitator evaderet, brevi ſe præbuit verum chriſtianæ Religionis & perfectæ charitatis exemplar: Romam tantum teſtem appello, ubi duriſſima graſſante peſte, plenis languentium Noſocomiis, Compitis, Foris morientium gemitibus reſonantibus, Camillus omnibus omnia factus, præſentiſſimo vitæ diſcrimine, ægrotos mortis faucibus eripiebat, jacentes recreabat, migranteſque ex hac vita animas ſacrificiis precibuſque Deo commendabat. Poſt innumeros tandem pro ſalute Fidelium ſuſceptos labores, meruit cum Chriſto regnare in Cælis, qui pro Chriſti amore tanta in terra paſſus fuit: Quapropter cum SANCTITATIS VESTRÆ ineluctabili Decreto Servum Dei beatum Camillum de Lellis Albo Sanctorum rite adſcribi poſſe firmum ratumque ſit, hoc ipſum fieri expedire cenſerem, ſi SANCTITATIS TUÆ nutus accedat. Et ita &c.

THOMAS ALEXIUS Roſſi Epiſcopus Aprutinus.

CUm una ſimus in Domino ſub Noſtri Sanctiſſimi Patris & Pontificis Maximi auſpiciis, omnes non diffiteor, ſine mei humillimi Epiſcopi ſententia in beati Camilli de Lellis Canonizationem afferendo concurrere.

Id unum eſt dicere; integrum eſſe virtutibus theologicis fidei (ſcire licet) Religioſiſſimi Viri, ſpei, & charitatis: Prodigiis etiam, quibus clare in Eccleſia fulget. Ut eapropter veneretur in terris, qui ad præſens, & in ævum regnat in Cælis.

Brevi me expediam. Illam etenim erga ſe male habentes mirabilem charitatem, illud laborioſiſſimum vitæ genus morientium pientiſſimi Soſpitis, & jugi labore ſingularem ſedulitatem amplexatus, ſat ſpecimina dedit in vita ſancti Spiritus chariſmata ſanctæ animæ affluenter infuſa retinuiſſe.

Dubitare igitur non debemus, quod Sanctiſſimus Pater Pontifex Maximus, & ſanctæ univerſalis Eccleſiæ Magiſter jure quoque optimo in Album Sanctorum tantum Virum adſcribere pergat, uti fere omnes humillime deprecamur.

D. INNOCENTIUS Gorgoni Epiſcopus Pinnenſis & Hadrienſis.

CUm in Sanctorum Canonizatione heroicas virtutes imitandas, cæleſti æterni Regis ſtola condecoratos venerandos, ac Dei amicos tanquam utiles apud eum interceſſores Fidelibus proponat Eccleſia, beatum Camillum de Lellis jure optimo atque merito in Sanctorum numerum ſuprema atque infallibili auctoritate tua referendum eſſe arbitror. In eo enim Fideles omnes eximium habent humilitatis, patientiæ atque mirabilis in pauperes miſericordiæ exemplar; in ipſius actis, atque in Inſtituto ab ipſo Ordine charitatem illam admirantur, qua factus omnibus omnia, omnes Chriſto enixe lucrifacere ſtuduit, & Angelorum, qua quondam uſus perhibetur in terris, conſuetudo, ac miracula, quibus in vita, poſt mortem, & noſtris quoque diebus Romæ finitimiſque locis Deus ipſum glorificavit, in Cælis cum Chriſto regnare invicte demonſtrant.

Paulo poſt, Conſiſtorium tertium ſemipublicum poſtero die Sabbati habendum Apoſtolici Curſores denuntiarunt ſingulis Eminentiſſimis DD. Cardinalibus ac Præſulibus; relicta in uniuſcujuſque Domo ſequenti Schedula.

I N T I M A T I O

Per Curſores facienda etiam Domi dimiſſa copia.

SAbbato *die 11. Junii Sanctiſſimus Dominus noſter tertium habebit ſemipublicum Conſiſtorium* hora decimatertia *in deſignata Palatii Apoſtolici Quirinalis Aula pro excipiendis ſuffragiis ab Eminentiſſimis DD. Cardinalibus, necnon Reverendiſſimis Patriarchis, Archiepiſcopis & Epiſcopis in Cauſa futuræ Canonizationis beati Petri Regalati Confeſſoris Ordinis Minorum Obſervantium S. Franciſci, eadem penitus ſervando, quæ pro conſimilibus duobus aliis Conſiſtoriis jam indicta fuere.*

Certiores itaque reddantur omnes & ſinguli Eminentiſſimi & Reverendiſſimi DD. Cardinales, necnon Reverendiſſimi DD. Patriarchæ, Archiepiſcopi & Epiſcopi in Urbe præſentes, ac Domini Protonotarii Apoſtolici, duo antiquiores Rotæ Auditores, Sacrorum Rituum Congregationis Secretarius, Promotor Fidei, & Procurator Fiſcalis Cameræ Apoſtolicæ.

De Mandato Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ.

Ignatius Reali Apoſt. Cærem. Præf.

Major fuit quam pridie & nudius quartus eorum frequentia, qui in præparatis Aulæ ſubſelliis aſſedebant: Antiſtitum enim numerus aliis ſupervenientibus quotidie augebatur. Ad eos, qui una cum Cardinalibus Sanctiſſimi adventum præſtolabantur, conſtituta hora prodiit Papa eo veſtitu ac comitatu, quo ad ſuperiora Conſiſtoria prius acceſſerat. Cum ſedens aliquantiſper quieviſſet, donec emitterentur ii, quibus locus in Aula non erat, ita dicere exorſus eſt.

VE-

(a) *Pauli ad Rom. Cap. 13. 12.* (b) *Pauli 2. ad Corinthios Cap. 12. 12.*

VENERABILES FRATRES. In præcedenti Conſiſtorio vobis expendendam propoſuimus Cauſam beati Camilli de Lellis Fundatoris Ordinis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis. Agendum eſt hodierna die de Cauſa beati Petri Regalati, qui ſane Inſtitutor appellari nequit, ſed aut Reſtaurator, aut præcipuus Miniſter, cujus opera ac labore Reformatio Ordinis Fratrum Minorum in Hiſpania ſtatuta eſt. Equidem Ordines Regulares inter ſplendidiora Eccleſiæ ornamenta recenſentur: Leges autem, quæ illis præſcribuntur, Sanctitati maxime accommodatæ & conſentaneæ judicantur; qui tamen haud permittuntur, juxta diſciplinam ab Alexandro III. Prædeceſſore noſtro conſtitutam, niſi prius ab hac Sancta Sede Apoſtolica poſt accuratiſſimum examen comprobentur. Cum tamen Regularium Ordines hominum copia, non Angelorum, conflentur, ideo non ſemel ob frequentes atque inveteratas legum ipſarum violationes factum eſt, ut Pontifices Prædeceſſores noſtri Ordines aliquos Regularium jampridem fundatos de medio tollendos duxerint, etiamſi Leges ſanctiſſimas profiterentur; plerumque vero evellere coacti fuerint zizaniam frumento admixtam, opera, ſtudioque præſtantium Sanctitate Virorum, qui remiſſos Ordines ad priſtinum ſplendorem reſtituerent, & charitatis ardorem pene extinctum rurſum accenderent, Regulares Ordines ad primum inſtitutum ac normam revocantes, quam illorum Profeſſores aliqua ex parte deſeruerant. Itaque, ſicut hæc Sancta Apoſtolica Sedes animum proclivem ſemper oſtendit, ut Fundatores Ordinum Regularium ſolemni ritu Sanctorum Catalogo adſcriberet, quod in præcedenti Conſiſtorio pluribus exemplis declaravimus, ſi tamen cumulus reliquarum virtutum ad hunc titulum ſimul adjungeretur, eandem rationem habuit pro Reſtauratoribus Ordinum Regularium, vel eorum, qui plurimum adjumenti, laboriſque contulerunt ad ſtatuendas Reformationes, non temere, & inconſulto excogitatas, ſed Romanorum Pontificum auctoritate præſcriptas, non ſolum tentatas, ſed executioni demandatas, quas poſtremo ipſi Reſtauratores non modo ſuſcipiendas aliis propoſuerunt, ſed ipſi prius exemplo ſuo integre ſervarunt, non ulla ducti ſpecie utilitatis aut humanæ gloriæ, ſed unice pro Dei gloria propaganda. Petrus de Alcantara Ordinis Minorum Reſtaurator fuit, & a Clemente IX. Prædeceſſore noſtro inter Sanctos adnumeratus. Sed antea Gregorius XV. in Canonem Sanctorum retulerat Tereſiam, quæ ſingulari cum gloria reſtauravit Ordinem Carmelitarum, quem tum Viri, tum Mulieres profitebantur. Neque ſane multum temporis præteriit, ex quo Benedictus XIII. de Nobis optime meritus, Sanctorum Catalogo nomen addidit Joannis a Cruce, qui plurimum adjuvit ſanctam Tereſiam in Reformatione Carmelitani Ordinis, quam ipſa ſuſceperat. Ex ſcriptis documentis, quæ vobis tradita fuerunt, jam clare deprehendiſtis quantum laboris atque operæ Petrus Regalatus impenderit ad conſtituendam Reformationem Ordinis Minorum, quam Apoſtolica Sedes præceperat; quo ſtudio, qua prudentia, quam magna Ordinis ſui utilitate graviſſimum hoc negotium adminiſtraverit. Satis etiam cognoviſtis morum innocentiam, quam ab adoleſcentia ad finem uſque vitæ integram conſervavit, virtutum ſumme præſtantium aſſiduam exercitationem dona ſupernaturalia, quibus a Deo cumulatus fuit, dum inter mortales ageret, pretioſam ipſius mortem, & præclara miracula, quæ ante & poſt illam contigerunt, ut ejus Sanctitas palam omnibus innoteſceret. Quare nihil aliud ſupereſt, quam ut ſententias veſtras de Canonizatione ipſius indicenda Nobis declaretis.

Poſt Sanctitatem Suam DD. Cardinales & Præſules omnes ex ordine de ejuſdem B. Petri Regalati Cauſa ſententiam dixerunt.

PETRUS ALOYSIUS Epiſcopus Albanenſis Cardinalis Carafa.

SI quis unquam in ſe compleverit, quod Jeremias dixit (*a*): *Bonum eſt Viro, cum portaverit jugum ab adoleſcentia ſua; ſedebit ſolitarius, & tacebit, quia levavit ſuper ſe;* is eſt profecto beatus Petrus Regalatus, qui aſſuetus ab infantia pietatem colere, & ſuaviſſimum divinæ legis jugum ſine ulla contradictione ſubire, *ſolitarius ſedit*, hoc eſt, ab omni rerum terrenarum ſtrepitu ſolutus, in ſeraphicam ſolitudinem ſe abdidit, atque ibidem *tacuit*; quia nempe a ſeculi perturbationibus liber, ac unius cellulæ contentus anguſtiis, ſoli rerum cæleſtium contemplationi vacabat, ac ſola Paradiſi gaudia meditabatur: Quamobrem *levavit ſuper ſe*; quatenus jugum divinæ legis geſtienti lætitia ferens, eamdem legem inſigni humilitate, heroica obedientia atque admiranda tolerantia complevit. Qui itaque jugum Domini tam bona voluntate ſuper ſe tulit, ac tanta alacritate ad ſexaginta & amplius annos ſuſtinuit, quod repromiſſam a Chriſto requiem (*b*) ſit conſecutus, a Chriſti Vicario, pluribus miraculis id exigentibus, ut decernatur quammaxime convenit.

FRANCISCUS Tit. S. Mariæ Tranſtiberim Presbyter Cardinalis Burgheſius.

PEtrus Regalatus Sacerdos Familiæ Minorum S. Franciſci, qui veterem ſeveriorem diſciplinam reſtituit inter ſuos: quique vitæ ſociam virtutem eximiam ſemper habuit; mortis autem comitem, illuſtrem gloriam famamque Sanctitatis; cuique dum viveret (ut alia prætercam) datum a Deo ſicco pede ſuper aquas incedere; cumque jam mortuus eſſet reviviſcere, apertoque Sepulchro panem porrigere mendico; dignus ipſe quidem mea ſententia eſt, quem tu, PATER BEATISSIME, nunc tandem ornes ex ejus maximis clariſſimiſque virtutibus riteque conſecratum in Divos referas. Atque ita ea de re cenſeo.

ANTONIUS XAVERIUS Tit. S. Stephani in Monte cælio Presbyter Cardinalis Gentili.

SI Chriſtianorum moribus in deterius collapſis magnum præſidium ſenſit Eccleſia Dei in beato Franciſco, non modicum certe ſubſidium habuit in beato Petro Regalato Ordinis ejuſdem S. Franciſci Reſtauratore: Nihil enim eorum, quæ miramur in Patre, deſideramus in Filio; obtinuit ipſe beatiſſimi Patriarchæ ſpiritum duplicem, quo & virtutes ejus imitaretur, & regularem diſciplinam in ſuis aſſeclis primævo ſplendori reſtitueret; & ſi juxta verba ſcripturæ, gloria Patris eſt Filius ſapiens, duplici prærogativa fulget Petrus, & quod heroicis virtutibus inſi-

(a) *Thren. cap. 3. v. 27. & 28.* (b) *Matth. cap. 11. v. 29.*

gnitus Franciſci Patris ſui auxerit gloriam, & quod eamdem Patris gloriam ſibi promeruerit in filiis ſuis, quos verbo & exemplo inſtituens Deo peperit, & quorum aliqui ab hac Sancta Sede jam diu Sanctorum Faſtis ſunt adſcripti. Quare cum ad ejus Sanctitatem comprobandam miracula etiam acceſſerint, illum digniſſimum cenſeo, qui a SANCTITATE VESTRA ſolemni pompa inter Sanctos cooptetur.

Fr. JOANNES ANTONIUS Tit. SS. Silveſtri & Martini ad Montes Presbyter Cardinalis Guadagni.

BEatum Petrum Regalatum in Sanctorum Albo merito adſcribendum plura, eaque præclara Sanctitatis argumenta ſuadent. Ab ineunte enim ætate, ut excelſum Sanctitatis ædificium erigeret, de fundamento prius cogitavit humilitatis, ac avita generis nobilitate contempta, ſolemnibuſque votis Deo nuncupatis in ſacra Minorum ſancti Franciſci Familia, tum Proximorum ſaluti, tum eorum ſubſidio, qui vinculis carnis exoluti anhelant ad Regnum filiorum Dei, ſe totum mancipavit, ut vel Ægrotos in Noſocomiis, carceris ſquallore confectos, barbarorum captivitate detentos, eleemoſynis, conſiliis, obtenta libertate ſublevaret: vel Defunctorum animas ſibi charitate conjunctas orationibus, jugibus lacrymis, jejuniis, aliiſque proprii corporis cruciatibus a piacularibus flammis expiaret. Hæc & aliæ virtutes miraculis cœlitus illuſtratæ poſtulant, BEATISSIME PATER, ut qui ſe humiliavit in terris, in terris quoque per SANCTITATEM VESTRAM exaltetur, & qui tamdiu ſeminavit in lacrymis, metat tandem in exultatione proventum, coronam ſcilicet auream expreſſam ſigno ſanctitatis & gloria honoris.

DOMINICUS Tit. SS. XII. Apoſtolorum Presbyter Cardinalis Riviera.

SIcuti Divina Providentia conſtitutum arbitror, ut iis, quorum laus eſſe debet in Eccleſia Sanctorum, poſt certum quemdam ac præfinitum diem cæleſtes in terris honores tribuantur, ita non ſine manifeſto Dei conſilio in tua tempora reſervatum puto, BEATISSIME PATER, quod tuo Decreto poſt plura ſecula de beato Petro regalato inter Sanctos referendo ſit actum. Tales enim tantæque virtutes, quibus arctioris inter Franciſci Alumnos obſervantiæ vindex in Hiſpaniis emicuit, humilitas in primis, caſtigatio corporis, abſtinentia ſingularis, altiſſima rerum divinarum contemplatio, mira in pauperes ſolicitudo, *quæ fortaſſe dixerim Petro ab Alcantara ad ejus ſectanda veſtigia magno poſtmodum fuiſſe exemplo*; præterea ſigna quamplura ac prodigia, præſertim vero nuperrime edita, demonſtrare aperte videntur, noluiſſe Deum hominis ſanctitatem diutius latere ſub modio, ſed quod poſita ſuper candelabrum luceat omnibus, qui in domo ſunt.

JOANNES BAPTISTA Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis Spinola.

BEATISSIME PATER. Beatus Petrus Regalatus puer adhuc decennis ſe Deo devovit, & in Fratrum Minorum Cœnobium ſecedens ſoli Deo famulaturus, ea omnia heroice, fortiter, perfecteque aggreſſus fuit, quibus eam, quam Deus diligentibus ſe promiſit, immarceſcibilem coronam promeruit. Ipſe enim Deus aſcenſiones in corde ſuo diſpoſuit in valle lacrymarum, in loco quem poſuit. Teſtatus propterea eſt omnipotentiæ ſuæ divitiis Servi ſui ſanctitatem; patratis ab eo inſignibus miraculis adhuc vitam agente, ſimulque poſt obitum, quibus ejus gloriam omnibus manifeſtare voluit. Nihil itaque ſupereſt niſi, ut meritiſſime per ſupremum SANCTITATI VESTRÆ judicium Sanctorum Catalogo hic Servus Dei adſcribatur.

RAYNERIUS Tit. S. Sabinæ Presbyter Cardinalis de Ilcio.

QUod olim de S. Petro Apoſtolorum Principe appoſite pronunciavit S. Bernardus, id plane de B. Petro Regalato ipſe uſurpaverim. (a) *Fidelem ille ſermonem, & omni acceptione dignum colloquium* appellavit, quo beatus Apoſtolus Chriſto Domino dixerat (b): *Ecce nos reliquimus omnia, & ſecuti ſumus te*. Fidelem & ipſe eam vocem aſſeruerim, quia B. Petrus Regalatus cum eſſet decennis Mundo, opibus ac nobili cognationi ſuæ vale dicere a matre vidua enixe flagiravit, & in patrio Franciſcanæ Familiæ Cœnobio puerulus adhuc, & impubes ſe adſcripſit, fremente humani generis hoſte, qui ut olim ſcripſit D. Hieronymus, *cernebat ſe vinci a puero, & prius ab eo calcatum fuiſſe, quam per ætatem calcare potuiſſet*. In hoc autem ſuſceptæ vitæ Inſtituto ad ſummum Evangelicæ perfectionis culmen contendens, humilitate, odio ſui, paupertatis amore, orationis Divinæque gloriæ ſtudio, ceteriſque vitæ religioſæ virtutibus adeo excelluit, ut Seraphici ſui Patriarchæ Franciſci, quam ſimillimam imaginem per omnem ætatem retulerit, & ſuo exemplo quamplura per Hiſpaniam Cœnobia ad veterem ſanctimoniam & religioſam obſervantiam revocarit.

Quanta vero & quam ſublimis B. Petri Regalati Sanctitas fuit, miracula, quibus a Deo mirificari obtinuit, abunde teſtantur, quæ tum numero, tum magnitudine a SANCTITATE VESTRA, & a Sacra Rituum Congregatione pluſquam ſatis judicata fuerunt ad ſupplendam de heroicitate virtutum alias neceſſariam probationem.

Quare in ea prorſus ſententia ſum, quod indicentur a BEATITUDINE VESTRA publici & univerſales hujuſmodi Beato honores, ut juxta Eccleſiaſtici monitum, ſapientiam ipſius enarrent Populi, & laudem ejus nunciet Eccleſia.

DOMINICUS Tit. S. Bernardi Presbyter Cardinalis Paſſioneus.

NEminem fore arbitror, BEATISSIME PATER, qui magnanimos alicujus Reipublicæ conditores debitis laudibus afficiens, pari honore proſequi nollet eos, qui eandem Rempublicam pene cadentem, ſtudio & labore fulcire contenderent. Hinc per omnem ætatem & omnium linguis celebrari fortiſſimum Eſdram accepimus, qui excelſa atque incredibili virtute corruptam legem correxit, & ſumma animi magnitudine dirutum Templum inſtauravit. Quamobrem cum Petrus Regalatus ſancti Franciſci Familiam, cui ab ineunte ætate nomen dederat in Hiſpaniarum Regnis, hominum & temporum vitio collapſam, ad veterem Inſtitutoris normam, auctoritate & exemplo revocare ſtuduerit, cenſeo, BEATISSIME PATER, adeo invictum Clauſtralis diſciplinæ Reſtitutorem, veluti Familiæ ſuæ alterum Eſdram, in Cælitum numero poſt hæc ingentia facta poſſe reponi, ut qui pro inſtauranda Fratrum ſalute in tot laboribus, vigiliis & lacrymis ſeminavit, portans nunc ante thronum Dei manipulos ſuos in Cælis, metat palmas, & agat per Te, BEATISSIME PATER; in terris de tot hoſtibus devictis cum exultatione triumphum.

SYLVIUS Tit. S. Priſcæ Presbyter Cardinalis Valenti.

REligioſa Hominum Inſtituta, quorum ſpecioſa varietate Romana præfulget Eccleſia, eo præſertim approbatione & admiratione nos provocant, quia a purioribus Evangelici præceptoris conſiliis primam atque unicam morum regulam ſibi adſciſcunt, qua ſtudia & officia adeo ſupra naturæ vires ſe extollunt, ut præcox quædam inter terrarum orbem, & Cælum ſocietas iniri & coaleſcere videatur.

Veſtigiis clariſſimorum Virorum de tanta agendi ſub-

(a) *Tract. de contempt. Mund. cap. 1.* (b) *Matth. 19.*

ſublimitate emeritorum inhærens beatus Petrus Regalatus, non ſine maximis contentionibus & laboribus labefactum jam hoc portenti genus in Hiſpania inſtauravit. Dignus ſane, BEATISSIME PATER, quod ſingulari colatur veneratione inter militaris Eccleſiæ pugiles, qui triumphali in Patria donatus eſt corona.

Fr. JOACHIMUS Tit. SS. Quatuor Coronatorum Presbyter Cardinalis Portocarrero.

EX fœcundiſſimo Seraphicæ Religionis Agro prodit en alterum, BEATISSIME PATER, Sanctitati germen beatus Petrus Regalatus. Ab ineunte hic ætate intelligens ſe in ſortem Domini vocatum, ut ſe a cupiditatibus ſeculi immaculatum cuſtodiret, in Sanctitate & juſtitia ad humilem Crucis ſequelam animum contulit, & Franciſcanæ Familiæ nomine dato, aſperrimam vivendi rationem ſibi conſtituens, tanta cordis contentione Evangelicæ perfectionis ſtadium cucurrit, ut ſanctiſſimos mores, mirabiles virtutes omnes beatiſſimi Patriarchæ Franciſci in ſe ipſo mirifice expreſſerit, & abſolutiſſimum evaſerit exemplar. Congruum eſt itaque, ut qui Sanctorum merita per virtutes & prodigia, ejus nomine patrata, tam laudabiliter adæquavit, debita a militanti Eccleſia Sanctis præmia, Veſtræ vocis Oraculo conſequatur.

CAMILLUS Tit. SS. Joannis & Pauli Presbyter Cardinalis Paulutius.

BEATISSIME PATER. Perfectam ac undique ſanctitate refulgentem vitæ rationem a beato Petro Regalato peractam mihi animo menteque recolenti, tot tantaque ejus heroicæ virtutis ſeſe offerunt argumenta, ut ipſum procul ab omni dubio Sanctorum dignum honoribus juſtiſſime exiſtimem: Verum quia non vacat ea nunc ſingillatim referre, ideo omiſſis vel maxima illa auſteritate, qua ſuum corpus continue excruciabat, vel aſſidua cæleſtium contemplatione, qua ſpiritum reficiebat, vel ſublimi illa humilitate, qua ſui contemptum in deliciis ſemper habuit, ſat eſt animum convertere ad reſtitutam Franciſcanæ Familiæ ſuo conſilio, opera atque exemplo veteris Inſtituti obſervantiam, ex quo ſane ab ipſo feliciter abſoluto opere ejus enixum in religioſis virtutibus colendis ſtudium, ejuſque vitæ ſanctitas haud obſcure depromitur. Cumque inſuper Altiſſimo placuerit anteactam ejuſdem vitam prodigiis comprobare, lubeat quæſo etiam SANCTITATIS VESTRÆ huic Beato Sanctorum Heroum cultum in terris decernere.

CAROLUS ALBERTUS Tit. S. Mariæ de Pace Presbyter Cardinalis Guidobonus Cavalchini.

ODorem ſuavitatis dederunt, BEATISSIME PATER, felices illæ dapum reliquiæ in gratiſſimos roſarum flores repente converſæ, quibus eximia Petri Regalati in Pauperes charitas fuit ab improvidis ejus obtrectatoribus mirabiliter vindicata. Sed longe melior & ſuavior Chriſti odor fuit ipſe Petrus, quum Seraphicæ Familiæ hortum a primigenio Evangelicæ perfectionis flore deficientem, tamquam lilium in dumeto fœcundiſſime germinans, perenni virtutum omnium fragrantia recreavit roboravitque. Decet jamvero, BEATISSIME PATER, ſtrenuum hunc ſeverioris religioſæ diſciplinæ Reſtauratorem communibus univerſæ Eccleſiæ laudibus celebrari, ut unuſquiſque Fidelium ejus exemplo atque præſidio fulcitus, tamquam flos terræ fructificantis Deo, vividior ſemper effloreat in ſanctificationem ſuam.

FRIDERICUS Tit. S. Pancratii Presbyter Cardinalis Lantes.

INter tot, quos ampliſſimum Hiſpaniarum Regnum, veluti uberem pietatis ſegetem, omni ævo tulit conſpicuos Sanctitate Viros, inſignem certe locum jure obtinet B. Petrus Regalatus ſtrictioris ibi diſciplinæ in Franciſcana Familia Author eximius. Quamquam enim oculatis Teſtibus, prout moris eſt, ipſius heroicæ virtutes ob temporis antiquitatem minime probari queant, floruit enim ſeculo xv. Ipſius tamen perpetua quidem ac conſtans fama Sanctitatis longe lateque per Hiſpaniam univerſam, tam dum viveret, quam poſt ejus obitum omnium ſermone hominum pervagata, ac certiſſimis fide monumentis per manus veluti tradita, longævus inſuper in eum Hiſpanorum cultus, ſigna etiam ipſius meritis a Deo ac patrata prodigia omnino efflagitare videntur, BEATISSIME PATER, illum inter Sanctos rite eſſe connumerandum.

FRANCISCUS Tit. S. Mariæ de Populo Presbyter Cardinalis Riccius.

BEATISSIME PATER. B. Petrus Regalatus conſummatiſſimæ chriſtianæ perfectionis argumenta in ipſo clauſtralis Ordinis S. Franciſci Tirocinio omnibus patefecit. De excelſo etenim miſit Dominus ignem in oſſibus ejus, & erudivit eum. Nil mirum igitur quod ipſius præclariſſimas Virtutes, Fidei, Spei & Charitatis cumulaverit Dominus tot inſignibus donis & miraculis, ipſa rerum natura famulante fideli ac prudenti Servo, qui ardentiſſimo amore & puro corde ejus auctorem toto vitæ curriculo intenſiſſime colui. Quæ cum ita ſint, tuum erit BEATISSIME PATER, Virum iſtum tantis meritis & prodigiis coruſcantem Sanctorum Faſtis adſcribere, ut novum Chriſtifidelibus ſit virtutum exemplar, qui in omnibus ſe præbuit factorem bonorum operum.

ANTONIUS Tit. S. Silveſtri in Capite Presbyter Cardinalis Rufus.

BEatus Petrus Regalati viam mandatorum Dei cucurrit, cum Dominus ab adoleſcentia dilatavit cor ejus. Viam hujuſmodi ingreſſus incepit, perfecit, conſummavitque innocenter. Impuber adhuc Franciſcanæ Familiæ nomen dedit, atque hac nova in ſemita exultavit ut gigas ad currendam perfectionis viam. Ut enim oſtenderet quod viveret ipſe, jam non ipſe, ſed viveret in eo Chriſtus Jeſus: Si quod arduum humilitatis, patientiæ, auſteritatis, flagrantiſve charitatis argumentum eſt, in ſe ipſo cumulatiſſime complevit; hancque Crucifixi imaginem jam in eo efformatam, ut in alios per imitationem transferret, & ſtudium & operam impendit, ut Seraphica regula exactiſſime ſervaretur: Quinimmo ſancti Franciſci ſpiritum æmulando, ſolitudini a florenti ætate ſe addixit, atque ſolitarii receſſus jam pridem in Ordine Minorum inſtituti extitit Promotor inſignis. Tam operoſis virtutibus ornatus ad culmen perfectionis & charitatis in Deum & Proximum pervenit, ut vel mortuus & jam ſepultus nullo mortalium moliente, ſepulchrum illico apertum eſt, & manum ſuam aperuit inopi petenti, & palmas ſuas extendit ad pauperem. In votis ergo omnium eſt, BEATISSIME PATER, ut per ſacrum & publicum cultum a Te decretum fiat in præſentis ſeculi calamitatibus omnium adjutor fortis, qui prodigium factus eſt multis.

D. FORTUNATUS Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis Tamburinus.

QUæ chriſtianarum virtutum ornamenta ſanctos Regularium Ordinum Inſtitutores clariſſimos reddidere, ea ipſa efficiunt, ut pietate inſignes homines, qui eorundem Ordinum collapſam diſciplinam reſtituerunt, celebrentur juſtiſſimis laudibus. Hos inter maxime elucet Petrus Regalati Sacerdos Profeſſus Ordinis Minorum, novus Regularis obſervantiæ apud Hiſpanos Reſtitutor, qui ejus nominis gloriam cum heroicarum virtutum laude apprime conjunxit. Nam ab ineunte ætate amore Dei uſque ad contemptum ſui flagrans elegit abjectus eſſe inter S. Franciſci Filios, ut Sancti Parentis demiſſam humilitatem ac pauperrimæ vitæ rationem imitaretur, & ſanctiſſime retineret. Quarum virtutum præſidio munitus ad eam Sanctitatem pervenit, quam Deus corona juſtitiæ donaret in Cælis; & quam ſignis ac prodigiis, quibus Servum ſuum & vivum & mortuum illuſtravit, terris illucere voluit. Nihil ergo jam reſtat

ſtat aliud, niſi ut Tu, Beatissime Pater, tanti Viri nomen in Sanctorum Catalogo deſcribi jubeas, quo tanquam veræ Sanctitatis imaginem ipſum intueamur, & pio ac debito cultu atque honore proſequamur.

D. JOACHIM Tit. S. Crucis in Jeruſalem Presbyter Cardinalis Beſutius.

CUm facere & pati fortia Sanctorum ſit; idque præſtiterit B. Petrus Regalatus non ſolum in exercenda, verum etiam in renovanda veteri illa aſperrimaque vivendi norma, quam ſuis S. Franciſcus de Aſſiſio indixerat; illamque ad integritatem ſplendoremque priſtinum innumeris difficultatibus ſuperatis, ſeu melius dixerim devoratis, revocaverit: Cumque hujus Beati heroicas virtutes Cælum ipſum miraculis conteſtatum fuerit, ego volens libenſque cæleſte per prodigia judicium pie complector, illudque Sanctitatis Vestræ quod Mundus expectat, venerabundus expoſtulo, atque ſuſcipiam.

CAROLUS S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Marinus.

QUemadmodum ardentiſſimæ illæ cæleſtium deſideriorum flammæ in beati Petri Regalati corde ſuccenſæ in adeo magnum charitatis incendium excreverunt, ut perfectiora ſemper in mente habens, indeque uſitatam licet piiſſimam Franciſcanæ Familiæ vivendi methodum parviſaciens, novum in deſerto loco Cœnobium a ſe extructum, ita initialis aſperrimi beatiſſimi Franciſci Inſtituti regidiſſimis regulis pro ſe & aſſeclis communivit, ut ipſe ibi præ ceteris aſſidua heroicarum omnium virtutum exercitatione ſupremum ſanctimoniæ culmen attigerit.

Dextera Domini in retribuendo non parcior præſto fuit, nedum enim inſigniſſimis illis prodigiis floreſcentiæ panis fragmentorum in roſas, interjecti fluminis (extenſo Pallio cymbam ſupplente) tranſvadationis, exanimiſque ejus brachii ad impartiendam egeno ſtipem, non fracto ſepulchri marmore mirabilis extenſionis; tuto altaribus inferi, & præclaro Beati nomine inſigniri poſſe indicavit.

Sed binis etiam aliis æque obſtrepentibus poſt hunc cultum miraculis a Sanctitate Vestra (æque maximo in his rebus Doctore ac Judice) late approbatis, gratiſſimum ſibi fore ſolemniorem illius cultum, Deus ipſe unicus miraculorum auctor hac ultima ſignorum voce explicavit.

Hæc autem ipſa ſuperni illius beneplaciti certitudo, juxta inconcuſſam hujus Apoſtolicæ Sedis praxim, merito de ſe ſola cauſare debet, ut eadem Sanctitas Vestra illo eodem obſequenti & libenti animo, quo ſemper illius placita exequitur, hoc etiam modo exequatur.

ALEXANDER S. Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Albanus.

INter quamplurimos, quos Cælo dedit Hiſpania celeberrimos ſanctimonia Viros, e Franciſcanorum Familia fœcunda Sanctorum Matre prodiit beatus Petrus Regalatus adhuc impuber religioſum profeſſus Inſtitutum, paupertatis amantiſſimus, & ſeverioris diſciplinæ Inſtaurator. Ejus charitas in ſodales & exteros diffuſa omnem impendit operam ad ſpiritualem cunctorum ſalutem, nec Infirmis, egenis & captivis in gravibus eorum neceſſitatibus defuit, & non modica, ut Petrus Apoſtolorum Princeps, ſed firmiſſima fretus fide, eximiam virtutem elementis ipſis teſtantibus, ſæpius aquas ſicco pede trajecit. Quam igitur etiam poſt beati Viri obitum Deus ſignis ac miraculis confirmavit Sanctitatem ſolemni Fidelium veneratione cenſeo jure celebrandam.

NERIUS S. Euſtachii Diaconus Cardinalis Corſinus.

TAnta fuit virtus & Sanctitas, qua præditus fuerat B. Petrus Regalatus, atque eadem tam perfectam tamque heroica & excellens, ut ejus odor poſt quatuor ferme ſeculorum intervallum perſeveraverit, ac etiamſi illa in oblivionem veniſſet, tot miraculis fuerit confirmata, ut ſane credam, Beatissime Pater, tuto poſſe procedi ad eum in Sanctorum Faſtos adſciſcendum.

AGAPITUS S. Agathæ Gothorum Diaconus Cardinalis Moſca.

REpletum eſt gaudio os noſtrum & lingua noſtra exultatione, dum aquæ fluiditatem convertit Dominus veluti in petræ ſoliditatem, ut Petrus Regalatus Durii aquas non ſemel ad incolumitatem, ſed de more ad commoditatem ſicco pede trajiceret. Magnificavit ſane Dominus facere nobiſcum: Si enim virente Synagoga convertit petram in ſtagna aquarum, nunc ubi ſterilis peperit plurimos, atque ex Gentium vocatione Eccleſia noſtra coaluit, aquam ipſam quaſi in petram convertit Dominus, ut potentiam ſuam in Eccleſiæ decus exerendo, Servi ſui Sanctitatem conteſtaretur. Petrus ergo Regalatus, qui membrorum legem rigore pœnitentiæ devicerat, & cuncta ſenſibilia bona paupertatis amore deſpexerat, ita ivit de virtute in virtutem, & aſcenſiones in corde ſuo ita diſpoſuit, ut accedere contenderit ad Deum factorem ſuum; qui ſicuti ponit nubem aſcenſum ſuum, & ambulat ſuper pennas ventorum, ita Servo ſuo dedit ſicco veſtigio ſuper aquas incedere, aliiſque ſignis coruſcare. Hæc porro omnia, Beatissime Pater, expoſtulant, ut Petrum Regalatum inter Sanctos recenſere non dedigneris.

CAROLUS MARIA S. Mariæ in Porticu Diaconus Cardinalis Sacripantes.

BEatus Petrus Regalatus, qui ſuam animam odit in hoc mundo, ut in vitam æternam cuſtodiret illam, tanto æſtuavit charitatis ardore erga Proximos, ut in Pauperibus ſublevandis, Infirmis reficiendis, Peccatoribus ad pœnitentiam revocandis manus Dei cum illo eſſet, per quam miracula non defuere, quæ Viri Sanctitatem & cum Chriſto conſuetudinem teſtarentur. Humilitatis, pœnitentiæ, ac innocentiæ ceterarumque virtutum omnium eximium exemplar pro ſeveriori ſui Ordinis diſciplina ſtrenue decertavit, & totam Eccleſiam ſuis meritis exornavit. Jure igitur Sanctorum Faſtis adſcribendum cenſeo Seraphicum Virum, qui nobis glorioſa veſtigia imitanda reliquit.

MARIUS SS. Coſmæ & Damiani Diaconus Cardinalis Bolognettus.

SIcut lilium inter ſpinas ſervatur, ita Petrus Regalatus inter anguſta paupertatis confinia & rigidas pœnitentiæ leges innocentiæ candorem cuſtodivit. Dignus propterea factus eſt, ut qui cuncta temporalia bona paupertate deſpexerat, & ſenſuum illecebras pœnitentia devicerat, omnia ſub ejus pedibus ſubjicerentur. Hinc ut Servi ſui Sanctitatem Deus admirabili etiam ſigno conteſtaretur (a): *Convertit aquas in ſiccitatem*, ut Durium fluvium ſicco veſtigio Petrus de more trajiceret. Cum itaque virtutes virtutibus Petrus Regalatus vitam agendo cumulaverit, plurimiſque deinceps ſignis inclaruerit, nihil omnino deſideratur in Petro (b) *quod utile eſt in recipiendo Sanctificationem ejus*, quam enixis votis, Beatissime Pater, præſtolamur.

PRO-

(a) *Eccleſiaſt. cap. 39. verſ. 29.* (b) *Apoſtolus ad Hebræos cap. 12. verſ. 10.*

PROSPER S. Georgii Diaconus Cardinalis Columna de Sciarra.

HEroicas virtutes B. Petri Regalati non aliter probatas ſcimus & veluti confirmatas, quam teſtimonio Divino quatuor miraculorum per quæ virtutum probationem, Teſtibus oculatis deſtitutam, ſatis ſuperque ſuppleri hæc Sancta Sedes olim autumavit. Hiſce quatuor miraculis nuper acceſſerunt alia duo, quæ poſt indultam B. Petro venerationem facta fuiſſe ferebantur, quæque ad examen revocata approbari meruerunt. Habes ergo, BEATISSIME PATER, ſatis ſuperque ſufficientia teſtimonia veritatis, quibus ad ſanctarum legum præſcriptum virtutes heroicæ Servi Dei conteſtatæ remanent, & via ſatis tuta aperitur ad decernendam B. Petro ſacram ſolemnemque ſanctificationem. Non aliis legibus Majores tui ſolemnes ſanctificationes Beati decreverunt; neque aliter Deus. Beatorum Sanctorumque virtutes teſtatas voluit. Eja ergo indutus virtute ex alto, & infallibili tuo judicio cultum illum B. Petro decerne, qui mirabili vivendi genere PP. Franciſcanis exemplo fuit, & Fidelibus omnibus admirationem attulit, quique ſic glorificari meruit poſt labores plurimos pro Regulari Diſciplina inſtauranda, pro Dei gloria & pro hominum ſalute fortiter exantlatos.

ALEXANDER S. Mariæ in Aquiro Diaconus Cardinalis Tanarius.

BEATISSIME PATER, Decet maxime, ut præſtantiſſimi Viri, qui heroicis virtutibus dum viverent, excelluerunt, atque poſt mortem inſigni miraculorum ſplendore claruerunt, Infallibili Apoſtolicæ Sanctæque Sedis judicio in Sanctorum numerum referantur. Quare cum beatus Petrus Regalatus Evangelicæ perfectionis viam à pueritia ingreſſus, & ſanctiſſimum divi Franciſci Inſtitutum diligentiſſime ad mortem uſque profeſſus, laudatis virtutibus eminuerit; ardentiſſimæque in Deum & Proximum charitatis prodigium in hac mortali vita factus ſit cunctis; indeque immortalem adeptus, luculentiſſima miraculorum luce ab eo ornatus fuerit, qui facit mirabilia ſolus; Quid aliud reſtat, niſi ut SANCTITATIS TUÆ ſententia, Eum ſolemnius regnare in Cœlis intelligamus, eumdemque in terra alacrius imitari & ferventius venerari poſſimus.

HIERONYMUS S. Adriani Diaconus Cardinalis de Bardis.

TAntum abfuit ut (*a*) faſcinatio nugacitatis mentem B. Petri Regalati obſcuraret, & inconſtantia concupiſcentiæ ſenſum tranſverteret, ut a prima ipſa ætate (*b*) exultavit ſicut gigas, & Sanctitatis viam currere viſus fuit. Id autem maxime patuit cum in Seraphicum Ordinem cooptatus partim exemplo, partim opera ac ſtudio ad ſanctiſſimi Patriarchæ Franciſci (*c*) legem vitæ & diſciplinæ reſtituendam tam diligenter incubuit. Quare cum (*d*) Juſti hujus ſemita uſque ad perfectam diem proceſſerit, & quaſi (*e*) lux ſplendens pluribus miraculis luxerit, rem Eccleſiæ perutilem SANCTITATEM VESTRAM facturam eſſe cenſeo, ſi eundem Sanctorum Faſtis adſcribat, ut quaſi (*f*) firmamenti ſplendor & quaſi ſtella in perpetuas efſulgeat æternitates.

DOMINICUS SS. Viti & Modeſti Diaconus Cardinalis Urſinus.

BEATISSIME PATER. Eximia ſanctimoniæ luce uſque ab ineunte ætate coruſcavit Petrus Regalatus: Majora prætulit, poſtquam avitis honoribus Mundique illecebris heroicæ peſſundatis Religioni nomen dedit. Tunc enim exultans ut gigas ad currendam perfectionis viam, regulari obſervantia inter Hiſpanos reſtituta virtutes omnes, præſertim humilitatis, abſtinentiæ, paupertatis, patientiæ & charitatis, adeo ſolus ipſe complexus eſt, ut vix ceteri ſingulas: Quare ſicut in diebus ſuis placuit Deo, & inventus eſt Juſtus, ideo magnificavit eum inſignium donatione chariſmatum: Quibus rite comprobatis, dignum propterea eſt, ut cæleſtibus ille proſequatur honoribus, qui terrenos deſpexit, & velut Sanctitatis ſpeculum univerſæ Eccleſiæ proponatur.

MUNDILLUS Urſinus Patriarcha Conſtantinopolitanus Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Charitas ut Apoſtolus docet, eſt vinculum perfectionis, & plenitudo legis eſt dilectio. Proinde ſi quis eſt, qui beati Petri Regalati virtutes inter ſe colligatas uno intuitu comprehendere velit, in ejus ſingularem erga Deum & Proximos charitatem intueatur. Quanto fervore animi raperetur in Deum ex his perſpici facile poteſt: Quod pene puer perfectionis iter arripiens contemplatione defigeretur in eum, quem per ætatem noſſe vix poterat: Quod decennis unicum Deum ſitiens paternæ domus honores divitiaſque contempſerit, atque ut pauperrimum ſancti Franciſci Inſtitutum amplecti ſibi liceret flagrantiſſimis precibus a Matre poſtulaverit ac demum obtinuerit: Quod ut Deo conjunctius adhæreret, atque in dies placeret magis, ejuſdem Inſtituti diſciplinam ad veterem integritatem revocaverit: Denique quod ceteris ſeveriorem illam vivendi formam prohibentibus omni aſperitatum genere omnique virtutum exercitio longe antecesserit. Dilectionem vero ejus erga Proximum tria potiſſimum luculenter teſtantur. Teſtatur pietas in ægrotos eo uſque heroica, ut eorum ulcera lambere non perhorreſceret. Teſtatur indefeſſus in lucrandis animis labor; præſertim vero ſolicitudo ut Proximi diligerent alterutrum, & mutuam in ſemetipſis charitatem haberent. Teſtantur demum immanes illi cruciatus, quibus in ſe ipſum ſæviens animas in Purgatorio detentas ab iis ignibus quam celerrime eripere ſatagebat. Æquum igitur eſt, ut talem Virum, qui dum viveret ſemper in charitate manſit, nunc in Deo manere, & Deum in eo, SANCTITAS VESTRA infallibili ſua definitione pronunciet.

ANTONIUS MARIÆ Pallavicinus Patriarcha Antiochenus Aſſiſtens.

SEraphici Patris imitator egregius Petrus Regalatus antiquam ſui Ordinis diſciplinam reſtituit. Cum aſperrima vivendi ratione ac jugi divinarum rerum contemplatione, pietatis Officia & in Proximum charitatem conjungens perfectiorem utriuſque vitæ formam omnium admirationi exhibuit. Inaudita miraculorum novitate ac magnitudine adeo effulſit, ut inter Sanctos recenſeri & apud homines exaltari mereatur.

THOMAS Cervini Patriarcha Hieroſolymitanus Aſſiſtens.

DIcente Chriſto Domino: *Qui non renuntiat omnibus, quæ poſſidet, non poteſt meus eſſe diſcipulus*; beatus Petrus Regalatus, ut hanc ſibi perfectionem compararet, Matrem a prima ætate deſeruit, generis ſplendorem, ac ſeculi divitias contempſit, ut pauperrimum ſancti Franciſci Inſtitutum amplecteretur; quod cum ad priſtinam paupertatem revocaſſet, magniſque virtutibus & ſignis conſpicuus effulſiſſet, ſanctiſſime obiit. Quid igitur amplius ut inter ſpectatiſſimos Chriſti diſcipulos cooptetur?

GABRIEL Eva Syrus Maronita Archiepiſcopus Cypri Aſſiſtens.

BEatus Petrus Regalatus non modo videtur mihi Regularem Ordinis Minorum inter Hiſpanos obſervantiam reſtituiſſe; ſed etiam ſancti Petri Apoſtolorum Principis ſuper maris undas ad Chriſtum Dominum ambulantis miracula renovaſſe. Quotieſcumque

(a) *Sap.* 4. (b) *Pſal.* 18. (c) *Eccleſ.* 45. (d) *Prov.* 4. (e) *Matth.* 5. (f) *Dan.* 12.

que enim flumen Durium ſuperaturo navicula in promptu non eſſet, pallio ſuper undas extenſo trans fluvium gradiebatur. Ita ſanctiſſimi Petri & nomen & virtutem induerat. Quum igitur & vivens Petrum virtutibus retulerit, & poſt obitum iis miraculis claruerit, quæ a Sacra Rituum Congregatione ſunt comprobata; hoc unum ſupereſt, ut SANCTITAS VESTRA quæ Petri Cathedræ eſt heres, Petro in ſancta Petri Æde Sanctorum nomen & cultum Apoſtolica auctoritate decernat.

ALEXANDER Borgia Archiepiſcopus Firmanus Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Minoritica divi Franciſci Familia in hac luce temporum profert de theſauro ſuo nova & vetera. Siquidem non ſolum beatos viros Fidelem a Simaringa, & Joſephum a Leoniſſa tamquam ſuperioris ſeculi Alumnos ſuos Tibi offert ſupremis Sanctorum titulis decorandos, verum etiam Petrum Regalatum Hiſpanum a tribus poſt ejus exceſſum ſeculis perpetuo Regum ac Populorum cultu, accedente etiam Apoſtolicæ Sedis approbatione donatum: Virum ſane miræ ſanctimoniæ, & apud Fratres ſuos priſcæ ac ſeverioris diſciplinæ exemplo magis quam verbo Inſtauratorem, cujus adhuc vivi imperio omnipotens Deus elementa ſubjecit, a quo defuncto præſtari voluit ea, quæ vivus præſtitit: Quapropter cenſeo tutiſſimum fore judicium, quo illi amplior titulus, ſolemnior cultus a Te, SANCTISSIME PATER, decernatur; ſi enim in his judiciis Eccleſia conſuevit teſtimonia hominum accipere, nonne teſtimonium trium ſeculorum majus eſt? Rurſus ſi teſtimoniis hominum Eccleſia non acquieſcit, ac divini etiam teſtimonii ſigna & prodigia requirit, nonne tranſmiſſa ſicco pede flumina, confectum una tantum hora ad quadraginta millia paſſuum iter, converſa in flores panis & carnis fragmenta, porrectus e ſepulchro mortua manu mendico panis ſanctimoniam & gloriam tanti Viri abunde teſtantur, ac prædicant?

MICHAEL de Palma Archiepiſcopus Theatinus Aſſiſtens.

INvicto martyri, ac Fundatori egregio ſuccedit in Ordine, SANCTISSIME PATER, B. Petrus Regalatus, cujus inſigne meritum in eo reſplendet, quod inexplicabilibus exantlatis laboribus, ad primævi fervoris gloriam, ſuæ Familiæ obſervantiam, revocaverit, auxerit, inſtauraverit, cui proinde, æque ac aliis, Reformatoris eximii elogium grande haud incongrue adſcriberetur.

De Viri hujus percelebri Sanctitate abunde ſuademur, ex quo itinera vitæ ſuæ duplici greſſu mire confecerit, innocentia videlicet morum ac ardore pietatis: Seraphico Ordini adhuc impuber adſcriptus alacriter *ivit de virtute in virtutem*, aſſiduoque earum exercitamento cuncto Populo ſeſe conſpicuum reddidit atque mirabilem.

Sanctitati vitæ robur addidere ac teſtimonium ſigna atque prodigia, quibus in Eccleſia Chriſti vivens mortuuſque præfulſit.

Omnia hæc, PATER BEATISSIME, ſive virtutes, ſive miracula voces de Cælo ſunt, quæ in B. Petro Regalato *enarrant gloriam Dei*. Teque ſummum Vicarium ejus excitant in terris, ut tandem aliquando irreformabili Oraculo de Sanctitate ejus (veluti ſupplicamus) pronuncies, ac pro eo pares præcipias honores, queis ceteri Sancti in Eccleſia venerantur.

STANISLAUS Poliaſtri Archiepiſcopus Roſſanus Aſſiſtens.

EX clariſſima Regalatorum Familia, Valliſoleti in Caſtellæ Hiſpaniarum Regno celeberrima Urbe, beati Petri venerabile nomen; biſcentum ab hinc annis inter cœlites adſcribendum: Summa tandem animi alacritate, ſumma æque pariter menſis admiratione, ex ore veſtro, SANCTISSIME PATER, tandem prodire divina indulſit Providentia. Ejuſque luculentiſſima merita & heroicas virtutes aſſiduis miraculis illuſtratas; tamdiu oculatis teſtibus deſtituras, nunc demum nimio SANCTITATIS VESTRÆ labore, non minus ac longiſſima diligentia & laborioſiſſimo ſtudio exagitatas; ac ea præſertim qua omnes antecellis ſuavitate dicendi, divinarum rerum peritia & eloquentia, recenſeri audit ætas noſtra & exultat. Quinimmo inter tot annorum invidioſa certamina, optatiſſimum Virum atque omni laude digniſſimum, divinæ vocis oraculo inter Sanctos relatum, congaudet excipere in gremio. Quid igitur pro ingenii mei paupertate poſt talem ac tantum laudatorem eximium adjicere poſſum! Quidnam de tanto Sanctitatis Heroe, de quo memoriæ traditum eſt, quod inter ceteras chriſtiano nomine dignas animi dotes, adeo effuſa in Deum æſtuarent divini amoris incendia; adeo exardeſcens erga genus humanum cæleſtis flamma charitatis urgeret; adeo in ſanctiſſimam ſui Ordinis diſciplinam ex humana fragilitate collapſam, reparandam ardens deſiderium commendaret, ut BENEDICTUM Optimum Maximum Pontificem hujus nominis XIV. meruerit habere præconem egregium, tradere valeam! Nec ea tantum profecto, quæ ad noſtram imbecillitatem ſublevandam, quæque ad noſtram tuto comparandam felicitatem utilia magis ac neceſſaria videntur! Sanctorum enim exempla & facinora glorioſa ideo nobis proponuntur in terris, ut per ea, quaſi per viam tritam ac bene paratam, perarduum ſalutis iter facili negotio unuſquiſque arripere, eoque arrepto in perfectionis ſtadio reddatur alacrior, & in currendo, non quaſi in incerto, ſed Sanctorum veſtigia ſectando ſic currat ut comprehendere animetur. Relatis igitur pro modulo meo SANCTITATI VESTRÆ gratiarum actionibus, dum Petrum Regalatum Virum rectum, humilem, hoſpitalem, prudentem, liberalem, fidelem, pœnitentiæ ſpectaculum, charitatis ſplendorem, Sanctitatis oraculum, perfectionis vexillum, virtutum omnium Magiſtrum, auctoritate ſuprema dictante proponit, totiſque conatibus, ut ſequamur, inflammare contendit. Dum igitur inter cælites adſcribitur, hoc unum pro mea ſententia & voto vehementer etiam atque etiam rogare non deſino, ut imitari non pigeat, quem laudare delectat.

FERDINANDUS MARIA de Rubeis Archiepiſcopus Tarſi Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Inter tot tantaſque virtutes, quibus B. Petrus emicuit, illa certe eminentior fuit, miſericordia in Pauperes, quos (etiam mortuus) juvare non deſtitit. Videant itaque pauperes & lætentur. Videant beatum Virum, qui intellexit ſuper egenum & pauperum, in Sanctorum Canonem relatum, & quem jam tam eis beneficum experti ſunt, præſtantiſſimum habeant in Cælis patronum.

JOANNES ANDREAS Tria Archiepiſcopus Tyri Aſſiſtens.

PEtrum Regalatum animam bonam a Domino ſortitum fuiſſe plura habemus teſtimonia: Hic enim pubertate nondum exacta, ut perfectionis iter arriperet, in Franciſcana Familia votis ſolemnibus Deo ſe mancipavit, & ſtudio renovandi antiquum vivendi aſperum genus, quod ſuis Patriarcha Franciſcus indixerat, facultate ab Ordinarii Præfecto impetrata, una cum Villacretio, Viro ejuſdem Ordinis clariſſimo, in ſolitudinem ſeceſſit, ibique alii tum ex Minorum Familia, tum Presbyteri ſeculares ſuæ virtutis fama allecti, una cum ipſis convenerunt, & Ordine interpoſita felicis recordationis Martini V. auctoritate inſtaurato, quidquid reliquum a domeſticis curis temporis erat, id omne in Proximorum ſalutem impendebat, in eos præſertim, qui vel in Noſocomiis gravi aliquo morbo affligentur, vel in Carceribus, vel in Turcarum vinculis inedia & ſqualore conficerentur; & miſericors Deus Petri Regalati Sanctitatem pluribus donis & miraculis comprobavit. Inter alia iter plurium dierum unius horæ ſpatio confecit, panis & carnis fru-

ſtra ex communi menſa collecta, ad occultandum charitatis teſtimonium in flores convertit, aquas ſicco pede trajecit, eo mortuo corpus flexibile redditum, ſuaviſſimum odorem redolebat, ſtipem languenti pauperi ſua propria manu, quam e ſepulchro exeruit, tradidit.

Quo factum eſt, ut probato plurium ſeculorum cultu, Venerabilis Servus Dei Innocentius XI. Officium & Miſſam in ipſius honorem quotannis celebrari permiſerit. Supereſt modo, ut Decretum per SANCTITATEM VESTRAM latum pro ejus Canonizatione executioni demandetur, prout ad id tuto deveniri poſſe demiſſe cenſeo.

MICHAEL MARIA Vicentini Archiepiſcopus Theodoſiæ Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Beatum Petrum Regalatum, quem paupertate, jejuniis, vigiliiſque conſpicuum, in Deum ac Proximum charitate ferventem, ceteriſque præſtantiſſimum virtutibus inſpexere anteacta ſecula, tot ac tanta ſequuta ſunt præter ordinem Sanctitatis opera & prodigia, ut divino afflata ſpiritu SANCTITAS VESTRA de veneratione, Ariſque tanto Viro præſtandis ſapientiſſime excogitaverit.

SIMON Gritti Archiepiſcopus Tyanenſis Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Beati Petri Regalati, quam ipſe ab incunabulis ſortitus eſt animam bonam, haud abſimilem enarrarunt per totum vitæ curſum mirabilia producta geſta, arctiori jugiter diſciplinæ, ac aſſiduo de die in diem pœnitentiæ intenta ſtudio, flagrantiſſimam ejus in Deum ac Proximum palam facienti charitatem, ſpiritualis (juxta Auguſtini phraſim) tectum ac culmen ædificii, quod ſibi adhuc vivens præparavit in Cæleſtibus. Id plane illius interceſſione a Deo patrata, atque intime rigidiſſimo de more diſcuſſa ſcrutinio referant, ac veluti ob oculos ponunt miracula, ut propterea tutiſſime quidem SANCTITAS VESTRA vicaria Chriſti voce coronam gloriæ, qua Petrus in Cælis eſt coronatus, univerſæ catholicæ Eccleſiæ de ſuo ubertim geſtienti Athleta, per infallibile Decretum nunciare queat in terris.

JOSEPH MARIA Rufus Archiepiſcopus Capuanus Aſſiſtens.

SI mortalium quis fuerit, qui amictus fortitudine chriſtianas virtutes omnes fuerit ſectatus; ſeculique corruptelas vitare in animo conſtituerit, cordiſque innocentiam cum pœnitentiæ ac abſtinentiæ virtute conjunxerit; id pro virili, radiante Dei gratia, præſtitit Servus Dei beatus Petrus Regalatus: Huic ſiquidem familiares jugiter fuerunt cæleſtium contemplationes, jejuniorumque auſteritates: Huic corporis & ſpiritus paupertas: Hic ſanctiſſimam Fratrum Minorum S. Franciſci diſciplinam ex humanæ naturæ imbecillitate collapſam ad priſtinam integritatem ſplendoremque priſtinum revocare ſtuduit, omnemque in id cogitationem, conatus omnes ſedulo impendit: Quo factum eſt, ut paupertatis & humilitatis admirandum imitandumque præbuerit exemplum; laboribus vero & jejuniis fractus poſt Evangelici Stadii curſum, meruit abſcondere vitam in Domino placidiſſima Juſtorum morte: Proinde cum Sanctitas Veſtra edixerit beatum Petrum Regalati Sanctorum Faſtis publice adſcribi; hoc exequi poſſe cenſeo, ſi BEATITUDINIS TUÆ nutus acceſſerit. Et ita &c.

NICOLAUS Caraſa Archiepiſcopus Philippenſis Aſſiſtens.

OMnipotentia Dei non minus in rerum creatione quam conſervatione refulgens altiſſimæ Sanctitatis argumentum æqualiter præbet tam in iis, qui novæ Religionis in Eccleſia ſua Fundatores extitere, quam ceteris, qui temporum injuria collapſam ad priſtinam obſervantiam revocarunt. Si ergo divus Franciſcus hunc ſupremum in Divos gradum meruit obtinere a Gregorio IX. felicis recordationis, utpote Seraphici Ordinis Auctor egregius, ſicut in tua ſapientiſſima allocutione, perpetuiſque monumentis nos docuiſti, BEATISSIME PATER, eundem a Te expectat beatus Petrus, qui ipſius non modo Reſtaurator extitit, ſed Parentis ſui ſigna ſequutus Crucem Domini a pueritia uſque ad extremam ſenectutem in corde bajolans, in ipſa totam vitæ ſuæ rationem inſtituit. Unde merito omnium judicio, qui ejuſdem virtutum ſenſerunt odorem, Sanctus nuncupatus eſt; quod mirifice Deus poſt conſummationem miraculis comprobavit. Hæc ſententia mea eſt, quam ſupremo SANCTITATIS TUÆ judicio ſubmitto.

F. FERDINANDUS ROMUALDUS Guiccioli Archiepiſcopus Ravennæ Aſſiſtens.

REſtitutas decimoquarto & decimoquinto Eccleſiæ ſeculis antiquas Nitriæ ac Thebaidum ſolitudines legimus & admiramus SANTCISSIME PATER, in actis beati Petri Regalati, & renovata ejus opera priſtinorum ſolitariorum exempla. Beatus enim vir iſte auſtera & ſanctiſſima Patriarchæ ſui Franciſci veſtigia proterens, atque arctiſſimam vitæ illius rationem in ſe ipſo prius amplexatus, tot in ſolitudinibus nova germina Sanctitatis feliciſſime plantavit, quot e mundi ſequela ereptos aſſeclas, eoſque innumeros bonis omnibus, parentibus, ſibi ipſis vale dicere juſſit, atque intra montium nemorumque ſilentia comite ſolummodo paupertate ad Chriſti ſequelam deduxit. Ipſe autem Sanctitati maturus uſque a teneris unguiculis, ſui ipſius abjectione, pœnitentia, humilitate, charitate pene incredibili, omnibus exemplar fuit, omnibus omnia factus, ita ut difficillima illa regulæ ſtrictioris ratio, facilis & ſuavis ejus exemplo Sociis redderetur. Laboribus, jejuniis, anguſtiis, itineribus pro Domino ſuo Jeſu, pro fratribus & Proximo inceſſanter etiam provecta ætate ſuſceptis conſumptus eſt, & Deo dilectus & hominibus, qualis vixerat, diem obiit extremum. Prodigia plurima viventis Sanctitatem, defuncti Gloriam indicarunt. Quare inter cælites a Sanctitate Veſtra, BEATISSIME PATER, adnumerari ſuo ipſe jure poſtulare videtur: Id heroicæ illius virtutes exigunt, Eccleſia petit, vota omnia præſtolantur.

FELIX Solatius Archiepiſcopus Thebarum Aſſiſtens.

HEroicæ virtuti & miraculorum claritati ſemper in Eccleſia Dei Religioſus Sanctorum cultus præſcriptus fuit; in beato autem Petro Regalato fervens charitas erga Deum & Proximum, profunda humilitas, Evangelica paupertas, ſui regularis Inſtituti exacta obſervantia, invicta fortitudo in continuis orationibus, jejuniis, aſperrimiſque cruciatibus tolerandis adeo emicuit, ut veræ Sanctitatis imago in ipſius vitæ curriculo, in terris expreſſa inſpiceretur. Merito igitur, BEATISSIME PATER, Virum tam eximium & admirabilem, primævæ regulæ Seraphici Ordinis Reſtitutorem, virtutibus omnibus in gradu heroico ornatum & miraculis clarum, ut ex Actis, quacumque hæſitatione remota inter Sanctos recenſendum ſolemni Canonizationis Ritu exiſtimarem.

ANTONIUS Fonſeca Epiſcopus Æſinus Aſſiſtens.

INter Pauperes ſpiritu, quorum eſt Regnum Cælorum, BEATISSIME PATER, beatus Petrus Regalatus in Seraphico Ordine maxime enituit; pauper ipſe vindex paupertatis, pauperum Pater. Contemptus Mundi, rerumque omnium abdicatio pauperem prædicant; rigor diſciplinæ, ſolitarii receſſus, nudi rudeſque parietes vindicem paupertatis commonſtrant;

ſtrant; eleemoſynarum copia, converſus in flores panis, porrecta cum ipſo e tumulo dextera pauperum partem oſtendunt. Hunc propterea Dominus cum principibus populi ſui collocavit; per hunc in ſupplices gratiarum divitias effundit; & huic Sanctorum cultum deferendum firmiſſime cenſeo.

Fr. PLACIDUS Pezzancheri Epiſcopus Tiburtinus Aſſiſtens.

BEatus Petrus Regalatus ab ipſa pueritia chriſtianæ auſteræque vitæ præjactis fundamentis, adoleſcens ſacræ militiæ in Religioſis Caſtris Minorum Obſervantium nomen dedit; ubi tum animi affectionibus, tum corporis ſenſibus juge ac durius intulit bellum, & Seraphici ſui Patris egregius æmulator aſperrimam vivendi rationem, quam ne integritatis flos elangueret aut marceſceret, amplexus fuerat, aliquot in Cœnobiis ſtabilivit. Quia vero omnipotens & miſericors Deus hunc Servum ſuum cæleſtibus donis, atque inter cetera illo lacrymarum, quibus præſertim diffluebat, dum operabatur Sacris, ditavit ac prodigiis decoravit, eidem ſanctorum Confeſſorum honores ſolemni ritu decernendos arbitror.

NICOLAUS XAVERIUS Santamaria Epiſcopus Cyrenenſis Aſſiſtens.

BEatus Petrus Regalatus in adoleſcentia cor geſſit ſenile, fallaces Mundi illecebras & vanitates provide declinando. Vitæ deinde ſemitam eligens tutiorem Minorum Ordini nomen dedit, in quo ſe totum divinis obſequiis mancipando de virtute in virtutem profecit, in oratione aſſiduus, in corporis afflictione auſterus, in eleemoſynarum largitione ad miraculum uſque profuſus. Arctiorem Regulæ obſervantiam apud Hiſpanos promovit divino fretus auxilio, Pontificia munitus auctoritate, ut apoſtolicam ſui Patris Franciſci vitam renovaret; quod ſeverioris diſciplinæ ſtudium, ſeraphicum zelum ceteraſque eximias virtutes Deus ipſe miris in vita & poſt mortem prodigiis comprobavit. Hunc igitur tantum virum de chriſtiana Republica & Franciſcana Familia optime meritum par eſt glorioſo ſanctorum Confeſſorum Canoni adſcribere, ne glorificatus a Domino diutius humana devotione & cultu privetur.

NICOLAUS MICHAEL Abbati Epiſcopus Scyllacii Aſſiſtens.

ALtiſſimæ paupertatis ac Fratrum Minorum Regulæ a Seraphico Parente demandatæ verus Reparator beatus Petrus Regalatus, humilitatis ceterarumque virtutum in gradu heroico Cultor eximius, ac miraculorum dono in vita & poſt mortem a Deo, qui eſt mirabilis in Sanctis ſuis, glorificatus, quæ omnia fuerunt rite ac recte probata, trium ſeculorum vota poſtulant, BEATISSIME PATER, Sanctorum Faſtis adſcribere, ſi Sanctitati Veſtræ placuerit, ipſum beatum Petrum pro quo enixe & humillime precor ad majorem Dei gloriam, militantis Eccleſiæ decorem atque regularis diſciplinæ obſervantiam.

BERNARDUS ANTONIUS Pizzella Epiſcopus Conſtantiæ Aſſiſtens.

PRæclara virtutum merita ac miraculorum inſignia ſolidis innixa argumentis, quæ beatum Petrum Regalatum Ordinis Minorum ſancti Franciſci Sacerdotem commendant; ea ſunt, quæ eumdem in ſanctorum cenſum ſolemni ritu referri, merito poſtulant. Ut enim virtutum Theologicarum potiſſimum, ad quas ſuos mores comparavit, laudabiles exercitationes prætercam, illud nolim omittere, eximio in Religionem, cui nomen dederat, exarſiſſe ſtudio atque zelo, quibus Religionem eamdem nedum collabentem reſtituit, ſed & novis auſterioris vitæ legibus propoſitis illam nobilitavit: Congruit igitur, ut Operarium Eccleſiæ utilem, ſuis providum, ea quæ Sanctos decet gloria & honore dignum eſſe, infallibili SANCTITATIS TUÆ judicio decernatur.

Fr. PAULUS Alpheran de Buſſan Epiſcopus Melitenſis Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Antiquiſſimam Canonizationis cauſam beati Petri Regalati, tribus fere elapſis ſeculis SANCTITAS VESTRA mira & incredibili qua pollet hujuſce rei ſacræ cognitione inſtituendam eſſe pronuntiavit. Petrus Regalatus adhuc puer Evangelicæ perfectionis iter arripuit, & ut Franciſcanæ Familiæ nomen dedit, perfectiſſimum religioſarum virtutum ſe præbuit exemplar, cogitationem omnem dein contulit, ut ſancti Franciſci aſperrimum vivendi genus renovaret, quod re ipſa & exemplo ſuo ipſe perfecit. Incredibile dictu quod in vita & poſt mortem operatus eſt! Sed manus Domini erat cum illo; idcirco cenſeo ſtrenuum regularis obſervantiæ Reſtitutorem a SANCTITATE VESTRA Faſtis Sanctorum eſſe adſcribendum.

ALEXANDER de Abbatibus Epiſcopus Viterbienſis & Tuſculanenſis Aſſiſtens.

QUæ ſuper heroicis B. Petri Regalati virtutibus paſſim circumferebantur, tametſi viderentur oculatis teſtibus haudquaquam fulta, Cælo nihilominus teſte ſeſe prodiderunt. Non enim cum eodem jacuit ſepulta Sanctitas, quin e recluſo ad naturæ ſtuporem tumulo manum exerceret liberalem in pauperem extrema fame tabeſcentem. Sic nimirum de loco ſuo pullularunt oſſa, mortuumque prophetavit corpus ejus, in vita ſua fecit monſtra, & in morte mirabilia operatus eſt. Illud præterea ſingulare privilegium adjungitur cauſæ B. Petri, quod primus Bullæ ſatisfecerit editæ a SANCTITATE VESTRA, dum tot poſt mortem comprobantur per ipſum patrata miracula, quot eadem requirit Bulla ad ſupplendum oculatorum de virtutibus teſtium auctoritatem: Jure itaque merito ſupplices efflagitant fideles, ut inconcuſſo VESTRÆ SANCTITATIS oraculo B. Petrus Regalatus numerum augeat Sanctorum Altaribus.

NICOLAUS FRANCISCUS de Bonhome Epiſcopus Carpaſienſis Aſſiſtens.

SIcut arbor bona bonos fructus facit, ſic boni parentes bonos interdum filios generant, quod verificatur in beato Petro Regalato Sacerdote Profeſſo Ordinis Minorum, Regularis Obſervantiæ in Hiſpania Reſtitutore, qui ab optimis parentibus ortus, ac pie & ſancte educatus a pueritia, uſque ad ultimum vitæ ſpiritum Deum mirifice timuit & amavit, virtuteſque chriſtianas & religioſas in gradu excellentiſſimo indeſinenter coluit & exercuit, ac inter alias opus ſummopere arduum & innumeris difficultatibus ac perſecutionibus plenum, nempe abuſus in Ordine ſuo introductos tollere, Regularemque obſervantiam reſtituere aggreſſus eſt impavide, proſecutus eſt conſtantiſſime, atque feliciſſime perfecit, erudiens multos regulam & juſtitiam Inſtituti ſui primævam exacte obſervare & fideliter tueri: Unde mercedem erudientibus multos deſtinatam, ſcilicet quod qui ad juſtitiam erudiunt multos, fulgebunt quaſi ſtellæ in perpetuas æternitates, eſſe in Cælis conſecutum & adeptum multis mirabilibus ac ſingularibus prodigiis benigne revelavit juſtus & miſericors Dominus, ita ut is jam ab immemorabili veneratus ſit uti Sanctus in plurimis Hiſpaniæ locis, qualis veneratio ut infallibili S. Sedis Apoſtolicæ oraculo confirmetur, & ad totam Eccleſiam extendatur per ſolemnem Decreti de ejus Canonizatione executionem videtur expedire, ut ſic præfatus beatus Petrus omnibus fidelibus in exemplum proponatur pro abuſibus improbandis & corrigendis, nec non in interceſſorem, ut qualeſcumque abuſus tollantur, ac neceſſarius ordo & debitus primævus ſtatus ubicumque reſtituantur; & ita ſub judicio SANCTITATIS VESTRÆ ſentio.

LU-

LUDOVICUS ANTONIUS Valdina olim Cremona Epiſcopus Hermopolitanus Aſſiſtens.

SAnctorum honoribus digniſſimum eſſe cenſeo beatum Petrum Regalati; qui enim Sanctorum præclariſſimorum virtutes & egregia facta eſt imitatus, ſimili quoque cultu ab Eccleſia cum illis eſt proſequendus. Quam a Chriſto Domino ſanctus Franciſcus Evangelicam accepit regulam ad literam, prout ipſe Dominus ſervari edixerat, Petrus ſervavit ſemper, & collapſam reſtauravit in pluribus Hiſpanorum Cœnobiis ejuſdem obſervantiam, factus forma Gregis ex animo, humilitatis, paupertatis & reliquarum omnium exercitatione virtutum. Singularem Petri in Pauperes liberalitatem & in Deum fiduciam teſtari dignatus eſt Dominus, vertendo in flores, quæ ille in ſacciperio egenis gerebat fercula, & jubendo, ut alter Petrus non modicæ Fidei ſuper aquas ambularet. Egreſſum ergo de fructibus ſeculi in æternæ ſalutis portam proponat Sanctitas Vestra toti Eccleſiæ floribus Sanctitatis laureatum.

FABRICIUS Borgia Epiſcopus Ferentinus Aſſiſtens.

BEatissime Pater. Chriſtus Jeſus ut in Eccleſiam novum quoddam cæleſtis vitæ genus induceret, cœpit facere prius quam docere; quod cum probe intelligeret B. Petrus Regalatus, & ſanctius illud Patriarchæ Franciſci Inſtitutum inter Fratres Ordinis ſui renovare cuperet, perfectam illius in ſe ſpeciem & normam primus exhibuit, ut una ipſius vita lex foret, vividius expreſſa moribus, quam literis conſignata. Quid ergo exequar congeminatos jejunio dies, indefeſſum orandi ſtudium, acerrimum ſui odium atque contemptum? Imaginem in eo Chriſti multiplicem adumbratam cerneres; cum modo patientem patiens ac pene moriens: modo reſurgentem gaudens & pene gloriæ ſocius contemplaretur. Charitatem porro erga Proximos ſatis Deus ipſe præclaro illo miraculo commendavit, cum ciborum reliquias Pauperibus deſtinatas in roſas convertens ratum fecit, quod ille divino afflatus ſpiritu, interroganti reſponderat. Erit igitur novum religioſi Ordinis decus & fidelium omnium incitamentum, Beatissime Pater, ſi cæleſtem hunc Virum veluti Sanctum juſſeris invocari.

NICOLAUS Spinellus Epiſcopus Averſanus Aſſiſtens.

SOlidæ chriſtianæque virtutes, quibus beatum Petrum Regalatum admirandum in modum enituiſſe; ſeveriſſimo præmiſſo examine rite recteque probatum eſt, & liberalitas in pauperes, quibus ſublevandis proprio quodam naturæ & gratiæ munere factus eſſe videbatur, id apertiſſime evincunt, ut haud dubie, ſi ita Sanctitati Tuæ viſum fuerit, in Sanctorum numerum ſit cooptandus, publicæque populi chriſtiani venerationi proponendus, quod & ego ſentio.

HIPPOLYTUS e Rubeis Sancti Secundi Epiſcopus Senogallienſis Aſſiſtens.

BEatus Petrus Regalatus parentum quidem nobilitate, eorum autem chriſtiana virtute clarior huc omnia ſua retulit conſilia, ut ad evangelicam perfectionem ſeſe & alios componeret: Eapropter abnegans ſemetipſum arctiore profeſſione ſub regula S. Patris Franciſci Dominum ſecutus, atque collapſam Ordinis diſciplinam una cum Villacretio inſtauraturus, ſupellectilem univerſam, de qua ſecum aſportanda unice cogitavit, Breviarium fuit atque flagellum. Quis autem illo pauperior, quis ſibi vilior, in ſe crudelior, quis erga Proximum miſeratione plenior, quis erga Deum charitate ferventior? Miracula proinde, quibus omnipotens Deus teſtatam voluit Servi ſui Sanctitatem, ea ſunt quæ ſplendidiora eſſe nequeunt: Quadraginta ſcilicet millia paſſuum unius horæ ſpatio conficere, panis & carnis fruſtra tempore non ſuo in roſas converſa, Durii fluminis aquæ extenſo ſuper eas Pallio ſicco pede trajectæ, ſupplici & conquerenti ad ejus ſepulchrum mendico ſponte ſua revolvi lapidem, Regalatum palam exerere manum, & pane dato retrahere; ne alia prope ejuſdem generis æque illuſtria & recentiora commemorem; unde ex merito cauſæ facturam arbitror Sanctitatem Vestram, Beatum hunc Thaumaturgum in Sanctorum Album referendo.

D. PAULUS THOMAS Marana Epiſcopus Aſculanus Aſſiſtens.

BEatissime Pater. Superna illa dona ab Apoſtolo enumerata, quæ tamen ſine charitate inutilem reddunt poſſeſſorem, in beato Petro Regalati cum illa mirum in modum copulantur: Ea enim enituit fidei firmitate, ut ſiccis pedibus flumina transnataret, ea indutus miſericordiæ viſcera, ut in ſepulchro degens in pauperem viſus eſt piam manum extendere, eam denique profeſſus abſtinentiam & paupertatem, ut Deus ſuis arridens virtutibus, ſui filiorumque neceſſitati miraculo non ſemel dignatus eſt occurrere. Fons autem omnium charitas tanta cor ejus plenitudine occupavit, ut pluries ejuſdem repagula & cubiculi anguſtias detrectans ignitas ſuas flammas ſupra eminentia Cœnobii tecta emiſerit. Tot ergo ſuæ Sanctitatis ſignis & teſtibus illuceſcentibus quid prohibet ſolemni ritu Sanctum vocari nomen ejus?

Fr. SILVESTER Merani Epiſcopus Porphyrien. Aſſiſtens.

ÆTerna ac plane indefectibilis eſt illorum Domini Noſtri verborum veritas: Qui ſe humiliat exaltabitur. B. Petrus Regalatus ſui Patris Franciſci morem per omnia ſequutus humiliavit ſe in rerum mundanarum contemptu, in exquiſita corporis mortificatione, in perpetua ſui abnegatione, in perfecta Chriſti ſequela. Idque non ſolum ab humano, ſed etiam a divino quod majus eſt, accepimus teſtimonio, nempe ab illius miraculorum etiam dum viveret, tum magnitudine, tum frequentia. Illud ergo ſupereſt, & æquitati maxime congruit, ut ſententiam illam quæ ſuam obtinet firmitatem a Petri Cathedra, quam Sanctitas Vestra omnimodis impleat, audiat univerſa Eccleſia hunc virtute provectum & excelſum Virum humilitatis ſuæ merito maximi eſſe loci apud eum, qui in altis habitat & humilia reſpicit in Cælo & in terra.

NICOLAUS Mancinforti Epiſcopus Anconitanus Aſſiſtens.

IN beato Petro Regalato Chriſtifideles quod mirentur habent, habent quod imitentur. Miranda quidem prodigia, quibus *Deus ſe mirabilem reddidit in Sancto ſuo.* Imitandæ virtutes, quibus ille tamquam *Fidelis Servus & prudens conſtitutus ſuper Familiam ſuam*, verbo & exemplo ita ſe geſſit, ut Regularis Obſervantiæ Reſtitutoris nomen jure promeruerit. Deo itaque permaxime acceptum, hominibus charum, ac Sanctitati Vestræ glorioſum fore cenſeo, ſi ipſa ſelectiſſimum Virum, miraculorum ſerie probatiſſimum, de Ordine ſuo, de catholica Religione, de Eccleſia tota benemeritum inter Sanctos ſtatuat recolendum.

ANTONIUS Cantoni Epiſcopus Faventinus Aſſiſtens.

HEroica B. Petri Regalati virtus a propoſiti ſibi operis ſublimitate, Regularis nimirum diſciplinæ reſtauratione ſatis ample commendatur. Ejus vitæ ſanctiſſima geſta, quamvis ob temporis vetuſtatem minime potuerint ad juris rigorem coævorum teſtium examine probari, ſatis tamen & a conſtanti trium ferme ſeculorum veneratione, & ab ipſius laborum fructu, & a miraculorum præſtantia & numero comprobantur. Quare nil obſtare videtur, quominus optatæ Reformationis Auctor a Sanctitate Vestra ſolemni ritu inter Sanctos recenſeatur.

PAULUS Bonaviſa Epiſcopus Spoletinus Aſſiſtens.

Religioſiſſimus Sacerdos Petrus Regalati, abjectis omnibus rebus humanis, excuſſoque pulvere mundano, pauperem Chriſtum in ſumma paupertate ſequi voluit, & amore Chriſti crucifixi ſuccenſus toto tempore vitæ ſuæ crucem ejus bajulavit: In ſuprema vitæ auſteritate mortificationem Crucis Chriſti in corpore ſuo ſemper circumtulit, & in eminenti contemplationis apice ita exarſit in amorem Chriſti, ut vere dicere poteſt, non vivo ego, ſed vivit in me Chriſtus: Unde illæ admirabiles virtutes chriſtianæ perfectionis, quibus irradiabar, & effuſa charitas erga Proximos præſertim pauperes profluxere; Itaque vivens in Chriſto filius lucis effectus, vocatus ad recipiendam mercedem ſuam a Jeſu in illam lucem innacceſſibilem & immenſam divinæ majeſtatis ſe immerſit, ubi conſors & particeps divinæ naturæ tranſmittit in terras radios ſuæ gloriæ miraculorum ſignis, quibus inſtruamur eſſe ipſum uti Sanctum venerandum in terris, cum jam inter Sanctos a Chriſto ſit adſcriptus in Cælis. Si tamen ita SANCTITATI VESTRÆ viſum fuerit.

CÆSAR Bonajuti Epiſcopus Pharenſis Aſſiſtens.

Prodeſt univerſæ Eccleſiæ, BEATISSIME PATER, ut quæ B. Petrus Regalatus præbuit virtutum exempla, publico præconio celebrentur in Mundo. Habent enim in ipſo quem imitentur Fideles omnes, & præcipue Religioſi Viri regularis obſervantiæ.

Is enim cum pietate erga Deum, cum corporis maceratione, cum obſervantia erga parentes, cum morum innocentia atque candore, toto vitæ ſuæ curriculo futuræ ſanctitatis ſpecimen exhibuit. Hinc Altiſſimus ſanctam ejus vitam miraculis confirmavit, quibus etiam clariſſimam ejus mortem reddidit.

Quamobrem ſumma perfuſus lætitia propter hoc Omnipotentis munus SANCTITATEM VESTRAM enixe deprecor, ut B. Petrum Regalatum virtutibus & miraculis coruſcantem Sanctorum numero adſcribere non dedignetur.

MARIUS Maffei Epiſcopus Fulginas Aſſiſtens.

Gaude (a) innocentia & exulta. Gaude, inquam, quia in Petro Regalato ubique illæſa es, ubique ſecura. Si tentaris proficis, ſi humiliaris erigeris.... Te Potentes honorant, ſuſpiciunt Principes, Magnates exquirunt. Non aliunde vero tantam innocentiæ ſecuritatem Petrus Regalatus conſcivit, quam legem membrorum compeſcendo, & ſpiritu facta carnis mortificando. Noverat plane Regalatus innocentiam in Eden quam citiſſime periiſſe, atque in Gethſemani ſanguinei ſudoris pretio fuiſſe redemptam. Quamobrem ut quam naſcendo amiſerat, renaſcendo recuperaret innocentiam, recuperatamque ſervaret, jugem adjecit mortificationem, aſperum vitæ genus deligendo, quo non in alio gloriaretur, quam in Cruce Domini noſtri Jeſu Chriſti, per quem illi Mundus crucifixus erat, & ipſe Mundo. Hoc porro innocentiæ lilium inter tot ſpinas pœnitentiæ a Petro Regalato ſervatum Potentes, Principes Magnateſque magno in pretio habuiſſe, teſtantur hinc elegans loculamentum ejus corpori ab Eliſabetha Caſtellæ Regina excitatum, inde Caroli II. Hiſpaniarum Regis, quampluriumque Epiſcoporum ad Venerabilem Innocentium XI. pro cultu ipſius amplificando legationes & vota. Ipſe demum Cælorum Dominus plurimorum ſplendore ſignorum Petri Regalati innocentiam illuſtravit. Tuum modo ſupereſt, BEATISSIME PATER, atque exoptamus oraculum, quo Sanctorum glorificationem Petro Regalato decernas.

GUIDO Urſelli Epiſcopus Cæſenæ Aſſiſtens.

Petrus Regalatus jam tum ab infantia Deum timere ac revereri adeo eſt viſus, ut nullis blandientis fortunæ illecebris detineri potuerit, quominus generis nobilitate contempta in Patrio Fratrum Minorum Cœnobio Religioſam ſeu potius cæleſtem vitam iniret: Sed cum plurimum de priſtino illo pietatis fervore in ea familia remiſſum eſſe animadverteret, maximopere curavit ut Fratres ad ſeverioris vitæ rationem revocarentur. Quod feliciter aſſecutus in aſperrimum locum ſecedens, quamplurimis ejus Sanctitatis & miraculorum fama permotis Viris novi quaſi gregis forma factus, dici non poteſt quam multa quamque præclara virtutum omnium, ſive quæ Deum, ſive quæ Proximum ſpectant exempla præbuerit: Donec plenus meritis maximiſque a Deo donis cumulatus, inter uberes Fratrum ac Populorum, quos ad omnem Sanctitatem inſtituiſſet, lacrymas eſt mortuus. Pauperibus tamen atque indigentibus, quos in omni vita filiorum chariſſimorum loco habuerat, uniceque dilexerat, vivere Petrus non deſtitit, ſiquidem iis licet vita functus, manum e ſepulchro porrigens in ſumma rerum deſperatione, opem præſentiſſimam tulit. Faxit Deus, BEATISSIME PATER, ut quemadmodum Sanctitas Veſtra beato Petro ſupremos Cæleſtium honores merito deferre conſtituit, ita chriſtianus orbis a diuturno graviſſimoque bello ipſius ope vindicatus, pulcherrimæ tandem pacis & tranquillitatis otio perfruatur.

HYACINTHUS de Silveſtris Epiſcopus Nepeſinus & Sutrinus Aſſiſtens.

Beatus Petrus Regalatus, quamquam ex illuſtri ortus Familia elegit tamen abjectus eſſe in domo Dei, magis quam habitare in tabernaculis peccatorum. Arctioris obſervantiæ inter Franciſcanos Alumnos auctor eximius & acerrimus propugnator, mirum quantum in vinea Domini adlaborarit, & quam magis chariſmatum donis cumulatus, Proximum ſuum juverit. Illum proinde apprime virtutibus & miraculis clarum, id præcipue tota fere poſtulante Hiſpania cenſeo, BEATISSIME PATER, inter Superos rite eſſe connumerandum more inſtitutoque majorum.

LEO LUCAS Vita Epiſcopus Oppidenſis Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Eæ ſunt virtutes & miracula, quibus beati Petri Regalati vita morsque illuſtratur, ut jure merito inter Sanctos referri poſſe cenſeam. Eluxit in eo profunda humilitas ſuique contemptus, ut proprias laudes omnino perhorreſceret, & injurias nedum æquanimiter toleraret, ſed ſumma cum voluptate exciperet. Refulſit perfecta charitas erga Pauperes, qua potuit divino afflatus ſpiritu panis & carnis fruſta ex communi menſa collecta, ut eleemoſynas celaret, in candidas purpureaſque roſas convertere, eo quidem tempore quo flores omnino adeſſe non poterant; in hoc non abſimilis ſanctæ Eliſabeth Reginæ Luſitaniæ, quæ pecunias Pauperibus diſtribuendas, ut Regem laterent, hiberno tempore pariter in roſas immutavit. Majorem autem Petrus exercuit charitatem, dum poſt mortem Pauperi ad ejus ſepulchrum genuflexo & neceſſitatem aperienti panem oratori propria manu porrexit. Præcipue vero enituit Regularis diſciplinæ ſtudium jam in ſuo Ordine collapſæ & magna ex parte obſoletæ, ut eam in priſtinum revocaret. Quibus aliiſque virtutibus & miraculis clarum, BEATISSIME PATER, Sanctorum Albo ne dedigneris abſcribere.

ÆGI-

(a) *Smaragdus, vel Ardo Abbas in Diademate Monachorum cap. 89.*

ÆGIDIUS Iſabelli Epiſcopus Alliphanus Aſſiſtens.

BEatissime Pater. Petrus de Regalatis *zelatus legem* Ordinis ſui, atque ad Socios converſus proclamans cum Mathathia (a): *Qui zelum habet legis, exeat poſt me, & æmulatores eſtote legis, ac date animas veſtras pro teſtamento Patris veſtri*; quantum operibus, virtutibus & exemplo adlaboraverit, ut regularem diſciplinam in Seraphico S. Franciſci Ordine pene collapſam ac nimium conflictatam reintegraret, ſuiſque juſſis primordiis reſtitueret, & quantum mirabile hoc opus, benedicente Domino, feliciter abſolutum ei gratum acceptumque fuerit, tam populorum acclamationes, quam vere obſtupenda miracula, quibus illuſtrari meruit, jam plane demonſtrant. Dum ergo *ipſe zelans zelum legis receptus eſt in Cælum*, dignus videtur, qui etiam hic in terris Sanctorum Catalogo per Sanctitatem Vestram recenſeatur.

JOANNES ANTONIUS Bacbetoni Epiſcopus Anagniæ Aſſiſtens.

VIrtutum beati Petri Regalati ex Parentibus miſericordiæ Viris, quorum pietates non defuerunt in ſemine eorum, fluxere primordia & præſertim charitatis: Hæc etenim Petri viventis erga Pauperes & mire & vere floruit; corpus effecit agile, fluctuſque ſub pede duros; mortui vero, ſepulchrum ejus fecit glorioſum: Ex quorum probata multitudine & eminentia miraculorum, alia etiam quæ in gradu heroico exercuit, ſignantur chariſmata; collapſam videlicet reſtituendi diſciplinam inter ſuos aſſiduum ſtudium; & vitia exterminandi inter exteros inexplebilis ardor: Sævus ſibi ſemperque inſenſus, at patiens & benignus infirmæ fortis hominibus, quorum infirmitatibus & inſcitiæ opportuno corporis animique medicamine & pabulo providere ſolemne habuit. Tantarum fulgor virtutum agnitus in ſe, agnitus oſtenſione ſignorum, ſapienter admodum fiet, Beatissime Pater, ſi chriſtianis populis per ſolemniorem ritum propius admoveatur, ut earum odore perfuſi cæleſtia quærere, terrena faſtidire ſuavius adſcant.

FRANCISCUS ANTONIUS Spadea Epiſcopus Aquinas & Fregellarum Aſſiſtens.

BEatissime Pater. Sancti Franciſci regula utpote ex Evangelico fonte in Dei Eccleſiam derivata, & in Chriſti Domini veſtigiis fundata, tam excelſæ perfectionis eſt, ut ſectatores vere ſuos deficientibus etiam miraculis ad ſummum elevet apicem; nam quicumque hanc regulam ſecuti fuerint, pax Dei ſuper illos & miſericordia certiſſime requieſcit. Quid igitur ſentiendum de B. Petro Regalato, qui ſtatuit ſupra petram pedes ſuos, & direxit greſſus ſuos; non ſolum Inſtitutoris ſui premens exactiſſime vias, quibus totam legem implevit, ſed & collapſam ſui Ordinis diſciplinam immenſis laboribus & ſolicitudinibus ſummo zelo ac fervore reperandam ſuccepit? Non minor profecto in conſervandis atque inſtaurandis, quam in ordiendis Inſtitutis adhibendus eſt labor, ſpiritus conſilii & fortitudinis, ac ardens zelus domus Dei & in Proximum claritatis. Hæc in Regalato adeo effulſere chariſmata, ut plurimis prodigiis reſtatam voluerit Dominus ejuſdem Sanctitatem tam in vita quam poſtea, cunctis Hiſpaniarum Regnis exteriſque pariter Regionibus celebrem; quibus rite probatis æquum eſt, ut Sanctitas Vestra tantum Virum de divi Franciſci regula adeo benigne meritum, ſignis per cunctas chriſtiani Orbis Provincias glorioſum, Sanctorum Faſtis Canonizatione ſolemni dignetur adſcribere.

Tlumuri Pietr' Regalat
ƺaa Spægna,

SCIUM ILUMURI AT

KYænæ caa, eǂe cuur iſc iggyal Kak imaǂǂ ſciet, ſaa ggiǂǂ bota, eneræila riǂǂ, e veyæ tek' ay' ty truhey, e ty luteyæ po ſi cuur t' iſctenæ imaǂǂ ſciet e ſcium i diitunæ Profet. Ayò vet ſratænlà e ſcietit Frangisk, egneh, eʓe elæv don ſod, e ggiǂǂ monæ, ſe ay e caa mbæſuanæ, e ndrekyunæ mbæ uʓæ maæ tæ Miræ. Ƹot n' i maʓi e caa nderturæ ndæ ktæ yet me ſcium, e tæ mbæʓaa ſciegne. Præ andai loyas ſe mændæ ʓʓomi paa ſrik, ſe præparatun Ƹoti iſct gnaæ imaʓʓ ſciet.

Joſefi Schirò Arçbiſcæpu i Durrſit, e Vicar' Apoſtolicu i Hymarrs ndæ Arbænit.

Ejuſdem Verſio latina.

JOSEPHUS Schirò Archiepiſcopus Dyrrbachinus olim Vicarius Apoſtolicus Cimarrbæ in Epiro.

BEatus Petrus Regalatus Hiſpanus, Beatissime Pater, meruit adhuc vivens, ut Hiſpanica gens, cui familiaris pietas & ſincera Religio, ad ipſum undique conflueret tanquam ad inſigne perfectionis exemplar & Sanctitatis oraculo. Franciſcana quoque Familia cui domeſtica ſemper fuit Evangelicæ perfectionis abſolutiſſima converſatio, eundem agnoſcit & prædicat ut eximium Reparatorum collapſæ Regularis diſciplinæ, tunc maxime temporis cum celeberrimus ille Ordo ſanctimonia florebat. Nonne magna iſta & præclara heroicæ Sanctitatis augumenta? ad hæc accedunt ſigna & miracula, quibus Deus Optimus Maximus voluit clarificare Servum ſuum etiam mortuum. Sentio proinde tuto procedi poſſe ad illius ſolemnem Canonizationem.

SERGIUS ALEXANDRI Armenus Epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ.

QUi in Sanctis ſuis mirabilis eſt Deus, non modo quum adhuc viveret beatus Petrus Regalatus, ad teſtandam ejus Sanctitatem in terris omnipotentiæ ſuæ divitiis eum abundantiſſime cumulavit; ſed etiam poſtquam ex hac luce migravit, ad ejus gloriam manifeſtandam in cælis miraculis eum mirificare dignatus eſt. Verus ille fuit Franciſci ſectator & filius evangelica rerum omnium terrenarum abdicatione, aſperrimis carnis afflictationibus, jejuniis rigidiſſimis, ac fere perpetuis vigiliis, jugi meditationis ſtudio & aſſidua oratione, inſigni denique miraculorum fulgore, quibus eum & viventem & poſt obitum Altiſſimus decoravit. Hæc igitur omnia in ſolitis Congregationibus probe riteque diſcuſſa & comprobata jure poſtulant, ut cæleſtes in terris honores a Sanctitate Vestra ei decernantur, qui mira animi demiſſione terrena contemſit.

STEPHANUS Evodius Aſſemanus Archiepiſcopus Apameæ.

BEatus Petrus Regalatus (b) *bonam ſortitus animam*, Beatissime Pater, (c) aperuit os ſuum & adtraxit ſpiritum, qui ejus pene collactleam immatura in ætate maturans integritatem, (d) ſenſu implevit cor illius, conſilium & diſciplinam direxit. Antecedente autem iſta ſapientia magnanimus Ordini Minorum Regularis Obſervantiæ inter Hiſpanos Reſtitutor Confratrum ſuorum remiſſum vitæ genus adoritur, (e) opportune & importune obteſtans quam turpi lapſu (f) charitatem primam reliquiſſent, obſecrans ut memores eſſent unde excidiſſent; & in-

(a) 1. *Machab.* 2. (b) *Sap.* 8. (c) *Pſ.* 116. (d) *Eccleſ.* 17. (e) 2. *Timoth.* 4. (f) *Apoc.* 2.

& inſtans ut prima opera facerent ; Ipſe vero (a) forma factus Gregis ex animo, (b) in illis quaſi unus ex ipſis, veluti (c) Stella matutina in medio nebulæ effulſit in Templo Dei ; quaſi Oliva pullulans, & Cypreſſus in altitudinem ſe extollens dilatavit gloriam Ordinis ſui, & lætificavit Eccleſiam Dei in operibus ſuis. Eum igitur cujus inſtauratæ ſobolis fœcunditate merito exultat ſancta Mater Eccleſia, omnigenaque demiratur chariſmata, æquum ducat SANCTITAS VESTRA Sanctorum Faſtis adſcribere.

BERNARDINUS Vari Epiſcopus Civitatis Caſtellanæ & Hortæ.

BEATISSIME PATER. Beatus Petrus Regalatus nihil vel a primis annis videtur antiquius habuiſſe quam opere complere quod Chriſtus edixit (d). *Qui vult venire poſt me abneget ſemetipſum & tollat Crucem ſuam & ſequatur me.* Quare rigidum S. Franciſci Inſtitutum amplexus, ut illud ad primævum rigorem reduceret, ejuſque Sectatores ad perfectam ſui abnegationem informaret, jejuniis, flagellationibus, vigiliis, orationibus, diurnis nocturniſque contemplationibus perpetuo incubuit ; in quibus cum ad ſeptuaginta circiter annos Chriſti Crucem ſtrenue tuliſſet, ad eumdem inſignibus virtutibus ornatus migravit ; cumque magnis miraculis ejuſdem merita fuerint comprobata, congruit quammaxime ; ut Sanctæ Sedis quoque judicio comprobentur.

JOANNES Innocentius Epiſcopus Fagaraſienſis.

REgius Propheta Regii Vatis filius ſanctum eum beatumque prædicat, qui manum ſuam aperuit inopi. Quod aliis Sanctis dum viverent contigit, hoc miramur in Petro Regalato etiam poſt obitum. Manum enim ſuam Regalatus e ſepulchro exeruit, & pane Supplici dato retraxit. Hoc aliiſque miraculis inſignem Virum, quem divina fruentem in Cælis beatitudine Anteceſſores Veſtri dudum coli in Hiſpaniis permiſere, ut etiam in toto terrarum orbe SANCTITAS VESTRA inter Sanctos invocandum decernat, non modo dignum cenſeo, ſed etiam ſupplex rogo.

POMPEJUS Compagnoni Epiſcopus Auximanus & Cingulanus.

QUod in ſacris hodie lectionibus dictum audivimus a Spiritu ſancto: *Segregate mihi Paulum & Barnabam in opus, ad quod aſſumpſi eos* ; id ſimili quadam ratione in ampliſſima Minorum divi Franciſci Familia ante annos fere trecentos factum videmus. Segregavit enim ſibi Spiritus ſanctus electos Viros, atque in his præcipuum B. Petrum Regalatum, in eximium illius Ordinis reformandi opus, ad quod aſſumpſit eos. Porro quiſquis de Franciſcano Inſtituto per Eccleſiam univerſam ſaluberrime diffuſo æqua mente judicare voluerit, is facile animadvertet quanti intereſſet puram illam & antiquam vivendi regulam, quam Franciſcus præſcripſerat, retinere. Quum itaque & maxima hujuſce operis laus Regalato debeatur, & perpetuum vitæ tenorem is geſſerit aſperrimæ Reformationi conſentaneum, & heroicis ejus virtutibus gloria etiam acceſſerit miraculorum ; nihil deſiderari video quominus illius nomen ſecundum ea quæ proponuntur, Sanctorum Faſtis ſit adſcribendum.

JACOBUS PHILIPPUS Conſoli Epiſcopus Amerinus.

BEatus Petrus Regalatus, PATER SANCTISSIME, jugum Domini, quod ſuave & leve eſſe jam noverat, ab adoleſcentia ſua cum portaverit, mirabiles divina operante gratia aſcenſiones ad Deum in corde ſuo diſpoſuit. Is enim ſacræ divi Franciſci militiæ vix adſcriptus religioſis excolendis virtutibus adeo incubuit & enituit, ut tamquam perfectiſſimum eorum exemplar admirati ſint omnes ; corpus ſuum ne adverſus ſpiritum concupiſceret, huc uſque caſtigatum perpetuo exhibuit, ut in laboribus, vigiliis, jejuniis, orationibus, paupertate, frigore & nuditate tantum Domino deſerviverit ; charitate erga Deum & Proximum adeo quoque refulſit, ut quoties aliqua de ipſo, Chriſti paſſione & cæleſti Regno meditaretur, ſive laugueus in terra permanere, ſive in Atria domus Dei quodammodo elevari videretur ; ceterum difficile dictu, quo ſtudio ac ſolertia omnibus omnia factus omne hominum genus, vel in Noſocomiis, vel in Carceribus, ac etiam Turcarum vinculis inedia, & ſqualore confectos ſingula ſingulis impertiendo officia pietatis, ſublevaverit ; quod cunctis, qui adhuc in hoc Mundo peregrinabantur a Patria, opem & operam præſtando, ceteros fere omnes Evangelii Operarios æmulatus eſt.

His adeo virtutibus Deo charus effectus, quot & qualia ſint ex Alto ob ejus merita patrata miracula, jam novit Hiſpania, & quidem tu cognoviſti, BEATISSIME PATER, cum ex ejus miraculorum numero ſub legis per te latæ diſpoſitione præſentem hanc Petri Canonizationis cauſam nequaquam comprehendi ampliſſime declaraveris. Talia igitur hæc ſunt, ut quemadmodum Cæli enarraverunt gloriam ejus, ſic tuo nunc tandem infallibili Decreto, PATER SANCTISSIME, beatum hunc Confeſſorem, virtute inſignem, prodigiis illuſtrem, Regularis obſervantiæ humanæ naturæ infirmitate collapſæ Reſtitutorem in terris quoque venerandum inter Sanctos adſcribere digneris.

JOSEPH Coppola Epiſcopus Aquilanus.

TE Judice tandem, te Præſide, quæ ad B. Petri Regalati Sanctitatem fidelibus proponendam legitimo deſiderabantur jure, expleta ſunt. Cum igitur (e) (juxta Textus ſententiam) digna vox ſit SANCTITATIS TUÆ legibus alligatum te profiteri ; hoc unum reſtat, ut eidem B. Petro debitos Sanctitatis honores ſolemniter tribuas, atque ita ſuarum odores roſarum, quas olim Petrus charitatis prodigio in ſinu mirabiliter invenit, in perenne tranſibunt univerſalis delectamentum Eccleſiæ.

JOSEPH Roſſi Epiſcopus Venafranus.

BEATISSIME PATER. Ecce nos dimiſimus omnia & ſecuti ſumus Te, Chriſto Domino dixit Princeps Apoſtolorum Petrus. Hoc & beatus Petrus Regalatus Apoſtolico zelo & perſeverantia ſecutus eſt: Spretis enim Regalatæ Gentis honoribus, relictis Matre ipſa & univerſis, quæ ex Mundo ſunt, Franciſcanæ Familiæ amplexus fuit paupertatem, & ſanctiſſimi ſui Ordinis diſciplinam ex humanæ naturæ infirmitate collapſam, cooperante Villacretio ejuſdem Ordinis Viro cum vitæ Sanctitate, tum rerum divinarum cognitione clariſſimo ad integritatem & priſtinum ſplendorem revocavit, ac ſeipſum Fratribus virtutum omnium perfectæ præſertim charitatis exemplar præbuit ; quarum virtutum ſuaviſſimus odor, ut late diffunderetur ad manifeſtandam ſui Servi perfectionem Deus Optimus Maximus aliqua panis & carnis fruſta, quæ ex communi menſa ille collegerat ad reficiendos pauperes, ſtatim ad interrogationem Vicarii ſciſcitantis : Quid deferret ? in recentiſſimas roſas convertit. Neque hæc ſolum dum Servus ſuus degebat in terris, operatus eſt Deus, ſed poſtquam ad æternam gloriam illum vocaverat, aliis illuſtravit prodigiis, & illud mirabile fuit, quod quidam Mendicus ad Cœnobii janitorem accedens menſæ reliquias accepturus, cum jam in egenos diſtributas inveniſſet, ſtatim templum ingreſſus ad Regalati ſepulchrum provolutus clamavit : Si tu viveres Regalate, non ego ſane duriter adeo viverem, nec mihi quo paſcerer nunc deeſſet. Continuo ſua ſponte apertum eſt ſepulchrum, & manu Regalatus extenſa panem ſupplici Mendico dedit : Regalatus itaque qui tot prodigiis, teſtante Domino vitam æternam accepit, colatur ab hominibus in terris, ut eo Protectore Panem, qui de Cælo deſcendit & dat vitam Mundo, digne conſequantur.

HIE-

(a) 1. *Petr.* 5. (b) *Eccleſ.* 32. (c) *Eccleſ.* 50. (d) *Matth. c.* 16. *verſ.* 24. (e) *Theod. & Valent. in l.* 4. *C. de Legib.*

HIERONYMUS Lorenzi Epiſcopus Acernenſis.

SANCTISSIME PATER. B. Petrus Regalatus tertio decimo ætatis anno S. Franciſci ſectator factus, mox in Cœnobiis diſciplinæ ſeverioris aſſertor omni auſteritatis genere, aſſidua cæleſtium rerum meditatione, ardentiſſima in Deum & Proximos charitate adeo excelluit, ut in Hiſpania abſolutiſſimum chriſtianæ perfectionis exemplum haberetur. Placuiſſe illum Deo in diebus ſuis, eſcæ in flores converſæ, aquæ ſicco pede tranſmiſſæ ſatis demonſtrant: Dediſſe illi Deum coronam gloriæ poſt mortem, lumen oculorum cæco redditum, ulcus inſanabile ſtatim curatum, aliaque miracula abunde teſtantur. Supereſt, BEATISSIME PATER, ut quoniam Servi ſui Sanctitatem tam aperte Deus oſtendit, velis tu quoque, qui Dei vices in terra geris, Sanctorum honores, ut enixe precor, B. Petro decernere.

JOANNES FRANCISCUS Cavallinus Epiſcopus Alatrinus,

PRæclaræ atque heroicæ virtutes, ad quas per aſſiduas orationes, meditationes, ac vigilias, perque crebra jejunia & ſummam proprii corporis caſtigationem pervenit beatus Petrus Regalatus Ordinis Minorum Obſervantiæ, tot miraculis roboratæ fuerunt, atque a ſummo Sanctitatis Veſtræ judicio probatæ, ut in Sanctorum numero recenſendus omnino videatur. Qua quidem in re non ſolum libentiſſime adhæreo, verum etiam SANCTITATI VESTRÆ enixas demiſſaſque preces effundo.

NICOLAUS Cioffi Epiſcopus Soranus,

DIvina prodigia, quibus omnipotens Deus beatum Petrum Regalatum & adhuc in terris agentem & poſt obitum illuſtravit, luculentiſſima ſunt teſtimonia non minus inſignium chriſtianarum religioſarumque virtutum, quibus ille divini honoris cultum, Regularis diſciplinæ obſervantiam & æternam animarum ſalutem ſemper curavit, quam ſempiternæ gloriæ, quam eidem in cælis donavit bonorum omnium largitor & remunerator Deus. Itaque inter Sanctos per SANCTITATEM TUAM merito referendum eſſe exiſtimo.

JOANNES ANTONIUS Caſtelli Epiſcopus Catharenſis,

NOn eſt cur multis beati Petri Regalati ſingularia in Eccleſiam merita numerem. Teſtata namque res eſt, eum jam ab infantia ipſa tanta pietate tantoque erga Deum & Proximos amore inclaruiſſe, ut ad maxima quæque natus eſſe videretur. Ubi autem Ordini Franciſcano nomen dedit, numquam deſtitit, quin & orationi inſiſteret, & corpus jejuniis, vigilia, flagellis maceraret, & miſeris, ut vires ferebant, opem intenderet. Quin etiam cum anguſti ei viderentur eſſe auſteritatis fines, quibus tum Regularis ſuorum diſciplina continebatur, petiit, ut ſibi in ſolitudinem cum paucis ſecedere liceret. Id ubi obtinuit, vix dici poteſt, quam ſeverus in ſe, quam in alios miſericors fuerit. Poſtremo paupertate, religione, charitate, meritis, prodigiis clarus in Cælum migravit. Quare non dubito, quin omnes, quotquot orthodoxam colunt religionem, ſumma animorum conſenſione judicent, bene a SANCTITATE VESTRA cum Eccleſia actum eſſe, quod Virum tantæ integritatis atque virtutis iis honoribus decorare ſtatuerit, qui Sanctis merito adhibentur.

NICOLAUS MARIA Calcagnini Epiſcopus Civitatis Ducalis.

NOn minori commendatione dignus eſt, qui opus aliquod Chriſtifidelibus proficuum inſtituit, quam qui Inſtitutum reſtaurat. B. Petrus Regalatus, qui Fratrum Minorum Regulam a S. Franciſco Aſſiſienſi in paupertate & humilitate cordis fundatam a primæva inſtitutione longe aberrantem fereque collapſam in Hiſpaniis primus omnium ad priſtinam integritatem revocavit, reſtitutamque ſervavit ipſe, atque ut ab Alumnis ſuis ſervaretur verbo & exemplo aſſiduiſque laboribus eſt aſſecutus; æquali certe ac Seraphicus Inſtitutor honoris & laudis gloria commendari poſſe videtur; qui autem opera virtutis adeo laudabilia fecit & docuit, ac gratiis miraculiſque ab omnipotenti Deo condecorari promeruit, dignum ſane exiſtimo, ut SANCTITAS VESTRA ſolemnem proferens Canonizationis ſententiam illum in cæleſti gloria Patronum atque in terris virtutum ſpeculum & exemplar mortalibus exhibeat & concedat.

D. INNOCENTIUS Gorgoni Epiſcopus Pinnenſis & Hadrienſis.

QUo tempore Bernardinus Senenſis, Joannes a Capiſtrano, & Jacobus Picenus Minoritæ in Italia reſtaurandæ priſtinæque ſeveritati reſtituendæ apud Sodales ſuos Monaſticæ diſciplinæ, atque fidelium moribus verbo & exemplo corrigendis informandiſque ad pietatem, egregiam operam navarunt, beatus Petrus Regalatus utrumque in Hiſpania præſtitit, eodem ac illi ſtudio, pari labore, æquali miraculorum gloria & ſucceſſu, atque eo amoris erga Deum, charitatis in Proximum, corporis afflictationis, aliarumque virtutum exemplo, ut Populi in ipſo veram Patriarchæ ſui Franciſci imaginem videre, admirari, & venerari viderentur. Quare cum Apoſtolica Sedes ſimilibus virtutibus æqualibuſque meritis pares ſemper decernere conſueverit honores, illis, diverſis licet temporibus in Sanctorum numero recenſitis, infallibili quæ in Te eſt, auctoritate beatum Petrum eorumdem nunc Albo adſcribi debere exiſtimarem; cum expediens videatur, difficillima hac noſtra ætate Eccleſiam novo præſidio, Franciſcanam Familiam novo Regularis Obſervantiæ ſtimulo, Fideles omnes novo virtutum omnium exemplari, ac Hiſpaniam novo Protectore munire.

Pauca hæc verba addidit in fine Sanctitas Sua.

VENERABILES FRATRES. Suffragia Veſtra conſenſu unanimi depoſcunt, ut beatum Petrum Regalatum in Catalogum Sanctorum referamus. Nos cum opus fuerit, ſententiam quoque noſtram declarabimus. Interea magno ſtudio Deum precamini, ut lumen ſuum Nobis impertiat ad opus hoc maximum pro ipſius voluntate in terris perficiendum.

D. Toppi tamquam Apoſtolicæ Cameræ Generalis Procurator pro Inſtrumentorum confectione, ne Actorum ſeries ab hominum memoria dilaberetur, Protonotariis conſueta formula inſtitit.

Ego Johannes Philippus Toppi Sanctiſſimi Domini Noſtri & Cameræ Apoſtolicæ Procurator Generalis rogo Vos omnes Protonotarios & Notarios Apoſtolicos hic præſentes, ut de ſententiis, conſilio, & unanimi conſenſu Reverendiſſimorum DD. S. R. E. Cardinalium, necnon Patriarcharum, Archiepiſcoporum & Epiſcoporum, deque Summi Pontificis oratione & deliberatione prababitis ſuper ſolemni Canonizatione beati Petri Regalati unum vel plura, publicum ſeu publica conficiatis Inſtrumentum vel Inſtrumenta ad perpetuam rei memoriam.

Cui annuens R. P. D. Protonotariorum ſub-Decanus Collegii ſui nomine reſpondit: *Conficiemus*; Interim de genu Papam ſalutans atque illico erectus appellavit Teſtes eos, qui Pontificiæ circumſtabant Sedi prolatis verbis: *Vobis Teſtibus*; Domumque regreſſus in Tabulas hæc omnia retulit hac methodo.

Inſtrumentum a Sub-Decano Protonotariorum rogatum pro tertio ſemipublico Conſiſtorio.

IN NOMINE DOMINI AMEN.

CUm ſit, quod Sanctiſſimus Dominus Noſter BENEDICTUS Divina Providentia Papa XIV. poſt lon-

longam diligenſemque Cauſæ diſcuſſionem ſuper virtutibus, meritis & miraculis, quibus beatum Petrum Regalati Ordinis Minorum Obſervantium ſancti Franciſci Altiſſimus illuſtraverat; ad ejuſdem ſolemnem Canonizationem devenire decreviſſet, divino prius lumine tum publicis, tum privatis precibus implorato: Ne quid in re tanti momenti prætermiſſum videri poſſet laudabilibus ſuorum Prædeceſſorum Ordinationibus & veſtigiis inhærens: Pro exquirendis excipiendiſque Eminentiſſimorum S. R. E. Cardinalium, necnon Reverendiſſimorum Patriarcharum, Archiepiſcoporum & Epiſcoporum convocatorum ſuffragiis ſuper peragenda ejuſdem beati Petri Regalati Canonizatione, Semipublicum habuit Conſiſtorium in Aula, quæ loco Ducalis eſt in Quirinali Palatio Anno a Nativitate Domini Milleſimo Septingenteſimo Quadrageſimoſexto Indictione nona, Pontificatus ejuſdem Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Anno ſexto, die vero Sabbato undecima Junii.

Conſiſtorialis hæc Actio, poſtquam Sanctiſſimus Pater ex Aula Paramentorum ſacris Veſtibus & ſimplici Mitra inſignitus, inter duos Eminentiſſimos antiquiores Diaconos Cardinales Carolum nempe Marini, & Alexandrum Albani ad eandem Ducalem Aulam migraverat, ſedemque conſcenderat, ſuum ſumpſit exordium a brevi, gravi, ornataque Oratione, qua Sanctitas Sua ampliſſimum Purpuratorum Senatum & venerabilem ceterorum Patrum Conſeſſum eſt allocutus, eorum conſilia & ſententias expoſcens in maxima hac & omnium profecto longe graviſſima ab ipſo ſuſcipienda deliberatione.

Statim ac Summus Pontifex fecit dicendi finem, Eminentiſſimus Cardinalis Caraſa Epiſcopus Albanenſis, ſicuti inter eos qui intererant, Eminentiſſimos Cardinales antiquior, ita primus omnium non ſolum ſententiam ſuam edixit, verum etiam, ut ne diutius Fidelium vota remorarentur, Sanctiſſimum Dominum pro diu exoptata beati Petri Regalati Canonizatione inſtantiſſime exoravit, eandem prorſus ſententiam proſequuti ſunt (conſueto ſervato ritu) Sanctitatem ſuam pariter enixe rogantes reliqui Eminentiſſimi Patres, ſcilicet

Franciſcus Tituli S. Mariæ Tranſtyberim S. R. E. Presbyter Cardinalis Burgheſius.
Antonius Xaverius Tit. S. Stephani in Monte Cælio S. R. E. Presbyter Cardinalis de Gentilibus.
Fr. Joannes Antonius Tit. SS. Silveſtri & Martini in Montibus S. R. E. Presbyter Cardinalis Guadagni.
Dominicus Tit. SS. XII. Apoſtolorum S. R. E. Presbyter Cardinalis Riviera.
Joannes Baptiſta Tit. S. Mariæ Angelorum S. R. E. Presbyter Cardinalis Spinola.
Raynerius Tit. S. Sabinæ S. R. E. Presbyter Cardinalis de Ilcio.
Dominicus S. Bernardi S. R. E. Presbyter Cardinalis Paſſionei.
Silvius Tit. S. Priſcæ S. R. E. Presbyter Cardinalis de Valentibus.
Fr. Joachimus Tit. SS. Quatuor Coronatorum S. R. E. Presbyter Cardinalis Portocarrero.
Camillus Tit. SS. Joannis & Pauli S. R. E. Presbyter Cardinalis Paulutius.
Carolus Albertus Guidobonus Tit. S. Mariæ de Pace S. R. E. Presbyter Cardinalis Cavalchini.
Fridericus Tit. S. Pancratii S. R. E. Presbyter Cardinalis Lantes.
Franciſcus Tit. S. Mariæ de Populo S. R. E. Presbyter Cardinalis Riccius.
Antonius Tit. S. Silveſtri in Capite S. R. E. Presbyter Cardinalis Rufus.
D. Fortunatus Tit. S. Matthæi in Merulana S. R. E. Presbyter Cardinalis Tamburinus.
D. Joachimus Tit. S. Crucis in Hieruſalem S. R. E. Presbyter Cardinalis Beſutius.
Carolus S. Mariæ in Via Lata Diaconus S. R. E. Cardinalis Marini.
Alexander S. Mariæ ad Martyres Diaconus S. R. E. Cardinalis Albanus.
Nereus S. Euſtachii Diaconus S. R. E. Cardinalis Corſinus.
Agapitus S. Agathæ in Suburra Diaconus S. R. E. Cardinalis Moſca.
Carolus Maria S. Mariæ in Porticu Diaconus S. R. E. Cardinalis Sacripantes.
Marius SS. Coſmæ & Damiani Diaconus S. R. E. Cardinalis Bolognettus.
Proſper S. Georgi in Velabro Diaconus S. R. E. Cardinalis Columna de Sciarra.
Alexander S. Mariæ in Aquiro Diaconus S. R. E. Cardinalis Tanarius.
Hieronymus S. Adriani Diaconus S. R. E. Cardinalis Bardi.
Dominicus SS. Viti & Modeſti Diaconus S. R. E. Cardinalis Urſinus.

Silentibus Eminentiſſimis Cardinalibus; protinus proprium laturi judicium ſurrexerunt Reverendiſſimi Patriarchæ, Archiepiſcopi & Epiſcopi, nimirum.

Mundillus Urſinus Patriarcha Conſtantinopolitanus.
Antonius Maria Pallavicinus Patriarcha Antiochenus.
Thomas Cervini Patriarcha Hieroſolymitanus.
Gabriel Eva Archiepiſcopus Cypri Syrus, patria prius, deinda latina lingua ſuffragium emiſit.
Alexander Borgia Archiepiſcopus Firmanus.
Michael Palma Archiepiſcopus Theatinus.
Stanislaus Poliaſtri Archiepiſcopus Roſſanenſis.
Ferdinandus Maria de Rubeis Archiepiſcopus Tarſenſis.
Joannes Andreas Tria Archiepiſcopus Tyri.
Michael Maria Vincentini Archiepiſcopus Theodoſiæ.
Simon Gritti Archiepiſcopus Tyanen.
Joſephus Rufus Archiepiſcopus Capuanus.
Nicolaus Caraſa Archiepiſcopus Philippenſis.
D. Ferdinandus Romualdus Guiccioli Archiepiſcopus Ravennaten.
Felix Solatius Archiepiſcopus Thebarum.
Antonius Fonſeca Epiſcopus Æſinus.
D. Placidus Pezzancheri Epiſcopus Tyburtinus.
Nicolaus Xaverius Santamaria Epiſcopus Cyrenen.
Nicolaus Michael Abbati Epiſcopus Scyllacii.
Bernardus Antonius Pizzella Epiſcopus Conſtantien.
Fr. Paulus Alpheran de Buſſan Epiſcopus Meliten.
Alexander de Abbatibus Epiſcopus Viterbien. & Tuſcanen.
Nicolaus Franciſcus de Bonhome Epiſcopus Carpaſien.
Ludovicus Antonius Valdina, olim Cremona Epiſcopus Hermopolitanus.
Fabricius Borgia Epiſcopus Ferentinus.
Nicolaus Spinelli Epiſcopus Averſanus.
Hippolytus e Rubeis Epiſcopus Senogallien.
D. Paulus Thomas Marana Epiſcopus Aſculanus.
Fr. Silveſter Merani Epiſcopus Porphyrienſis.
Nicolaus Mancinforti Epiſcopus Anconitanus.
Antonius Cantoni Epiſcopus Faventinus.
Paulus Bonaviſa Epiſcopus Spoletinus.
Cæſar Bonaiuti Eiſcopus Faren.
Marius Maffei Epiſcopus Fulginaten.
Guido Urſellus Epiſcopus Cæſenæ.
Hyacinthus de Silveſtris Epiſcopus Nepeſinus & Sutrinus.
Leo Lucas Vita Epiſcopus Oppiden.
Ægidius Antonius Iſabelli Epiſcopus Alliphanus.
Joannes Antonius Bachetoni Epiſcopus Anagninus.
Franciſcus Antonius Spadea Epiſcopus Aquinas & Fregellarum.
Joſeph Schirò Archiepiſcopus Dyrrhachinus, patrio prius, deinde latino idiomate ſuffragium emiſit.
Sergius Alexandri Armenus Archiepiſcopus Cæſareæ Cappadociæ, patrio prius, deinde latino idiomate ſuffragium emiſit.
Stephanus Aſſemanus Archiepiſcopus Apameæ.

Ber-

Bernardinus Vati Epiſcopus Civitatis Caſtellanæ.
Joannes Innocentius Epiſcopus Fagaraſienſis, patrio prius, deinde latino idiomate ſuffragium emiſit.
Pompejus Compagnoni Epiſcopus Auximanus & Cingulan.
Jacobus Philippus Conſoli Epiſcopus Amerinus.
Joſephus Coppola Epiſcopus Aquilanus.
Joſeph de Rubeis Epiſcopus Veneſranus.
Hieronymus Lorenzi Epiſcopus Acernen.
Joannes Franciſcus Cavallini Epiſcopus Alatrinus.
Nicolaus Cioffi Epiſcopus Soranus.
Joannes Antonius Caſtelli Epiſcopus Catharenſis.
Nicolaus Maria Calcagnini Epiſcopus Civitatis Ducalis.
Innocentius Gorgonius Epiſcopus Pinnen.

Cum autem nullus alius ex ſacro convocatorum Patrum Conventu ſuffragaturus ſupereſſet; Sanctiſſimus Dominus ſummopere lætatus, quod omnium Suffragatorum ſententiæ votis ſuis concorditer reſponderent; brevi altera Allocutione non minus animi ſui lætitiam, quam ad beati Petri Canonizationis ſolemnia quamprimum deveniendi promptitudinem luculenter oſtendit, finemque fecit Actionis.

Priuſquam tamen Sanctitas Sua conſurgeret, & Patrum Conſeſſus diſſolveretur; Procurator Generalis Reverendæ Cameræ Apoſtolicæ ad nos Protonotarios intereſſentes converſus, ut de omnibus præhabitis, de Sanctiſſimi Domini Noſtri videlicet Allocutionibus, deque conſilio, aſſenſu & concordibus Eminentiſſimorum Cardinalium, necnon Patriarcharum, Archiepiſcoporum & Epiſcoporum ſuffragiis unum vel plura, publicum ſeu publica, Inſtrumentum vel Inſtrumenta perenni Poſterorum memoriæ demandandum vel demandanda conficeremus, de more rogavit.

Quapropter ego Antonius Maria Protonotarius Erba inter Protonotarios qui aderant antiquior; Collegii mei nomine reſpondi: *Conficiemus*: Sanctiſſimi Domini Noſtri Familiaribus illic adſtantibus his verbis in Teſtes adhibitis: *Vobis Teſtibus*: Et præſertim Illuſtriſſimis DD. Paulo Zani Bononienſi, & Joſepho Maria Puoti Neapolitano Teſtibus ad hoc ſpecialiter vocatis, habitis atque rogatis.

Acta ſunt hæc in Quirinali Palatio, die, menſe, & anno, quibus ſupra.

In quorum fidem Nos Protonotarii Apoſtolici de numero Participantium requiſiti & rogati præſens hoc Inſtrumentum confecimus, ſubſcripſimus, & publicavimus, ſolitoque Collegii Noſtri Sigillo muniri, & in noſtro Archivio ut futuris temporibus horum omnium perenne ſemper extet documentum Secretario noſtro perdiligenter aſſervari & ſubſcribi mandavimus. Actum ubi ſupra, præſentibus quibus ſupra Teſtibus ad præmiſſa vocatis, habitis atque rogatis.

Antonius Maria Protonotarius Erba Sub-Decanus.

Loco † Signi.

Franciſcus Dominicus Clementi ejuſdem Collegii Secret.

Accenſentur hic ſuffragia Abſentium a Conſiſtorio, etſi Romæ præſentium.

THOMAS Epiſcopus Oſtienſis & Veliternenſis Sacri Collegii Decanus, Vice-Cancellarius Cardinalis Rufus.

PRoſeminata in animo beati Petri Regalati e Cælo virtus cum ipſo flore ætatis ſtatim floruit. Illuxere ſcilicet maturæ in puero pietatis indicia, amor præſertim æternorum, & faſtidium eorum; quæ de Mundo ſunt. Vix ingreſſus adoleſcentiæ limen, quanta contentione admitti inter Aſſiſienſis Patriarchæ Alumnos poſtulaverit, & quanta ſui alacritate adſcriptus Familiæ fuerit, ardor ille eximius, quo in præclara ſanctiſſimi Parentis veſtigia illico totus incumbere, hiſque ſubinde conſtanter inſiſtere viſus fuit, liquido demonſtrat. Arctiſſime paupertatis, altæ humilitatis, admirabilis pœnitentiæ, eximii revocandæ Minoriticæ Diſciplinæ, quæ jam a ſua origine deflectere cernebatur, inconcuſſi zeli, invictæ fortitudinis in promovenda Dei gloria & animarum ſalute, atque ceterarum virtutum odore longe lateque diffuſo plurimos ad ſe traxit ſocios, quos erudivit ſicut ſemetipſum. Sed & creviſſe Petrum in virum uſquequaque perfectum, aperte pariter declarant manifeſta divini in ipſum amoris indicia, quibus Altiſſimus coruſcare hunc Servum ſuum voluit & viventem & ſecum jam feliciter in Cælis regnantem. Æquum eſt itaque, BEATISSIME PATER, & chriſtiano Populo proficuum, ut beatus Petrus Regalatus a Sanctitate Veſtra in Sanctorum Canonem referatur, ut ſit ipſe ſuis Cultoribus in exemplum ſimul & patrocinium.

ANNIBAL Epiſcopus Portuenſis Cardinalis Albanus S. Clementis nuncupatus.

INter tot Sanctos homines, qui Hiſpanam Nationem ac Religioſum Minorum Ordinem illuſtrant jure meritoque accenſendus eſt Petrus Regalatus. Is a prima ætate pietati ſtudens mirifice chriſtiana virtute profecit. Minorum adſcriptus Familiæ tam naviter in perfectionem Religioſam & exactiorem ſuſcepti Inſtituti diſciplinam incubuit, ut brevi abſolutiſſimum Sanctitatis exemplum evaſerit: Nec venerationi tantum eſſet, verum etiam admirationi. Propriæ non contentus animæ bono, alios quoque ad chriſtianæ vitæ perfectionem attraxit. Severiores Religioſi Inſtituti leges præſcripſit, & Franciſcanæ regulæ diſciplinam exemplo & monitis promovit. Heroicarum virtutum merito vivus mortuuſque a Populis celebratus & cultus multis etiam miraculis a Deo eſt illuſtratus. His autem nominibus non Hiſpaniis tantum, ſed & in aliis chriſtiani orbis Regionibus egregie ſpectatus & clarus, digniſſimus habetur, qui a SANCTITATE VESTRA in Sanctorum numerum referatur, ut uno tempore B. Petri merito divinæ voluntati tot modis patefactæ, nec non Populorum atque virorum Principum piis votis fiat ſatis.

VINCENTIUS Epiſcopus Prænæſtinus Cardinalis Petra Major Pœnitentiarius.

ETſi opes atque hujus vitæ commoda pleriſque eſſe ſoleant impedimento, quo minus in ſe rigidi ſeverique eſſe velint, novit tamen beatus Petrus Regalatus Ordinis Minorum Obſervantium decus & ornamentum quanti illa eſſent habenda; quocirca & dum in ſeculo erat, ea ipſa neglexit ceſſitque, ut poterat, pauperibus, & ubi per ætatem licuit, pauperrimo Inſtituto nomen dedit, quo corpus ſuum nuditate, laboribus, vigiliis omnique auſteritate in ſervitutem redigeret. Quin etiam cum his finibus tam anguſtis, ut ei quidem videbatur, ejus virtus contineri non poſſet, aſperius vitæ genus quæſivit, Superiorumque facultate in ſolitudinem una cum paucis ſociis conceſſit, ubi antiquam Ordinis S. Franciſci diſplinam renovavit & coluit. Vix dici poteſt, quot ibi virtutum & miraculorum laude inclaruerit. Diutiſſimis meditationibus, operibus pietatis, ſaluti animarum diligentiſſimam navavit operam. Poſtremo meritis onuſtus vitam hanc fluxam atque mortalem cum ſempiterna eaque beata commutavit. Quamobrem cenſeo tempus adveniſſe, quo illi decretos a Sancta Sede honores adhibere oporteat.

JOSEPH Epiſcopus Tuſculanus Cardinalis Accorambonus.

QUum Evangelicæ perfectionis ſtadium, quod cum ſumma animi contentione B. Petrus percurrit, toriſque conatibus in aliis excitare non deſtitit, Deus Optimus Maximus in Sanctis ſuis vere mirabilis non modo cum adhuc viveret omnipotentiæ ſuæ divitiis abundantiſſime cumulaverit, ſed poſtquam obiit ad ejus gloriam manifeſtandam in Cælis, miraculis etiam mirificare dignatus ſit: Dignum proinde SANCTITATIS VESTRÆ zelo futurum exiſtimo, ſi ad augendum Eccleſiæ catholicæ decus & Franciſcani Ordinis incrementum Servum Dei ad Divorum cultum ſolemni pompa promoveat.

VINCENTIUS Epiſcopus Sabinenſis Cardinalis Bichius.

UT Sanctorum adſcribantur Albo exigunt merita illorum, qui Religioſas Familias jam virtute florentes ad ſeveriorem revocarunt diſciplinam, & ad ſtrictioris ſtudium Inſtituti ab excelſa virtute commendati invitarunt. Et qui cum in vita, tum poſt mortem quamplurimis miraculis claruerunt, ut eorum Sanctitatem teſtaretur Deus. Profecto hæc omnia de beato Petro Regalato Sacerdote Profeſſo Ordinis Minorum ſancti Franciſci & Regularis Obſervantiæ in Hiſpania Reſtitutore probata ac verificata noſcuntur, dum beatus Petrus addictus Religioni ſub ſtrictiſſima paupertate viveuti, ita de ſua paupertate exultavit continuo, ut videretur renovaſſe verba Apoſtoli ad Timotheum, *habentes quibus tegamur, his contenti ſumus.* In Regulari Obſervantia reſtituenda, eaque ſub ſtrictiori Inſtituto confirmanda & ſtabilienda maximo cum fructu & progreſſu adlaboravit uſque ad obitum. Charitate in Proximum & in Pauperes continuo ardendi ſtudio flagravit: Et inventus Juſtus coram Deo quamplurimis miraculis etiam uſque ad hæc tempora claruit; unde tutus patet aditus ad ſacros Sanctitatis honores eidem beato Petro deferendos.

NICOLAUS MARIA Tit. S. Petri ad Vincula Presbyter Cardinalis Lercarius,

DEus Optimus Maximus, qui in Sanctis mirabilis ſemper fuit, cum adhuc viveret B. Petrus Regalatus Regularis Obſervantiæ inter Minores Reſtaurator, ad teſtandam ejus Sanctitatem in terris omnipotentiæ ſuæ ſignis eum abundantiſſime cumulavit; ſed magis poſt obitum ad ejus in Cælis ſublimem gloriam manifeſtandam in præmium finalis perſeverantiæ miraculis ac prodigiis eum decorare dignatus eſt: Ut itaque univerſalis Eccleſia ejus opem ac patrocinium promereat, ſacro univerſali cultu SANCTITATIS VESTRÆ oraculo inter Sanctos adſcriptum eum honoret ac veneretur.

TROJANUS Tit. S. Cæciliæ Presbyter Cardinalis de Aquaviva.

MAgnum equidem, BEATISSIME PATER, Sanctitatis ſpecimen dedit beatus Petrus Regalatus, qui adhuc impuber ſpretis opibus avitæque ſuæ gentis honoribus in Fratrum Minorum Familiam cooptari voluit; atque per omnium virtutum gradus ad culmen Evangelicæ perfectionis aſcendens, ita fuit omnipotenti Deo fideliter ferviens, ut ſignis quam acceptus eſſet, apertiſſime comprobaretur. Tantum ergo Virum, qui juſtitiam operatus coronam gloriæ immarceſcibilem recipere meruit, in Sanctorum Canonem merito adſcribi poſſe putamus.

RAPHAEL COSIMUS Tit. S. Marcelli Presbyter Cardinalis de Hieronymis,

BEATISSIME PATER. Divinæ mos eſt Providentiæ juxta locorum & temporum opportunitates ſuos electos mittere Servos ad excolendam Chriſti vineam vepribuſque expurgandam. Plures hujuſmodi & ſtrenuos Operarios continuata ferie ex Minorum Ordine aſſumpſit, inter quos egregius Dei Servus Petrus Regalatus mirifice claruit, qui ardentiſſima in ipſum Deum & Proximum charitate flagrans, ceteriſque virtutibus coruſcans dignis laudibus merito ab omnibus celebratur. In eo vero præcipue præfulſit, quod collapſam in Hiſpaniis primævam Seraphici Ordinis obſervantiam egregie inſtautavit heroicis virtutibus & exemplo. Signis & portentis ante & poſt mortem Deus teſtatam voluit hujus beati Viri merita glorioſa, quibus accedentibus dignum cenſeo, ut a SANCTITATE VESTRA in ſanctorum Confeſſorum Catalogo adſcribatur; ut qui viderint fragilem hominem eadem generis infirmitate circumdatum in carne ſupra carnem vixiſſe, & per fidem operantem juſtitiam adeptum eſſe repromiſſionem, pari Religionis ardore ad ſimilia excitentur, & nitantur ad coronam.

CAROLUS Tit. S. Mariæ de Ara-Cæli Presbyter Cardinalis Calcagninus.

BEatus Petrus Regalatus Sacerdos Profeſſus Ordinis Minorum S. Franciſci a primæva ætate exultavit ut gigas ad currendam viam Domini; dum iter chriſtianæ perfectionis arripiens ceteris miraculum eſſet & exemplar, Adſcriptus inter ſodales Seraphici Franciſci, imitator fuit fidelis tanti Patris uſque adeo, ut ſibi Mundum ſeque Mundo reddiderit crucifixum: Cum ſublimem Regularis perfectionis obſervantiam in ſuo Ordine ex parte obſoleviſſe animadverteret, omnem diligentiam omneque ſtudium adhibuit, quo eam ad integritatem & ſplendorem priſtinum revocaret. In charitate, in humilitate, in rerum divinarum ferventi meditatione, in innocentiæ candore & in corporis ſui aſſidua afflictatione maxime enituit. Animarum corporumque lucris tam diligenter intentus fuit, ut in revocandis ad pietatem Populis labores, incommoda quamvis gravia patientiſſime toleraverit: Qua in re illud mirabile quod panes in egenos largiendos, ut Antiſtitem laterent, in roſas hiberno tempore permutavit. Quæ omnia omnipotens Deus pluribus confirmavit miraculis. Igitur Sanctorum Faſtis adſcribendum cenſeo ad Eccleſiæ præſidium & fidelium incitamentum.

PHILIPPUS MARIA Tit. S. Agnetis extra Mœnia Presbyter Cardinalis de Montibus.

BEatus Petrus Regalatus avita generis nobilitate contempta in ſacra Ordinis Minorum Familia adeo egregie verſatus eſt, ut ob expreſſam in ſe ipſo vivam Evangelicæ perfectionis imaginem & ceteris præſtiterit omnigenæ virtutis normam, & heroicæ Sanctitatis exemplar. Zelo ductus ſeverioris obſervantiæ Regularem collapſam ſui Ordinis diſciplinam ad primævam Seraphici Inſtituti integritatem in Hiſpania revocavit. Ardore inſuper charitatis exæſtuans innumeris Proximum complectebatur officiis: Familiare quippe ei erat peregrinos hoſpitio exceptos reficere, morbo gravatos in Noſocomiis curare, carceris ſqualore confectos ſolari, & captivos ſub Turcarum jugo detentos ſtipe ſibi a divitibus collata in libertatem aſſerere; omnibus omnia factus, ut animas Chriſto lucrifaceret. Reliquum eſt ut B. Petrus Regalatus qui in Eccleſia tanquam ſidus zelo Regularis diſciplinæ ac ardore charitatis emicuit, tandem juxta Ritum Sedis Apoſtolicæ gloriæ coronam inter Sanctos recipiat in terris.

HIERONYMUS S. Angeli in Foro Piſcium Diaconus Cardinalis Columna.

NEminem eſſe puto, BEATISSIME PATER, qui ſanctiſſimi Patriarchæ Franciſci virtutes egregias admiretur, ſibique temperare poſſit, ne beatum Petrum Regalatum ex eodem Minorum Ordine magna etiam & admiratione ac veneratione proſequatur. Uterque non *quaſi in incertum currens, aut aerem verberans* caſtigavit corpus ſuum & in ſervitutem redegit, non in alio gloriatus niſi in Cruce Domini. Uterque pauper ſpiritu, ſciens horum eſſe Regum cælorum, poſt aurum non abiit; eos uterque Theſauros ſapientiæ ac ſcientiæ Dei unice amavit, quos in Chriſto abſcondidit Pater non ſapientibus ac prudentibus revelans, ſed parvulis. Uterque *factus a Deo Miniſter novi Teſtamenti non litera, ſed ſpiritu* Religioſos Viros exemplis ſanctiſſimis informavit, niſi quod charitatis, humilitatis, paupertatis, abnegationis ſtudium in Ordinem Minorum Franciſcus invexit, Petrus reſtituit. Quamquam non iis ſe anguſtiis coarctavit Petri virtus, ut ſui tantum Ordinis bono conſuleret, ſanctiſſimi Patriarchæ ſui veſtigiis inſiſtens opere comprobavit *latum nimis eſſe charitatis mandatum* quod omnes complectatur, a vitiis quos poteſt deterrens, ad mores Chriſtianos dignos alliciens, nullos prætериens ſive Noſocomiis detentos, ſive Carceribus incluſos, ſive Turcarum captivitate preſſos, magnis utique laboribus exantlatis, ita tamen ut ſicut in eo

abun-

abundabant paſſiones Chriſti, ita & per *Chriſtum in eo conſolatio abundaret*. Quid eſt itaque quod ulterius requiramus, Beatissime Pater, ut Sanctorum numero accenſeatur beatus Petrus? Ita plane fiet ut unus Canonizationis honor non modo B. Petrum, ſed & ſanctiſſimum Patriarcham Franciſcum commendet; cujus imitationi tantopere ſtuduit magnus hic Seraphici Ordinis Alumnus: Vere ſiquidem teſtatur Salomon, Gloriam Patris eſſe filium ſapientem.

JOSEPH MARIA Ferroni Archiepiſcopus Damaſcenus Aſſiſtens.

ADmirabiles plane ad Deum aſcenſiones in corde ſuo diſpoſuit B. Petrus Regalatus (*a*). Non ſolum ipſe per aſperum vitæ genus ad Sanctitatis apicem pervenire contendit, ſed omnibus omnia factus, tam domeſticos quam extraneos Chriſto lucrifacere ſtuduit. De inclyto igitur Ordine ac de Eccleſia optime meritus, quia fecit & docuit, magnus in eadem Eccleſia vocetur (*b*).

Fr. ANTONINUS Camarda Epiſcopus Reatinus Aſſiſtens.

BEatissime Pater. Non hoſpes nec advena videbatur in terris beatus Petrus Regalatus, ſed civis Sanctorum & domeſticus Dei, cum nonniſi ſapere ſtuderet quæ ſurſum ſunt, non quæ ſuper terram. Hinc infinitos ſapientiæ & ſcientiæ Dei theſauros aſſidua contemplatione promulgans, totus divino illo æſtuabat igne, quem venit mittere in terram Unigenitus Dei Filius, cujus vehementiſſimam uſque ad Ecſtaſim raptus admirabatur charitatem, qua dilexit nos & lavit nos a peccatis noſtris in ſanguine ſuo, factus obediens uſque ad mortem, mortem autem Crucis. Ex qua tanti beneficii conſideratione, maximo quoque augebatur dolore, cum videret filios hominum poſt tam copioſam redemptionem, rurſus ſibimetipſis crucifigere Filium Dei. Placeat igitur Sanctitati Vestræ Cælorum civibus eum ſolemniter inſertum definire, qui totus in terris viſus eſt homo cæleſtis.

NICOLAUS Simoni Epiſcopus Marcianenſis Aſſiſtens.

PEtrus Regalatus fortis viribus a juventute ſua factus eſt Princeps ſelectioris militiæ; quæ ſanctiſſimam Ordinis Minorum divi Franciſci diſciplinam ex humanæ naturæ infirmitate magna ex parte obſoletam, ipſo præeunte cum verbo tum exemplo ad integritatem & ſplendorem priſtinum revocavit. Virum igitur qui jugum portavit ab adoleſcentia, ſedit in ſolitudine, poſuitque in pulvere os ſuum, dignum puto qui tollatur in ſublime, ut ejus laudes omnes Eccleſia nunciet ac colat Sanctitate.

MARCUS ANTONIUS Amalphitanus Epiſcopus Ortonen. & Camplen. Aſſiſtens.

BEatissime Pater. Beatus Petrus Regalatus Sacerdos Profeſſus in Ordine Minorum Regularis Obſervantiæ ſingulari gratiæ Dei prærogativa ſuffultus morum innocentia ab incunabulis ſemper enituit. Tertiodecimo ætatis ſuæ anno ad Fratrum Minorum habitum admiſſus, brevi Religioſis virtutibus claruit ac perfectionis apicem attigit. Eam in aliorum animis alte imprimere contendens, ſummo ſtudio curavit antiquum illud aſperrimumque vivendi genus, quod ſuis indixerat Seraphicus Patriarcha Franciſcus, renovare. Summa fuit in eo abſtinentia, cum raro admodum aut vinum biberet, aut carnem guſtaret, imo ut plurimum pane & aqua unice veſcebatur. Orationi addictus ſomno ita raro brevique utebatur, ut vel inſomnes orando ſæpe traduceret integras noctes, vel ſi defatigato ac deficiente corpore paululum decumbere cogeretur, id non aliter faceret quam humi proſtratus, ut non tam conquieſcere quam ipſammet quietem ſuo corpori moleſtam facere videretur. Cæleſtium contemplationi perpetuo inhærebat Chriſti Redemptoris myſteria contemplando. Ardentiſſimo ſalutis animarum zelo ſuccenſus omnem adhibuit operam pro vitiis extirpandis, vel pro virtute in exteras etiam gentes amplificanda. Ut ipſa fraternitatis charitas diligeretur, ſummopere ſtuduit; unde diſſidentes ad pacem & concordiam revocavit: Afflictos in carceribus, vel ſub Turcarum captivitate detentos alioſque inopes ſingulari charitatis exemplo adjuvit. Extra ſenſus frequenter raptus admirabiles Ecſtaſes paſſus eſt. Quæ & alia innumera in ejus vitæ Compendio expoſita, cum eum clarum reddant, & ſanctis conſtet de virtutibus in gradu heroico, miraculis tam in vita quam poſt mortem patratis, inter Sanctos ſolemni ritu recenſendum fore cenſeo, ſi Sanctitati Vestræ placuerit.

LUDOVICUS Savagieri Epiſcopus Tempenſis.

BEatus Petrus Regalatus ſpreto in adoleſcentia nobilitatis faſtu, divitiis omnibus relictis, ſeque Deo in Minoritico Sodalitio devoto, & mortificationis cruce ſuſcepta, Chriſtum ſequutus humilitate, patientia atque eximia in Fratres charitate, evangelicam perfectionem profitentibus factos exemplar, verbo, exemplo magniſque laboribus reſtituta priſtinæ puritati ac ſeveritati Minoritica in Hiſpania Familia, miraculorum gloria clarus veram Patris ſui Franciſci imaginem in ſuis virtutibus admirandam exhibuit, atque illius animam poſt tranſitum æterna cum Chriſto perfrui beatitudine, multis deinceps prodigiis Deus teſtatus eſt. Quare ſi Tibi aliter non videatur, Beatissime Pater, Eum in Sanctorum numerum referendum eſſe cenſeo.

ANTONIUS Franci Epiſcopus Graſſeti.

PLures, Beatissime Pater, ut omnibus notum eſt, jam diu ſacris Altaribus veneramur, qui cum beatum Petrum Regalatum ſibi Patrem in Hiſpania ſelegiſſent, & Reformatæ ejuſdem Familiæ dediſſent nomen, per paupertatem, per vigilias, per orationes, per inediam, per patientiam, certam fecerunt in reſtaurato per eumdem Ordine vocationem. Eiſdem igitur condignis honoribus, quos hæc ipſa Apoſtolica Sedes decrevit Filiis, Patrem æque ſanctiſſimum virtutibus miraculiſque æque clariſſimum diutius privare, in ejuſdem Patris injuriam cedere quodammodo videretur.

THOMAS ALEXIUS de Rubeis Epiſcopus Aprutinus.

DEerit forte, Beatissime Pater, quod dicerem, & inani loquutione tædium dare nollem beati Petri Regalati referens merita & prodigia, longior enim eſſet & difficilior provincia virtutes ejus recolere: Non quod lateat quid ſit dicendum, ſed quod neſcio quomodo illa tam admiranda facinora ſint explicanda.

De viro loquitur qui S. Benedicti & ſancti Patris Franciſci vitam agere cum decreviſſet, ſpiritum ſancti Patriarchæ imitatus in deſertum locum & ſolitarium cum alio Fratre Villacretio ſe contulit.

Hæc arena fuit, in qua Athleta Chriſti curavit virtutes omnes & ſpiritum ſanctiſſimæ & aſperrimæ Religionis ſplendeſcere.

Hæc illi arena fuit. Cum primo dato nomine Obſervantium S. Franciſci Familiæ adhuc ipſo puero, & poſtquam flagellis omnique pœnarum genere ſe cruciavit, alias aſcenſiones adortus priſtinam paupertatem, orationes & pœnas aggreſſus eſt.

In pauperes & captivos apprime proſpexit, ut etiam defunctus e ſepulcro conſurgens panem cuidam oranti Mendico mire porrexerit.

Virtutes omnes cum primis fidei, ſpei & charitatis

(a) *Pſalm.* 83. 7. (b) *Matth.* 5. 19.

in gradu heroico ceuſitæ probatæque fuere, ceteraque miracula cum ſatis clare comperta ſint, eumdem in Album Sanctorum adſcribi humillime deprecamur.

Sequenti die utpote Dominica Conſiſtorium habitum non eſt, quod tamen in Feriam ſecundam dilatum, omnibus quorum intererat adeſſe, per impreſſam ſchedulam notum Curſores fecerunt.

INTIMATIO

Per Curſores facienda etiam Domini dimiſſa copia.

DIE 13. *Junii feria 2. in deſcripta jam Quirinalis Palatii Aula* hora decimatertia *Sanctiſſimus Dominus Noſter ſemipublico Conſiſtorio quarto intererit, Eminentiſſimorum Patrum, necnon Reverendiſſimorum Patriarcharum, Archiepiſcoporum & Epiſcoporum ſuffragia in Cauſa Canonizationis beati Joſephi a Leoniſſa Confeſſoris Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum excepturus.*

Ideo intimentur omnes & ſinguli Eminentiſſimi & Reverendiſſimi DD. Cardinales, necnon Reverendiſſimi DD. Patriarchæ, Archiepiſcopi & Epiſcopi in Urbe præſentes, ac Domini Protonotarii Apoſtolici, duo Antiquiores Rotæ Auditores, Sacrorum Rituum Congregationis Secretarius, Promotor Fidei, & Procurator Fiſcalis Cameræ Apoſtolicæ.

De Mandato Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ.

Ignatius Reali Apoſt. Cærem. Præf.

Dicta igitur feria ſecunda Sanctiſſimus Dominus Noſter ſacris Veſtibus ornatus apud lectum Paramentorum per manus Cardinalium Diaconorum, exivit præcedente Cruce in Aulam, ubi jam congregati aderant ceteri Cardinales Præſuleſque Eccleſiarum omnes, & ſalutari Crucis ſigno ſuper eos producto ſedit aſſidentibus Cardinalibus, ſtantibus aliis: Clauſis deinde foribus, ne ii redirent qui ab Aula dimittebantur, quartam beati Joſephi pro qua conveniebant, Cauſam ſic expoſuit.

VENERABILES FRATRES. Non ignoramus exploratum ſatis eſſe veſtræ eruditioni, juxta veterem Eccleſiæ diſciplinam inter Martyres non ſolum adnumeratos fuiſſe illos, qui pro chriſtiana Religione vitam amiſerunt, ſed eos pariter, qui ob eandem Religionis cauſam acerbiſſima tormenta pertulerunt, licet poſtea ſuperſtites ab illis evadentes, mortali hac vita in pace perfuncti ſint. In Conciliis, quæ a ſancto Cypriano coacta fuerunt, aliqui Epiſcopi, nomine ac titulo Confeſſoris, alii vero Martyris obſignantur. Tertullianus autem in eo libro, quem in Praxeam conſcripſit, titulum Martyris ipſi minime tribuendum contendit, ob eam cauſam, quod leviſſimum ac breve tormenti genus tuliſſet, non vero quia vitæ ſpiritum inter cruciatus nequaquam emiſiſſet: *Praxeas*, inquit, *de jactatione martyrii inflatus ob ſolum & ſimplex & breve carceris tædium*. Id etiam S. Joannis Evangeliſtæ celebri exemplo comprobatur, qui in dolium ferventis olei demiſſus, licet incolumis ex illo prodierit, & uſque ad ultimam ſenectutem in pace vitam abſolverit, tamen Martyris titulum a Fidelibus obtinuit. Ob eandem rationem ſancta Thecla Protomartyr a Patribus nuncupatur, eo quod prima inter mulieres martyrii gloriam pro chriſtiana Fide conſecuta eſt; Quippe damnata ad beſtias, quemadmodum ex Annalibus Eccleſiæ deprehendimus, cum nullum ab illis detrimentum accepiſſet, reliquum ſuæ vitæ tempus ſolitudini mandavit, ubi longo ſenio confecta, & vinculis corporis ſoluta in Cælum placide evolavit. Ob hæc Theologi inquirunt, utrum etiam nunc Martyris nomen apte conveniat illis, qui ſuperſtites fuerunt cruciatibus, quorum acerbitate vitam profundere debuiſſent, ſed poſt multos annos lectulo ut ajunt ſuo jacentes poſtremum diem obierunt, & utrum ritu ſolemni etiam nunc inter ſanctos Martyres recenſeri poſſint. Nonnulli id fieri poſſe cenſuerunt; utque obviæ occurrant difficultati, nempe reliquo vitæ ſpatio inquinari potuiſſe peccati labe eos, qui poſt tormenta ſuperſtites fuerunt, reſpondent divinæ bonitati conſentaneum videri, quod eos in cæleſti gratia confirmet, qui ſingulari ſuo beneficio vim tormentorum certumque mortis diſcrimen, quod pro Chriſto ſubierant, ſuperaverunt. Nos de hac ipſa re fuſius egimus in noſtris Commentariis *de Canonizatione Sanctorum*, ubi Sanctæ Sedis Apoſtolicæ conſuetudini inhærentes plane oſtendimus, Martyris titulum minime hodie tribuendum, niſi mors interceſſerit in odium chriſtianæ Fidei, quam Tyrannus intulerit, & Martyr ob eandem cauſam ſuſceperit, fortique animo pertulerit; nec ut ab hac diſciplina recedatur, ſufficere exempla a ſacra quidem antiquitate deſumpta, ſed quæ prodierunt, antequam aliæ leges juſtiſſimis de cauſis ab Eccleſia fuerint ſtatutæ; aut argumenta, quæ piis ab hominibus potius, quam a peritis Theologis excogitata videntur. Quapropter cum adhuc in minoribus Promotoris Fidei munus gereremus, & Cauſa hæc beati Joſephi a Leoniſſa initio proponi cœpiſſet, magno ſtudio contendimus atque obtinuimus, ut de illa tanquam de Cauſa Confeſſoris, non vero Martyris ageretur, etiamſi beatus Joſeph unco ferreo per tres continuos dies ſuſpenſus a Turcis in odium Chriſtianæ Religionis crudeliſſimum tormenti genus pertulerit, uti vos ipſi ex traditis documentis perſpicere potuiſtis. Illud tamen libenter ac merito probavimus, ut hoc facinus præclariſſimum in hac cauſa pertractanda magni penderetur, & pro decernenda ſolemni Canonizatione etiam plurimum conferret, ſi tamen continua virtutum ſumme præſtantium exercitatio, proprii Inſtituti plena obſervantia, qua cum maxima vitæ auſteritas ac pœnitentia conjungitur, in beato Joſepho apparerent ac liquido comprobarentur; ſi poſtremo illius mortem ea prodigia ſecuta fuiſſent, quibus juſtorum mors dignoſci conſuevit. Hoc ſane pacto Cauſa beati Joſephi tanquam Confeſſoris, non vero Martyris in examen adducta fuit. Seriem totius vitæ quam ille duxit, veſtros ante oculos expoſitam habuiſtis. Cognitum Vobis eſt quidquid pie ſancteque geſſit antequam ſe conferret Conſtantinopolim pro Miſſionibus obeundis; graviſſimum tormenti genus, quod in illa Civitate paſſus eſt, ex quo Divino beneficio fuit ereptus; quanto deinde tempore ſuperſtes extiterit, quam præclara geſſerit, & qua ratione vitam abſolverit. Vobis etiam perſpecta ſunt miracula, quæ ob illius interceſſionem contigerunt. Itaque illud tantum ſupereſt, ut ſententias veſtras de ſolemni ejus Canonizatione indicenda Nobis explicetis.

Non

Non modo Cardinales, ſeu Patriarchæ, Archiepiſcopi & Epiſcopi Pontificio nutui obſecundantes, quid ſentirent expoſuerunt juxta ſeſſionis ac dignitatis ordinem.

PETRUS ALOYSIUS Epiſcopus Albanenſis Cardinalis Caraſa.

IN beatum Joſeph a Leoniſſa mirifice quadrat prophetica illa benedictio, quam ſuper filium ſuum protulit Jacob Patriarcha, cum ait (a): *Filius accreſcens Joſeph, Filius accreſcens*; ſiquidem noſter Joſeph auxit egregia ſuæ profeſſionis merita nobilitate fidei, præſtantia ſpei, excellentia charitatis aliarumque virtutum fulgore: Auxit Eccleſiam Infidelium converſione, Peccatorum correctione, errantium emendatione: Auxit populum Chriſti fervidis prædicationibus, ſanctiſſimis exemplis, inſignibus miraculis: Auxit denique Cælum multorum in viam ſalutis reductione, aliorum in accepta juſtitia conſolidatione, atque eximio in omnes infimæ præſertim conditionis amore. Igitur ſi beatus Joſeph a Leoniſſa tam excellenter nomen ſuum implevit, ut merito etiam de ipſo dici poſſit: Filius accreſcens Joſeph, filius accreſcens, jure optimo convenit, ut illius quoque honor augeatur per ſolemnem ejuſdem in Sanctorum Canonem cooptationem.

FRANCISCUS Tit. S. Mariæ Tranſtyberim Presbyter Cardinalis Burghenſius.

MAgna ſane, BEATISSIME PATER, virtus Joſephi a Leoniſſa, vel uti rectius dicam magna in illo & admirabilis virtus Dei, qui infirma Mundi eligit, ut fortia quæque confundat. Ipſe enim Joſeph, ut illuſtres res ejus geſtas alias taceam, ardens ſtudio propagandæ Religionis, arcem ipſam adgreſſus Turcici imperii, Mahumetanæque ſuperſtitionis, nullo periculo abſterreri potuit, quin irrumpens in medias ædes Tyranni, Crucis ibi vexillum figeret & Chriſtum Regem inclamaret. Non eum labores ulli deterruerunt, non verbera, non denique mors ipſa, quam lætus ſubibat ex trabe pendens, niſi viſibili manu omnipotentis Dei religatus depoſituſque, liber a furentium barbarorum manibus fuiſſet dimiſſus. Qui quoniam vivus, mortuus ingenti opinione virtutis ac multis perpetratis ſignis, tam longam ætatem Sanctitatis nomen tutatus eſt; facies Tu quidem, PATER BEATISSIME, ut ego cenſeo, pro inſigni tua ſapientia, fide, religione, ſi eum nunc tandem rite de more conſecraveris.

ANTONIUS XAVERIUS Tit. S. Stephani in Monte Cælio Presbyter Cardinalis Gentili.

GRatulabatur olim ſanctus Martyr Cyprianus beato Lucio Papæ poſt corporis paſſionem, poſt glorioſam Chriſti nominis confeſſionem ad gregem ſuum revertenti; æquabat ipſum Danieli, qui leonibus miſſus ad prædam vixit ad gloriam, & tribus comparabat pueris, in quibus non minor fuit Martyrii dignitas, quod de camino ignis incolumes exierunt; quia non conſummata martyria meritum confeſſionis non minuunt, ſed magnalia divinæ Providentiæ magis oſtendunt. Simili ſpirituali gratulatione dignum cenſeo B. Joſephum a Leoniſſa, qui ob fidei confeſſionem tormentis expoſitus Tyranni crudelitati a Domino ſubtractus, & faucibus mortis ereptus eſt, ut Eccleſiæ reſervatus continuato charitatis, humilitatis, pœnitentiæ curſu ſeſe præberet fidei & virtutis exemplum. Quæ cum ita ſint, & ſubſecuta miracula comprobaverint, ſum in voto decernendos eſſe publicos honores beato Joſepho in catholicæ Eccleſiæ ſplendorem & in Familiæ Capuccinorum de eadem Eccleſia benemeritæ decus & ornamentum.

Fr. JOANNES ANTONIUS Tit. SS. Silveſtri & Martini ad Montes Presbyter Cardinalis Guadagni.

ÆQuum eſt, BEATISSIME PATER, ſupremis Eccleſiæ honoribus eos augeri, quos juxta Sacræ Congregationis Rituum inſtitutum virtutum Sanctitas & miraculorum gloria commendat. His profecto ſupernis muneribus decoratum deprehendimus B. Joſephum a Leoniſſa, qui per orationis ac abjectionis ſtudium cor ſuum tradidit ad vigilandum diluculo ad Dominum qui fecit illum, ac zelo charitatis exæſtuans fidei Catholicæ divinæque legis dilatandæ nullis pepercit laboribus, quominus vel ambulantibus in Infidelitatis tenebris Evangelicæ veritatis lumen afferret, ac dignus haberetur, per unci ſupplicium triduo invicte toleratum, pro nomine Jeſu contumeliam pati; vel peccatores ad pœnitentiæ ſemitam revocaret arguens, obſecrans, increpans in omni patientia & doctrina, non in perſuaſibilibus tantum humanæ ſapientiæ verbis, ſed in oſtenſione ſpiritus & virtutis. Hanc itaque Sanctitatis lucernam pauperibus evangelizandis accenſam non latere ſub modio, ſed ſuper Eccleſiæ candelabrum collocandam exiſtimo, ut luceat omnibus qui in domo Dei ſunt, ac potiſſimum univerſo Capuccinorum Ordini, cujus laudabilis Inſtituti obſervantiam dum viveret, verbo & exemplo promovit, inſtauravit ac confirmavit.

TROJANUS Tit. S. Cæciliæ Presbyter Cardinalis de Aquaviva.

QUÆ ſpiritualium chariſmatum dona, BEATISSIME PATER, fuit Dominus elargitus beato Joſepho a Leoniſſa, ejus vitæ innocentia, humanarum rerum contemptus, pietatis officia & exempla virtutum quæ præſtitit, pleniſſime oſtenderunt. Quamobrem illum miraculis illuſtrem, qui poſt longos atque multos labores in portu æternæ felicitatis merito conquievit, in Sanctorum numerum referendum eſſe recte congruenterque exiſtimamus.

DOMINICUS Tit. SS. XII. Apoſtolorum Presbyter Cardinalis Riviera.

TErtium hodie nobis præbet ferendi ſuffragii argumentum univerſus Seraphicus Ordo S. Franciſci in ſuis filiis, Familia quam vocant Capuccinorum fecundum; hoc quidem die, quo alium inſignem ejuſdem inſtituti Alumnum jamdiu ſacris Aris admotum catholicus Orbis ingenti Populorum frequentia veneratur. Hos porro in terris honores præter cæleſtes iis largitur Deus, qui in humilitate & charitate, rerum humanarum contemptu, erga Proximos zelo & in procuranda animarum ſalute inter ærumnas & labores per Urbes & agros vitam impendunt. In his omnibus virtutibus heroice excelluit beatus Joſeph a Leoniſſa, quem omnipotens Deus, cujus judicia ſunt imperſcrutabilia, martyrio a ſe enixe exoptato, per prodigia etiam ſubduxit, ut diuturniori chriſtianæ gentis utilitate ſanctiſſimum Confeſſorem efformaret. Cum vero tantarum virtutum meritis miracula tum antiqua, tum recentia acceſſerint, minime dubitandum eſt meo judicio, BEATISSIME PATER, quin idem una cum aliis Franciſcanæ Familiæ Alumnis in Sanctorum Album relatis & proxime referendis adſcribatur.

JOANNES BAPTISTA Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter. Cardinalis Spinula.

BEATISSIME PATER. Decet ſummopere, quos Deus fecit ob exantlatos pro ſui nominis gloria propaganda in terris labores, comparticipes Regni ſui, ut cæleſtibus, quibus cum ipſo fruuntur, etiam in terris decorentur honoribus. Sane B. Joſephus a Leoniſſa ardentiſſimo zelo honoris & gloriæ Dei accenſus, domi foriſque continuo narravit laudes Domini & virtutes ejus & mirabilia ejus quæ fecit. Ut qui

(a) *Geneſ. cap. 49. verſ. 22.*

qui præſertim errabant in tenebris, ad lumen catholicæ Fidei ducerentur; omneſque ad meliorem frugem laboribus ſuis & ad emendationem avocarentur. Maximo æſtuavit ardore ſanguine ſuo confirmare catholicam Fidem, ceteriſque aliis virtutibus adeo cumulatus emicuit, ut tum in illius vita, tum poſt obitum Servum ſuum Deus inſignium chariſmatum donis decoraverit. Remanet igitur, ut ejus nomen aliorum Cælitum Faſtis ſolemniter adſcribatur per ſupremum SANCTITATI VESTRÆ judicium & oraculum.

RAYNERIUS Tit. S. Sabinæ Presbyter Cardinalis de Ilcio.

EXimium paucis retro diebus mirati fuimus Martyrem ex Inclyto Ordine Capuccinorum, Fidelem ſcilicet a Sigmaringa, præclarum hodie nobis datur contemplari Confeſſorem ex eodem Ordine, Joſephum nempe a Leoniſſa, qui quamvis martyrii palma in morte decoratus non fuit, martyrii tamen cruciatus in vita paſſus eſt, nec ſolum ab hoſtibus chriſtianæ Religionis, qui eum pede manuque dexteris unco ferreo trabi applicarunt, ſed ab ipſis ſolo, ut ita dicam, nomine Chriſtifidelibus, qui illum eorum vitia increpantem verberibus & colaphis ceciderunt & ſtricto ad collum caputio pene ſuffocarunt. Hæc autem divino quo æſtuabat amore, libenti animo ferens, patientiæ, humilitatis, virtutum omnium in gradu heroico præſtitit argumenta, quibus ſi miracula quæ ab eo patrata ſunt, junganiur, nil remanet optandum, quin debiti ſanctis Confeſſoribus honores Ei quoque decernantur.

DOMINICUS Tit. S. Bernardi Presbyter Cardinalis Paſſioneus.

EXpreſſam profecto & minime adumbratam beatiſſimi illius Apoſtolici ſeculi imaginem mihi intueri videtur in toto vitæ curſu beati Joſephi a Leoniſſa, qui auſteritate vivendi admirandus, pauper, nudus, operans manibus ſuis, inſtans orationi & verbo Dei, dignus tandem habitus eſt pro nomine Jeſu contumeliam pati; ad exemplum enim illorum qui ſteterunt ante Reges & Præſides, bibit partem Calicis Domini, & quemadmodum Paulo gladium decrevit Regia Neronis, ita Joſepho uncum impegit Aula Byzantii: Quamquam enim in ſanguine Agni ſtolam ſuam ibi non laverit, non defuerunt poſtmodum opprobria & verba ipſi turpiter inflicta, non a Scythis & Numidis, non a Populis ingenio & natura efferatis, ſed ab illis ipſis quos præceptis imbuebat, precibus adjuvabat, charitate complectebatur, & in ipſo (o Gentis noſtræ æternum dedecus!) in ipſo gremio & ſinu Italiæ, ubi licet ignominiis laceſſitus evangelizare Pauperibus Regnum Dei non deſtitit, & ad hoc divinum munus ſancte recteque obeundum, fame, ſiti, frigore, nuditate corpus ſuum, immane quantum, afficit. Cum itaque teſtante Apoſtolo Chriſtus fuerit heri & hodie, omnibus Chriſtifidelibus & nobis præcipue qui excelſam Templi partem tenemus, facile intelligi datur, potentiſſimam Spiritus ſancti virtutem æque mirabilem fuiſſe in Eccleſiæ initio quam in fine ſeculorum, in quibus tanta miracula coruſcare videmus: Suſcita ergo a terra, BEATISSIME PATER, hunc inopem & pauperem, & Apoſtolicorum temporum tam ſtrenuum æmulatorem inter domeſticos Dei recenſe, ut ille cujus vices geris, conſtituat eum inter Principes ſuper omnem terram.

SYLVIUS Tit. S. Priſcæ Presbyter Cardinalis Valenti.

DImicationi beati Joſephi a Leoniſſa, cui Tortorum immanitas & minæ, vitæ pericula & Metus ſatis ſuperque impendebant, mors defuit tantummodo, qua deficiente, palmam potius dicerem defuiſſe, quam victoriam. In eo enim præcipue mirandam ſe præbuit fortiſſimi conſtantiſſimique Viri deliberatio, animam ſuam ponere in obſequium fidei, itaut innumeros oppetendo cruciatus, nihil aliud egiſſe videretur, quam prolixa diuturnaque delibatione ſe pro humani generis depravatione naturæ Auctori ſupremoque Religionis Sacerdoti holocauſtum offerre. Cujus præclarum exemplum arbitror, magni faciendum eſſe per SANCTITATEM VESTRAM ſolemni ritu, & ſacra, quam paras pompa: Magnopere ſiquidem chriſtianæ Reipublicæ diuturnitatem & excellentiam intereſt hujuſmodi expiationis vota fovere, ut in Eccleſia quæ immortalitatis templo velut atrium proſtat, victimæ numquam abrogentur, quamvis ſingulari Dei bonitate & providentia abrogata ſint ſacrificia.

Fr. JOACHIMUS Tit. SS. Quatuor Coronatorum Presbyter Cardinalis Portocarrero.

TErtium profert Seraphica ſchola, BEATISSIME PATER, Alumnum beatum Joſephum a Leoniſſa, unde infallibili SANCTITATIS VESTRÆ, oraculo & gloria augeatur Sanctorum, & novum militanti Eccleſiæ columen accedat & ornamentum. Eximiæ ſiquidem virtutes, quibus grandi & forti ſpiritu ſe exercuit: Prodigia quæ patravit, nobis illum exhibent in Sanctitate magnificum & mirabilia facientem. Tanta & tam illuſtria ſuæ Sanctitatis ubique locorum reliquit monumenta: Talia & adeo conſpicua ad ejus dignitatem comprobandam dedit Cælum teſtimonia. Nec ſolas egregii Confeſſoris ille partes adimplevit, ſed Martyrum etiam merita in ſe cumulare non prætermiſit. Cum enim neque cauſa, neque paſſio, neque voluntas defuerit, ſed mors dumtaxat dignatione divina; dilatio & non conſummatio Martyrii, ut ajebat Cyprianus, non meritum confeſſionis imminuit, ſed magnalia divinæ protectionis oſtendit. Duplici quapropter nomine dignus videtur, qui a Veſtri Apoſtolatus judicio poſt forte & glorioſum devictum certamen coronam conſequatur juſtitiæ. Extollat igitur SANCTITAS VESTRA manus in Sancta, & Eccleſia vocem ejus audiens inter Sanctos relatum veneretur & fateatur, qui ſingulari fortitudine Chriſti nomen portare coram Gentibus non erubuit, & ante Reges & Præſides fateri nunquam formidavit.

CAMILLUS Tit. SS. Joannis & Pauli Presbyter Cardinalis Paulutius.

EXimiam beati Joſephi a Leoniſſa de Ordine Capuccinorum Sanctitatem teſtatam nobis uberrime faciunt, BEATISSIME PATER, tot ipſius virtutum præclara geſta, tot ab eo patrata miracula, quos datum profecto non eſt brevi oratione complecti: Ab iis propterea recenſendis abſtineam. Verum ſilentio præterire non poſſum admirabilem ejus zelum, quo in evangelica prædicatione Chriſto animas lucrifacere aſſidue curabat, atque heroicam illam fortitudinem invictumque animum, quo acerbiſſimas injurias, convicia ac tormenta pro Jeſu nomine pati geſtiebat, quique eo pervenit, ut quamvis pede manuque dexteris unco ferreo ab orthodoxæ Religionis hoſtibus e ſublimi fuerit ſuſpenſus, ut crudeliſſimam mortem oppeteret, attamen non ſolum triduo hujuſmodi crudele ſupplicium conſtantiſſime toleravit, donec ab Angelo in forma pueri vinculis diſſolutus extitit, ſed immo dum ſupplicium illud patiebatur & ab unco pendebat, fidem catholicam elata voce obteſtando eorumdemmet Tyrannorum ſævitiam ad ſui martyrium provocabat. Hæc igitur revera heroica fortitudo tot aliis comitata virtutibus atque innumeris ab Altiſſimo comprobata miraculis, jure meritoque poſtulat, PATER BEATISSIME, ut cæleſtes in terris B. Joſepho per Sanctitatem Veſtram decernantur honores.

CAROLUS ALBERTUS Tit. S. Mariæ de Pace Presbyter Cardinalis Guidobonus Cavalchinus.

BEATISSIME PATER. Quo anguſtiora in paupertate, in jejuniis, in cilicio, in caſtitate habuit vaſa carnis B. Joſeph a Leoniſſa, eo amplius ad barbaras uſque gentes evangelizans & docens Chriſtum Jeſum dilatavit ſpatia charitatis, cujus impetum frangere non potuerunt ludibria & verbera, non vincula & carceres, non acerbiſſima ſuppliciorum genera, nec omnis

omnis denique tribulatio, donec excitato ubique pietatis & divini amoris incendio curſum tam bene cœptum pleniſſime conſummaret. Alterum hunc itaque præclari Capuccinorum Ordinis heroem tantis laboribus pro gloria Altiſſimi, pro fidelium utilitate perfunctum fas eſt, Beatissime Pater, Sanctorum Catalogo adjicere, nedum ut in ſingulis ejuſdem familiæ Alumnis lætitia æque ac æmulatio geminentur, verum etiam ut geſtiant omnes, Eum ſibi devincire patronum, quem Te Authore noverint Deo apprime charum & hominibus aſſidue propitium.

FRIDERICUS Tit. S. Prancratii Presbyter Cardinalis Lantes.

FRuſtra tempus loquendo conſumerem, nec dies ſufficeret, ſi beati Joſephi eximias virtutes præclaraque geſta velim commemorando percenſere. Illud duntaxat meminiſſe juvat facinus egregium, dum ad chriſtianæ Fidei prolatandos fines Turcarum Tyrannum adire tentaret, firma immotaque conſtantia, verberibus, ſæviſſimis cruciatibus, omnium denique contumeliarum generibus ſeſe objeciſſe; quid aliud hoc fuit, quam pro Chriſti nomine pati velle ac vitam profundere? Incredibile prope dictu eſt (& tamen indubia documenta teſtantur ad memoriam hominum ſempiternam) illum Conſtantinopoli media Urbe, pede manuque dexteris unco ferreo e ſublimi ſuſpenſum, triduo ſupplicium invicto animo toleraſſe, Fidem catholicam elata voce concionantem. Innumera alia de beato Viro dicenda forent; ſed cum omnia fuerint authenticis documentis comprobata, in Sanctorum Canonem cenſeo eſſe referendum.

FRANCISCUS Tit. S. Mariæ de Populo Presbyter Cardinalis Riccius.

BEatissime Pater. Beatus Joſephus a Leoniſſa abdicatis Mundi illecebris & in Familiam Capuccinorum allectus, maxima fidei, obedientiæ & charitatis argumenta præſetulit tam erga Deum, quam erga Proximos, & præcipue eo tempore, quo in Regionibus Infidelium, Captivorum ſaluti, eorum indigentiis ſublevandis, iiſque in fide confirmandis etiam cum propriæ vitæ diſcrimine ſummopere inſudavit. Quapropter ejus Sanctitatis fama in dies ubique augebatur, eamque miraculorum teſtimonia illuſtriorem etiam reddiderunt. Supereſt igitur, ut Sanctitas Vestra divina illa auctoritate, cujus vices gerit in Terris, Sanctorum Faſtis adſcribat Servum iſtum vere fidelem, qui non ſua ſed quæ Jeſu Chriſti toto ſuæ vitæ curſu quæſivit.

ANTONIUS Tit. S. Silveſtri in Capite Presbyter Cardinalis Rufus.

MIſit Deus de excelſo ignem & erudivit beatum Joſephum de Leoniſſa. Adoleſcens hoc cæleſti igne eruditus tam impenſe Deum colere cœpit, ut inverſa phraſi divi Ambroſii videatur vitia prorſus neſciſſe, quam emendaſſe. Adultior autem factus & Religioſus jam effectus hoc eodem igne eruditus perluſtravit barbara littora, ut Martyr occumberet: Deo tamen mortem prohibente, diu mortis tormenta gaudens ſuſtinuit. Profecto apoſtolicus hic eſt ille Vir, cui illud Apocalypſis effatum congrue aptatur: *Ecce miſſurus eſt Diabolus aliquos ex vobis in carcerem ut tentemini, & habebitis tribulationem.* Ad oras Italiæ Deo diſponente reverſus, Spiritu ſancto in corde ejus diffuſo tarda neſcivit molimina, ut heroica charitatis officia Proximo impenderet. Neque enim aliæ virtutes eidem deeſſe poterant, cum ſemper in charitate, idcirco in Deo, & Deus in eo manſerit. Si charitas patiens eſt, & ipſe patienter tulit injurias, perſecutiones & verbera. Si benigna eſt, & ipſe animos ſibi infenſos chriſtiana manſuetudine demulſit. Si non inflatur, & ipſe quantum virtutibus, ceteriſque chariſmatibus aſſurgeret, tantum humilitate ſuique ipſius abjectione deprimebatur. Martyrium igitur utrumque *& horroris, & diuturnitatis*, quorum meminit ſanctus Bernardus, feliciter conſummavit. Hæc omnia ex mirabilium ejus geſtorum ſerie Tibi nota jam ſunt, Beatissime Pater. Reliquum eſt, ut ad ſacros Altaris honores, ad Fidelium patrocinium & incrementum beatum Joſephum elevare digneris.

PHILIPPUS MARIA Tit. S. Agnetis extra Mænia Presbyter Cardinalis de Montibus.

PUblicis ac ſupremis honoribus eos æquum eſt ab Apoſtolica Sede affici, qui vitæ innocentia & miraculorum gloria coruſcarunt. Satis quidem conſtat B. Joſephum a Leoniſſa hiſce divinæ gratiæ chariſmatibus emicuiſſe, qui arctiſſimo ſuſcepto vitæ Inſtituto & Fidei Propagandæ zelo accenſus, Byzantium ſe conferens vitam ſtrenue contempſit, mortem non metuit, corpus carnificibus tradidit. Angeli miniſterio a ſuppliciis ereptus, Italiam reviſens, totus in Proximorum ſalutem diſtentus, vineam Domini vel in rudibus perſonis inſtruendis, vel revocandis peccatoribus a via perditionis ad ſemitam juſtitiæ indefeſſus excoluit. Diceremus cum S. Bernardo (a): *Ignem urentem (fuiſſe) in conſumendo criminum vepres, ſecurim & aſciam in dejiciendo malas plantationes.* Cenſeo itaque, ut juxta hujus Sanctæ Sedis ritum in Album Sanctorum tandem referatur, præſertim ut in B. Joſepho a Leoniſſa Evangelicæ Meſſis Operarii habeant inſuper, quem admirentur, quem imitentur & colant.

D. FORTUNATUS Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis Tamburinus.

JOſephum a Leoniſſa Sacerdotem Profeſſum Ordinis Minorum ſancti Franciſci Capuccinorum toto ſuæ vitæ curſu ſummarum virtutum opera nunquam intermiſiſſe, jam tum perſpectum habui, cum pro injuncto mihi munere ejus geſta ad examen revocarem. Ejuſdem miracula dum de eo & in Beatorum, & in Sanctorum numerum referendo ageretur, accuratiſſime diſcuſſa quin probari deberent minime dubitavi. Hæc vero cum ex Sanctæ Romanæ Eccleſiæ more ita ſint in conſpectu poſita, ut in quæſtionem cadere omnino non poſſint, cenſeo, Beatissime Pater, talem ac tantum Virum Sanctorum Faſtis eſſe inferendum. Inde habebit Eccleſia novum, quo fulgeat ornamentum: Inde habebunt Fideles novum in Cælis Patronum, quem invocent: Inde Regularis vitæ ſectatores novum Sanctitatis exemplar, quod ſibi proponant ad imitandum.

D. JOACHINUS Tit. S. Crucis in Jeruſalem Presbyter Cardinalis Beſutius.

BEatum Joſephum a Leoniſſa unum fuiſſe ex ſanctis Operariis, quos Dominus miſit in Meſſem ſuam, varietas mirabilium rerum pie fortiterque ab ipſo geſtarum dilucide ſatis oſtendit. In pagis enim, villis, locíſque campeſtribus, ut Turcarum Regiam omittam, Evangelicæ veritatis lumen ambulantibus in Regione umbræ mortis, Ruſticis, Paſtoribus, Pueris prædicare non deſtitit, undecies in die quandoque repetitis concionibus, ipſe interim innumeris pene auſteritatibus jejuniiſque conſumptus. Quoniam autem in Agro Domini mittentem ſemina ſua, rite probatis miraculis magnificavit Dominus facere cum eo, ut nos omnes lætantes faciat Sanctitas Vestra, æquum cenſeo quod incorrupta ſua voce ceteris ipſum Sanctis annumeret, qui cum exultatione portarunt in Cælis Manipulos ſuos.

CA-

(a) *In Vita S. Malach.*

CAROLUS S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Marinus.

SI de ſingulis meritiſſimi Capuccinorum Ordinis Viris omnes eorum Regulæ articulos rigide & exacte obſervantibus, celebriorum Aſceticæ diſciplinæ Magiſtrorum opinio fuit, ſtatim illos ab obitu poſſe inter Sanctos enumerari; quid modo ambigendum erit, ut minus publicus ille cultus, quem jamdiu ſublimiores heroicarum omnium virtutum apices in B. Joſepho a Leoniſſa effulgentes inſigniaque ſubſequuta miracula hujus ſanctæ Sedis Judicio rite approbata promeruerunt, ad quaſcumque etiam catholicas Mundi partes ſolemniori ritu a SANCTITATE VESTRA extendatur? Quando ipſe idem Dei Filius, (hunc illi maximum præparando triumphum) illamet eadem illuſtriora prodigia, quibus in terris poſitus ventis & mari imperavit; panes in deſerto multiplicavit; mortuoſque ad prædicationis opportunitatem vitæ reſtituit; ab hoc etiam beato Viro patrari poſſe diſpoſuit; ut illa eadem in toto Orbe clarificatione, quam ipſe olim a Patre habuit, hic quoque ejus famulus ab eorumdem æqualitate ſignorum æque in omnibus Mundi plagis illuſtraretur.

Nihil ergo nunc remanet, niſi ut eadem Sanctitas Veſtra, (quæ ejuſdem Chriſti Domini vices, toto Orbe plaudente gerit) dignetur efficere: Ut quemadmodum hic adeo celebris inclytæ Religionis Alumnus remotiſſimarum Regionum populis; tot ejus laboribus & ærumnis vocem Domini audire fecit; ita nunc iidem Populi ex novo ſonitu in omnem terram illius triumphi exeunte, in Cælis habere ſciant, per quem viciſſim eorum vota, velut incenſum de manu Angeli in conſpectu Domini dirigantur.

Unde juſtiſſimo SANTITATIS VESTRÆ Decreto de eo ſolemni ritu in Sanctorum Albo adſcribendo, æque ſubmiſſo ac libenti voto ſubſcribo,

ALEXANDER S. Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Albanus.

SIcut miro inſcrutabilis Providentiæ ordine Deus Optimus maximus poſt donata beatitudinis præmio Sanctorum ſuorum merita, eadem ſæpiſſime Orbi univerſo miraculorum teſtimonio ſignificat: Ita quæ Dei vices gerit in terris, ſummam SANCTITATIS VESTRÆ, poteſtatem decet illos aris imponere, quos omni virtutum genere ornatos & operum prodigiis claros legitimi examinis perquiſitione comperit. Hos inter illuſtrem ſibi locum vindicat beatus Joſephus a Leoniſſa e Capuccinorum, ut ajunt, Familia, cui etſi mors defuit inter tormenta, a quibus fuit divinitus ereptus, non defuere tamen & acerbiſſimi per triduum cruciatus & juge martyrii deſiderium, quo æſtuans Evangelicum expleturus miniſterium in ipſas Turcarum Tyranni Conſtantinopolitanas ædes ſe contulit. Quas tamen inter Infideles non potuit, in Italiæ finibus Apoſtolici muneris partes fuit executus, dum & aſſiduis concionibus & cæleſtibus colloquiis ignaros fidei elementis inſtruxit; inſtructos divinis conſiliis ac monitis imbuit & confirmavit; atque obedientia, humilitate, patientia & incredibili carnis maceratione, Crucis mortificationem in corpore portans eximium ſeſe omnibus præbuit chriſtianæ perfectionis exemplar.

NERIUS S. Euſtachii Diaconus Cardinalis Corſinus.

INfinitio zelo Religioniſque incitatus ſtudio B. Joſephi a Leoniſſa multis miriſque modis, virtutum agmen quibus præditus erat, ad ſalutem tum Chriſtianorum, tum Infidelium procurandam intendit, itaut ipſum Turcarum Tyrannum aggredi auſus fuerit, ut eum ab impietate ad pietatem converteret. Hinc factum eſt, ut unco pedi & manui dextris infixo per triduum ſuſpenſus penderet, ac igne fumoque ſuppoſito pene enecaretur; in quo immaniſſimo ſupplicio Chriſti Fidem jugiter teſtatus eſt. Quod autem in eo mortem non obierit, cæleſti miraculo referri debet acceptum. Quamobrem, BEATISSIME PATER, tantum Virum, tantiſque cruciatibus cum præclarioribus martyribus comparandum, in Sanctorum Album referendum arbitror.

AGAPITUS S. Agatæ Gothorum in Subburra Diaconus Cardinalis Moſca.

BEatum Joſephum a Leoniſſa legitime pro Chriſti fide certaſſe, teſtantur hinc ferventiſſimus ejus ardor; quo flagrans Turcarum Tyrannum & reliquas Orientis gentes, quæ in tenebris & umbra mortis ſedent, ad Evangelicam vocare lucem geſtiebat: Inde mira animi conſtantia, qua licet manu ac pede unco ferreo e ſublimi, ad inferendam illi mortem ſuſpenſus, gentem illam ad ſpiritualem vitam Evangelica prædicatione redigere conabatur. Id præterea teſtantur hinc triumphus ille de Antiſtite græco relatus, qui ab eo (*a*) *converſus inſtauravit . . . . quæ demolitus fuerat:* Inde tot impenſi ab ipſo labores, ut haſce noſtras italicas oras expurgaret a vitiis, atque effuſo virtutum ſemine fœcundaret. Id poſtremo teſtantur tot ſigna, quibus claruit dum viveret, & quibus uſque modo inclareſcit. Jam vero (*b*) *hæc eſt hereditas ſervorum Domini*, ut cum legitime certaverint, donentur corona (*c*) *expreſſa ſigno ſanctitatis & gloria honoris*. Tuum propterea eſt, BEATISSIME PATER, hanc Sanctitatis coronam atque hanc honoris gloriam Joſepho a Leoniſſa decernere.

CAROLUS MARIA S. Mariæ in Porticu Diaconus Cardinalis Sacripantes.

BEato Joſepho a Leoniſſa defuit in morte, ſed non in vita neque in deſiderio martyrium. Charitas abundavit in corde ejus in opere & ſermone; invicta patientia in laboribus, in anguſtiis, in fame, in frigore, in nuditate, in periculis, in perſecutione. Multos Filios genuit per Evangelium, innumerabiles a vitiis ad virtutem traduxit; conſtans, magnanimus, & fortis a verbis impiorum non timuit; perpetuo humilis Crucemque Chriſti jugiter in corde portans & corpore, Sanctitatis ſuæ odorem latiſſime diffundens miraculorum copia & præſtantia, a Te, BEATISSIME PATER, in terris gloriam expectat, quam ſuis meritis jam coronatus in Cælis comulatiſſime eſt aſſecutus.

MARIUS SS. Coſmæ & Damiani Diaconus Cardinalis Bolognettus.

CUM *omnium* (*d*), BEATISSIME PATER, *ſumma virtutum, & totius plenitudo juſtitiæ de illo amore naſcatur, quo Deus Proximuſque diligitur:* Hanc profecto virtutum tenuit ſummam, hanc habuit juſtitiæ plenitudinem Joſephus a Leoniſſa. Enim vero ita Deum dilexit, ut Dei nomen coram Gentibus quæ Deum non noverunt, nec duriſſimo quidem ſupplicio victus, portare atque nunciare non dubitaverit. Ita Proximum quoque dilexit, ut non modo (*e*) *vocaverit frumentum & multiplicaverit illud . . . . . ut non portarent ultra opprobrium famis*; ſed etiam evangelico pane, nullo unquam feſſus labore enutriverit ac recreaverit. Tuum modo eſt, BEATISSIME PATER, ut Joſephus a Leoniſſa qui tanto in Deum flagravit amore, tanta exarſit in Proximum charitate, totque præclaris ſignis in dies coruſcat, (*f*) *per univerſum Mundum honoretur pro ſui veneratione & ſanctitate.*

PROSPER S. Georgii Diaconus Cardinalis Columna de Sciarra.

PRO decernenda Canonizatione B. Joſephi a Leoniſſa Tibi non deſunt modo, BEATISSIME PATER, duo illa neceſſaria ſemper ab Eccleſia reputata

pro

(a) *Lib. 2. Paralip. cap. 33. verſ. 3.* (b) *Iſaiæ cap. 54. verſ. 17.*
(c) *Eccleſiaſt. cap. 45. verſ. 14.* (d) *S. Leo Serm. in S. Laur. cap. 1.*
(e) *Ezechiel. cap. 36. verſ. 29. & 30.* (f) *Lib. 2. Machab. cap. 3. verſ. 12.*

pro Beatis inter Sanctos adſcribendis, virtus nimirum morum, & veritas ſignorum. Quid enim ſanctius in medium nunc proferri poteſt irreprehenſibili & pene cælesti vita B. Joſephi a Leoniſſa, in quo inclytus Ordo Capuccinorum, chriſtiana Reſpublica & barbara Mahumetanorum gens virtutes omnes in gradu heroico, & præſertim in Deum & Proximum eximiam charitatem non ſine admiratione novit, præſenſitque? Nolo hic recenſere miracula omnia, quæ ad Servi Dei invocationem patrata fuerunt, cum ad effectum de quo agimus, ſatis ſint illa duo, quæ a Temetipſo poſt indultam B. Joſepho venerationem approbari meruerunt. In hiſce profecto miraculis tibi Deus teſtimonium perhibet de Sanctitate vitæ B. Joſephi, & Tibi oſtendit illius memoriæ venerationem non eſſe diutius in Eccleſia militanti differendam; ſed ad ſolemnem Canonizationem eſſe potius deveniendum.

ALEXANDER S. Mariæ in Aquiro Diaconus Cardinalis Tanarius.

Beatiſſime Pater. Cum beatum Joſephum a Leoniſſa intueor, ejuſque virtutes ac præclariſſima geſta conſidero, glorioſiſſimum Chriſti Athletam, cui nihil ad eminentem defuit Sanctitatem, videre exiſtimo. Si martyrii palmam quam ob Turcarum etiam ſalutem ardentiſſime expetierat, exquiſito ſæviſſimoque tormenti genere, quod Conſtantinopoli invicto animi robore toleravit, glorioſa Martyrum morte reportare non potuit; divina id factum Providentia puto, ut Italorum quoque ſaluti Apoſtolica charitate atque ſingulari virtutum omnium exercitio conſuleret. Quod cum diligentiſſime perfecerit, ſeque ad ultimum uſque vitæ exitum ſtudioſiſſimum Apoſtolicæ perfectionis imitatorem atque Sacerdotem numeris omnibus abſolutum oſtenderit; idque Deus miraculorum ſplendore confirmare voluerit, æquiſſimum ſane erit ſi Sanctorum Albo adſcribatur, cunctorumque Chriſtifidelium venerationi proponatur.

HIERONYMUS S. Adriani Diaconus Cardinalis de Bardis.

Ut ſuaviſſimum Chriſti jugum ab adoleſcentia ſua B. Joſeph a Leoniſſa portaret, aſperam vitæ rationem in ſacra Capuccinorum Familia ſuſceptam divitiis omnibus ac voluptatibus prætulit, ut in eo fertiliſſimo agro fructus daret honoris & honeſtatis. Ibi vero per viſum a ſodali jam pridem demortuo de divini judicii ſeveritate commonitus, de perfectiori vita cogitans, ad barbaras gentes de teſtimoniis Dei in conſpectu Regum loquuturus adventat. Inter ſupplicia immaniſſima pro amicis animam poſuiſſet, niſi Deus potentiam in brachio ſuo faciens vitam ei mirabiliter conſervaſſet. In Italiam reverſus exemplo ac ſermone fide ſervata curſum vitæ feliciter conſummavit.

Beatum hunc propterea Virum humillime deprecor Sanctitatem Vestram, quod Sanctorum Faſtis adſcribat, ut iſtius precibus largiatur clementiſſimus Dominus Populum ſuum ad ſe clamantem ab omni adverſitate cuſtodiri.

DOMINICUS SS. Viti & Modeſti Diaconus Cardinalis Urſinus.

Beatiſſime Pater. Joſephum a Leoniſſa Ordinis Capuccinorum ab ipſis incunabulis morti divinitus ereptum in ſortem ſuam vocavit Dominus, omniumque virtutum genere illuſtravit: Nil autem pro catholicæ Fidei propagatione reliquit intentatum, pro qua licet mors una defuerit, attamen acerbiſſima quæque tormenta tremendaque ſupplicia adeo alacriter ipſe ſubivit, ut cunctis miraculo fuerit. Prophetico lumine decoratus, mirabilior factus eſt graviſſimis morbis ſimplici tactu, prece, aut imperio repulſis, moderatis arbitrio ſuo elementis, multiplicatis non ſemel annonis, fluminibuſque qua ſicco pede, qua pallio tranſactis: Reliquum ergo ut illius Sanctitatem, quam tot ſignis Altiſſimus probavit de Cælis, Sanctitas Vestra publicet in terris.

MUNDILLUS Urſinus Patriarcha Conſtantinopolitanus Aſſiſtens.

Beatiſſime Pater. Quanta interceſſerit inter beatum Fidelem a Sigmaringa, & beatum Joſephum ſimilitudo, nemo non videt. Uterque idem Capuccinorum Inſtitutum ſanctiſſime profeſſus eſt. Uterque jejuniis, flagellationibus ceteriſque virtutibus profeſſionis ſuæ perfectionem eſt aſſecutus. Uterque Evangelium per infideles Nationes incredibili ardore, ſummis laboribus ac periculis diſſeminavit. Uterque demum martyrio coronatus merito dici poteſt. Quanquam enim beatus Joſeph vitam re ipſa non profuderit, ut nec profudit Joannes Evangeliſta; tamen neque ipſe martyrio, neque ipſi martyrium defuit. Nam Conſtantinopoli in odium chriſtianæ Religionis pede manuque dexteris unco ferreo e ſublimi ſuſpenſus, ut in eo tormento dolore & fame confectus enecaretur; animam profecto exhalaſſet, niſi poſtquam per triduum crudele illud ſupplicium toleraverat, Angeli beneficio ab unco & vinculis liberatus eſſet. Hac porro Sanctorum inter ſe ſimilitudine uſus eſt Venerabilis Dei Servus Cardinalis Bellarminus Clementi Octavo ſuaſurus, ut beato Hyacintho pridem canonizato beatum Raymundum ejuſdem Ordinis Prædicatorum adjungeret. Hanc eandem adhibuit Sanctitas Vestra, cum Benedictum Tertiumdecimum precaretur, ut beato Jacobo Piceno beatum Franciſcum Solanum ejuſdem Ordinis Minorum aſſociaret. Fas igitur ſit etiam mihi veſtigiis tam glorioſis inſiſtere, & preces humillimas Sanctitati Veſtræ exhibere, ut Canonizationi jam præſignatæ beati Fidelis a Sigmaringa aliam beati Joſephi ejuſdem Ordinis ſuperaddat. Decet enim ut biga iſta Sanctorum (Chryſoſtomi verbo utor) quæ Chriſti jugum pari devotione portavit in terris, & nunc pari felicitate triumphat in Cælis, ab eodem Summo Pontifice Chriſtique Vicario conſecretur.

ANTONIUS MARIA Pallavicini Patriarcha Antiochenus Aſſiſtens.

Sanctitatem quam adhuc Puer eximiis beatus Joſeph indiciis præſeferebat, integro vitæ curſu præclaris juſtitiæ operibus feliciter abſolvit. Ampliandæ Religionis zelo pro nomine Jeſu contumelias & ſæviſſimos cruciatus gaudens paſſus eſt, ut ſola mors non ipſi martyrium defuerit: Vir erga Proximos charitate vere Apoſtolicus, in corporis caſtigatione aſperrimus, vivens & poſt obitum clarus miraculis, digniſſimus plane cenſendus eſt, qui inter Sanctos referatur.

THOMAS Cervini Patriarcha Hieroſolymitanus Aſſiſtens.

Qui ad Turcas Chriſti fidem prædicaturus perrexit; qui Turcarum Tyrannum ipſum a Mahometo ad Chriſtum convertere fuit aggreſſus, quique ob id dira tormenta ſuſtinuit, beatus Joſeph a Leoniſſa non heroicam tantum fidem, ſed & charitatem & fortitudinem, immo & virtutum omnium cumulum oſtendit; Quæ cum ab illuſtribus miraculis firmitatem acceperint; decet profecto ut decus illud accedat, quod heroicis Viris ſolet Eccleſia decernere.

GABRIEL Eva Archiepiſcopus Cypri Syrus Maronita Aſſiſtens.

Quod ſanctus Cyprianus de ſancto Lucio Papa & Martyre ſcripſit, hoc in beato Joſepho a Leoniſſa repræſentatum videmus. In Confeſſoribus Chriſti (inquit ſanctus Cyprianus) dilata martyria non merita confeſſionis minuunt, ſed magnalia divinæ protectionis oſtendunt. A ſupremo quidem Turcarum Tyranno in beatum Joſephum lata mortis ſententia pede ille manuque dexteris a Satellitibus unco ferreo e ſublimi ſuſpenſus eſt ea lege, ut tamdiu ex ea trabe penderet, quamdiu dolore & fame confectus crudeliſſimo mortis genere animam exhalaret. Verum tametſi ea mors defuit, quam unam ut diſſolveretur & eſſet cum Chriſto, ardentiſſime cupiebat; non ta-

men Joſephus martyrio, neque martyrium Joſepho defuit. Quum ipſe paratus eſſet promptuſque omne ſubire ſupplicium, Dominus illum pœnæ ſubtraxit & Italiæ reſervavit. Regrediente illo ex Urbe Byzantina in Italiam, breviata non eſt in Joſepho confeſſionis ſuæ dignitas, ſed magis crevit aſſidui fortiſque legis Divinæ Præconis auctoritas, ut Chriſto pararet ad prælium milites non ſolum ſermonis & vocis incitamento, ſed fidei & virtutis exemplo. Itaque tantus taliſque Chriſti Confeſſor, qui Orientem ſimul & Occidentem illuſtravit, haud dubito quin tuto in Sanctorum numerum a SANCTITATE VESTRA referri poſſit.

ALEXANDER Borgia Archiepiſcopus Firmanus Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Cum inter divi Franciſci Familias illa quæ Capuccinorum dicitur, priſcam Parentis ſui diſciplinam adamuſſim repræſentet, & ab auſteritate vitæ plurimum commendetur, quid nobis ſentiendum eſt de beato Joſepho a Leoniſſa, qui inter Capuccinos ipſos ſupra communem modum in jejuniis, in vigiliis, in laboribus, in ærumnis excelluit? Cui vere Mundus crucifixus fuit & ipſe Mundo, qui carnem non domuit ſolum, ſed perpetuæ ac duriſſimæ ſervituti ſubjecit, nec aliter corpus habuit quam viliſſimi jumenti loco? His addamus quod diſſociatas plane res, contemplativæ ſcilicet activæque vitæ officia arctiſſimo erga Deum & Proximum charitatis nexu miſcuit ſimul atque conjunxit. Addamus quæſitum apud Barbaros Martyrium, & citra mortem per ſæviſſima tormenta ſuſceptum, itaut dignus omnino videatur veterum Confeſſorum præconio. Quod cum ex iis, quæ accepimus, ita ſit, profecto beatus Joſeph cæleſtibus quoque donis ac miris ſignis a Deo probatus, a Te, BEATISSIME PATER, ſummis titulis ornandus & Chriſtifidelibus proponendus eſt hoc præſertim tempore, quo turbata maximis atque atrociſſimis bellis chriſtiana Republica, non audimus tantum, verum etiam experimur irrumpentia in Eccleſiam & in Rempublicam mala; dum homines ut Apoſtolus olim prædixit, (a) invicem mordent & comedunt, & nos conſumimur. Siquidem ſpes eſt quod ille, qui adhuc mortalis non ſolum privatas Familias, ſed integros pene Populos acerbiſſimis odiis diu inter ſe diſſidentes ac dimicantes optima fide pacavit, immortalis modo & cæleſti ſeſe receptus ſiat pro nobis Interceſſor apud Deum, ut audiat tandem gemitus oppreſſorum, aſpiciat lacrymas viduarum, parcat calamitatibus Reipublicæ, ac ſublatis bellis, compoſitis diſſidiis, extinctis contentionibus pacem ponat fines Eccleſiæ.

JOSEPH MARIA Ferroni Archiepiſcopus Damaſcenus Aſſiſtens.

ARdentiſſimæ in Deum & Proximum charitatis victima vere fuit beatus Joſeph. Pro Dei gloria & animarum ſalute nec ſuſpendio mori timuit, nec in laboribus vivere recuſavit. Quid ergo reliquum eſt, niſi quod tam magnum Seraphici Ordinis lumen & ornamentum (b) ſuper candelabrum in ſancta Eccleſia collocetur, ut omnibus qui in domo Dei ſunt, eluceſcat?

JOANNES FRANCISCUS Stoppani Archiepiſcopus Corinthi Aſſiſtens.

IN ſublimi humilitatis faſtigio ſolidiora jaciens Sanctitatis fundamenta B. Joſeph a Leoniſſa tanta erga Deum ac Proximos charitate refulſit exarſitque, ut primo Byzantium martyrii avidus contenderit, illudque afferendo & prædicando ſuſtinuerit, licet ſervata per miraculum vita non conſummaverit; ac poſtremo in propria Deo ſic diſponente reverſus omnibus omnia factus, & ſui ipſius ſedulus abnegator pro Fratribus cupiens anathema fieri animam pro iiſdem ponere non dubitaverit. Virum proinde & hujuſmodi & ceteris chariſmatum donis exornatum præclaraque præditum Sanctitate multis & ad portentum patratis ſignis comprobata in Sanctorum Album referri ad militantis Eccleſiæ præſidium & decus, dignum juſtumque videtur, quatenus ita ab Apoſtolica hac Sancta Sede dijudicetur.

MICHAEL de Palma Archiepiſcopus Theatinus Aſſiſtens.

MIrabilia ſunt nec pervia dictu, quæ operatus eſt Deus in famulo ſuo B. Joſepho a Leoniſſa, de cujus Canonizatione inſtantia proponitur, PATER BEATISSIME: *Ab infantia prævehtus in benedictionibus Sanctorum, crevit poſtea pietate & gratia coram Deo & hominibus.* In Seraphico Ordine Capucciuorum adſcitus, brevi adeo virtutum omnium attigit culmen, ut jure merito heroici hominis gloriam fuerit adeptus. In Regulari Obſervantia nullus exactior, in rigore pœnitentiæ nullus fortior, in abjectione humilitatis perfectiſſimus.

Dilatandæ Fidei exſcitatus ardore, longiſſimo itinere ad Turcicas peregrinatus Nationes, nihil pavidus ea perpeti, quæ infidelium rabies inferret, vincula, verbera, vulnera, flammas, Cruces, inter quæ mortem invictam oppetiiſſet, niſi inde Angeli Miniſterio fuiſſet ereptus.

Apoſtolici herois inſigne meritum miracula plurima decorarunt, ne poſt teſtimonium hominum deeſſet Sanctitati ejus Teſtimonium Dei, quod majus eſt.

Benemeritum itaque Virum de Fide, de Eccleſia, de Seraphica Familia Capuccinorum, cumulatum virtutibus, fulgentem ſignis proficuum eſt, PATER BEATISSIME, in chriſtiana Republica Populorum imitationi & venerationi proponere; prout ſolemniter fiet, ſtatim ac a Te ſuprema proferatur ſententia, per quam beatus Joſeph a Leoniſſa inter ſanctos Confeſſores recenſeatur.

STANISLAUS Poliaſtri Archiepiſcopus Roſſanus Aſſiſtens.

O Altitudo divitiarum ſapientiæ & ſcientiæ Dei, quam incomprehenſibilia ſunt judicia ejus & inveſtigabiles viæ ejus. Centum triginta quatuor annorum ſtadio, beati Joſephi a Leoniſſa non obſcuro Aprutii Oppido Minorum S. Franciſci Ordinis Capuccinorum Sacerdotis Profeſſi eximia ac præclariſſima omnium virtutum merita longo non minus ac injurioſo jacuerunt detenta ſilentio, totidemque annis omnigenæ Sanctitatis ac miraculorum undique percrebreſcente rumore ac luculentiſſima fama, divinæ Majeſtatis hinc ingentia emittebantur Fidelium ſuſpiria, hinc egenorum flagrantia dirigebantur deſideria, hinc obligatorum ferventiſſimæ effundebantur gratiarum actiones & preces, hinc ſupplicantium orationes & vota, ut illa tandem eluceſceret clariſſima dies, ut expectatiſſimus denique appareret ille Chriſti Vicarius, qui B. Joſeph Venerabile nomen, quod dæmones, morbi & elementa ſenſerunt, ex ſublimi Apoſtolico Solio Numinis poteſtate coruſcans debito cumulabit honore, cum adſcribet tandem Sanctorum in Albo! Hoc enim cæcorum turba qui viſum acceperant, hoc ſurdorum agmina qui impetrarunt auditum, hoc infirmorum qui ſanitatem receperant, expectabant legiones innumeræ. Hoc paralytici ut ſanarentur, leproſi ut mundarentur, nudi ut operirentur, ut ſatiarentur famelici, ut liberarentur optabant obſeſſi. Hoc unum profecto exquirebant errantes ut corrigerentur, cogitabant pœnitentes ut juſtificarentur, præſtolabantur juſti ut confirmarentur. Hoc demum tota Capuccinorum Familia ut ad integritatem & priſtinum fervorem reſtituta videretur eorum jam demiſſa & nonnihil collapſa Religioſa Obſervantia. Cum divinitus factum eſt, noſtriſque indultum temporibus, ut ſupremo quo præſidet Throno BENEDICTUS XIV. hujus nominis Pontifex Optimus Maximus, cui tanti momenti negotium ab ipſa æternitate reſervatum erat atque diſpoſitum, ad decernendum aſſurgeret, & infalli-

(a) Ad Gal. cap. 5. (b) Matth. cap. 5. 15.

fallibili ſanctæ Sedis oraculo beatum Joſephum Sanctorum Faſtis adſcriberet, & expectantibus poſtulata concederet. Plaudant nunc Eccleſiæ triumphantis Cælicolum chori, exultent militantis Chriſtiadum exercitus, confundantur Principes tenebrarum & contremiſcant, & noſtra ſecum Joſeph pectora in Cælum trahat.

FERDINANDUS MARIA de Rubeis Archiepiſcopus Tarſi Aſſiſtens.

VIta B. Joſephi ſimillima meo judicio videtur fuiſſe illi, quam fauſtiſſime ac laudatiſſime egit B. Fidelis a Sigmaringa, neque unam ab altera propemodum diſcrepare. Idem Ordo, eædem virtutes, idem Apoſtolatus miniſterium, ut dici poſſit Deum (*a*) *miſiſſe illos binos ante faciem ſuam in omnem Civitatem & locum*. Id unum inter illos diſcrimen interceſſit, quod alter morte ſua factus eſt martyr: Alter ſubductus morti longius martyrium vivendo tulit. Itaque quod ſuffragium fuit de B. Fideli martyre inter Cælites recenſendo; idipſum ferre de B. Joſepho Confeſſore non dubito.

JOANNES ANDREAS Tria Archiepiſcopus Tyri Aſſiſtens.

HUnc Chriſti Athletam B. Joſephum a Leoniſſa ſingulari Dei beneficio in fortem Domini electum fuiſſe, non obſcura ſunt teſtimonia: Quare adoleſcens lubricam illam ætatem immaculato calle percurrit: Proprii Inſtituti Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum, cui nomen dedit, exactiſſimus cuſtos fuit: Tandem ſanctimonia ultimum diem clauſit, quam miſericors Dominus pluribus ſignis & miraculis, ipſo vivente & poſt ejus obitum comprobavit. Unde ut B. Joſeph in Sanctorum Confeſſorum Album referatur, non eſt qui non conſentiat. Quid niſi ipſum Martyrem appellavero? Equidem nec ipſe martyrio, nec martyrium ipſi defuit. Deſiderio martyrii Conſtantinopolim ſe tranſtulit; ibique in eum mortis ſententia lata, triduo ſæviſſimum ſupplicium invicto animo toleravit, fidemque catholicam e ſublimi ſuſpenſus igne fumoque ſuppoſito elata voce teſtatus fuit. Et licet in pace ſuperſtes poſtea quieverit, a fide tamen non tormentorum vi deceſſit, ut inter negatores nomen obtineret, nec fugam arripuit, ut extorris nuncupari valeret; minuſque ſoluta pecunia a vexatione ſe redemit, ut Libellaticus dici poſſet, de quibus tam erudite in aureis Commentariis (*b*) de Canonizatione Sanctorum per SANCTITATEM VESTRAM diſſeritur; ſed Angeli beneficio vinculis ſolutus in Italiam rediit; & de ſimilibus Martyribus in ſacra Antiquitate plura numerantur exempla, quorum nonnulla modo per Sanctitatem Veſtram in hodierna ſua eleganti Alloquutione fuerunt allata. Verum cum ſecundum præſentem Eccleſiæ diſciplinam requiratur conſummatum martyrium, ut Sancti inter Martyres ab Eccleſia renuncientur, & in laudata Alloquutione etiam proclamatum extitit, ſufficit quod noſter B. Joſeph ſit coronatus in Cælis, ubi, ut inquit Cyprianus, (*c*) Deus Martyres probat & coronat.

NICOLAUS Caraſa Archiepiſcopus Philippenſis Aſſiſtens.

CUM Lutherana lues nedum e Germania, verum etiam e ceteris Septemtrionis partibus catholicæ Fidei germen penitus evellere contenderet, molíretur, Romani Pontifices Prædeceſſores tui ſummo, quo Tu polles, zelo in Fidei puritate tuenda, ut huic tam pernicioſo morbo occurrerent, Concilium Œcumenicum Generale Tridentinum uti præ omnibus opportunum ac ſalutare remedium indixere. Eo ipſo tempore Italia noſtra, ubi catholica Fides & primam Sedem & Principatum poſſidet, non ſine divini Numinis ſpeciali ope beatum Joſephum in Oppido Leoniſſæ in lucem edidit; cujus altiſſimæ perfectionis fama vitiorum hæreſumque monſtra confunderentur, & vera quæ per dilectionem operatur, Romana Fides ex ipſius ſplendore virtutum novum reciperet munimen & ſolamen. Et ſane in Viro iſto omni laude digno, non minus propriæ quam alienæ ſolicito ſalutis, tam vehemens divini amoris æſtus ac catholicæ Religionis propagandæ Fidei ſtudium fuit, ut non modo abdicatis ſeculi pompis totum ſe Deo in ſacra Capuccinorum Familia manciparet; ubi orationibus, vigiliis, jejuniis ceteriſque corporis macerationibus operam dedit: Sed nil omittens pro illius ſeculi depravatis moribus corrigendis, in omni virtutum genere ſe exercens, ita divina flagrabat charitate, ut etiam martyrium Chriſti Athleta pro Infidelium appeteret converſione, ut ejus geſta loquuntur. Itaque ſi SANCTITATI TUÆ viſum fuerit, Beatum iſtum Sanctorum Catalogo adſcribendum cenſeo.

D. FERDINANDUS ROMUALDUS Guiccioli Archiepiſcopus Ravennæ Aſſiſtens.

NUllis profecto humanis laudibus æquari poſſunt, SANCTISSIME PATER, merita beati Joſeph a Leoniſſa. Charitas illius in Pauperes, in Peccatores & Infideles flamma ignis fuit, flamma lucens & comburens. Quæ non excogitavit Joſeph, quæ non ſuſcepit, quæ non abſolvit ſanctiſſima heroica facinora, ut Pauperes levaret, Peccatores ad cor, Infideles ad fidem converteret? Barbarorum Regiones ultro adiit, immanitatis faciem & minas non timuit, ut Captivorum gemitus ſolaretur, catenas abrumperet & ſecretiora tremendi Regis penetralia tentavit, ut eo uſque inſinuata Fides captivitatem tot Infidelium ad Crucifixi pedes captivam duceret. Non illum carceres, non verbera, non plagæ, non immania tormenta a propoſito terruerunt; etſi minus jam martyrem ſanguineæ Turcarum cruces tunc conſummarunt, conſummavit tamen amor & charitas, inceſſanti laborum, vigiliarum, itinerum, ſolicitudinum pro ſalute Proximorum, pro Chriſti Pauperibus martyrio. Admirabilia hæc omnia, imperceptibilia ac pene divina merita, BEATISSIME PATER, per ſe ipſa loquuntur, per ſe ipſa debitum Cælitibus cultum expetere atque exigere videntur.

FELIX Solatius Archiepiſcopus Thebarum Aſſiſtens.

QUem in præparato martyrio toleratis prius per triduum atrociſſimis cruciatibus Martyrem noluit omnipotens Deus, eumdem tamen Confeſſorem admirabilem ſub diverſo martyrii genere, ut exemplar chriſtianæ perfectionis nobis reliquit: Beatus enim Joſeph a Leoniſſa in Italiam e Conſtantinopoli redux, ferventiori charitate pro ſalute Proximi incenſus, in pagis & villis, ubi Meſſis quidem multa & Operarii pauci, errantibus a ſemita, qua iter ad cæleſtem Patriam intenditur, lumen Evangelicæ veritatis attulit: Pueris & Paſtoribus maximo cum labore Fidei rudimenta præbuit, flagitioſos homines ad caulam Domini reduxit, & patientia & humilitate excellens, laceſſitus injuriis, verberibus & colaphis, invictam ſui animi manſuetudinem demonſtravit, alteram maxillam, exemplo Salvatoris noſtri percutientibus præbens. Tuto igitur, BEATISSIME PATER, Virum tam eximium, virtutibus omnibus heroicis & probatis miraculis clarum, qui in vinea Domini ſtrenue laboravit, & cui Deus maximum incrementum dedit, in Catalogo Sanctorum adſcribendum cenſerem, ut hoc in terris cultu novæ gloriæ augumento cumuletur in Cælis.

ANTONIUS Fonſeca Epiſcopus Æſinus Aſſiſtens.

SI veritate prædicante qui ſe humiliat exaltabitur, & qui confitetur Chriſti nomen coram hominibus, glorificabitur coram Angelis Dei; jure, BEATISSIME PATER, ad pedes Sanctitatis TUÆ provolutus enixe oro atque obteſtor, ut beatus Joſeph a Leoniſſa Sanctorum Faſtis accenſeatur. Admirabilis

Acta Canon. Q 2 enim

(*a*) *Lucæ cap.* 10. 1. (*b*) *Lib.* 1. *cap.* 2. (*c*) *Epiſt.* 54.

enim illius virtus ſub aſperrimo Capuccinorum habitu, in abjectiſſimis Cœnobiorum officiis, in reducendis ad frugem rudioribus populis latere maxime ſtuduit: Nomen autem Chriſti inter Gentes coram Regibus, & ferreo etiam unco ſuſpenſus annuntiare non deſtitit. Jam vero eximia illius Sanctitas gloria miraculorum ſplendeſcens, ejuſque exuviæ lacteo humore fragrantes, dum illa ſubjici nequit adverſariorum inſidiis, & iſtæ a Barbarorum injuria evaſerunt immunes, omnium Fidelium admirationem cultumque promerentur ac poſtulant.

NICOLAUS MICHAEL Abbati Epiſcopus Scyllacii.

Filius accreſcens Joſeph crevit ab infantia miſericordia & Sanctitate. Grandior perfectior evaſit. Continentiæ & pudicitiæ utriuſque Joſephi imitator, Minorum Capuccinorum Ordinem ingreſſus crevit de virtute in virtutem in gradu heroico; crevit gloria illuſtrium miraculorum in vita & poſt mortem. Creſcat ergo, SANCTISSIME PATER, beati Joſephi cultus, & ſanctificetur adhuc qui Sanctus eſt.

Fr. PLACIDUS Pezzancheri Epiſcopus Tiburtinus Aſſiſtens.

Beatus Joſeph a Leoniſſa, quem ab ipſis incunabulis ſibi elegiſſe viſus eſt Deus, integerrime vixit in ſeculo. Verum non ignarus virginitatis lilium inter pœnitentiæ ſpinas magis vigere tutiuſque ſervari, Ordinem Minorum Capuccinorum adoleſcens ingreſſus, cunctis quæ Seraphici Inſtituti Sacerdotem decent, virtutibus animum excoluit, & corporis ſenſus peculiaribus exquiſitiſque cruciatibus afficere non intermiſit: Immo charitate æſtuans Conſtantinopolim perrexit, ubi pro Chriſto labores, ludibria, verbera, carceres & triduo immane ſupplicium, cancri nuncupatum fortiter atque alacriter pertulit, in quo morte acerbiſſima certo certius occubuiſſet, niſi divinitus fuiſſet ereptus; ita ut martyrio non defuerit animus, licet Perſequutor totum non fuderit ſanguinem. Et cum viciſſim Deus a quo bona cuncta procedunt, illum altiſſimæ contemplationis ac prophetiæ dono pluribuſque miraculis nobilitaverit, aperte indicat ſe velle, ut idem ſanctis Confeſſoribus ſolemni ritu adnumeretur.

BERNARDUS ANTONIUS Pizzella Epiſcopus Conſtantiæ Aſſiſtens.

Qui fecerit & docuerit ſic, magnus vocabitur in Regno Cælorum. Utrumque perfecit beatus Joſeph a Leoniſſa Ordinis S. Franciſci Capuccinorum Sacerdos, dum in Chriſti Eccleſia opere & ſermone plurimum potuit. Fecit vel Puerulus jejunio aſſuetus, fecit ætate grandior, qui & ſeipſum odiſſe & Crucis mortificationem jugiter in ſuo corpore geſtare in moribus habuit: Fecit uſque adeo ſolicitus, ut martyrii deſiderio flagraverit: Neque vero aut cauſſa martyrii aut pœna defuit: Defuit tantum mors, quod multum adhuc viæ conficiendum illi ſupereſſet.

Docuit quum in ipſa juventa æquales ad Mundi contemtum fuerit adhortatus: Docuit verbum Dei evangelizando: Docuit inſuper Apoſtoli Andreæ exemplum ſequutus, ſolido triduo quo ſuſpenſus pependit: & catholicam Fidem nec labore victus, nec tormentis fractus palam teſtatus eſt.

Quis ergo prohibet, egregium hunc Eccleſiæ filium, miraculis quoque clarum, magnum vocari in Regno Cælorum, & inter Sanctos referri? Ego ſane nedum ita ſentio, ſed enixe deprecor, ut tandem de Sion exeat lex & verbum Domini de Jeruſalem.

Fr. PAULUS Alpheran de Buſſan Epiſcopus Melitenſis Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Vir Apoſtolicus Joſephus a Leoniſſa Ordinis Capuccinorum ardentiſſimo animarum zelo cum eſſet accenſus, ad effundendam Turcis Evangelicam lucem Byzantium advolavit; ubi tot atrocia pro Chriſti Fide pertulit ſupplicia, & quamvis mortem non oppetierit glorioſam, ipſe tamen martyrii palmæ non defuit. Omni denique virtutum genere, præſertim duriſſima carnis mortificatione, admiranda humilitate, gloria miraculorum, ſicut lampas ignis in Eccleſia Dei reſplenduit: Fac ſupplex oro, BEATISSIME PATER, ut cæleſtes inter Cives Vir glorioſiſſimus reſplendeat, & ita cenſeo.

ALEXANDER de Abbatibus Epiſcopus Viterbienſis & Tuſcanenſis Aſſiſtens.

Inter complura beati Joſephi a Leoniſſa miracula, ipſam ejus vitam majus dixerim miraculum. Iſtiuſmodi videbitur adhuc lactentis infantia ab oppreſſionis periculo divinitus erepta. Nec prodigio caruit pueritia vixdum ſeptennis, tunc equidem ætate imbecillis, ſed jam matura virtuti. Nec ſine miraculo florida juventus obſequentes habuit morbos ad tuendum perpetuæ caſtitatis propoſitum. Martyrio jamjam proximus mortem non tam mirabiliter evaſit quam ſuperavit; ſic tamen ut ſibi mortuus Deo viveret & Proximorum ſaluti. Poſtremo in admiranda ipſius morte pulchrioris vitæ præſeferebant indicia vividus color, flexiles artus & fragrans odor. Hæc ſunt vitæ & virtutum miracula, quæ prodigiorum miraculis adjuncta Sanctum in terris proclamant Joſephum a Leoniſſa, ſi SANCTITAS VESTRA dignetur communibus Fidelium votis annuere.

NICOLAUS FRANCISCUS de Bonhome Epiſcopus Carpaſienſis Aſſiſtens.

Ea eſt Bonitas divina, ut quemadmodum in veteri teſtamento identidem mittebat Prophetas & Viros virtute pollentes, qui Populum Iſrael a viis ſuis corruptis ſe convertere invitarent, ita quoque in novo teſtamento indeſinenter ſuſcitat Viros Sanctitate præcellentes, qui verbo & exemplo præeant Populo ſibi acquiſito, oveſque vel devias, vel errantes ad Eccleſiam ſuam & Chriſti ſequendam doctrinam vel aggregent vel revocent; inter hos fuit beatus Joſeph a Leoniſſa Sacerdos Capuccini Ordinis, qui ab incunabulis mirabiliter a Deo conſervatus, toto vitæ decurſu prodigia fecit in virtutum exercitio, ſignanter in exercendis humilitate, abſtinentia, caſtitate, obedientia, fide, ſpe, charitate in Deum & Proximum, atque in omni virtute confortatus ſecundum potentiam claritatis Dei in omni patientia & longanimitate, cum gaudio omnibus ab omnia factus evangelizavit Evangelium Chriſti, opprobria & carceres fortiter ſuſtulit, martyrium ſanguinis perfectum ardenter deſideravit, martyrium quoad pœnas & ſupplicia hilariter ſuſtinuit, & divina potentia a morte ereptus martyrium mortificationis jugiter in corpore ſuo portavit: Sicque cucurrit ut comprehenderit & bravium acceperit, atque dignus factus ſit inter filios Dei computari, & in partem fortis Sanctorum in Cælis cooptari. Præmiſſum conteſtantur miracula in vita ejus & poſt mortem divinitus operata per ejus interceſſionem: Quapropter ſi ita placuerit SANCTITATI VESTRÆ, dictum B. Joſeph in Catalogum Sanctorum per ſolemnem Canonizationis actum in terris referendum eſſe exiſtimo & ita ſupplex oro.

LUDOVICUS ANTONIUS Valdina, olim Cremona Epiſcopus Hermopolitanus Aſſiſtens.

Inter Populorum Principes, qui in Cælis congregati ſunt cum Deo Abraham, referre merito poteſt SANCTITAS VESTRA conſuetis Sedis Apoſtolicæ cæremoniis beatum Joſeph a Leoniſſa, in quo profugus ille juſtus clare apparet, quem deduxit Sapientia per vias rectas, donec daret illi claritatem æternam. Profugus a ſeculo beatus Joſeph ſe recepit in Arcem Religionis Patrum Capuccinorum, in qua tota vita ambulavit vias rectas omnium virtutum. Ab Italia deduxit illum Sapientia Conſtantinopolim, ibique vias rectas & maxime difficiles tenuit Fidei chriſtianæ, ferendo pro Chriſto crudele martyrium, pede manuque dexteris integro triduo, ferreo unco & ſublimi ſuſpenſus, igniſque ſuppoſiti denſo fumo ſuffocandus. Ope Angeli liber a Turcis, & in Italiam redux cucurrit vias omnes charitatis in fame & ſiti, in itineribus & laboribus, in frigore & nuditate, flagellis & con-

contumeliis, lorica ferrea continuo præcinctus, ut Chriſtum Dominum clarificaret ſuper terram. Oſtendat nunc ergo illum Vicarius Chriſti in Civitate ſancta Hieruſalem habentem claritatem Dei.

FABRICIUS Borgia Epiſcopus Ferentinus Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Si in rebus arduis conatus ipſe & prompti animi obſequium pro facto eſt, quemadmodum Abrahami exemplo divinitus oſtenſum novimus; profecto B. Joſephus a Leoniſſa qui Chriſti fidem coram Regibus & Tyrannis prædicare in animo habuit, ac trophæum Crucis Chriſti Conſtantinopolitanis Arcibus impavida intulit manu, atque ea de cauſa ex unco ferreo per triduum ſuſpenſus immane tormenti genus fortiter alacriterque ſuſtinuit; martyrii decus non tam amiſiſſe, quam novo rerum deinde præclare geſtarum decore cumulaſſe cenſendus eſt. Servatus enim divinitus fuit, ut aſperrimo vitæ genere mortificationem Jeſu, cujus mores exprimere & gloriam propagare vehementer ſtuduit, ſemper in corpore ſuo circumferret, & ad martyrii palmam Apoſtolicos labores adjungeret, dum proximorum ſalutis ſtudio flagrans oppida & villas, ubique virtutum veſtigia relinquens, ubique meſſem animarum colligens circumcurſaret. Quocirca, BEATISSIME PATER, tam eximia B. Joſephi virtus ſatis a Deo miraculis comprobata merito expoſcit Sanctorum honores, ex quibus Chriſtifideles ad imitationem & invocationem ejus inflammentur.

HIPPOLYTUS e Rubeis Sancti Secundi Epiſcopus Senogallienſis Aſſiſtens.

ALter iſte Seraphici Patriachæ Franciſci filius beatus Joſeph a Leoniſſa, duobus aliis per SANCTITATEM VESTRAM uti confidimus, ad altiorem cultum provehendis beato Fideli a Sigmaringa, & beato Petro Regalato congruum quidem eſt aſſociari. Non ipſe martyrio, neque martyrium ipſi defuit; cum primo non ſtudium orationis, non vis compaſſiva dolorum ac vulnerum Chriſti Domini; cum ſecundo non humilitatis & paupertatis amor, non patientia in adverſis, non zelus Sacerdotalis pro domo Dei, non effuſa & perfecta charitas, non demum ante & poſt mortem miraculorum præſtantia cum utroque. Quid ultra? nomen illi Joſeph: Nomine ipſe ſuo gloriam ſibi augeri poſtulat: Scilicet filius accreſcens Joſeph.

D. PAULUS THOMAS Marana Epiſcopus Aſculanus in Piceno Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER: Ut Beatitudo Tua exaltet in Eccleſia laurea Sanctitatis B. Joſephum de Leoniſſa a Te petunt virtutes in gradu heroico quibus ſe ornavit, innocentia nunquam interrupta, virginitas immaculata, paupertas arctiſſima, obedientia admiranda, pœnitentia ſine exemplo, humilitas profunda, abſtinentia ſemper auſterior, amor in Deum quotidie intenſior, charitas in Proximum undique exæſtuans, longum denique martyrium non alleviatum per mortem, a qua miraculoſe fuit præſervatus; humiliter etiam poſtulat Aſculana Eccleſia, cujus Diœceſim prius ſanctis ejus operibus, dein morte vere pretioſa in Domino illuſtravit. Annue igitur, SANCTISSIME PATER, Sanctum legitime declarando, quem jam in Cælis regnare maniſeſtiſſime comprobatur.

Fr. SILVESTER Merani Epiſcopus Porphyrien. Aſſiſtens.

IN B. Joſepho a Leoniſſa habemus Religioſæ perfectionis cultorem eximium, & Virum undequaque Apoſtolicum, qui non ſolum fuit illuſtris gloria confeſſionis, ſed & ipſam martyrii ſi non lauream, certe laudem abunde promeruit; pœnam ſiquidem ſubiit pro Chriſti nomine, quæ ſatis fuit ad illius conſummationem, & ſola Dei virtute ac voluntate factum eſt ne conſummaretur, ut inde jure quæri poſſit an glorioſior, quia martyrium ſuſtinuit, an quia non perfecit. Itaque non jam precibus & ſupplicationibus agitur, ſed ipſa exigit Dei gloria, ut beatus Petrus Apoſtolus, qui adhuc in SANCTITATE VESTRA & vivit & loquitur, voce ſua pronunciet beatum hunc Cœnobitam talem ac tantum fuiſſe Virum, de cujus præclaris exemplis, meritis ac triumphis Chriſti Eccleſia jure ubique in Domino glorietur.

NICOLAUS Mancinforti Epiſcopus Anconitanus Aſſiſtens.

BEato Joſepho a Leoniſſa nulla defuit virtus, nec martyrii tormenta defuerunt. Talenta præterea quæ a Deo acceperat, ſancto fœnore ſuperlucratus in Apoſtolico quod rite exercuit, miniſterio dignus fuit, *qui intraret in gaudium Domini ſui*; unde Vir Dei tot glorificatus miraculis, dignus quoque videtur, ut a SANCTITATE VESTRA in Sanctorum Albo deſcribatur.

ANTONIUS Cantoni Epiſcopus Faventinus Aſſiſtens.

QUÆ Apoſtolici Viri maxime propriæ ſunt virtutes animique dotes, has in heroico perfectionis gradu agnoſcere licet in B. Joſeph a Leoniſſa, cujus præclare Geſtis præclariora accedunt uſque ab incunabulis patrata miracula. Cumque nec ipſe martyrio, nec martyrium ipſi defuerit, meritam quoque gloriæ coronam eidem non defuiſſe credendum eſt. Id autem a SANCTITATE VESTRA ſolemni judicio definiri catholicus Orbis exoptat.

PAULUS Bonaviſa Epiſcopus Spoletinus Aſſiſtens.

SAcerdos piiſſimus Joſeph a Leoniſſa uſque a teneris annis perfectionis iter arripuit, & in ſortem Domini vocatus in Capuccinorum Religione, tum alibi, tum præcipue in mea Diœceſi ſuæ ſanctiſſimæ vitæ reliquit veſtigia. Inviſitur adhuc ille fons, ubi aquam ſordidam intincto pane ſorbebat: Adſunt etiam illa ſacra Roſtra in quibus ferventiſſimo zelo viventes in tenebris ad viam lucis revocabat; & pene dicam audiuntur uſque nunc Populorum gemitus peccata, ipſo perorante, amariſſima contritione deteſtantium: Vitæ auſteritate perfectiſſimæ pœnitentiæ licet innocens ſemitam preſſit: Integerrimæ puritatis liliis circumdatus: Patientiæ manſuetudine admirabilis, ceterarumque virtutum ſplendore mirifice irradiavit. Amore tenerrimo dilexit Proximum ſuum, & inimicos ſuos ſingularibus amoris officiis proſequebatur: Charitate in Deum jugiter languebat: Unde evocatus ad gloriam noſtri adhuc non obliviſcitur, cum per inſignia prodigia etiam nunc ſuæ charitatis viſcera diffundit, quibus rite probatis tuto conjicere poſſumus, benigniſſimum Deum qui illum glorificavit in Cælis, velle etiam ut veneretur in terris, ſi tamen ita SANCTITATI TUÆ viſum fuerit.

CÆSAR Bonajuti Epiſcopus Pharenſis Aſſiſtens.

VIX puerilis ætatis ſtadium aggreſſus fuit B. Joſeph a Leoniſſa, cum incredibili erga inopes miſericordia & perpetua quadam, ſibique ſemper conſtanti morum ſuavitate & gravitate, quaſi myrrha electa dedit ſanctitatis odorem: Flagrans martyrii ardore Catholicæ legis fuit propugnator & vindex; Æſtuabat erga Proximos charitate, dum evangelica prædicatione ipſos adjuvare totis viribus enitebatur, patientia incredibili ſummaque ſui ſpiritus ſuavitate, quoties licuit minime prætermiſit, & Chriſti ſectando conſilia, percutienti maxillam alteram protinus offerebat. Crudeliſſimus pro Chriſto ſui corporis carnifex, in graviſſimis morbis ſimplici tactu, prece, imperio expellendis, in rebus abditiſſimis penetrandis adeo mirabilem Deus illum fecit, ut numerari in hac temporis anguſtia, vel recenſeri ſingula non poſſint.

Cum itaque, BEATISSIME PATER, tot tantaque paſſus ſit tormenta dum viveret, æquum eſt ut & coronam gloriæ conſecutus, inter tot alios magni Fran-

Franciſci Patris Filios Albo Sanctorum & ipſe connumeretur.

MARIUS Maffei Epiſcopus Fulginas Aſſiſtens.

NON abſque divino factum arbitror conſilio, BEATISSIME PATER, ut de præclaris geſtis ſigniſque Joſephi a Leoniſſa hac potiſſimum die peragendum occurreret, quæ S. Antonii Patavini feſtivitate illuſtris eſt ac jucunda. Ille enim Africanas cogitavit oras, iſte Conſtantinopolitanas adivit; uterque martyrii deſiderio flagravit, utrique defuit martyrium. Ambo hæc noſtra Italica arva Evangelico effuſo ſemine fœcundarunt; ambo ſignis inclaruere dum viverent; ambo illis uſque modo inclareſcunt. Quos ergo martyrii flamma ſuccendit; quos Evangelii præcones habuit Italia; quos præcipuæ virtutes & ſigna plura commendant; quos denique Seraphicus Ordo conjunxit, hos, BEATISSIME PATER, ad cumulandam hujuſce diei venerandam ſanctamque lætitiam, hos, inquam, communi ſanctificationis conſortio Te copulare exoptamus, ut Tuo quiſque noſtrum fretus oraculo dicere deinceps valet: *Vidi conjunctos Viros habentes ſplendidas veſtes. Ambo ſunt Viri ſancti facti amici Dei.*

GUIDO Urſellus Epiſcopus Cæſenæ Aſſiſtens.

SI Deus admirabili plane providentia beatum Joſeph a Leoniſſa per Angelum ſuum e Turcarum manibus, atque adeo ex duriſſimo unci tormento non eripuiſſet, haberemus in fortiſſimo Viro, quo glorioſiſſimum Chriſti Martyrem coleremus. Verum cum, ut Hieronymus habet, in Martyre voluntas coronetur; ipſe vero beatus Joſeph quaſi ſtrenuus quidam miles denuo in arenam deſcendens omnem vitam ſuam in laboribus, periculis, vigiliis, itineribus, anguſtiis, ut omnes Chriſto lucrifaceret ex Apoſtoli Pauli ſententia, traduxerit, quod a crudelitate non potuit, id prorſus eximia charitate ſua eſt conſecutus; optimo proinde jure atque conſilio meditatur SANCTITAS VESTRA, Apoſtolici Viri memoriam ſignis quoque & prodigiis toto terrarum Orbe clariſſimam ampliſſimis Sanctorum honoribus conſecrare.

HYACINTHUS de Silveſtris Epiſcopus Nepeſinus & Sutrinus Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Innocentiſſimum hominem ſummo pœnitentiæ amore non modo incenſum, ſed pene conſumptum ſpectamus, dum B. Joſeph a Leoniſſa nobis ſpectandus proponitur. Si igitur tantam apud omnes laudem præteritorum criminum dolor pœnitentiaque promeretur, quanti in eo homine facienda eſt, qui pœnitentiæ ſtimulum innocentiam tantummodo habuerit? Magnum enim eſt pœnitere quod peccaveris, maximum ſane pœnitere ne pecces. Lilium hoc igitur ſpinas inter ac vepres dum viveret enutritum per univerſam Eccleſiam ſuavitatis odorem diffundat, ut allecti homines in ejus odorem currant, ſpinaſque & ipſi aliquando innocentiæ tutelam certiſſimam amplectantur.

LEO LUCAS Vita Epiſcopus Oppidenſis Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Quæ ad ſolemnem Sanctorum Canonizationem requiruntur, ea omnia in beato Joſepho a Leoniſſa concurrere videntur. Ab incunabulis enim divina ope protectus, ne a dormiente Matre ſuffocaretur, ubi primum ad puerilem ætatem pervenit, futuræ Sanctitatis ſpecimen dedit, & creſcente ætate crevit etiam pietate. Virginitatem Deo vovit, & ad exitum uſque vitæ ſervavit. Grandior factus Capuccinorum Familiæ nomen dedit, in qua Tirocinio expleto martyrii deſiderio flagrans Conſtantinopolim ſe tranſtulit, ubi etſi ejus animam gladius perſecutoris non abſtulerit, martyrii tamen palmam non amiſit. Demum in Italiam reverſus humilitatem, ut certum ſuæ Religionis patrimonium ſemper coluit: Domum verrere, terram fodere & viliora quæque præſtare in deliciis habuit. Ab honoribus quoad potuit ſemper abhorruit. Obedientia fuit admirabili. Corpus ciliciis & flagellis cruentans jugiter Crucis mortificationem in ſuo corpore portavit. Chriſti Domini paſſionem ita contemplabatur, ut ei compati videretur. Ejus precibus panis reliquias adeo Deus multiplicavit, ut omnibus Nautis ſecum Conſtantinopolim proficiſcentibus ſuppeterent, & ex perexigua farina quam ex eleemoſynis acceperat, tantum panis confici obtinuit, quantum Ocriculi & Borbonii aliiſque finitimis Populis ad ejus concionem confluentibus ſatis eſſet. His itaque aliiſque virtutibus & miraculis rite probatis, dignum puto, BEATISSIME PATER, qui Sanctorum honoribus conſocietur.

ÆGIDIUS Iſabelli Epiſcopus Alliphanus Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Geſta B. Joſeph a Leoniſſa talia ac tanta fuere, ut ad efformandum validum Chriſti Athletam vix relinquant quid deſiderari poſſit ulterius; verus quidem ſine dolo Iſraelita adeo ſuper Ordinis ſui Fratres eximio emicuit vitæ candore & pergrandi erga Proximum charitate, ut per continuum ſui corporis cruciatum virtutum omnium factus exemplar, & in cæleſtis *Patris domo filius accreſcens*, pluribus portentoſis miraculis illuſtrari meruerit; quamobrem cenſeo ut Fidelium *omnium benedictiones ſiant in capite Joſeph*, & dum in tam excelſo culmine *veluti ſeparatus Nazareus extollitur inter Fratres*, per SANCTITATEM VESTRAM ei Divorum decernantur honores.

JOANNES ANTONIUS Bachetoni Epiſcopus Anagniæ Aſſiſtens.

BEatus Joſeph a Leoniſſa eodem fuit ſeculo datus, eodem ademptus quo beatus Fidelis a Sigmaringa: Ambo a teneris annis orbati parentibus, ambo Capuccinorum Ordinem amplexi. Unus Apoſtolici muneris fuit utriſque ardor, exactiſſimæ paupertatis rigidus uterque profeſſor. In utroque inſignis eluxit animi fortitudo & conſtantia, qua labores, qua probra, qua ſubiere cruciatus: Etſi Joſeph non uſque ad ultimum ſanguinem quia divinitus ereptus ſuppliciis, incruento charitatis ſuæ martyrio lentius quidem, at Proximorum ſaluti utilius conſumendus. In hiſce heroicarum æmulatoribus virtutum Deus quoque probatis ſibique concinnis & convenientibus ſignis ſeſe oſtendit mirabilem. Proportio & concordia hæc tanta rerum perfici complerique poſtulat, BEATISSIME PATER, & unico ſolemniori ritu, unoque oraculo declarari, ut quorum una mens, unum ſtudium, unus labor fuit in via, unum ſit præmium, una quies in patria: Et duo hæc Eccleſiæ luminaria, unius ſummi Sacerdotis manu unoque actu, Candelabro admoveri.

FRANCISCUS ANTONIUS Spadea Epiſcopus Aquinas & Fregellarum Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. In Martyribus non paſſionis initium pro Chriſto toleratum, ſed conſummatio & finis tantum laudatur; in beato tamen Joſeph a Leoniſſa & initium martyrii ſe præbet laudandum, & ſpecies quædam conſummationis ejuſdem martyrii, quamvis diutius protractæ. Pro Fidei confeſſione jam pendebat in ligno, & a terra ſublimis erat proximus Cælo; jam palmam manu carpebat, & ſuo capiti pendentem conſpiciebat coronam; at ſolutus ab Angelo juſſus eſt in patrias Italiæ Regiones reverti, nova prælia pro Dei gloria & ad animarum initurus ſalutem. Niſi tanto miraculo a morte fuiſſet ereptus, jam victor laureatus triumphaſſet Joſeph in Cælo unica martyrii palma contentus, nec amplius poſt conſummationem potuiſſet & meriti & gloriæ incrementa referre. Privilegium Viri Dei fuit hoc, ut dilata paſſionis conſummatione poſſet Apoſtolico ſuo miniſterio in majorem Dei gloriam animarumque profectum fortiter incumbere, nova tormenta tolerare pro Chriſto, nova improborum probra ſufferre, longumque rigidiſſimæ vitæ voluntarium ſubire martyrium. Quis igitur enumerare queat & coronas & pal-

& palmas ; quibus ſuum uſque in finem decoravit triumphum ? Admiranda quippe ſunt prodigia, quibus Deus ipſe in ædificationem corporis Eccleſiæ, ac etiam ad confuſionem gravium corde filiorum hominum mirificavit ſanctum ſuum ante & poſt corruptibilis vitæ deceſſum. Hinc non ſolum inclytus Capuccinorum Ordo cujus extitit filius, ſed cuncti ejus ſanctis operibus & prædicationibus eruditi, accenſi, in viam ſalutis traducti & in hac lacrymarum valle gementes & flentes, tot miſeriis quaſi inopia conſumpti, ejus Canonizationem præſtolantur ſolemnem, & Sanctitate Vestra enixe deprecantur, ut majori poſſint fiducia ire ad Joſeph & ſpiritus alimenta, ſecus mox perituri, ejus interceſſionibus petere.

NA ILUMURI AT.

GNæ tietræ tæ skælkiem xompl hæ na dæſton præ tæ ndiecuræ ſcieta Fratnij e Capuccinet me tæ lumurinæ Joſiſ caa Leoniſſa. Præ tæ vertet ſe giiξξ ggela etiyh na bie gnæ eeræ ſcium tæ miræ ndæ hundet tona. Pſe ζotnæ caa derξutæ mbij tæ me doræ hapt po ſi vaggh, giiξξ hiret; e ggiŧŧ ŧunetiit ſcpiertit ſceint. Eŧe e caa bæænæ po ſi tæmbra e tiih. Unæ nænc e mar me mænd'emia, tæ ŧŧom, e tæ nu muroga taſcli ggiŧŧ lævdimet. Ktiyæ robbytæn ζoti. Vec ecam me aſt ſe Kyſcia ſceinte i caa gnohunæ præ tæ mbæξaa, tæ mira, e ξe tæ verteta. Asclù ŧŧom, e ŧe præ ſcegnet, e mbrecullij, me ſe ζotæn caa ndertunæ Ktæ robbin'etiyh. Taſcli duhet vetæmæ. Saa ty ſcium ilumuri At. Tæ haps, e tæ deſtoſe Ktæ tæ bucur', e Ktæ tæ lævduam ſceint ne rii, ſaa te ndekgnæ ggiξξ bota, e ggiξξ Kriſclærymi.

Joſiſi Schirò Arçbiſcupu i Durſit, e Vicari Apoſtolicu ndæ Arbænit.

Ejuſdem Verſio latina.

JOSEPHUS Schirò Archiepiſcopus Dyrrhachinus & olim Vicarius Apoſtolicus in Epiro.

ECce, Beatissime Pater, aliud fulgentiſſimum exemplar chriſtianæ perfectionis, quod nobis exhibet & admirandum & imitandum ſacra Capuccinorum Familia per beatum Joſephum a Leoniſſa. Profecto tota illius vitæ ſeries ac præclara geſta non aliud undique redolent, niſi quandam ſuaveolentem unctionem unguentorum divini ſpiritus abundanter deſuper effuſam ſupra Virum plane formatum juxta cor Dei. Non mihi videtur, Beatissime Pater, nec locus aptus, nec tempus opportunum hic modo ſigillatim recenſendi, & quidem mea rudi incorruptaque oratione omnes ejuſdem Servi Dei, aut illæ præſertim quæ ad Deum diriguntur, virtutes. Sufficit mihi, quod eædem ſint hactenus, prout de more & ſevera trutina examinatæ, & Apoſtolico oraculo jam declaratæ in gradu heroico. Hoc idem enuncio de miraculis, quibus omnipotens Deus voluit hucuſque oſtendere ſibi acceptiſſimam animam Servi ſui. Reliquum ergo eſt, Beatissime Pater, ut ſupremam toti operi manum imponas, & Joſephum a Leoniſſa toti quoque militanti Eccleſiæ imitandum ſolemniter proponas.

SERGIUS ALEXANDRI Armenus Archiepiſcopus Cæſareæ Cappadociæ.

CHriſti Domini ſuper maris undas ambulantis, paneſque in deſerto multiplicantis miracula in Palæſtina edita, beatus Joſephus a Leoniſſa in Italia inſtauravit; nam ſua in Deum fide id obtinuit, ut perexigua farina quam acceperat ex eleemoſyna, tanta panis copia conficeretur, quanta eſſet ſatis, ut innumeræ hominum multitudini diſtribueretur; expanſo autem ſuper aquas Pallio, Truentum & Marojam flumina ſicco pede calcaret. Sed & Moyſen nobis repræſentavit, qui poſuit flumina in deſertum, & exitus aquarum in ſitim. Nam ex arido monte ad ſocii ſui aliorumque ſitim ſedandam, Joſephus aquæ venam aperuit. Quæ vero fuerint ejuſdem & viventis heroicæ virtutes, & ad cæleſtem gloriam tranſlati miracula, ſupervacaneum eſt hic recenſere. Locum eſſe proinde cenſeo, ut tuto Canonizatorum in terris beato Joſepho a Sanctitate Vestra decernantur honores.

STEPHANUS Evodius Aſſemanus Archiepiſcopus Apameæ.

QUI (*a*) *inſcriptus erat*, Beatissime Pater, *in judiciis temporum lenire iracundiam Domini, conciliare cor Patris ad Filium* (*b*), & *teſtificari Evangelium gratiæ Dei*, beatus Joſeph a Leoniſſa ſacri Capuccinorum Ordinis Presbyter Profeſſus, vincula, tribulationes, cruciatus, qui ipſum Conſtantinopoli manerent, nequicquam moratus (*c*) : *Nihil horum*, cum Apoſtolo ajebat, *vereor; nec facio animam meam pretioſiorem quam me, dummodo conſummem curſum meum & miniſterium verbi, quod accepi*. Inde vero (*d*) ſedem Satanæ adortum dixiſſes *ignem urentem in conſumendo criminum vepres*, dixiſſes *ſecurim vel aſciam in dejiciendo malas plantationes*. Verberibus immaniſſime cæſus, omnique contumeliarum genere adſectus trabem ex qua pendebat (*e*), convertit in Cathedram Magiſtri docentis (*f*). Extinxit impetum ignis, effugit aciem gladii, caſtra vertit exterorum, & convaluit de infirmitate, (*g*) quia miſit Dominus Angelum ſuum, & eripuit adamantinum Athletam de manu Herodis & de omni expectatione Infidelium. Quem igitur Dominus (*h*) *ſimilem fecit in gloria Sanctorum, & magnificavit in timore inimicorum*, Sanctitas Vestra eorum Albo decernat cooptandum, quos ſolemnia Fidelium vota religioſo cultu humillime proſequuntur.

BERNARDINUS Vari Epiſcopus Civitatis Caſtellanæ & Hortæ.

BEatissime Pater. Beatus Joſeph a Leoniſſa fuit in primis impavidus Fidei Athleta, qui vel ipſum Turcarum Principem aggredi non extimuit: Fuit paupertatis rigidiſſimus cultor, eximium humilitatis exemplar, obedientiæ ſectator egregius. Charitatem ita coluit ut nihil magis haberet in votis, quam Deum ſibi demereri, eumdemque peccatoribus conciliare: Quos propterea in villis, pagis, locifque campeſtribus adibat, eoſque concionibus, monitis ac hortamentis ad peccata deteſtanda adigebat; quo in munere cum totam ferme vitam cum maximo animarum lucro tranſegerit, curſum ſuum ſanctiſſime conſummavit. Dignum idcirco exiſtimo, ut quod etiam miracula probant, Sanctitas Vestra decernat, redditam nempe ei fuiſſe illam juſtitiæ coronam, quam tot excellentibus meritis ſibi comparavit.

JOANNES INNOCENTIUS Epiſcopus Fagaraſienſis.

DIvinis lætamur auguriis, dum beatum Joſephum a Leoniſſa recolimus eo animo Conſtantinopolim cogitaſſe, ut & alienos a veritate Populos Romanæ Religioni conjungeret, & ad ejurandam Mahometanam ſuperſtitionem ſupremum ipſum Turcarum Tyrannum adduceret. Id quidem Joſephus, dum viveret, non eſt conſecutus; tametſi nullis incommodis, nullis difficultatibus frangi potuit aut retardari, quominus & hæreticis & Mahometanis ad veram Chriſti doctrinam amplectendam dux eſſet & auctor; verum poſtquam in his ardentiſſimis in Deum & Proximum charitatis officiis migravit e vita, ſpem nobis haud dubiam facit, fore ut in Cælo conſtitutus id patrocinio ſuo perficiat, quod in terris pro bono chriſtianæ Reipublicæ fortiter aggreſſus fuerat. Hunc igitur Sanctitas Vestra inter Sanctos recenſendo addet Orientalibus Tutelarem, cujus pre-

(*a*) *Eccleſ.* 48. (*b*) *Act.* 20. (*c*) *Ibid.* (*d*) *Apocal.* 2. *D. Bern. in vit. S. Mal.* (*e*) *D. Aug. Hom.* 119. *in Jo.* (*f*) *Ad Hebr.* 11. (*g*) *Act.* 12. (*h*) *Eccleſ.* 45.

precibus tandem placatum divinum Numen Solem ſuum Orienti oriri faciat.

POMPEJUS Compagnoni Epiſcopus Auximanus & Cingulanus.

EA quæ nobis de beato Joſepho Leoniſſano fuerunt propoſita, videntur mihi eximium præſeferre zelum honoris Domini, quo Vir ſanctiſſimus non quærens quæ ſua ſunt ſed quæ Jeſu Chriſti, ad ardua quæque, dura ac difficilia tentanda, ſubeunda, exequenda effervеſcebat, ut omnes Chriſto lucrifaceret. Quum itaque Spiritus ſanctus dicatur in ſacris litteris Spiritus zeli, quod nimirum qui ſpiritu Dei aguntur, eorum maxime interſit negocia Dei & Religionis curare; nemo ſane ambiget B. Joſephum plenum fuiſſe ſanctitate & gratia & Spiritu ſancto, utpote quem zelus domus Domini ſemper comederit ac pene conſumpſerit. Ad hanc vero puriſſimam divini amoris & charitatis flammam accedente etiam luce miraculorum, cenſeo ſecundum hæc omnia cæleſtes illi honores jure optimo deferendos.

JACOBUS PHILIPPUS Conſoli Epiſcopus Amerinus.

BEATISSIME PATER. Ad Canonizationem jam præſignatam beati Fidelis a Sigmaringa altera beati Joſephi a Leoniſſa ejuſdem Ordinis Capuccinorum, pro qua tot ſuffragia mox prodiverunt, equidem mihi peraddenda videtur; oh nobile par Heroum! Ambo etenim ſub eodem ſacro Inſtituto virtutis ſtadium alacriter ingreſſi brevi metam attigere; par utrique ardor, corpus ciliciis & flagellis cruciandi ac perpetua fere a carnibus abſtinentia macerandi; ambo laborioſo itinere, vel ad finitimas, vel longinquas ſive ab orthodoxa fide aberrantes, ſive catholicæ fidei lumine penitus carentes peregrinati ſunt Gentes & Nationes, evangelicam ſementem conſperſuri; ambo tolerati, tametſi haud ambo conſummati, martyrii gloria inſignes; ambo denique miraculorum ſplendore coruſcantes.

Verum enimvero omnibus hæc communia ſunt Suffragantibus argumenta virtutum illius & ſanctitatis: Illud mihi peculiare eſt, PATER SANCTISSIME, quod anno 1737. ad Corpus beati Joſephi (ſubter tunc terra repoſitum) recognoſcendum, elevandum, publicæque Fidelium venerationi exponendum hujus ſanctæ Sedis delegatione honoratus oneratuſque, illud oſſa oſſibus aptando manus iſtæ contrectaverunt undique; cum autem ad cor ejus intra quamdam capſulam authentice conſervatam pervenerim, tam inuſitatum incognitumque percepi adhuc in eo permanentem odorem effundere, quod nonnili cæleſtem exiſtimaverim; at nequaquam item admiranda alia defuerunt portenta; cum enim in Eccleſia ſanctiſſimi Salvatoris Leoniſſæ, quo B. Joſeph ſuæ futuræ ſanctitatis chriſtianis operibus impenſius incumbendo prima jecerat fundamenta, quamdam ejus ſanguinis ampullam non ſolum tunc Judicum delegatorum ſigillo munitam, verum quoque intra parietem crate ferrea haud amovibili cuſtoditam a ſeculo & ultra devotionis gratia Incolæ aſſervarent, factum eſt ut cum præ manibus eam indulto cultui conſignandam acceperim, ſanguinem fluvidum ac rubeſcentem adinvenirem; quocirca tanto prodigio magnopere perculſus in lacrymas una cum Populo illico erumpere coactus ſum, & uno omnium ore conclamare: *Mirabilis Deus in Sanctis ſuis.*

Tot igitur ſignis loquente Deo, & amicum ſuum ut ſuperius aſcendat invitante, undequaque juſtum erit & dignum, PATER SANCTISSIME, ut quemadmodum beati Fidelis, ſic beati Joſephi Canonizatio decernatur; hæc enim Biga Sanctorum quæ Chriſti jugum pari devotione portavit, plane decet, ut honore item pari veneretur.

JOSEPH Coppola Epiſcopus Aquilanus.

MErito quodam accreſcendi jure factum eſt, ut in B. Joſeph a Leoniſſa non ſecus ac in B. Camillo de Lellis una eademque Sanctorum Canonizatione Aprutina Regio (in qua nullis oppido ſuffragantibus meritis unus ex chriſtiani Gregis cuſtodibus ſum deſignatus) nobile par cæleſtium heroum habere glorietur; & licet B. Joſeph, ſecus atque ille, permanens ſemper in innocentia ſua viriliter fecerit, confortatum videns cor ſuum eo quod Chriſtum crucifixum amaverit; attamen quia ex Auguſtini ſententia: Cor contritum proximum eſt cordi mundo, jus poſtulabat ut biga Sanctorum (audeo & ego uti verbis Chryſoſtomi a Te relatis in appendice tom. 1. de Canonizat.) Biga, inquam, Sanctorum, quæ Chriſti jugum & Crucem ferens ex eadem exivit Regione, ab eodem Summo Pontifice qui Gregis Chriſti Paſtor & Rector exiſtit, in Sanctorum numerum referatur.

JOSEPH Roſſi Epiſcopus Venafranus.

DUO luminaria magna, BEATISSIME PATER, præclari Ordinis Capuccinorum iſtis ſacris propoſita ſunt Comitiis. Alterum Fidelis a Sigmaringa qui martyrio catholicæ illuxit Eccleſiæ. Alterum modo Joſeph a Leoniſſa qui ardenti charitate in Orientem ductus, dum Conſtantinopoli Turcarum ſupremum Tyrannum ad ejurandam Mahumetanam ſuperſtitionem adducere meditatur, ingreſſus illius palatium pedemque in intima cubicula inferre tentans, a Satellitibus comprehenſus multis cruciatibus afflictus fuit. Lata deinde in eum mortis ſententia, pede manuque dextris unco ferreo ſuſpenſus eſt; unde dum pendebat, non deſtitit in opere Fidei, laboris & charitatis ad erudiendas Gentes infideles proferre doctrinam ſalutis, & lucem veritatem effundere. Sed poſt triduum tantis tormentis pro Jeſu nomine toleratis ab Angelo in forma pueri ereptus eſt, & in Italiam juſſus remeare; hic charitatis proſequens opera in Vicis & Caſtellis miſeris hominibus, quibus ſacri deficiebant Operarii, doctrina, exemplo & opere quaſi lux cæleſtis affulſit; & in charitate, patientia & humilitate curſum ſuum feliciter conſummavit, & in gaudium Domini ſui intravit. Gaudeat propterea in Occidente ſancta univerſalis Eccleſia alterum in Aris poſt Chriſti Patrem putativum venerari Joſeph.

HIERONYMUS Lorenzi Epiſcopus Acernenſis.

BEATISSIME PATER. Mirum orandi ſtudium vitæque auſteritatem cum aſſiduis pro ſalute animarum laboribus conjunctam jure ſuſpicimus in beato Joſeph a Leoniſſa. Eumdem apud Barbaros, quos ad veram Fidem conabatur traducere, triduum unco ſuſpenſus e trabe pependiſſe, mox ab Angelo ereptum novimus; ut Athletæ ſanctiſſimo non martyrium aut martyrii corona, ſed mors dumtaxat in illo cruciatu obita defuiſſe videatur. His aliiſque virtutibus plane perſpectis, tum quod tam multos ad juſtitiam erudivit, fulgere illum modo tanquam ſtellam in perpetuas æternitates miraculorum voce docemur a Deo; cum ad ejus tumulum noviſſimis his temporibus conſolidatæ ſint baſes Pueri, & plantæ prius diſſolutæ, & immane Mulieris ulcus ejuſdem ope obductum ſtatim ſit. Erit igitur providentiæ Tuæ, BEATISSIME PATER, quod ſuppliciter peto, B. Virum inter Sanctos referre, ut amplioribus auctus honoribus magis luceat omnibus, qui ſunt in Eccleſia.

JOANNES FRANCISCUS Cavallinus Epiſcopus Alatrinus.

EXimius profecto zelus, quo beatus Joſephus a Leoniſſa Ordinis Capuccinorum, tum in defendenda augendaque fide orthodoxa, tum in confirmanda propagandaque animarum ſalute ſupra ceteros enituit, illud ſane exigit, PATER BEATISSIME, ut miraculis rite jam a Sanctitate Veſtra probatis in Sanctorum numero cooptetur; quemadmodum & ego ea qua decet reverentia, in obſequium tanti Viri demiſſe cogor efflagitare.

NI-

NICOLAUS Cioffi Epiſcopus Soranus.

POſt vitam ſumma innocentia in ſeculo primum ductam, omnibus deinde Religioſis virtutibus in ſeveriori Capuccinorum Inſtituto adauctam, incredibili propagandæ catholicæ Religionis & lucrandarum Jeſu Chriſto animarum zelo ardens pœnas quidem martyrii Conſtantinopoli ſubivit; ſed Martyr non occubuit, ut per divini verbi miniſterium Chriſtifideles in Italia e vitiis ad virtutes, & e terra perduceret ad Cælum; quo tandem ipſum perveniſſe divina etiam prodigia comprobarunt. Merito igitur etſi non Martyris, Confeſſoris tamen nomen ipſi cum publico ſolennique cultu tribuendum eſſe ſentio.

JOANNES ANTONIUS Caſtelli Epiſcopus Catharenſis.

NUmquam latere potuit beati Joſephi a Leoniſſa virtus; compertum enim eſt eum ab ineunte pueritia, innocentia morum, orationis ſtudio, miſericordia in Pauperes, ſingulari erga Virginem Dei Genitricem pietate, eximia futuræ Sanctitatis indicia dediſſe; at ubi Capuccinorum Inſtitutum amplexus eſt, & prudentem, & Superiorum dicto obſequentem, & patientem injuriarum, & paupertatis, Religionis charitatiſque maxime ſtudioſum ſe præbuit. Zelo ſalutis animarum inflammatus, dum potuit Conſtantinopolim ſeſe contulit, ut Turcarum Tyrannum ad veram Religionem colendam induceret; ſed ab improbis ſatellitibus, diris, neque unquam alias auditis tormentis cruciatus, ab iiſque divina ope, nec ſine ſingulari prodigio liberatus in Italiam rediit, ubi diu cum munus Apoſtolicum obiiſſet, plenus meritorum e vita mortali deceſſit, miraculorum laude in vita & poſt mortem illuſtris. Erit proinde, BEATISSIME PATER, cur omnes plaudant gratulenturque Eccleſiæ, ſi Virum tanta ſanctitate morum tantoque deſiderio propagandæ Religionis catholicæ flagrantem infallibili Sanctitatis Veſtræ Decreto Sanctorum Albo adſcriptum eſſe intellexerint.

NICOLAUS MARIA Calcagnini Epiſcopus Civitatis Ducalis.

VItam quam ſibi a Deo ſingulari ſervatam beneficio B. Joſeph agnoſcebat, ab ipſa pueritia totam in ſanctis operibus inſtituit atque tranſegit. Ut vero facilius finem conſequeretur ſibi propoſitum, ſacræ Capuccinorum Familiæ nomen dedit, ibique Inſtituti ſui aſperitatibus majoribuſque aliis voluntate ſua ſuſceptis cruciatibus Apoſtolici muneris maximos adjunxit labores, quos dum in evangelizandis Pauperibus, Peccatoribus ad ſanam frugem revocandis, Infidelibuſque ad Chriſti Domini fidem convertendis ex obedientia libentiſſime tolerabat, dignus habitus fuit, ut contumelias atque tormenta pro Jeſu nomine Conſtantinopoli pateretur. Tantum igitur orthodoxæ Fidei Heroem a Deo miraculis illuſtratum dignum plane exiſtimo, qui a SANCTITATE VESTRA conſcriptis in Albo Sanctorum Cœlitibus ſuperaddatur.

D. INNOCENTIUS Gorgoni Epiſcopus Pinnenſis & Hadrienſis.

BEatus Joſephus a Leoniſſa adoleſcens egregium adoleſcentibus exhibuit chriſtianarum virtutum exemplum, in Capuccinorum Ordine ſeveriſſimo vitæ ſuæ genere brevi omnibus factus eſt evangelicæ perfectionis exemplar; in concionandi, quod divino quodam fervore exercuit, munere Apoſtolicum ſtudium, & in perſecutionibus immanibuſque quibus ab Infidelibus vexatus fuit, cruciatibus Martyrum conſtantiam charitatemque oſtendit, ac Deus, ut eum glorificaret, e perſecutorum manibus viſibilis Angeli miniſterio eripuit; renovato evangelico prodigio ſemel atque iterum fecit, ut modico pane hominum multitudinem ſatiaret; atque tot tantiſque miraculis etiam poſt mortem illuſtravit, ut non dubitem, quin Te decernente, BEATISSIME PATER, Sanctorum corona & gloria ſit condecorandus.

Auditis ſingulorum ſuffragiis, preces quoque eorum implorans Sanctitas Sua, ut ſupernum lumen in re tanti momenti ſibi demereretur e Cælo, ſubdidit.

VENERABILES FRATRES. Intelleximus ſuffragia veſtra de cauſa beati Joſephi a Leoniſſa, pro quibus ferendis ad Deum Vos prius confugiſſe, idemque facturos etiam non dubitamus, ut cæleſte lumen Nobis impetretis. Attamen Vos magnopere hortari non prætermittimus, ut privatim ac publice eaſdem preces ſuſcipiatis, cum Vos minime lateat quantam vim habeant illæ precationes, quæ publice & Eccleſiæ nomine indicuntur.

Orationi Pontificiæ cum fuiſſet finis impoſitus, ut de ea & de Suffragantium ſententiis Inſtrumenta conficerentur, Protonotarios interpellavit ex more D. Toppi Cameræ Apoſtolicæ Procurator Generalis his vocibus.

Ego Johannes Philippus Toppi Sanctiſſimi Domini Noſtri & Cameræ Apoſtolicæ Procurator Generalis rogo Vos omnes Protonotarios & Notarios Apoſtolicos hic præſentes, ut de ſententiis conſilio & unanimi conſenſu Reverendiſſimorum DD. S. R. E. Cardinalium, necnon Patriarcharum, Archiepiſcoporum & Epiſcoporum, deque Summi Pontificis oratione & deliberatione præhabitis ſuper ſolemni Canonizatione beati Joſephi a Leoniſſa, unum vel plura, publicum ſeu publica conficiatis Inſtrumentum vel Inſtrumenta ad perpetuam rei memoriam.

Conficiemus Collegii nomine Protonotariorum Decanus reſpondit, eoſque adhibuit reſtes, qui hinc & inde adſtabant Pontifici, dicens: *Vobis Teſtibus*: Hoc autem poſtea Inſtrumentum edidit.

Inſtrumentum a Decano Protonotariorum rogatum pro quarto Semipublico Conſiſtorio.

IN NOMINE DOMINI AMEN.

PRæſenti hoc publico Inſtrumento Nos Protonotarii Apoſtolici de numero Participantium cunctis lecturis pariter & audituris ubique indubiam plenamque fidem facimus & teſtamur. Quod Anno ab Incarnato Verbo Milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo ſexto, Indictione nona Pontificatus Sanctiſſimi Domini Noſtri BENEDICTI Divina Providentia Papæ XIV. Anno VI. die vero XIII. Junii Feria II. Idem Sanctiſſimus Dominus peracto prius maturo & rigoroſo examine ſuper virtutibus, meritis & miraculis beati Joſephi a Leoniſſa Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum inter Sanctos conſcribendi, ne diuturniori cunctatione prælaudato Dei Servo cultus & Sanctorum decernendi honores protraherentur: In Aula quæ in Quirinali Palatio pro Ducali eſt, habuit Conſiſtorium Semipublicum (quod in re tanti momenti juxta ſuorum Prædeceſſorum Ordinationes reliquum erat) ab Eminentiſſimis S. R. E. Cardinalibus, & a Reverendiſſimis Patriarchis, Archiepiſcopis & Epiſcopis ſuper ſolemni ejuſdem beati Joſephi peragenda Canonizatione ſententias de more ſuſcepturus.

Congregatis propterea die & hora deſignatis in prædicta Aula Ducali Eminentiſſimis Cardinalibus, Reverendiſſimis Patriarchis, Archiepiſcopis & Epiſcopis ſuffragaturis, Summus Pontifex conſuetis ſacris Veſtibus & Pluviali rubri coloris indutus, ac ſimplici Mitra exornatus, ſtatim ac ad eandem Ducalem Aulam ſolito Ritu, ſolitoque comitatu inter Eminentiſſimos Carolum Marini & Alexandrum Albanum antiquiores Diaconos Cardinales pervenit: Producto prius ſuper convocatis Patribus Crucis ſigno,

gno, ex eminenti Sede in quam illico ſe receperat, brevi ornataque Allocutione eorum ſuper habenda beati Joſephi a Leoniſſa Canonizatione ſententias efflagitavit, ſpe certa fretus, quod opem & lumen, quod ab inexhauſto divinæ ſapientiæ fonte in tanta ab ipſo ſuſcipienda deliberatione præſtolabatur per eorum conſilia & judicia apertius Altiſſimus ſibi manifeſtare non dedignaretur.

Vix Sanctiſſimus Pater quid ab ampliſſimo Cardinalium Senatu & ceterorum Patrum Conſeſſu exquireret, luculenter oſtenderat, quod Eminentiſſimus Carafa Epiſcopus Albanenſis, utpote inter Cardinales qui aderant antiquior, ſummatim recenſitis vitæ auſteritate ac ſanctimonia ceteriſque virtutibus, meritis & miraculis, quibus Sanctum ſuum Altiſſimus mirificavit, primus ſententiam ſuam reverenter expoſuit, & enixis precibus Sanctiſſimum Dominum oravit, ut beato Joſepho qui jampridem coronam gloriæ a Deo meruerat in Cælis, tandem inter Sanctos relato corona juſtitiæ a ſummo Chriſti Vicario tribueretur in terris.

In eundem ferme ſenſum eaſdemque prorſus in preces iverunt reliqui, qui intererant, & ſuffragati fuerunt Eminentiſſimi Patres, Nimirum.

Franciſcus Tituli S. Mariæ Tranſtyberim S. R. E. Presbyter Cardinalis Burgheſius.
Antonius Xaverius Tit. S. Stephani in Monte Cælio S. R. E. Presbyter Cardinalis de Gentilibus.
Fr. Joannes Antonius Tit. SS. Silveſtri & Martini in Montibus S. R. E. Presbyter Cardinalis Guadagni.
Trojanus Tit. S. Cæciliæ S. R. E. Presbyter Cardinalis de Acquaviva.
Dominicus Tit. SS. XII. Apoſtolorum S. R. E. Presbyter Cardinalis Riviera.
Joannes Baptiſta Tit. S. Mariæ Angelorum S. R. E. Presbyter Cardinalis Spinola.
Raynerius Tit. S. Sabinæ S. R. E. Presbyter Cardinalis de Ilcio.
Dominicus Tit. S. Bernardi S. R. E. Presbyter Cardinalis Paſſionei.
Silvius Tit. S. Priſcæ S. R. E. Presbyter Cardinalis de Valentibus.
Fr. Joachimus Tit. SS. Quatuor Coronatorum S. R. E. Presbyter Cardinalis Portocarrero.
Camillus Tit. SS. Joannis & Pauli S. R. E. Presbyter Cardinalis Paulutius.
Carolus Albertus Guidobonus Tit. S. Mariæ de Pace S. R. E. Presbyter Cardinalis Cavalchinus.
Fridericus Tit. S. Pancratii S. R. E. Presbyter Cardinalis Lantes.
Franciſcus Tit. S. Mariæ de Populo S. R. E. Presbyter Cardinalis Riccius.
Antonius Tit. S. Silveſtri in Capite S. R. E. Presbyter Cardinalis Rufus.
Philippus Maria Tit. S. Agnetis extra Mœnia S. R. E. Presbyter Cardinalis de Montibus.
D. Fortunatus Tit. S. Matthæi in Merulana S. R. E. Presbyter Cardinalis Tamburinus.
D. Joachimus Tit. S. Crucis in Hieruſalem S. R. E. Presbyter Cardinalis Beſutius.
Carolus S. Mariæ in Via Lata Diaconus S. R. E. Cardinalis Marini.
Alexander S. Mariæ ad Martyres Diaconus S. R. E. Cardinalis Albanus.
Nerius S. Euſtachii Diaconus S. R. E. Cardinalis Corſinus.
Agapitus S. Agathæ in Suburra Diaconus S. R. E. Cardinalis Moſca.
Carolus Maria S. Mariæ in Porticu Diaconus S. R. E. Cardinalis Sacripantes.
Marius SS. Coſmæ & Damiani Diaconus S. R. E. Cardinalis Bolognettus.
Proſper S. Georgii in Velabro Diaconus S. R. E. Cardinalis Columna de Sciarra.
Alexander S. Mariæ in Aquiro Diaconus S. R. E. Cardinalis Tanarius.
Hieronymus S. Adriani Diaconus S. R. E. Cardinalis Bardi.
Dominicus SS. Viti & Modeſti Diaconus S. R. E. Cardinalis Urſinus.

Poſt Eminentiſſimorum Cardinalium ſententias facta fuit Reverendiſſimis Patriarchis, Archiepiſcopis & Epiſcopis, tam Aſſiſtentibus Pontificio Solio, quam non Aſſiſtentibus ſuffragandi facultas, & protinus (initio a Patriarchis deſumpto) ſuffragari cœperunt Reverendiſſimi DD.

Mundillus Urſinus Patriarcha Conſtantinopolitanus.
Antonius Maria Pallavicinus Patriarcha Antiochenus.
Thomas Cervini Patriarcha Hieroſolymitanus.
Gabriel Eva Archiepiſcopus Cypri Syrus, qui patrio prius, deinde latino idiomate tulit ſuffragium.
Alexander Borgia Archiepiſcopus Firmanus.
Joſeph Maria Ferroni Archiepiſcopus Damaſcenus.
Joannes Franciſci Stoppani Archiepiſcopus Corinthi.
Michael de Palma Archiepiſcopus Teatinus.
Stanislaus Poliaſtri Archiepiſcopus Roſſanen.
Ferdinandus Maria de Rubeis Archiepiſcopus Tarſi.
Joannes Andreas Tria Archiepiſcopus Tyri.
Nicolaus Carafa Archiepiſcopus Philippenſis.
D. Ferdinandus Romualdus Guiccioli Archiepiſcus Ravennaten.
Felix Solatius Archiepiſcopus Thebarum.
Antonius Fonſeca Epiſcopus Æſinus.
Nicolaus Michael Abbati Epiſcopus Scyllacii.
D. Placidus Pezzancheri Epiſcopus Tiburtinus.
Bernardus Antonius Pizzella Epiſcopus Conſtantien.
Fr. Paulus Alpheran de Buſſan Epiſcopus Meliten.
Alexander de Abbatibus Epiſcopus Viterbien. & Tuſcanen.
Nicolaus Franciſcus de Bonhome Epiſcopus Carpaſien.
Ludovicus Antonius Valdina, olim Cremona Epiſcopus Hermopolitanus.
Fabricius Borgia Epiſcopus Ferentinus.
Hippolytus e Rubeis S. Secundi Epiſcopus Senogallien.
D. Paulus Thomas Marana Epiſcopus Aſculanus.
Fr. Silveſter Merani Epiſcopus Porphyrienſis.
Nicolaus Mancinforti Epiſcopus Anconitanus.
Antonius Cantoni Epiſcopus Faventinus.
Paulus Bonaviſa Epiſcopus Spoletinus.
Cæſar Bonajuti Epiſcopus Pharen.
Marius Maffei Epiſcopus Fulginatenſis.
Guido Urſellus Epiſcopus Cæſenatenſis.
Hyacinthus de Silveſtris Epiſcopus Nepeſinus & Sutrinus.
Leo Lucas Vita Epiſcopus Oppiden.
Ægidius Antonius Iſabelli Epiſcopus Alliphanus.
Joannes Antonius Bachetoni Epiſcopus Anagninus.
Franciſcus Antonius Spadea Epiſcopus Aquinas & Fregellarum.
Joſeph Schirò Archiepiſcopus Dirrhachinus, qui patrio prius, deinde latino idiomate tulit ſuffragium.
Sergius Alexandri Armenus Archiepiſcopus Cæſareæ Cappadociæ, qui patrio prius, deinde latino idiomate tulit ſuffragium.
Stephanus Aſſemanus Archiepiſcopus Apameæ.
Bernardinus Vari Epiſcopus Civitatis Caſtellanæ & Hortæ.
Joannes Innocentius Epiſcopus Fagaraſienſis, patrio prius, deinde latino idiomate ſuffragium emiſit.
Pompejus Compagnoni Epiſcopus Auximanus & Cingulan.
Jacobus Philippus Conſoli Epiſcopus Amerinus.
Joſephus Coppola Epiſcopus Aquilanus.
Joſeph de Rubeis Epiſcopus Venafranus.
Hieronymus Lorenzi Epiſcopus Acernen.
Joannes Franciſcus Cavallini Epiſcopus Alatrinus.

Nico-

Nicolaus Cioffi Epiſcopus Soranus.
Joannes Antonius Caſtelli Epiſcopus Catharenſis.
Nicolaus Maria Calcagnini Epiſcopus Civitatis Ducalis.
Innocentius Gorgonius Epiſcopus Pinnen. & Hadrien.

Qui omnes concorditer non ſolum beatum Joſephum a Leoniſſa inter Sanctos merito cooptandum (ſapienti unuſquiſque ſuo prolato judicio) exiſtimarunt; verum etiam & apud Sanctitatem Suam reverenter inſtiterunt, ut eidem Dei Servo ſupremis Sanctorum honoribus delatis, novum in eo augeretur Eccleſiæ præſidium & ornamentum, novumque admirabile & prorſus inauditum pro animarum ſalute charitatis & propagandæ Religionis ardoris & fortitudinis in vinea Domini laborantibus exhiberetur exemplum.

Summus Pontifex ſuffragiis omnibus abſolutis, cum libenti lætoque animo percepiſſet Venerabilium Fratrum ſententias & preces, idem a ſe expoſcere, quod & ipſe jam diu vehementer optaverat, eoſdem Venerabiles Fratres iterum allocutus monitos eos eſſe voluit in ſequenti & ultimo Conſiſtorio in Cauſam Canonizationis beatæ Catharinæ de Ricciis habendo indicturum ſe diem, qua celebrari deberent ſolemnia Canonizationis tum prædicti beati Joſephi a Leoniſſa, quam aliorum beatorum Fidelis nempe a Sigmaringa, Camilli de Lellis & Petri Regalati, quos ipſe nuperrime in præteritis Conſiſtoriis Sanctorum nomine & cultu donandos Aris deſignaverat.

Sanctiſſimus Dominus facto loquendi fine, finem quoque Conſiſtorialis fecit Actionis; ſed priuſquam Sanctitas Sua & Eminentiſſimi Patres conſurgerent, & e Conventu diſcederent; Procurator Generalis Reverendæ Cameræ Apoſtolicæ rogavit Nos Protonotarios Conſiſtorio præſentes, ut de præhabitis a Sanctiſſimo Domino Allocutionibus, deque conſilio, ſententiis, unanimique Patrum conſenſu pro ſolemni beati Joſephi a Leoniſſa Canonizatione ad perpetuam rei memoriam unum vel plura, publicum ſeu publica, Inſtrumentum vel Inſtrumenta conficeremus.

Ad hujuſmodi præfati procuratoris Generalis R. C. A. inſtantiam confeſtim Ego Franciſcus Maria Protonotarius Riccardi Protonotariorum Collegii Decanus ejuſdem Collegii mei nomine reſpondi: *Conficiemus*: Et ad Familiares Sanctitatis Suæ converſus eos ſuper omnibus quæ peracta fuerant, his verbis in teſtes adhibui; *Vobis Teſtibus*.

Acta ſunt hæc in Quirinali Palatio die, menſe & Anno quibus ſupra, præſentibus Illuſtriſſimis DD. Paulo Zani Bononienſis, & Joſepho Maria Puoti Neapolitano ab intimo Sanctitatis Suæ cubiculo ad hoc ſpecialiter vocatis, habitis atque rogatis.

In quorum fidem Nos Protonotarii Apoſtolici de numero Participantium requiſiti & rogati præſens hoc Inſtrumentum confecimus, ſubſcripſimus & publicavimus, ſolitoque Collegii noſtri ſigillo muniri, & in noſtro Archivio, ut futuris temporibus horum omnium perenne ſemper extet documentum, Secretario noſtro perdiligenter aſſervari & ſubſcribi mandavimus. Actum ubi ſupra præſentibus quibus ſupra Teſtibus ad præmiſſa vocatis, habitis atque rogatis.

Ita eſt Franciſcus Maria Protonotarius Riccardi Decanus.

Loco † Signi.

Franciſcus Dominicus Clementi ejuſdem Collegii Secret.

Abſentium EE. S. R. E. Cardinalium, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum ab Apoſtolico Conventu hic recenſentur exaranturque ſententiæ, juſſu Sanctiſſimi Patris ad Secretarium Congregationis Sacrorum Rituum, ut in ejus Tabulis perpetuo aſſervarentur, a quoque tranſmiſſæ.

THOMAS Epiſcopus Oſtien. & Veliternenſis Sacri Collegii Decanus, Vice-Cancellarius Cardinalis Ruffus.

BEatus Joſephus a Leoniſſa virtutem auſpicatus ab ubere, ævi exordium peculiari quadam pietate, & pueriles annos conſtanti Religione conſecravit. Cum adhuc adoleſcens in illuſtri Capuccinorum Ordine Deo ſe victimam devoviſſet, præconcepta virtutum ejus ſemina heroicam in frugem eruperunt. Harum Regina Charitate dirigente greſſus ejus, peccatoribus, iis maxime qui perverſæ conſuetudinis mole preſſi in profundum malorum venerant, ſemetipſum exhibuit ſicut Dei Miniſtrum in laboribus aſſiduis, in jejuniis plurimis, in multa humilitate, in invicta patientia. In eadem charitate non ficta converſus etiam ad Gentes, quæ ignorabant Deum, atque ipſas opportune importune docere conatus verbum veritatis, tribulationes & contumelias, & anguſtias & vulnera fortiſſime ſuſtinuit. Veruntamen curſum illum, quem renuente Numine abrumpere neque Tyranni neque tormenta potuere, in Crucis mortificatione divini amoris flamma feliciter conſummavit. Hæc quidem omnia inſignium quoque miraculorum fulgore comprobata poſtulare videntur, ut cæleſtis hic Vir a SANCTITATE VESTRA in Sanctorum Album Apoſtolica auctoritate referatur, ut ſit chriſtiano Populo adjutor in præſentibus opportunitatibus & tribulationibus.

ANNIBAL Epiſcopus Portuenſis Cardinalis Albanus S. Clementis nuncupatus.

BEatus Joſeph a Leoniſſa alterum Sanctitatis lumen & ornamentum Aprutinæ Provinciæ in Regno Neapolitano, quam eximia vitæ ſanctimonia futurus eſſet illuſtris, a prima ætate patefecit multiplici chriſtianæ pietatis argumento Religioſo Capuccinorum Ordini adſcriptus virtutum omnium fulgore emicuit. Quum martyrii flagraret deſiderio in Thraciam profectus, Conſtantinopoli multa præſtitit, quæ propagandæ chriſtianæ Religionis ardorem & alienæ ſalutis procurandæ ſtudium præcipuum oſtendunt. In Italiam reverſus Apoſtolicis laboribus complures a peccatis & vitiis revocavit, tum qua via potuit divinæ gloriæ incrementum provexit. Ardentiſſimæ in Deum & Proximos charitati aſſiduas corporis afflictationes adjunxit. Orationi ac divinarum rerum contemplationi diu noctuque deditus, cæleſtis vitæ genus in terris egiſſe viſus eſt. Donis pluribus & miraculorum gratia a Deo exornatus, tam exacte humilitati ſuique deſpicentiæ ſtuduit, ut nihil poſſet eſſe deſpectius. Quum itaque B. Joſephus virtutum omnium præſtantia emicuerit, vivenſque & mortuus multis a Deo miraculis ſit illuſtratus, par clarioribus catholicæ Eccleſiæ Viris ſanctis merito dignus habetur, qui in eorumdem Album a BEATITUDINE VESTRA referatur.

VINCENTIUS Epiſcopus Præneſtinus Cardinalis Petra, Major Pœnitentiarius.

TAnta virtute tantoque ſtudio propagandæ Religionis excelluit beatus Joſephus a Leoniſſa, ut cum ſanctiſſimis viris, qui ſumma vitæ innocentia munerifque Apoſtolici laude floruerunt, comparari merito poſſe videatur. Cum enim jam uſque a prima ætate incredibili abſtinentia, caſtitate morum, demiſſione animi, miſericordia erga egenos, obedientia, charitate aliiſque virtutibus inclaruerit, quas longum eſſet recenſere; cum poſteaquam ſacro Capuccinorum Ordini nomen dedit, ubi ei Conſtantinopolim abeundi fidemque prædicandi facultas eſt data, tanto deſiderio Infidelium convertendorum exarſit, ut cum eo appulit, ſingulari Dei auxilio Turcarum Tyrannum adire, eumque ad Chriſti doctrinam profitendam inducere conſtituerit. Quod ſi regiorum cultodum ſcelere, qui illum pugnis, calcibus, omnique contumeliarum genere vexaverunt, impetrare non potuit quod optabat, quoniam tamen ſatellitibus traditum ſe extremo ſæviſſimoque ſupplicio cruciandum vidit, ab eoque deinde divinitus libe-

ratum, etſi angeretur, quod mori pro Chriſto nequiverit, rediit nihilominus in Italiam gaudens, quod dignus eſſet habitus pro nomine Jeſu contumeliam pati. In hiſce autem noſtris Regionibus innumeris laboribus functus plenuſque virtutum in Cælum evolavit, ubi tot meritorum coronam eſt, ut credimus, conſequutus. Quare cenſeo dignum eſſe, qui a SANCTITATE VESTRA in Sanctorum numerum referatur.

JOSEPH Epiſcopus Tuſculanus Cardinalis, Accorambonus.

RElìgio, pietas, ſui ipſius abnegatio & ferventiſſimus præſertim charitatis ardor, quo in Deum & Proximum beatus Joſeph ſemper exarſit, quemadmodum Athletam Chriſti fortiſſimum uberrima gloria dignum in Cælis reddiderunt, ita meritiſſimum reddunt, ut ſupremo SANCTITATIS VESTRÆ judicio inter Cælites referatur.

VINCENTIUS Epiſcopus Sabinenſis Cardinalis Bichius.

PAlmam martyrii, quam flagranti deſiderio concupiverat beatus Joſeph a Leoniſſa Sacerdos Profeſſus Ordinis Minorum Capuccinorum, atque tetigerat, ſed Deo diſponente integre non fuerat aſſecutus, in coronam gloriæ commutavit illi Deus protracto vitæ curriculo, ut ſic in longum animabus Proximi ſui ſalutem afferret & merita cumularet, donec ad ſui temporis conſummationem perventus beatas ſcanderet ſedes. Viſibile voluntatis Dei Teſtimonium habuit beatus Joſeph, quando Conſtantinopoli in odium Fidei catholicæ ad mortem damnatus, atque pede manuque dexteris unco ferreo e ſublimi ſuſpenſus, nodum fuit miraculoſe a morte ſervatus, ſed poſt triduum martyrio lato ab Angelo liberatus ac ſanatus remanſit, divino ei dato mandato, ut ad Italiam remearet: Divinaque impleta voluntate, unum quod evaſit martyrium coactum, in plura martyria commutavit voluntaria uſque ad obitum, tempore in beneficium Proximi ſui ſemper inſumpto; propter quæ mirabilis Deus glorificavit etiam in vita Sanctum ſuum, multiplicando præcipue per binas vices ad ejus ſupplicationes farinam uſque ad ſatietatem famelicæ multitudinis, primum Ocriculi, ſecundo Borbonii. Ad cæleſtem tandem Patriam evocatus plurimis aliis miraculis Sanctitatem Servi ſui manifeſtavit Deus, quem ſi ſupremi Regis clementia corona gloriæ in Cælis magnificat, devote a Fidelibus in hac terreſtri patria convenit venerari.

NICOLAUS MARIA Tit. S. Petri ad Vincula Presbyter Cardinalis Lercarius.

SANCTITAS VESTRA divino illuſtrata lumine ſacris Altarium honoribus elevatum chriſtiano Orbi venerandum proponet B. Joſephum a Leoniſſa, quem ſi in ſortem Domini electum fuiſſe ſingulari ab ipſis incunabulis in eum collato beneficio manifeſtatum eſt, idipſum magis confirmarunt tot tantaque vitæ diſcrimina ac pericula, a quibus ſuperna manu ſæpe liberatus fuit, & tot tantaque ſupplicia, quibus ſi non mortem martyrii, tamen pœnas omnes invictiſſimo animo non ſemel expertus eſt. Nil itaque ſupereſt, niſi ut invictus Athleta Chriſti ſuo tandem lumine univerſam illuſtret Eccleſiam, & ſuo tueatur patrocinio.

RAFHAEL COSIMUS Tit. S. Marcelli Presbyter Cardinalis de Hieronymis.

BEATISSIME PATER, Ineffabili ſemper diſpoſitione providit Deus, ut ſuis apte temporibus exurgerent Viri Sanctitate conſpicui, qui hominibus ſeneſcente Mundo in pejora ruentibus adjutrices manus porrigerent, & gliſcentium vitiorum ſpinas de Eccleſiæ vinea evellerent. Inter hos Joſephi de Leoniſſa Ordinis Capuccinorum Sacerdotis Profeſſi ſpiritum ſuſcitavit, qui æmulatus chariſmata meliora ore ſimul & opere docuit quanta erga Deum charitate æſtuaret, quanta in Proximum dilectione, quantoque contra vitia afficeretur odio, factus contra ea declamator acerrimus. Martyrii quoque ei non defuit animus, dum pro Chriſti fide amplianda vere Martyrum tormenta ſuſtinuit. Signa quibus dum vixit, & poſt obitum etiam claruit, æque teſtantur quam in eximio hoc Viro bene ſibi complacuerit Deus. Juſtum ergo cenſeo, ut quem corona expreſſa ſigno Sanctitatis Dominus redimivit in Cælis, Sanctorum etiam laurea SANCTITAS VESTRA coronet in terris.

CAROLUS Tit. S. Mariæ de Ara-Cæli Presbyter Cardinalis Calcagninus.

FEcit Dominus mirabilia cum Servo ſuo B. Joſepho a Leoniſſa; dum ab adoleſcentia ita omnium virtutum amator fuit præcipueque pudicitiæ, ut ad illam tuendam ſpretis domeſticorum blanditiis atque precibus, hujuſque mundi pompis lætus ac victor in Patrum Capuccinorum ſodalitatem adſcitus eſt: Vocatus igitur ad Franciſci ſequelam particeps fuit illius ſpiritus, quo terrena omnia deſpiciens ad inſtar Apoſtoli Pauli in carne extra carnem, in Mundo extra Mundum eſſe videbatur; cæleſtium enim contemplatio fuit illi aſſidua; Fidem cum charitate conjunctam & ſancte ſervavit, & fideliter reddidit; In multa patientia fuit in ſuavitate, in laboribus, in vigiliis, in jejuniis ſæpe ſolo pane & aqua contentus. Incenſus martyrii deſiderio nullis laboribus, nullis periculis pepercit; & quamvis neque ipſe martyrio, neque martyrium ipſi defuerit, ſola tamen ea mors defuit, quam unam, ut diſſolveretur eſſetque cum Chriſto, cupiebat. Quas egregias virtutes ineffabilis Dominus multis inſignivit miraculis: Unde jure merito Clemens XII. felic. record. eum inter Beatos recenſuit. Supereſt modo, quia Deus ejus Sanctitatem novis innumeriſque comprobat miraculis, ut a SANCTITATE VESTRA inter Sanctos referatur, quod univerſalis Eccleſia ardentiſſime exoptat.

HIERONYMUS S. Angeli in Foro Piſcium Diaconus Cardinalis Columna.

JUſtorum *animas*, BEATISSIME PATER, *in manu Dei eſſe*, ſi quis unquam oſtendit, id plane teſtatum nobis facit beatus Joſeph a Leoniſſa, quem in ipſis incunabulis a proximo mortis periculo, non ſine prodigio liberatum eum vitæ curſum iniviſſe accepimus, qui totus non naturæ fuerit, ſed *dexteræ Excelſi*; Hæc ego dicens, non illum tantummodo vitæ articulum intelligo, quo per triduum a Barbaris cruciatus cæleſti ope ad priſtinam corporis incolumitatem magno prodigio reſtitutus eſt. Non, inquam, hunc ſolummodo vitæ articulum intelligo. Vita ipſius univerſa tot laboribus fatigata fuit, ſupra omnem pene fidem, ut niſi ſummi Dei Providentia, qui *in opportunitatibus adjutor eſt*, continuo pene miraculo præſidium tuliſſet, fieri non poterat, ut ejus vitæ curſus ad longum tempus produceretur: *Adeo in omni preſſura ſupra modum gravatus fuit*, ut Apoſtolus loquitur, *& ſupra virtutem, ut ſublimitas virtutis ejus plane ex Deo protegente eſſet, & non ex ipſo*. Qui enim fieri poterat, ut ſexies, ſepties, undecies aliquando atque duodecies diverſis in locis conciones haberet, non in perſuaſibilibus humanæ Sapientiæ verbis, ſed in oſtenſione Spiritus & Virtutis, cilicio indutus ac lorica ferrea præcinctus ſæpe, aut nullo modo, aut mucidi panis fragmentis paſtus, ſæpe aut imbribus madidus, aut æſtu ſolis exuſtus, interdum febris etiam ardore cruciatus: Nimirum ex eorum numero erat, qui cum Apoſtolo dicunt: *In omnibus tribulationem patimur, ſed non anguſtiamur, perſequutionem patimur, ſed non derelinquimur, dejicimur, ſed non perimus, ſemper qui vivimus, in mortem tradimur propter Jeſum*: Merito itaque ex Te optamus, SANCTISSIME PATER, ut novis Sanctorum honoribus ornetur B. Joſeph: Ex quo illud etiam fiet ut novo argumento oſtendatur Juſtorum animas in manu Dei eſſe, qui illis non cæleſtes tantum honores, verum etiam terrenos decernat.

SIMON Gritti Archiepiſcopus Tyanenſis Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Beatum Joſephum a Leoniſſa infantia Deo præordinatum, puerilis æque ac virilis ætas Dei amori per virtutum Religioſarum eximia quidem opera arctiſſime intentum; ac magis magiſque animarum multimodæ promovendæ ſaluti ad conſummationem uſque in immenſum addictum; necnon rigidiſſimis ſui corporis excruciatum mortificationibus, jejuniis ac pœnitentiis, licet nihil in illo prope foret pœnitendum, vel in terris Sanctum denunciarunt. Qui autem dat incrementum, Deus haud abſimilem imparemque ſubinde prodigiorum ac miraculorum ſuam vocem præſeferentium, rite idcirco accuratiſſimaque lege perpenſorum multiplici oſtenſione Servum ſuum illuſtratum voluit ac patefecit; ut eapropter tutiſſima exinde SANCTITATI VESTRÆ Joſephum Sanctorum Albo adſcribendi conſurgat ratio; quod & Eccleſia catholica de glorioſo ſuo milite, qui legitime certavit, terrena quæque invicte protrivit, ac glorioſiſſimorum de triplici communi hoſte triumphum compertus eſt retuliſſe, gaudens atque lætabunda ante ſupremum Majeſtatis tuæ Solium unanimi votorum concordia præſtolatur, ad Filiorum ſuorum incitamentum, ſui ornatum omniumque plane præſidium optatiſſimum.

JOSEPH MARIA Rufus Archiepiſcopus Capuanus Aſſiſtens.

QUantus virtutum omnium chorus in Servo Dei beato Joſepho a Leoniſſa Sacerdote Profeſſo Ordinis Minorum ſancti Franciſci Capuccinorum effulſerit, nemo eſt qui ignoret: Nihil quippe in eo fuit, quod Dei amorem Proximique ſui charitatem non redoleret, quod non ædificaret fidem, quod Proximorum ſalutem non operaretur, quod non ſaperet Sanctitatem. Hic eſt ille fortiſſimus Chriſti Athleta, cui bonum fuit portare jugum ab adoleſcentia ſua uſque ad ultimum vitæ ſpiritum, accepturus a Domino coronam juſtitiæ, quam Deus promiſit diligentibus ſe. Quamobrem cum beati Joſephi Sanctitatis famæ miraculorum acceſſerit gloria, executionem decretæ a SANCTITATE VESTRA ejuſdem Beati Canonizationis humillime expectat tota Fratrum Capuccinorum ſancti Franciſci Familia, ut toti Orbi chriſtiano novum ſydus adſulgeat. Et ita &c.

MICHAEL MARIA Vicentini Archiepiſcopus Theodoſiæ Aſſiſtens.

TAntum Sanctitatis fulgorem emiſit innocens vita B. Joſephi a Leoniſſa, cui Sanctorum honores decrevit oraculo ſapientiſſimo SANCTITAS VESTRA, ut ejus gloriæ addendæ aſſentiri nemo prorſus dubitet; præſertim cum de humilitate & patientia, de vigiliis & oratione, de charitate ac Peccatorum converſione; de ceteris tandem virtutibus copiaque miraculorum maxima cogitemus.

Fr. ANTONINUS Camarda Epiſcopus Reatinus Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Quis & qualis homo fuerit B. Joſeph a Leoniſſa, conjiciendum eſt ex appellatione & ex proprio vocabulo, quod augmentum interpretari non dubitatur. Ab ineuntis ſiquidem ætatis primordiis in omnium virtutum genere crevit proficiendo ſapientia & ætate & gratia apud Deum & homines. At ubi robuſtioris ætatis plenitudo advenit, miſſurus manus ad fortia egreſſus eſt in ſalutem animarum ut gigas ad currendam viam totius charitatis, nullum timens malum adhuc ambulans in medio umbræ mortis. Nam a Turcico furore e ſublimi crudeliter ſuſpenſus, tamquam e Cathedra Crucis Chriſti loquebatur de teſtimoniis ejus & non confundebatur. Angelica deinde ope poſt triduum liberatus, in labore & ſudore vultus ſui plenus gratia & fortitudine ambulavit per Oppida & Caſtella, per Vicos & Plateas, evangelizando verbis & exemplis, ſignis & prodigiis vitæ viam demonſtrando. Merito igitur Sanctorum Faſtis adſcribendus a SANCTITATE VESTRA cenſetur, qui tam invicto zelo pro Fidei dilatatione pugnavit, & pro animarum ſalute tam indeſeſſo ſpiritu laboravit.

NICOLAUS XAVERIUS Santamaria Epiſcopus Cyrenenſis Aſſiſtens.

BEnedictus Deus, qui frigeſcente in cordibus hominum charitate non ſinit eam extingui, ſed per Electos quoſdam veluti novos Apoſtolos renovat, & accendit, B. Joſephum a Leoniſſa ad hoc miniſterium elegit, quem ab incunabulis divinitus ſervatum evangelicæ perfectioni ac prædicationi conſecravit. Is enim humilitatis, obedientiæ, orationis, pœnitentiæ ceterarumque virtutum cultor aſſiduus, pro Dei gloria & animarum ſalute innumeros labores & ærumnas perpeſſus verbo & exemplo Chriſtianorum depravatos mores ad meliorem frugem paſſim revocavit, & contumeliis, probris, verberibus appetitus gaudebat, quod talia pati dignus haberetur; nec unquam animam ſuam pretioſiorem fecit quam ſe, immo pro nomine Jeſu libentiſſime tradidit; & quamvis martyrio mors, non tamen martyrio voluntas, non voluntati martyrium, neque ipſi gloria defuit. Hunc proinde beatum Virum, cujus heroicæ virtutes præclaris miraculis rite probatis confirmatæ fuerunt, digniſſimum cenſeo, qui ab infallibili Apoſtolatus Tui voce in Sanctorum numerum referatur.

NICOLAUS Simoni Epiſcopus Marcianenſis Aſſiſtens.

DIvino plane conſilio ac beneficio morti ereptus Joſeph a Leoniſſa, ab Infidelibus tutiores ſe tranſtulit in Religiones ad Apoſtolicum exercendum miniſterium: Gloriam vero Dei quærens non ſuam, agreſtem gentem & ignobiles pagos ſelegit, in quibus ſeminaret verbum Dei, unde fructus uberes retulit in patientia. Decet propterea, ut Viri Dei virtutes reſque præclare geſtas in ſublimiori Eccleſiæ loco poſitas admiremur, imitemur, veneremur.

NICOLAUS Spinelli Epiſcopus Averſanus Aſſiſtens.

DOmeſtica vita integerrime tradacta minime contentus beatus Joſeph a Leoniſſa ſibi ex umbra ad ſolem prodeundum exiſtimavit, remotiſſimaſque petiit Regiones Captivos ex Infidelium tyrannide in libertatem vindicaturus, ubi extrema quæque perpeſſus, miraculo a periculis diriſſimiſque ſuppliciis ſuperſtes fuit: Licet omnigena excultus eruditione, tantum villas & agreſtium virorum mapalia luſtravit verbum Dei prædicaturus: Omnes virtutes mirifice coluit; præcipue tamen præſtitit in pauperes liberalitate, quos aluit etiam ex ventre defraudato. A miraculis ante & poſt mortem editis clariſſimus fuit. Quæ omnia cum rite probata ſunt, comite ſupremo judicio SANCTITATIS TUÆ illum Sanctorum Albo adſcribi, ac publico ſolemnique Chriſtifidelium cultu donari poſſe exiſtimarem.

MARCUS ANTONIUS Amalphitanus Epiſcopus Ortonen. & Complen. Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Beatus Joſeph a Leoniſſa Sacerdos Profeſſus in Ordine Minorum ſancti Franciſci Capuccinorum ab ipſa jam pueritia cæleſtem vitam ducens futuræ Sanctitatis prætulit indicia. Inter Religioſos præfati Ordinis Capuccinorum adſcitus, nedum laborioſam aſperrimamque vitam evocavit, rigidiſſimi Ordinis Inſtituta exacte ſervando, ſed ad carnis macerationem voluntaria ſupererogavit pœnitentiæ opera, nempe flagellationes, cilicia, aſſiduum jejunium & abſtinentias. Conſtanti cura & ſtudio rerum cæleſtium contemplationi jugiter ſe exercuit. Zelo catholicæ Religionis propagandæ inflammatus nihil ei gratius poterat evenire, quam ſi inter ſupplicia quælibet acerbiſſima fidem ſuo ſanguine confirmaret, & jam crudele martyrii genus a Barbaris invicto animo ſuſtinere meruit, etſi mira-

mirabiliter ab Angelis ereptus non exhalaverit animam. Ad Italiam poſtremo Prædicator miſſus, potens opere & ſermone, infatigabilis Evangelii Præco ſive in Pagis, ſive in Villis locíſque campeſtribus fuit, & cum ingenti animarum fructu charitatis ſuæ viſcera in omnes dilatavit. Merito hinc nedum inter ſanctos Confeſſores, ſed de numero inclytorum Martyrum dici poterit: cum non tam mors, quam fides & devotio Martyrem faciat: Cumque Deus omnipotens in confirmationem tot inſignium virtutum & meritorum clariora ſigna & miracula peregerit, eiſque coruſcantibus ejuſdem beati Joſephi Sanctitas effulgeat; ſane hæc omnia expoſcunt, ut SANCTITATE VESTRA annuente in Sanctorum Albo referatur.

LUDOVICUS Savagieri Epiſcopus Tempenſis.

NIhil eſt quo magis delectentur Fideles, quam dum Jeſu Chriſti virtutes ac prodigia renovata admirantur. Divinus enim ille ſubito in mentem venit amor, quo Deus Unigenitum dedit, ut nos divinitatis ſuæ tribueret eſſe participes. Qui res a B. Joſepho de Leoniſſa geſtas expenderit, hanc in ſe delectationem & lætitiam ſentiat neceſſe eſt. In eo enim terrenarum rerum omnium contemptum, mortificationem, qua Chriſti Crucem in ſuo corpore geſſit, patientiam, qua perſecutiones immaneſque pertulit cruciatus, & prodigia illa admirantur, quibus ſemel atque iterum modico pane turbas ſatiavit. Denique Angelum conſolatorem atque ab infidelium manibus liberatorem habere meruit. Igitur cum miraculis poſt mortem patratis, de ipſius gloria Deum eos certiores feciſſe credant Sodales ſui, ceterique Fideles ea ſpiritus lætitia permoti abs Te, BEATISSIME PATER, Sanctum declarari cupiunt, ut publico cultu ac veneratione præceptam in ipſum pietatem liberius explicare valeant. Decet autem meo judicio atque expedit, ut inter Sanctos recenſito, novo hoc virtutum exemplari, novoque apud Deum Interceſſore donentur.

ANTONIUS Franci Epiſcopus Craſſeti.

EA eſt, BEATISSIME PATER, ſeries vitæ B. Joſephi a Leoniſſa, ut ipſa ſola peculiares eas omnes virtutes ac merita, quæ in ſingulis iis, quos Sanctorum Faſtis adſcribere intendit SANCTITAS VESTRA, complecti quodammodo videatur. Quis enim in eo B. Fidelis conſtantiam zelumque fidei ſingularem, B. Camilli ardentiſſimam charitatem, B. Petri Regalati ſummam vitæ auſteritatem, B. Catharinæ de Ricciis incontaminatam virginitatem non admiretur? Quam igitur æquum ſit, ut quæ ſingulis præparantur præclariſſima virtutis præmia, B. Joſepho a Leoniſſa conferantur, nemo ut puto, eſt qui non videat.

THOMAS ALEXIUS de Rubeis Epiſcopus Aprutinus.

SUffragium præſtans, BEATISSIME PATER, pro Sanctificatione B. Joſephi a Leoniſſa, quambreve dicendi genus invenire cupiebam, quod gravitate, ſplendore & claritate dignum eſſet; at mihi antiquiſſimum putavi admirationem vitæ ſuæ, non amplitudinem meritorum edicere.

Mirum, SANCTISSIME PATER, in ſancto Juvene morum ſuavitas, mira erga pauperes miſericors pietas, mira caſtitas dum oblatas nuptias conſtanti pectore abhorruit: Mira denique aſperis flagellis acerrima pœnitentia.

Dato nomine ſua ſponte & ſpiritu Capuccinorum Familiæ Concionator egregius evaſit; Conſtantinopolim petiit Tyrannum impavido pectore de Religione colloquuturus: At novitate rei calcibus appetitus, pugnis, verberibuſque affectus, martyrium ſubire coactus, unco e trabe per dexterum pedem & brachium appenſus ſpiritum Deo dediſſet, niſi Angeli patrocinio ereptus ad uberiorem meſſem in campo Eccleſiæ fuerit reſervatus.

Italiam reverſus, laceſſitus injuriis, hilaris patientiæ fuit exemplar; humilitatem ſectatus reſpuit ſemper honores: Verum terram effodere, domus verrere, lances detegere, vilia quæque præſtare minime abhorruit. Orationi perenni aſſiduus inſomnes ducebat noctes, & in ecſtaſim raptus, quandoque itinerans flumen expanſo pallio per ſocium ſicco pede tranſivit.

Eapropter quod BEATISSIMUS PATER & Summus Pontifex inter ſanctos Martyres, ſanctum Virum, Aprutinorum decus adſcribat non diffiteor: Magnum etenim noſtri Protectorem Gregorium Sebaſtæ in Armenia Epiſcopum non violentia tormentorum peremptum, Martyrem etiam veneratur Eccleſia.

Idcirco quod mirus Confeſſor & noſtræ ſanctæ Fidei ſtrenuus aſſertor, mirus in tolerantia uncini (Granchio dicti) pro S. Martyre & Confeſſore veneretur, inficias Patres non ibunt.

Quintum & ultimum in Cauſa beatæ Catharinæ de Ricciis ſupererat Conſiſtorium; quod ex Sanctitatis Suæ placito in ſequentem Feriam tertiam indixere per hanc impreſſam ſchedulam Curſores.

INTIMATIO

Per Curſores facienda etiam Domi dimiſſa copia.

EX ſemipublicis Conſiſtoriis a Sanctitate Sua ſuper futura quinque Beatorum in Sanctorum Album allectione decretis quintum & ultimum habebitur Feria tertia die 14. Junii in ſæpedicta jam Aula Quirinalis Palatii hora decimatertia *pro beata Catharina de Ricciis Virgine Sanctimoniali Profeſſa Ordinis S. Dominici: Eminentiſſimis Patribus ac Reverendiſſimis Patriarchis, Archiepiſcopis & Epiſcopis ſuffragia ex more ferentibus.*

Intimentur itaque omnes & ſinguli Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi DD. Cardinales, necnon Reverendiſſimi DD. Patriarchæ, Archiepiſcopi & Epiſcopi in Urbe præſentes, ac Domini Protonotarii Apoſtolici, duo Antiquiores Rotæ Auditores, Sacrorum Rituum Congregationis Secretarius, Promotor Fidei & Procurator Fiſcalis Cameræ Apoſtolicæ.

De Mandato Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ.

Ignatius Reali Apoſt. Cærem. Præf.

Eodem etiam tempore Pontificii Curſores oretenus ut moris eſt, Eminentiſſimos DD. Cardinales admonuerunt de Conſiſtorio ſecreto ante ſemipublicum habendo:

Mane ejus diei cum Sanctiſſimus Dominus noſter ſacris veſtibus indutus in deſignata Conſiſtorii Aula conſediſſet, ceteris ſtatim excluſis, ſolus cum Cardinalibus de rebus Conſiſtorialibus egit. His expeditis, poteſtatem dedit ingrediendi Patriarchis ceteriſque aliis, quibus conceſſum erat in ſemipublicis Conſiſtoriis adeſſe, iterum tamen inculcans; ne qui ſupervenirent foribus clauſis, ullo modo intromitterentur; quoniam facile potuiſſent inopportuno acceſſu, adſtantium attentum animum ab iis quæ dicebantur, avertere. Ingredientibus propterea ſolummodo iis, qui expectabant ad fores; alii quamplures, qui in remotiori Palatii parte ſubſtiterant, vel ſero advenerant, forte confiſi ſecretum Conſiſtorium longius protractum iri, ſua ſpe fruſtrati introire prohibiti ſunt: Hac de cauſa cum abeſſent a Conſiſtorio tam Protonotarii, quam advocatus Fiſcalis Cameræ Apoſtolicæ, quorum poſtremus inſtare pro confectione Inſtrumenti rerum omnium, quæ ibi gererentur, primi vero eaſdem literis mandare debuiſſent; defectum hunc ſupplevit Pontifex jubendo, ut infra dicetur. Itaque Præſules ingreſſi cum conſueta ſcamna occupaſſent; ſuffragia de B. Catharinæ Cauſa excepturus eos ſtantes, & Cardinales ſedentes his verbis allocutus eſt Pontifex.

VE-

VENERABILES FRATRES. In Apoſtolicis Actis capite vigeſimo primo, in quo deſcribitur iter, quod ſanctus Paulus ſuſcepit a Tyro Ptolemaidem, & ex eo loco ad urbem Cæſareæ, illud memoriæ traditur, eundem S. Paulum una cum Sociis ingreſſum fuiſſe domum Philippi Evangeliſtæ, ſeu Concionatoris Evangelii, qui ſane Philippus, is facili conjectura judicatur, qui Eunuchum Candacis Reginæ Æthiopum ſancto Lavacro expiaverat. Moram aliquam duxerunt illi in ædibus Philippi, cui erant quatuor Filiæ virgines ac prophetantes; quod ſi virginitatem illæ non profitebantur voti ullius ratione, quo ſe Judæi obſtringere minime conſueverunt, tamen Religionis cauſa eas virgines fuiſſe non eſt dubitandum, quæ prophetantes etiam nuncupantur, vel quod in concinendis divinis laudibus aſſiduo verſarentur, vel quia futura prænunciarent: *Venimus Cæſaream*, (ita ſcriptum eſt in ſacris literis) *& intrantes domum Philippi Evangeliſtæ, qui erat unus de ſeptem, manſimus apud eum. Huic autem erant quatuor filiæ virgines prophetantes*. Quod in itinere S. Pauli contigiſſe memoravimus, id Nobis etiam evenit in graviſſimo hoc negotio, quod hodierna die ad finem ſumus perducturi. Poſtquam ſepta aliorum Cœtuum Regularium percurrimus, uti Vos ipſi ex præcedentibus Conſiſtoriis perſpicere potuiſtis, nunc ingredimur Clauſtra S. Dominici, qui non modo, ſicut Philippus Evangelii Concionator fuit, ſed etiam Ordinis Fratrum Prædicatorum primus Parens atque Inſtitutor; & quemadmodum in ædibus Philippi quatuor ipſius Filias virgines prophetantes ſanctus Paulus deprehendit, ita Nos in Clauſtris ſancti Dominici quatuor etiam illius Filias invenimus, quæ prophetantes appellari merito poſſunt, vel quia a divinis laudibus celebrandis nunquam ceſſarunt, vel quia futuros eventus antea denuntiarunt. Porro illæ nominantur, Catharina Senenſis, Roſa Limana, Agnes Montiſpolitani, & Catharina de Ricciis. Pius II. Prædeceſſor noſter Sanctorum Catalogo nomen Catharinæ Senenſis adjunxit. Clemens X. Prædeceſſor quoque noſter Roſam Limanam: Benedictus XIII. de nobis optime meritus Agnetem Montiſpolitiani inter Sanctos ſolemniter retulerunt. Itaque ut quatuor iſtæ Filiæ prophetantes Sancti Dominici pari honore cumulentur, illud tantum ſupereſt, ut beatam Catharinam de Riciis numero Sanctorum adnumeremus. Supervacaneum ducimus hoc loco referre ipſius Familiæ præſtantiam, optimam pueritiæ inſtitutionem, atque innocentiam, virtutis propoſitum, quo Cœtui Regulari nomen dedit, & in quo conſtanter permanſit, eximiam charitatem, qua Deum, & Proximum ſemper proſequuta eſt, ſingularem prudentiam, qua præfuit ceteris Monialibus longo temporis ſpatio, profundam humilitatem, incredibilem patientiam in pluribus ferendis incommodis, cumulum cæleſtium donorum, quæ in ipſam Deus liberaliter contulit, pretioſam ejus mortem in conſpectu Domini, Sanctitatis famam, quæ conſtans fuit, cum adhuc in terris ageret, & poſtquam diem ſupremum obiit, ac tandem miracula, quæ ob illius interceſſionem obtigerunt. Cum hæc omnia veſtris oculis ſubjecta jam fuerint, illud reliquum eſt, ut mentem veſtram de ſolemni ipſius Canonizatione decernenda Nobis declaretis.

Abſoluta oratione primum Cardinales, mox Patriarchæ ceterique circumſtantes Archiepiſcopi, Epiſcopi Aſſiſtentes & non Aſſiſtentes ſuffragium ſuum hoc ordine tulerunt.

PETRUS ALOYSIUS Epiſcopus Albanenſis Cardinalis Caraſa,

BEata Catharina de Ricciis ac ſi uni ſibi dictum fuiſſet, quod habetur in Pſalmo (*a*): *Audi filia & vide & inclina aurem tuam, & obliviſcere populum tuum & domum Patris tui, & concupiſcet Rex decorem tuum*; ut æterno Regi obtemperaret, ſeque illi formaret in ſponſam, vix tredecim annos nata Patriam, Domum paternam, Patrem ipſum ac omnia, quæ Mundi ſunt averſata, virginitatem ſuam, ſeque totam Deo dicavit inter ſacras Virgines, quas toto vitæ ſuæ tempore in ſuarum virtutum odorem pertraxit. Quibus allectus cæleſtis Sponſus, ut eamdem ſibi ſimiliorem redderet, ſpinoſo diademate illi caput transfixit, Crucis veſtigia ejus tergo impreſſit, Stigmata denique illius corpori inſculpſit. Hiſce porro tam ſplendidis ſignis ac characteribus ornatam, inter concinentium Angelorum choros; eamdem ad cæleſtes nuptias evocavit: Tantique honoris teſtes, etiam in terris eſſe voluit ſanctum Philippum Nerium, & ſanctam Mariam Magdalenam de Pazzis, multaque præterea, quæ poſt ejus mortem patrata ſunt, miracula. Hanc autem ſacram Virginem, cujus decorem Rex æternus tantopere concupivit, ejuſdem Nuptiis in Cælo perfrui, tam æquum cenſeo a SANCTITATE VESTRA definiri, quam quod maxime.

FRANCISCUS Tit. S. Mariæ Tranſtyberim Presbyter Cardinalis Burgheſius.

BEatam Catharinam de Ricciis Virginem Florentinam ita commendant ingentes theſauri, quos in eam effudit Deus infinitæ bonitatis ſuæ, ut mirum non ſit tot viros principes, tot populos, ipſamque adeo parentem ejus inclytam Prædicatorum Familiam, collatis ſtudiis ejuſdem abs Te, BEATISSIME PATER, conſecrationem poſtulare; neque in hoc tam frequenti Senatu extare adhuc aliquem, qui non jure meritoque hunc illi honorem putet tribuendum. Quod idem cum & ego cenſeam, cenſurique etiam ſint uti ſpero, qui poſt me ſententiam dicent, nihilque ſit reliquum quod cauſa deſideret, illud modo reſtat, BEATISSIME PATER, ut parias nunc tandem quod jam diu parturis; ipſamque beatam Catharinam rite per Te dedicatam in Cæleſtium numerum referas.

ANTONIUS XAVERIUS Tit. S. Stephani in Monte Cælio Presbyter Cardinalis Gentili.

VIdit beatus Joannes Apoſtolus Civitatem novam Jeruſalem deſcendentem de Cælo; Videbimus & nos paucos poſt dies Te Auctore, BEATISSIME PATER, Te e ſupremo Eccleſiæ Solio decernente, beatos Dei Servos in Sanctorum numerum referendos, de cæleſti Jeruſalem quodammodo deſcendentes, ut gloriam jam diu adeptam in cælis conſequantur in terris, quos inter non deerit flos & decus virginitatis, qua potiſſimum prærogativa effulget beata Catharina de Ricciis, quæ cete-

rarum

(a) *Pſal.* 44. v. 11. & 12.

rarum omnium virtutum ornamentis inſignita in triumphali pompa nobilem locum obtinebit. De hujus Ancillæ Dei ſanctitate & eximiarum virtutum præſtantia longius verba facere ſuperfluum eſt, cum præter ceteras probationes & argumenta in ſacra Rituum Congregatione de more exhibita, accedant & teſtimonia luculentiſſima SS. Philippi Nerii, & Mariæ Magdalenæ de Pazzis, & ſubſecuta divinæ omnipotentiæ miracula; quare id unum reliquum eſt, ut SANCTITAS VESTRA, tota Eccleſia plaudente beatam Virginem cum aliis in anteactis Conſiſtoriis omnium conſenſu approbatis Sanctorum Faſtis adſcribat.

Fr. JOANNES ANTONIUS Tit. SS. Silveſtri & Martini ad Montes Presbyter Cardinalis Guadagni.

BEnedicente Domino, BEATISSIME PATER, Florentiæ Civitas Sanctorum fœcunda Parens dedit fructum ſuum, fructum quidem honoris & honeſtatis ad militantis Eccleſiæ præſidium, ad inclyti Prædicatorum Ordinis decus & ornamentum; cogitans enim B. Catharina de Ricciis ut eſſet ſancta corpore & ſpiritu, per integrum vitæ curſum in multa patientia, in tribulationibus, in laboribus, in caſtitate, in fide & charitate non ficta ardentem lampadem paravit cæleſti Sponſo, ut introiret cum eo ad nuptias: Quamobrem inter Seraphici amoris delicias ſupernæque contemplationis dulcedines Infantem Jeſum, in quem deſiderant Angeli reſpicere, velut divinæ futuræ viſionis arrham in ulnas ſuas obtinere promeruit, ac cæleſti annulo deſponſari. Hanc itaque Heroinam vinculis carnis exolutam, & ad æterni Sponſi thalamum translatam, miraculis etiam a ſacrorum Rituum Congregatione probatis coruſcantem ſanctarum Virginum choro infallibili SANCTITATIS VESTRÆ oraculo aggregandam exiſtimo, ut Sanctitatem ejus narrent Populi, & laudem ejus nunciet Eccleſia.

TROJANUS Tit. S. Cæciliæ Presbyter Cardinalis de Acquaviva.

VIrginem vere ſapientem, BEATISSIME PATER, fuiſſe beatam Catharinam de Ricciis, quæ cum cæleſti Sponſo ad nuptias intravit, mirabilibus ſignis Deus, ut ex monumentis patet, luculentiſſime demonſtravit. Noſtra igitur ſententia eſt, ut per SANCTITAATEM VESTRAM illius illuſtre nomen Sanctarum Virginum Faſtis adſcribatur.

DOMINICUS Tit. SS. XII. Apoſtolorum Presbyter Cardinalis Riviera.

EAs omnes virtutes, quibus potitæ ſunt ſapientes Virgines & de numero prudentum, ab ipſis pueritiæ annis beata Catharina de Ricciis complexa eſt. Antequam Monialibus S. Dominici nomen daret, puriſſimus in ea enituit mentis ac morum candor, cum aſſidua divinarum rerum contemplatione conjunctus. Ubi ſacro habitu induta fuit, arctiſſimam paupertatem, ſingularem obedientiam & ferventem in Sorores charitatem præſetulit; ubi illis contigit præfici humilitatis & prudentiæ præclarum ſpecimen exhibuit: Ubi demum evulgata admirabilis hujus Mulieris fama nedum Florentiæ, ſed per totam fere Italiam Principes Viros in magnis dignitatibus conſtitutos ad eam inviſendam evocavit, quam ſedulo pietatis & pœnitentiæ ſtudio, & quam demiſſe de ſe ſentiret, quis non admiratus eſt? Tot tantiſque virtutibus acceſſere S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis, & S. Philippi Nerii de illius Sanctitate teſtimonia, & demum patrata in obitu & poſt obitum miracula, ante Beatificationem, & poſt illam rite comprobata, adeout, BEATISSIME PATER, ſanctis Virginibus, quas cæleſtis Sponſus vigilantes invenit, jure cenſeam adnumerandam.

JOANNES BAPTISTA Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis Spinula.

BEATISSIME PATER. Beata Catharina de Ricciis inſignis Ordinis Prædicatorum Alumna, treſdecim vix annos nata tam fortiter arduum perfectionis iter arripuit, tantaque animi conſtantia & alacritate eſt proſecuta, ut Deus vivam ſui ipſius imaginem in illam contulerit, dataque dextera pretioſiſſimo cæleſti annulo, adſtante Deipara Virgine deſponſaverit. Mirum autem fuit, quas quantaſque res fuerit aggreſſa, quibus aucto inſignium & heroicarum virtutum cumulo Sponſo ſuo placeret. Eximia itaque Virgo, quæ Sponſo Divino fidem conſtanter ſervavit, curſumque ſuum optime fortiterque conſummavit, indubie digniſſima eſt, ut inter alias ſanctas in Cælo triumphantes Virgines cooptetur. Et quæ tam exacte, tam luculenter ſanctam Catharinam Senenſem ejuſque maximas & præcipuas virtutes eſt imitata, ejuſdem etiam in terris referat honores & cultum.

RAYNERIUS Tit. S. Sabinæ Presbyter Cardinalis de Ilcio.

SAnctorum fœcunda Parens Hetruria novam eamque ſanctiſſimam BEATITUDINI VESTRÆ exhibet hodie ſobolem B. Catharinam nempe ex nobili & primaria Civitatis Florentiæ Familia de Ricciis Dominicanæ Religionis lumen & ornamentum.

Paternæ illa domus divitias ac commoda, ceteraſque ſeculi illecebras, *nobili quadam*, ut cum Petro Bleſenſi loquar, *ſuperbia deſpexit*, & voluntariæ paupertatis, Religioſæ obedientiæ, perfectiſſimæque caſtitatis vota in Aſceterio S. Vincentii de Prato ſolemni profeſſione emiſit. Terrenis ibi curis abdicatis tam arcto atque indiſſolubili nexu cum Virginum Sponſo ſe conjunxit, ut merito clamare potuerit: *Dilectus meus mihi, & ego illi*. Quanto vero amore cæleſtis Sponſus Catharinam, proſequeretur, frequentes & admirabiles Ecſtaſes, in quibus cum ea etiam in terris familiariter converſari dignatus eſt, & ipſum ſacrorum Stigmatum ineſtimabile donum clare teſtantur.

Placeat igitur SANCTITATI VESTRÆ infallibili qua pollet auctoritate, declarare, B. Catharinam de Ricciis uti vere ſanctam Virginem venerari poſſe & invocari.

DOMINICUS Tit. S. Bernardi Presbyter Cardinalis Paſſioneus.

BEata Catharina de Ricciis, BEATISSIME PATER, fuit vere Virgo ſapiens, & una de numero prudentum; non enim ab ipſa exerceri potuit ſapientia major, quam cum tot cæleſtibus deliciis & prope ſingularibus donis, quibus adeo largiter affluebar, acerrimum atque diuturnum odium ſui & maximam animi demiſſionem conjungere; quantum vero prudentia & rerum uſu, in retinendo ſeverioris vitæ Inſtituto præſtiterit, ut divina & immortalia beneficia copioſiſſime ſibi collata, contra calidiſſimi Hoſtis tueretur inſidias, & arduum chriſtianæ perfectionis negotium dies, nocteſque ſtrenue urgeret, ſatis ſuperque rem plane certam & teſtatam faciunt exiles cibi, breves ſomni, longa jejunia, arcta ſilentia, aſſiduæ preces, uberes lacrymæ, duri cruciatus, quibus fragilem corporis ſexum in ſervitutem redigere, & fortiter coercere ſategit. Hinc factum eſt, ut Dominus præveniens eam in benedictionibus dulcedinis, ſuaviſſimis atque efficaciſſimis gratiæ ſuæ radiis undequaque illuſtraverit, & jugiter operi intentam & vigilantem invenerit. Cum itaque teſte Cypriano Martyre, Virginum cœtus ſit *illuſtrior portio Gregis Chriſti*, conſequens eſt, BEATISSIME PATER, ut excelſa primi Paſtoris manus tantæ Virgini imponat coronam in terris, quam ipſi in Cælis jam Dominus præparavit in æternum.

SYL.

SYLVIUS Tit. S. Priſcæ Presbyter Cardinalis Valenti.

NOvo a SANCTITATE VESTRA Religioni decreto triumpho, triumphalem æque ſapienter inſtituis pompa, BEATISSIME PATER, propter quam frequenti Chriſtifidelium conſpectu, totaque Urbe plaudente Vaticanum Templum ſuperaddito ornamento rurſus refulgeat. Debellatis ſiquidem vitiorum monſtris, tamquam devicti hoſtis ſpolia, & ad inſtar ſubactarum Provinciarum prædæ, tot præclara virtutis genera præſeferat ſacer ſolemniſque apparatus. Quæ omnia cum in ſublimi quadam parte, conſilio ac prudentia SANCTITATIS VESTRÆ collocata fuerint, Civium animum de parta victoria, deque chriſtianæ Reipublicæ acquiſitis præſidiis & merito gratulari, & in Patriam ardentiori ſtudio inflammari continget. Tot igitur tantiſque præclariſſimorum facinorum, martyrii, pœnitentiæ, regularis obſervantiæ, vehementis uſque ad ſanguinis effuſionem charitatis, ſtipantibus undique trophæis alterum accedere poſſe, quod innocentia, integritate, puritate & morum ſuavitate beata Catharina de Ricciis Ordinis Prædicatorum Monialis, ſi SANCTITATI VESTRÆ viſum fuerit, profecto cenſerem, ut Eccleſiæ Faſtus tam varia tamque eximia geſtorum copia uberiores facti interrupta ac toties renovata divinæ gratiæ argumenta poſteritati tradant, atque commendent.

Fr. JOACHIMUS Tit. SS. Quatuor Coronatorum Presbyter Cardinalis Portocarrero.

VIrginem caſtam exhibemus, BEATISSIME PATER, beatam Catharinam de Ricciis, lætitiam & honorificentiam Dominicani Ordinis, mira virtutum & miraculorum varietate circumdatam. Oblita hæc Populum ſuum & domum Patris ſui, mirabiles in ſuo corde diſpoſuit aſcenſiones, & in meditatione exardeſcens hauſit flammas in gaudio de Fontibus Salvatoris, manumque miſit ad fortia: Tantumque inde illius virtuti acceſſit decoris & incrementi, ut Virgo ſapiens effecta fuerit & digna quæ plena lampade obviam ire cæleſti Sponſo potuerit; eique illibatam quam vivens ſervaverat, reddere moriens continentiæ dignitatem, nequaquam ſterilem, ut verbis utar Auguſtini, ſed heroicarum fœcundam matrem virtutum. Merito igitur tantæ Mulieris nomen pluribus a Cælo ſignis commendatum, ſanctarum Virginum Albo SANCTITAS VESTRA decernet inſerendum.

CAMILLUS Tit. SS. Joannis & Pauli Presbyter Cardinalis Paulutius.

NEmini ſane dubium eſſe poteſt, PATER BEATISSIME, quin ad celſiſſimum Sanctitatis faſtigium beata Catharina de Ricciis felici properoque curſu pervenerit. Ipſa ſiquidem a teneris uſque annis probe cognoſcens, plenitudinem legis, Apoſtolo teſte dilectionem eſſe præter alias virtutes, tanta in Deum charitate æſtuabat, ut dies noctesque in contemplandis Dominicæ vitæ myſteriis abſumeret, ut ſui omnino oblita ac ſolius Dei memor, nihil vel cogitaret, vel loqueretur, vel ageret, niſi quod ad majorem Dei gloriam pertineret, adeout de ea prædicari merito poſſet illa Pauli ſententia: *Vivo ego jam non ego, vivit vero in me Chriſtus*. Mirum proinde non eſt, quod divinus Sponſus cum ea alloquens mutui ſui amoris eximia argumenta præſtiterit, quodque ampliſſimis eam chariſmatibus cumulaverit, & ſacris humanæ Redemptionis Stigmatibus inſigniverit. Quare æquiſſimum cenſeo, ut quam Virginem virtutes omnibus numeris abſolutæ, atque præclariſſima miracula decorarunt, eam SANCTITAS VESTRA in Sanctorum Album referre non dedignetur.

CAROLUS ALBERTUS Tit. S. Mariæ de Pace Presbyter Cardinalis Guidebonus Cavalchini.

BEATISSIME PATER. Catharinam de Ricciis Virginem Deo acceptiſſimam & plane electam ex millibus, cum qua cæleſtis Sponſus ineffabili comitate deliciaretur, quis non dijudicet meritiſſime ſanctarum Virginum numero adjungendam? Gloria virtutum ejus quum Te præcinente ac imperante prædicata fuerit omni creaturæ, recreabuntur ſummopere quotquot illecebris mundi abdicatis, loci mentiſque receſſu, tamquam columbæ in foraminibus petræ, ceu in Chriſti latere abſconditæ meditantur tota die magnalia Dei. Lætabitur vero præſertim & exultabit vehementer univerſa a S. Dominico inſtituta Familia ob illuſtriorem ex altera Catharina redditam virgineæ prolis ſuæ fœcunditatem (*a*). Quanto enim (ut verbis Cypriani utar) plus copioſa virginitas numero ſuo addit, tanto plus gaudium matris augeſcit.

FRIDERICUS Tit. S. Pancratii Presbyter Cardinalis Lantes.

CUm virtutes B. Catharinæ in eminentiori gradu, ac præclara miracula rite ac ordine probata ſint, nullam profecto moram interponendam eſſe arbitror, quominus Virgo ſapiens & una de numero prudentum ſacris Altaribus propius admoveatur. Virginis Sanctitatem enarrarunt gentes & laudem ejus annunciavit Eccleſia. Paulus III. Pont. Max. Catharinæ viventis adhuc fama permotus, poſt ſedulum ejus vitæ examen, Roberto nempe Puccio Cardinali in id cura demandata, Sanctimonialis Fœminæ virtutum eſt demiratus. S. R. E. Cardinales ampliſſimi Cervinius, Medices, Aldobrandinus, qui omnes deinde ad Apoſtolatus apicem evecti ſunt, alii inſuper Italiæ ac Germaniæ Proceres, inter quos Hetruriæ, Bavariæ, ac Mantuæ Principes, qui ad eam inviſendam Pratum ſe contulere, de mira Catharinæ Sanctitate graviſſima teſtimonia reliquere. Illam quod inſtar omnium ſit, S. Philippus Nerius in primis coluit, & licet abſens in ſpiritu quandoque eſt allocutus. Illam S. Maria Magdalena de Pazzis ad Superos evolantem conſpexit. Tot igitur documentis confirmata ſanctitate Virginis, quæ in terris angelicam prope vitam duxit, & cujus odor meritorum ſicut odor agri pleni cui benedixit Dominus, æquum cenſeo, BEATISSIME PATER, haud diutius in ſacris ei decernendis honoribus immorandum.

FRANCISCUS Tit. S. Mariæ de Populo Presbyter Cardinalis Riccius.

BEATISSIME PATER. B. Catharina de Ricciis morum integritate atque innocentia uſque a pueritia clariſſima Patriam, & paternam nobiliſſimam Domum relinquens, in Cœnobio Pratenſi reliquum ſuæ vitæ curſum tranſegit; ubi ad altiſſimum humilitatis, obedientiæ & charitatis faſtigium ita celeriter pervenit, ut mereri potuerit ab ejus cæleſti Sponſo tantis ac tam ſpecialibus chariſmatum donis cumulari, ut vix unum aut alterum ſimilia amoris indicia habuiſſe compertum ſit.

Decet igitur, PATER BEATISSIME, quod huic mulieri virtutibus & miraculis adeo illuſtri tuæ vocis oraculo novi cultus honores decernantur, ceterarumque ſanctarum Virginum choro ejus etiam nomine adſcripto.

ANTONIUS Tit. S. Silveſtri in Capite Presbyter Cardinalis Rufus.

FEcit Dominus magna in corde B. Catharinæ de Ricciis. Magna quidem fecit qui potens eſt, dum innocentiam cum pœnitentia mirabiliter conjunxit, dum fide quæ per dilectionem operantur, ad ſuperna jugiter transferret, cæleſtia ſemper contemplaretur, Deiparam oculis viſibiliter conſpiceret, Pue-

(*a*) *Lib. de Diſcipl. & habitu Virg. cap. 2.*

Puerum Jeſum tenerrime complecteretur. Quinimmo annulo fidei ab ipſo Redemptore, data dextera deſponſaretur, eidemque ſemper adhærens, unus ſpiritus fieret cum eo, aſcenſiones in corde ſuo diſpoſuit Dominus, cum tamen ſuperba non ſapuit, profunda humilitate profecit, ſibique ipſi perpetuo viluit. Reſpexit Dominus humilitatem Ancillæ ſuæ, cum precibus & lacrymis ejus liberaliter conceſſit, quod exteriora Sanctitatis ſigna in ea nulla apparerent, quod ad manus humilis Virginis perveniret volumen, in quo Moniales ejuſdem virtutes & dona diligenter collecta exaraverant, ſtatimque flammis addixit. Profecto, BEATISSIME PATER, hæc eſt Virgo ſapiens, quam Dominus vigilantem invenit, quæque obviam ivit Sponſo lampade non vacua. Reſtat ut non ſub modio, ſed ſupra Eccleſiæ candelabrum ſtatuas lucernam, ut luceat omnibus qui in domo ſunt.

PHILIPPUS MARIA Tit. S. Agnetis extra Mœnia Presbyter Cardinalis de Montibus.

MAturo examine ſatis comprobatum deprehendimus, beatam Catharinam de Ricciis Monialem Ordinis Prædicatorum non ſolum vitæ ſanctitate, ſed etiam ſignis ac prodigiis divinis & dum viveret & poſt obitum claruiſſe. Eluxit in ea a teneris annis morum innocentia, illibata Virginitas ac ardentiſſima in Deūm & Proximum charitas, eamque adeo ſupernis divinæ gratiæ muneribus locupletaverat Dominus, ut cum Seraphicis ardoribus ageretur, vel cæleſti annulo ſubbarrata, vel ſpinea Corona redimita, vel Stigmatibus inſignita non per martyrium carnis, ſed per incendium mentis totam in Chriſti ſimilitudinem ſe transformandam agnoverit. Quamobrem Apoſtolatus Veſtri, BEATISSIME PATER, dignitas expoſcit, ut Virgo hæc vere de numero prudentum non amplius lateat ſub modio, ſed ſuper Eccleſiæ candelabrum collocetur.

D. FORTUNATUS Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis Tamburinus.

QUinque prudentes Virgines Catharinæ nomine vocatas referunt Eccleſiæ Tabulæ. Catharinam nempe Virginem & Martyrem Alexandrinam, Catharinam Suecorum S. Birgittæ filiam, Catharinam Senenſem, & quæ noſtris temporibus ſanctarum Virginum Canoni inſcriptæ ſunt, Catharinam Bononienſem, & Catharinam Adurnam. Hæ jam cum Sponſo ad nuptias intraverunt. At vero janua clauſa non eſt. Etenim Catharina de Ricciis earum heroicas plane virtutes æmulata, eaſdemque aſſecuta, nuptiarum particeps intrare digna eſt; ac digna propterea, quam ad illas aggreges, BEATISSIME PATER, ut quæ conſors extitit earundem virtutum, & par meritorum gloria, parem item cum eiſdem ſanctis Virginibus in Eccleſia cultum obtineat.

D. JOACHIMUS Tit. S. Crucis in Jeruſalem Presbyter Cardinalis Beſutius.

OPtimos Virginitatis flores non tantum in memoriam redigere hominum, verum etiam in exemplum proponere atque in Tutelares deſtinare, tui ſummi Pontificii muneris eſt, BEATISSIME PATER, modo rite probatæ fuerint ceteræ virtutes heroicæ, quibus lampades ſuas ornaverint ſapientes Virgines. Cum autem luculentis Teſtibus expenſæ illæ fuerint, quibus beata Catharina de Ricciis adornatur, eaſdemque Deus Optimus Maximus veras fuiſſe miraculis perſpicuum fecerit, nihil eſſe quod impediat exiſtimo, quin ipſam SANCTITAS VESTRA unam ex Virginibus de numero prudentum, quarum in evangelica Parabola fit mentio, fuiſſe decernat. Ut quæ vivens olim a cæleſti Sponſo beneficii loco petierat atque impetraverat, ut univerſis privaretur externis Sanctitatis indiciis & argumentis, modo in Cælis poſita Virgo hæc humillima Apoſtolicæ Sedis Oraculo gloria & honore in Eccleſia coronetur ac exaltetur.

CAROLUS S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Marinus.

BEata Catharina de Ricciis, quæ ultimo hic loco ratione ſexus SANCTITATI VESTRÆ proponitur, tantum abeſt, ut pro ultima haberi debeat, quod potius in heroicis virtutibus cæleſtiumque donorum charismatibus, vel præ ceteris effulgere, vel eos ſaltem æqua ſorte æmulari comperta fuerit.

Licet enim frequentibus ſui Angeli, ſanctiſſimæque Deiparæ Puerum Jeſum in ſinu geſtantis & ſibi ſponſæ annulum imponentis apparitionibus inſigniri meruerit; adeo tamen humilis in tam ſublimi gratiarum elargitione permanſit, ut nihil ardentius quam in his pro viribus occultandis Sacramenta Regis abſcondere concupierit.

Et adeo quoque fortis & patiens, ut non modo tot in corpore ægritudines & in ſpiritu ariditates alacriter ſuſtinuerit, ſed ſuaviora quoque in iiſdem oblectamenta repererit.

Cum vero ob hæc eadem perfectiſſimæ charitatis opera & argumenta pluribus etiam miraculis aucta, nedum alias conſueto minori ritu Beatæ nomen adepta fuerit, ſed duo alia poſt hunc cultum noviter ſubſequuta miracula ita efficaciter piiſſimis SANCTITATIS VESTRÆ auribus inſonuerint, ut illis rite diſcuſſis & approbatis infallibili ejus judicio declaraverit, adeo inſignem ejuſdem Beatæ ſanctimoniam eſſe ubique terrarum ſolemni veneratione colendam.

Nulli dubium eſſe poteſt, quin hunc maximum Apoſtolicæ poteſtatis uſum, quem ipſa eadem SANCTITAS VESTRA Deo aſpirante faciendum eſſe decrevit, illo adjuvante non exequatur.

ALEXANDER S. Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Albanus.

AD probandam B. Catharinæ de Ricciis Monialis ex Ordine S. Dominici excelſam Sanctitatem nullum majus haberi poteſt teſtimonium quam ipſemet Servator noſter Chriſtus Dominus, qui eam data dextera & annulo Sponſæ nomine appellavit, disjunctis a Cruce brachiis fuit amplexatus, & acerbiſſimæ Paſſionis ſuæ Stigmatibus inſignivit. Tantis motus argumentis digniſſimum duco, ut præclaræ Virgini, quæ jam plaudentibus Angelorum Choris ad Sponſum evolavit, modo SANCTITATIS VESTRÆ Decreto univerſa plaudat Eccleſia.

NERIUS S. Euſtachii Diaconus Cardinalis Corſinus.

BEata Catharina de Ricciis Civis mea tanta Sanctitate præfulſit, ut etiam dum viveret ea fuerit a Pontificibus Maximis, ab illuſtrioribus Sacri noſtri Collegii Patribus, a Principibus totius Europæ Viris, & quod caput eſt a ſanctis hominibus ſpiritu cæleſti afflatis, non ſolum oculato teſtimonio adprobata, verum etiam ſumma admiratione celebrata: Quapropter, BEATISSIME PATER, eam in Sanctarum Faſtis deſcribendam eſſe non dubitanter exiſtimo.

AGAPITUS S. Agathæ Gothorum in Subarra Diaconus Cardinalis Moſca.

CAtharina de Ricciis nondum idonea pugnæ, ſed jam matura victoriæ oſtendit curſum ætatis vincendum in ſe fuiſſe feſtinatione virtutis. Hinc perfectionis faſtigium quam citiſſime conſcendens, unguentorum ſuorum ita longe lateque diffudit odorem, ut ſanctum Philippum Nerium ex Urbe, quin Urbem defereret, ad ſe traxerit, dulceſque ſecum ſermones inſtruxerit. Ubi vero dulci Angelorum concentu, ſuperventuræ jam mortis prænuncio, facta eſt Civis Sanctorum & domeſtica Dei, vidit ſancta Maria Magdalena de Pazzis qua celebritatis pompa, quove gaudiorum imbre perfuſa in perpetuas introierit æternitates. Quæ igitur Sanctorum teſtimonio probata fuit dum viveret; quæque plurimis effulget ſignis poſt mortem, hanc, BEATISSIME PATER, inter ſanctas Virgines oraculo Tuo recenſere exoptamus.

CA-

CAROLUS MARIA S. *Mariæ in Porticu Diaconus Cardinalis Sacripantes.*

BEatæ Catharinæ de Ricciis ſatis equidem eſt habere heroicæ ſuæ Sanctitatis in terris, & gloriæ in Cælis aſſertores & teſtes luculentiſſimos ſanctum Philippum Nerium, & ſanctam Magdalenam de Pazzis, necnon Te ipſum, BEATISSIME PATER, qui divino prorſus conſilio judicium certum daturus es, quod ab unoquoque noſtrum eſt expectandum. Itaque non intexo præconium ſplendidiſſimæ vitæ, neque recenſeo præclariſſima miracula, ſed Tibi gratulor, BEATISSIME PATER, qui tam ardentem lampadem inter ceteras in Domo Domini collocabis: Gratulor Dominicanæ Familiæ & Genti de Ricciis tanto decoratis ornamento: Gratulor denique toti Orbi chriſtiano, cui licebit venerari in terris præclariſſimam Virginem, quam viventem Jeſus elegerat ſibi Sponſam & annulo ſuo ſubbarraverat.

MARIUS SS. *Coſmæ & Damiani Diaconus Cardinalis Bolognettus.*

ID unum, BEATISSIME PATER, pro tantæ ſolemnitatis corona, pro amplificanda Eccleſiæ gloria ſupereſſe videbatur, ut una cum Martyris Confeſſorumque celebritate, aliqua ſacra Virgo afferretur in lætitia & exultatione, & adduceretur in templum Regis Fidelium cultu excipienda. Occurrit propterea ſacra Virgo Catharina de Ricciis, quam ſancti Philippi Nerii, & S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis probatam fuiſſe teſtimoniis, Signorumque coruſcare gloria dixiſſe ſat eſt, ut eam inter ſanctas Virgines merito recenſendam eſſe intelligamus (a): *O vere igitur beata Mater Eccleſia.... quam vincentium glorioſus Martyrum ſanguis exornat, quam inviolatæ confeſſionis candida induit virginitas! Floribus ejus nec roſæ, nec lilia deſunt, enumerat coronas vel de virginitate candidas, vel de paſſione purpureas.* Tibi demum, BEATISSIME PATER, gratulandum quam maxime, cujus miniſterio Eccleſia tanta circumamicta varietate refulget.

PROSPER S. *Georgii Diaconus Cardinalis Columna de Sciarra.*

DEcreto ſolemni a Te jam pronunciato de tuto ad Canonizationem progreſſu B. Catharinæ de Ricciis, poſt exactam diſcuſſionem virtutum & miraculorum patratorum etiam poſt indultam laudatæ Beatæ venerationem, reſtat, BEATISSIME PATER, ut annuere non dedigneris precibus inclyti Prædicatorum Ordinis, qui petit, poſtulat, flagitat adſcribi inter Sanctas, ac in ſanctarum Virginum Albo collocari B. Catharinam de Ricciis; & quamquam preces hujuſmodi verſari noſcantur in arduo ac difficili negotio, cujuſmodi eſt Sanctorum Canonizatio; attamen merito jureque optimo crederem tuto a Te ad dictæ Beatæ Canonizationem deveniri poſſe. Equidem B. Catharina de Ricciis, quam conſtat non ſolum vitæ ſanctitate, ſed etiam ſignis & prodigiis divinis claruiſſe, ſi inter Sanctas accenſeatur, erit veluti fax clariſſima, quæ in edito loco poſita Mortalibus omnibus ad perfectionem facem prælucebit: In beata enim Catharina habebunt potiſſimum Virgines quod imitentur ad caſtitatem ſartam tectamque ſervandam: Habebunt ceteri omnes quod ſequantur, qui ſi dictæ Beatæ veſtigia ſequi non detrectabunt, brevi culmen heroicarum virtutum attingent, *ibuntque mox*, ut Propheta inquit, *de virtute in virtutem quouſque videatur Deus Deorum in Sion*.

ALEXANDER S. *Mariæ in Aquiro Diaconus Cardinalis Tanarius.*

BEata Catharina de Ricciis magnæ fidei magnæque ſpei & charitatis Virgo ab Angelo viſibiliter erudita, ab Angelorum Regina frequenter adjuta, a Chriſto peramanter deſponſata, innumeris a cæleſti Sponſo ornata chariſmatibus; innumeriſque omnium virtutum meritis locupletata, cum Chriſto conſtanter vixit, ut perenniter cum ipſo regnaret. Jam vero ſapientem hanc Virginem feliciter ad Deum vivum perveniſſe, in quem cum Regio Pſalte cor ejus & caro ejus exultaverunt, & cæleſtibus Agni Nuptiis quas ardenter concupiverat, tranquille frui, clara & approbata miracula manifeſtant. Quam ergo ſancti Martyres & Confeſſores in triumphanti Eccleſia immortalitatis æternæque gloriæ ſociam habent; eam quoque in militanti Eccleſia, pari qua ipſi fruuntur Sanctorum gloria & veneratione gaudere, nobiſcum videant & lætentur.

Acta Canon.

HIERONYMUS S. *Adriani Diaconus Cardinalis de Bardis.*

COronam quinque Sanctorum quam Altiſſimi Solio SANCTITAS VESTRA divino afflata ſpiritu proxima ac præclariſſima celebritate formabit, claudit B. Catharina de Ricciis, pretioſa illa Margarita non procul & de ultimis finibus quæſita, ſed in propinqua & Sanctorum fœcundiſſima Matre, Florentina Civitate inventa. Iſtam virginitate decoram & omnium genere perfectionum longo vitæ curriculo claram Deus inſignibus illuſtravit miraculis, quæ vivens etiam in conſpectu omnium Populorum & Principum ita patravit, ut Eccleſia uſque tunc certo ſciverit, quod Dominus Sanctam ſuam mirificavit.

Beatam hanc igitur Civem meam, lætitiam & honorificentiam Populi noſtri, ſuper qua Dominus dedit benedictionem, & terra noſtra dedit fructum ſuum, humillime deprecor Sanctorum Faſtis adſcribi, ut quæ triumphantis Eccleſiæ gloriam novis titulis augebit, ita militanti patrocinium adaugeat & columen.

DOMINICUS SS. *Viti & Modeſti Diaconus Cardinalis Urſinus.*

BEATISSIME PATER. Infallibili Sanctitatis Veſtræ judicio divarum Virginum Faſtis adſcribenda merito eſt beata Catharina de Ricciis: Iſta enim vere Virgo ſapiens & una de numero prudentum uſque ab adoleſcentia ſua oculos avertens, ne reſpicerent in vanitates & inſanias falſas, aſſidua heroicarum virtutum exercitatione perennem dedit ſuavitatis odorem: Hinc Angeli Cuſtodis aſpectu & ſermonibus frequentiſſime recreari promeruit, Deiparam Chriſtumque Dominum vel colloqui, vel amplecti, in admirabiles Ecſtaſes rapi, ſacris Stigmatibus imprimi..... Quid plura? Si ejus Sanctitas ex ipſo divi Philippi Nerii, ac S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis teſtimonio jam ſatis abunde eſt comprobata? Accipiat igitur de manu tua, BEATISSIME PATER, in terris coronam gloriæ, quæ jam de manu Domini recepit in Cælis Regnum decoris & vitæ.

ANTONIUS MARIA *Pallavicini Patriarcha Antiochenus Aſſiſtens.*

SAnctiores Virgines alacriori virtutum ſtudio æmulata Catharina de Ricciis a divino Sponſo eiſdem meruit chariſmatum donis locupletari. Ab ipſo etenim deſponſata, Redemptionis ſignis transfixa, Puerumque Jeſum a Deipara in ſinum excipiens, Dilectum ſuum ad ſe converſum, ac ſua inter ubera commorantem lætanter gloriata eſt. Admirabilis inſuper ejus Sanctitas divi Philippi Nerii, & S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis teſtimonio comprobata, plurimis illuſtrata prodigiis jure expoſtulat, ut ſolemniori ritu novum beatæ Catharinæ decus accedat.

(a) *Beda Serm. 18. de Sanctis.*

THOMAS Cervini Patriarcha Hieroſolymitanus Aſſiſtens.

BEata Catharina de Ricciis, quæ Virginitatem perpetuo illibatam ſervavit; quæ Deum ſemper in corde habuit, ſemper in ore, ſemper in opere; quæque Chriſto ita ſemper adhæſit, ut illius Paſſionis ac ſacrorum Stigmatum particeps fieri meruerit; vere dici poteſt Sponſa Chriſti: Cumque id ipſum plura teſtentur miracula, æquum eſt, ut inter prudentes Virgines Chriſti Sponſas ritu ſolemni adnumeretur.

ALEXANDER Borgia Archiepiſcopus Firmanus Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Inter electas Virgines quas Deus prædeſtinavit conformes fieri imagini Filii ſui, beata Catharina de Ricciis Florentina Ordinis Prædicatorum adeo enituit, ut hujuſmodi conformitatem conceperit mente, concupierit corde, retinuerit animo, exhibuerit corpore, donata a cæleſti Sponſo qui eam ſibi mature delegit in hujus perfectæ conformitatis argumentum, exterioribus ſignis mirum in modum carni ejus impreſſis. Quod ſi amoris magnitudinem ex acceptis donis metiri licet, profecto fateamur oportet Catharinam ſummo amore flagraſſe erga Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum, cujus effigiem non in tabulis accepit manu figuratam Artificis, ſed in membris carnis ſuæ deſcriptam digito Dei vivi. Grande quidem privilegium & paucis admodum conceſſum. Fructum hunc illa tulit ex dominicæ Paſſionis meditatione aſſidua, qua non ſolum ſummopere ſtuduit ſe illi conformare, cui ex charitate nimia crucifigi complacuit, ſed inſuper in illum non per martyrium carnis, verum per incendium mentis ex ardentiſſimæ charitatis vi transformari promeruit. Hæc igitur Virgo a Clemente XII. Prædeceſſore Tuo Beatorum titulis ornata, novis (ut accepimus) a Deo illuſtrata miraculis a Te, BEATISSIME PATER, ſupremo judicio ſanctis Virginibus adſcribenda videtur, ac ubique gentium prædicanda & colenda, ut Chriſtifideles ejus exemplo excitati, ejus precibus ac patrocinio adjuti Paſſionem Domini jugiter meditentur.

FELIX Solatius Archiepiſcopus Thebarum Aſſiſtens.

VIrtutes omnes, quibus vera Sanctitas comprobatur in beata Catharina de Ricciis in gradu heroico floruiſſe, ex ejuſdem Actis ſatis evidenter apparet. Ipſa namque ab ineunte ætate igne divini amoris accenſa, Mundi illecebras invicta fortitudine reſpuens, in profunda Paſſionis Chriſti contemplatione jugiter defixa, ſacra Redemptionis Stigmata & Crucifixi imaginem corpori ſuo impreſſam meruit obtinere, dulciſſimo Sponſæ nomine a Crucifixo condecorari, & in divinos ejus amplexus admitti. Admirabili etiam charitate, humilitate, patientia, obedientia, Regularis Inſtituti exacta obſervantia excellens, continuiſque orationibus, jejuniis & pœnitentiis intenta, effecta eſt clariſſimum chriſtianæ perfectionis exemplar. Hanc igitur Virginem virtutibus omnibus ornatam & dono miraculorum, Prophetiæ, & cordium abſcondita penetrandi eximiam, ſummis Populorum, Magnatum, Principum laudibus exaltatam, & teſtimoniis ſancti Philippi Nerii, ac S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis pro Sancta habitam, in Faſtis pariter ſanctarum Virginum ſupremo & infallibili Tuo judicio recenſendam exiſtimarem.

GABRIEL Eva Archiepiſcopus Cypri Syrus Maronita Aſſiſtens.

BEata Catharina de Ricciis Florentina Monialis Ordinis ſancti Dominici, tam amplis & plane ſingularibus dum viveret, illuſtrata a Deo fuit & cumulata chariſmaribus, ut ex iis certiſſima admirandæ ipſius Sanctitatis argumenta evincantur. Memoriæ ſiquidem proditum eſt, non modo illam Angeli ſui Cuſtodis aſpectu frui conſueviſſe, ſed etiam Angelorum Reginam ſeipſam ſæpe conſpiciendam contemplandamque ei præbuiſſe, & Puerum Jeſum in quem deſiderant Angeli proſpicere, in ejus ſinu amantiſſime collocaſſe. Ut vero perfectam quantum hominibus fas eſt in ſe gereret Chriſti Domini imaginem, ſacra Redemptionis Stigmata ſiniſtro ipſius lateri, manibus, pedibuſque, ſanguineis quibuſdam rutiliſque notis fuiſſe inſculpta; Spinoſo diademate caput ejus transfixum; Crucis denique veſtigia tergo ipſius profunde impreſſa. Tantarum autem Catharinæ virtutum famæ ſummam adjungunt auctoritatem ſanctus Philippus Nerius, & ſancta Maria Magdalena de Pazzis, qui tam admirabilem illius Sanctitatem non tam celebritate nominis, quam Deo auctore perſpectam habuerunt. Itaque quam in terris Sancti ſuſpexerunt, quam in Cælis Angeli, Deipara, & Chriſtus ipſe Sanctam prædicavit; eam ſanctarum Virginum catalogo adſcribi tuto poſſe ſine ulla dubitatione pronuntio.

JOANNES ANDREAS Tria Archiepiſcopus Tyri Aſſiſtens.

ANte diem legi Compendium vitæ B. Catharinæ de Ricciis huic, Te Præſide, Te Judice, auguſto Cœtui mihique ceteroquin opportune communicatum. Legi, inquam, obſtupui admirans quibus virtutibus a puerili ætate fuerit ornata, quibuſque donis miſerator Dominus ipſam illuſtraverit. Eo inter alia quod Angeli ſui Cuſtodis, & B. Virginis Mariæ colloquiis non perraro frueretur, paſſim in Deum rapta mirabiles ecſtaſes pateretur, in quibus arcana cæleſtia penetrabat; taliſque inter Ipſam & Deum erat unio, ut Deus & Catharina foret quaſi unus & idem ſpiritus, & cum Paulo dicere poterat: *Vivo non equidem amplius ego, vivit autem in me Chriſtus*. Hinc miro quodam ſplendore micabat, ubi præſertim Redemptionis recolebat myſteria, cujus Stigmatum ſigna ſculpta, & ſpinoſo diademate caput ſuum largiente Domino tranſixum habere promeruit, nec ab acerbiſſimis Paſſionis Domini tormentis per duodecim annos fuit immunis. Mirabile eſt, quod Deipara pronuba ab ipſo Redemptore data dextera cæleſti annulo Catharina fuerit deſponſata.

Interea ita de ſe demiſſe ſentiebat, ut indignam ſe appellaret, & omni pœnarum genere per annos quadraginta & octo ſe cruciari nunquam prætermiſit. Unde fama Sanctitatis Catharinæ, ac Deo auctore commoti S. Philippus Nerius, & S. Maria Magdalena de Pazzis literarum commercium cum ea inire voluerunt. Idem S. Philippus Romæ commorans illius aſpectum præſentem vidit, & cum ea pios ſermones habuit, & eadem S. Maria Magdalena, cum Catharina ad Sponſi ſui amplexus evolaſſet, Angelorum gaudio, quo in illa Cæleſti patria fuit excepta, ſe interfuiſſe narravit.

Tot itaque ſtantibus, aliiſque quampluribus prætermiſſis Catharinæ Sanctitatis teſtimoniis, miraculis tam ante quam poſt ejus obitum comprobatis, dignum cenſeo, ut præſignata ejus Canonizatio ulterius non protrahatur.

SIMON Gritti Archiepiſcopus Tyanenſis Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Beata Catharina de Ricciis divina charitate, qua mirabiliter ab ipſo propemodum rationis uſu æſtuabat, vulnerata, puerilibus amandatis longiſſime oblectamentis tumulata quodammodo viva, quod de ſanta Melania Romana perhibetur, Mundo vixit tumulata; Angeli ſui Tutelaris dignata vel in terris aſpectu: Chriſtum quoque Dominum in Cruce pendentem ex Icone a ſe adorata clare ſibi colloquentem meruit audire, & auctioribus deinde cumulari de die in diem cæleſtibus donis, quibus in religioſo avidiſſime ſuſcepto, ac ſanctiſſime conſummato ubertime coruſcavit ditata Inſtituto. Hujuſmodi Angelicam in terris vitam Altiſſimus multifarie ſignis & prodigiis teſtatam voluit ac miraculis comprobavit, ut idcirco tutiſſimum ſupernæ gloriæ, qua copioſe Catharinam frui haud quaquam ſupeteſt ambigendum, SANCTITATIS VE-

STRÆ

STRÆ Decretum univerſa peroptet Eccleſia, tantæ Virginis adornata fulgoribus, in qua ſibi ornamentum ſtatuit ac præſidium.

JOSEPH MARIA Ferronus Archiepiſcopus Damaſcenus Aſſiſtens.

IN ſpeculum ſine macula, auctorem fidei, & conſummatorem Jeſum jugiter aſpexit (*a*) B. Catharina, poſuitque eum, ut ſignaculum ſuper cor ſuum & ſuper brachium ſuum (*b*), ac fecit ſecundum exemplar (*c*). Semper enim mortificationem Jeſu in corpore ſuo circumferens (*d*), tum interius per nimiam dilectionem, tum exterius per actiones quaſcumque, veluti totidem lineamenta conformis facta eſt ſponſi cæleſtis imagini, unde non ſolum decorata fuit corona, ſed etiam Redemptionis Stigmatibus mirabiliter obſignata ab eo, qui facit mirabilia magna ſolus. Eximiam itaque tantæ Virginis Sanctitatem Apoſtolicæ hujus Cathedræ teſtimonio cenſeo rite comprobandam. Juſtum eſt enim, ut quæ vitæ ac Dominicæ Paſſionis fuit imitatrix aſſidua, exaltationis & gloriæ particeps quoque efficiatur.

JOANNES FRANCISCUS Stoppani Archiepiſcopus Corinthi Aſſiſtens.

FElix & vere beata Virgo Catharina de Ricciis, quæ ab ineunte ætate guſtavit & vidit quam ſuave ac leve ſit onus Crucis; Seculi namque ſpretis illecebris totam ſe cæleſtium rerum contemplationi, Angelo Cuſtode ac Duce addixit devovitque, adeoque profecit, ut diſpendium putaverit, ſi vel temporis momento ab iiſdem divelleretur. Quapropter corpore quamvis circa plurima Marthæ exemplo ſæpe ſæpius diſtenta in obeundis explendiſque ſui Ordinis officiis, mente quidem & affectu tanquam altera Magdalena, nonniſi ſuum Jeſum & hunc crucifixum effuſa mentis & cordis charitate fovebat, complectebatur. Hinc eſt quod cæleſtis ille Sponſus, qui adhærentibus ſibi dat gratiam affluenter, nedum ſibi conformem ſacris impreſſis Stigmatibus reddiderit, verum etiam dato annulo ſubarrhaverit; Quodque longe lateque diffuſa tot heroicarum virtutum germina uberes quotidie referant honeſtatis & honoris fructus, quorum merces ut in dies augeretur, utque in terris ea, quæ Ancillæ Dei meritis æque ac ſignis illuſtri debetur, reponatur corona juſtitiæ, expedire cenſerem, B. Catharinæ de Ricciis ab SANCTITATE VESTRA ſupremos Canonizationis honores eſſe decernendos.

MICHAEL de Palma Archiepiſcopus Theatinus Aſſiſtens.

IN beata Virgine Catharina de Ricciis ſuaveolet Myſticus Hortus ſacri Ordinis Prædicatorum, & lætabundus niteſcit Ager Dominicus, qui eſt Eccleſia, dum coram Te, PATER BEATISSIME, pro ejus Canonizatione demiſſiſſime inſtamus. Agitur de Virgine in cujus *lampade oleum nunquam defecit*, tot heroicarum virtutum ornata fulgoribus, tot chariſmatum cumulata muneribus, tot miraculorum fulgida ſignis tum comitantibus vitam ejus mirabilem, tum pretioſam mortem ſubſequentibus.

Alterius inclytæ Catharinæ (Senenſis videlicet) in ea habes imaginem, ſive virtutum cumulum ſpectes, ſive cæleſtia dona demireris. Utraque enim *Stigmata Chriſti portavit in corpore, ut vitam Jeſu in carne mortali manifeſtaret*. Philippus Nerius Catharinam de Ricciis corpore abſentem alloquitur: Quid ni Sanctus cum Sancta loqueretur? Magdalena de Pazzis cum gaudio exceptam in Cælis, Deo revelante conſpexit; quid ni Sanctam Cœlorum curia læta ſuſciperet? Hinc ſplendent undique in mirabili hac Virgine argumenta & notæ Sanctitatis.

Age igitur, PATER BEATISSIME, & opus ex praxi veteri ab Auditoribus Rotæ inchoatum, quodque Prædeceſſores Tui Clemens XI. Benedictus XIII., Clemens XII. proſequuti ſunt, fauſto fine digneris perficere, beatamque Catharinam de Ricciis ceterarum ſanctarum Virginum Catalogo adſcribe.

STANISLAUS Poliaſtri Archiepiſcopus Roſſanenſis Aſſiſtens.

QUod reliquum tandem, SANCTISSIME PATER, quid demum ultra deerat, ut ſanctarum Virginum adſcriberetur in Albo meritiſſima illa, nobilitate non minus quam Sanctitate clariſſima, Catharina de Ricciis Florentinæ in Hetruria præſtantiſſima Urbe in lucem edita, quam ut Sanctitas Veſtra Spiritus ſancti magiſterio inſtructa atque munita, non ſolum ſermone prædicando, ſed ad poſterorum ſaluberrimam inſtructionem ſcriptis tuis inditam, Sanctorum numero adſcriberet atque referret? Et ſane quidem; nam ſicuti de perantiqua ac præclariſſima illa Catharina ſanguine purpurata rutilat Alexandria ſplendore; & de ſua Catharina virtutum omnium Magiſtra congaudet univerſa Senenſis Familia, ac lætabunda poſtmodum ſanctarum Virginum Choris, ſuam quam genuit appellatione ſanctam, jactat ſe reddidiſſe Catharinam, illa numquam ſatis laudata, & a SANCTITATE VESTRA litteris & dignitate illuſtrata, inclyta ſimul ac famoſa Bononia; æquum erat, SANCTISSIME PATER, ut de ſua demum, quam Deo potius, quam Mundo peperit, Catharina mereatur Florentia habere ſuffragia & gaudere triumpho. Et quidem profecto, nam ſicuti ceteræ hujus nominis inter Æthereos Virginum Choros, & unaquæque pro modulo ſuo Sanctitatis laurea inſignita rutilat atque coruſcat; Florentina Virgo nemini illarum ſecunda, & ejuſdem nominis decorata vocabulo, quæque ab infantia Angelicæ perfectionis rore perfuſa Cuſtodis Angeli meruit gaudere conſortio! Quæque tantæ ac tam eximiæ puritatis ſignaculo, cum pari obedientia & paupertate ac humilitate conjuncta, non modo Deiparam ipſam conſpiciendam, contemplandam, colloquendamque, ſed Puerum Jeſum ab ipſa Deipara in ſinu ejus amantiſſime collocatum meruit confidenter habere, familiariter alloqui, & pretioſo cæleſtique annulo data dextera digna fuit deſponſari! Quæque privilegio amoris præcipui ceteris altius Crucifixi dulciſſimos & ſub nomine Sponſæ obtinuit amplexus, & ſacræ Redemptionis Stigmata, aliaque Paſſionis veſtigia in corpore impreſſa, cum ſuimet ipſius Redemptionis imagine in ſuo vultu depicta & repræſentata geſtare! Jure dixerim quod tot chariſmatum dotibus, tot Sanctitatis clariſſimis argumentis teſtibuſque oculatis, cum miraculorum quibus catholica fides roboratur, & Sanctorum merita comprobantur auctoritate; Catharinæ admirabile nomen Sanctarum adſcribatur in agmine, & Virginum excipiatur in gremio.

FERDINANDUS MARIA de Rubeis Archiepiſcopus Tarſi Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Pluries de virtutibus & miraculis B. Catharinæ inſtaurato judicio, pronunciatum. Rurſus mandato SANCTITATIS TUÆ redintegrato examine, prolata ſententia eſt. Ita eximiam Catharinæ ſanctitatem, ſicut aurum in fornace probatum, Deus voluit; & ſicut argentum igne examinatum purgatum ſeptuplum. Opus igitur plurimorum Pontificum ſtudio antea inchoatum, pro ſumma qua polles Apoſtolica auctoritate, ſolemni tandem Canonizationis Decreto video abſolvendum.

MICHAEL MARIA Vicentini Archiepiſcopus Theodoſiæ Aſſiſtens.

PRæclariſſimam ſane intuebimur B. Virginem Catharinam de Ricciis, ſi fortem ultra ſexus imbecillitatem omni in virtutum genere æqua lance perpendamus. Verum inſpecta qua mirifice æſtuabat in Deum charitate, ac impreſſis Paſſionis Chriſti veſtigiis virgineo in corpore, nec non frequentibus cum Spon-

(a) *Heb.* 12. 2. (b) *Cant.* 8. (c) *Exod.* 25. (d) 2. *Cor.* 5.

Sponſo Jeſu ac Deipara colloquiis, haud mirum eſt, ſi addendi Virginem præſtantiſſimam glorioſo Sanctarum Cœtui, SANCTITATI VESTRÆ inceſſerit animus.

NICOLAUS Caraſa Archiepiſcopus Philippenſis Aſſiſtens.

GEſta beatæ Catharinæ ita egregia ac in gradu heroico plena virtutum: Ita ſingularia & cumulata prodigiis: Ita a ſeculis inaudita, quod unumquodque magnum theatrum orationi meæ præberet, ſi eam exornandam atque laudandam aggrederet. Super hanc ſacram Heroinam adhuc a teneris annis Spiritus ſanctus cæleſtium donorum, quæ ceteris per partes, ita abunde divitias effudit, ut ſpeciali privilegio Angeli Cuſtodis ab infantia in conſpectu ejus viſibiliter adſtantis, cujus colloquiis fruebatur, decoravit. Quod ſane non obſcurum ipſius præclaræ & excelſæ futuræ vitæ fuit indicium, quatenus ipſa in terris degens converſationem ſuam habitura eſſet in Cælis. Ne autem illius innocentiam mundiali contubernio conſortioque expoſitam callidus Aſpis aliquo modo humana contagione attingere auderet, a divo Dominico e ſeculo in ſuum Prædicatorum Ordinem non ſine divini Numinis ſingulari vocatione eſt ſublata. Ibi altiſſimæ perfectionis fundamenta a gratia ſanctificante in anima ipſius jam recondita ſtatim incrementum accepere, ut ad Cælum pertingere totus chriſtianus Orbis aſpiciendo admiraretur. Cetera omitto, unum dicam. Illud præclarum vitæ genus, quod ſacris Virginibus eſt commune, contemplationi, orationi, ceteriſque piis exercitationibus deditis; tanquam unum neceſſarium ex Dominico oraculo, non modo ut optimam partem elegit; ſed nihil alienæ ſalutis omittens, divina charitate in Deum & Proximum flagrans, non minus Mariæ quam Marthæ partes ita explevit, ut Sponſi ſui dilecti ſacra Stigmata, non in tabulis depicta, ſed in proprio ſuo immaculato corpore deferre mereretur. Hæc cum ceteris ampliſſimum argumentum mihi præbent ſanctarum Virginum Cœtui adſcribendam eſſe; dummodo SANCTITATIS TUÆ ſupremum judicium acceſſerit.

ANTONIUS Fonſeca Epiſcopus Æſinus Aſſiſtens.

NON tantum, BEATISSIME PATER, Hetruriæ Urbes, inclyta prædicatorum Familia, & univerſus chriſtianus Orbis, verum etiam ſanctarum Virginum Cœtus, ſuperni Angelorum Chori, necnon gloriæ Dominus B. Catharinæ de Ricciis ſublimiores honores flagitant. Sanctæ enim Virgines Catharinam adhuc in terris degentem, ob illibatum candorem, ob ſingularem prudentiam, ob flagrantiſſimam charitatem duxere ſecum ad Agni nuptias; Angeli tradiderunt illi precandi formam, præcepta virtutum, myſteriorum intelligentiam, ac Dominus amore languentem dulciſſimis recreavit amplexibus, ſacris Stigmatibus inſignivit, & tanquam Sponſam annulo ſuo ſubarrhavit. Æquum eſt igitur ut communia terrenæ & cæleſtis Jeruſalem vota, mortalibus ac ſuperis plaudentibus impleantur.

NICOLAUS XAVERIUS Santamaria Epiſcopus Cyrenenſis Aſſiſtens.

INeffabilis Dei ſapientia, quæ miro conſilio ſuis opportune temporibus cuncta diſponit, quo tempore Lutherus ejuſque deteſtabiles Aſſeclæ caſtitati maxime detrahebant, inter ceteras Virgines mulierem vere fortem ſuſcitavit in Eccleſia ſua B. Catharinam de Ricciis, quæ accincta robore & in ſpiritu ambulans mirabili victoria carnem perpetua virginitate, Mundum profunda humilitate, Dæmonem eximiis virtutibus ſuperavit. Digna profecto Virgo quam Chriſtus Dominus ſupernis donis, ſplendidioribus chariſmatibus ornatam, Deipara pronuba, cæleſti annulo deſponſaret, eamque de Cruce amplexando Sponſæ nomine compellaret. Inſignem ejus ſanctitatem quam in mentis exceſſu intellexerunt, & vulgaverunt S. Philippus Nerius, & S. Maria Magdalena de Pazzis, teſtatam nobis abunde faciunt miracula accurate diſcuſſa & plene probata. Rationi propterea conſentaneum videtur, ut præclaram hanc Virginem in Eccleſia colendam Apoſtolica auctoritate decernas, eamque Chriſtifidelibus Protectricem apud Deum & Advocatam concedas, cujus preces ſibi acceptiſſimas eſſe Deus ipſe affirmavit.

BERNARDUS ANTONIUS Pizzella Epiſcopus Conſtantiæ Aſſiſtens.

HAbemus ſanctarum Virginum ornamentum; habemus Virginem divinis chariſmatibus illuſtratam, beatam ſcilicet Catharinam de Ricciis Ordinis Prædicatorum Sanctimonialem, quæ præcipui amoris privilegio a Deo cumulata, ſingulari pietate ac ſolicitudine Deum ipſum diligere ſemper in deliciis habuit. Sicuti vero elegit Deus ac ſibi prælegit in Catharina Sponſam, Columbam, Dilectam, ſic Catharinam viciſſim Sponſæ fidem, Columbæ innocentiam, Dilectæ pios affectus in eum omni ſtudio atque cura ſervaſſe, monumenta teſtantur. Habemus Virginem Chriſto Domino accenſis lampadibus occurrentem, ſacrorum Stigmatum honore nobilitatam: Sponſam Chriſto ſociatam: Matri Virgini alloquutam: Habemus denique Virginem miraculis clarificatam, quæ decet demum, ut ſanctarum Virginum Syllabo ſolemni ritu adſcribatur.

LUDOVICUS ANTONIUS Valdina olim Cremonæ Epiſcopus Hermopolitanus Aſſiſtens.

ECcleſiæ militantis veneratione digniſſimam, & Senenſi Catharinæ adjungendam eſſe in Sanctorum Catalogo Florentinam Catharinam de Ricciis, nullo modo dubito. Id aperte comprobant Sancti ejuſdem Concives Maria Magdalena de Pazzis, & Philippus Nerius; ambo enim Deo inſpirante ſanctam animorum conſenſionem cum illa habuerunt, & litterarum ſpirituale commercium. Maria Magdalena præterea præſens in ſpiritu adſuit, quando Catharina triumphans ſupernam Hieruſalem eſt ingreſſa, & Philippus Romæ degens, Prati in Hetruria fuit divina virtute quodammodo præſens, ut longo Catharinæ colloquio frueretur. Divinum quoque Sponſum dici poteſt Catharinam in Sunamitide invitaſſe, ut de libano veniret in Cælum ad coronam: Nam etiam hæc myſtica Chriſti Sponſa in horto concluſo ſancti Dominici tota pulchra fuit candore puritatis omniumque virtutum, ſuavis cæleſtium rerum contemplatione, decora rubore pœnitentiæ & Dominicæ Paſſionis, cujus dolores & Stigmata pertulit in corpore ſuo, ut olim Senenſis Catharina. Illam etiam Chriſtus Dominus dato annulo ſibi deſponſavit in terris, revulſis e Cruce brachiis amplexatus eſt, & coronavit in Cœlis. Sic ergo coronatam ſplendoribus Sanctorum jubeat SANCTITAS VESTRA venerari.

FABRICIUS Borgia Epiſcopus Ferentinus Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Opportunius nihil contingere poterat quam quod quatuor ſanctitati Virorum publicis decretis honoribus, triumphalis gloriæ comes accedat & fœmina, ut dum in omne hominum genus tam uber divinæ gratiæ largitio ſpectanda proponitur, habeat etiam fragilis ſexus, unde & incendatur ad pugnam & alliciatur ad palmam. Jure optimo idcirco honores in præſtantioris Sanctitatis teſtimonium inſtitutos B. Virgini Catharinæ deferendos exiſtimo: Illa enim virili priuſquam animo, ſpretis opibus, Mundique blanditiis ac ſeculi illecebris, ſe Deo perjucundam hoſtiam in ſacrificium præbuit ſub ſeveriori Dominicanæ Familiæ diſciplina. Corpus ſuum in aſſiduam ſervitutem redegit, humilitatem cum charitate admirabili cæleſtium chariſmatum nexu conjunxit; tantaque demum ſpiritualis perfectionis excellentia enituit, ut aliis etiam ad eam comparandam dux data, æque & Magiſtra divinitus videretur. Poſtulant igitur eximiæ hujus Virginis virtutes, poſtulant ſuperna, quibus enituit, dona, poſtulant edita poſt Beatificationem ſigna, ut ejus no-

minis

minis memoria a Te, Beatissime Pater, ad ampliorem cultum promoveatur.

NICOLAUS Spinelli Epiſcopus Averſanus Aſſiſtens.

ADmirabilis vitæ ſanctimonia ac incomparabilis morum probitas beatæ Catharinæ de Ricciis Heturiæ fines prætergreſſæ, ita per Italiam omnem, Galliam ac Germaniam longe lateque vulgatæ percrebuerunt, ut omnes in ſui admirationem rapti, undique ad eam frequentiſſimi confluxerint, vel difficillima quæque in rebus omnibus ſive corpus, ſive animam ſpectantibus conſecuturi: Nec ſegnis in ejus integerrimam vitam Summorum Pontificum diligentia fuit, de quorum imperio omnia ad ſeveriſſimum revocata examen, nullum dubitandi locum reliquerunt: Quibus ſi ſupremum Sanctitatis Tuæ judicium acceſſerit, exiſtimarem poſſe huic eum honorem decerni in terris, quem jam pie credimus conſecutam in Cælis.

HIPPOLYTUS e Rubeis Sancti Secundi Epiſcopus Senogallienſis Aſſiſtens.

PUlchra permixtio virginitatis & humilitatis in B. Catharina de Ricciis! Porro nil mirum, tot ac tantis divinitus illam effulſiſſe chariſmatibus: Stigmatum Redemptionis, præcipue & ſpineæ Coronæ inſignibus donatam fuiſſe Chriſto Domino, cujus & vivam quamdam ſimilitudinem exteriori ſpecie expreſſit atque repræſentavit, cujus colloquiis, amplexibus, oſculis, nuptiis tandem pronuba eademmet Deipara Virgine dignata fuit: nil mirum, inquam, nempe (divo Bernardo teſte) non mediocriter placet Deo illa anima, in qua & humilitas commendat virginitatem, & virginitas exornat humilitatem. Quantum vero in utraque Catharina præſtiterit, ejus vitæ Acta, ejus animi ſenſus, honorum & laudum contemptus, voluntariæ atque aſperrimæ corporis afflictationes, illibatus integritatis candor ad mortem uſque ſervatus, reliquæ item virtutes, quarum omnium humilitas parens eſt, decor virginitatis, gratiarum quoque & prodigiorum ſplendor atque frequentia luculente declarant, ſuoque veluti jure præclariſſimam hanc Mulierem Apoſtolica auctoritate ſanctarum Virginum Choro adjungi proclamant.

D. PAULUS THOMAS Marana Epiſcopus Aſculanus in Piceno Aſſiſtens.

MIrum non eſt, Beatissime Pater, B. Catharinam de Ricciis humana adhuc corporis contagione gravatam quæſiviſſe ſemper ea, quæ furſum ſunt, nullo ad terrena depreſſam deſiderio, utpote quæ affectuum noſtrorum fontem cor cæleſti temperie conſtitutum divinitus accepiſſet. Inde etiam fuit ut Chriſtus Dominus, quem ardentiſſime ſemper adamavit, in ejus Sponſam annulo ſubarrhaverit, ſanguineis ejus ſignaverit Stigmatibus, ac in extremo vitæ confine tanquam Sponſam electam ad cæleſtem coronam angelicis vocibus advocaverit. Congruum itaque exiſtimarem, ut ſicuti ſpeciali Dei providentia cum S. Catharina Senenſi eodem chariſmatum genere inſignita tam parem in terris habuit vivendi rationem, ita per Sanctitatem Vestram habeat poſt mortem ſimilem cultum.

Fr. SILVESTER Merani Epiſcopus Porphyrien. Aſſiſtens.

BEata Catharina de Ricciis jam inde ab ipſa pueritia cogitavit quæ Domini ſunt, fuit enim in cæleſtium rerum, præſertim in Dominicæ Paſſionis contemplatione per altiſſimas mentis elevationes, perque admirabiles Ecſtaſes fere ſemper defixa. Solicita indeſinenter fuit quomodo placeret Deo per aſſiduum humilitatis & orationis ſtudium, per juges carnis afflictationes, per ferventiſſimam in Deum & Proximum charitatem. Quare non eſt dubitandum quin per magnam excellentiam ſancta fuerit, uti loquitur Apoſtolus, corpore & ſpiritu. Et ſane arbitror non ſine divino conſilio ſolemnem illius Canonizationem ad hoc uſque tempus fuiſſe dilatam, ut nimirum præſtantiſſimæ Virginis virtutes, quæ omnes implent numeros, Sanctitatis Vestræ par judicium exornaret.

MARCUS ANTONIUS Amalphitanus Epiſcopus Ortonen. & Camplen. Aſſiſtens.

BEatissime Pater. Inter alias ſtellas innumeras, quæ ſacri Ordinis Prædicatorum Cælum exornant, una profecto eſt B. Catharina de Ricciis, quæ virginitatis lilium illibato ſemper candore cuſtodiens, charitatis erga Deum & Proximum, humilitatis, obedientiæ virtutumque omnium ſudit odorem. Hæc Virgo illam, quam hauſit a luſtrali fonte innocentiam, moribus uſque ad ultimum vitæ ſpiritum retinuit. Seraphicæ Catharinæ Senenſis Sectatrix & gratiarum Socia, nedum Angeli Cuſtodis familiaritate & colloquiis, ſed Chriſti Jeſu, in quem deſiderant Angeli proſpicere, promeruit aſpectum. Hunc cæleſtem Sponſum quem ab infantia dilexit, anima illius charitate perfecta tenuit, nec unquam dimiſit. Ipſa dilecto ſuo & dilectus illi, qui faciem ſuam ei oſtendere, ſæpius illam alloqui atque amplexari: Data dextera ac cæleſti annulo eam deſponſare, Sacra Redemptionis Stigmata & Crucis veſtigia in ejus virgineo corpore imprimere: Spinoſum Diadema capiti transfigere, aliaque divini amoris ſigna præclara oſtendere dignatus eſt. Sublimibus chariſmatibus cumulata prophetico lumine meruit illuſtrari, cordium ſecreta funditus penetrare, nec defuere admirabiles Ecſtaſes, quibus per dies integros ſenſibus deſtituta, & in aera quandoque ſublata unice cum Deo converſabatur. Sacræ hujus Virginis heroicas virtutes & admirabilem ſanctitatem incomparabiles Viri dignitate conſpicui probarunt, ac ſupra omnes divus Philippus Nerius, & ſancta Maria Magdalena de Pazzis tunc coævi intellexerunt & admirati fuere. Æquum igitur erit, Sanctitatem Vestram exorare, ut diſcuſſis & approbatis virtutibus, ac diſcuſſis pariter & approbatis miraculis, eam in Catalogo Sanctarum Virginum dignetur adſcribere.

ANTONIUS Cantoni Epiſcopus Faventinus Aſſiſtens.

DIvitias miſericordiæ & bonitatis ſuæ in B. Catharina de Ricciis oſtendit Deus, qui complexam ineffabili charitate & ſublimioribus chariſmatibus cumulatam, quaſi ſponſam ornatam corona, & decoratam monilibus ſuis annulo ſuo ſubarrhavit. Quam porro dum viveret in deliciis habuit, nunc in gloria miraculorum manifeſtare dignatus eſt, ut tuum ſit, Beatissime Pater, induta virtute ex alto, hanc ponere in lucem & lætitiam Plebis ſuæ, quam exemplis provocet, & foveat auxiliis.

CÆSAR Bonajuti Epiſcopus Pharenſis Aſſiſtens.

SPecioſa eſt inter filias Jeruſalem Catharina de Ricciis, quæ maximum ſemper Sanctitatis præbuit argumentum. Hæc vere virginitatis florem a Deo traditum intactum ſervavit, nullam unquam habuit maculam, neque rugam, ſed ſemper in fide, in ſpe, in charitate incorrupta permanſit. Habuit Sponſum non terrenum, ſed eum qui in Cælis eſt, eum qui ſuper omnem Principatum & Poteſtatem, qui ſuper Cherubim ſedet, non ſolum Sponſum, ſed amatorem omnium hominum ardentiſſimum & ſpecioſum præ filiis hominum.

Meretur igitur, Beatissime Pater, hæc Virgo ſapiens & una de numero prudentum, ut in Altare aureo ante oculos Domini collocetur, atque in cæleſti Sanctuario & in ipſa ad ornamentum omnium Sanctorum, in quibus Dominus requieſcit, recenſeatur.

PAU-

PAULUS Bonaviſa Epiſcopus Spoletinus Aſſiſtens.

BEata Catharina de Ricciis eſt illa Virgo ſapiens & una de numero prudentum, quæ meruit intrare ad nuptias Domini ſui: Oleum namque devotionis ſemper conſervavit in lampade ſua, & ſollicite quæſivit Sponſum ſuum attenteque ambulavit in viis ejus: Etiam in viis aſperis ſecuta eſt illum, cum paupertate, vigiliis, inedia, aliiſque pœnis ſe conformari Cruci Chriſti ferventiſſime ſategit: Unde meruit mirabiliter portare crucem Domini ſui, & corona ejus ſpinea coronari, pluribuſque aliis donis cæleſtibus cumulari, quibus mirifice ornata fervide aſpiravit intrare ad gaudium Domini ſui jugi amore languens. Exaudivit Dominus preces dilectæ ſuæ, poſuitque in ea thronum ſuum, & in habitaculo cæleſti facit illam habitare, ſigniſque miraculorum nobis oſtendit in choro ſanctarum Virginum adſcriptam, ut ejus memoria etiam recolatur in terris.

MARIUS Maffei Epiſcopus Fulginas Aſſiſtens.

AD Chriſtum Dominum in Cælis, cujus vices tanta pietate geris in terris, BEATISSIME PATER, hodierna luce converſus non immerito dixeris, *Domine dilexi decorem Domus tuæ*: Ubi namque militantem Eccleſiam & Martyris ſanguine & Confeſſorum virtutibus illuſtraſti; ne quid poſtremo deeſſet quod poſſet decorem ejus augere, hodie in Catharina de Ricciis virginitatis etiam honore eandem amplificabis. Per Te igitur, BEATISSIME PATER, aderit Regina a dextris divini Sponſi in veſtitu ſanguine Martyris deaurato, & circumdata varietate virtutum atque concupiſcet decorem ipſius, quoniam poſt tot præclaros ſanctitate Viros adducetur hodie Catharina in Templum Regis (a), *cum angelica virginitate, altiſſima humilitate, ſublimiſſima charitate*. Talium unguentorum odore Catharina ad ſe traxit Philippum Nerium dum viveret. Talium virtutum copia tantam ſibi gloriam comparavit in Cælis, quantam Magdalena de Pazzis vix potuit in terris. Ea demum ſignorum claritate Catharina de Ricciis coruſcat, quæ ut in ſanctarum Virginum Albo recenſeatur, tuum modo Oraculum, BEATISSIME PATER, præſtolatur.

GUIDO Urſellus Epiſcopus Cæſenæ Aſſiſtens.

EA eſt Catharinæ de Ricciis Florentinæ, lectiſſimæ Virginis, atque ſanctiſſimæ cum Senenſi illa morum vitæque ſimilitudo, ut niſi Temporum, Patriæ atque cognominis perquam diligens ratio habeatur, una eademque videri poſſit. Utraque enim ex ſacra Prædicatorum Familia, jam tum ab infantia caſtiſſimo Virginum Sponſo conjuncta, dici non poteſt quanto divini amoris igne æſtuaverit. Ceteris vero virtutibus ſic abundarunt, ut hortulus ille concluſus merito dicendæ ſint, non floribus modo, ſed fructibus quoque dulciſſimis refertiſſimus honoris & honeſtatis. Dignæ propterea quas cæleſtis idem Sponſus divinorum chariſmatum, prophetiæ nimirum, diſcretionis ſpirituum, ecſtaſum fonte largiſſimo rigaret, rutiliſque ſacrorum Stigmatum inſculptis notis in maximi amoris argumentum quodam quaſi ſigno ſuo communiret. Utramque tandem ad æthereum thalamum, in quo Rex Regum ſtellato ſedet Solio, evectam eſſe, miracula ipſarum mortem conſecuta ſatis aperte demonſtrant. Reliquum igitur eſt, unum BEATISSIME PATER, ut quod de Catharina Senenſi graviſſimo Pii Secundi judicio declaratum eſt, id de Florentina quemadmodum univerſa chriſtiana Reſpublica vehementer exoptat, infallibili teſtimonio a SANCTITATE VESTRA declaretur.

HYACINTHUS de Silveſtris Epiſcopus Nepeſinus & Sutrinus Aſſiſtens.

INcœptum jamdiu opus per plures Romanos Pontifices de B. Catharina inter Cælites recenſenda, credo divinitus factum, ut perficiendum tandem in hoc tempus recideret, quo Tu catholicæ Eccleſiæ præes, BEATISSIME PATER, cujus in hiſce pertractandis rebus diu noctuque verſati, pro ea qua polles ſcientia pene incredibili, exploratiſſimum eſt judicium. Siquidem in hac cauſa minime ambigendum puto: Tot enim virtutum omnium, quæ in eminentiori gradu adornandam illuſtrandamque Virginem inter ſeſe veluti conſpirarunt, tamque præclara nobis monumenta, tot inſuper Virorum Principum de admirabili ejus vita teſtimonia ſuperſunt, & quod plus eſt Philippi Nerii & Mariæ Magdalenæ de Pazzis, quorum memoria in benedictione eſt, quoſque proinde commemorare decet; ut æquum omnino appareat, illam, veluti unam de numero prudentum, in ſanctarum Virginum Tabulas publice venerandam referri.

ÆGIDIUS Iſabelli Epiſcopus Alliphanus Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. *Scit omnis Populus, qui habitat intra portas Urbis*, ideſt militantis Hieruſalem, Catharinam de Ricciis fuiſſe virtutis tam eximiæ, ut Mulierem fortem ſciſcitanti obviam ſit Fœmina illuſtris, cujus heroicæ virtutes plurimæ animique dotes excelſæ adeo placuerunt cæleſti Sponſo, ut eam in propriam agnoſcens atque Crucis & plagarum ſuarum Stigmatibus obſignatam, innumeris propemodum cumulaverit donis, atque ſtupendis miraculis ſat reddiderit præclaram: Oportet ergo, ut per medium SANCTITATIS VESTRÆ ſupremi Eccleſiæ Vigilis & Paſtoris, idem Populus nunc ſciat pergrandes ei cum Sanctis decretos fuiſſe honores, ut quam tot meritis undique onuſtam, diviniſque chariſmatibus tam liberaliter locupletatam, jam ſemper fuit admiratus, humillimis jugiter frequentet obſequiis, quæ ad calcandas arctiſſimas virtutum ſemitas univerſum aliarum Virginum Cœtum fortiter & ſuaviter excitent.

JOANNES ANTONIUS Bacbetoni Epiſcopus Anagniæ Aſſiſtens.

IN lucernis Tuis, PATER BEATISSIME, myſtica hæc Jeruſalem jam ſcrutata eſt: Beatæ etenim Catharinæ de Ricciis nobilis Virginis Florentinæ, vix natæ & a Deo præordinatæ, Conſtitutiva Sanctitatis juxta eas, quas de Canonizatione Sanctorum inoffenſo decurrendas pede, maximi nominis Doctor jamdiu abſolutiſſimas dediſti Regulas, ita probata manent, ut nil ſuperſit quominus ea, quæ hactenus Te Auctore & tam claram præbente facem, peracta ſunt, Te etiam Pontifice Summo definiente & declarante impleantur. Agnoſce ergo, BEATISSIME PATER, hanc Ovem: Ovem hanc tuam, jam divi Philippi Nerii, jam divæ Mariæ Magdalenæ de Pazzis, jam virtutum & miraculorum teſtimonio comprobatam; quin imo ab ipſomet cujus geris vices, ſupremo Paſtore vocatam & electam; electam ſibi in Sponſam, electam in deliciis, ſuiſque Stigmatibus ſignatam: Agnoſce, inquam, hoc vas electionis chariſmatibus omnibus abundans & ſuperfluens; & divino illo qui ſemper Pontificiæ Cathedræ præſto eſt, Spiritu afflatus hac tam prudenti, tam Deo & Proximo ſolicita, & lampadibus tam plenis parata de quinque Virginibus Virgine, quintum Divum Canonizationis ſolemniis, quæ tanto ſtudio tantaque aſſiduitate diſponis, adde & comple: Novum Hetruriæ opportuno tempore mitte præſidium; Obſecranti Prædicatorum Ordini novum decus: Et Pontificatus Tui auguſtiſſima & intemerata monumenta auge, atque æternitati commenda, BEATISSIME PATER.

FRAN-

(a) *S. Petrus Cluniacenſis Epiſt. 39.*

FRANCISCUS ANTONIUS Spadea Epiſcopus Aquinas & Fregellarum Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Non ſplendet tot ſtellis Cælum, ſicut inclytus Prædicatorum Ordo tot ſyderibus fulgentiſſimis Sanctorum utriuſque ſexus ornatur. Horum duo inter cetera nobis contemplanda ſe offerunt. Unum ſcilicet Catharina Senenſis jamdudum Sanctorum Faſtis adſcripta, alterum Catharina de Ricciis Florentina a diuturno domicilio Pratenſis poſtremo inter Beatas adjuncta. Duo hæc luminaria ita æqualiter inter ſe lineata, & a divina gratia elaborata noſcuntur, ut unum potius, quam duo ſint dicenda. Utraque enim a teneris uſque annis præventa fuit in benedictionibus dulcedinis, atque ad ſummæ Sanctitatis apicem elevata, & utraque eodem charitatis igne ſuccenſa divinis charismatibus apparuit repleta, Quid enim virtutis in una præluxit, quod in altera deſiderari queat? Non humilitas totius ſanctimoniæ fundamentum, non patientia in adverſis, non pœnitentiæ rigor, non altiſſimæ contemplationis munus, non prophetiæ ſpiritus, non diſcretio ſpirituum, non ſcrutatio cordium, non miraculorum multitudo: Ambæ æquali ſorte ab eodem Sponſo Jeſu Corona Virginum, pronuba ipſa Deipara pretioſiſſimo cæleſti annulo deſponſatæ, ambæ ſacris Stigmatibus inſignitæ ac ſpineo redimitæ diademate, ut vivæ eſſent Sponſi patientis imagines, & cum Apoſtolo dicere poſſent: Chriſto confixa ſum Cruci & Stigmata Domini Jeſu in corpore meo porto. In hoc tantum differre videntur, quod Senenſis ætatem Sponſi tantum æquaverit: Pratenſis vero dupliciter vixerit, ſed hoc in augumentum meritorum iſtius ceſſit, ut ejus virtus tamquam aurum in fornace diu probaretur, & ejuſdem Sanctitas inter morbos & voluntarias corporis afflictationes tam longe protractas plus nimio augeretur. Reſtat igitur, BEATISSIME PATER, ut ſicut Catharina Senenſis Canonizationis honore decorata fuit, ita & altera Catharina de Ricciis Florentina Pratenſis a Sanctitate Veſtra in Album deſcribatur Sanctorum, ut hoc lucis orto ſydere magis reſplendeat catholica Eccleſia, & ſacratiſſimus Prædicatorum Ordo mirabiliter illuſtretur.

LEO LUCAS Vita Epiſcopus Oppidenſis Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Inter cetera præcipua dona, quibus Altiſſimus cumulavit B. Catharinam de Ricciis, illud memoriæ proditum eſt, quod cum ferventius oraret, Deipara Virgo ſe conſpiciendam præbuerit, Puerum Jeſum in ejus ſinu amantiſſime collocaverit, & ab ipſo Redemptore annulo ſuo fuerit deſponſata, quod ſufficit ad ejus ſolemnem Canonizationem. Cum enim deſponſaverit eam Chriſtus Dominus, etiam coronam gloriæ recepit ab eo, quæ cum ſit corona juſtitiæ, neceſſe eſt, ut bonum opus præceſſerit, & quod fuerit ex quinque prudentibus Virginibus, quæ ſumpſerunt ſecum oleum cum lampadibus. Equidem bonum opus operata eſt B. Catharina de Ricciis, virtutum omnium, ſcilicet profundiſſimæ humilitatis, charitatis eximiæ, obedientiæ aliarumque, præcipue vero virginalis integritatis, qua fidem Sponſo ad mortem uſque illibatam ſervavit. Cum igitur Chriſtus Dominus ſibi Sponſam elegerit, eique dederit coronam gloriæ in Cælis, SANCTITAS VESTRA ſolemni ritu declarare dignetur in terris. Hæc autem omnia ſupremo ac infallibili judicio tuo, BEATISSIME PATER, libenter ſubmitto, qui Petri Cathedræ inſides, quique ſcientiarum omnium, præcipue vero in hiſtoriis Servorum Dei & Canonizatione Sanctorum principem locum tenes.

SCIUM ILUMURI AT.

ELumura Caterinæ tæ Riccevet Eberʒ zaſc e Kalogree e ſceitit Domenikæ, gnera ſaa roi mbaiti fert, ſakienæ, e ſcemæliynæ æton Ɛoti Kyè Kriivoi, me paſtriminæ eſaayæ. Pashiſi, eumændua ſaa mænbi tæ ſcæmæteneg ede Ɛotit Chriſctæ Kyæ na ſcpræblei me vet mundimet etiy. Ma pte me ſukiynæ eſay nænc mundi tæ Kiſcktæ te Maŧe hiir. Yia ʒuroi vet Chriſcti Ɛoten me ſcegnet e mundimevet kyæ itipoſi mbæ tæ kriominæ Kuſomæ tæ aſay Aŧa gnæ vaſc aſctù ekriuræ, aſctù e mundaaræ, eŧe kakœ ſcium edæſciuræ caa Ɛoten, eŧe aſcti e nderturœ me ſcium ſeegne tæ ſceitæ riis. Iſct e ggiiggſæ tæ ndeeſc eŧe ti ſcium Ilumuri At. E tæ ſcruaſc embrin eſaay me tæ tierat ſcietæra vaſcia. Aſctù ſe tæ yeet, embri e ſe maŧes ſciet Katerinæ kaa Siena, eŧe ay i aſay, kiæ iſct caa Fiorenza.

Joſifi Schirò Arçbiſcupu i Durſit, eŧe Vicar Apoſtolycu i Hymarrs ndæ Arbænit.

Ejuſdem Verſio latina.

JOSEPH Schirò Archiepiſcopus Dyrrachinus olim Vicarius Apoſtolicus Cimmaræ in Epiro.

BEATISSIME PATER, B. Catharina de Ricciis candidiſſima Virgo & Monialis Ordinis Prædicatorum, per admirabilem totius vitæ ſuæ innocentiam ſummi Dei Creatoris imaginem & ſimilitudinem ad mortem uſque perfectiſſimam ſervavit. Egit quoque omni conatu omnique adbibita induſtria, uti decebat delectiſſimam Sponſam, ut ſeſe etiam Deo Redemptori & in carne paſſo ſimillimam redderet; ſed quod illa tentavit per auſteriſſimam diuturnamque pœnitentiam & non eſt aſſequuta, non ſine ſtupendo dilectionis artificio divinus ipſe Sponſus perfecit, imprimendo ſcilicet in ejus virgineo corpore ſingula pretioſæ Redemptionis noſtræ ſigna ac veſtigia. Virgini igitur innocenti & pœnitenti, tantiſque miraculis & eximiæ Sanctitatis ornamentis condecoratæ, æquum cenſeo, ut etiam ſancta Mater Eccleſia coronidem addat. Ac per os tuum loquente divino Numine, BEATISSIME PATER, magnæ in ſanctarum Virginum Tabulis, ubi Catharinæ Senenſis nomen, etiam Florentinæ adſcribatur.

Alia ejuſdem Archiepiſcopi Verſio Græca.

ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΕ ΠΑΤΕΡ.

Ἡ Ὁσία καὶ πανάμωμος παρθένος Αἰκατερίνα ἡ Ῥικχὶς, ἡ ἀσκητικῶς μονάζουσα ὑπὸ τὸν κανόνα τῆς τῶν Ἱεροκηρύκων κοινῶς λεγομένης τάξεως, τῇ μὲν θαυμαστῇ τοῦ βίου καθαρότητι τελειοτάτην ἐτήρησε τιῶτε εἰκόνα, καὶ ὁμοίωσιν τοῦ ὑπερτάτου Θεοῦ καὶ Κτίστου μέχρι θανάτου, πάσῃ δὲ σπουδῇ τε καὶ ἐπιμελείᾳ, ὡς ἔοικε φιλτάτῃ Νύμφῃ, ἠγωνίσατο ἑαυτὴν καταστῆναι ὁμοιοτάτην τῷ Λυτρωτῇ, ἰσαύτως καὶ ἐν σαρκὶ παθόντι Θεῷ. Ἀλλ᾽ οὗτινος, κἂν αὐ ἡ μὲν λίαν ἐπειρᾶτο, δι᾽ αὐστηροτάτης διώξεως τε σκληραγωγίας τοῦ σώματος, ἐπιτυχεῖν δὲ οὐκ ἠδύνατο, τοῦτο διέπραξεν αὐτὸς ὁ ἐπουράνιος Νυμφίος Θεὸς, καὶ δὴ οὐ χωρὶς ἐκστατικῆς, καὶ παραδόξου τῆς ἀγάπης ἐντεχνίας ἐγχαράξας δηλαδὴ εἰς τὸ αὐτῆς παρθενικὸν σῶμα πάντα καθ᾽ ἕκαστον, τὰ τῆς ἡμῶν σωτηρίου ἀπολυτρώσεως στίγματα καὶ σημεῖα.

Παρθένῳ οὖν ἀκάκῳ καὶ ἐν δεινῇ ἀσκήσει διαγαγούσῃ, ἔτι δὲ καὶ τηλικούτοις τῆς ἄκρας ἁγιωσύνης τέρασί τε καὶ σημείοις κοσμουμένῃ, δίκαιον οἶμαι καὶ τὴν τῶν Ἐκκλησιῶν Μητέρα ἐπιθεῖναι τὴν κορωνίδα· καὶ διὰ στόματος σου τοῦ Θεοῦ λαλοῦντος, Μακαριώτατε Πάτερ, εἰς τὰ τῶν ἄλλων ἁγίων Παρθένων ἱερὰ δίπτυχα, ἔνθα τὸ τῆς ἐκ τῶν Σηνῶν χώρας Αἰκατερίνης μέγα ὄνομα, καὶ τὸ τῆς ἐκ τῆς Φλωρεντίας ὁμοῦ ἐγγραφθῆναι.

Ἰωσὴφ ἰσχυρὸς Ἀρχιεπίσκοπος Δυῤῥαχίου, καὶ πάλαι Ἀποστολικὸς ἐπίτροπος τῆς ἐπαρχίας τῆς Χειμάῤῥας τῆς ἐν τῇ Ἠπείρῳ.

SERGIUS ALEXANDRI Armenus Archiepiſcopus Cæſareæ Cappadociæ.

DUM Florentinam Virginem Catharinam de Ricciis cogito tot tantiſque virtutum & miraculorum donis a Deo inſignitam, in mentem mihi venit celeberrimum illud Concilium in Florentina Urbe celebratum, in quo Orientalis Eccleſia & præſertim Armena Romanam fidem profeſſa eſt. Catharinæ charitas tam erga viventes Peccatores, Hæreticos & Infideles, quam erga ſolutas corporibus animas in Purgatorii pœnis exiſtentes, tanta erat tamque eximia, ut ſe ad quælibet pro illorum ſalute tormenta libentiſſime

Deo offerret, & voluntarios proprii corporis animique cruciatus pro eorumdem beneficio dicaret. Itaque e re Orientalium meorum fore cenſeo, ut hanc Virginem Florentinam Sanctorum Faſtis SANCTITAS VESTRA adſcribat; qua fiet ut ejus precibus & ſacra illa Synodus animis Orientalium inſideat, & qui fuerat ibi damnatus, negantium Purgatorium error radicitus exſtirpetur.

STEPHANUS Evodius Aſſemanus Archiepiſcopus Apameæ.

SIbi (*a*) uni viro, BEATISSIME PATER, deſpondit Chriſtus Virginem caſtam B. Catharinam de Ricciis Monialem Profeſſam perilluſtris Prædicatorum Ordinis. Hæc vero (*b*) cogitavit quæ Domini eſſent, ut eſſet Sancta corpore & ſpiritu (*c*), vas ſuum poſſideret in ſanctificatione & honore (*d*), ſibique abeſſet gloriari, niſi in Cruce Domini Jeſu Chriſti, per quem ſibi mundus crucifixus erat, & ipſa mundo (*e*). Chriſto confixa Cruci vivebat, jam non ipſa, vivebat vero in ea Chriſtus, cujus (*f*) Stigmata in corpore ſuo portabat, quia (*g*) *fortis eſt ut mors dilectio*. Ubi autem dilectum ſuum invenit Virgo prudens (*h*), tenuit nec dimiſit, donec ipſam introduceret in æthereum thalamum. Cui itaque Miraculorum claritas cum omni virtutum laude conſonans teſtis adfuſit, id unum ſupereſt ut eam BEATITUDO VESTRA ſanctarum Virginum Sponſarum (*i*), Epiſcopo animarum noſtrarum Chriſto chariſſimarum Catalogo accenſeri decernat, atque præcipiat.

JOANNES Innocentius Epiſcopus Fagaraſienſis.

QUod ſancti Franciſci privilegium fuerat, ut Stigmata Domini Jeſu in corpore ſuo portaret, hoc Deus duabus Catharinis Ordinis S. Dominici Virginibus commune fecit, Senenſi nimirum & Florentinæ, utraque enim ad manus, pedes & cor ſacras Redemptoris cicatrices divina virtute inſculptas geſſit. Sed Florentina Virgo id præ ceteris ſingulare habuit, ut ſpinoſum diadema in capite & Crucis veſtigia in tergo impreſſa portaret. Admirabilis hæc Crucifixi imago tam vivis coloribus in corpore & anima expreſſa, quis dubitet quin inter ſanctas Virgines a SANCTITATE VESTRA recenſeri poſſit? Cujus in cæleſti Patria exceptæ, & conformis imagini filii Dei factæ triumpho, etiam ſancta Maria Magdalena de Pazzis, dum adhuc in vivis eſſet, Deo adeo illi favente interfuiſſe perhibetur.

BERNARDINUS Vari Epiſcopus Civitatis Caſtellanæ & Hortæ.

BEATISSIME PATER. Beata Catharina de Ricciis dum virginitatem ſuam Deo dicavit, eamdemque uſque ad mortem exactiſſime cuſtodivit, proculdubio ſe omnibus virtutibus ornatam oſtendit. Virginitas enim pariter abſtinentia, pœnitentia, humilitate: alitur prudentia, fortitudine, obedientia: perficitur ſolitudine, ſilentio, charitate, oratione aliiſque virtutibus; omnes quippe virtutes circa virginitatem excubant, ut eam tueantur, fervent & ornent. Quod ſi virginitas, ut docet Ambroſius (*k*), de Cælo venit, neceſſe eſt, ut beata Catharina excellenti virginitate, imo tot virtutibus prædita in Cælis reſplendeat: Cumque hoc ipſum plura miracula prædicent, par eſt, ut per Eccleſiæ judicium id totus Mundus agnoſcat.

JACOBUS PHILIPPUS Conſoli Epiſcopus Amerinus.

BEATISSIME PATER. Beata Catharina de Ricciis Parentibus pietate & nobilitate conſpicuis Florentiæ nata, eo Agro relicto, quo non niſi vepres & cardui Patrisfamilias ſementem ſuffocantes abundant, alium ſibi excolendum ſuſcepit, ubi cultus utilior, ubi fructus uberior eſſet: Sacro igitur in Pratenſi ſancti Vincentii Monaſterio Ordinis Prædicatorum habitu Religionis induto, nunquam ſatis explicari poteſt, quanta animi contentione glorioſas illas, quibus idem Ordo illuſtratus eſt, Virgines æmulari niteretur, ut opus nempe ſuum magno præmio deſtinatum conſummaret, & Domino a quo mercedem expromiſſæ virginitatis expectabat, placeret, creſcens ætate creſcebat ibi ſapientia atque prudentia, & ambulans de virtute in virtutem, ut Deum Deorum videret in Sion, virtutum omnium demiſſiſſimæ præcipue humilitatis atque ardentiſſimæ charitatis exemplar effecta eſt; vitam propemodum cæleſtem agens in terris crebro ſupernæ ſuavitatis dulcedinem prægustavit, & de illo Torrente voluptatis quo nunc potatur in Patria, etiam in via bibit, atque eo tunc demum inebriata eſt, cum vel Deiparæ, vel Pueri Jeſus in quem deſiderant Angeli proſpicere, aſpectu amplexibuſque frueretur.

Odoratus autem Dominus tantarum virtutum odorem, quibus in gradu heroico ab ortu fere ſui uſque ad occaſum Catharina refulſit, non his tantum cæleſtibus beneficiis ſuæ Sponſæ Sanctitatem comprobavit, ſed & miracula adjecit, quibus rite legitimeque probatis Decretum de ejus peragenda Canonizatione jam pridem, PATER SANCTISSIME, pronunciare dignatus es: Quibus propterea ſtantibus hanc Virginem, quam ſemper Dominus vigilantem invenit, veramque Chriſti Sponſam ſacris ab eo Stigmatibus condecoratam, & Corona ſpinea transfixam, annulo deſponſatam, dulciſſimoque amplexu delectam, atque hinc in Cælis per amœna virentia ſequentem Agnum quocumque ierit, ne ultra, PATER BEATISSIME, inter ſanctas Virgines adſcribere protrahas, humillime deprecor.

JOSEPH Coppola Epiſcopus Aquilanus.

CAnonizatio B. Catharinæ de Ricciis ad hæc uſque tempora tamdiu protracta, jure quidem & merito Tibi utpote in hoc maxime omnium, quorquot fuerunt, Romanorum Pontificum ſcientiſſimo reſervata eſt. Opus igitur ab Urbano VIII. rite inchoatum, quodque Clemens XI. Benedictus XIII., & Clemens XII. proſecuti ſunt, feliciter abſolve, & ſapientem Virginem Catharinam, quam Dominus ſemper vigilantem invenit, Sanctarum Diptychis decorans ad veram tutamque pacis viam per quam divum Philippum Nerium popularem ſuum aſcendentem vidit in Cælum, omnes in Chriſto credentes manuducere, illius imitatione dignetur.

JOSEPH Roſſi Epiſcopus Venafranus.

BEATA Catharina de Ricciis Monialis inclyti Prædicatorum Ordinis una eſt de numero prudentum Virgo, cui oleum non defuit, quin lampade accenſa cæleſti æterno Sponſo obviam iret; ſollicita enim, BEATISSIME PATER, ſemper fuit, ne ignis ille divini amoris quo ardebat, extingueretur vel tepeſceret, imo magis magiſque augeretur; quapropter Chriſtus Dominus cæleſtis Sponſus Redemptionis Stigmata Catharinæ corpori impreſſit, & in acerbiſſimæ Paſſionis ſuæ tormentis corpori extrinſecus, & cordi intrinſecus communicatis, Catharinæ erga divinum Sponſum charitatem, & Sponſi divini erga illam amorem perfectiſſimum teſtatus eſt; & inſuper ipſa Beatiſſima Deipara Virgo Maria ſe conſpiciendam cum Puero ſuo præbuit, & Puerum ipſum Jeſum in ejus ſinu amantiſſime collocavit, atque eademmet Deipara pronuba, data dextera, pretioſo cæleſtique annulo fuit deſponſata. Hæc & multo plura charitatis argumenta inter plaudentes Angelorum Choros in cæleſtem Patriam immenſo ſuſcepta fuit cum gaudio, & coronam accepit, quam cæleſtis Sponſus ſibi præparaverat. Virginis igitur, quæ nos in virtute præceſſit, diligenter ſequamur exempla, & ſedula devotione colamus in Aris.

JOAN-

(*a*) 2. *Cor.* 11. (*b*) 1. *Cor.* 7. (*c*) 1. *Theſſ.* 4. (*d*) *Gal.* 6. (*e*) *Gal.* 2. (*f*) *Gal.* 6. (*g*) *Cant.* 8. (*h*) *Cant.* 3. (*i*) 1. *Petr.* 2. (*k*) *De virginib. lib.* 1. *c.* 3. & 5.

JOANNES FRANCISCUS Cavallini Epiſcopus Alatrinus.

INſigne heroicarum virtutum ac præſertim maximæ erga Redemptorem noſtrum charitatis, quibus enituit beata Catharina de Ricciis, exhibent teſtimonium ſacra Stigmata ejus corpori alte profundeque inſculpta, atque acerbiſſimi Dominicæ Paſſionis dolores ſingulis hebdomadis per longum duodecim annorum curſum renovati. Quod quidem divini amoris argumentum in ſuam Sponſam expreſſum tot ſubinde miraculis meruit comprobari, ut iis de more a Sanctitate Veſtra admiſſis, id unum ſupereſſe videatur, quod digniſſima Virgo inter Cælites referri omnino debeat, ſicuti & ipſe cenſeo ſupremo, SANCTITATIS VESTRÆ, Judicio me ipſum humillime ſubmittens.

NICOLAUS Cioffi Epiſcopus Soranus.

QUæcumque de beata Catharina de Ricciis comprobata referuntur, ea manifeſtiſſime oſtendunt, beatam Catharinam non ſolum in terris angelicam egiſſe vitam, verum etiam ſempiterna in Cælis beatitudine gaudere. Innocentiæ candor, frequentia cum Angelis, cum beata Virgine Maria, cum Jeſu Chriſto, qui ſibi eam Sponſam elegerat, colloquia, eximiæ virtutes, res præclare geſtæ, tot miracula teſtimonia equidem ſunt locupletiſſima. Sed auctoritas ipſa ſancti Philippi Nerii in ejuſdem Canonizationis Bulla confirmata, & atteſtatio ſanctæ Mariæ Magdalenæ de Pazzis, cui a Deo ut triumpho ad ingreſſum beatæ Catharinæ in Cælis celebrato intereſſet, impertitum fuit, poſtulant ut Catharinæ eadem, qua Philippus & Maria Magdalena recoluntur, veneratio per SANCTITATEM TUAM decernatur.

JOANNES ANTONIUS Caſtelli Epiſcopus Catharenſis.

ET vita B. Catharinæ de Ricciis & res ab ea ſancte præclareque geſtæ id tandem a BEATITUDINE VESTRA poſtulant, ut in ſanctarum Virginum numerum referatur. Etenim jam uſque ab ineunte infantia caſtiſſimis integerrimiſque moribus fuit; obedientiam, paupertatem, humilitatem maxime coluit conſequutaque eſt, ut & Stigmatibus Chriſti Servatoris Cruci affixi inſignita, & donis aucta, & prodigiis clara ex ærumnis hujuſce Mundi ad Beatorum patriam migraret. Quamobrem votis Eccleſiæ univerſæ mea quoque adjungo, atque a SANCTITATE VESTRA humillime poſtulo, ut ei cultus exhibeatur is, qui ceteris ſanctis Virginibus merito exhibetur.

NICOLAUS MARIA Calcagninus Epiſcopus Civitatis Ducalis.

ELecta Chriſti Sponſa B. Catharina de Ricciis inclyti Ordinis S. Dominici lilium, alterius Catharinæ Senenſis æmula arduum perfectionis iter, quod a teneris annis arripuit, Deo poſtea conſecrata tanta animi contentione proſequuta eſt, ut virtutum omnium exercitio, & quidem in gradu heroico Monialibus ceteris præluxerit. Maxima illius in pauperes liberalitas, humilitas profunda, exacta obedientia, invicta in laboribus fortitudo ſunt virtutes illæ, quibus veluti monilibus ornatam Sponſam ſuam Dominus concupivit. Præcipuum vero quod in hac Virgine admiramur ſpirituale ornamentum, eſt ardor ſupernæ contemplationis, cujus dulcedine perfuſa æſtuque voluptatis abrepta gratiis cumulari, atque impreſſione ſacrorum Stigmatum imagini Redemptoris noſtri Jeſu Chriſti meruit fieri conformis. Hanc igitur prudentem Virginem tot ac tantis præclariſſimis chariſmatibus, dum viveret a cæleſti Sponſo condecoratam, ſignisque poſt obitum illuſtratam, in ſanctarum Virginum Faſtis jure merito a SANCTITATE VESTRA deſcribendam eſſe affirmo.

D. INNOCENTIUS Gorgoni Epiſcopus Pinnenſis & Hadrienſis.

BEata Catharina de Ricciis eximia puritate ac divinarum rerum contemplatione ab ipſa infantia celebris Sanctimonialium Ordinis Prædicatorum Inſtitutum profeſſa, ita in Dei amore ac ſupernis virtutibus profecit, ut & digna Chriſto Sponſa habita ac cæleſtibus favoribus declarata, & ſingularis ipſius Sanctitas a ſanctis Philippo Nerio, ac Maria Magdalena de Pazzis divinitus agnita, palam prædicata, ac multis a Deo miraculis in vita & poſt mortem confirmata fuerit; quamobrem dignam ipſam cenſeo, quæ ſuprema qua Tu polles auctoritate, in Sanctorum Cenſum referatur.

Sententiis omnium auditis, hæc ſubjecit Pontifex novas preces indicens, & celebrandæ quinque Beatorum Canonizationi diem deſignans vigeſimum nonum currentis Junii, qui SS. Petri & Pauli Apoſtolorum martyrio erat conſecratus.

VENERABILES FRATRES. Maximam ſane voluptatem percepimus ex ſuffragiis veſtris, quæ ſolemnem beatæ Catharinæ de Ricciis Canonizationem depoſcunt. Eandem prorſus lætitiam ſenſimus in quatuor præcedentibus Conſiſtoriis, in quibus ſuffragia tuliſtis de Cauſis aliorum quatuor Beatorum, de quorum Canonizatione pariter agebatur. Itaque, Deo juvante, diem vigeſimum nonum hujus menſis Junii, qui Sanctorum Petri & Pauli Apoſtolorum Feſto celebrando conſecratur; illum, inquam, diem conſtituimus, ut ritu ſolemni, numero Sanctorum adſcribamus quinque Beatos, nempe Fidelem a Sigmaringa, Camillum de Lellis, Petrum Regalatum, Joſephum a Leoniſſa, ac Catharinam de Ricciis. Interea preces veſtras ad Deum convertite, ac vehementer ab ipſo expoſcite, ut ope ſua potentiſſima cæleſtique inſpiratione Nobis adſit propitius, ſuumque lumen impertiat, ut hanc rem graviſſimam perficiamus ad gloriam Divini Nominis augendam, catholicam Fidem magis efferendam, & chriſtianam Religionem propagandam.

Cognitæ Patribus jam inde a principio Conſiſtorii Protonotariorum & Procuratoris Fiſcalis abſentiæ pro re nata & poteſtate ſua conſuluit Pontifex; noviſſimi hujus enim ſibi vindicavit munus; quod vero ad primos ſpectabat, id Cæremoniarum Præfecto commiſit, & ne novitas perturbaret animos, accommodata oratione, licet ex tempore ſuadere ſtuduit, hoc ab Cæremoniariorum Apoſtolicorum officio alienum non eſſe cenſendum; quippe qui de actu omnium præcellentiſſimo, de Canonica ſcilicet novi Summi Pontificis electione ejuſque dignitatis acceptatione ſemper & quandocumque contingat, ſeſe rogare ſolent; quapropter ſatis conſonum videri & æquum, ſi Protonotario Magiſtrum Cæremoniarum in hoc munere ſufficeret. Hic itaque Pontificiis obtemperans Mandatis, unum aut plura Inſtrumenta ſe confecturum promiſit appellatis teſtibus, qui aderant Pontificis Familiaribus, & conſuetis uſus verbis: *Conficiam. Vobis Teſtibus*: Ita utriuſque Conſiſtorii Actio abſoluta, Cœtuſque prope meridiem dimiſſus.

IN NOMINE DOMINI AMEN.

PAteat in perpetuum cunctis omnibus ubique ac evidenter notum ſit ſingulis præſens hoc publicum Inſtrumentum Sanctiſſimi Domini Noſtri BENEDICTI Divina Providentia Papæ XIV. juſſu editum lecturis pariter vel audituris, quod anno a Dominica Incarnatione milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo ſexto Indictione nona: Die vero 14. menſis Junii feria tertia: Pontificatus autem ejuſdem Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ anno ſexto: Cum idem Sanctiſſimus Pater in Conſiſtorio ſemipublico, ultimo qui-

quidem ex quinque, quæ pro abſolvendis Cauſis beatorum, Fidelis nempe a Sigmaringa, Camilli de Lellis, Petri Regalati, Joſephi a Leoniſſa, & Catharinæ de Ricciis jam indixerat, aſſideret, in eoque ex ordine Cauſa B. Catharinæ foret pertractanda, animadverſum eſt Protonotarios Apoſtolicos de numero Participantium, quorum intereſt Acta omnia colligere, & ſuper his publicum vel publica, unum aut plura conficere Inſtrumentum vel Inſtrumenta, etſi ſpecialiter admonitos, a præfato Conſiſtorio abeſſe, unaque ſimul cum ipſis Procuratorem Fiſcalem Reverendæ Cameræ Apoſtolicæ, cujus eſt apud eoſdem Protonotarios Pontificis nomine inſtare, ut ea quæ pertractantur in publicis referant Tabulis: Ne ab hominum memoria abſcederet integra hujus Conſiſtorii ſeries, deque iſto pariter prout de aliis per ipſoſmet Protonotarios actum jam fuerat, perenne ad Poſteros permanaret documentum tam diſertiſſimæ Allocutionis, qua Summus idem Pontifex Actionem Conſiſtorialem incepit, quam ſuffragiorum, quibus Eminentiſſimi ac Reverendiſſimi Domini Cardinales, necnon Reverendiſſimi Patriarchæ, Archiepiſcopi, & Epiſcopi omnes in Urbe degentes, & ad hoc ſpeciatim etiam Sanctitatis Suæ nomine per literas Secretarii Congregationis ſacri Concilii Tridentini acciti, apud eumdem Sanctiſſimum pro complemento ſolemnis Canonizationis indictæ ſuppliciter iuſteterunt: Mihi infraſcripto Primo Apoſtolicarum Cæremoniarum Magiſtro, ac Apoſtolicæ Sedis Notario, Protonotario nuncupato ſtupentibus ac admirantibus omnibus promptitudinem animi, ingenii felicitatem ac providam Sanctitatis Suæ curam, qua inopinatis etiam caſibus extemporanee conſulit, formaliter injunxit, mandando ut unum vel plura eorumdem Protonotariorum de numero Participantium, ut dictum eſt, abſentium loco publicum Inſtrumentum, vel Inſtrumenta conficerem ſuper ſententiis, conſilio & unanimi conſenſu tum Reverendiſſimorum DD. Cardinalium, necnon Patriarcharum, Archiepiſcoporum, Epiſcoporum, deque Summi Pontificis oratione & deliberatione ſuper ſolemni Canonizatione B. Catharinæ de Ricciis una cum aliis quatuor ſuprarecenſitis Beatis habenda in Baſilica Vaticana die 29. præſentis menſis Junii Sanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli hujus Almæ Urbis Patronorum Principalium Martyrio conſecrata. Cujus ſuprema mandata venerabundus excepi, atque in genua provolutus reſpondi: *Conficiam*: & ad Familiares Pontificios converſus advocando eos in Teſtes, dixi: *Vobis Teſtibus*:

Quare ut injuncto mihi muneri faciam ſatis, Actorum omnium ſeriem hic referendo teſtor, quod hodie idem Sanctiſſimus Dominus Noſter BENEDICTUS Divina Providentia Papa XIV. hora 13. de ſuis intimis Cubiculis Palatii Apoſtolici Quirinalis in Aula Paramentorum jam Falda præcinctus proceſſit, ibique per Eminentiſſimos de Marinis, & Albanum Diaconos Cardinales antiquiores fuit ſacris indutus veſtibus una cum Pluviali rubro & Mitra ſimplici redimitus: Tum præeunte Papali Cruce ab Auditore Rotæ ex more delata exiit in illam Aulam, quæ loco Ducalis ſubſtituta fuerat, pro Conſiſtorio paratam: Statim ac fuit in ſede compoſitus, ſacræ Conſiſtorialis Aulæ Cuſtos per conſueta verba: *Extra omnes*: Cunctos admonuit, ut foras exirent: Clauſiſque ſubinde januis Papa cum Cardinalibus ſecretum habuit Conſiſtorium, a cujus negotiis expeditus mandavit, ut Patriarchæ, Archiepiſcopi & Epiſcopi ſuffragaturi intromitterentur; ſicque executioni cum fuerit demandatum, injunxit, ut nemo amplius intus accederet, etſi ex poſtea adventaret, ne inceptam actionem ſuo deturbaret ingreſſu: Cum itaque accidiſſet, quod Protonotarii & Procurator Fiſcalis ducti forſan ſpe, ut ſecretum Conſiſtorium longiori tempore eſſet duraturum, tardius quam opus erat, Quirinale petiiſſent, præ foribus remanere coacti ſunt. Conſidentibus igitur Eminentiſſimis DD. Cardinalibus, ceteriſque aliis ſtantibus præfatam habuit Papa Allocutionem; eaque expleta qui ſtabant, aſſiderunt: Tunc Eminentiſſimus Carafa Epiſcopus Albanenſis, utpote inter præſentes Cardinales omnibus antiquior primus protulit ſententiam ſuam, & inſtetit apud Sanctitatem Suam, ut beatam Catharinam de Ricciis inter ſanctas Virgines allegeret: Non abſimili voto eumdem Sanctiſſimum Patrem rogarunt præſentes alii Eminentiſſimi Cardinales, nempe

Franciſcus Tiruli S. Mariæ Tranſtyberim S. R. E. Presbyter Cardinalis Burgheſius.
Antonius Xaverius Tit. S. Stephani in Monte Cælio S. R. E. Presbyter Cardinalis de Gentilibus.
Fr. Joannes Antonius Tit. SS. Silveſtri & Martini in Montibus S. R. E. Presbyter Cardinalis Guadagni.
Trojanus Tit. S. Cæciliæ S. R. E. Presbyter Cardinalis de Acquaviva.
Dominicus Tit. SS. XII. Apoſtolorum S. R. E. Presbyter Cardinalis Riviera.
Joannes Baptiſta Tit. S. Mariæ Angelorum S. R. E. Presbyter Cardinalis Spinola.
Raynerius Tit. S. Sabinæ S. R. E. Presbyter Cardinalis de Ilcio.
Dominicus Tit. S. Bernardi S. R. E. Presbyter Cardinalis Paſſionei.
Silvius Tit. S. Priſcæ S. R. E. Presbyter Cardinalis de Valentibus.
Fr. Joachimus Tit. SS. Quatuor Coronatorum S. R. E. Presbyter Cardinalis Portocarrero.
Camillus Tit. SS. Joannis & Pauli S. R. E. Presbyter Cardinalis Paulutius.
Carolus Albertus Guidobonus Tit. S. Mariæ de Pace S. R. E. Presbyter Cardinalis Cavalchinus.
Fridericus Tit. S. Pancratii S. R. E. Presbyter Cardinalis Lantes.
Franciſcus Tit. S. Mariæ de Populo S. R. E. Presbyter Cardinalis Riccius.
Antonius Tit. S. Silveſtri in Capite S. R. E. Presbyter Cardinalis Rufus.
Philippus Maria Tit. S. Agnetis extra Mœnia S. R. E. Presbyter Cardinalis de Montibus.
D. Fortunatus Tit. S. Matthæi in Merulana S. R. E. Presbyter Cardinalis Tamburinus.
D. Joachimus Tit. S. Crucis in Hieruſalem S. R. E. Presbyter Cardinalis Beſutius.
Carolus S. Mariæ in Via Lata Diaconus S. R. E. Cardinalis Marini.
Alexander S. Mariæ ad Martyres Diaconus S. R. E. Cardinalis Albanus.
Nerius S. Euſtachii Diaconus S. R. E. Cardinalis Corſinus.
Agapitus S. Agathæ in Suburra Diaconus S. R. E. Cardinalis Moſca.
Carolus Maria S. Mariæ in Porticu Diaconus S. R. E. Cardinalis Sacripantes.
Marius SS. Coſmæ & Damiani Diaconus S. R. E. Cardinalis Bolognettus.
Proſper S. Georgii in Velabro Diaconus S. R. E. Cardinalis Columna de Sciarra.
Alexander S. Mariæ in Aquiro Diaconus S. R. E. Cardinalis Tanarius.
Hieronymus S. Adriani Diaconus S. R. E. Cardinalis Bardi.
Dominicus SS. Viti & Modeſti Diaconus S. R. E. Cardinalis Urſinus.

Poſtquam DD. Cardinales a ſuffragiis ſe expedivere, adſtantes Patriarchæ, Archiepiſcopi & Epiſcopi ſupplices & ipſi apud Sanctiſſimum Dominum Noſtrum ſigillatim aſſurgendo, dum loquebantur, pro ejuſdem Beatæ Canonizatione inſteterunt. Erant hi RR. PP. DD.

Antonius Maria Pallavicinus Patriarcha Antiochenus.
Thomas Cervini Patriarcha Hieroſolymitanus.
Alexander Borgia Archiepiſcopus Firmanus.
Felix Solatius Archiepiſcopus Thebarum.
Gabriel Eva Archiepiſcopus Cypri Syrus, qui patrio prius, deinde latino idiomate tulit ſuffragium.
Joannes Andreas Tria Archiepiſcopus Tyri.
Simon Gritti Archiepiſcopus Tyanen.
Joſeph Maria Ferroni Archiepiſcopus Damaſcenus.
Joannes Franciſcus Stoppani Archiepiſcopus Corinthi.

Mi-

Michael de Palma Archiepiſcopus Theatinus.
Staniſlaus Poliaſtri Archiepiſcopus Roſſanen.
Ferdinandus Maria de Rubeis Archiepiſcopus Tarſi.
Michael Maria Vincentini Archiepiſcopus Theodoſiæ.
Nicolaus Caraſa Archiepiſcopus Philippenſis.
Antonius Fonſeca Epiſcopus Æſinus.
Antonius Xaverius Santamaria Epiſcopus Cyrenen.
Bernardus Antonius Pizzella Epiſcopus Conſtantien.
Ludovicus Antonius Valdina, olim Cremona Epiſcopus Hermopolitanus.
Fabricius Borgia Epiſcopus Ferentinus.
Nicolaus Spinelli Epiſcopus Averſanus.
Hippolytus e Rubeis S. Secundi Epiſcopus Senogallien.
D. Paulus Thomas Marana Epiſcopus Aſculanus in Piceno.
Fr. Silveſter Merani Epiſcopus Porphyrienſis.
Antonius Amalphitanus Epiſcopus Ortonen. & Camplen.
Antonius Cantoni Epiſcopus Faventinus.
Cæſar Bonajuti Epiſcopus Pharenſis.
Paulus Bonaviſa Epiſcopus Spoletinus.
Marius Maffei Epiſcopus Fulginatenſis.
Guido Urſellus Epiſcopus Cæſenæ.
Hyacinthus de Silveſtris Epiſcopus Nepeſinus & Sutrinus.
Ægidius Antonius Iſabelli Epiſcopus Alliphanus.
Joannes Antonius Bachetoni Epiſcopus Anagninus.
Franciſcus Antonius Spadea Epiſcopus Aquinas & Fregellarum.
Leo Lucas Vita Epiſcopus Oppiden.

Omnes Pontificio Solio Aſſiſtentes, quibus pari ritu & unanimi ſententia Epiſcopi non Aſſiſtentes in omittendis pro Canonizatione ſuffragiis acceſſerunt. Videlicet RR. PP. DD.

Soſeph Schirò Achiepiſcopus Dyrrhachinus, qui patrio prius, deinde latino idiomate tulit ſuffragium.
Sergius Alexandri Armenus Archiepiſcopus Cæſareæ Cappadociæ, qui patrio prius, deinde latino idiomate tulit ſuffragium.
Stephanus Aſſemanus Archiepiſcopus Apameæ.
Joannes Innocentius Epiſcopus Fagaraſienſis, patrio prius, deinde latino idiomate ſuffragium emiſit.
Bernardinus Vari Epiſcopus Civitatis Caſtellanæ & Hortæ.
Jacobus Philippus Conſoli Epiſcopus Amerinus.
Joſeph Coppola Epiſcopus Aquilanus.
Joſeph de Rubeis Epiſcopus Venafranus.
Joannes Franciſcus Cavallini Epiſcopus Alatrinus.
Nicolaus Cioffi Epiſcopus Soranus.
Joannes Antonius Caſtelli Epiſcopus Catharenſis.
Nicolaus Maria Calcagnini Epiſcopus Civitatis Ducalis.
Innocentius Gorgonius Epiſcopus Pinnen. & Hadrien.

Conſiſtoriali Actioni finem tandem impoſuit altera brevis Sanctiſſimi Allocutio, a qua cum eſſet expeditus, ſtante Procuratoris Fiſcalis & Protonotariorum Participantium abſentia, demandavit mihi ut ſupra relatum eſt, quod præſens hoc prout exequor, conficerem Inſtrumentum.

Acta ſunt hæc in Quirinali Palatio die, menſe & anno, quibus ſupra adſtantibus DD. Paulo Zani Bononienſi, & Joſepho Maria Puoti Neapolitano ab intimo Sanctitatis Suæ Cubiculo Teſtibus ad hoc ſpecialiter adhibitis, atque rogatis.

Ita eſt &c.

Ignatius Reali Apoſtolicis Cæremoniis Præfectus.
Loco † Signi.

Conſiſtorialibus Actionibus coronidem imponant etiam nunc, quæ adnectuntur, ſuffragia DD. Cardinalium, necnon Patriarcharum, Archiepiſcoporum & Epiſcoporum abſentium ab illis.

THOMAS Epiſcopus Oſtienſis & Veliternenſis Sacri Collegii Decanus, Vice-Cancellarius Cardinalis Rufus.

NON abſque peculiari divinæ Providentiæ conſilio contingere arbitror, ut SANCTITAS VESTRA quatuor Viris ex fortibus Iſrael ad bella Domini doctiſſimis, ſimulque B. Catharinæ de Ricciis Religioſiſſimæ Dominicanæ Diſciplinæ Sectatricis Sanctorum cultum ſolemniter decernere cogitet. Hæc namque ab ipſo ætatis diluculo agere incipiens, & pati fortia omnium humani generis hoſtium ſuperavit inſidias, vireſque protrivit. Aſſidua ac pene ad miraculum jejunia, corporis a flagris, a ciliciis, a ferreis catenis afflictationes, tranſmiſſæ inter orandum aliaque pia opera integræ fere noctes, vulgaria hæc erant virtutum ejus exercitia; virtutibus quidem omnibus ſed divinæ præſertim charitati litabat: Eratque ipſamet ejus ſacrificii victima, quam incendebat ac veluti decinerabat, quæ fortis eſt ut mors dilectio. Hinc ejus oratio ſine intermiſſione, & perpetuus ille in Chriſti Domini paſſionem, doloreſque affectus, atque ejuſdem e Cruce pendentis contemplatio amoris plena. Hinc quoque Proximi dilectio nunquam non ignea in Catharina fuit, illius tamen corporis opportunitatibus ita aderat, ut ardentius curaret animas & ſpiritualia commoda. Ita vero commiſerabatur peccantium ſtatum, ut impenſe non ſemel a Domino petierit, ut tela quæ in illos elimaverat, in eamdem ipſam jaceret, atque exaudita gratulabatur magnopere ab aliorum traducta ad ſuum caput ſupplicia. Jure itaque optimo Mulierem hanc fortem, heroicarum virtutum meritis adeo illuſtrem, omnium chariſmatum donis prælucentem, & plurium miraculorum luce coruſcantem, Sanctam eſſe & debito Sanctis cultu eſſe honorandam, SANCTITAS VESTRA ſuprema qua pollet auctoritate, pronunciabit.

ANNIBAL Epiſcopus Portuenſis Cardinalis Albanus S. Clementis nuncupatus.

BEata Catharina de Ricciis Monialis Virgo ex Ordine Prædicatorum tam eximia morum ſanctitate claruit, ut nulla vitæ ejus pars fuerit, quæ chriſtiana virtute non maxime ſpectetur & habeatur illuſtris. Aucta in dies ætas perfectionem addidit, protractumque tempus admirabiliora exhibuit ſpectatæ ſanctitatis incrementa. Illa Virgines Deo ſacras, inter quas fuit adſcripta & vixit; illa ſeculares homines variæ conditionis & ordinis ad virtutem inflammavit; illa compluribus ſaluti fuit; illa denique a Civibus perinde ac Exteris, quibus innotuit, celebrata eſt. Multi etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales ampliſſimi, quorum tres nimirum Cervinus, Mediceus & Aldobrandinus Summi Pontifices evaſere, aliique Viri Principes ſupremo Urbium ac Regionum imperio clari, præſentes ſunt ipſam veneratì. Admirabilem Catharinæ ſanctitatem divinitus cognitam S. Philippus Nerius, & S. Maria Magdalena de Pazzis ſuſpexerunt. Venerando religioſæ vitæ exemplo, doniſque cæleſtibus longe præcipuis, quibus a Deo affluenter ditata fuit, altera S. Catharina Senenſis eſt habita. Neque id mirum. Ita enim Catharina de Ricciis in terris egit, ut plane animo, corde, ſpiritu tota in Deum rapta videretur; ſibique penitus mortua uni Deo ejuſque gloriæ viveret. Digna proinde illo honore eſt, qui ceteris ſanctis hominibus ex Apoſtolicæ Sedis præſcripto tribui ſolet: Quum illis nulla parte Catharina ſit inferior.

VIN-

VINCENTIUS Epiſcopus Præneſtinus Cardinalis Petra Major Pœnitentiarius.

NON eſt, cur B. Catharinæ de Ricciis Virginis Ordinis Prædicatorum ſanctitatem pluribus prædicem, quam cum viveret multi Epiſcopi & Cardinales, qui ſpiritum ejus probarant, dignam eſſe dixerunt, quæ in Album ſanctarum Virginum referretur. Ea namque cum ſpretis ampliſſimæ domus divitiis, relictaque Patria in Monaſterio ſancti Vincentii Civitatis Prati in Etruria Inſtitutum ſancti Dominici fuiſſet amplexa, nihil antiquius habuit, quam ut mortificationem Jeſu ſemper in ſuo corpore circumferret. Pertulit ea quidem acerbiſſimos cruciatus ob Jeſu Servatoris amorem, quo maximopere flagrabat, obtinuitque, ut Corona ſpinea ſuum caput transfigeretur, & Stigmata Domini Jeſu in corpore ſuo portaret. Humilitate, obedientia, virginitate, paupertate, charitate, miſericordia, omnibus denique virtutibus clara, inſigniſque dono miraculorum a cæleſti Sponſo in Cælum evecta eſt, ubi gloria ſempiterna frueretur. Quare nemo Catholicorum eſt, qui non deſideret, ut ei novum decus per ſolemnem Canonizationem accedat.

JOSEPH Epiſcopus Tuſculanus Cardinalis Accorambonus.

QUoniam Deo Optimo Maximo, cujus ſermocinatio eſt cum ſimplicibus, nedum placuit præclara beatæ Catharinæ merita ſupernis chariſmatibus, cum viveret, liberaliter cumulare, verum etiam uberrimam qua nunc in Cælis fruitur, gloriam ſingularibus miraculis teſtatam facere: Jure proinde meritoque SANCTITAS VESTRA eam Divorum Faſtis adſcribet.

VINCENTIUS Epiſcopus Sabinenſis Cardinalis Bichius.

PRofecto Virgo ſapiens fuit beata Catharina de Ricciis Monialis profeſſa in Monaſterio Pratenſi Ordinis Prædicatorum, quæ in diebus peregrinationis ſuæ divini ſpiritus infuſione Apoſtolicum conſilium ſecuta cogitavit quæ ſunt Domini, ut eſſet ſancta corpore & ſpiritu, atque cum cæleſti Sponſo in beata regnaret æternitate. Nec in præconcepto deſiderio defuit Catharinæ divina gratia, quæ illam ſpecialibus proſequuta beneficiis, ea omnia mirabilia ipſi conceſſit, quæ de ſanctis Virginibus Roſa Limana, & Agnete a Monte Politiano in earum Canonizationum Apoſtolicis literis continentur. Impletum vidit Catharina Oraculum divinum: *Sponſabo Te mihi in fide*; & facta Sponſa Chriſti, illius experta fuit Paſſionem, ut cum ipſo eſſet in cæleſti gloria. Hujus B. Catharinæ magnum fuit ſanctitatis indicium, quod ipſa Prati commorans S. Philippi Nerii Romæ degentis præſentem habuerit aſpectum, ipſumque fuerit allocuta, ut teſtatur Bulla Canonizationis ejuſdem S. Philippi; cumque plena meritis beata Catharina ad Cælum evolaſſet, tanta ſunt ejus miraculorum poſt mortem patratorum teſtimonia, ut de illius ſanctitate non ſit relictus ambigendi locus; & ideo mereatur inter ſanctas Virgines adſcribi.

NICOLAUS MARIA Tit. S. Petri ad Vincula Presbyter Cardinali Lercari.

GLorioſas Ordinis prædicatorum Virgines æmulata beata Catharina de Ricciis, oratione, humilitate, altiſſima rerum cæleſtium contemplatione, ac divini amoris ardore adeo fuit eis ſimillima, ut parem cum eis cæleſtium donorum partem in terris vivens receperit, eadem in corpore ſuo patentia ſigna portaverit, eandemque in Cælis coronam vitæ inde promeruerit: Quod cum teſtatum faciant miracula ac prodigia ejus interceſſione divinitus patrata, merito catholicæ Eccleſiæ Faſtos ejus nomine augeri enixe poſtulamus.

RAPHAEL COSIMUS Tit. S. Marcelli Presbyter Cardinalis de Hieronymis.

BEATISSIME PATER. Sponſus divinus qui paſcitur inter lilia, pulcherrimos in ſacris hortis excolere conſuevit flores, quorum cæleſti odore ad Angelicam Virginitatis virtutem ſuaviter capta B. Virgo Catharina de Ricciis, tanto divini amoris æſtu in mediis Virginitatis nivibus arſit, tantaque ejus fuit cæleſtium virtutum fragrantia, ut cæleſtem Sponſum allexerit ad illam annulo ſubarrhandam. Illam igitur, quam Deus ante & poſt mortem miraculis quoque dignatus eſt illuſtrare, Sanctarum numero adſcribendam a SANCTITATE VESTRA dignam exiſtimo ad ſolatium non minus quam ad exemplum ceterorum Fidelium, qui eamdem Angelicam ſectantur virtutem.

CAROLUS Tit. S. Mariæ de Ara-Cæli Presbyter Cardinalis Calcagninus.

OMnipotens Dominus! quia in ſanctitate nullam vult inter utrumque ſexum meritorum diſparitatem, eligit infirma Mundi, ut fortia confundat; ſicuti oſtendit in beata Virgine Catharina de Ricciis Florentina, quæ ab ipſa fere infantia ita omnium virtutum rudimenta præſetulit, ut Angeli ſui Cuſtodis aſpectu frui ejuſque colloquiis recreari frequentiſſime meretur. Creſcente vero ætate, abdicatis hujus Mundi pompis, ſpretiſque Parentum blanditiis inter S. Dominici filias adnumerari voluit. Ibi orationi jugiter intenta inter Cœlites potius quam inter homines verſari viſa fuit. Amplexus dulciſſimos Chriſti Jeſu in Cruce pendentis ſibi acceptiſſimam Sponſam eſſe dicentis meruit obtinere. Cæleſtium viſionum & prophetici ſpiritus particeps fuit; tamen abjectiſſimam toto corde ſe reputabat; tandem cæleſtis Sponſus, ut Sponſæ ſuæ argumenta præcipue charitatis exhiberet, ſacra Redemptionis Stigmata ejus ſiniſtro lateri manibus pedibuſque impreſſit, ut in omnibus ſibi ſimilis appareret; quæ mature conſiderans Clemens XII. ei primos Religioſi cultus conceſſit honores; quibus novis deinde adjectis ſignis & probationibus, ardentiſſime deprecor SANCTITATEM VESTRAM, ut beata Catharina ſanctarum Virginum Catalogo adſcribatur, ſic ejuſdem præclaris meritis expoſcentibus.

HIERONYMUS S. Angeli in Foro Piſcium Diaconus Cardinalis Columna.

QUÆ laus eſſe ſolet communis omnibus cum Chriſto Regnantibus, ut eos ex *maſſa perditionis electos prædeſtinaverit cæleſtis Pater conformes fieri imagini Filii ſui*, eamdem præcipua quadam ac plane ſingulari ratione propriam eſſe B. Catharinæ de Ricciis ſæpe mecum cogitavi, BEATISSIME PATER. Illam ſiquidem in *benedictionibus dulcedinis ita prævenit miſerator ac miſericors Dominus*, ut ſanguinea Redemptionis Stigmata ipſius ſiniſtro lateri, manibus præterea ac pedibus inſculpſerit, ſpinea Corona Sponſæ ſuæ caput transfixerit, neſcias utrum majori honoris an doloris prærogativa, tergo profunde impreſſerit veſtigia ſalutaris Crucis, *quæ facta fuerat principatus ſuper humerum Redemptoris*, per annos duodecim horis viginti octo in hebdomadas ſingulas communicaverit acerbiſſimos ſacræ Paſſionis cruciatus, quibus *olim Dei Filius peccata noſtra pertulit in corpore ſuo ſuper lignum*, denique ne quid ad abſolutiſſimam, quæ haberi poſſet, imaginis perfectionem deeſſet, exteriorem Chriſti Domini ſpeciem exprimi ac repræſentari aliquando voluit Catharinæ vultu, ut quemadmodum olim æternus Pater in *Dilecto Filio* ita ſimili quadantenus ratione in ſancta hac Virgine *ſibi bene complacuiſſe teſtaretur*; Nemini autem fas eſt ſuſpicari, quin tanta tamque prodigioſa corporis cum Chriſto ſimilitudo ſejuncta fuerit ab interiori ejuſdem imitatione, qua piiſſima hæc Virgo omnium virtutum exercitatione *carnem ſuam crucifixerit tum vitiis & concupiſcentiis*. Æquum proinde cenſeo, BEATISSIME PATER, ut quæ *cum Chriſto compaſſa eſt, cum Chriſto etiam in Eccleſia*

regnet

regnet ſanctarum Virginum Catalogo inſcripta, & quæ Chriſti dolorum particeps fuit, conſortium aliquod habeat in publicis honoribus, quibus Deus Filium ſuum exaltans *magnifice cum eo fecit*, *annuntiari jubens nomen ejus in univerſa terra*.

MUNDILLUS Urſinus Patriarcha Conſtantinopolitanus Aſſiſtens.

HAbes in beata Catharina, BEATISSIME PATER, Mulierem fortem non procul & de ultimis finibus, ſed in proximis Regionibus natam, quæ ab ipſis pene incunabulis manum ſuam mittens ad fortia oblectamentis omnibus bellum indixit, & glorioſiſſimas de inferno Hoſte victorias reportavit. Habes prudentem Virginem, quæ ſumpto ſecum divini amoris oleo præclariſſimarum virtutum lampadem accenſam ſemper præſetulit; quamque Dominus in omni patientia, in profunda humilitate, in contemplatione ſublimi, in intenſiſſima charitate aſſidue vigilantem invenit. Habes demum dilectiſſimam Sponſam, quam Chriſtus ſubarrhavit annulo ſuo; cui Stigmata Redemptionis impreſſit; in cujus ſinu ſæpe thronum ſuum poſuit; & quam revulſis e Cruce brachiis amplexatus eſt. Digniſſimam propterea cenſeo, quæ ſanctarum gloria ſublimetur; ut in ejus odorem currentes æterno Regi plurimæ Virgines poſt eam adducantur.

JOSEPH MARIA Rufus Archiepiſcopus Capuanus Aſſiſtens.

IN concluſo cæleſtis Sponſi horto virentes ſemper apparuere flores: Beatæ vero Catharinæ de Ricciis virginitatis, humilitatis ac charitatis lilium micavit, velut inter ſtellas luna minores: Hæc enim ætatem, ſexum, naturam prætergreſſa Angelicam in terris vitam peregit, hinc tot ſplendidiora chariſmatum dona in cor ejus fuerunt a ſancti Spiritus liberalitate effuſa, ut vix aliqua imitanda ſed Poſteris admiranda potius collata eſſe viderentur.

Nec mirum videri debet, quod Deus talia ac tanta in beata Catharina congeſta eſſe voluerit dona cæleſtia, ſiquidem cum prius de fundamento cogitaſſet humilitatis, ideo miſericorditer ac copioſe reſpexit humilitatem Ancillæ ſuæ: Quapropter cum jure emanatum ſit Decretum de publice peragenda Virginis Canonizatione, ut executioni mandetur, enixe poſtulat tota Ordinis Prædicatorum Familia, cui annuendum cenſeo, ſi SANCTITATIS VESTRÆ accedat Oraculum. Et ita &c.

D. FERDINANDUS ROMUALDUS Guiccioli Archiepiſcopus Ravennæ Aſſiſtens.

BEatæ Catharinæ de Ricciis Acta legenti, SANCTISSIME PATER, occurrit ſtatim ipſiſſima imago Catharinæ alterius, Senenſis videlicet, occurrit Tereſiæ & Magdalenæ de Pazzis imago. Idem in ea illibatæ virginitatis flos; idem humilitatis, pœnitentiæ, omniſque virtutum generis miraculum; idem vero & præcipue admirabilis, ſuaviſſimus, prodigioſus in Deum amor. Occupant legentem chariſmatum dona, ineffabilia divinæ in amantiſſimam Sponſam dilectionis argumenta: Occupant cæleſtia ſponſalia, Crucifixi Stigmata, compaſſivus Sponſi in Cruce morientis dolor, mutuique tenerrimi amoris incomprehenſibilis communicatio. Quis ergo talia recogitans non obſtupeſcat, mirabilemque Deum in hac Sancta ſua non fateatur & prædicet? Innumerabilia demum, quæ viventem comitata ſunt prodigia, & innumerabilia, quæ ſeculo defunctam ſecuta leguntur, totidem ſunt ineluctabilia ſigna, totidem voces, quibus eam in altiſſimis Paradiſi ſedibus inter ſanctas Virgines collocatam, in terris etiam cum ſanctis Virginibus venerandam eſſe, ipſi Cæli apertiſſime demonſtrarunt ac demonſtrant.

Fr. ANTONIUS Camarda Epiſcopus Reatinus Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Beata Catharina de Ricciis Florentiæ nata poſtquam perplurimos fructus honoris & honeſtatis edidit, inæſtimabilem illam gloriam obtinuit, ut ejus Sponſa mereretur eſſe, in quem deſiderant Angeli proſpicere, & cujus pulchritudinem Sol & Luna mirantur. Unigenitus namque Filius Dei revelata ei facie feſtivus in ſinu Matris occurrit, tenenſque manuum dexteram ejus, & in voluntate ſua deducens eam, ac cum gloria ſuſcipiens, annulum in ſignum perennis amoris ſui ei præbuit, deſponſavitque in fide. Et ut Vir dolorum ac Sponſus ſanguinis eam viſibilibus Redemptionis noſtræ ſignis, quinque ſcilicet vulneribus ſuis condecoravit, ut quæ Socia eſſet in paſſione, Socia quoque foret in ejus glorificatione; ideoque connumeranda cenſetur Oraculo SANCTITATIS VESTRÆ inter ſanctas Virgines, quæ regnant cum Deo, & Agnus Dei cum illis.

Fr. PAULUS Alpheran de Buſſan Epiſcopus Melitenſis Aſſiſtens.

BEATISSIME PATER. Quatuor Beatorum triumphos beata Catharina de Ricciis Monialis Ordinis Prædicatorum, eximiis & excellis virtutibus quæ Virginibus imitandæ proponuntur, decorat ac perficit, & ſic utriuſque ſexus Chriſtifidelibus veſtigia ſanctitatis ſectanda exhibentur. Enim vero glorioſa Virgo per quadraginta duos annos Monaſterii Pratenſis regimini præfuit, in quo humilitate, patientia, prudentia, vitæ auſteritate præluxit. Divino amore jugiter accenſa ſublimibus chariſmatibus a cæleſti Sponſo inſigniri meruit. Perfice, BEATISSIME PATER, divinum tam præclaræ Virginis Canonizationis opus, & fac illam auctoritate ſuprema qua omnibus in Domo Domini emines, cum ſanctis Virginibus connumerari, & eſſe triumphalis gaudii participem.

D. PLACIDUS Pezzancheri Epiſcopus Tiburtinus Aſſiſtens.

BEata Catharina de Ricciis adhuc pene infans non obſcura futuræ ſanctitatis præbuit indicia; ſiquidem ab eo tempore pueriles luſus exoſa pietatis exercitationes in deliciis habuit; rationemque orandi ab Angelo ſuo tutelari, qui ſe illi conſpiciendum dabat, edocta precibus ac rerum divinarum contemplationi aſſidue vacavit. Ætatis anno tertio decimo, ægre impetrata a Patre venia convolans ad Cœnobium Pratenſe Tertii Ordinis S. Dominici ante & poſt Profeſſionem vitam vixit Angelicam. Et ſicut ſanctam illam Virginem Senenſem ejuſdem Inſtituti ſectatricem, cujus nomen ſortita fuerat, æmulata Virgineum corpuſculum inedia, vigiliis, flagellationibus jugiter afflictavit; ita iiſdem ac illa donis ſupernaturalibus meruit cumulari. Sæpiſſime enim extra ſe rapiebatur; interdum etiam corpore elevata Chriſti Domini, ejus ſanctiſſimæ Matris Mariæ, aliorumque Cælitum aſpectu & colloquio fruebatur, cogitationes cordium videbat, prævidebat futura: Cor ſibi commutari ſenſit ab eodem Chriſto Domino, a quo etiam myſticum annulum, velut caſtiſſimarum nuptiarum arrham, ſeu potius teſſeram accepit, ſacriſque Stigmatibus & ſpinea Corona decorata fuit. Et quia ad hæc acceſſere miracula, quibus cæleſtis Sponſus eam illuſtravit, in ſanctarum Virginum numerum ſolemniter cooptandam exiſtimo.

ALEXANDER de Abbatibus Epiſcopus Viterbienſis & Tuſcanenſis Aſſiſtens.

FAmiliaris qua cum Tutelari Angelo utebatur conſuetudo; Angelici concentus quibus in Domino placide obdormivit; frequentia cum Deipara Virgine colloquia, initæ cum Agno cæleſti nuptiæ, inſculpta in carne divinæ Paſſionis ſigna ſatis ſuperque atteſtantur heroicis B. Catharinæ de Ricciis virtutibus; iis inquam virtutibus, quibus illa in Cælum evecta eſt ad caſtiſſima Divini amoris oſcula, quibus etiam fruebatur

batur in terris, dum refixis e Cruce brachiis Chriſtus Dominus in ejuſdem ruit amplexus. Quæ quidem omnia cum B. Catharinæ conciliaverint apud omnes meritam ſanctitatis famam miraculis corroboratam, æquum ſane videbitur, ut SANCTITAS VESTRA humillimis indulgeat eorum precibus, qui ob publicam tantæ Virginis venerationem novum adſciſci vellent Eccleſiæ decus & præſidium.

NICOLAUS FRANCISCUS de Bonbome Epiſcopus Carpaſienſis Aſſiſtens.

IN beata Catharina de Ricciis Monialis Ordinis Prædicatorum verificatur illud ab Eccleſiaſtico deprædicatum: Initium ſapientiæ timor Domini, & cum fidelibus in vulva creatus eſt, & cum electis fœminis graditur, & cum juſtis agnoſcitur; ab infantia enim timuit Deum, & mandata ejus cuſtodivit, virginitatem inviolabiliter ſemper conſervavit, atque omnium virtutum mirabile fuit complexum, ab Angelo edocta egregiam ac ſanctiſſimam devotionem erga Deiparam Matrem amabiliſſimam & Jeſum ejus Divinum Filium patientem & morientem in Cruce amplexa eſt in perpetuum, ſpeciali favore deſponſata cum Chriſto carnem jugiter crucifixit, & Stigmata Jeſu crucifixi ac hujus Paſſionis ſigna in corpore indelebiliter portavit; ſpiritu vixit, ſpiritu ambulavit, converſatioque ejus fuit in Cælis, atque per heroicam humilitatem, ardentemque & perfectam charitatem quam mirari facilius eſt, quam exprimere, ad ſe in terris attraxit e Cælo Deum, qui eam tanquam ſuam Sponſam dilectam elevavit ad regna Cælorum, & ei reddidit coronam gloriæ, quam repromiſit diligentibus ſe, illudque ſequentibus ſignis prodigioſis, & oſtentis declaravit; itaut in Albo ſanctarum Virginum inferenda videatur, ideoque iſtam inſertionem a SANCTITATE VESTRA ſupplicabundus deprecor.

NICOLAUS Simoni Epiſcopus Marcianenſis Aſſiſtens.

VIrginem caſtam ſemper ſe Chriſto exhibuit beata Catharina, contrariis Patris conatibus igne ſuperni amoris devictis ac ſuperatis. Lilium pudicitiæ natum ferme inter ſpinas, ac cuſtoditum nunquam exaruit, dedit ſiquidem etiam poſt mortem odorem ſuavitatis. Sponſæ igitur corpore & cogitatione incorruptæ convenit Domi Sponſi cæleſtis locus, ac nomen melius, nomen ſempiternum quod nunquam pereat.

NICOLAUS Mancinforti Epiſcopus Anconitanus Aſſiſtens.

BEata Catharina de Ricciis vere fuit *Dei imago reſpondens ad ſanctimoniam Domini*. Utrumque egit, nimirum *& caſtitate præeminuit, & per bona opera ſe exercuit. Reſtat igitur ut conſummetur opus ſuum magno præmio deſtinatum*; ſcilicet ut a SANCTITATE VESTRA præclara Virgo tot miraculis & ſpiritualibus gratiis illuſtrata inter cæleſtes Chriſti Sponſas veneranda, in fœcundæ Matris Eccleſiæ gaudium ac Puellarum ſe Deo voventium incitamentum infallibili Decreto ſuo proclametur.

LUDOVICUS Savageri Epiſcopus Tempenſis.

BEata Catharina de Ricciis a primis annis magno virginitatis deſiderio clara, Sanctimonialium ſancti Dominici regulam profeſſa, & Chriſto deſponſata morum puritate, Angelica innocentia, charitate qua flagrabat, & divino quo ſuccenſa erat, amore, quoque ſæpe in ecſtaſim rapiebatur, meruit paſſim in hac vita Angelica uti conſuetudine, digna Chriſto Sponſa ſignis ac prodigiis declarari, ac denique ſancta Maria Magdalena de Pazzis cæleſti viſione admirante, in Cælo virginitatis palmam gloriæque æternæ coronam obtinere. In cujus quidem rei confirmationem, cum multa Deus ſit operatus miracula, ſolemni nunc Canonizatione auctoritate Tua, BEATISSIME PATER, Sanctorum honores ipſi decernendos eſſe arbitror.

THOMAS ALEXIUS de Rubeis Epiſcopus Aprutinus.

NIhil habeo, SANCTISSIME PATER, quod pro Sanctificatione B. Catharinæ de Ricciis; nihil habeo quod poſſim afferre, niſi quæ Patrum diligentia de illius ſanctitate comperta ſunt, ſi quid de mea ſententia dicere amplius voluiſſem ſuperfluum cenſeo.

Solummodo afferam: florem recentem inclyti Prædicatorum viridarii, qua doctrina, qua ſanctitate jam a ſeculis floreſcentis, dignum eſſe in æternæ illius manſionis amœniſſimo campo repoſitum declarari.

Virtutes ejus expoſcunt, miracula clamant: Pœnitentia etenim cum primis in cilicio afflixit, flagellis, frigore, nuditate atque omnium pœnarum genere ſeſe cruciavit.

In altiſſimam contemplationem rerum cæleſtium addicta Angeli ſui colloquium & præſentiam, quin & quandoque Sponſi cæleſtis dulciſſimos ſermones promeruit audire: Corporis infirmitates, animi ariditatem: Quid plura? Maledicta in ſe jactata, ac etiam obtrectationes ſtultorum hominum æquo ſemper animo tulit.

Nihil habuit antiquius, quam ſui voluntatem a conſilio Directoris non abhorrere.

Hæc in vita & poſt ejus felicem obitum mira ſuis orationibus patraſſe facinora ſolerti diligentia probatum eſt.

Idcirco Sanctam declarari Sanctiſſimum Patrem Noſtrum & Pontificem Maximum in præſentiarum humillime deprecamur demiſſeque obteſtamur. Amen.

HIERONYMUS Lorenzi Epiſcopus Acernenſis.

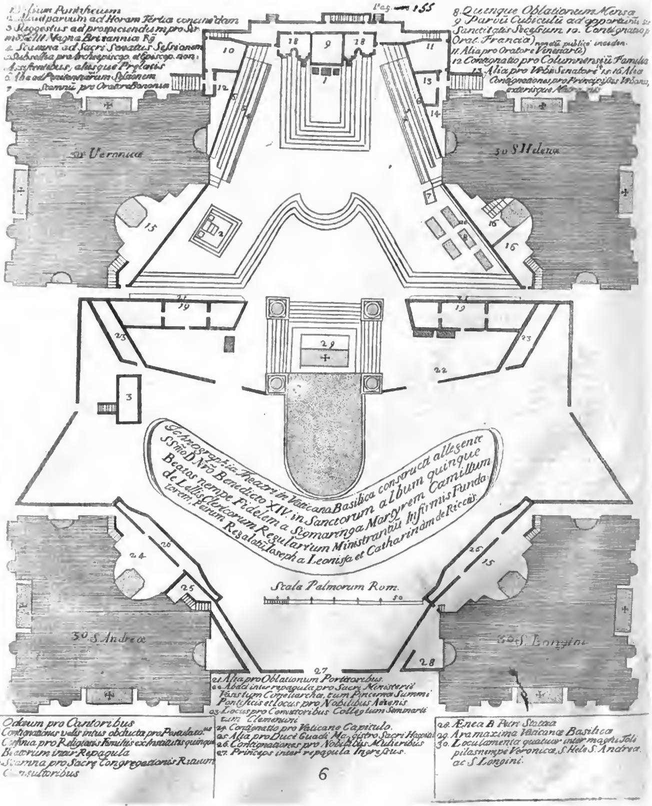
BEATISSIME PATER. Quod in Canticis eſt: *Ego dilecto meo & ad me converſio ejus*; vere de ſe dicere B. Catharina de Ricciis potuit. Cæleſtem enim Sponſum per omnes virtutum gradus ſequuta ipſa eſt, & unice dilexit: Ille ſpinoſo diademate ſacriſque Stigmatibus cum ea communicatis Paſſionis etiam ſuæ cruciatibus per duodecim annos ſingulis hebdomadis in eam transfuſis tam conformem imagini effecit ſuæ, ut ſua etiam ipſius externa oris ſpecie a Catharinæ vultu aliquando repræſentata in eadem vivere videretur. Tam egregiam virtutum Magiſtram, quam cæleſtibus tot donis in viventem, tot poſt mortem miraculis Eccleſiæ ſuæ Deus commendavit, ut inter ſanctas Virgines referre velis, BEATISSIME PATER, oro Te & obteſtor.

ANTONIUS Franci Epiſcopus Craſſeti.

AB ipſo pene vitæ ſuæ exordio Catharina de Ricciis lampadem ſuam aptavit, ſumptoque oleo ardentiſſimæ charitatis Virgo ſapiens & prudens inextinguibilem fecit. Hinc eſt, quod veniente Domino cum eo ad nuptias introivit, & intendens proſpereque procedens ſpecie ſua, & pulchritudine ſua digna habita eſt, quam inhabitare Dominus faceret in tabernaculo ſuo; quam data dextera cæleſti annulo ſibi deſponſaret; quam ſingulari ſanctitatis diademate coronaret. Decet igitur, BEATISSIME PATER, ut quam Dominus elegit & præelegit, quam ſe dignam invenit, quam tot chariſmatibus locupletavit, a Vicario ejuſdem Domini honore & gloria qua poteſt maxima, hæc etiam in terris coronetur.

Diebus Jejuniorum elapſis, cum ſolemnes eſſent preces ſæpius iterandæ; prima autem pro iis ſtatio apud Lateranum, ubi publicæ venerationi proponendum erat Auguſtiſſimum Sacramentum, indicta, ut ſupra memoratum eſt, in Dominicam diem 19. Junii jam immineret, ſignificavit Pontifex ſe prædictam Baſilicam, ut & Rem divinam ibi faceret & Deum precaretur impenſius, eo die petiturum frequentiori non tantum ſuorum Familiarium, ſed Præſulum etiam & Procerum comitatu: Quare per hanc privatam ſchedulam admoniti fuere Eminentiſſimi Domini Cardinales, ut ſi & ipſi accedere illuc voluiſſent præſertim acquirendæ Indulgentiæ gratia, rubri coloris veſtibus uterentur.

EMI-

Pag. 155
Ichnographia Theatri in Vaticana Basilica constructi allegente SSmo D. Nro Benedicto XIV. in Sanctorum album quinque Beatos nempe Fidelem a Sigmaringa Martyrem Camillum de Lellis Clericorum Regularium Ministrantiū Infirmis Fundatorem, Petrum Regalati Ioseph a Leonissa et Catharinam de Ricciis.
3 Reggestus ad prospiciendis pro Ser
Magna Britannia Rg
4 Scamna ad Sacri Senatus Sessionem
6 the ad Penitentiarum Sessionem
Stamnū pro Oratore Bononia
8. Quinque Oblationum Mensa
9 Parvū Cubiculū ad apparatum
Sanctitatis Secessum 10. Contignatio p
Oral. Francia)
11. Alia pro Oratore Venetiarū)
12 Contignatio pro Columnensiū Familia
13 Alia pro Urbis Senatore 14. 15. 16 Alia
Contignationes pro Principibus Urbanis,
Scala Palmorum Rom.
50
S. Veronica
30 S. Helena
30 S. Andrea
S. Longini
17 Odeum pro Cantoribus
18 Contignationes velis intus obducta pro Postulatoribus
19 Cassina pro Religiosis Familiis ex Institutis quinque
Beatorum inter Repagula
20 Scamna pro Sacre Congregationis Rituum
Consultoribus
21 Alia pro Oblationum Portitoribus.
22 Abaci inter repagula pro Sacri Ministerii
Vasis tum Cimeliarcha, tum Pincerna Summi
Pontificis et Locus pro Nobilibus Advenis
23 Locus pro Convictoribus Collegium Seminarii
tum Clementini
24 Contignatio pro Vaticano Capitulo.
25 Alia pro Duce Guadi Magistro Sacri Hospital
26 Contignationes pro Nobilibus Mulieribus
27 Princeps inter repagula Ingressus.
28 Ænea B. Petri Statua
29. Ara maxima Vaticanæ Basilicæ
30. Loculamenta quatuor inter magni Toli
pilas nempe Veronica, S. Hele S. Andrea
ac S. Longini.
6

EMINENTISSIMO E REVERENDISSIMO SIGNORE.

Domenica proſſima 19. del cadente Meſe di Giugno la Santità di Noſtro Signore all'ore dodeci e mezza *partirà dal Palazzo Quirinale per portarſi alla Baſilica di San Giovanni in Laterano, ove dopo venerato il SANTISSIMO SACRAMENTO eſpoſto, celebrerà Meſſa per implorare la divina Aſſiſtenza nella grave deliberatione della proſſima Canonizazione de' Beati* FEDELE *da* SIGMARINGA, CAMILLO *de* LELLIS, PIETRO REGALATO, GIUSEPPE *da* LEONESSA, *e* CATARINA RICCI*: Li Signori Cardinali che vorranno intervenirvi, anche ad oggetto di conſeguire l' Indulgenza a tal' effetto dalla Santità Sua conceſſa, ſi troveranno veſtiti di Rocchetto, Mantelletto, e Mozzetta di colore roſſo.*

Porro viginti ferme Eminentiſſimi Patres voluptati Pontificiæ obſecundantes ſtata hora ad Lateranenſem Baſilicam venere, quam Romani Populi multitudine, ut peccatorum ſuorum Indulgentiam a Deo peterent, pene completam invenerunt: Tanta virtus eſt boni operis & exempli. Haud ita multo poſt advenientem Sanctitatem Suam ſolemni pompa obviam facti Cardinales cum ſalutaſſent, deſcendentem de ſella exceperunt; & quia ratione comitatus Sacri Collegii collegialiter Pontifex accedere dicebatur, ideo antequam Baſilicam ingrederetur, ex Subdiaconis Apoſtolicis Romanæ Rotæ Auditoribus junior Rocchetto & Mantelletto indutus R. P. D. Alphonſus Clemens de Aroztequi Hiſpanus medius inter duos Magiſtros *de Virga Rubra* nuncupatos Crucem geſtavit intra dictæ Baſilicæ ambitum, ab ipſo ſtatim acceſſu Pontificis uſque ad receſſum. Ac Papam quidem Clavigeris Pontificiis hinc & inde incedentibus progredientem, ut Sanctiſſimum Sacramentum adoraret, Cardinales comitati fuerunt: Hoſtiam vero immolanti in Ara Principe adſuerunt ante parata ſcabella flexis genibus; Sacro demum & precibus peractis eum iterum ad ſellam deduxere.

Poſtridie altera ſchedula hujus exempli nunciatum eſt iiſdem DD. Cardinalibus, Sanctiſſimum Patrem proxima quarta feria iturum ad Baſilicam Vaticanam, ut quemadmodum fecerat in Laterano, ibi etiam Euchariſticum Sacramentum publice expoſitum veneraretur, & Sacrificium conficeret.

EMINENTISSIMO E REVERENDISSIMO SIGNORE.

Volendo la Santità di Noſtro Signore BENEDETTO *Papa XIV. con reiterate preghiere ricorrere all' Altiſſimo, perchè ſi degni aſſiſterlo coll' abbondanza de' ſuoi lumi nell' importantiſſimo affare della futura Canonizazione, ſi porterà Mercoledì proſſimo 22. del cadente meſe di Giugno, partendo dal ſuo Palazzo del Quirinale* all'ore dodeci e mezza *alla Baſilica Vaticana per ivi adorare il Santiſſimo SAGRAMENTO a tale effetto alla publica venerazione eſpoſto; e ſuſſeguentemente celebrare ancora la Meſſa: Si rende pertanto conſapevole Voſtra Eminenza, a fine volendoſi ritrovare preſente alle ſopraddette ſagre funzioni, ſi veſta in detta mattina dell' abito Cardinalizio roſſo con il Rocchetto.*

Concurſus idem Populi, idem Cardinalium numerus: Similes quoque ritus, ſimiles Cæremoniæ cum deſcenſus comitatuſque, tum aſſiſtentiæ & deductionis a Cardinalibus erga Pontificem exhibitæ. Quare inutile foret in iiſdem deſcribendis diutius immorari.

Eccleſiam vero Sanctæ Mariæ ſupra Minervam, quam in Liberianæ locum ſuffecerat, ſtatuit Pontifex adire poſt meridiem ſequentis feriæ ſextæ, qui dies erat Natalis Præcurſoris Domini; ne ſi mane id faceret, Eminentiſſimi Patres avocarentur a Lateranenſi Baſilica, in qua Sacrificio Miſſæ in honorem S. Joannis Baptiſtæ ſolemni ritu decantatæ ſolent adeſſe. Quod autem ex eo Feſto die non minor futurus conjici poterat ad Eccleſiam Sanctæ Mariæ Populi concurſus, quam ad Baſilicas antea fuiſſet; congruum videbatur, ut non ſine Cardinalibus Pontifex ad eam accederet: Quamobrem & hac vice, ut per ſchedulam iiſdem admonerentur, tempeſtive curatum eſt.

EMINENTISSIMO E REVERENDISSIMO SIGNORE.

La Santità di Noſtro Signore BENEDETTO *Papa XIV. perchè inceſſanti ſiano le ſue ſuppliche all' Altiſſimo, approſſimandoſi il giorno deſtinato a determinarſi per la Canonizazione de' Beati* FEDELE *da* SIGMARINGA, CAMILLO *de* LELLIS, PIETRO REGALATO, GIUSEPPE *da* LEONESSA, *e* CATARINA RICCI, *vuole anche Venerdì il giorno 24. del meſe di Giugno, partendo alle 22. ore in circa dal Quirinale, portarſi alla Chieſa di S. Maria ſopra Minerva per ivi venerare l' Auguſtiſſimo SAGRAMENTO eſpoſto, come ha parimente eſeguito in queſti paſſati giorni nelle due Baſiliche per il menzionato effetto. Del tutto ſe ne dà notitia a V. E., acciò volendo intervenire, poſſa trovarſi in detta Chieſa in abito Cardinalizio roſſo, e Rocchetto, conforme nelle altre due conſimili occaſioni ſi è praticato.*

Qua igitur die & hora conſtituerat, adivit prædictum Templum Sanctiſſimus Pater; & licet tres ſupra viginti eo conveniſſent Cardinales, vix uni aut alteri eorum etiam Militum Helveticorum præſidio licuit Sanctitatem ſuam propius comitari. Tanta enim hominum multitudo confluxerat, ut eam Templum ipſum, quamvis amplum ſit, capere non poſſet. Qua re cognita illacrymavit præ gaudio ſupremus Gregis Chriſti Cuſtos creditarum ſibi ovium religione commotus, quæ tanti Paſtoris exemplo ita ſibi propitiare Deum precibus ſtudebant eo tempore, ut ei quem (*a*) conſtitutum ſuper ſe ſpeculatorem a Deo noverat (*b*), ſpiritum ſapientiæ & intellectus, ſpiritum conſilii & ſcientiæ peterent dari, qui eidem adeſſet, cum jam novellos (*c*) Agnos aurea Corona ſigno Sanctitatis expreſſa redimitos quamprimum oſtendere toti parabat Eccleſiæ.

Ac Pontifex quidem poſt fuſas preces redux in Quirinale Palatium eadem in cauſa ſacros Eccleſiæ theſauros iis iterum aperuit, qui Canonizationis Actioni vel Supplicationi interfuiſſent, aut ſi qui eſſent, qui impedirentur quominus id facerent, certas quaſdam hi preces recitaſſent; dummodo prius, aut ſaltem inter Octiduum futurum confeſſionis Sacramento expiati Euchariſticæ menſæ omnes accumberent; quod Pontificis Edictum, ut in locis Urbis frequentioribus proponeretur impreſſum, curavit Eminentiſſimus Cardinalis Guadagni Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Vicarius, aliis præterea mandatis ad omnes urbis Eccleſias tranſmiſſis juxta inſtructionem, quam Sanctitatis Suæ imperio ab Apoſtolico Cæremoniario acceperat.

Eminentiſſimus & Reverendiſſimus D. Cardinalis Vicarius mandet affigi per Urbem ſcedulam publicationis Indulgentiæ plenariæ, quam Sanctiſſimus elargitur omnibus intereſſentibus ſolemni Canonizationi beatorum Fidelis a Sigmaringa, Camilli de Lellis, Petri Regalati, Joſephi a Leoniſſa, & Catharinæ de Ricciis, Deo inſpirante peragendæ die Natali SS. Apoſtolorum Petri & Pauli feria quarta 29. Junii.

Mandet inſuper Mandatariis, ut utrumque Clerum Secularem & Regularem, nec excepti Capitulis trium Baſilicarum Urbis, & duarum Collegiatarum Inſignium, necnon Monachis quantumvis exemptis, admoneant, etiam dimiſſa copia typis imprimenda, ut ſummo mane ſcilicet hora nona dictæ diei feriæ quartæ 29. Junii cum eorum Crucibus, ſicuti ſolent in feſto Corporis Chriſti, ad Vaticanum contendant, & in Atrium magnum Palatii Pontificii ſimul conveniant, inde

(a) *Ezechiel. cap.* 33. *v.* 2. (b) *Iſai. cap.* 11. *v.* 2. (c) *Eccli. cap.* 45. *v.* 14.

inde ſupplicabundi conſueto ordine diſceſſuri, & a Porta majori Palatii ad Obeliſcum; indeque ad Portam Baſilicæ hinc inde diſpoſiti Pueri Hoſpitii Apoſtolici S. Michaelis & Orphani, necnon Clerus Regularis & Secularis, excluſive ad Capitula dictarum Collegiatarum inſignium ſtationes agentes Sanctiſſimi adventum expectent. Capitulum S. Petri in ſuo ordine procedat, & ſub Porticu hinc inde diſpoſitum Sanctiſſimo pariter adventuro aſſiſtentiam conſuetam præſtet. Capitula vero Collegiatarum Inſignium, necnon Baſilicarum Liberianæ & Lateranenſi, Baſilicam ipſam Vaticanam ingrediantur, ibique diſpoſita per alas adventum Sanctiſſimi ſimiliter expectent.

Mandet etiam intimari, Domi quoque dimiſſa copia ut ſupra imprimenda, omnibus & ſingulis Rectoribus, Sacriſtis, Cappellanis, ſeu quovis alio nomine nuncupatis Eccleſiarum & Oratoriorum omnium Cuſtodibus, necnon Monialibus Urbis, ut die prædicta 29. Junii, cum primum audierint bombardarum ſtrepitum ex Arce S. Angeli, ſeu pulſum Campanæ Capitolinæ inter duodecimam, & decimam tertiam horam circiter pulſent, ſeu pulſari faciant Campanas omnes hilariter per integram ſaltem horam.

Fr. Gio. ANTONIO del Titolo de' SS. Silveſtro e Martino a' Monti della S. R. C. Prete Card. Guadagni della Santità di Noſtro Signore Vicario Generale &c.

LA Santità di Noſtro Signore Papa BENEDETTO XIV. concede Indulgenza Plenaria, e remiſſione de' Peccati a tutti i Fedeli Criſtiani dell' uno, e l' altro ſeſſo, che confeſſati, e comunicati, ovvero con fermo propoſito di comunicarſi dentro la ventura ſettimana interverranno alla Proceſſione, o alla ſolenne Canonizazione delli beati FEDELE da SIGMARINGA Martire dell'Ordine de' Cappuccini, CAMILLO de LELLIS Fondatore de' Cherici Regolari Miniſtri degl' Infermi, PIETRO REGALATO dell' Ordine de' Minori Oſſervanti, GIUSEPPE da LEONESSA parimente del ſuddetto Ordine de' Cappuccini, e di CATARINA RICCI dell'Ordine Domenicano; che coll' ajuto Divino ſi farà dalla Santità Sua Mercoledì proſſimo 29. del corrente meſe di Giugno Feſta de' glorioſi SS. Appoſtoli PIETRO, e PAOLO principali Protettori di Roma, nella Baſilica Vaticana, & a quelli che ritenuti in Caſa o in Carcere, & alle Monache, ed altri eſiſtenti in Clauſura, & ad ogni altro in qualunque modo legittimamente impedito; che allo ſparo di Caſtello, e al ſuono delle Campane in detta mattina genufleſſi, o altrimenti come potranno, diranno tre Pater Noſter, e tre Ave Maria, e renderanno grazie a Dio della ſolenne Canonizazione de' ſuddetti Beati, per la gloria che in eſſa ſi aggiunge alla Religione Cattolica.

Premendo però ſommamente alla Santità Sua, che tutti quei Fedeli parimente dell' uno, e dell' altro ſeſſo, di qualſiſia grado o condizione ſiano, che vorranno intervenire alla ſuddetta Proceſſione, o Canonizazione, vi aſſiſtino con quella maggior modeſtia, e divoto raccoglimento, con cui tanto interiormente, quanto eſteriormente merita di eſſere accompagnata una sì ſagra azione: D'ordine eſpreſſo della Santità Sua ſe ne dà loro queſto ſpeciale ricordo, col quale ſtrettamente s'incarica a ciaſcheduno di eſſi di praticare in tale occaſione tutta quella pietà e divozione, che conviene alla ſantità della funzione che ſi fa, onde non ſolo abbia ad eſſere rimoſſa ogni occaſione di ſcandalo, che ſi darebbe da chi faceſſe diverſamente, ma per lo contrario abbia a darſi motivo a chiunque vedrà l' iſteſſa funzione, di ritrarne edificazione o profitto. Avverta perciò ogn'uno di conformarſi colla dovuta obedienza alla giuſtiſſima mente di Noſtro Signore per non incontrare l' indignazione della Santità Sua, e molto più per non incorrere quella di Dio, che con ſeveri caſtighi ſuol punire le irreverenze, che ſi commettono nelle azioni ordinate all' accreſcimento del ſuo culto, e alla maggior propagazione della ſua gloria, quale appunto è la ſolenne Canonizazione de' Santi. Dato in Roma li 24. Giugno 1746.

Fr. G. A. Card. Vicario.

Gaſparo Arciprete Ori Segretario.

Fr. Gio. ANTONIO del Titolo de' SS. Silveſtro e Martino a' Monti della S. R.C. Prete Card. Guadagni della Santità di Noſtro Signore Vicario Generale &c.

LA Santità di Noſtro Signore comanda a tutti li Canonici delle Patriarcali, e Collegiate anche inſigni, Curati Secolari e Regolari, Monaci, Frati, & altri tutti del Clero Secolare, e Regolare di Roma ſoliti ad intervenire alla Proceſſione del Corpus Domini, che Mercoledì 29. del preſente Meſe di Giugno, feſta delli glorioſi Apoſtoli e principali Protettori di Roma SS. Pietro, e Paolo debbano ritrovarſi ad ore nove nel Cortile ſuperiore del Palazzo Apoſtolico Vaticano per intervenire alla generale e ſolenne Proceſſione della Canonizazione da farſi con l' ajuto Divino nella Baſilica di S. Pietro, delli beati FEDELE da SIGMARINGA Martire dell'Ordine de' Cappuccini, CAMILLO de LELLIS Fondatore de' Cherici Regolari Miniſtri degl' Infermi, PIETRO REGALATO dell' Ordine de' Minori Oſſervanti, GIUSEPPE da LEONESSA parimente del ſuddetto Ordine de' Cappuccini, e CATARINA RICCI dell'Ordine Domenicano, ſotto pena a noſtro arbitrio. Dato in Roma li 24. Giugno 1746.

La Proceſſione comincierà dalla Porta maggiore del Palazzo, e d' indi alla Baſilica di S. Pietro, nella quale ciaſcun Corpo che la compone, reſterà diſpoſto ſecondo gli verrà ingiunto, e aſpetteranno l' arrivo di Sua Santità.

Si ricorda d' ordine eſpreſſo e ſpeciale della Santità Sua a tutti quelli, che interverranno alla ſuddetta Proceſſione di praticare in tale occaſione tutta quella modeſtia, pietà, e divozione, con cui tanto interiormente, quanto eſteriormente merita di eſſere accompagnata un'azione sì ſanta.

Fr. G. A. Card. Vicario.

Gaſparo Arciprete Ori Segretario.

Fr. Gio. ANTONIO del Titolo de' SS. Silveſtro e Martino a' Monti della S.R.C. Prete Card. Guadagni della Santità di Noſtro Signore Vicario Generale &c.

D'Ordine eſpreſſo di Noſtro Signore ſi comanda a tutti i Superiori tanto Secolari, quanto Regolari, Rettori, Segreſtani, Cappellani, Cuſtodi, & a qualunque altro Miniſtro di tutte le Patriarcali, Baſiliche, Collegiate, Chieſe, Oratorj, e Monaſterj di Roma, che Mercoledì proſſimo 29. del corrente Meſe di Giugno Feſta de' glorioſi SS. Apoſtoli Pietro e Paolo principali Protettori di Roma, nel qual giorno ſi farà dalla Santità Sua, mediante l'ajuto Divino la ſolenne Canonizazione delli beati FEDELE da SIGMARINGA Martire dell'Ordine de' Cappuccini, CAMILLO de LELLIS Fondatore de' Cherici Regolari Miniſtri degl' Infermi, PIETRO REGALATO dell' Ordine de' Minori Oſſervanti, GIUSEPPE da LEONESSA parimente del ſuddetto Ordine de' Cappuccini, e CATARINA RICCI dell' Ordine Domenicano, ſubito che udiranno le Bombarde di Caſtel Sant' Angelo, o ſonare la Campana di Campidoglio nella mattina ſuddetta faccino ſonare tutte e ſingole Campane delle loro Patriarcali, Baſiliche, Collegiate, ed altre Chieſe, anche di Monache, ed Oratorj per lo ſpazio di un'ora ſotto pena a noſtro arbitrio. Dato in Roma li 24. Giugno 1746.

Fr. G. A. Card. Vicario.

Gaſparo Arciprete Ori Segretario.

Interea ut omnia, quæ ad tantam celebritatem ſpectabant, rite fierent atque ordine, non deſtitit idem Cæremoniarum Præfectus præmonere de ſcripto utroſque Duces Cuſtodiarum Pontificiarum equeſtrium, tam levis armaturæ, quam Cataphractorum, eoſque docere, quo indumento Milites ornati, quo modo in acie diſpoſiti, quave hora inſidentes equis conſiſterent in Platea Sancti Petri ipſo Sanctorum Apoſtolorum feſto die, quo peragenda erant Canonizationis ſolemnia.

Præſulem quoque Generalem armorum monuit, ut Peditum copiis ita cuſtodiri mandaret præſcriptum iter

iter Supplicationis ex utroque viarum latere, ut necui liceret ex confluenti Populo, aut eas tranſgredi, aut in iiſdem ſubſiſtere; ita enim conſultum iri ſignificavit, ne progredientium Eccleſiaſticorum & Miniſtrorum turmæ aut tramite nimis anguſto, aut turbatis ordinibus cogerentur incedere. Curaret propterea, ut Pedites contis armati in duplices oblongos ordines inſtruerentur hinc & inde ab Principe Baſilicæ Janua uſque ad prima Theatri Canonizationis repagula; quo liber expeditiorque pateret tranſitus ad ipſum Theatrum tum Sanctiſſimi Patris, tum ceterorum Ordinum, qui ipſum comitabantur. Helvetiæ Cuſtodiæ Ducem & Arcis ſancti Angeli Pro-Præfectum edocuit, ut per Libratores ſuos alter in Area Vaticana, ſtatim ac Excellentiſſimi D. Ducis de Comitibus Magiſtri S. Hoſpitii concinuiſſent tubæ, quæ prope Æneum B. Petri ſimulacrum conſiſtent, & cum alteris Romani Populi ſimul tympana concrepuiſſent; alter in ipſa Adriani Mole, primo bombardarum ſtrepitu audito, minora omnia & majora tormenta bellica in publicæ lætitiæ ſignificationem exploderent; Ut Helvetii Milites ferreo thorace & galea induti partim relinquerentur ad cuſtodiendum de more Pontificem Maximum deſcendentem in Baſilicam, partim ruerentur Cancellos, ex quibus aditus eſt in Theatri caveam, & ducunt ad pegmata ſuperiora; qui tamen Cancelli Nobilibus tantum Advenis, Dynaſtis, ac præfiuito Religioſorum numero ex Beatorum Canonizandorum Familiis recluderentur ſolo præfati Excellentiſſimi D. Ducis de Comitibus imperio, a cujus proinde nutibus ipſi Milites omnino pendere debebant; de quo ſeorſim idem Excellentiſſimus Dux eſt etiam admonitus: Actum etiam eſt cum D. Fiſcali Fori Capitolini; ut Tympaniſtæ & Tubicines Senatus Populique Romani omnes prædicto feſto die ſanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli primo diluculo contenderent cum ſuis tympanis ac tubis ad Vaticanam Baſilicam; ibique prope majus Templi oſtium expectantes ſtatim ac cœpiſſet cani hymnus: *De Deum laudamus*; & Excellentiſſimi Ducis de Comitibus tubæ ſignum dediſſent, confeſtim & ipſi clangerent tubis, ac tympana pulſarent ſaltem per horæ quadrantem; præterea ad primum bombardarum ſtrepitum Æs campanum Turris Capitolinæ, per horam integram aſſiduo pulſu quateretur, ut completæ quinque Beatorum Canonizationis ſignum omnibus innoteſceret.

His itaque per ſchedulas peractis, idem Cæremoniarum Præfectus adivit Eminentiſſimum D. Fr. Joachim Tit. SS. Quatuor Coronatorum S. R. E. Presbyterum Cardinalem Portocarrero, S. Joannis Jeroſolymitani Hoſpitalariorum Equitum Baijulivum, prius Antiochenum Patriarcham a ſanctæ memoriæ Clemente XII. renuntiatum, poſtea a Sanctiſſimo Domino Noſtro inter Cardinales adlectum, ut eum certiorem faceret a Sanctitate Sua Procuratorem futuræ Canonizationis deſignatum fuiſſe: Quod quidem munus ut plurimum conſuevere Romani Pontifices Nepotibus ſuis deferre, ut a fel. record. Clemente XI. hac noſtra ætate factum eſt, qui anno milleſimo ſeptingenteſimo duodecimo adjecturus Sanctorum Catalogo beatos Pium V., Andream Avellino, Felicem a Cantalicio, & Catharinam de Bononia, hujuſmodi Provinciam demandavit Cardinali Annibali Albano tunc Diacono, nunc Epiſcopo Portuenſi Nepoti ſuo præſtantiſſimo. Cum annuiſſet libenti animo Eminentiſſimus Portocarrero, ſummamque erga ſe Pontificis benignitatem commendaſſet, de iis quæ ab eo fieri oporteret, a Cæremoniario admonitus eſt.

Tantæ fama celebritatis, quæ jam imminebat, latius percrebreſcente, augebatur in dies magis Nobilium Advenarum & Populorum finitimis ex oppidis concurſus: Quo proximior vero dies is erat; eo acrius ſatagebant Poſtulatores efficere, ut ad conſtitutum tempus parata eſſent omnia & bene proviſa; quæ ut coram inſpiceret Eminentiſſimus & Reverendiſſimus D. Cardinalis Hieronymus Columna Pontificiæ Domui Pro-Præfectus triduo ante privigilium diei feſti ad Vaticanam Baſilicam perrexit, quo cum juſſu præfati Eminentiſſimi Cardinalis præmoniti conveniſſent Excellentiſſimus Dux Stephanus de Comitibus Magiſter Sacri Hoſpitii, R. P. D. Melchior Maggius Pro-Commiſſarius Armorum, R. P. D. Boccapaduli nuper a Sanctiſſimo D. N. Rocchetti uſu, & loco in ſua Pontificia Cappella poſt Protonotarios decoratus, D. Marchio Joannes Chiſius Montorius Patritius Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Florerius Major, D. Ludovicus Manfroni Dux Militum Generalis, una cum D. Laurentio de Molaria Militum Tribuno, D. Ludovico Phiffer Duce Cuſtodiæ Militum Helvetiorum, duobus præterea ex Apoſtolicarum Cæremoniarum Magiſtris, & Ludovico Vanvitelli totius ornatus Opifice, & R. Fabricæ ſancti Petri Architecto, poſtulavit a ſingulis idem Pontificii Palatii Pro-Præfectus, & ſummo ſtudio contendit, ut ſpectarent diligenter omnia, & ſolerter animadverterent, ſi quid eſſet, quod aut oporteret perfici, aut pro loco & tempore minus opportunum videretur. Cum omnia probaſſent; ventum deinde eſt ad ſpatii totius, & locorum partitionem. Oratoribus Regiis, Gallo & Veneto, (quia adhuc in publica pompa Sanctiſſimum Dominum Noſtrum non inviſerant) Senatori Urbis, Magnatibus, atque Matronis ſupernæ Pegmatum contignationes attributæ: Locus iis qui Oblationes portarent, datus: Odæum Cantoribus deſtinatum: Abacorum ac Menſarum ſitus deſignatus: Hinc Nobilium, inter quos, ita mandante Pontifice, ſeorſim ab aliis interfuere utriuſque Collegii, Romani nempe & Clementini, Convictores, & Religioſorum admittendorum diſcreta confinia: Hinc ſedilium partitiones; Cuſtodiarum & Excubiarum ſtatuta diſcrimina; munera diſtributa; Sereniſſimo autem Jacobo III., ob poſthabitum religionis cauſa avitum Britannicum Regnum invictiſſimæ pietatis, & conſtantiſſimæ virtutis exemplo, eminens & multo amplior eo, qui alias erigi eidem conſuevit, ſuggeſtus remoto ab aliis loco comparatus; ubi Majeſtas ſua, una cum Sereniſſimo Duce Eboracenſi Regio filio ſuo præſens, maxime hujus celebritatis dignitatem & ornamentum auxit.

Hæc ita diſpoſita, quæ Sanctitas Sua pridie ejus diei, quo peragenda Canonizatio erat, cum Vaticanum adiſſet, inſpectare coram voluit; hæc inquam ut facilius intelligantur, hoc loco apponitur Ichnographia numeris ſuis diſtincta.

Ut Eminentiſſimi Patres non ignorarent, quæ ſcitu ipſis neceſſaria erant hoc tempore; ad proprias uniuſcujuſque ædes juſſu Pontificis miſſa a Cæremoniarum Præfecto per Curſores Inſtructio eſt typis impreſſa; cui & altera adjecta erat vernacula lingua & hoc exemplo, pro iis duntaxat Cardinalibus, qui Sacrorum Rituum Congregationi adſcripti Oblationes inter Miſſarum ſolemnia erant Sanctitati Suæ porrecturi.

INTIMATIO

Per Curſores facienda, Domi quoque dimiſſa copia.

DIe 29. *Junii feria quarta, Feſto SS. Apoſtolorum* PETRI, *&* PAULI *hujus Almæ Urbis Patronorum Principalium*, hora undecima cum dimidio *Sanctiſſimus Dominus Noſter* BENEDICTUS PP. XIV. *in Aulam Apoſtolici Sacrarii deſcendet, & inde ſacris indutus ad Sacellum Sixtinum perget.*

Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi DD. Cardinales per Viam Burgi Pii Palatium Vaticanum petent, & per Scalam Atrii, vulgo di Belvedere, *ſuperius aſcendent.*

Cappas rubeas conſueto in loco accipient, quibus in Aula Regia dimiſſis, Veſtes ſacras de more induent: nempe Cardinales Epiſcopi Pluvialia, Presbyteri Planetas, & Diaconi Dalmaticas rubri coloris; ſicque amicti in ſupradicta Capella Sixtina adventum Sanctitatis Suæ præſtolabuntur.

Summus Pontifex, poſtquam Hymnum Ave Maris Stella *ante Aram prædictæ Cappellæ intonaverit, ſedemque Geſtatoriam conſcenderit, ac tres Cereos e manibus Eminentiſſimi Domini Cardinalis Portocarrero Canonizationis Procuratoris acceperit, ſupplicabundo ritu, præeuntibus Eminentiſſimis Patribus dextera manu accenſum Cereum geſtantibus, ex eodem Sacello in Baſilicam Vaticanam deferetur.*

Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi DD. Cardinales, omni alio comitatu penitus excluſo, Cubiculi Præfecto, & Caudatario tantum utentur.

In Baſilica ante Auguſtiſſimum SACRAMENTUM *publicæ venerationi expoſitum, & ante Principem Arcam preces effundent. Mox ubi Sanctiſſimus Pater in Solio ſe compoſuerit, ei Obedientiam una cum aliis ex more præſtabunt; ſacræque actioni ſollemnis Canonizationis Beatorum* FIDELIS *a* SIGMARINGA, CAMILLI *de* LELLIS, PETRI REGALATI, JOSEPHI *a* LEONISSA, *&* CATHARINÆ *de* RICCIIS, *Deo inſpirante, per Sanctitatem Suam perſolvendæ, ac Miſſæ per eamdem ſubinde celebrandæ ſimul intererunt.*

Expleta Papali Miſſa, indumenta ſacra omnes deponent, Cappas reſument, & poſtquam Pontifex in Tentorio ad hoc præparato Pontificales Veſtes dimiſerit, & a Baſilica diſceſſeris, ipſi ad propria pariter remigrabunt.

Quindecim Eminentiſſimi DD. Cardinales Congregationi Sacrorum Rituum præpoſiti, antiquiores in unoquoque ordine, ſi fas eris, tripartito aſſumendi Oblatione a duobus Nobilibus eorum reſpective Familiaribus talari Veſte indutis delatas reverenter de more Sanctitati Suæ præſentabunt.

Prima hac nocte, & pariter ſequentis diei ſigna lætitiæ fieri mandabunt cum luminaribus, & feſtis ignibus.

Ideo intimentur omnes, & ſinguli Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi DD. Cardinales, Reverendiſſimi Patriarchæ, Archiepiſcopi, & Epiſcopi in Urbe præſentes tam Aſſiſtentes, quam non Aſſiſtentes, Abbates Generales locum in Pontificia Capella habentes, ac Pœnitentiarii Baſilicæ Vaticanæ.

Intimentur etiam Gubernator Urbis Vice-Camerarius, Principes Solii, Protonotarii Apoſtolici, Generales Ordinum Mendicantium, Conſervatores Urbis, Oratores Civitatum Subditarum, Auditores Rotæ, Clerici Cameræ Apoſtolicæ, Votantes Signaturæ Juſtitiæ, Abbreviatores, utriuſque Signaturæ Referendarii, & Advocati Conſiſtoriales, ut omnes ſub eamdem horam in prædictum Sixti Sacellum expedite conveniant.

Epiſcopi Aſſiſtentes, & non Aſſiſtentes, ac Abbates Generales cum Pluvialibus rubeis, & Mitra ſimplici ex lino.

Pœnitentiarii cum Planetis rubeis, & biretis.

Protonotarii Apoſtolici cum Cappis.

Reliqui Prælati, nempe Auditores Rotæ, Clerici Cameræ, Votantes Signaturæ Juſtitiæ, Abbreviatores, & Referendarii cum Rocchettis, & Superpelliceis.

Advocati Conſiſtoriales cum Veſtibus violaceis, atque Caputiis.

De Mandato Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ,

Ignatius Reali Apoſt. Cærem. Præf.

EMINENTISSIMO, E REVERENDISSIMO SIGNORE.

MErcoledì 29. *del cadente meſe di Giugno feſta de' glorioſi Santi Appoſtoli Pietro, e Paolo ſi degnarà l' Eminenza Voſtra mandare due Gentiluomini con abito talare la mattina della Canonizazione de' Santi* FEDELE *da* SIGMARINGA, CAMILLO *de* LELLIS, PIETRO REGALATO, GIUSEPPE *da* LEONESSA *e* CATARINA RICCI, *per tempo nella Baſilica Vaticana; con traſmettere anche due giorni prima i nomi dei medeſimi al Sig. Duca di Guadagnoli Maeſtro del Sagro Oſpizio per poterli introdurre nel luogo deſtinato, perchè ſiano pronti ad aſſiſtere a Voſtra Eminenza nell' Oblazioni.*

Modo huic non abſimili mandatum etiam eſt Rituum Congregationis Conſultoribus, ut inſignibus, ac indumentis ipſorum muneribus, & Ordinibus congruentibus Supplicationem utriuſque Cleri tendentem in Beati Petri Baſilicam ex præſcripto Summi Pontificis, quocumque ſuorum ſociorum comitatu excluſo, proſequi non detrectarent.

REVERENDISSIMO PADRE

DOvendo *per ordine della Santità di Noſtro Signore V. P. Reverendiſſima intervenire con gl' altri Conſultori della Sacra Congregatione de' Riti alla ſolenne Canonizazione de' Beati* FEDELE *da* SIGMARINGA, CAMILLO *de* LELLIS, PIETRO REGALATI, GIUSEPPE *da* LEONESSA, *e* CATARINA RICCI; *ſi troverà la mattina dei 29. di Giugno Feſta de' SS. Appoſtoli Pietro, e Paolo, alle ore* dieci e mezza in punto, *fuori de' Cancelli della Cappella Siſtina del Palazzo Appoſtolico Vaticano, di dove ſarà avviſato per portarſi, eſcluſo il proprio Compagno, in Proceſſione, ſecondo il metodo dalla Santità Sua preſcritto, alla Baſilica Vaticana, nella quale fra gl' altri Ordini della Cappella Pontificia da uno de' Maeſtri di Cerimonie della Santità Sua le verrà aſſegnato il luogo per aſſiſtere alla detta Sagra Funzione.*

Porro diei Feſti Apoſtolorum Principum Pervigilium, in quo modo verſamur, opportunitatem præbet ejuſmodi; ut quemadmodum ea celebritas incrementum acceperit, prætereundum non videatur. Etſi enim perſuaſum haberet Summus Eccleſiaſticæ Diſciplinæ Moderator, (a) *omnium Sanctorum ſolemnitatum, totum Mundum participem eſſe, & unius Fidei pietatem exigere, ut quidquid pro ſalute univerſorum geſtum recolitur, communibus ubique gaudiis celebrandum ſit;* tamen quod Petri & Pauli Feſtivitas *præter illam reverentiam, quam toto terrarum orbe promeruit, ſpeciali ac propria Romanæ Urbis exultatione veneranda eſt; ut ubi præcipuorum Apoſtolorum glorificatus eſt exitus; ibi in die Martyrii eorum ſit lætitiæ Principatus,* perpetuis futuris temporibus valitura ſua Conſtitutione, quæ inferius dabitur, præter Feſtum diem, eorumdem Apoſtolorum cultum ad octiduum protraxit præcipiens, ut unoquoque die infra prædictam octavam in deſignata Eccleſia inſigni aliquo ipſorum Apoſtolorum monumento celebri Pontificalis Miſſa mane cantaretur adſtantibus per dies ſingulos ſingulis Romanæ Curiæ Prælatorum Ordinibus juxta gradum & dignitatem, ac præcipue juxta locum, quem obtinent in Pontificiis Cappellis, & habitu eodem, quo utuntur, cum collegialiter iiſdem interſunt. Quia vero exorta controverſia erat inter Prælatos Votantes Juſtitiæ & Gratiæ, uter nimirum ex his duobus Ordinibus alteri deberet præcedere, compoſuit litem Sanctiſſimus Pater datis Apoſtolicis literis, quas non injucundum erit hic inſerere: Vicaria enim qua pollet, Jeſu Chriſti poteſtate BENEDICTUS non deſtitit, dum nova Sanctorum acceſſione triumphanti Eccleſiæ decorem augere ſatageret, & Militanti conſulere, Hirarchicum Ordinem Prælatorum conſtituendo; Sanctionis tenor.

ORDINATIO, SEU STATUTUM,

Quo præſcribitur Ordo præcedentiæ per Votantes Signaturæ Juſtitiæ & Gratiæ tum in Sedendo, tum in Votum ferendo ſervandus.

BENEDICTUS PP. XIV.

Ad futuram rei memoriam.

MIlitanti Eccleſiæ, quæ eſt ſicut Caſtrorum acies ordinata, per ineffabilem Divinæ Bonitatis abundantiam, quamvis nullis noſtris meritis præſidentes, illud præcipue inter cetera per magna & ampla Apoſtolicæ procurationis noſtræ munera ſtudioſius curare debemus, ut eas providentiſſime tradamus, ſtatuamuſque regulas, quibus ab ipſis ejuſdem Eccleſiæ Prælatis in hac Romana Curia ad laborioſa & difficillima totius catholici Orbis expedienda ſive Gratiæ, ſive Juſtitiæ negotia Nobiſcum adlaborantibus rite ſancteque ſervantis, nulla potiſſimum

(a) *S. Leo Serm. 1. in Natali Apoſt.*

mum quoad præcedentiam inter eos confuſio & inordinatio inducatur, quemadmodum, iiſdem regulis nondum apprime conſtitutis, experientia conſtat, maximam inductam fuiſſe confuſionem inordinarionemque. Duo in hac ipſa Romana Curia noſtra ſunt Tribunalia antiquiſſima ſane, & aliis interdum, quam de præſenti, nominibus celeberrima, alterum quidem Signaturæ Juſtitiæ dictum, in quo duodecim tantum numerantur Prælati Votantes nuncupati, alterum vero Signaturæ Gratiæ appellatum, in quo totidem Prælati Votantes habentur. In horum ſane numero Nos pariter olim, dum in Minoribus eſſemus, fuiſſe gloriamur. Porro nunquam utrique Votantes tamquam in ſive Corporis, ſive Tribunalis ſpeciem conveniunt; ea propter nulla quidem hac in parte neceſſaria eſt Apoſtolicæ noſtræ providentiæ ratio; ſed hoc præſertim præcipimus & mandamus; ut quotieſcumque tam ipſi Signaturæ Juſtitiæ, quam Signaturæ Gratiæ Votantes pro ſuis reſpectu proprii Tribunalis ſeorſim obeundis adimplendiſque muneribus invicem convenire debent, idem inter ipſos tum in ſedendo, tum in votum, ſive ſuffragium ferendo præcedentiæ Ordo ſervetur, qui ad hanc uſque diem retentus ſervatuſque eſt. Quoniam ut plurimum accidere poteſt, ut ſive unus, ſive plures ex utroque Signaturæ Juſtitiæ & Gratiæ Tribunali Votantes quacumque ex cauſa ſive Prælatitio, ſive quocumque alio habitu induti quomodolibet & ubicumque inſimul reperiri poſſint; Hinc eſt, quod Nos motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine volumus & mandamus, ut in hujuſmodi conventu ille Votans, qui in ſuo Tribunali antiquior, & prior conſtitutus fuerit, hoc modo præcedat, videlicet: Ut Votans prior in Signaturæ Juſtitiæ Tribunali adlectus, quam Signaturæ Gratiæ Votans in ſuo admiſſus fuerit, huic ſecundo dicto Signaturæ Gratiæ Votanti præcedat ille Signaturæ Juſtitiæ Votans; ita pariter huic Signaturæ Juſtitiæ Votanti præcedere debeat ille Signaturæ Gratiæ Votans, qui antequam Signaturæ Juſtitiæ in ſuum Tribunal admitteretur, jam in proprium itidem Tribunal receptus fuerat: Quod ſi contigerit ambo alterius Signaturæ Votantes eodem die quemque Tribunali conſtitutos fuiſſe, tunc præcedentia illi detur, qui in Prælatura quacumque antiquior & prior reperitur. Traditam itaque ſtatutamque regulam in præmiſſis, dummodo nullus alius præcedentiæ titulus intercedat, omnino ſervandam cuſtodiendamque eſſe volumus & mandamus. Verum cum aliquis Votans alterius Tribunalis hujuſmodi ſive Epiſcopali charactere inſignitus, ſive Protonotarii Apoſtolici dignitate ornatus, ſive quocumque alio ejuſdem Romanæ Curiæ munere, vel officio decoratus reperiatur, præcipimus inſuper & mandamus; ut nulla habita Signaturæ Juſtitiæ, aut Gratiæ Votantis ratione, ſed ea duntaxat præcedentia illæſa remaneat, quæ Votanti reſpectu ſive characteris Epiſcopalis, ſive Dignitatis Protonotarii Apoſtolici, ſive cujuſvis alterius muneris præcedentiam hac in re requirentis competit & debetur. Denique ſtatuimus & decernimus hujuſmodi præcedentiam, cum quivis Votans in utroque Signaturæ Juſtitiæ & Gratiæ Tribunali adſcriptus fuerit, a primæva ipſius Votantis in altero utriuſque Signaturæ Tribunali receptione & admiſſione, & non aliter eſſe repetendam & definiendam. Decernentes ipſas præſentes Literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, plenisſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari & definiri debere, ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ceteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die vii. Junii MDCCXLVI. Pontificatus noſtri Anno Sexto.

D. Card. Paſſioneus.

Toto autem eo octiduo voluit Pontifex, ut Veſpere aliquæ Laicorum Confraternitates ab Eminentiſſimo Cardinali Urbis Vicario eligendæ ſupplici ritu adirent eam Eccleſiam; ubi preces habitæ mane fuerant; ultimo tandem ſolemnitatis die ad Lateranenſem Baſilicam, non ſolum compoſita ſupplicantium agmina procederent, ſed Eminentiſſimi Patres, qui vellent, iterum veſtibus, & quod peculiare eſt, etiam Cappis rubris, mane adeſſent Pontificali Miſſæ. Poſt meridiem Senator, Conſcripti, & Centuriati e Romano Populo homines, frequentiori quo poſſent, comitatu, Capita Apoſtolorum veneraturi eo progrederentur: quod jam quater religioſe ſervatum eſt.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

ADmirabilis Sapientiæ Dei ſublimitas, cujus provida diſpoſitione mundana Regna conſtituuntur, ut Eccleſiæ Fidelium, quæ divino comitata adjutorio peregrinatur in terris, vel amplificandæ, vel exercendæ, vel cuſtodiendæ, alternantibus miro ordine vicibus, inſerviant, voluntariam humani Generis cæcitatem, & proclivem in deteriora nequitiam ſecretiori conſilio, & altiori pietate commiſerans, cum adveniente temporum plenitudine, ſedentibus in tenebris, & ambulantibus in umbra mortis Evangelicæ Fidei lucem effundere decreviſſet, Romanum præparavit Imperium, ut promptiores ad omnes Populos prædicatio veritatis haberet acceſſus, quos unius Civitatis dominatio ſociaret. Imbuendi autem Evangelio mundi partibus, accepta per Spiritum Sanctum omnium locutione linguarum, duodecim Apoſtolis diſtributis, beatiſſimus Petrus Princeps Apoſtolici Ordinis ad Arcem Romani deſtinatur Imperii, ut ea capta, & in obſequium Fidei ſubjugata, facilius univerſus Orbis humilitati Crucis ſuperba colla ſubmitteret. Ad hanc poſtea Coapoſtolus ejus Paulus, aliis peragratis provinciis, adveniens, labore & meritis illi conſociatus eſt, ut Roma ſanctorum Apoſtolorum edocta Magiſterio, quæ ſuperſtitionis ſtudio profanos omnium gentium cultus atque errores receperat, veritatis amore ſanctæ atque immaculatæ unius Dei Religionis Sedes evaderet. Iſti enim ſunt Romanæ Urbis Patres verique Conditores, qui eam Regnis cæleſtibus adſcribendam melioribus auſpiciis & fortunatioribus initiis condiderunt; non illi, quorum manibus cognato ſanguine pollutis prima mœnium fundamenta locata ſunt, e quibus is, qui ei nomen dedit, fraterna cæde fœdatam facinoroſis hominibus, ſcelerum impunitate promiſſa, habitandam conceſſit. At vero iſti e tenebris Idololatriæ ad Fidei lumen evocatam, Evangelica veritate imbutam, chriſtianis ornatam virtutibus, & ad Cæli ſublimitatem erectam pretioſo ſanguine ſuo conſecrarunt, & ſacris Corporum ſuorum Sepulchris adverſus furentium hæreſum inſidias, & frementis infernalis hoſtis impetus, tanquam duobus firmiſſimis munivere propugnaculis. Beatus autem Apoſtolus Petrus, Sacerdotali Sede Romam translata, cum privilegium poteſtatis a Chriſto Domino acceptæ ad omnes ſuos transmittat hæredes, ſupremi culminis prærogativam quodammodo cum ea communicavit, adeo ut per beati Petri Cathedram Princeps ac Caput Orbis fieret, & in immenſum Religione Divina ejus creſceret dignitas, cujus latius quam dominatione terrena per totum Orbem protendebatur auctoritas. Quare etſi in Sanctorum ſolemnitatibus commune univerſorum Fidelium deceat eſſe gaudium, cum ob fidei unitatem in acceptis a Deo per Servos ſuos beneficiis indiſcreta ſit omnium utilitas; (*a*) tamen Natalis Apoſtolorum Petri & Pauli feſtivitas præter illam reverentiam, quam toto Terrarum Orbe promeruit, ſpeciali & propria Romanæ Urbis exultatione veneranda eſt, ut ubi præcipuorum Apoſtolorum glorificatus eſt exitus, ibi in die martyrii eorum ſit lætitiæ Principatus.

Vivit adhuc in mente hominum, & nulla unquam delebit oblivio, vetus memoria & recordatio, quam-

(a) *S. Leo Serm. in Nat. Ap. Petr. & Paul.*

quammerito, & quanto per totum Orbem, ſed præcipue in hac Alma Urbe noſtra fuerit a primis Eccleſiæ ſeculis celebri cultu, & ſplendida ſolemnitate Natalis dies beatorum Apoſtolorum celebratus. Siquidem ea die traditum eſt, Romanos Pontifices Prædeceſſores Noſtros primum in Baſilica beati Petri in Vaticano, deinde in altera Apoſtoli Pauli Via Oſtienſi Sacrum immortali Deo in honorem Principum Apoſtolorum feciſſe, & Romanum Populum frequentiſſimo cœtu, & celebri concurſu utramque Baſilicam ſacras Apoſtolorum Reliquias veneraturum inviſere ſolitum; imo ad eamdem ſolemnem diem ex diverſis Orbis partibus innumerabilem populi multitudinem linguis, moribus, & regionibus diſcretam, venerationis tamen erga beatos Apoſtolorum cineres, & triumphalem Natalis eorum memoriam concordi obſequio ſociatum confluere conſueviſſe; Epiſcopos etiam alioſque ſacros Antiſtites, ſublimes Regiaſque perſonas ad eamdem ſolemnitatem convenire ſolitos fuiſſe, ſuppliceſque ſe ſuaſque coronas ad pedes Piſcatoris, & ad Scenofactoris monumentum, adſtantibus Ducibus, & Præfectis militum, proſternere. Hæc igitur & alia hujuſmodi diligenti animi conſideratione nobiſcum reputantes vehementer ſoliciti ſumus, ne Nos, qui in tantis periculis & adverſitatibus conſtituti ſanctorum Apoſtolorum valido indigemus auxilio, degeneres a Majorum pietate, & devii a ſanctis eorum Inſtitutis ſimus, & quibus in accipiendis a Deo per beatos Apoſtolos beneficiis & donis pares ſumus, impares & ingrati in ſacra eorum recolenda memoria, & gratiis immortali Deo agendis reperiamur, meritoque illorum deſtituamur præſidio, quorum negligimus ſolemnitatem.

Volentes itaque cupienteſque, Romani Populi erga BB. Apoſtolos devotionem, de quorum præſidio hanc Urbem noſtram eorum decoratam Corporibus, cæleſtibus illuſtratam doctrinis, & potenti apud Deum patrocinio ſemper adjutam maxime confidere decet, quantum in Nobis eſt, augere, atque amplificare; hac noſtra in perpetuum valitura Sanctione ſtatuimus ac decernimus, ut recurrente per ordinem Natali die eorumdem Apoſtolorum, non ſolum in Baſilica Vaticana, ut nunc moris eſt, in pervigilio ejuſdem Feſti Veſperæ ſolemnes celebrentur, quibus intereſſe ſolet Romanus Pontifex cum S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, aliiſque Romanæ Curiæ Prælatis, qui locum in Cappella Pontificia obtinent, & mane in eadem Baſilica ſolemne Sacrum ab ipſo Romano Pontifice peragatur, & ſecundæ Veſperæ ejuſdem Venerabilis diei Eccleſiaſtico Cantu, ac Ritu a Capitulo & Clero præſente etiam S. R. E. Cardinali præfatæ Baſilicæ Archipresbytero aliiſque Cardinalibus ad eamdem Veſperarum ſolemnitatem devotionis cauſa accedentibus perſolvantur; ſed ulterius per totam octavam ſingulis diebus in diverſis Eccleſiis a Nobis, tanquam aliqua Apoſtolorum memoria aut prærogativa inſignitis, electis & inferius nominandis Miſſa in Pontificalibus, concinente ac ſpallente ſchola Cantorum, aliorumque Pontificiæ noſtræ Cappellæ Miniſtris inſervientibus, ordine ac modo infradicendo rite peragatur, recolaturque memoria illuſtris triumphi eorum martyrii, quod toto Terrarum Orbi, ſed præcipue Romani Urbi decus contulit & dignitatem.

Secunda igitur intra octavam die Miſſarum ſolemnia in Pontificalibus celebrentur, præſentibus Ven. Fratribus Epiſcopis Pontificio Throno Aſſiſtentibus, in Baſilica B. Apoſtoli Pauli Via Oſtienſi, in qua celebris eſt utriuſque Apoſtoli memoria, ſacræque Reliquiæ ſervantur, & veteri inſtituto ſolemnis eadem die B. Apoſtoli Pauli commemoratio recolitur, qui, ſi adhuc vivens in Terris, adeo Romanos diligebat, ut ſine intermiſſione memoriam eorum in ſuis orationibus faceret, vehementerque cuperet eos videre, & ad eos confirmandos aliquid ſpiritualis gratiæ impertiri; quanto magis ſperandum eſt, quod modo Beatus in Cælis pro Alumnis ſuis Deum orare non ceſſet, ſuamque opem humiliter poſtulantibus, afferre non recuſet, ut in illa cæleſti confirmentur doctrina, in qua eos ore ſuo, per quod Chriſtus loquebatur, erudivit.

Tertia die in Eccleſia S. Pudentianæ fiet ſolemne in Pontificalibus Sacrum, intervenientibus dilectis filiis Protonotariis Apoſtolicæ Sedis ex numero Participantium. Nam perhibent hoc loco fuiſſe domum Pudentis Senatoris, apud quem, cum primum Romam advenit, hoſpitatus eſt Princeps Apoſtolorum Petrus, qui in eadem domo Verbum Dei Gentibus annunciavit, ſacras habuit Synaxes, Sacrum pluries fecit, & Sacramenta Chriſti adminiſtravit; adeo ut in ea jacta ſint quodammodo prima Romanæ Eccleſiæ fundamenta omnium aliarum Eccleſiarum Matris & Magiſtræ, quam ſuperbæ inferorum portæ non vincunt.

Quarta die in Eccleſia S. Mariæ in Via-Lata Miſſarum perſolvantur ſolemnia, intervenientibus dilectis filiis Cauſarum Palatii noſtri Auditoribus. Locus enim iſte antiqua eſt Religione celeberrimus; ibi primum, ut fertur, hoſpitio exceptus eſt Apoſtolus, & Magiſter Gentium Paulus, qui ut Acta Apoſtolorum teſtantur, (a) *manſit biennio toto in ſuo conductu, & ſuſcipiebat omnes, qui ingrediebantur ad eum, prædicans Regnum Dei, & docens quæ ſunt de Domino Jeſu Chriſto, cum omni fiducia ſine prohibitione.*

Quinta die ad Miſſarum ſolemnia in Pontificalibus celebranda conveniant dilecti filii Cameræ Apoſtolicæ Clerici in Eccleſia S. Petri ad Vincula ſeu Titulo Eudoxiæ. Hæc enim prima Eccleſia eſſe traditur, quæ a Principe Apoſtolorum fuit Romæ immortali Deo dedicata; in hac ejuſdem beati Apoſtoli ſacra Vincula ſervantur, quæ ſemper ſummo in honore ac veneratione apud Fideles omnes fuerunt, pluraque benigniſſimus Deus miracula per ea efficere ad laudem & gloriam Servi ſui dignatus eſt. (b) Hæc enim ſunt felices illi nexus, qui de manicis & compedibus in coronam mutandi Apoſtolum contingentes martyrem reddiderunt: Felices catenæ, quæ nudatis pene oſſibus inhærentes vivas reliquias de ſanguinis ſudore jam attrita carne rapuerunt: Felicia Vincula, quæ reum ſuum uſque ad Chriſti Crucem non tam condemnatura, quam conſecratura miſerunt.

Sexta autem die in Eccleſia S. Petri in Carcere, quo, ut ferunt, BB. Apoſtoli Petrus, & Paulus per plures menſes arctiſſima cuſtodia ad mortem uſque detenti ſunt, eorumque Cuſtodes Proceſſus, & Martinianus ad fidem converſi, ſubito ex proxima petra Divina virtute fonte enato, fuerunt a Petro ſacro Baptiſmo abſoluti; & ubi in vinculis, & teterrimi carceris fœditate inviſentibus ſe Evangelium Dei prædicare, curare infirmos, ſanare ægrotos, & multa alia patrare miracula non deſierunt. Miſſa autem in Pontificalibus in Eccleſia ſuperiori, ob inferiori anguſtiam, adſtantibus dilectis filiis Referendariis Votantibus Signaturæ Juſtitiæ, celebrabitur.

Septima die Miſſa in Pontificalibus, aſſiſtentibus dilectis filiis Abbreviatoribus de Parco Majori, celebrabitur in Eccleſia S. Petri in Monte Aureo, ubi, ut pia traditione fertur, beatus Apoſtolus Petrus Cruci affixus martyrio coronatus eſt capite ad terram verſo, & in ſublime pedibus elevatis, aſſerens, ſe indignum, quod ſic crucifigeretur, ut Dominus ſuus; ſed ita e terra Cælum, quo iter parabat, ſuſpiciens, admirandæ humilitatis virtutem, novique myſterii diſciplinam & inter tormenta ſervavit.

Demum octava die feſtiva BB. Petri, & Pauli Apoſtolorum Principum ſolemnitas in ſancta Lateranenſi Baſilica abſolvatur. Ibi enim ſupra Altare Majus in argenteis Imaginibus margaritis lapidibuſque pretioſis ornatis ſacra Apoſtolorum Capita, quæ olim in Eccleſia S. Laurentii ad Sancta Sanctorum ſervabantur, a fel. rec. Urbano Papa V. Prædeceſſore Noſtro repoſita fuerunt. Beata capita, quæ Sanctarum illarum animarum ſedes nihil humile, aut mundanum, ſed cæleſtia ſolum ac Divina cogitarunt, quæ non terrenum pulverem, aut humanas ſordes,

ſed

(a) *Act. Apoſt. cap. 28. v. 30. 21.*
(b) *S. Aug. Serm. 29. de Sanctis.*

ſed divinas revelationes, & cæleſtia Arcana recipere meruerunt; quæ in noviſſima omnium mortuorum reſurrectione æternis ornanda ſertis corporibus ac animabus ſuis ſupernæ Patriæ beatitudine fruitura conjungentur. Mane Miſſarum ſolemnia in Pontificalibus, præſente Ven. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Collegio, eo majori ritu & ſolemnitate, qua ſacri hujuſmodi Cardinalium conventus peragi unquam ſolent, celebrentur. Veſpere autem ſacras Apoſtolorum Reliquias veneraturi ſolemni cultu & pari animi devotione ad eamdem Baſilicam pergant dilecti Filii Nobiles Viri Senator Urbis, & Romanorum Civium, & Cameræ Urbis Conſervatores, quorum pietatis exemplo commotus ad debitas immortali Deo gratias reddendas pro ineffabili munere ei collato in beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli patrocinio univerſus Romanus Populus celebri frequentia & æmula feſtinatione accedere contendat.

Pomeridiano autem tempore aliorum dierum omnes Confraternitates hujus Almæ Urbis, per Venerabilem Fratrem noſtrum S. R. E. Cardinalem Vicarium pro tempore publico Edicto intimandæ, ſtatis ſuis quæque diebus ad eam Eccleſiam, ubi mane Miſſa in honorem Apoſtolorum celebrata fuerit, pie ac devote procedant. Singulis autem Confratribus proceſſionaliter accedentibus ſeptem annos & totidem quadragenas, & aliis omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus & confeſſis, qui eamdem Eccleſiam, ubi Statio erit, religioſe viſitaverint, de omnipotentis Dei miſericordia confiſi centum dies de injunctis eis, aut alias quomodolibet debitis pœnitentiis miſericorditer in Domino relaxamus.

Monemus autem in Domino, & inſtantius rogamus, omnes Chriſtifideles in hac Alma Urbe natos & commorantes, ut pia Majorum exempla in veneratione erga beatos Apoſtolos laudabili ſtudio æmulantes in Eccleſiis a Nobis conſtitutis devota celebritate conveniant, & ſpirituali lætitia exultantes laudanteſque Deum, qui glorificatur in Sanctis ſuis, tantam Natalis diei Apoſtolorum celebrent ſolemnitatem. Siquidem de præſidio Divinitus Nobis ad exemplum patientiæ, & confirmationem fidei præparato in horum excellentia Patrum merito eſt exultantius gloriandum, quos gratia Dei in tantam altitudinem provexit, ut horum alteri magnum & mirabile conſortium potentiæ ſuæ tribuerit Divina dignatio; alter vero Vas electionis, & ſpecialis Doctor Gentium ſuperno oraculo & cæleſti ſententia fuerit deſignatus. Præterea meminerint ſæpe hanc Urbem potenti Apoſtolorum protectione a Barbarorum incurſibus, a cæde, a depopulatione, ab incendiis, a terræmotibus aliiſque innumeris periculis & calamitatibus liberatam. In mentem revocent innumera illa prodigia & gratias, quas ad gloriam Servorum ſuorum Brandeorum, vel Catenarum contactu, vel ſola oratione, aut nominis invocatione antiquorum Fidelium pietas ac devotio ab omnipotenti Deo obtinuit. Demum in memoria habeant verba illa B. Leonis Prædeceſſoris Noſtri ad Romanum Populum ex beati Petri Cathedra clamantis & diſcentis. (a) *Licet omnem Eccleſiam, quæ in toto eſt Orbe Terrarum, cunctis oporteat florere virtutibus; vos tamen præcipuæ inter ceteros populos deces meritis excellere, quos in ipſa Apoſtolicæ petræ arcæ fundatos, & Dominus Noſter Jeſus Chriſtus cum omnibus redemit, & beatus Apoſtolus Petrus præ omnibus erudivit.*

Caveant igitur, ne ſanctis ſuorum Paſtorum monitis inobſequentes, ne immemores beneficiorum Dei, ne irreligioſi erga Servos ejus BB. Apoſtolos, & abſimiles Majorum pietati inveniantur. Magnum enim periculum eſt, eſſe homines per oblivionem beneficiorum ingratos Deo, & Servis ejus, nec correptione corrigi, nec de gratiis recordari. Sciant denique, quod beatos Apoſtolos, qui apud Deum interceſſores ſibi eſſe non curat, ſuarum culparum, ſeveros Judices habebit, & quos conciliatores ſupernæ miſerationis habere contemnit, offenſæ majeſtatis ſentiet ultores.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ Conſtitutionis, decreti, ſtatuti, definitionis, monitionis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo tertio Calendis Aprilis Pontificatus Noſtri anno tertio.

P. Card. Prodatarius. D. Card. Paſſioneus.

VISA DE CURIA.
N. Antonellus.

J. B. Eugenius.

Regiſtrata in Segretaria Brevium.

Anno a Nativitate D. N. JESU CHRISTI milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo tertio Indictione quinta die vero 13. Aprilis, Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. BENEDICTI *Divina Providentia PP. XIV. Anno Tertio, ſupradicta Conſtitutio affixa & publicata fuit ad valvas Baſilicæ Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum, & Cancellariæ Apoſtolicæ, Curiæ Generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis ſolitis & conſuetis Urbis per me Nicolaum Cappelli Apoſt. Curſ.*

Antonius Pelliccia Mag. Curſ.

Fr. Gio. ANTONIO del Titolo de' SS. Silveſtro e Martino a' Monti della S. R. C. Prete Card. Guadagni della Santità di Noſtro Signore Vicario Generale &c.

INerendo noi alla Coſtituzione della Santità di Noſtro Signore BENEDETTO XIV. *pubblicata il primo Aprile 1743., in cui per accreſcere maggiormente, e dilatare la divozione del Popolo Romano verſo li Santi Appoſtoli Pietro, e Paolo Protettori di queſt' Alma Città, ſi è degnata determinare, che non ſolo nel giorno Feſtivo del glorioſo Martirio de' medeſimi Santi Appoſtoli ſi celebrino ogn' anno ſecondo il ſolito i Veſperi, e Meſſa ſolenne nella Baſilica Vaticana, ma anche in tutti i giorni dell' Ottava; cioè, il ſecondo giorno nella Baſilica di S. Paolo: il terzo nella Chieſa di S. Pudenziana: il quarto in S. Maria in Vialata: il quinto in S. Pietro in Vincoli: il ſeſto in San Pietro in Carcere: il ſettimo in San Pietro Montorio: e l' ottavo, ed ultimo giorno nella Baſilica Lateranenſe, e che in oltre le Compagnie di Roma debbano proceſſionalmente portarſi alla viſita reſpettivamente delle ſuddette Chieſe ne' giorni da intimarſeli da Noi: Si ordina perciò, e comanda all' infraſcritte Compagnie, che ne i giorni qui ſotto ſtabiliti, nel dopo pranzo (eccettuato però il giorno della Feſta de' medeſimi SS. Appoſtoli, atteſo il concorſo, ed affluenza del Popolo alla ſuddetta Baſilica) ſi portino ciaſcheduna alla Chieſa aſſegnatali, cantando per la ſtrada le Litanie de' Santi, con duplicare l' invocazione di San Pietro, e con riaſſumere le medeſime Litanie ſubito che ſaranno terminate. Nel ritorno poi dalla viſita, che fatta avranno prima dell' ore 24., dovranno cantare le Litanie della Beatiſſima Vergine, con riaſſumere come ſopra le medeſime, terminate che ſaranno, concedendo la Santità ſua a ciaſcheduno de' Fratelli dieci anni d' Indulgenza, ed altrettante Quarantene; ed a tutti gl' altri Fedeli dell' uno e l' altro ſeſſo, che veramente pentiti, e confeſſati viſiteranno quella Chieſa, dove ſarà la Stazione, concede parimente ſette anni, ed altrettante Quarantene d' Indulgenza.*

Si eſortano pertanto tutti, e perticolarmente le Compagnie, che cercando di emulare la pietà de' Maggiori

(a) *S. Leo Serm. 11. in die Aſſumpt.*

zi nella venerazione dovuta a i glorioſi Appoſtoli, divotamente col ſolo Crocefiſſo, e ſenza confuſione ſi portino nelle Chieſe deſtinateli, e con dare manifeſti contraſſegni della loro ſpirituale allegrezza, e lodare Iddio, che ne' Santi ſuoi viene glorificato, non manchino di celebrare la ſolennità così grande di quel giorno, in cui meritarono i detti Appoſtoli ricevere da Dio la Palma del glorioſo Martirio, e di pregare il Signore per l'eſtirpazione dell' Ereſia, eſaltazione della Santa Madre Chieſa, e per la pace e concordia fra Principi criſtiani. Dato in Roma dalla noſtra ſolita Reſidenza li 19. Giugno 1746.

Fr. G. A. Card. Vicario.

Gaſparo Arciprete Ori Segretario.

Ripartimento delle Compagnie, che dovranno portarſi alla Viſita delle ſuddette Chieſe nell' anno corrente.

Giovedì 30. Giugno, ſecondo giorno dell' Ottava delli ſuddetti SS. Apoſtoli, dovranno portarſi alla Baſilica di S. Paolo.

Compagnia di S. Maria della Quercia de' Macellari.
Compagnia di S. Leonardo de' Scarpellini.
Compagnia di S. Giovanni della Malva in Traſtevere.
Compagnia di S. Barbara de' Librari.
Compagnia de' SS. Criſpino e Criſpiniano de' Calzolari.

Venerdì terzo giorno ſi porteranno alla Chieſa di S. Pudenziana.

Compagnia de' Cocchieri in Santa Maria in Cacabariis.
Compagnia de' Regattieri.
Compagnia del Santiſſimo Nome di Maria.
Compagnia de' Lavoranti Falegnami.
Compagnia de' Fornari in S. Maria di Loreto.

Sabbato quarto giorno ſi porteranno alla Chieſa di S. Maria in Vialata.

Compagnia di S. Petronio de' Bologneſi.
Compagnia, o ſia Univerſità de' Matarazzari.
Compagnia di Gesù e Maria in San Simone Profeta.
Compagnia di Santa Catarina di Siena a Strada Giulia.
Compagnia del Santiſſimo Roſario e Sagramento in S. Nicola de' Prefetti.

Domenica quinto giorno ſi porteranno alla Chieſa di S. Pietro in Vincoli.

Compagnia del SS. Crocefiſſo in S. Marcello.
Univerſità de' Pizzicaroli.
Compagnia o ſia Univerſità degl' Oſti in S. Biagio della Foſſa.
Compagnia de' Teſſitori in Santa Maria degli Angioli.
Compagnia de' Bergamaſchi.

Lunedì ſeſto giorno ſi porteranno alla Chieſa di S. Pietro in Carcere.

Compagnia del Santiſſimo Sagramento in S. Lorenzo e Damaſo.
Compagnia di S. Giovanni de' Genoveſi.
Compagnia de' Cuochi in SS. Vincenzo ed Anaſtaſio alla Regola.
Compagnia di S. Nicola in Arcione.
Compagnia di S. Ivo.

Martedì ſettimo giorno ſi porteranno alla Chieſa di S. Pietro Montorio.

Compagnia di S. Spirito in Saſſia.
Compagnia di Campo Santo.
Compagnia di S. Giacomo in Borgo.
Compagnia di S. Anna de' Palafrenieri.
Compagnia del Confalone.

Mercoledì ottavo ed ultimo giorno ſi porteranno alla Baſilica Lateranenſe.

Compagnia de' Luccheſi in S. Bonaventura.
Compagnia del Santiſſimo Cuore di Gesù.
Compagnia del Santiſſimo Sagramento in S. Angelo in Peſcaria.
Compagnia della Beata Rita da Caſcia.
Compagnia delle Sagre Stimate.

Primæ Sanctorum Apoſtolorum Veſperæ non in Vaticana Baſilica, quippe quæ ab Operariis nondum erat expedita, ſed in Sixti IV. Sacello cantatæ fuerunt a Summo Pontifice adſtantibus Cardinalibus & Prælatis juxta proprii Ordinis gradum ſacro pretioſo indumento diſtinctis, prout decet, cum Papa eſt in craſtinum celebraturus; ad quod Sacellum ab Aula Paramentorum exiens, cum deferretur Sanctiſſimus Pater, coram ipſo in ſella compoſito, adſtante Advocato Fiſcali R. C. A. citavit Præco maxima voce, qui annuo ſolvendo tributo erant obnoxii. Cum vero in Regiam Aulam delatus, in qua Eminentiſſimus Albanus S. R. E. Camerarius Cappa rubra indutus, & omnes Cameræ Apoſtolicæ Clerici & Camerales collegialiter uniti ejus tranſitum præſtolabantur, Fiſci & ejuſdem Cameræ nomine D. Joannes Philippus Advocatus Toppi pro Parmenſi & Placentino Ducatu interpellans proteſtatus eſt.

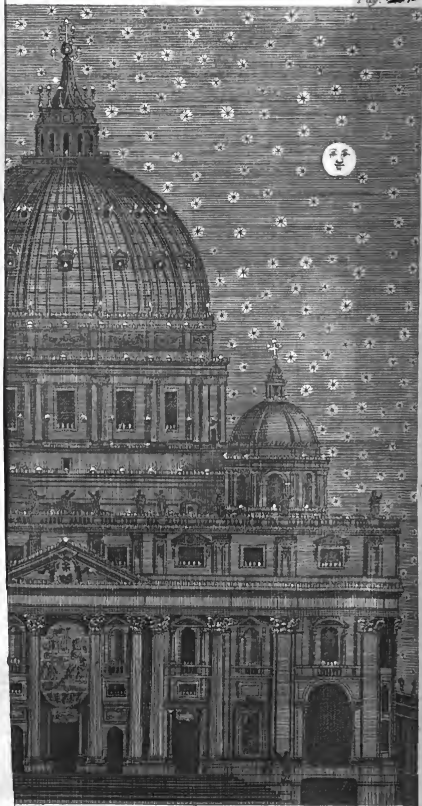
Subſtiterat Sanctitas Sua proteſtationem exceptura: qua audita, reſponſum dedit de more.

Supererat vectigal, quod pro Regno utriuſque Siciliæ cis, ultraque Pharum poſitæ, (directum enim earumdem Dominium pertinet ad Apoſtolicam Sedem) Pontifici penditur quotannis a Rege per Legatum extra Ordinem, qui magno Aulicorum & Nobilium equitatu album eidem repræſentat Equum, & certam pecuniæ vim, quibus vectigal continetur. Solet id fieri in ipſo ſanctorum Apoſtolorum pervigilio, & intra Vaticanæ Baſilicæ veſtibulum, cum poſt Veſperas redit Pontifex in Aulam Paramentorum: Quamquam nec ſtatus iſte dies ſervatur aliquando, nec locus; ſi aliter ferat temporum conditio, & Pontificis voluntas. Ita anno milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo, cum Feſtus beati Petri dies in Pontificiorum Comitiorum tempus incidiſſet; (vacavit enim Sedes a Februario Menſe ad diem XVI. Kalen. Septembris, quo die Clementi XII. ſuffectus eſt BENEDICTUS XIV.), Excellentiſſimus D. Fabricius Columna Magnus Comeſtabilis Regni Neapolitani, & Legatus extraordinarius Sereniſſimi Caroli Sebaſtiani Borbonii Hiſpaniarum Infantis, & utriuſque Siciliæ Regis nomine vectigal pependit VI. Idus Sepembris in Templo beatæ Mariæ de Populo, in quo ſolemni de Nativitate Virginis Sacro primum poſt electionem ſuam BENEDICTUS adſtiterat. Hoc ipſo anno non in Baſilica Vaticana, quæ proximæ celebritatis cauſa impediebatur, ſed in Aula Regia Palatii Vaticani vectigal perſolvit Beatiſſimo Patri idem Regis Legatus, quem quidem cum Roma magno equitatu ad Vaticanum euntem eo die videret, non potuit quin & Caroli Regis, a quo ille mittebatur, ſtatim meminiſſet; ejuſque Religionem & pietatem miraretur, cum tribus annis ante non Urbis viſendæ ſtudio Romam acceſſit, ſed ut ſacras beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli reliquias veneraretur, & in genua provolutus BENEDICTO Jeſu Chriſti in terris Vicario, quem (a) Caput omnis Principatus & Poteſtatis agnoſcebat, addictum benevolum & obſequentem animum ſuum coram oſtenderet.

Ergo

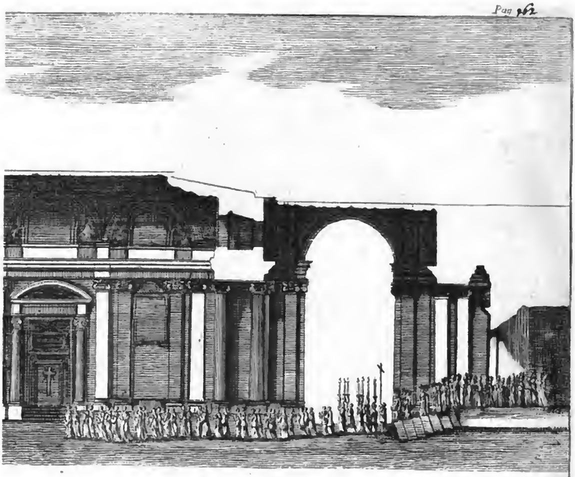
(a) *Ad Coloſ. c. 2. v. 10.*

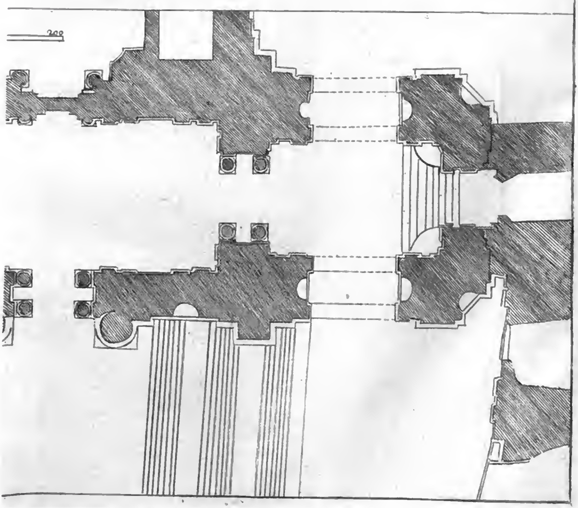

exterius per noctem illuminata.

10

A Sixtino Vaticani Palatij Sacello ad Templum Principis Apoſtolorum progredientis Pontificalis ſupplicationis initium.

Pag. 9 60

la Regia Vaticani.

8

Ergo Excellentiſſimus D. Legatus e magnifico Palatio Farneſiorum, unde genus ex materno ſanguine ducit Rex Carolus, velut a Regali Domo diſceſſit, cum Veſpertinæ preces cani cœpiſſent coram Pontifice in memorato Sixti IV. Sacello. Præibant pedites Senatus Populique Romani Tympanotribæ, aliique nonnulli Tubicines: Duo ſequebantur ex gregariis Legati famulis, & familiari ejuſdem veſte, multo tamen argento variegata induti, equis inſidentes. Tympana Tubæque, quæ ſubinde pulſabantur inflabanturque, velo ſerico, in quo Columnenſium & Salviatæ Gentis ſtemma pictum erat, circumveſtiebantur. Poſt hos equitabant Deſignatores duo, (*Floreríos* vocitant), ad quos onus incubuerat, comitatum omnem inſtruere, & ſuum unicuique locum attribuere. Nobiles deinde Aulici tam Eminentiſſimorum Cardinalium, quam Oratorum & Procerum & aliorum quoque, qui ipſi Regi vel clientela, vel beneficio ſunt obnoxii: Tum intimi familiares Legati, Proceres, & Equites quamplures, vel ex utraque Sicilia, vel Hiſpani. Succedebat Helvetiæ Cuſtodiæ Dux, quatuor peditibus ſtipatus famulis: Principes poſt hunc, & Optimates, Regis Vectigales: Tum duo Turmarum levis armaturæ Pontificii Duces. Phaleratus poſtea & ornatus ſtragulo rubro villoſo, quod opere phrygio intextum argento totum erat, manuducebatur a duobus Pediſſequis urbana nigri coloris veſte indutis *Equus albus*, nullo Seſſore, ſed Inſignibus Sanctitatis Suæ ſolido ex argento conflatis, quæ ſupra ephippium a duobus famulis ſuſtentabantur, magnifice onuſtus. Sequebatur inde Præfectus Equili Columnenſium, cui pendebat e collo nummorum crumena, pariter equitans, poſt quem incedebat Eques D. Legatus nobili circumpedum Epheborum, Procœtonumque corona interius circumſeptus, exterius vero forti Militum Helvetiorum manu ſecuribus Palatinis armata, & a duobus eorumdem Centurionibus ducta, quæ in duos Ordines ita protendebatur, ut & vectigalem equum, & qui poſt eum gradiebantur, utrinque medios concluderent. Proxime Legatum mulis præclare inſtructi vecti non pauci incedebant Epiſcopi, nemine præſertim abſente ex iis, quos e Campania Summus Pontifex juſſerat Romam evocari, ut Beatis inter Sanctos referendis ſuffragari poſſent, & eorum Canonizationi intereſſe: Subſequebantur utriuſque Pontificiæ Cohortis Milites levis armaturæ, qui de more ſagati, ſed ſine lanceis, e Papæ Cuſtodia, deducendi Legati gratia, uſque ad memoratum Farneſianum Palatium prius acceſſerant.

Claudebant agmen Currus duodecim, multo auro & cælatura ſpectabiles, quorum quatuor ſenis equis, reliqui bijugis agebantur. At vero, per confertas Populi multitudine vias cum e Sancti Angeli Ponte in regionem Urbis, quam Burgum vocant, tranſgrederetur Legatus, bellicis tormentis ex Hadriani mole diſploſis ſalutatus perrexit equitans ſub Porticu ad marmoream Conſtantini Statuam, prope quam deſcendens, & alienorum comitatu dimiſſo Papam adivit, ut ei Tolutarium equum de more offerret, qui per gradus Regiæ, ut dicunt, Scalæ in Aulam aſcenderat.

Cæterum ut magis appareat, quod brevi narratione explicatum eſt; formam rei totius, prout geſta eſt, magno ſtudio delineatæ, & æri affabre inciſæ non alienum viſum eſt hic apponere.

Ignes feſti faceſque tota Urbe in viis & feneſtris lucentes noctem exceperunt. Præcipue vero omnium in ſe oculos convertit celeberrimus, idemque unicus, ſi moles immenſa & artificium ſpectetur, Templi Vaticani Tholus, qui cura R. P. D. Joannis Franciſci de Abbatibus Oliverii Fabricæ Œconomi, cujus multa ſunt memoratu digna ad ornandum Principis Apoſtolorum ſepulchrum, ejuſque æneum vetuſtiſſimum Signum Donaria, tam multis facibus & lampadibus mirifice diſpoſitis, totus collucebat, ut noctem vincere videretur. Hujus Ichnographiam inter Imagines & delineamenta ad calcem Operis ſub *numero primo* appoſitam inveniens.

Nec minori fuerunt voluptati, licet quater in anno iterentur, præter alia nitrati pulveris ope ſpectacula in eadem Hadriani mole, aut miſſilium ignium genera varia, aut eorumdem uno tempore erumpentium tanta copia, ut Arx ipſa montis inſtar ignivomi Cælum flammis operiret tonantibus. Biduo hæc ſpectari quotannis ſolent, cum recolitur triumphalis paſſionis glorioſorum Principum terræ memoria: tertius hoc anno dies eſt additus novorum Sanctorum cauſa. Reliquum quod erat ejus noctis, non defuerunt Religioſi præſertim viri, qui traducerent in orationibus, (*a*) cor ſuum tradentes, ut vigilarent ad Dominum, & de futura Beatorum gloria maturius lætarentur.

Summo mane quotquot ex utroque Clero erant, ut præſto eſſent futuræ Supplicationi, ad conſtituta in Vaticanis ædibus Atria contenderunt; præceperat autem Sanctiſſimus Dominus Noſter, ut Clerus non, quemadmodum prius factum erat, compoſitus hinc inde a Palatii porta, quam *ferream* vocant, uſque ad Obeliſcum, & ab eo per Forum uſque ad primarium Baſilicæ Oſtium duas inflexas continuaſque formaret lineas, & ita conſiſteret, deſcenſum & tranſitum ſuæ Sanctitatis per earum medium præſtolaturus; ſed ut compoſite graviterque incedens, canens præterea hymnum *Ave Maris Stella* recta introiret in divi Petri Templum. Quo vero Populi Clerique totius preces ac vota ad exorandam Canonizationis peragendæ deliberationem ultimam publice accederent; mandaverat, ut poſt Sacræ Congregationis Rituum Conſultores, qui omnium poſtremi in hac Supplicatione futuri erant, Vexilla quoque quinque Beatorum Sanctis adſcribendorum comportarentur, & intra Baſilicam tranſeunti Pontifici humiliter exhiberentur. At viam quoque ſolito longiorem, quæ ab univerſo procedentium ordine tenenda erat, in ea parte, quæ a fronte ad frontem quadrigemini periſtylii aperta eſt, & ſub dio, Poſtulatores præaltis trabibus in terra defixis, textilique ſerico rubro ab imo ad ſummum conveſtitis, ſupraque telis ex cannabe extenſis, ne ſolaribus radiis eſſet pervia, tegendam curaverunt. Onus vero Cereorum diſtribuendorum ſingulis agminibus, qui Supplicationem componerent, ita duo ex Cæremoniarum Magiſtris, selectique aliquot Patres ex iis Ordinibus Regularibus, qui ſumptus in Canonizationem faciebant, inter ſe partiti fuerant, ut primi ope Acolythorum Cappellæ Pontificiæ Clericorum quadrilibres Cereos Cardinalibus, Patriarchis, & quibuſdam aliis; trilibres ceteris e Pontificiæ Cappellæ corpore traderent, dum ſucceſſive in ipſum Sacellum intrarent; alteri autem ſingulis ex utroque Clero, qui Supplicationi intererant, dum bini tranſirent ante ligneum ſuggeſtum, quod comparatum ad hoc fuerat in loculamento ſub porticu a læva exeuntium per ſupradictam portam ferream in periſtylium. Dabantur vero ab his Cerei ardentes in ſupplicatione deferendi non omnibus æquales ſed bilibres aut librales, vel ſelibræ pondere, aut quatuor unciarum, prout uniuſcujuſque cœtus, aut perſonæ dignitas poſtularet.

Congregatis itaque Regularium, Monachorumque Familiis, Eccleſiarum Rectoribus & Clericis, Collegiatarum & Baſilicarum Canonicis, confertoque jam ferme majoribus Eccleſiaſticæ dignitatis Ordinibus Sixti IV. licet peramplo Sacello; viis quoque, qua ſuppliciter procedendum erat, per Milites circumſeptis; interiori præterea Baſilicæ parte quaternis armatorum hominum Ordinibus munita; ſubmotaque e medio ſpectatorum turba undique jam irruente, cœpta eſt dirigi a Cæremoniarum Magiſtris Supplicatio.

Prima procedentium acies complectebatur Pueros Hoſpitii Apoſtolici ſancti Michaelis, ac Orphanos; Patres Tertii Ordinis ſancti Franciſci Recollectorum Gallos ex Conventu S. Mariæ Miraculorum; Eremitanos excalceatos Ordinis S. Auguſtini; Capuccinos; Mercenarios Ordinis beatæ Mariæ Redemptionis Captivorum e Domo apud ſanctum Adrianum; Patres S. Honophrii Ordinis Eremitarum S. Hieronymi Congregationis B. Petri de Piſis; Minimos ſancti Franciſci de Paula; Patres Tertii Ordi-

(*a*) *Eccli. 39. v. 6. & ſeq.*

nis ſancti Franciſci; Minores Conventuales, De Obſervantia, & eos, quos Reformatos appellant; Patres ſanctæ Mariæ de Populo Ordinis ſancti Auguſtini Congregationis Obſervantiæ Longobardiæ; Eremitanos ejuſdem Ordinis, ex Cœnobio ſancti Auguſtini; Carmelitas Congregationis Mantuanæ apud Eccleſiam ſancti Chryſogoni in Regione Transtyberina; Alios prædicti Ordinis B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo ex Monaſteriis ſancti Martini in Montibus, ſanctæ Mariæ Tranſpontinæ in Regione Burgi, & ſancti Juliani in Exquiliis; Eremitas Montis Senarii Ordinis Servorum beatæ Mariæ Virginis e Cœnobiis ſancti Marcelli, ſanctæ Mariæ in Via, & ſancti Nicolai vulgo de Arcionibus, olim in Archemoniis, ita nuncupati ab hujus cognominis familia, cujus Eccleſia ſan. me. Benedicti Papæ XIII. beneficentia eſt Patribus iſtis reſtituta poſt annum ſecularem milleſimum ſeptingenteſimum vigeſimum quintum: Patres Ordinis Prædicatorum ſanctæ Mariæ ſupra Minervam & aliorum Cœnobiorum. Hujus primæ aciei corpora, quemadmodum & cetera alia, quæ in altera acie ſubſequebantur, unum ab altero Crux prælata tamquam regale Chriſti Domini vexillum & triumphale ſignum, diſcriminabat.

Secundam aciem Monaſticæ vitæ Profeſſores conſtituebant, videlicet, ſancti Hieronymi Longobardiæ ad divi Alexii ædem in Colle Aventino; Canonici Regulares Sanctiſſimi Salvatoris Ordinis ſancti Auguſtini ad divi Petri ad Vincula in Colle Exquilino; Monachi Congregationis Montis Oliveti Ordinis ſancti Benedicti apud ſanctam Mariam Novam, quam olim *minorem* nuncupabant, in Foro Boario; Monachi Congregationis Cæleſtinorum e ſancti Euſebii Monaſterio ad Cimbrum, ſeu ad Marii Trophæa in Monte Exquilino; Monachi Ordinis Ciſtercienſis in unum corpus collecti, & unica ſub Cruce incedentes, tam Congregationis Reformatæ ſancti Bernardi ad Thermas, & ſanctæ Pudentianæ ad radices Montis Viminalis, quam Congregationis Etruriæ e Monaſterio SS. Vincentii, & Anaſtaſii ad aquas ſalvias, & Congregationis Longobardiæ ad ſanctæ Crucis in Jeruſalem; Monachi Congregationis Vallis Umbroſæ Ordinis ſancti Benedicti apud ſanctam Praxedem in capite Suburræ; Camaldulenſes Ordinis ejuſdem S. Benedicti apud ſancti Gregorii maternam olim domum, mox ab ipſo in Monaſterium converſam, ad *Clivum Scauri*; Caſſinenſes Ordinis item ſancti Benedicti e Baſilica ſancti Pauli extra Urbis mœnia in via Oſtienſi; Canonici tandem Regulares ſanctæ Mariæ de Pace Ordinis ſancti Auguſtini Congregationis Lateranenſis.

Præibat tertiam aciem Crux. Cleri Secularis delata ſicut aliæ Ordinum inter duos Acolythos ceroſtata portantes: Subſequebantur Alumni Seminarii Romani; Rectores Eccleſiarum Parochialium Urbis, ac Vicarii perpetui, quibus, ut a ceteris de Clero diſcerneretur, Sanctiſſimus Dominus Noſter nuper indulſerat, ut circumpoſitam collo Sacerdotalem ſtolam in publicis Proceſſionibus in poſterum deferrent. Parochis ſuccedebant Canonici Collegiatarum, ideſt ſancti Hieronymi Illyricorum, ſanctæ Anaſtaſiæ, ſanctorum Celſi & Juliani, ſancti Angeli in Foro piſcium, ſancti Euſtachii, ſanctæ Mariæ in Vialata, ſancti Nicolai in Carcere Tulliano, ſancti Marci, & ſanctæ Mariæ ad Martyres. Horum poſtremus erat Cleri Camerarius ſuperpelliceo ac Sacerdotali ſtola redimitus. Canonici demum inſignis Collegiatæ ſanctæ Mariæ in Coſmedin, vulgo *Bocca della verità*; quæ ad hunc dignitatis gradum evecta eſt a ſan. mem. Benedicto XIII., qui Canonicis ejuſdem Cappa magna, atque Rocchetto inſignitis facultatem præterea fecit præferendi Papilionis, & æreæ manualis ante ipſum campanulæ comportandæ ad inſtar aliarum Collegiatarum Inſignium, & Baſilicarum Urbis, Papilionibus, & Campanulis utentium in ſignum Matricitatis: (*a*) Subſtitutæ eæ quippe ſunt tubis illis argenteis veteris Teſtamenti, quæ adhibebantur ad congregandum Populum, dandumque profectionis ſignum, quoties caſtra movenda eſſent. Nec abſimili quidem forma noſtræ Campanulæ conflatæ ſunt, ſi attendatur illarum tubarum deſcriptio apud Joſephum libro 3. Antiquitatum cap. 11.: Pulſantur autem in Proceſſionibus, ut ſono vocis ſuæ ad Fidem & Eccleſiæ Congregationem quoslibet obvios vocent, & ad ſupplicandum ſimul cum aliis invitent: Antiquitatem ritus ſeculum octavum demonſtrat. In ſecundo Concilio Nicæno, quod anno ſeptingenteſimo octogeſimo ſeptimo celebratum eſt, ubi agitur de celebri illa tranſlatione reliquiarum ſancti Anaſtaſii Martyris, memoratur ſigna fuiſſe pulſata non ærea, ſed lignea, quæ idcirco appellantur ibi: *Ligna ſacra*: Cujuſmodi ſunt ea, quibus etiamnum utimur in diebus Tenebrarum; & perſeverare uſus eorum dicitur in Eccleſia Græca, Teſte Amalario, qui libro 4. de Eccleſiaſt. off. cap. 21. ait: *Adhuc junior Roma, qua antiquis temporibus ſub uno Domino cum antiqua Roma regebatur, uſum lignorum tenet, non propter æris penuriam, ſed propter vetuſtatem.* At reditus fiat ad Supplicationis ordinem. Poſt inſignem ſanctæ Mariæ Coſmedin Collegiatam, aliæ antiquiores dum ſubſequebantur, ſanctæ Mariæ Tranſtyberim, & ſancti Laurentii in Damaſo, una incedentes juxta pactam inter ſe quotannis alternationem. Tum Cleri., & collegia trium Patriarchalium Baſilicarum, unumquodque ſub Cruce ſua cum Papilione & Tintinnabulo, nempe ſanctæ Mariæ Majoris, ſancti Petri in Vaticano, & ſancti Joannis in Laterano. Tribunal Eccleſiaſticum & Civile Eminentiſſimi Romæ Urbis Vicarii, ſive Juſdicentes pro eo, qui Præſide R. P. D. Ferdinando Maria de Rubeis Archiepiſcopo Tarſi Urbis Viceſgerente, Supplicatione tranſeunte conſederant in comparatis ſedibus extra gradus Portæ ferreæ ſub Periſtylio ad ſiniſtram exeuntium, inſtructo agmine Lateranenſe Capitulum conſectati ſtatim ſunt; ut ſi quæ forte in via exorirentur contentiones & jurgia, ſua auctoritate compeſcerent. Bini deinde procedebant Congregationis Sacrorum Rituum in Cauſis Sanctorum Conſultores, Regulares quidem juxta admiſſionis duntaxat prioritatem; reliqui vero juxta dignitatis gradum, quem obtinebant; ita ut ultimo incederent, qui Epiſcopali charactere fulgebant: ceteris Præſulibus cederent in utraque Signatura ſimplices Referendarii. Poſt Conſultores comportabantur magna quinque Beatorum inter Sanctos receuſendorum Vexilla haſtis auro undecumque illitis innixa, & laciniata corona ex textili ſerico phrygioque opere ornata: Unumquodque affabre pictam unius Beati ad æternam in Cælis gloriam evecti præferebat imaginem; in altera vero parte mirum aliquod ab eo cum viveret, factum repræſentabat. Ex primariis ſingulorum Inſtituti Patribus octo quidem ſuperpelliceis induti intortitia accenſa uſque ad pectus elata deferentes proprium Vexillum præibant: Quatuor vero alii oblongos ſericos funes ex ſuperiori Vexilli tranſverſa haſta pendentes quotidiano ſuæ Religionis habitu non immutato ſuſtinebant.

Primum omnium portabatur Vexillum beatæ Catharinæ de Ricciis Ordinis ſancti Dominici a Confratribus Archiconfraternitatis ſub titulo Nativitatis Domini Noſtri Jeſu Chriſti, quæ cum inter alia pietatis opera id ſibi præcipuum ſumpſerit, ut divinam clementiam exoret pro Conſtitutis in ultimo mortis agone: *Degli Agonizzanti*: paſſim appellatur: Duodecim vero Patres inclyti Ordinis Prædicatorum in deferendis intortitiis & funibus occupabantur.

Subſequebatur Vexillum beati Joſephi a Leoniſſa, cujus haſtas regebant Confratres Societatis Stigmatum ſancti Franciſci: Nec deerant qui ſuſtinerent ſupradicto ordine & forma intortitia & funes duo ſupra decem Ordinis Minorum ſancti Franciſci Capuccinorum Patres.

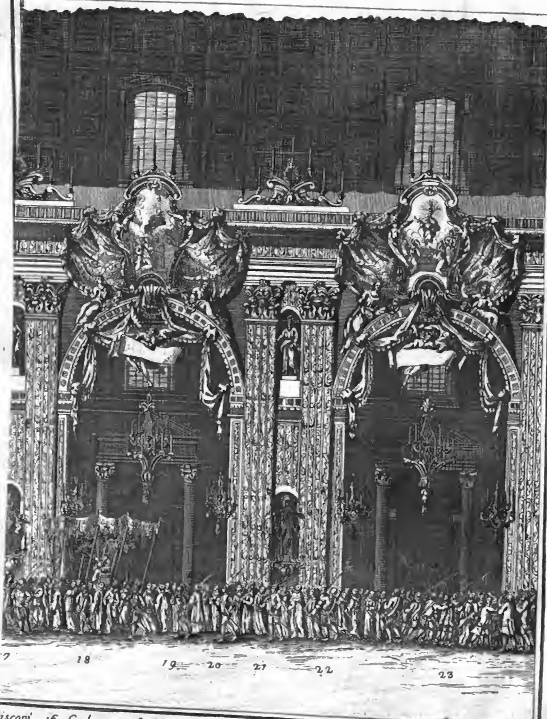
Confratres Archiconfraternitatis Confalonis ferebant tertium Vexillum beati Petri Regalati, cui aderant famulantes totidem, quot ſupra dictum eſt, Patres Ordinis Minoris ſancti Franciſci de Obſervantia, & Reformatorum.

Quartum erat Vexillum beati Camilli de Lellis, qui

(*a*) *Numeror. cap.* 10.

o ſolemni Canonizatione a Santissimo Dño Nostro
Suplicationis partis.

iscopi. Reg.um
16. Gubernator Vrbis.
17. Card. Diac: Assist. et Evangelii.
18 Papa sub Baldacchino.
19 Cubicularii Sec. Aſsist. cū Audre de Mitra.
20. Auditor Cam: et Thesaurarius.
21. Protonotarii cum Adjūctis.
22. Generales Ordinū
23. Populus.

qui poſt fundatam a ſe Clericorum Regularium Miniſtrantium infirmis Congregationem, ut numquam deſtitit, dum vixit, Ægrotantibus inſervire, præſertim in Noſocomio ſancti Spiritus; ita hujus Societatis Confratres ſummo ſibi honori futurum ducebant, ſi illud deferrent. Voti compotes effecti illud portarunt. Patres illius Inſtituti funes & Intortitia tulerunt.

Ultimum digrioremque locum tenebat Vexillum beati Martyris Fidelis a Sigmaringa, cujus haſtas alii Confratres præfatæ Societatis Sacrorum Stigmatum; funes vero & collucentia ante illud funalia, dignitatis gradu ſpectabiles alii Patres laudati Ordinis Capuccinorum geſtabant.

Dum incœptum in Baſilicam iter a Supplicantibus ita perficitur, Sanctiſſimus Dominus Noſter tempus jam eſſe, quo & ipſe procederet, commonitus, e ſuperiori Palatii manſione venit per ſecretioris ſcalæ gradus in Aulam Apoſtolico Sacrario proximam; ubi congregati Sanctitatis Suæ adventum præſtolabantur R. P. D. Raynerius Simonetti Archiepiſcopus Nicoſiæ almæ Urbis Gubernator Vice-Camerarius veſtitus cappa, Conſervatores Romani Populi Comes Joſeph Zinanni, Comes Philippus Rocchi, Joannes Baptiſta Sampieri, & Marchio Marcus Correa Caput Regionum aureis togis induti, ac Orator Bononiæ Comes Fulvius Bentivolus Senatoria toga patrio more formata, ſed textili auro conſuta ex nuperrima Summi Pontificis conceſſione amictus; & quia nullus ex Principibus Solii aderat, ſenior Conſervatorum pro ſublevando inter incedendum aptato utriuſque Pontificiæ veſtis oblongo ſyrmate ſubſtituitur. Intererant una cum Miniſtris Acolythis Signaturæ Juſtitiæ Votantibus & Abbreviatoribus Diaconi Cardinales duo antiquiores, de Marinis ſcilicet, & Alexander Albanus ſacris jam Levitici Ordinis indumentis ornati. Horum miniſterio uſus Pontifex, poſtquam in intimo cubiculo ejuſdem Sacrarii paululum ſubſtitiſſet ut *Faldam* acciperet, apud Menſam in antedicta Aula præparatam, & inſtar lecti Paramentorum extructam induitur Amictu, Alba, Cingulo, & Stola rubra, quæ omnia Poſtulatorum ſumptibus confecta ad hanc ſolemnitatem fuerant, æque ac indumenta alia ſacra Pontificis tum aliorum, qui in miniſterio Altaris Sanctitati Suæ erant famulaturi; Cardinali Burgheſio antiquioris Presbyteri vices ſupplente, & acerram porrigente thus de more injecit in thuribulum, ſumptoque deinde magno ac peramplo Pluviali (quod *Mantum* appellant), & ſuper ejus fibulam Formalio (Pectorale etiam dicitur quod antiquum ſummi Sacerdotis Rationale repræſentat.) gemmis & auri cælatura pretioſiſſimo; tandem ſacra redimitus Tiara eſt, quæ, cum triplici corona componatur, Regnum communius vocitatur: (a) *In ſignum enim imperii Summus Pontifex utitur Regno; & in ſignum Pontificalis dignitatis utitur Mitra*; & præcedente Cruce elata inter candelabra ſeptem ab Auditore Rotæ Subdiacono Apoſtolico Tunicella induto pedes exivit in proximum Sixti IV. Sacellum. Flos illuc & ſplendor Eccleſiaſtici Ordinis omnis convenerat, qui tot diſtinctus dignitatum & munerum gradibus Sponſam Chriſti, ſanctam videlicet Eccleſiam varietate circumdatam objiciebat intuentium oculis: Aderant enim Cardinales, quos juxta cujuſque ſacri Ordinis gradum ſpecioſa veſtis diſcriminabat: Aderant Patriarchæ, Archiepiſcopi: Abbates non minus dignitate, quam doctrina conſpicui, qui rubrum omnes ſine diſcrimine gerebant Pluviale: Aderant Prælati Romanæ Curiæ & genere & muneribus illuſtres, inter eos vero aliqui Cappam, aliqui Superpelliceum ſupra Rocchettum induerant: Ceteri autem de more Pontificiæ Cappellæ conſueto amiciebantur habitu. In eorum conſpectum cum ſe dediſſet Pontifex, aſſurrexerunt omnes: Papa autem producto ſuper eos Crucis ſigno venit ad Faldiſtorium paratum ante Altare, ubi depoſito Regno procubuit, & aliquantiſper oravit; mox ſurgens, ex libro quem coadjuvantibus duobus ex Aſſiſtentibus Præſulibus ſuſtinebat Eminentiſſimus Caraſa, præcinuit Hymnum: *Ave Maris Stella*; ad cujus tres ſubſequentes verſiculos, quos Cantores Cappellæ proſequuti ſunt, iterum genuflexus permanſit. Denuo ſurgens accepit Mitram, & in ſella geſtatoria ſe compoſuit, in qua ſedens duos magnos cereos, aliumque minorem arabice pictos recepit ab Eminentiſſimo D. Cardinali Portocarrero, quem ſupra innuimus ad poſtulandam Canonizationem Procuratorem electum. Cerei grandes, nullo adſtante ex Principibus Solii, quorum alicui Summus Pontifex honorem, ut illos ante ſe accenſos deferat, ſolet concedere, nemini traditi ſunt; parvus autem velo ad excipiendas liquantis ceræ guttas, ne ſupra manum fluerent, apte compoſito circumligatoque, ardens a Sanctitate Sua delatus eſt in hac Supplicatione, quæ multo breviori itinere, quam altera illa prima, completa eſt: itum quippe fuit a Regia Aula per gradus magnæ ſcalæ uſque ad marmoreum Conſtantini Simulacrum: hinc flectendo illico in dexteram ſub amplum Vaticanum Xyſtum; ex eo intra Templum ingreſſus eſt factus. Utriuſque hujus Supplicationis delineamentum inter cetera in calce hujus Operis ſub *numero tertio* poſitum conſpicere licebit. Procedebant autem bini, ac bini accenſos cereos portantes, primo Scutiferi Papæ lanea toga rubri coloris cum Capitio item laneo, non circa collum aptato, ſed inverſo ſuper ſcapulas, atque uncinulo ante pectus colligato Caudatariorum more induti, juxta noviſſimam Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ conceſſionem: Procuratores Generales Ordinum locum habentium in Cappella ſinguli habitu Regularis Inſtituti ſui: Cubicularii extra Cameram, qui laxam & ipſi togam Scutiferorum togæ non abſimilem gerebant; Capitium vero non inflexum, ſed circa collum aptatum & æque per humeros fluens in parte ſuperiori tenuiſſimo ſerico rubro coopertum ad normam enunciati Indulti Pontificii.

Eodem prorſus modo amicti erant Cappellani communes & intimi, quorum ſex primi Pontificias Mitras atque Tiaras gemmis margaritiſque pretioſiſſimis ornatas geſtabant, & qui ſuccedebant poſt Procuratorem Fiſcalem Cameræ: Commiſſarius enim tamquam Referendarius locum inter ipſos acceperat: Sequebantur Advocati Conſiſtoriales lanea veſte violacei coloris, quam in aliis publicis actionibus adhibere ſolent, cum ſuo capitio: Succedebant Cubicularii honoris & intimi Papæ conſueta toga, & rubro ſine pellibus capitio ornati: Poſt hos Chorus ſeu Schola Cappellanorum Cantorum Pontificiorum cum ſuperpelliceis pſallens Virgini, quæ Regina Sanctorum eſt, reliquum Hymni: *Ave Maris Stella*, quem Papa præcinuerat. Proximi erant his Rocchetto, & ſuperpelliceo induti RR. PP. DD. in utraque Signatura Referendarii; Canonici ii trium Patriarchalium, qui, Subdiaconi, Diaconi, & Presbyteri Aſſiſtentis munia obeuntes in Cappellis Pontificiis, ad præſcriptum litterarum Apoſtolicarum Alexandri Papæ VII. ſub annulo Piſcatoris die x. Junii MDCLVII. expeditarum inter præfatæ Signaturæ Referendarios connumerantur, niſi alterius muneris cauſa, vel ſpecialis prærogativæ altiorem digrioremque locum occupent, ut modo contigit R. P. D. Theodoro Boccapadulio Canonico Liberiano, Subdiaconatus officio fungenti, quem dignis favoribus proſequutus Sanctiſſimus Pater quotidiano Rocchetti uſu & loco in Protonotariorum ſcamno decoravit, ſine præjudicio jam eiſdem Adjunctorum: Tum ſubibant Abbreviatores de Parco majori; in Signatura Juſtitiæ Votantes ab eodem Alexandro Acolythi conſtituti; Clerici Cameræ, & Sacræ Romanæ Rotæ Auditores, quorum junior ad lævam habebat tamquam comitem R. P. Magiſtrum Aloyſium Nicolaum Ridolphi Prædicatorum proprii inſtituti veſtibus amictum Sacri Palatii Magiſtrum. Sequebantur Auditores, duo poſtea ex intimis Cappellanis Sanctitatis Suæ cum Regno & Mitra levioribus ad frequentiorem uſum Pontificis; Acolythus Apoſtolicus motans Thymiamaterium ante Crucem, quam R. P. D. Alphonſus Clemens de Aroztequi in Romana Rota pro Caſtellæ Regno Auditor, ſacris ſubdiaconalibus veſtibus

Acta Canon.

(a) *Innoc. III. ſerm. de S. Silveſtro.*

indutus, ac a duobus Magiſtris Oſtiariis ſtipatus, continuo efferebat in medio ſeptem Candelabrorum aureorum a totidem aliis Acolythis delatorum. Poſt Crucem gradiebantur R. P. D. Cladius Franciſcus de Canilliac alter ſacræ Rotæ Auditor Gallus, qui Subdiaconi munus obire debebat in Miſſa, & ob id Miniſterii ſui veſtibus pretioſis pro hac ſolemniſſima actione, ut dictum eſt, comparatis inſignitus erat; exceptus inter Diaconum & Subdiaconum Alumnos Collegii Græci, ſuffectos Monachis ex Monaſterio Cryptæ ferratæ alias evocari ſolitis ad decantandam Epiſtolam & Evangelium Lingua Græca; deinde Patres Societatis Jeſu in Vaticana Baſilica Pœnitentiarii Sacerdotali amictu decori, & a duobus præeuntibus ſibi puerulis ferulas, ſeu oblongas virgas inter florum manipulos geſtantibus præſignati: Abbates Generales Canonicorum Regularium Lateranenſium, & ſancti Baſilii locum obtinentes in Cappella Pontificia: Eccleſiarum Antiſtites non Aſſiſtentes Pontificio Solio, eidemque Aſſiſtentes juxta propriæ dignitatis & ordinationis gradum, ſive Epiſcopatus, ſive Metropolis vel Patriarchatus inter ſe invicem deferentes ſibi locum & honorem; omnes rubro Pluviali amicti & Mitra textili lino confecta, vel peculiari ſuæ Nationis & ritus ſacro tegumento. Incedebat poſt hos Sacer Apoſtolicus Senatus, Diaconi nempe Cardinales cum Dalmaticis, Presbyteri cum Caſulis, Epiſcopi cum ſuperpelliceo præter Rocchettum, Pluviali & Formalio ex unionibus tres veluti pineas efformantibus, ſinguli tamen uniformes Mitras ex textili damaſceno coloris albi inſigniti, addito etiam ſupra Rocchettum compoſitoque circa collum amictu, cujus uſum olim Cardinalibus tantum reſervatum, Benedictus Papa XIII. ad Epiſcopos etiam extendit, dum ſacris veſtibus ornati intereſſent in Pontificio Sacello, vel alibi, nactus occaſionem Concilii Romani, quod ipſo Præſide celebratum eſt in Lateranenſi Baſilica anno ſeculari milleſimo ſeptingenteſimo decimo quinto. Progrediebantur demum Orator Bononiæ, Conſervatores Populi Romani, & Almæ Urbis Gubernator Vice-Camerarius, ac prope Pontificem alta ſede ſubvectum tres alii Diaconi Cardinales, duo ſcilicet antiquiores tamquam Aſſiſtentes, tertius vero Carolus Maria Sacripantes ſanctæ Mariæ in Porticu inter eos medius, Alba, Orario, & Dalmatica Poſtulatorum ære comparatis indutus, ut Evangelii ac Rei Divinæ Miniſter; nec aberant pro fimbriis anterioribus veſtis Pontificiæ elevandis, cum e Sellari deſcenderet Papa, duo Auditores Rotæ.

Specioſiſſimam hanc & ſummæ religionis pompam poſtremo concludebat Beatiſſimus Eccleſiæ totius Moderator, ac Paſtor Populorum omnium, quem non jam honor commendabat veſtium, ſed ſplendor virtutum eximiæque doctrinæ.

Hunc ſublimi in ſella, ut dictum eſt, compoſitum, accenſumque cereum ſiniſtra ſuſtinentem, dextera acclamantes verſus ad benedicendum expedita circumpedes rubro ſago induti ſuper humeros portabant; ejus latera cuſtodientes hinc inde erant Procœtones, & Dynaſtæ, selectaque Helvetiorum manus armata præter binos intimos Cubicularios, qui ad majeſtatem potius quam ad tutelam duo Pavonica Flabella ab una & altera ſedis parte erecta ſuſtulere, ſtatim ac Papa extra ferreos Sacelli Syxtini cancellos delatus ſub penſili umbella exceptus fuit; hujus autem umbellæ haſtas argento illitas octo Referendarii per vices mutandi deportarunt. Poſt Pontificem ibat medius inter duos Aſſiſtentes intimos ejus Cubicularios R. P. D. Marius Millini Sacræ Rotæ Auditorii Decanus pari Collegarum ſuorum habitu indutus, cum linea vitta e collo pendente ad ſuſcipiendam Mitram, cum eam Pontifex deponeret, opportune deſtinatus: Claudebant extremam Supplicationis partem Protonotarii; aliique nonnulli Prælati, qui ex privilegio eorum ſcamno fuerant adjuncti; utroſque tamen Cappa magna, ut erant veſtiti, antecedebant RR. PP. DD. Flavius Chiſius, & Joannes Baptiſta Meſmer, primus Auditor, alter Theſaurarius Cameræ Generalis. Protonotarios ſubſequebantur Mendicantium Ordinum Magiſtri Generales, quilibet habitu Inſtituti ſui; & poſtremo a tergo conferta Militum Helvetiorum manus, quæ turbam cohiberet.

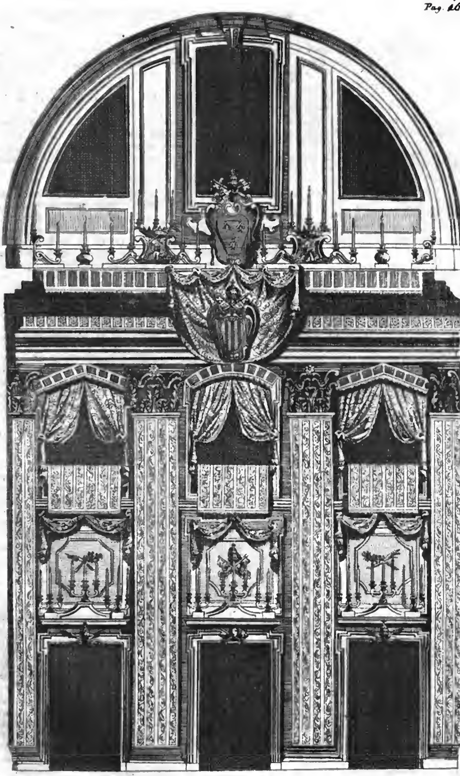
Ubi Pontifex venit in Porticum ante Baſilicam, Capitulo Vaticano eidem occurrente, Muſiciſque concentu gravi concinentibus laudem Romano Pontifice dignam antiphona illa: *Tu es Petrus*: ſtatim introivit in Templum, quod etſi mole ipſa & opere magnificentiſſimum ſit, nec ulli quotquot in terris ſunt, comparandum; tamen omni ornamentorum genere, quæ excogitari poſſunt ingenio, tantum ei dignitatis ac majeſtatis eo tempore acceſſerat, ut Sanctiſſimus Pater teſtatus ſit, cum inter ſtragulas veſtes, quibus parietes contegebantur, omnia auro collucerent & facibus, ita ſe animo commotum fuiſſe, ut in tam ſpecioſa Militantis Eccleſiæ forma (*a*) Civitas ſancta Hieruſalem deſcendens de Cælo & habens claritatem Dei, qui illuminavit eam, ſibi videretur oſtendi. Immaculato quoque Agno, qui lucerna (*b*) eſt Civitatis illius non indigentis ſole neque luna, ut cum Senioribus phialas aureas plenas odoramentorum, orationes ſcilicet offerret, ad Sacellum Sanctiſſimæ Trinitatis, ubi ille in medio Throni ſuper Altare ſtans tamquam occiſus, quia ſpecie panis & vini velatus, palam erat expoſitus, deſcendens de ſella Pontifex contendit, ac in genua provolutus coram oravit; receptis mox, quas ante precandum reliquerat, Mitra & candela iterum elatus ſubvectus eſt ſupplici eodem ritu in caveam Theatri. Novas Deo preces ante Aram principem, ſub qua corpora Apoſtolorum Urbis Patronorum condita ſunt, porrecturus, depoſito iterum cereo, qui ſervandus deinceps erat a ſuo Pincerna D. Paulo Zani accenſus uſque ad finem Actus ſolemnis Canonizationis, deſcendit e ſede, & infula circumdatus procubuit ſuper faldiſtorium, a quo cum poſt orationem ſurrexiſſet, producto ſuper adſtantes Cardinales, ceteroſque alios hinc & inde diſpoſitos Crucis ſigno, eminens Solium petivit, ſeditque in digniſſima illa Petri Cathedra, unde tantam accipit auctoritatem, ut unus ligandi atque ſolvendi, acceptis Regni cæleſtis clavibus habeat: Debitam proinde reverentiæ ſignificationem eidem exhibituri omnium primi Eminentiſſimi Patres, per anticos Solii gradus aſcendentes, ſalutata prius, dum per medium ſuperioris areæ tranſirent, profunda capitis ac humerorum inclinatione Crucifixi imagine ſuper altare poſita, manum dexteram ſedentis Pontificis ſub auriphrygio Pluvialis detentam oſculati ſunt. Cardinalibus ſucceſſere Epiſcopi Aſſiſtentes & non Aſſiſtentes, Abbates & Pœnitentiarii ſacris veſtibus ornati; qui hac uſi ſunt methodo, ut ſinguli quidem de genu Crucem & Papam pari ritu adorarent; in planitie vero ſolii flexo poplite dextero, qui delibuti Chriſmate erant, dexterum ſuæ Sanctitatis genu; ceteri pedem deoſcularentur.

Officio hoc ita præſtito ad priſtina loca omnes ordine regrediebantur. Qui ſcire velit, quem quiſque locum occuparet, adeat delineatam Theatri Tabulam, vel Ornatus deſcriptionem inferius apponendam. Conſidentibus omnibus deductus primo eſt a D. Venantio Philippo Pierſanti Cæremoniarum Magiſtro de numero Participantium, ut aſſideret ſuper nudum faldiſtorium in ſumma planitie Solii dextrorſum poſitum, Eminentiſſimus Cardinalis Carafa Epiſcopus Aſſiſtens, loco Eminentiſſimi Thomæ Ruſo Decani, qui etſi præſens, præpeditus tamen ſenio ab hoc ſe munere optavit eximere. Tum D. Nuntius Sperandio alter Cæremoniarius, ad ejuſdem ſolii anteriores gradus adduxit Cardinalem Portocarrero Procuratorem ad poſtulandam Canonizationem, ut ſupra diximus, electum, cui ad lævam comes incedebat Virgilius Montecatinus Conſiſtorialis Aulæ Advocatus caputio & veſte, ut moris eſt, indutus ad inſtandum ſpecialiter a SS. D. N. selectus: Ambo, monente Cæremoniario & aliquantulum præeunte, Altare & Papam honore merito coluerunt; Cardinalis quidem profunde caput inclinans; Advocatus vero genu uſque ad terram demittens. Ante imum Solii gradum cum perveniſſent, ſtantis Eminentiæ

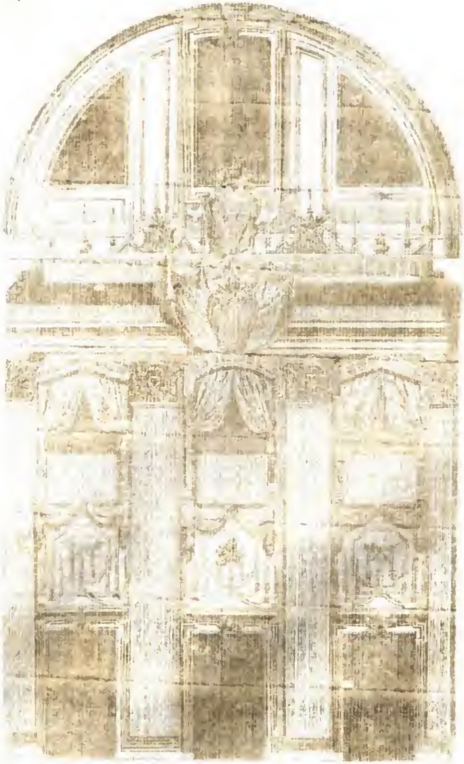
ſuæ

(a) *Apoc.* 21. (b) *Apoc. ibid.*

Pag. 164.

13

ſuæ nomine, ſic Sanctitatem Suam D. Advocatus genuflexus rogavit, inſtanter petens, ut beatos Fidelem, Camillum, Petrum, & Joſephum, & Catharinam inter Sanctos referret.

BEATISSIME PATER.

REverendiſſimus D. Cardinalis Joachim Portocarrero hic præſens inſtanter petit per Sanctitatem Veſtram Catalogo Sanctorum Domini Noſtri Jeſu Chriſti adſcribi, & tanquam Sanctos ab omnibus Chriſtifidelibus pronunciari venerandos, beatum Fidelem a Sigmaringa Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum, beatum Camillum de Lellis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis Fundatorem, beatum Petrum Regalatum ejuſdem Ordinis Minoris de Obſervantia, beatum Joſephum a Leoniſſa recenſiti Ordinis Minorum Capuccinorum, & beatam Catharinam de Ricciis Ordinis S. Dominici.

Dum hæc circa Solium peraguntur, ii tantum qui in illo locum obtinent, ſtant; ceteri in ſuis locis ſedent, candelis nequaquam extinctis. Non ſine Beatorum laudibus huic poſtulato reſpondit D. Cajetanus Amato ab Epiſtolis ad Principes, rubro amictu circumdatus de more intimorum Cubiculariorum, & ſtans in planitiæ Solii ad ſiniſtram Papæ, quem flexo genu coluit in principio, & quoties inter dicendum nominavit.

AD PRIMAM INSTANTIAM.

MAximam omnium in hac Alma Urbe ſacratiſſimi hujus diei celebritatem ſanctis Apoſtolorum Principibus Petro & Paulo, quorum ſacra pignora coram veneramur, conſecratam mirifice ornant & augent oblatæ preces, quibus tot Chriſtifidelium omnium Ordinum nomine inſtanter petitur, ut publicus ſolemniſque cultus a ſupremo Sanctiſſimi Patris ac Domini Noſtri judicio decernatur beati Fideli a Sigmaringa laudatiſſimi Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum, Camillo de Lellis Congregationis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis Fundatori, Petro Regalato ejuſdem Ordinis Minorum de Obſervantia, Joſepho a Leoniſſa dicti itidem Ordinis Capuccinorum, ac beatæ Catharinæ de Ricciis Virgini Moniali ex inclyta S. Dominici Religione. In cœleſti autem hac ſempiterni triumphi cauſa nihil ſane prætermiſit Sanctiſſimus Pater, quod juxta ſapientiſſima Anteceſſorum ſuorum Romanorum Pontificum inſtituta aut diſquirere potuerit debita in rebus accurate agendis prudentia; aut impetrare poſſit chriſtiana pietas cum aſſiduis obſecrationum ſuffragiis, jejuniis & eleemoſynis conjuncta. Itaque perſuaſum habet fore nimirum, ut ſingulares eorumdem Beatorum virtutes, res præclare geſtæ, illuſtria exempla atque inſignia merita, tot etiam ab omnipotenti Deo ad ipſorum invocationem patratis miraculis comprobata in ſacri cultus incrementum divinique nominis gloriam cedant; in catholicæ Religionis chriſtianæque diſciplinæ utilitatem & ornamentum redundent; ad imitandas virtutes, æmulandaque chriſmata ejuſmodi ſtudium & incitamentum afferrant, & opportunum denique ac ſalutare nobis in tribulationibus & calamitatibus undique irruentibus levamen ac præſidium de Cælis promereatur. Eapropter hodiernum diem, qui omnibus lætitiis veriſque gaudiis celebrari quotannis conſuevit, ſplendidiorem ſolito veluti illuxiſſe putat, quo pia & ardentia chriſtianorum Populorum, inclytarum Nationum ac potiſſimum Italiæ, & Religioſorum Ordinum vota tandem rata faciat & cumulatiſſime lætificet. Verum cum hujuſmodi graviſſimum, quod Deo auctore ſuſcepit, negotium commune ſit cæleſtium atque mortalium Civium; ut eodem ſuperno Numine adſpirante, rite ſancteque perficiat, ſapientiſſime cenſet, inde invocandum eſſe lumen, unde Beatis iſtis tanta data eſt ſapientia ac virtus, ut vincerent, & immortalem ſibi in Cælis gloriam compararent. Jubet proinde omnes, quotquot hic frequentes adſunt, Chriſtifideles ac præſertim Venerabiles Fratres ſuos S. R. E. Cardinales, ceteroſque inſignes Ordines ad hanc principem Aram in genua provolutos miſericordiarum Patrem & Deum totius conſolationis una ſecum obſecrare, ut beatiſſima in primis Dei Genitrice ſemper Virgine Maria deprecante, atque iiſdem Apoſtolorum Principibus ſanctiſque omnibus ſuffragantibus ac bene faventibus, per Apoſtolicam ſententiam arcanum voluntatis ſuæ myſterium pandere non dedignetur.

Audita reſponſione, Cardinalis Portocarrero cum ſalutaſſet Pontificem, rediit iiſdem comitantibus ad locum, unde diſceſſerat, inter alios Cardinales ſui Ordinis; Papa vero relicta eminenti ſede, non autem Mitra quam ſemper retinuit, venit ad faldiſtorium in ipſam Solii aream a Clericis Cappellæ tunc delatum, & ſuper illud procubuit, ceteris quoque in ſuis locis genuflectentibus. Tum duo Cantores habentes ante ſe Litaniarum librum poſitum ſuper ligneum ſcabellum in Theatri cavea ad cornu Epiſtolæ Altaris, ita genuflexi ut cornu Evangelii proſpicerent, Litanias Sanctorum cecinere uſque ad ultimum verſiculum *Agnus Dei* incluſive: Choro alternis reſpondente. Omnibus poſt Litanias ſurgentibus D. Cardinalis Portocarrero eodem ac prius ritu & comitatu ante infimum Solii gradum iterum deductus, pro Canonizatione inſtantius oravit: Advocato ejus nomine Sanctitatem Suam in ſublimi Cathedra jam ſedentem ita compellante.

BEATISSIME PATER.

REverendiſſimus D. Cardinalis Joachim Portocarrero hic præſens inſtanter & inſtantius petit per Sanctitatem Veſtram Catalogo Sanctorum Domini Noſtri Jeſu Chriſti adſcribi, & tanquam Sanctos ab omnibus Chriſtifidelibus pronunciari venerandos, beatum Fidelem a Sigmaringa Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum, beatum Camillum de Lellis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis Fundatorem, beatum Petrum Regalatum ejuſdem Ordinis Minorum de Obſervantia, beatum Joſephum a Leoniſſa recenſiti Ordinis Minorum Capuccinorum, & beatam Catharinam de Ricciis Ordinis S. Dominici.

Huic item inſtantiæ laudatus idem Brevium ad Principes a Secretis reſponſum dedit his verbis.

AD SECUNDAM INSTANTIAM

QUo inſtantius petitur, eo ferventius obſecrationibus inſiſtendum, atque opem etiam & gratiam Spiritus ſancti implorandam eſſe cenſet ac præcipit Sanctiſſimus Pater, ut ille Paraclitus catholicæ Eccleſiæ Sanctificator & Cuſtos Spiritus, veniens cælitus, emittat lucis ſuæ radium, utque in tanto judicio doceat omnem veritatem.

Regreditur ergo Cardinalis, comite Advocato Cæremoniarumque Magiſtro ductore, ad ſuum priſtinum locum. Papa vero ſurgens deſcendit ad faldiſtorium a Solii area non remotum; Diacono Cardinali de Marinis, qui ad Sanctitatis Suæ dexteram aſſiſtebat, omnes monente alta voce, ut orarent, hoc tantum verbo prolato: *Orate*; Sanctiſſimus Pater, ceterique omnes depoſitis Mitris, ſubmiſſiſque genibus perſeveraverunt orantes ſilentio, donec alter Diaconus Cardinalis Alexander Albanus Aſſiſtens a ſiniſtris, cunctorum primus ſtans clara pariter & alta voce dixit: *Levate*: quo audito ſurrexerunt omnes; & Sanctitas Sua ibidem ſubſiſtens, miniſtrantibus candelam & librum Epiſcopis Aſſiſtentibus, manumque ad eum ſuſtinendum admovente Cardinali Carafa, præcinuit Hymnum: *Veni Creator Spiritus*; quem ſtatim proſequuti ſunt Cappellæ Cantores. Sanctiſſimus autem poſtquam in genua provulutus una cum aliis expectaſſet, dum abſolveretur cantus trium ſubſequentium verſuum, Mitra redimitus adſcendit ad ſedem, ubi eam iterum deponens ſtetit: Completo Hymno duo Cantores cecinere ℣. *Emitte Spiritum tuum & creabuntur*, reſpondentibus aliis: *Et renovabis faciem terræ*. Interim viam monſtrante Cæremoniario, Ceroſtata ex abaco accepta cum candelis accenſis portarunt Acolythi duo Signaturæ Votantes ante Solii gradus, ibi conſiſtentes uſque ad finem Orationis, quam illico Papa cecinit ex libro ſibi ut ſupra dictum eſt, allato.

ORE-

OREMUS.

DEus, qui corda Fidelium Sancti Spiritus illuſtratione docuiſti: da nobis in eodem Spiritu recta ſapere, & de ejus ſemper conſolatione gaudere. Per Chriſtum Dominum noſtrum. ℟. *Amen.*

Poſt collectam ſedit Pontifex, & Mitra ornatus D. Advocatum tertio poſtulantem Eminentiſſimi Procuratoris nomine, ut quinque Beati inter Sanctos recenſerentur, audivit. Acceſſerant quippe ambo, ut prius a Magiſtro Cæremoniarum deducti; Alloquentis vero hæc fuere verba,

BEATISSIME PATER.

REverendiſſ. D. Cardinalis Joachim Portocarrero hic præſens inſtanter, inſtantius, & inſtantiſſime petit per Sanctitatem Veſtram Catalogo Sanctorum Domini Noſtri Jeſu Chriſti adſcribi, & tanquam Sanctos ab omnibus Chriſtifidelibus pronunciari venerandos, beatum Fidelem a Sigmaringa Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum, B. Camillum de Lellis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis Fundatorem, B. Petrum Regalatum ejuſdem Ordinis Minorum de obſervantia, B. Joſephum a Leoniſſa recenſiti Ordinis minorum Capuccinorum, & beatam Catharinam de Ricciis Ordinis S. Dominici.

Tertiæ huic inſtantiſſimæ poſtulationi hoc modo reſpondit idem D. Cajetanus Amatus ab Epiſtolis.

AD TERTIAM INSTANTIAM.

OMnipotenti Deo triumphalis hujuſce actionis auctori, auſpici ac ductori tandem obſequendum eſſe intelligens Sanctiſſimus Pater, nihil obſtare putat, quod chriſtianæ plebis lætitiam jamdiu conceptam expectatamque diutius differre, & debitum hiſce Beatis Sancti nomen cum publica ſolennique veneratione recolendum amplius morari poſſit. Itaque Apoſtolico Decreto, quod ſuo ipſe ore mox prolaturus eſt, referet inter Sanctos quidem Martyres Fidelem a Sigmaringa, inter Sanctos vero Confeſſores non Pontifices Camillum de Lellis, Petrum Regalatum, & Joſephum a Leoniſſa, ac demum inter Sanctas Virgines non Martyres Catharinam de Ricciis; ut omnes Chriſtifideles & luculentiſſima virtutum in terris, quæ imitentur, exempla, & potentiſſimos novoſque in Cælis habeant patronos; quorum patrocinio tuti Deum mirabilem in Sanctis ſuis magnificantes, non ſolum mundanas vices & adverſas tempeſtates fortiter ſuſtinere ac ſuperare valeant; verum æterna etiam cum ipſis jam Sanctorum Civibus & Domeſticis Dei in cæleſti Hieruſalem ſocietate conjuncti, Angelorum choris intereſſe, cum beatiſſimis Spiritibus gloriæ Conditoris adſiſtere, præſentemque Dei vultum cernere mereantur.

Recedente poſt hæc memorato Secretario inter alios intimos Cubicularios, ſurgentibuſque cum Sacro Apoſtolico Senatu, quotquot ex multis, & variæ dignitatis membris unum Chriſti Corpus viſibili ejus capiti unitum eo tempore repræſentabant; unicus veritatis Interpres, & Religionis Antiſtes in Petri Cathedra ſedens Mitra redimitus ex oblato per Aſſiſtentes Epiſcopos libro, legens hanc de Sanctitate Servorum Dei Fidelis a Sigmaringa Martyris, Camilli, Petri, ac Joſephi Confeſſorum, & Catharinæ de Ricciis Virginis ſententiam protulit.

AD honorem Sanctæ & individuæ Trinitatis, ad exaltationem Fidei Catholicæ, & Chriſtianæ Religionis augmentum, authoritate Domini Noſtri Jeſu Chriſti, beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac Noſtra; matura deliberatione præhabita, & Divina ope ſæpius implorata, ac de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum in Urbe exiſtentium conſilio, beatos Fidelem a Sigmaringa Martyrem, Camillum de Lellis, Petrum Regalatum, Joſephum a Leoniſſa, Confeſſores, ac Catharinam de Ricciis Virginem, Sanctos, ac Sanctam eſſe decernimus & definimus, ac Sanctorum Catalogo adſcribimus: Statuentes ab Eccleſia univerſali illorum memoriam quolibet anno, die eorum natali, nempe Fidelis die vigeſima quarta Aprilis inter Sanctos Martyres, Camilli decima quinta Julii, Petri decimatertia Maii, Joſephi quarta Februarii, inter Sanctos Confeſſores non Pontifices, & Catharinæ decimatertia ejuſdem menſis Februarii inter Sanctas Virgines non Martyres, pia devotione recoli debere; In nomine Pa✠tris, & Fi✠lii, & Spiritus✠Sancti. Amen.

Tunc D. Advocatus Montecatinus, Sententiam ita prolatam, a Cardinale Portocarrero libentiſſime excipi acceptarique, & ab eodem maximas ob id Pontifici gratias agi, eique ſupplicare; ut Apoſtolicæ literæ de more ſuper ea darentur, Eminentiſſimi Principis nomine Sanctiſſimo Domino Noſtro expoſuit videlicet.

BEATISSIME PATER,

IDem Reverendiſſimus D. Cardinalis Joachim Portocarrero hic præſens acceptat pronunciationem a Sanctitate Veſtra factam, eidemque gratias immortales agit, ac enixe ſupplicat, ut Sanctitas Veſtra ſuper Canonizatione eadem Literas Apoſtolicas dignetur decernere.

Aſſentiens petitioni Papa ſimplex hoc verbum protulit: *Decernimus:* ſtatim vero Eminentiſſimus Procurator Solii gradus aſcendens, cum genu & manum Sanctitati ſuæ deoſculatus fuiſſet, ad Cardinalium ſubſellia ſuo loco ſeſſurus remeavit. Tunc prædictus D. Advocatus Montecatinus poſt genuflexionem ſtans, ita Protonotarios, & Notarios, appellavit ad eos converſus.

ROgantur omnes Protonotarii, & Notarii hic præſentes, ut ſuper hujuſmodi ſolemnis Canonizationis actu unum vel plura, publicum ſeu publica, Inſtrumentum vel Inſtrumenta conficiant ad perpetuam rei memoriam.

Protonotariorum præſentium antiquior pro omnibus ſpopondit dicens: *Conficiemus:* & advocatis Teſtibus, qui circa Solii aream adſtabant, familiaribus Papæ, ſubdidit; *Vobis teſtibus:* ſuoque loco, & tempore rem totam, ut infra refertur, ex officio tranſcripſit in Tabulas.

Debitas poſt hæc laudes & gratias Deo Optimo Maximos Sanctitas Sua redditura ſurrexit depoſita Mitra, omnibus pariter conſurgentibus; & manum admovente Epiſcopo Cardinali Carafa ad librum per ſeniores Aſſiſtentes Præſules ſuſtentatum, ex eo alta voce concinuit hymnum *Te Deum &c.* quem Chorus Muſicorum integre uſque ad finem proſequutus eſt.

Inchoante Pontifice prædictum hymnum, datoque per Cæremoniarum ſignum, illico auditus eſt Tubarum clangor, Tympanorumque pulſus, æneorum tormentorum ſtrepitus, & totius Eccleſiarum Urbis æris campani ſonitus; nec minor omnium tota urbe plauſus ac letitia fuit; cum fortiſſimum ſibi præſidium contra tela nequiſſimi hoſtis omnes adpromitterent meritis horum Sanctorum, (a) qui de ſua felicitate ſecuri de noſtra ſunt

(a) *Ex lib. S. Cypriani Ep. & M. de Mortalit.*

ſunt adhuc incolumitate ſoliciti; longam proinde adprecabantur annorum ſeriem vigilantiſſimo Dominici Agri Cultori, a quo tantum ad æternam ſalutem adipiſcendam adjumentum accepiſſent.

Completo a Cantoribus hymno, Diaconus Cardinalis Marinus ad dexteram Papæ Aſſiſtens, ibidem cantavit ℣. *Orate pro nobis ſancti Fidelis, Camille, Petre, Joſeph, & Catharina*, & Cantores ſubdidere ℟. *Ut digni efficiamur promiſſionibus Chriſti*.

Tunc accedentibus Acolythis ante imum Solii gradum cum candelabris acceſis; Præſulibuſque Papæ candelam miniſtrantibus, & librum quem etiam de more Cardinalis Epiſcopus ſuſtinebat, Sanctitas Sua omnium vota in unum collecta, interpoſito novorum Sanctorum patrocinio confidenter obtulit Deo, per hanc a ſe cantu feriali recitatam orationem.

OREMUS.

Omnipotens & mirabilis Deus in Sanctis tuis, qui beatorum Fidelis Martyris, Camilli, Petri, Joſephi Confeſſorum, & Catharinæ Virginis merita ſolemni glorificatione clareſcere voluiſti: concede propitius, ut quæ ſunt triumphantis Eccleſiæ ornamenta, nova ſint militantis præſidia. Per Dominum &c.

Poſt orationem Acolythi Candelabra ad Abacum reportaverunt. Pontifex vero adhuc ſine Mitra apud ſuam ſedem conſtitit; etenim Cardinalis Sacripantes Diaconi munus expleturus in Miſſa, digreſſus e ſupremo Altaris gradu, quem locum poſt Obedientiæ obſequium cum aliis Pontifici præſtitum Canonizationis actione dudum inccepta occupaverat, comitante Cæremoniarum Magiſtro in Aream Throni Pontificii conſcendit, ibique ſiſtens ad ſiniſtram Sanctiſſimi Patris, paululum erga illum converſus inclinatuſque, pro expiatione Populi conſuetam cecinit Confeſſionem, additis novorum Sanctorum nominibus poſt nomina ſanctorum Apoſtolorum, ut infra &c.

Confiteor Deo omnipotenti, beatæ Mariæ ſemper Virgini, beato Michaeli Archangelo, beato Joanni Baptiſtæ, ſanctis Apoſtolis Petro & Paulo, beatis Fideli, Camillo, Petro, Joſepho, & Catharinæ, omnibus Sanctis & Tibi Pater: *quia peccavi nimis cogitatione, verbo & opere, mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa: Ideo precor beatam Mariam ſemper Virginem, beatum Michaelem Archangelum, beatum Joannem Baptiſtam, ſanctos Apoſtolos Petrum & Paulum, beatos Fidelem, Camillum, Petrum, Joſephum, & Catharinam, omnes Sanctos &* Te Pater *orare pro me ad Dominum Deum noſtrum.*

Qua finita, cum jam præmonitus detuliſſet R. P. D. Clemens de Aroztequi Papalem Crucem ante ejuſdem Solii gradus, eamque genuflexus ſuſtineret elatam, Pontifex ſuper adſtantes abſolutionem fecit de more, cantando ex libro.

Precibus & meritis beatæ Mariæ ſemper Virginis, beati Michaelis Archangeli, beati Joannis Baptiſtæ, ſanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli, beatorum Fidelis, Camilli, Petri, Joſephi, & Catharinæ & omnium Sanctorum, miſereatur veſtri omnipotens Deus, & dimiſſis peccatis veſtris perducat vos ad vitam æternam. ℟. *Amen.*

Indulgentiam, abſolutionem & remiſſionem peccatorum veſtrorum tribuat vobis omnipotens & miſericors Dominus. ℟. *Amen.*

Benedictionem quoque ſolemnem impertiendo addidit.

Et Benedictio Dei omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus † Sancti deſcendat ſuper vos, & maneat ſemper. ℟. *Amen.*

Extinctis deinde cereis, finis imponitur integræ actioni cooptandi in Sanctorum Cœtum Dei Servos, virtutibus & ſignis præſtantes; ſolemne enim Sacrum, de quo modo dicetur, tali tempore olim factum non fuiſſe, teſtatur in ſua eruditiſſima diſſertatione Franciſcus Maria Phæbeus Archiepiſcopus Tarſi, & Cæremoniarum Moderator eximius: Vulgata ea eſt a Dominico Cappello altero Cæremoniarum Magiſtro una cum Actis Canonizationis ſanctorum Petri de Alcantara, Mariæ Magdalenæ de Pazzis a ſan. mem. Clemente IX., adſtante in ſublimi Thalamo Sereniſſima Suecorum Regina Chriſtina Alexandra celebratæ die XXVIII. Aprilis, in quem anno milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo inciderat Dominica in Albis. Ceterum poſſe aliquem Sanctum dici, aut ſine Miſſæ Sacrificio, utpote Actione ab ipſis ſolemniis prorſus ſeparata, aut eodem Sacro in ſequentem diem etiam translato, nec ſemper facto per Summum Pontificem, vel ipſo præſente vetuſtis monumentis omiſſis, recentior comprobat celebritas, qua decem ab hinc annis fel. rec. Clemens XII. Sanctiſſimi Domini Noſtri Prædeceſſor Divorum numero inſeruit Vincentium a Paulo, Joannem Franciſcum Regis, Julianam de Falconeriis, & Catharinam Fliſcam Adurnam. Etenim octogenario major cum eſſet, timeretque, ne nimia mora & labore gravaretur, prolata de eorum Sanctitate Sententia, receptiſque, dum Chorus decantabat hymnum: *Te Deum &c.* a ſe inchoatum, de Poſtulantium manibus oblationibus, aliiſque, quos ſupra recenſuimus, Ritibus & Cæremoniis expletis; non dimiſſo Apoſtolico Senatu ſolus remeavit ad propria, ſinens ut poſt ſuum diſceſſum eadem celeberrima pompa ab Eminentiſſimo Ruſo tunc Epiſcopo Præneſtino conficeretur Sacrum, ac ſi ipſe præſens adeſſet.

Attamen Sanctiſſimus Dominus Noſter Benedictus XIV. nullo umquam fractus labore, nec preſſus obrepentis ſenectutis pondere, geminatam hodiernæ feſtivitatis lætitiam, quæ de beatorum Apoſtolorum Martyrio, & de nova quinque Sanctorum glorificatione procedebat, Summo Sacerdote dignum putavit, ita augere, ut Deo Hoſtiam laudis ſolemni ritu immolaret, & Altiſſimo vota ſua per ſe ipſum redderet; ſolemniis itaque Canonizationis memorato ordine jam completis, ab eminenti Sede deſcendens, & ad aliam humiliorem paratam introrſum in ipſo Theatri aditu ex parte ſiniſtra Altaris ſe tranſtulit, ſolo Diaconorum Aſſiſtentium & nonnullorum paucorum tunc ei miniſtrantium comitatu. Cum in ea paululum ſediſſet, ſtans ſine Mitra & ad Altare converſus recitavit ſubmiſſa voce *Pater*, & *Ave*; mox manu dextera ſignum Crucis formans a fronte ad pectus cecinit pro inchoatione horæ Tertiæ: *Deus in Adjutorium, &c.* Cantoribus proſequentibus Hymnum, & Pſalmos uſque ad finem. Poſt Reſponſorii cantum, completis jam precibus præparatoriis ad Miſſam, inter quas ſedens ſandalia & caligas induerat de more, iterum ſtans ſine Mitra, & delatis ut alias per Acolythos duobus candelabris ante Solioli infimum gradum Orationem diei Feſti SS. Apoſtolorum: *Deus qui hodiernam diem &c.* præcinuit. Lotis deinde manibus, aquam conſuetis cæremoniis præbente Sacri Hoſpitii Magiſtro Guadagnoli Duce, veſtes ad Sacrificium faciendum paratas induit miniſterio Diaconi Cardinalis Evangelium cantaturi Caroli Mariæ Sacripantis, & annulo Pontificali per Card. Epiſcopum Aſſiſtentem ſubarrhatus, ita ornatus thure in Thuribulum immiſſo, ac præcedente Cruce inter candelabra ſeptem proceſſit ad Altare, inſtructo duntaxat a ſibi Miniſtrantibus ſupplicationis agmine & exceptis inter eundum occurrentibus ſibi tribus in ordine Presbyterali ultimis Cardinalibus ad oris & pectoris oſculum. Confeſſione, & ad Apoſtolorum Aram thurificatione peracta ſublime Solium repetivit, proſequendo Miſſam cum cæremoniis, quæ ſervari celebrante Summo Pontifice ſolent: Nihil autem in hoc Sacro peculiare atque notatu dignum accidit, præter Orationes Collectæ diei una ſub concluſione conjunctas, Homiliam poſt Evangelium a Sanctitate Sua recitatam, & ſolemnes Oblationes a Poſtulantibus præſentatas.

Orationes autem Collectæ, Secretæ, & poſt Communionem hæ fuerunt.

ORE-

OREMUS.

OMnipotens & mirabilis Deus in Sanctis tuis, qui beatorum Fidelis Martyris, Camilli, Petri, Joſephi Confeſſorum, & Catharinæ Virginis merita ſolemni glorificatione clareſcere voluiſti: concede propitius; ut quæ ſunt triumphantis Eccleſiæ ornamenta, nova ſint militantis præſidia. Per &c.

SECRETA.

CElebritatis hodiernæ munera in honorem Sanctorum Fidelis Martyris, Camilli, Petri, Joſephi Confeſſorum, & Catharinæ Virginis tibi Domine offerentes humiliter petimus; ut quorum exultamus triumphis, proficiamus exemplis. Per &c.

POSTCOMMUNIO.

SAcro pignore immortalitatis ſuſcepto, fac nos, quæſumus Domine, Sanctorum Fidelis Martyris, Camilli, Petri, Joſephi Confeſſorum, & Catharinæ Virginis æternæ felicitatis conſortes, quorum temporalis exaltationis voluiſti participes. Per Dominum noſtrum &c.

Homilia vero, quam ſedens habuit ad circumfuſam multitudinem Sanctitas Sua; luculenter exprimit, & ob oculos ponit utriuſque ſolemnitatis memoriam, ut legenti patebit.

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

BENEDICTI PAPÆ XIV.

HOMILIA

DIE NATALIS SS. APOSTOLORUM PETRI ET PAULI

COMMUNEM Cælo terræque lætitiam ex glorioſo beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli triumpho, quem pro Chriſto morientes uno die eodemque loco reportarunt, ad Nos maxime, & ad hanc Urbem, Venerabiles Fratres ac Dilecti Filii, pertinere, certum eſt. Quamquam enim ad univerſam ſpectet Eccleſiam de gemina Principis Apoſtolorum, & Doctoris gentium corona lætari, quod ſancita eorum ſanguine Fides in omnes gentes ſeſe feliciter propagaverit, Roma tamen debet præ ceteris efferri gaudio, & cumulatius exultare, quod quæ antea fuerat errorum magiſtra, Apoſtolorum eorumdem opera facta ſit diſcipula veritatis, Civitas Sacerdotalis & Regia, Arx Religionis, & Caput Orbis, cujus imperium divinæ Fidei gloria latius, quam olim terreno principatu dilatatum, portæ Inferi metuunt, ac contremiſcunt.

A Vetuſtiſſimis uſque temporibus Romano Pontifici ſolemne fuit ſumma religione ac ſingulari celebritate diem hunc agere, in quo duplex Sacrum, alterum in hac Vaticana Baſilica, alterum via Oſtienſi in Baſilica ſancti Pauli facere conſuevit, ut pius ſeculi quarti vates Prudentius teſtatur. Id quoque temporis complures ex variis partibus Epiſcopi ad Urbem commigrabant, feſtum hunc lætiſſimum diem una cum Romano Pontifice celebraturi; uti ex Paulino, qui ſequentis ætatis ſcriptor extitit, colligimus.

Nos quoque, quos non una cauſa ad Principis Apoſtolorum memoriam honore cumulandam adducit, quod nempe in ejus locum & dignitatis amplitudinem, licet immerentes, ſucceſſimus, ſed aliæ quoque rationes urgent ad illius & Apoſtoli Pauli cultum promovendum, quos una ſimul colere ac venerari conſuevit Eccleſia, quod nimirum inter ſacræ hujus Baſilicæ Canonicos decem & quatuor annos fuimus, quodque ejuſdem Petri honori Metropolitana Bononienſis Eccleſia dedicata ſit, quam decennio gubernavimus, & quam adhuc detinemus; Prædeceſſorum noſtrorum veſtigiis etiam in hac parte pro viribus inſiſtere cupientes, non ſolum quotannis in pervigilio hujus Feſti ſolemnibus Veſperis in hac Baſilica intereſſe, & mane Pontificali ritu Miſſam celebrare conſuevimus, ſed etiam in perpetuum valitura ſanctione decrevimus, ut per totam Octavam ſingulis diebus in diverſis ſacræ hujus Urbis Eccleſiis aliqua eorumdem Apoſtolorum memoria inſignitis ſolemne Sacrum peragatur, præſente aliquo Prælatorum Apoſtolicæ Sedis officiis addictorum Collegio; utque pomeridiano tempore alii piorum hominum Cœtus, ſtatis quiſque diebus, ad eaſdem Eccleſias pie religioſeque procedant. Ad hæc mandavimus, ut Calendariis & divinorum Officiorum Libris iidem duo beatiſſimi Apoſtoli, tanquam primarii auguſtæ hujus Urbis Patroni, inſcribantur: quod quidem Nobis a ſanctiſſimis Viris Leone Pontifice, Maximo Taurinenſi, & Venantio Fortunato ex veteri diſciplina traditum eſt.

Opportune quoque & merito hunc ipſum diem feſtum beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli hodiernæ Sanctorum Canonizationi ſelegimus: nedum ut ſaltem ſemel vitæ noſtræ tempore feliciſſimum hujuſmodi diem ingenti populorum concurſu, multaque Fratrum noſtrorum Epiſcoporum frequentia, priſtino more celebrari videamus, ſed præſertim etiam, quod Sententiam illam definitivam, qua quinque Beatos nuper in Sanctorum Album retulimus, pronunciavimus, ut audiviſtis, in honorem Sanctæ & Individuæ Trinitatis, ad Catholicæ Fidei præſidium, & Chriſtianæ Religionis incrementum auctoritate Domini Noſtri Jeſu Chriſti, beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli, & noſtra; & demum, quod in unoquoque eorumdem quinque Beatorum imago quædam & nonnulla Sanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli ſimilitudo ineſſe videtur. Hoc autem non ita dicimus, ut par meritum, aut æqualitatem virtutum horum cum illis inferamus, cum temeritas ſit amplitudinem Apoſtolorum cum aliorum Sanctorum meritis comparare, ſed ut oſtendamus, hæc nova Sanctitatis lumina ad clariſſimas beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli virtutes accedere pro viribus curaviſſe, & hac ratione ad Sanctorum gloriam in terris meruiſſe exaltari, qua jamdudum in Cælis inter beatiſſimos Cives fruebantur.

Venit Petrus Antiochia ad hanc Urbem, hic primam Sedem conſtituit, hic nequiſſimum debella-

bellavit Simonem, hic Jeſu Chriſti Evangelium diſſeminavit. Venit huc quoque Paulus poſt navalem, ut Joannes Chryſoſtomus ait, pugnam; atque hic Judæis & Gentibus in Chriſti Fide erudiendis dies noctesque laboravit. Ambo vitam & ſanguinem pro Chriſti nomine effundere cupientes, ambo Romæ, eodemque die glorioſam Martyrii coronam adepti ſunt: Petrus quidem inverſo capite cruci affixus, Paulus gladio capite obtruncatus; ex quorum ſanguine veluti ex ſemine, tot beatorum Martyrum millia germinarunt, ut exuberante copia virtutis & fidei, ut Cyprianus inquit, ſinguli Martyres numerari non poſſent. In his modo Fidelem de Sigmaringa numeravimus, qui ad prædicandum verbum Dei & Catholicam Religionem ab hæreticis vindicandam, ab hac Apoſtolica Sede in Rhætiam miſſus, invicto animo morti occurrens, ab hæreticis interfectus eſt, & glorioſam ſibi Martyrii coronam comparavit.

Negavit ter Petrus, ab ancilla & Judæis interrogatus, Divinum ſuum Magiſtrum. Perſecutus eſt Paulus diſcipulos Chriſti, quos ad internecionem uſque delere ſtatuerat. At ſuam Petrus perfidiam flevit amare; & Paulus divinæ vocis terrore correptus, humi ſtratus, factus eſt vas electionis, & ad Apoſtolicam dignitatem una cum Barnaba a Spiritu Sancto vocatus eſt. Quot ad pœnitentiam ex præclaro horum exemplo excitati, ex improbis & impuris facti ſunt egregiæ virtutis & ſanctitatis lumina? Quot aſſiduis lacrymis ſua deflentes ſcelera uberrimos pœnitentiæ fructus fecerunt, quibus immortali deinde gloria in Cælis gaudere, & apud nos ſolemni ritu inter Sanctos recenſeri meruerunt? His profecto Camillus de Lellis annumerandus eſt, qui eadem veſtigia perſequens, non modo juvenilis ſuæ ætatis errores deteſtatus eſt, ſed etiam reliquo vitæ tempore, tum animæ, tum corporis Proximorum ſaluti impenſe addictus, heroicis quibus Cælum promeruit, virtutibus maxime inclaruit. O quam bene ſeſe ad Pauli doctrinam conformavit! qui in prima ad Timotheum ſe blaſphemum, & perſecutorem, & contumelioſum, & primum peccatorem vocans: FIDELIS, inquit, SERMO ET OMNI ACCEPTIONE DIGNUS, QUOD CHRISTUS JESUS VENIT IN HUNC MUNDUM PECCATORES SALVOS FACERE, QUORUM PRIMUS EGO SUM: addiditque: SED IDEO MISERICORDIAM CONSEQUUTUS SUM, UT IN ME PRIMO OSTENDERET CHRISTUS JESUS OMNEM PATIENTIAM AD INFORMATIONEM EORUM, QUI CREDITURI SUNT ILLI IN VITAM ÆTERNAM. Ita plane Camillus miſericordiam Dei conſecutus, a ſcelere & flagitiis ad bonam frugem revocatus, inde meritis & virtutibus plenus ad gloriam Sanctorum meruit extolli.

Minime contentus fuit Petrus in Pontum, Galatiam, Cappadociam, Aſiam, & Bithyniam Jeſu Chriſti Fidem intuliſſe, ſed, ne quis in ea hæſitaret, aut ne quid ab ea alienum in Eccleſiam induceretur, epiſtolas binas canonicas ſcripſit, in quibus ſanctiſſimæ Leges ad reprimendos vitiorum impetus, ad reſiſtendum nequitiæ diaboli, & ad æternæ vitæ hæreditatem aſſequendam opportune traduntur. Hoc ipſum ampliſſime fecit Paulus decem & quatuor epiſtolis canonicis conſcriptis, quarum ſapientiam, & cæleſtis doctrinæ copiam quis ſatis poſſet oratione complecti? Quænam eloquentia pro dignitate explicaret epiſtolam ad Romanos, ſive binas ad Corinthios, ſive ad Hebræos alteram, in quibus de fide, de bonis operibus, de virtutibus theologicis, de vitiis atque erroribus extirpandis, divina plane ſapientia, & admirabili zelo fideles docet, cohortatur, inflammat? Atque hinc Epiſcoporum ad populos ſibi commiſſos paſtoralium epiſtolarum dimanavit conſuetudo, per quas illi zizania in medio tritici exorta eradicare conantur, &, ſi qui mali uſus, aut depravati mores irrepſerint, corrigere ac reformare ſtudent. Hæc exempla quoque piis quibuſdam in Eccleſia hominibus anſam dederunt identidem religioſorum virorum Cœtus, hujus Sanctæ Sedis auctoritate intercedente, reformandi, qui paulatim neglecta evangelicorum conſiliorum obſervantia a priſtinæ virtutis gradu defecerant. Iter hujuſmodi ſumma cum laude confecit Petrus Regalatus a Nobis nuper numero Sanctorum adſcriptus: qui tot annos ingenti labore, incredibili auſteritate vitæ, miraque humilitate ac ſingulari prudentia Ordini ſuo Franciſcano, qui quibuſdam in locis a veteri ſplendore deſciverat, reformando totus incubuit; & aſſiduo heroicarum virtutum ſtudio eam aſſecutus eſt Sanctitatis laudem, quæ & Seraphico Ordini eſſet exemplum, nec minus univerſæ Eccleſiæ ornamentum.

Hieroſolymis Petrus una cum Joanne in vincula conjectus eſt, & ab Angelo bis ſolutus a vinculis, quibus hominum improbiſſimorum perfidia illum obſtrinxerat. Quid vero loquar vincula, flagella, lapides, naufragia, immiſſiones beſtiarum, atque alia plurima, quæ paſſus eſt Paulus, quæque ipſe ad Corinthios ſcribens enumerat, quamquam, ut Joannes Chryſoſtomus advertit, plura fuerint ab eo prætermiſſa, quam numerata? Adeo ut, etiamſi ei gladio mortem oppetere non contigiſſet, tot nihilominus acerba paſſus, quæ illi vitam omnino eripere debuiſſent, niſi ſuperſtes divinitus extitiſſet, profecto inter Martyres computaretur. Hinc porro geminæ Cælo januæ patefactæ ſunt: altera iis, qui effuſo ſanguine pro Chriſto cæſi ſunt, & inter Martyres recenſentur; altera vero iis, qui ſuppliciis, quæ pro Fide fortiter paſſi ſunt, ſuperſtites, jam olim Martyres vocabantur, nunc autem illuſtri Confeſſorum titulo decorantur. Hac altera via inceſſit Joſephus a Leoniſſa, quem modo in Sanctorum Confeſſorum Albo retulimus. Hic per plures dies ſupplicium immane & exquiſitum pro Chriſti nomine a Barbaris invicto animo toleravit, atque inter cruciatus acerbiſſimos Evangelium prædicare non deſtitit. Quibus expeditus nihil habuit antiquius, quam animas Chriſto evangelica prædicatione lucrari, ſuamque excelſarum omnium virtutum, quas heroicas dicimus, ſublimitate ſanctiorem in dies facere uſque ad mortem, quam coram Deo pretioſam in pace obtinuit.

Commendavit Paulus in prima ad Corinthios virginitatis dignitatem, in cujus laude poſuit multa, quæ ab eo ſtatu derivantur, emolumenta. Nullum tamen de virginitate præceptum a Domino ſeſe accepiſſe affirmavit, ſed de illa tantummodo conſilium ſe dare: DE VIRGINIBUS PRÆCEPTUM DOMINI NON HABEO, CONSILIUM AUTEM DO. Hæc autem Paulum Coapoſtolum ſecundum datam ſibi ſapientiam literis tradidiſſe, Petrus in epiſtola ſecunda conteſtatur. Conſilium quoque Pauli fuit, præter continentiam, orationem, jejunia, paupertatem, & obedientiam colere;

lere; quibus in rebus potiſſimum ſita eſt vitæ monaſticæ ratio, a primis uſque Eccleſiæ ſeculis tam in viris, quam in fœminis feliciter propagata. Recentiori vero memoria ad monaſticam alia inſuper acceſſit religioſorum hominum vita, eorum præſertim Ordinum, qui Mendicantes nuncupantur, in quibus non minus doctrina, quam ſanctitate complures ex utroque ſexu Eccleſiam mire illuſtrarunt. Tres jam inclytæ fœminæ, Catharina Senenſis, Roſa de Lima, & Agnes de Monte Politiano ex Ordine B. Dominici ſolemni ritu ſanctarum Virginum numero adſcriptæ ſunt; ad quas & Nos Catharinam de Ricciis modo aggregavimus, clauſtrali vita tam illuſtrem, tam humilem, tam pœnitentiæ addictam, & a Deo maxime locupletatam iis cæleſtibus donis, quibus ipſe animas ſibi acceptas in terris quoque cumulare conſuevit.

Tandem Apoſtolorum Actus pleni ſunt novis & inuſitatis miraculis, quæ Deus ad manifeſtandam gentibus beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli tum doctrinam, tum ſanctitatem operari ſibi complacuit. Enimvero nolumus illa conferre cum iis, quæ Dominus agere dignatus eſt ad interceſſionem & preces quinque Beatorum, quos modo ſolemniter inter Cælites recenſuimus. Non ignoramus, varia eſſe miraculorum genera, varios gradus. Verum ſi hæc ad illa minus æquiparari valent, nihilominus hæc quoque ita naturæ vires excedunt, ut dubitari nullo modo poſſit, quin ſint ſanctitatis eorum, ad quorum merita facta ſunt, luculentum expreſſumque Dei teſtimonium.

Ex iis, quæ hactenus dicta ſunt, ſatis apparet, quam apte in hoc ipſo SS. Apoſtolorum Petri & Pauli lætiſſimo die hodiernæ Canonizationis ſolemnia celebrentur. Hunc autem, quoniam prope Aram conſiſtemus, ſub qua eorumdem beatorum Apoſtolorum cineres & oſſa jacent, quid aliud reſtat, niſi ut ad vos, glorioſi Apoſtolorum Principes, orationem noſtram & preces humiliter convertamus? Tu quidem, beatiſſime Petre, Venerabilem hunc Clerum de Cælo reſpice, qui abs te originem ducit, quique nomini tuo devotus te perpetuo colit: Reſpice & Nos, qui in hanc principem omnium Cathedram a te inſtitutam, & quæ Eccleſiarum omnium unitatis eſt centrum, impares licet meritis, ſucceſſimus: Tu vero, beatiſſime Doctor Gentium Paule, populum hunc, quem te præ ceteris diligere, tuoque cordi inhærere, literis tuis ſignificabas, peramanter reſpice. Ad vos enim, Parentes optimi, & amantiſſimi Urbis hujus Patroni, in tanta hujus diei celebritate, fiducia pleni confugimus, ut, veſtris intervenientibus meritis, a Deo impetremus catholicæ Fidei propagationem, Romanæ Eccleſiæ, quæ ſanguinis veſtri pretio fundata eſt, exaltationem & ſartam tectam Apoſtolicæ hujus Sedis dignitatem, cujus vindices & propugnatores vos ſemper extitiſtis. Ad vos deinde convertimur, Fidelis, Camille, Petre, Joſeph, & Catharina, quos modo noſtros apud Deum interceſſores fore ſolemni ritu declaravimus, quoſque fidelibus populis tanquam præclara virtutum exempla propoſuimus: Vos quoque humili corde obteſtamur, ut chriſtianam Religionem, ut Fidem, ut denique Apoſtolicam Sedem apud Deum orationibus veſtris tegere ac tueri dignemini; Nobis præſertim in ærumnis, quibus in diem conflictamur, & quibus Petri navicula jactatur, opem auxiliumque divinum implorantes. Spe magna nitimur, Deum, Vobis intercedentibus, Nos in medio mari periclitantes non relicturum. Habemus enim perpetuo ante oculos Petrum in mediis fluctibus ſuper aquas maris a Domino ambulare juſſum, & naufragio perire metuentem: Quem Auguſtinus advertens: IN UNDA, inquit, EXCLAMET TITUBANS PETRUS, ET DICAT: DOMINE, SALVA ME. PORRIGIT ENIM DOMINUS MANUM; ET QUAMVIS INCREPET DICENS: MODICÆ FIDEI, UT QUID DUBITASTI? TAMEN A FLUCTIBUS RAPIT, ET CONFITENTEM INFIRMITATEM SUAM, ATQUE ILLIUS AUXILIUM POSTULANTEM PERIRE NON SINIT, Demum glorioſi Principes Apoſtolorum, Beatique nuper in Sanctorum Catalogum relati lenite iram Dei in furore ſuo terras arguentis: exorate omnipotentem Principem pacis, in cujus manibus ſunt corda Regum, & ſub quo curvantur, qui portant Orbem, ut chriſtianos Principes diuturnis nimium diſſidiis inter ſe decertantes in priſtinæ charitatis compagem reſtituat.

Statim ac Papa inſtitutæ Orationi finem impoſuit; Cardinalis Diaconus Evangelii in Solii planitie, quo perrexerat ex Altari, Magiſtro Cæremoniarum Duce, eodem ac antea modo ad excitandam compunctionem cecinit: *Confiteor*, quo recedente Epiſcopus Cardinalis Aſſiſtens a Sanctitate Sua Indulgentias petiit his verbis: *Indulgentias Beatiſſime Pater*, acceptoque reſponſo: *Conſuetas hujus Actionis*; illico converſus ad Populum eas promulgavit alta voce legendo ſequentem formulam.

Sanctiſſimus in Chriſto Pater & Dominus Noſter, Dominus BENEDICTUS *Divina Providentia Papa Decimusquartus dat, & concedit omnibus hic præſentibus Indulgentiam Plenariam: Viſitantibus autem quotannis Sepulchra Sanctorum* FIDELIS, CAMILLI, PETRI, JOSEPHI, *&* CATHARINÆ, *die eorum natalitio ſeptem annorum, & totidem quadragenarum in forma Eccleſiæ conſueta: Rogate igitur Deum pro felici ſtatu Sanctitatis Suæ & ſanctæ Matris Eccleſiæ.*

Poſt Indulgentiarum promulgationem Sanctiſſimus Dominus Noſter ſine Mitra ſtans Populo ſolemniter benedixit pronuntiata ex libro, quem ſibi obtulerunt conſueti Aſſiſtentes Miniſtri, generali abſolutione: Tum Symbolum præcinuit, illudque cum Diaconibus ſibi hinc inde Aſſiſtentibus voce ſubmiſſa recitavit, quod cum Pſaltæ Palatini proſequerentur, ſedit, eoque expleto ſurrexit iterum capite detecto, ut ℣. *Dominus Vobiſcum*: caneret, ac Offertorium legeret. Poſtea conſedit denuo pretioſa Mitra redimitus excepturus Poſtulantium oblationes.

Fuerant hæ a Magiſtris Cæremoniarum inter Symboli cantum hoc ordine diſpoſitæ. Tres ad ſingulas oblationes Sacrorum Rituum Congregationis Cardinales adhibiti ſunt ex unoquoque ordine incipiendo ab Antiquioribus, ne iis quidem exceptis, qui aſſiſtebant Pontifici: idcirco tempeſtive evocati noviſſimi duo Diaconi in eadem Congregatione non adſcripti, primis in Aſſiſtentiæ munere ſubſtituuntur.

Singuli Cardinales juxta monitum eiſdem tranſmiſſum duos ſecum habebant nobiles Familiares talari indutos veſte pro cereis prægrandibus, aut panibus, vel doliolis comportandis, hi ſuo quique hero præibant; eos vero antecedebant quatuor Servientes armorum argenteis clavis inſtructi. Unumquemque Cardinalem ſubſequebantur primores duo Patres ex Regulari illa Familia, cujus vel Alumnus fuerat Sanctus, vel Inſtitutor. Uterque parvum cereum geſtabat caniſtri loco, quem alter eorum alias portaſſet

cum

cum binis vel turturibus, vel columbis, vel aviculis verſicoloribus ; ab hac enim ſolemnitate hoc genus oblationis omnino tolli Sanctiſſimus Pater imperaverat. Quam ob cauſam id vetuerit, inveſtigator cupidus facile aſſequetur lectione laudatiſſimi ejus operis de Servorum Dei Beatificatione, & Beatorum Canonizatione. Singulæ oblationes in ſingulis ſeparatis menſis ſive Abacis compoſitæ erant, candidis obductæ velis, ex quibus tollebantur miniſterio Cuſtodis earumdem a Moderatore Cæremoniarum de more deſtinati. Qui portaturi eas erant, ſuppoſita mappula linea ipſas deferentes, tranſeundo per mediam Theatri caveam ante Confeſſionem recta uſque ad Papam contendebant, cui exhibitæ cum fuiſſent, eas ad menſam iterum reportabant Acolythi Signaturæ Juſtitiæ Votantes cum Abbreviatoribus. Procurator Canonizationis Cardinalis Portocarrero, qui inter eundem inceſſerat ad ſiniſtram Cardinalis Epiſcopi primæ oblationi aſſignati, conſiſtens in planitie Solii dextrorſum ſex cereos parvos arabice pictos in unaquaque oblatione a Religioſis Patribus delatos Sanctitati Suæ offerebat. Quilibet vero Cardinalis Epiſcopus duos tantum prægrandes arabice item pictos & præterea effigie Sancti, gentilitiis inſignibus Summi Pontificis, ac ſtemmate Religionis ornatos ; Presbyteri autem Cardinales magnos panes duos, unum auro, alterum argento illitos, & ſupereminenti cælatura Pontificii ejuſdem ſtemmatis ornatos ; Cardinales tandem Diaconi doliola duo affabre ſculpta pari ornatu, auro argentoque ſplendida. Quilibet Cardinales accepta de Familiarium ſuorum manibus dona Sanctiſſimo exhibebat, deoſculando peracta oblatione ejus genu & manum ; cum pedis tantum oſculum reliquis permitteretur.

Ad primam igitur oblationem pro ſancto Fideli a Sigmaringa directam a D. Franciſco Diverſini Cæremoniario, & ab intimo Suæ Sanctitatis Sacello, ſelecti fuere Eminentiſſimi Cardinales Annibal Albanus Sancti Clementis nuncupatus Epiſcopus Portuenſis ac ſanctæ Rufinæ, Dominicus Paſſioneus Tituli ſancti Bernardi Presbyter, & Carolus de Marinis Diaconus ſanctæ Mariæ in Vialata ; Fr. Joſeph Maria ab Interamna Miniſter Generalis Ordinis Minorum ſancti Franciſci Capuccinorum, Fr. Sigiſmundus a Ferraria Procurator & Commiſſarius Generalis, Fr. Maximilianus a Wanghena Definitor Generalis Cauſæque Poſtulator, Fr. Benedictus a Maſafra, Fr. Joannes Maria a Parma, & Fr. Cherubinus a Noves, & ipſi Definitores Generales prædicti Ordinis.

Alteram pro ſancto Camillo, præeunte D. Joanne Lucca altero ex Cæremoniariis, peregerunt Eminentiſſimi Cardinales Nicolaus Maria Lercarius Tituli ſancti Petri ad Vincula gerens Epiſcopi vices, Silvius Valenti Tituli ſanctæ Priſcæ, & Alexander Albanus Diaconus ſanctæ Mariæ ad Martyres ; RR. PP. Joannes Dominicus Conſtantini totius Ordinis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis Præfectus Generalis, Vincentius Micciulla Procurator Generalis, P. Franciſcus Stolfini, & P. Thomas Sanchez ambo Conſultores, P. Jacobus Maria Fabiani Arbiter & Secretarius Generalis, ac Pater Camillus de Romanis Provincialis.

Tertiam ſancti Petri Regalati, ad quam aſſiſtebat D. Joannes Baptiſta Valeriani Cæremoniarius Supranumerum, attulerunt Eminentiſſimi DD. Cardinales Franciſcus Burgheſius Tituli ſanctæ Mariæ Tranſtyberim pro Epiſcopo, Camillus Paulutius Tituli ſanctorum Joannis & Pauli, & Nerius Corſinus ſancti Euſtachii Diaconus, RR. PP. Fr. Raphael a Lucagnano Ordinis Minorum ſancti Franciſci Miniſter Generalis, Fr. Felix a Roma ex Vice-Commiſſarius Generalis Reformatorum, Fr. Benedictus Maria Galli Procurator Generalis Obſervantium, Fr. Alexius a Roma Procurator Generalis Reformatorum, Fr. Petrus Joannes Molina Procurator Generalis Recollectorum, & Fr. Vincentius Antonius a Caprarola Definitor Generalis.

In quarta pro ſancto Joſepho a Leoniſſa, viam demonſtrante D. Joanne Baptiſta Lizzani Supranumerum ſecundo Cæremoniarum Magiſtro, adfuerunt præter Eminentiſſimos Cardinales Antonium Xaverium de Gentilibus Presbyterum ſancti Stephani in Cælio Monte vices Epiſcopi Cardinalis ſupplentem, Carolum Albertum Guidobonum Calvachini Tituli ſanctæ Mariæ de Pace, & Marium Bolognetti ſanctorum Coſmæ & Damiani Diaconum, ſex alii Ordinis Capuccinorum Patres dignitatis gradu præſtantes, nempe Fr. Philippus ab Ameria Provinciæ Romanæ Miniſter Provincialis, Fr. Bonifacius Romanus, Fr. Joannes a Collepardo, Fr. Franciſcus Antonius a Fivizzano, Fr. Carolus Antonius a Vultrio Definitores Provinciales, & Fr. Gregorius Romanus Ex-Definitor, Cauſæque Canonizationis beati Joſephi Poſtulator.

Quintam demum ſanctæ Catharinæ de Ricciis, ductore D. Franciſco Manganoni tertio ſacrarum Cæremoniarum Magiſtro ſupra numerum, detulerunt pro Epiſcopo Eminentiſſimus Fr. Joannes Antonius Guadagni Cardinalis Tituli ſanctorum Silveſtri & Martini ad Montes, ac Eminentiſſimi Cardinales D. Fortunatus Tamburini Tituli ſancti Matthæi in Merulana, & Proſper Columna de Sciarra ſancti Georgii ad Velum aureum Diaconus : abſente Reverendiſſimo P. Fr. Thoma Ripoll Magiſtro Generali Ordinis Prædicatorum, qui annos exceſſerat nonaginta, cereum primum detulit Reverendiſſimus P. Fr. Nicolaus Ridolfi Sacri Palatii Magiſter, alios vero RR. PP. Magiſtri Fr. Vincentius Maria Ferretti Procurator Generalis totius Ordinis, Fr. Joſephus Auguſtinus Orſi Sacræ Congregationis Indicis a Secretis, Fr. Alexander Pius Sauli ſupremæ Inquiſitionis contra hæreticam pravitatem, ſive Sancti Officii Congregationis Commiſſarius, Fr. Antonius Bremond Provincialis Daciæ, & Fr. Joannes Thomas de Boxadors Provincialis Aragoniæ, Reverendiſſimo Patri Magiſtro Generali hoc in munere ſubſtitutus.

Summus Pontifex perceptis oblationibus lavit ex more manus, (ad cujus munus ſelectos Nobiles Laicos deduxere alternatim & D. Lucas Verdiani & D. Alexander Mariani noviſſimi Cæremoniarum Magiſtri) perrexit ad Altare, ex quo data Pace iterum diſcedens Solium repetivit, in eo Communionem ſub utraque ſpecie ritu ſupremi Eccleſiæ Hierarchæ ſtatuto ſumpturus ; quam quidem conſuetudinem non eſſe myſterio vacuam, ex allatis a præcitato Juſtiniano Chiapponi Apoſtolicarum Cæremoniarum Magiſtro rationibus evidentiſſime conſtat.

Abſoluta deinde Miſſa in Altari, & Pontificali Benedictione Populo impertita, depoſito præterea ſupra principem Aram Pallio deſcendit Papa ad ſellam geſtatoriam, quæ ante Altare, nec longe ab eodem parata tunc fuerat. In ea compoſitus, tiara tectus chyrothecliſque & annulo Pontificali denuo ſumptis conſuetum Presbyterium accepit ab Eminentiſſimo Archipresbytero Baſilicæ Annibale Cardinali Albano una cum duobus Canonicis Sacrario Præfectis, nempe RR. PP. Jacobo Vittori, & Joanne Franciſco de Abbatibus Oliverio ; eis vero ipſe ſuiſmet ſanctiſſimis manibus tradidit aureum Calicem & Patenam, non ſolum materia, ſed opere conſpicuam, quibus eo die Deo libaverat, ut eſſent perenne tam eximiæ ſolemnitatis, ſuæque pietatis erga divum Petrum Apoſtolorum Principem argumentum. Ac Presbyterio quidem, quod acceperat, in Clericos erogato, eoque multo ſplendidius repenſo, rei tantæ memoriam alio quoque monumenti genere teſtatam voluit, largitione nimirum novi Numiſmatis, quod novorum quinque Sanctorum repræſentabat imagines cum Epigraphe : *Univit, palmamque dedit*.

Poſthæc EE. Cardinalium Senatu dimiſſo, divertit Sanctitas Sua in Tentorium extra Theatri ambitum de induſtria comparatum, ubi ſacras veſtes exuit.

Supereſt (a), ut agamus gratias Deo noſtro ſuper omnibus diſpoſitionibus ſuis, quod infirmos nos novis hiſce Eccleſiæ ſuæ voluit fulcire columnis ; congratulemur & Sanctis, quibus magna fecit Dominus introducens eos in gloriam ſuam, ut Feſtivitas quæ merito eorum virtutum hodie votiva impenditur, ipſorum nobis efficiatur meritis, & precibus ſalutaris.

(a) *S. Bernardus Serm. de S. Malach.*

Quod ſponſum eſt ſupra, Protonorariorum Inſtrumentum hic accipito.

IN NOMINE DOMINI AMEN

SAnctiſſimus Dominus Noſter BENEDICTUS Divina Providentia Papa XIV. omnibus iis, quæ ſuper ſolemnibus Sanctorum Canonizationibus peragenda a Summis Pontificibus Prædeceſſoribus ſuis in eorum Conſtitutionibus ſancita ſunt, rite peractis; tandem anno ab Incarnato Verbo milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo ſexto, Indictione nona, Pontificatus ejuſdem Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Anno ſexto: Die vero 29. Junii Feria quarta, Feſto SS. Apoſtolorum Petri & Pauli hujus Almæ Urbis Patronorum Principalium, in Baſilica Vaticana, ſplendida ingentique pompa exornata, devenit ad ſolemnem Canonizationem beatorum Fidelis a Sigmaringa Ordinis Min. S. Franciſci Capuccinorum, Camilli de Lellis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis Fundatoris, Petri Regalati Min. Obſervan. S. Franciſci, Joſephi a Leoniſſa Ordinis Minorum ſancti Franciſci Capuccinorum, & Catharinæ de Ricciis Sanctimonialis Profeſſæ Ordinis S. Dominici.

Ad implorandum a Patre luminum lumen & conſilium, necnon beatiſſimæ ſemperque Virginis Mariæ patrocinium, & aliorum Sanctorum & Sanctarum opem & auxilium in re tanti ponderis, quæ profecto gravior, dignior & major eſt, quæ peragi poſſit a Summis Pontificibus, cum in ea potiſſimum Vicaria Chriſti poteſtas, quam gerunt in Terris, eluceſcat, juxta conſuetum Ordinem ſolemnemque Ritum præhabita fuit ſolemnis Supplicatio.

Sanctiſſimus Pontifex ſacris Veſtibus indutus ex Aula Paramentorum inter Eminentiſſimos DD. Cardinales Carolum de Marinis, & Alexandrum Albanum S. R. E. Diaconos antiquiores, ad Cappellam Sixtinam proceſſit, & intonato Hymno: *Ave Maris Stella*: Primiſque ejuſdem Hymni verſibus per Cantores Pontificios abſolutis, Sedem Geſtatoriam conſcendit.

Præeuntibus utroque Clero, Prælatorum Romanæ Curiæ Collegiis, Baſilicæ Vaticanæ Pœnitentiariis, Abbatibus, & Generalibus in Cappella Pontificia locum habentibus, Epiſcopis, Archiepiſcopis Pontificio Solio Aſſiſtentibus, & non Aſſiſtentibus, & inter Sacrorum Rituum Conſultores Patriarchis, & Eminentiſſimis denique S. R. E. Cardinalibus, omnibus juxta eorum Ordines ſacris Veſtibus indutis, & dextera manu accenſum cereum geſtantibus, Summus Pontifex Vaticanum Templum ingreſſus, & ea, qua par erat, reverentia, a Reverendiſſimo ejuſdem Baſilicæ Capitulo exceptus, Cantoribus Capituli Antiphonam: *Tu es Petrus*: modulantibus, ante Altare Sanctiſſimæ Trinitatis, ubi erat Auguſtiſſimum Sacramentum publicæ Venerationi expoſitum, conſtitit, & e Sede Geſtatoria deſcendens pauliſper oravit; mox ad eandem Sedem reverſus, delatus fuit (ſemper tamen ſupplicabundo ritu) uſque ad principem Apoſtolorum Aram, brevibuſque ibi precibus effuſis, in Solio ſe recepit, & Eminentiſſimos Cardinales, Reverendiſſimos Patriarchas, Archiepiſcopos, & Epiſcopos Pontificio Solio Aſſiſtentes, & non Aſſiſtentes, necnon Pœnitentiarios Vaticanæ Baſilicæ ad Obedientiam admiſit.

Obedientia expleta, Eminentiſſimus Dominus Joachimus Ferdinandus Presbyter Cardinalis Portocarrero a Sanctiſſimo Domino ad poſtulandam Canonizationem Procurator ſpecialiter deputatus, necnon Illuſtriſſimus Dominus Comes Virgilius Montecatinus Sacræ Conſiſtorialis Aulæ Advocatus ab eodem Sanctiſſimo Domino ad hoc pariter ſpecialiter electus (uno ex Cæremoniarum Magiſtris eos admonente, & ducente) ante imum Pontificii Solii gradum conſtiterunt, & Dominus Advocatus Montecatinus in genua provolutus, ejuſdem Eminentiſſimi D. Cardinalis Portocarrero Procuratoris nomine, ut Beatis Fideli a Sigmaringa, Camillo de Lellis, Petro Regalati, Joſepho a Leoniſſa, & Catharinæ de Ricciis cultus & Sanctorum honores decernerentur, Sanctitatem Suam inſtanter exoravit.

Illuſtriſſimus Dominus Cajetanus Amatus Literarum Apoſtolicarum ad Principes a Secretis ſtans e ſiniſtro Solii latere hujuſmodi Poſtulationi, Sanctitatis Suæ nomine reſpondit. Quod cum Sanctiſſimus Pater in tam gravi deliberatione lumen prius & auxilium de Sancto ſibi implorandum cenſeret, ideo jubebat, quod omnes Ordines, totuſque qui adſtabat Populus cum Apoſtolico Senatu, Deum Optimum Maximum humillime deprecarentur, ut cor mentemque ſuam cæleſti luce illuſtrare, & imperſcrutabilis voluntatis ſuæ beneplacitum aperire dignaretur.

Ad hæc Summus Pontifex deſcendens e Solio flexis genibus ante Faldiſtorium procubuit, ſimiliterque Cardinales, Patriarchæ, Archiepiſcopi, Epiſcopi ceterique omnes genua ſubmiſerunt ad orandum, & ſtatim duo Cantores ante gradus Altaris Apoſtolorum, litanias Sanctorum cecinere, eiſque abſolutis, & Sanctiſſimo Domino Noſtro ad Solium reverſo, ibidemque compoſito:

Eminentiſſimus Cardinalis Portocarrero Procurator, & Dominus Advocatus Montecatinus ad imum Solii gradum, ut antea, Sanctitati Suæ denuo ſeſe obtulerunt, & Dominus Advocatus pariter Eminentiſſimi D. Procuratoris nomine pro eorumdem Beatorum Canonizatione rurſus & inſtantius poſtulavit.

Sed a Domino Literarum Apoſtolicarum Secretario denuo Sanctitatis Suæ nomine accepto reſponſo: Quod Sanctiſſimus Pater antequam tanto operi ſupremam manum imponeret, pro majori animi ſui illuſtratione mandabat, ut ferventius ad Deum preces iterarentur, ſtatim novis precibus per Eminentiſſimum Dominum Cardinalem Diaconum indictis, hoc verbo: *Orate*; Sanctiſſimus Dominus iterum ad Faldiſtorium oraturus perrexit, univerſo quoque Venerabili Conſeſſu in genua provoluto; & ſubinde Sanctitas Sua intonato Hymno: *Veni Creator Spiritus*; eoque a Cantoribus abſoluto cum ſuo Verſiculo: *Emitte Spiritum tuum*: cecinit orationem Spiritus ſancti.

Sanctitas Sua ad Solium reverſa tertiam demum & ultimam inſtantiam excepit a prædicto Domino Advocato Montecatino, qui Eminentiſſimi D. Cardinalis Portocarrero Procuratoris nomine, ut ſupra, Beatorum ſæpius prælaudatorum Canonizationem inſtantiſſime poſtulavit.

Et tertio pariter idem Dominus Literarum Apoſtolicarum ad Principes Secretarius, Sanctiſſimi Domini Noſtri nomine reſpondens, eidem Eminentiſſimo Domino Cardinali Portocarrero Procuratori, & Domino Advocato Montecatino Eminentiæ Suæ nomine poſtulanti, propenſam paratamque Sanctitatis Suæ ad ſolemnem Beatorum Canonizationem deveniendi voluntatem ſignificavit, palamque fecit.

Tunc Sanctiſſimus Dominus conſurgentibus Eminentiſſimis Patribus, erectis ad Cælum oculis nova quadam cæleſti luce refulgentibus ex infallibili veritatis Cathedra, in qua Mitra adhuc inſignitus conſidebat, prout & ſuprema Judicantis Vicarii Chriſti majeſtas, & rei quæ peragebatur, gravitas pro dignitate poſtulabant, ſuper formali eorundem Beatorum Canonizatione, alta, clara, plenaque Dei Spiritu voce ultimam ſuam definitivam Sententiam edidit & pronunciavit, & beatum Fidelem a Sigmaringa ſanctorum Martyrum numero cooptavit, & beatos Camillum de Lellis, Petrum Regalati, & Joſephum a Leoniſſa inter Confeſſores non Pontifices connumeravit, & beatam denique Catharinam de Ricciis Albo ſanctarum Virginum, & non Martyrum adſcripſit.

Incredibili ſane univerſi Cœtus lætitia, totiuſque adſtantis Populi exultatione recepta, & a Domino Advocato Montecatino acceptata Sententia a Sanctiſſimo Domino rite prolata, præfatus Dominus Advocatus Sanctitati Suæ gratias agens immortales, ut ſuper eadem Sententia ſolitæ Apoſtolicæ literæ in forma Bullæ expedirentur apud Sanctitatem Suam humiliter inſtitit; ad cujus preces Sanctitas Sua clementer indulgens reſpondit: *Decernimus*: Et ſtatim Eminentiſſimus Portocarrero Procurator gratias acturus Solium conſcendit, & in ſignum gratiarum, quas humiliter Sanctiſſimo Patri referebat, ejuſdem manum & genu exoſculatus, ſuis ſe Ordini & loco reſtituit.

Converſus interim Dominus Advocatus Montecatinus ad Nos Protonotarios Actioni præſentes rogavit, ut ſuper præhabitis unum vel plura, publicum ſeu publica, Inſtrumentum vel Inſtrumenta ad perpetuam rei memoriam conficeremus; ad cujus inſtantiam ego Franciſcus Maria Protonotarius Riccardi uti Pro-

Protonotariorum Collegii Decanus, tum proprio, tum meorum Collegarum præſentium, & Collegii nomine reſpondi: *Conficiemus*: Et Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Familiares & ſpecialiter Illuſtriſſimos DD. Paulum Zani Bononienſem, & Joſephum Mariam Puoti Neapolitanum ab intimo Sanctitatis Suæ Cubiculo, in hujus rei Teſtes vocatos adhibui his verbis: *Vobis Teſtibus*.

In tanti perfecti Operis gratiarum actionem Summus Pontifex depoſita Mitra ſurrexit, & vix prima Hymni: *Te Deum*, verba cum cantu protulerat (reliqua Cappellæ Cantoribus concinentibus), quod ſtatim excitatis illic prius, & ſubinde ex Arce ſancti Angeli obſtrepentibus, & undequaque reſonantibus per Urbem lætitiæ ſignis, audivit, & nova hæc lætata eſt Sion, benedicens Domino, quod eos, quos jamdudum in partem hæreditatis ſuæ vocaverat & admiſerat in Cælis colendos, invocandos, imitandoſque nobis nunc exhiberet in terris.

Emiſſa poſthac ab Eminentiſſimo Cardinali Diacono Evangelium cantaturo Confeſſione, additis in ea nominibus Sanctorum nuperrime canonizatorum, Eminentiſſimus Caraſa Epiſcopus Cardinalis Aſſiſtens Indulgentiam evulgavit: Plenariam videlicet pro omnibus illic præſentibus, & annorum ſeptem & totidem Quadragenarum quotannis, eorundem Sanctorum ſepulchra viſitantibus.

Trina tandem Papali Benedictione ſolemniis Canonizationis abſolutis, Sanctiſſimus Pater ad parvum Solium contendit, & dum Hora Tertia decantabatur, Pontificalibus indumentis & Inſignibus de more exornatus, iterum, Sacris operaturus, ad Aram Apoſtolorum ſe contulit & Miſſam cecinit, ſervato in omnibus ſacro ſolemni ſolito Ritu præterquam ad Evangelium & ad Offertorium, quorum primo latine prius, ac deinde græce de more decantato, Sanctitas Sua ſingulari, qua pollet cum eximia pietate conjuncta doctrina luculentiſſimam Homiliam habuit, qua & de feſto, qui Sanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli martyrio conſecratus agebatur die, & de ſolemni Beatorum ſuperius relatorum ab ipſa præhabita Canonizatione miro ordine, incredibili ſermonis venuſtate, gravi ſententiarum pondere, & ea quæ ſummum Antiſtitem decet, dicendi majeſtate verba fecit, cunctis Venerabilis Conſeſſus Ordinibus plaudentibus ſimul & admirantibus.

Secundo autem (Offertorio nempe) perlecto eadem Sanctitas Sua a quindecim Eminentiſſimis Cardinalibus Sacrorum Rituum Congregationi præpoſitis Oblationes per eorum nobiles Eccleſiaſticos Familiares delatas exceptis, necnon ab Eminentiſſimo Cardinali Portocarrero Canonizationis Procuratore Oblationes alias minores quas Religioſi Viri Cauſarum eorundem Sanctorum Poſtulatores deferebant.

Hæc omnia peracta fuerunt in Baſilica Vaticana, die, menſe & anno quibus ſupra; & quia his omnibus dum peragerentur, Nos Protonotarii de numero Participantium interfuimus; ideo requiſiti & rogati ut de illis unum vel plura, publicum ſeu publica, Inſtrumentum vel Inſtrumenta ad perpetuam rei memoriam conficeremus; præſens hoc publicum Inſtrumentum confecimus, ſubſcripſimus & publicavimus, ſolitoque Collegii Noſtri Sigillo muniri, & in noſtro Archivio, ut perenne ſemper extet documentum, Secretario noſtro perdiligenter aſſervari, & ſubſcribi mandavimus. Actum ubi ſupra præſentibus, quibus ſupra Teſtibus ad præmiſſa vocatis, habitis, atque rogatis.

Ita eſt F. M. Protonotarius Riccardi Collegii Decanus.

Loco † Signi.

Franciſcus Dominicus Clementi ejuſdem Collegii Secret.

Literæ Decretales de uniuſcujuſque Beati Canonizatione ſub plumbo datæ recenſentur.

LITERÆ DECRETALES
CANONIZATIONIS
B. FIDELIS A SIGMARINGA MARTYRIS.

BENEDICTUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Vinea electa, quam plantavit dextera Domini, A
cujus unica vitis Chriſtus, tot autem palmites, quotquot in Chriſto radicati Fideles interiori gaudent ipſius vivificæ nutritionis illapſu, providam circa ſe cæleſti Agricolæ curam & ſolicitudinem in eo potiſſimum experitur, quod omnes palmites non ferentes fructum, juſto judicii rigore ſuccidi & tolli; fructiferos vero atque feraces, ut fructum plus afferant, ſalubri ac pia ſeveritate purgari, nunc quidem occulte perſentit, nunc autem apertius atque evidentius agnoſcit. Hanc ſane æquabilem Divinæ ſimul juſtitiæ bonitatiſque rationem manifeſte agnoſcimus in præclaro beati Martyris Fidelis certamine; in quo & deteſtantes miramur eorum duritiam cordis, obcœcatam ſævitiam, qui a felici, qua portabantur radice, ſua culpa ſemel exciſi, oblatam ſibi a Domino pacem & gratiam pervicaciter repulerunt; Angelum vero pacis evangelizantem ſibi bona, apprehenſum & cæſum occiderunt; & illius triumpho plaudentes gratulamur, qui in Dei & Eccleſiæ charitate fundatus, poſt multos bonorum operum fructus, animam demum ac vitam ſuam, oblationem acceptam Domino meruit exhibere. Sicut enim illi veſano erroris ſpiritu in furorem acti, & ſanguinem juſti per ſummum ſcelus effundentes ſatis declararunt, nequaquam ſe ad Regnum dilectionis Filii Dei pertinere; ita dum glorioſus Martyr pro catholicorum Dogmatum integritate, & errantium Proximorum ſalute perpetuos labores, ærumnas, pericula, mortem denique ipſam fortiter ſubiit, profecto vitam ſuam non tam inimicorum ferro præciſam amiſiſſe, quam veluti maturum cæleſtibus horreis fructum, in manus Dei depoſuiſſe dicendus eſt.

Hunc itaque beatum Virum, catholicæ Fidei præconem, adſertorem, Martyrem, ſolemni judicio noſtro, cum Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium, necnon Patriarcharum, plurimorumque Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum Romæ congregatorum conſilio & aſſenſu, agnitum atque propagatum, Apoſtolica Auctoritate humilitati Noſtræ divinitus conceſſa, univerſæ Eccleſiæ Dei colendum & venerandum proponimus: Qui Sigmaringæ Conſtan- B
tienſis Diœceſis in Svevia Oppido, honeſta Rojorum ſtirpe, catholicis piiſque Parentibus ortus anno Domini MDLXXVII., & ſalutari lavacro tempeſtive regeneratus, innocenter exacta pueritia, & ſequenti ætate in honeſtiſſimarum diſciplinarum & ſcientiarum ſtudiis cum laude tranſacta, nobilibus deinde Adoleſcentibus Italiam Galliamque peragrantibus comes & gubernator datus, ſex ferme annorum ſpatio, tum eorum, tum propriæ eruditioni & virtuti promovendæ ſedulam navavit operam. Mox utriuſque Juris lauream Friburgi adeptus, Advocati munus Enſisheimii in Alſatia profeſſus eſt. Verum quum ipſius animus deſideriis ſecularibus neutiquam inhærens, ad chriſtianæ perfectionis ſtudium interiori Dei voce traheretur; turbulentas Fori controverſias, atque ſuſpecta negotia cito dimiſit, ſeque Divinis obſequiis pleniſſime dedicaturus, ſacris ſimul Ordinibus initiari, & in Religioſam Familiam Fratrum Minorum S. Fran- C
ciſci Capuccinorum admitti poſtulavit. Utriuſque vo-

A *Exordium* B *Sancti Fidelis ortus, & vita ante ingreſſum in Religionem.*
C *Capuccinorum Religionem ingreditur.*

ti compos effectus, poſt primum Miſſæ Sacrificium die feſto ejuſdem S. Franciſci religioſiſſime peractum, arctioris Inſtituti habitum atque rationem novumque Fidelis nomen (quum antea Marcus vocaretur) velut in auſpicium præclaræ Fidei, quam Deo & Eccleſiæ uſque ad mortem præſtiturus erat, aſſumpſit.

Evangelicæ paupertatis, continentiæ, obedientiæque vota, ad quæ toto conſtituti Tirocinii decurſu, omnium virtutum exercitatione ſe comparaverat, eo ſpiritu emiſit, ut ſemper hoc ipſum inter maxima erga ſe Divinæ largitatis beneficia commemoraverit, quod ad ea profitenda vocatus fuerit & admiſſus. Quare de ipſorum implemento omni ex parte
A ſolicitus, & quum privatam Cœnobio vitam ageret, Regularis vitæ diſciplinam ſummo ſtudio atque humilitate ſervavit; & quum deinceps, ex obedientia, Conventus Veldkirchienſis regimini diu præfuit, conſummatum ſe perfectionis Magiſtrum aliis etiam exhibuit; pro Dei gloria & animarum ſalute zelo flagrans, in exhortandis ad pietatem & concordiam Fratribus alacer, in corripiendis cum manſuetudine potens, in obeundis pro ſubditorum cura & levamine abjectis quibuſcumque miniſteriis laborioſius & humilis. De ſua vero perfectione & ſalute ſuper omnia ſolicitus, aſſiduus fuit in rerum Divinarum meditatione; ideoque ceteris, poſt nocturna precum & laudationum officia e Choro diſcedentibus, ipſe in Eccleſia flexis genibus coram Sanctiſſimo Sacramento ad auroram uſque in oratione Dei perſeverare conſuevit; inſuper, præſcripta Horarum Canonicarum pſalmodia minime contentus, duo alia Officia, nimirum de beatiſſima Virgine Maria, & de S. Franciſco Patriarcha ſuo quotidie recitabat. Quod autem ſæpe a Domino flagitabat, ut ſibi daretur vitam ab omni peccati labe immunem traducere, id, ut ſecurius obtinere mereretur, corpus ſuum ciliciis aliiſque voluntariis caſtigationibus afflictum perpetua fere inedia extenuabat, non ea tantum jejunia exactiſſime obſervans, quæ ex legibus ſui Ordinis maximam anni partem comprehendere dignoſcuntur, ſed iis etiam id ultro adjiciens, ut ſolemnibus Adventus & Quadrageſimæ jejuniis, & Sanctorum quorundam pervigiliis a quocumque obſonio abſtineret, tum reliquis omnibus per annum Secundis, Quartis & Sextis Feriis ſolis leguminibus victitaret: In Deiparæ vero & Sanctorum Ordinis S. Franciſci pervigiliis, pane tantummodo & aqua veſceretur; nec niſi ſub veſperam plerumque cibo ſeſe reficeret. Somno tandem ita parco utebatur, ut tribus, aut quatuor ad ſummum horis dormiendo tranſactis, reliquam noctis partem orationi, lectioni ſcribendiſque concionibus tribueret.

Quæ quidem, atque alia plura interiorum virtutum
B exercitia quum Fideli Dei Servo aſſidua & perpetua fuiſſe, probatum fuerit; mirari ſatis non potuimus, quomodo idem, dilatatis charitatis ſuæ ſpatiis, adeo ſe totum Proximorum ſaluti promovendæ tradiderit, ut quaſi nil aliud egiſſe, nil aliud cogitaſſe toto vitæ ſuæ tempore videatur. Quum enim a primis uſque Religioſæ profeſſionis annis, exacto Theologiæ curriculo, Sacramentalibus Fidelium Confeſſionibus excipiendis, & Prædicationi verbi Dei operam dare juſſus fuerit, difficile dictu eſt, qua diligentia & labore, qua libertate ac zelo, qua contentione, quo fructu, eximias haſce Sacerdotalis officii partes omni tempore impleverit. Omnia vitiorum genera, pravas omnes conſuetudines immaculatis chriſtianæ ſanctimoniæ legibus adverſantes, qua fidelibus exhortationibus, qua liberiori voce, & mirabili quadam eloquentiæ vi inſectatus, novos populo mores induxiſſe viſus eſt. Præcipuam vero curam ſtudiumque adhibuit in inveſtigandis Hæreticorum impietatibus ac fallaciis, ſi quem forte aditum in Catholicorum animos, vel per ſeductorum fraudes & artificia, vel per Diaboli ſuggeſtionem, & ultroneam præſumptioni temeritatem, iis pateſieri poſſe dubitaret; eiſdemque profligandis, nec ſua tantum opera, ſed Magiſtratuum quoque ac Principum auctoritate, undequaque eliminandis fugandiſque feliciter adlaboravit.

Denique charitatis ſuæ plenitudinem ad externum quoque Proximorum levamen & auxilium extendens, omnes calamitoſos paterno ſinu complexus, Pauperum numeroſos greges collectis undique eleemoſynis ſuſtentabat; Pupillorum ac Viduarum ſolicitudinem, comparata eiſdem Potentiorum ac Principum ope, ſublevabat; Carceribus incluſos, omnibus, quibus poterat, ſpiritualibus & corporalibus ſolatiis juvare; ægrotos quoslibet ſedulo inviſere, recreare, ac Deo conciliatos ad extremam ſubeundam luctam armare non deſiſtebat. Quo quidem in genere nullam habuit uberiorem meritorum ſegetem, quam quum Auſtriacus exercitus in iis Regionibus ſtationes habens, epidemico morbo univerſim fere correptus, miſerandum de ſe pabulum languoribus & morti præbebat. Tunc enim videre licuit, qua charitatis flamma ſuccenſus Fidelis eſſet, dum horrendas morborum & funerum ſpecies minime refugiens, ægrotos Milites ſingulatim inviſere, ſolari, eorum ulcera contrectare, tabem & pædorem abſtergere, cibos ac medicamenta ipſis ſuppeditare, denique Eccleſiæ Sacramenta indefeſſo ſtudio miniſtrare, in deliciis habuit.

Quum itaque ſanctiſſimis Salvatoris Noſtri exemplis atque præceptis tam accurate inſiſtens, duplici dilectionis ſpiritu ſe plenum oſtenderet, id optimo jure aſſequutus eſt Fidelis, ut ad Apoſtolici muneris conſortium, Divino conſilio, Superiorum judicio, Romanæ Sedis auctoritate adlegeretur; quo tandem C
eximiæ ſuæ charitatis, cujus illuſtria diu dederat ſpecimina, heroicum illum actum expleret, quo ſane majorem nemo præſtat, ut animam ſuam poneret pro Dei gloria & Proximorum ſalute. Quum etenim ſel. recordat. Prædeceſſores Noſtri Romani Pontifices Paulus V. & Gregorius XV. decreviſſent, graſſanti per conterminam Italiæ Rhætiam Hæreticorum dogmatum contagioni, per Orthodoxæ doctrinæ prædicationem, ſalutaria admovere remedia, & validum ſimul aggerem, ne latius error propagaretur, objicere; viſum eſt ex Capuccinorum potiſſimum Familia delectos Viros, ipſo præſide ac duce Fideli, in hujuſmodi opus deſignare, qui animas diabolica fraude deceptas ad Eccleſiæ gremium revocare; eas vero, quæ Dei beneficio a peſtifera labe adhuc ſervabantur intactæ, in ſanctæ Religionis Fide conſervare niterentur.

Hic vero excelſa Fidelis virtus, quæ antea velut anguſtis concluſa limitibus ſe continuerat, tamquam latiſſimo ſibi aperto ad currendum ſtadio, totam ſe exſeruit & pleniſſime manifeſtavit. Nec enim aſſequi dicendo poſſumus, quo animi fervore ac zelo, quam invicta patientia atque conſtantia, quam aſſiduis duriſque laboribus impoſitum ſibi munus fuerit executus; nunc ſtantes in fide confirmans, nunc nutantibus opportune ſuccurrens; hic lapſos ad pœnitentiam revocans, illic obfirmatos in impietate cum omni fiducia increpans & impugnans; non modo in Catholicorum Eccleſiis, ſed in ipſis quoque Hæreticorum Ædibus, per vicos præterea atque plateas, per domos & ruſticana tuguria, per aſpera & invia montium, in ſudore & angore, in fame & frigore & nuditate, in periculis & vitæ diſcrimine; itaut admirabilis zeli, ſanctitatis, atque doctrinæ teſtimonium ab ipſis etiam ſtupentibus Hæreticis extorqueret.

Excitabat eum ad præclaros exantlandos labores, non modo ſuſcepti officii ſublimitas, & uberrimus animarum fructus, quem in multis quotidie Hæreticis ex omni ordine atque ætate ad Eccleſiæ ſinum redeuntibus aperte cernebat; verum etiam occulta quædam & blanda ſpes illius obtinendi finis, quem multo ante ſibi propoſitum, & votis ardentibus expetitum, vix tamen ſe aliquando aſſecuturum fore putaverat, ut ſcilicet dignus efficeretur pro nomine Chriſti ſanguinem & vitam profundere.

Et quidem non diu tulit humani generis hoſtis, hunc ſibi virum tot prædas e faucibus eripere, dumque fiduciam conceperat, novas in dies Nationes, nova Regna in ſuam poteſtatem ſe redacturum, jam fere ſibi ab acquiſitis imperio ſuo terris migrandum eſſe. Videns ergo Fidelem plura quotidie ad deſtructionem D
erro-

A *Ipſius virtutes.* B *Charitas erga Proximum ſingularis.*
C *Miſſionibus in Rhætia præficitur.* D *Perſecutio in eum excitatur.*

erroris, & Catholicæ veritatis propagationem utiliter conſtituere, ejuſque conſilia incredibili populi voluntate, auctoritate quoque Principis in tota Regione conſtabiliri, nonnullos ex pervicaciſſimis impietatis ſectatoribus diabolico furore complevit; miſitque in cor eorum, ut Virum Dei, profanorum dogmatum rituumque deſtructorem, Apoſtolicæ Miſſionis ducem de medio tollerent. Qui quum noviſſent eum in quo-
A dam Oppido, Luceyn nomine, commorari, miſerunt ad ipſum aliquos ex vicino Sevienſi Pago, qui pietatem verbo ſimulantes rogarent eum, ut proximo die Dominico, ad eorum Eccleſiam concionaturus ſe ſe conferret; oſtendentes haud inutilem apud ipſos fore ſalutaris doctrinæ prædicationem. Quamvis autem multa eſſent, quæ inſidiarum ſuſpicionem Fideli merito facerent; ne tamen Apoſtolico muneri aliqua ex parte deeſſe videretur, quum præſertim martyrii certamen ſibi nequaquam declinandum putaret, conſtituta die, quæ fuit VII. kalend. Majas anno ſalutis MDCXXII., eorum ſalutis cupidior quam vitæ ſuæ, ad præfatum Sevienſem Pagum tempeſtive perrexit: Cumque in primis omnipotenti Deo immaculatam Hoſtiam obtuliſſet, ſeque Euchariſtici Panis alimento roboraſſet, Divini ardoris incendia ſpirans, ſuaque voluntate jam Martyr, ſuggeſtum conſcendit: In quo quum inſtantis mortis præſagium inveniſſet in hæc verba conſcriptum: *Hodie prædicabis, & non amplius*: non ideo tamen formidine fractus, nec de concepto zeli fervore quidquam remittens, cœpit frequentiſſimo populo libera voce, ut ſolebat, veritatem annunciare, hortarique errantes, ut redirent ad Eccleſiam intemeratæ Fidei alumnam, nutricem beatæ ſpei. Cum ſubito armatis hominibus Templum completur, qui impetu facto, inſaniſque clamoribus elatis, Concionem perturbant, cumque omnes in unum Fidelem arma, fuſtes, tela dirigerent, quidam ex ipſis ignito globulo exploſo, irrito quamvis ictu, eundem trajicere conatur. Tum demum Fidelis extremam ſibi vitæ horam adventaſſe conſpiciens, e cathedra deſcendit, & ante majorem Aram in genua provolutus, quum ſe, vitam, & ſanguinem ſuum in holocauſtum Deo lubens obtuliſſet, ſuumque agonem, Eccleſiæ pacem, ipſos demum perſecutores ſuos, crudelia corda, cruentos animos Domino commendaſſet, ſcuto Fidei & lorica ſpei armatus, per oſtium e latere Eccleſiæ patens, ad non dubiam mortem impavidus properavit. Qua in re non minor apparuit illius magnanimitas & fortitudo, quam ſi atrociſſimos cruciatus, atque diuturnos dolores corpori ſuo inuſtos fortiter patienterque toleraſſet. Quis enim putet minorem vim adhibitam eſſe homini, cujus animo præſentis mortis aſpectus, perſpicuum cædis periculum, non ſine tumultu horrendiſque minis objectum eſt; quam ſi ipſius corpus afflictum fuiſſet tormentis atque vulneribus, quæ fortes ſæpe viri naturali quadam virtute conſtanter tuliſſe memorantur? Veruntamen hanc fortitudinem Militi ſuo donavit is, qui pro illo prior in Cruce ſanguinem fudit.

Vix itaque Fidelis e Templi foribus modico ſpatio proceſſerat, quum impiorum manus cum gladiis, haſtis, ferratiſque fuſtibus eum circumſiſtunt, ac furentium belluarum more in ipſum irruentes, vulneribus ſupra viginti confodiunt, atque immaniſſime contundunt. Ille autem ſereno vultu horrendos ictus excepit, ſublatiſque quantum poterat in Cælum oculis, lætus & hilaris, quod ſibi datum eſſet pro Eccleſiæ Fide glorioſam mortem occumbere, in manus Dei, cui omnia vivunt, ſpiritum exhalavit.

B Invicta Fidelis in perferenda morte conſtantia, chriſtianaque animi magnitudo, cujus non ſuſpecti teſtes facti ſunt ipſi Sicarii, Hæreticos quoque in admirationem traxit, & alicujus ex ipſis mentem ita illuſtravit, ut paulo poſt ex magiſtro erroris diſcipulus fieret veritatis. Catholici vero, quibus & illius vitæ ſanctitas, & prædicationis veritas, & pretioſæ mortis cauſa perſpectæ erant, minime dubitarunt Fidelem ipſum Martyris loco habere, ejuſque opem apud Deum in anguſtiis & neceſſitatibus implorare. Itaque ſeptimo poſt menſe conciſas Fidelis exuvias ex eo loco, ubi primum humatæ fuerant, ad Eccleſiam Curienſem triumphali veluti pompa, Auſtriacis comitantibus copiis, atque univerſo Clero & Populo obviam prodeuntibus, detulerunt. Neque vero diſtulit Altiſſimus, editis ſignis atque prodigiis, oſtendere quam accepta ſibi eſſent præſtita Martyri ſuo obſequia, & vota fidelium ipſius interventioni commendata. Etenim ille idem Archiducis Auſtriæ Exercitus haud ita multo poſt contra rebellantes illius Regionis Hæreticos arma ferens, non occulto dumtaxat Fidelis præſidio, ſed & ipſius viſibili ductum, quem & complures Milites, & ipſemet Hæreticorum Dux clariſſima in luce ſtrictoque gladio ſibi minitantem conſpexerunt, inſignem de perduellibus victoriam reportavit. Cumque innumeri quotidie fideles, qui ſe Martyris precibus commendabant, in rebus etiam naturæ vires prætergredientibus, votorum compotes fieri ſe teſtificarentur; eaque fama per univerſam Eccleſiam in dies magis augeretur; viſum eſt Apoſtolicæ Sedi, inſtante potiſſimum Venerabili Cœtu S. R. E. Cardinalium negociis Propagandæ Fidei præpoſitorum, (qui, poſt eam Congregationem conſtitutam, primum hunc ex Miſſionariis a ſe ablegatis pro Chriſto mortem oppetiiſſe gloriabantur), legitimas Inquiſitiones atque Proceſſus auctoritate Apoſtolica confici; ut, ſi de Fidelis martyrio pro catholicæ Fidei cauſa perpeſſo, & juxta tutiſſimam Eccleſiæ Romanæ diſciplinam de miraculis præterea ipſius interceſſione a Deo patratis rite conſtitiſſet; debitus ipſi cultus in terris cum Sanctis Martyribus, quorum conſortium in Cælis obtinuerat, ab Eccleſia exhiberi poſſet.

Cœpta ſunt igitur uſque a temporibus fel. record. C
Prædeceſſoris Noſtri Urbani Papæ VIII., eoque annuente & jubente, hujuſmodi Inquiſitionum Acta, quæ per integrum fere ſeculum continuata, tandem inſtantibus clar. memor. Carolo VI. Hiſpaniarum Catholico, & Romanorum Rege in Imperatorem electo, & Chariſſima in Chriſto Filia Noſtra Eliſabetha Chriſtina earundem Hiſpaniarum Catholica ac Romanorum Regina Illuſtri, nunc ipſius Caroli Vidua, aliiſque ſupremis Principibus, nec non prædicta Congregatione S. R. E. Cardinalium de Propaganda Fide, magnoque numero Antiſtitum & Procerum Germaniæ, totoque præfato Ordine Fratrum Minorum S. Franciſci Capuccinorum, ſub piæ memoriæ Benedicto Papa XIII. ſimiliter Prædeceſſore Noſtro ad examen deducta, & primo quidem pro validis agnita, mox ad eruendas Martyrii & Miraculorum prædictorum probationes, totius Congregationis Sacrorum Rituum judicio ſubjecta fuerunt. Cumque Nos ipſi tunc in minori ſtatu Promotoris Fidei munus gerentes, pro officii noſtri debito, quæcumque ſuper duplici hujuſmodi judicii capite animadverti aut objici poterant, diligentiſſime adnotare, & tam voce, quam ſcripto deducere non omiſerimus; triplici ipſius cauſæ examine, ut moris eſt, in prædicta Congregatione Sacrorum Rituum præmiſſo, idem Benedictus Prædeceſſor, audito ejuſdem Congregationis con- D
ſilio, cauſaque cognita, die XXIV. Februarii anni MDCCXXIX. pronunciavit, conſtare de Martyrio in odium Fidei catholicæ a FIDELI perpeſſo, ac de veritate quatuor potiſſimum Miraculorum ad invocationem ipſius beati Viri a Deo editorum; quorum E
primum fuit, quod exorto in Arce Majenfeldenſi maximo incendio, eoque inter aptiſſima ignis alimenta, ligna nimirum & pyrii pulveris cumulos increbreſcente, invocata apud Deum Fidelis ope, ſtatim reſtinctum fuit: Secundum, quod Monialis quædam, nomine Cæcilia Munſingerin, horribili inflammatione mamillæ cum ſuſpicione cancri plures jam dies excruciata, admotis glorioſi Martyris Reliquiis, perfectam ſanitatem illico recuperavit. Tertium, quod oculus Infantis Pauli Franciſci Papuſſin a primis ipſius vitæ diebus humore diffluens, apertoque foramine, & pelli-
cula

A *Ipſius Martyrii narratio.*
B *De fama Sanctitatis, & Miraculorum S. Fidelis.*
C *Actorum ſeries.*
D *Decretum de martyrio, & cauſa martyrii.*
E *Miracula pro Beatificatione approbata.*

cula ſuperinducta, excipiendæ luci jamjam ineptus,
quum a medica facultate auxilium fruſtra quæreretur,
concepto a Matre voto in honorem ipſius Fidelis, na-
turali integritati reſtitutus fuit. Quartum denique,
quod Gaſpar Stigber ob quinquennales dorſi dolores
ad omnem fere corporis motum impotens factus, quum
ſe Fidelis patrocinio commendaſſet, ad tactum mucro-
nis, quo Dei Servus confoſſus fuerat, momento tem-
poris convaleſcens, non itineri modo, ſed & ruſticis
quibuſque laboribus ipſa die ſe dedit, integris viribus
exinde utens. Quare audito iterum præfatæ Congre-
gationis conſilio ſuper tuto progreſſu ad formalem i-
A pſius Servi Dei Beatificationem, idem Benedictus Præ-
deceſſor per ſuas Literas in forma Brevis datas die xxi.
Martii ejuſdem anni ipſum Fidelem in Beatorum Mar-
tyrum numero recenſeri, ejuſque memoriam, imagines,
atque reliquias religioſe coli, Divina quoque Officia &
Miſſas in ipſius honorem a Fratribus Minoribus præ-
dicti Ordinis Capuccinorum, univerſoque Clero non-
nullarum Civitatum & Oppidorum celebrari permiſit.
B Cum autem Beati gloria novorum prodigiorum fa-
ma, & impenſiori fidelium cultu in dies amplificare-
tur, & præfati Supremi Principes, & S. R. E. Car-
dinales, aliique per orbem Antiſtites & Proceres, i-
demque Capuccinorum Ordo pias ſuper eo inſtantias
iterarent, placuit fel. record. Deceſſori noſtro Clementi
Papæ XII., non ſolum Lectiones proprias de ipſius
beati Fidelis vita & martyrio a prædicta Sacrorum Ri-
tuum Congregatione recognitas in ejuſdem officio re-
citari, ejuſque nomen in Martyrologio Romano de-
ſcribi; ſed etiam reaſſumpta cauſa, novos auctoritate
Apoſtolica Proceſſus inſtrui conceſſit ſuper Miraculis,
quæ poſt indultam ipſi venerationem accidiſſe diceban-
tur: Cumque hujuſmodi Proceſſus ante omnia rite &
valide confectos eſſe conſtiterit; ex quatuor Miraculis
inibi recenſitis, & in prædicta Congregatione Sacro-
rum Rituum ſemel, bis, tertio, audito ſemper oretenus
& in ſcriptis dilecto Filio Promotore Fidei, exami-
natis, duo præcipue reperta ſunt pleniſſimis probatio-
nibus teſtata, & omnem naturæ vim excedentia, quæ
quum deinde Nos ipſi privatis ſtudiis accuratiſſime di-
ſcuſſerimus, ea tandem, invocato ſæpe Divini Lumi-
nis auxilio, ſolemni Decreto noſtro, die xviii. Ja-
nuarii anni MDCCXLIV. in Feſtivitate Cathedræ
beati Petri Apoſtoli edito approbavimus & publicavi-
C mus. Unum eorum accidit dilecto Filio Fr. Candido
a Mediolano Sacerdoti profeſſo præfati Ordinis Mino-
rum Capuccinorum, qui epileptico morbo per decen-
nium laborans, poſtremo infirmitatis ſuæ anno nullam
fere diem, nullam noctem, ab iteratis gravibuſque e-
juſdem morbi acceſſibus liberam habuerat; & ſtoma-
chi temperie labefactata cibum retinere non valens,
corporis viribus adeo deſtitutus remanſerat, ut in le-
ctulo projectus ne cibum quidem manibus ſuis ori ad-
movere poſſet. Hic poſt inutilem plurium medicamen-
torum uſum beati Fidelis opem implorans, ejuſque I-
maginem a Confeſſario ſibi benedicente oblatam devo-
to mentis affectu veneratus, perfectam ſanitatem cor-
poriſque vires ac robur, nulla interjecta convaleſcen-
tiæ mora, recuperavit; itaut ipſa die communis In-
ſtituti obſervantiam reſumere, & plurium milliarium
iter peragere non dubitaverit, deindeque laborioſis qui-
buſque officiis obeundis idoneus, & a quocumque præ-
dicti morbi incurſu exemptus extiterit. Alterum eve-
nit in puero Joſepho Kirner, qui antequam per æta-
tem pedibus ſuis incedere poſſet, dira rachitide in in-
ferioribus corporis partibus correptus, eaque jam per
triennium perſeverante, nullo modo poterat cruribus
pedibuſque ſe ſuſtentare; Cum autem ipſius Mater
ad beati Fidelis Aram ſupplex eum detuliſſet, ab o-
mnipotenti Deo obtinuit, ut ſtatim conſolidatis ipſius
baſibus, relictiſque fulcris, quibus corpus regere con-
ſueverat, per ſe ambulans & exiliens Domum redierit,
ad deinceps libero pedum & crurium uſu gaviſus fuerit.
D His itaque novis miraculis, ut prædiximus, cogni-
tis & approbatis, quum jam beati Martyris glorifica-
tio ipſius Dei voce manifeſte declarari videretur, ac-
cepto prius conſilio Ven. Fratrum Noſtrorum S. R.
E. Cardinalium, aliorumque in prædicta Sacrorum
Rituum Congregatione ſuffragium habentium, Spiri-
tus ſancti lumine noſtris aliorumque precibus implo-
to, tandem die xxiv. menſis Aprilis ejuſdem anni
MDCCXLIV. ipſius glorioſi Martyrii anniverſaria,
poſt ſanctum Sacrificium Deo oblatum in Eccleſia Fra-
trum Capuccinorum ad Altare, in quo expoſitæ erant
ejuſdem beati Fidelis Reliquiæ, publicum Decretum
edidimus, quo cauſam hanc in præfata Congregatione
abſolutam denunciantes, ad ſolemnem ipſius Beati Ca-
nonizationem ſervatis ſervandis quandocumque proce-
di poſſe declaravimus.

Pro cujus Decreti exequutione, quum præter ſupe-
rius enunciatos, Chariſſima quoque in Chriſto Filia
Noſtra Maria Tereſia Hungariæ & Bohemiæ Regina
Illuſtris, in Romanorum Imperatricem electa, alii-
que catholici Principes & Populi, Eccleſiarumque
que Paſtores demiſſas Nobis preces obtuliſſent, Nos,
ut in tanto negotio nihil contra Sanctionum & Con-
ſtitutionum Apoſtolicarum ſtatuta, & tutiſſimum Præ-
deceſſorum noſtrorum morem ageremus, primum qui-
dem congregatis coram Nobis die xvii. elapſi menſis
Aprilis in Conſiſtorio ſecreto univerſis Ven. Fratribus E
Noſtris S. R. E. Cardinalibus, de præclaris beati Viri
meritis verba fecimus, & adhibitas in hujus cauſæ
diſcuſſione, ad normam Decretorum Apoſtolicæ Se-
dis, exactiſſimas diligentias, prolataque tum a Nobis,
tum a Prædeceſſoribus noſtris, ut præfertur, matura
judicia Nos ipſi diſtincte expoſuimus: Cumque eorum
unanimis ſententia fuerit, ut ſupremam graviſſimo ju-
dicio manum, ſervata tamen conſueta in hujuſmodi
cauſis tractandis Eccleſiæ Romanæ praxi, tandem im-
poneremus; Ideo accitis ad Urbem compluribus Ven.
Fratribus Archiepiſcopis, & Epiſcopis per Eccleſias
conſtitutis, uberem primo Relationem de ipſius Beati
vita, virtutibus, martyrio, ac miraculis in publico
Conſiſtorio coram Nobis univerſoque Eccleſiaſticorum F
Ordinum conſeſſu, per dilectum Filium Virgilium
Montecatinum noſtræ Conſiſtorialis Aulæ Advocatum
oretenus exponi; mox aliam ex authenticis monumen-
tis prædictæ Congregationis Sacrorum Rituum colle-
ctam ſcriptoque traditam, omnibus & ſingulis, quo-
rum ſuffragia exquirebantur, exhiberi mandavimus.
Deinde die viii. currentis Junii, coactis iterum co- G
ram Nobis in Conſiſtorio ſemipublico prædictis S. R.
E. Cardinalibus, tum etiam Patriarchis, Archiepi-
ſcopis & Epiſcopis in Romana Curia præſentibus, ad-
ſtantibus quoque Apoſtolicæ Sedis Notariis, & Cau-
ſarum Palatii Apoſtolici Auditoribus, prædictorum
conſulentium ſuffragia, & quidem omnia in unum ſen-
ſum pro Beati Canonizatione convenientia lætantes
audivimus; quorum etiam exempla a ſingulis ſubſcri-
pta in Tabulariis Romanæ Eccleſiæ juſſimus aſſerva-
ri. Nos autem infirmitatis noſtræ conſcii, ut ſpiri-
tum conſilii de Cælo noſtris atque fidelis populi pre-
cibus obtinere mereremur, generalibus indictis jejuniis,
publicis in deſignatis per Urbem Eccleſiis obſecratio-
nes plurium dierum ſpatio, conceſſa etiam in eum fi-
nem orantibus Indulgentia, fieri præcepimus. Tum H
adveniente hac die Apoſtolorum Petri & Pauli nata-
litio dicata, ſolemni ſupplicationis ritu ad Eccleſiam
beati Petri in Vaticano procedentes una cum omni-
bus prædictis Ven. Fratribus Noſtris ceteriſque Ro-
manæ Curiæ & noſtræ Aulæ Prælatis, Officialibus &
Familiaribus, univerſoque Clero Seculari & Regula-
ri, & devotiſſimo Populo divinam opem advocanti-
bus; auditis iterum enixis chriſtianorum Principum,
Eccleſiarum & Populorum poſtulationibus, quas No-
bis repræſentavit dilectus Filius Noſter Joachimus Ti-
tuli Sanctorum quatuor Coronatorum ejuſdem S. R.
E. Presbyter Cardinalis Portocarrero nuncupatus, poſt
ſacros Hymnos, Litanias aliaſque preces de more
decantatas, ad laudem & gloriam ſanctæ & indivi-
duæ Trinitatis, ad Fidei catholicæ exaltationem,
& chriſtianæ Religionis augmentum auctoritate Do-
mini Noſtri Jeſu Chriſti, beatorum Apoſtolorum
Petri & Pauli, ac Noſtra, & de præmiſſorum o-
mnium Ven. Fratrum Noſtrorum conſilio & aſſenſu,
prædictum Fidelem a Sigmaringa Sacerdotem Ordi-
nis Fratrum Minorum S. Franciſci Capuccinorum,
de

A *Solemnis Beatificatio.* B *Cauſa reaſſumitur pro Canonizatione.*
C *Nova Miracula pro Canonizatione approbata.* D *Decretum de tuto proceſſu ad Canonizationem.*
E *Conſiſtorium Secretum.* F *Conſiſtorium Publicum.*
G *Cardinalium & Epiſcoporum ſuffragia in Conſiſtorio ſemipublico.* H *Solemnis Canonizatio.*

de cujus vita ſancte traducta, & morte pro catholicæ Fidei propagatione perpeſſa, deque miraculis ipſius interceſſione patratis pleniſſime conſtabat & conſtat, Sanctum Chriſti Martyrem eſſe pronunciavimus, & ſanctorum Martyrum Catalogo adſcriptum ab univerſa catholica Eccleſia honorari & coli decrevimus, definivimus, & reſpective mandavimus; In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus ſancti. Omnibus quoque
A Chriſtifidelibus, qui ſingulis annis die xxiv. Aprilis vere pœnitentes & confeſſi Eccleſiam Cathedralem Curienſem, in qua ſacrum Martyris Corpus aſſervatur, devote viſitaverint, ſeptem annos & totidem Quadragenas de injunctis ejs, ſeu alias debitis pœnitentiis, eadem auctoritate miſericorditer in Domino relaxantes.

Mox omnipotenti Deo cum Angelis & Sanctis ejus humillimam gratiarum actionem, demiſſaſque preces per ipſius Sancti merita offerentes ad ſacram beati Petri Apoſtoli Confeſſionem ſacroſanctum Miſſæ Sacrificium cum commemoratione ejuſdem ſancti Fidelis martyris, nec non ſanctorum Camilli, Petri, & Joſeph Confeſſorum, ſanctæque Catharinæ Virginis a Nobis pariter Sanctorum Albo rite adſcriptorum ſolemniter celebravimus, ac denique humilitatis in conſpectu Domini Fidelibus cunctis ibi præſentibus plenariam omnium peccatorum Indulgentiam largiti fuimus.

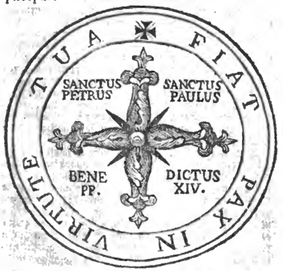
Gratulemur igitur invicto orthodoxæ Religionis Præconi, cui donatum eſt pro Chriſto non ſolum ut crederet in eum, ſed etiam ut pateretur pro eo, atque ita per momentaneum tribulationis certamen ad æternum Beatitudinis triumphum perveniret in Cælis, ubi eum pro catholicæ Fidei dilatatione, & pro temporum noſtrorum tranquillitate, apud Auctorem pacis noſtræ, & conſummatorem Fidei ſuæ deprecatorem fore confidimus.

Ut autem præmiſſa omnia perpetuæ futurorum temporum memoriæ commendentur, Nos ea præſentium Literarum Apoſtolicarum tenore in omnium per uni-
B verſum Orbem notitiam deduci volumus; mandantes, ut earumdem præſentium tranſumptis, ſive exemplis impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem ab omnibus fides habeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

C Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc noſtræ definitionis, decreti, adſcriptionis, mandati, ſtatuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

D Datum Romæ apud ſanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ MDCCXLVI., III. Kalendas Julii, Pontificatus Noſtri anno VI.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

† *Ego T. Epiſcopus Oſtien. & Veliternen. Card. Ruſus Decanus, S. R. E. Vice-Cancellarius.*

Acta Canon.

† *Ego A. Epiſcopus Portuenſis Card. S. Clementis S. R. E. Camerarius.*
† *Ego V. Epiſcopus Prœneſtinus Card. Petra Major Pœnitentiarius.*
† *Ego P. A. Epiſcopus Albanen. Card. Caraſa.*
†
† *Ego V. Epiſcopus Sabinen. Card. Bichius.*
†
†
†
†
†
†
† *Ego Nicolaus Maria Tit. S. Petri ad Vincula Presbyter Card. Lercari.*
†
†
†
† *Ego F. Tit. S. Mariæ Tranſtyberim Presbyter Card. Burgheſius.*
† *Ego A. Tit. S. Stephani in Monte Cœlio Presbyter Card. Gentili.*
† *Ego Fr. J. A. Tit. SS. Silveſtri & Martini Presbyter Card. Guadagni.*
† *Ego T. Tit. S. Cæciliæ Presbyter Card. de Acquaviva.*
† *Ego D. Tit. Baſilicæ Sanctorum Duodecim Apoſtolorum Presbyter Card. Rivera.*
† *Ego J. B. Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Card. Spinula.*
†
†
†
†
† *Ego R. Tit. S. Sabinæ Presbyter Cardinalis de Ilcio.*
†
†
† *Ego D. Tit. S. Bernardi ad Thermas Presbyter Card. Paſſioneus.*
† *Ego S. Tit. S. Priſcæ Presbyter Cardinalis Valenti.*
†
† *Ego J. F. Tit. SS. Quatuor Coronatorum Presbyter Card. Portocarrero.*
† *Ego C. Tit. SS. Joannis & Pauli Presbyter Card. Paulutius.*
†
† *Ego C. A. Tit. S. Mariæ de Pace Presbyter Card. Cavalchinus.*
†
†
†
†
†
†
†
† *Ego F. Tit. S. Mariæ de Populo Presbyter Card. de Ricciis.*
† *Ego A. Tit. S. Silveſtri in Capite Presbyter Cardinalis Ruſus.*
† *Ego C. Tit. S. Mariæ de Ara-Cæli Presbyter Card. Calcagnini.*
† *Ego P. M. Tit. S. Agnetis extra muros Presbyter Card. de Montibus.*
† *Ego F. Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Card. Tamburini.*
† *Ego J. Tit. S. Crucis in Hieruſalem Presbyter Card. Beſozzi.*
†
†
†
†
†
†
†
† *Ego Carolus S. Mariæ in Via-Lata Diaconus Card. de Marinis.*
† *Ego Alexander S. Mariæ ad Martyres Diaconus Card. Albanus.*

A *Indulgentiæ.* B *Præſentium tranſumptis auctoritas tribuitur.* C *Sanctio.*
D *Dat. Pontificatus Anno* VI, *die* 29. *Junii* 1746.

† *Ego Nerius S. Euſtachii Diaconus Card. Corſinus.*

† *Ego Agapitus S. Agathæ Diaconus Card. Moſca.*

†

†

† *Ego C. S. Mariæ in Porticu Diaconus Card. Sacripantes.*

† *Ego M. SS. Coſmæ & Damiani Diaconus Card. Bolognettus.*

† *Ego H. S. Angeli in Foro Piſcium Diaconus Cardinalis Columna.*

† *Ego P. S. Georgii in Velabro Diacopus Card. Columna.*

† *Ego A. S. Mariæ in Aquiro Diaconus Card. Tanari.*

† *Ego H. S. Adriani Diaconus Card. Bardi.*

† *Ego D. SS. Viti & Modeſti Diaconus Card. Urſinus.*

†

D. Card. Paſſioneus.

J. Datarius.

VISA de Curia

I. C. Boſchi.

J. B. Eugenius.

Loco † Plumbi.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

LITERÆ DECRETALES CANONIZATIONIS B. CAMILLI DE LELLIS CONFESSORIS.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

A MIſericordiæ ſtudium, cæleſtis Patris exemplo, inculcatoque ſæpius Salvatoris noſtri præcepto commendatum, Diſcipulos Chriſti Eccleſiæ Filios ab omnibus humanarum Societatum Sectatoribus ita diſcernit, ut qui dilectionem habuerint ad invicem, ii demum ſupereminentem omni ſcientiæ diſciplinam percepiſſe, ii vere ad Regnum Filii Dei pertinere dignoſcantur. Hæc charitatis lex non lapideis Iſraelitarum cordibus inſculpta, non levitico generi hæreditate traſmiſſa, non Aaronis ſtirpi cum Sacerdotii prærogativa tributa fuit, ſed in Fidelium cordibus per Spiritum ſanctum ſuaviter copioſeque diffuſa, ſicut alienigenam Samaritanum languenti Judæo proximum fecit, ita univerſas Orbis Terræ Nationes Fraternitatis vinculo inter ſe copulavit. Per hunc dilectionis ſpiritum vere renovata eſt facies Terræ; dum genus humanum, peccatorum & conſequentium pœnarum vulneribus ſauciatum, non amplius hanc lacrymarum vallem pro exilii atque ſupplicii loco, ſed pro charitatis exercitatione, ac beatæ peregrinationis diverſorio habere cœpit; humanæque infirmitates jam inter unius Corporis membra communes redditæ, patientibus quidem factæ ſunt in expiationem delictorum, & cauſam ſalutis æternæ; compatientibus vero meritorum augmentum, & obtinendæ ſibi, quam aliis præſtitiſſent, miſericordiæ fiduciam attulerunt. Hoc ſpiritu de Cælo repletus ſuperiori ſeculo beatus Camillus de Lellis piam calamitoſorum omnium, præcipue vero ægrotantium curam in ſe ſuſcepit, quoſque nec patriæ, nec ſanguinis conjunctione ullo modo attingebat, urgente charitate Chriſti, pluſquam paternis fraterniſque officiis complecti & ſublevare, proprium ſibi munus aſſumpſit. Quin etiam quum ſe videret, nec ad omnes ubique in tribulatione conſtitutos, nec ultra præfinitum ſibi vitæ curſum; ad futuras ætates operam ſtudiumque ſuum extendere poſſe; propagato in alios ejuſdem ſpiritus ſui fervore, iiſque perenni charitatis nexu, & Religioſi voti propoſito obligatis, ſpiritualem ac temporalem Infirmorum curam ipſis perpetuo commiſit & commendavit. Cujus quidem beati Viri virtutes, quum ad illud perfectionis faſtigium, quod humana ratio, & naturæ vires aſſequi nequeunt, Dei gratia pertigiſſe conſtiterit; ejuſque Sanctitatem omnipotens Deus, illuſtribus editis miraculis, in conſpectu filiorum hominum magnificare dignatus fuerit, Nos eum merito ex hac veritatis Cathedra, de Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, necnon Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum in Romana Curia frequenti numero congregatorum aſſenſu & conſilio, Eccleſiæ univerſæ colendum & venerandum, Populis invocandum, Fidelibus cunctis imitandum proponimus, & præſentium literarum tenore denunciamus.

Natus eſt is Buclanici Theatinæ Diœceſis Oppido B in Marrucinis Anno Domini MDL. non ſine futuræ Sanctitatis præſagiis, quum Mater, quæ ipſum provecta jam ætate conceperat, viſa ſibi in ſomnis fuerit Puerum peperiſſe, Crucem in pectore geſtantem, & Chorum ducentem aliorum complurium Cruce ſimiliter ſignatorum. Quibus tamen auſpiciis minime reſpondit Camilli adoleſcentia, ab eo in vitiis, maximeque in effuſo alearum luſu traducta, cum valetudinis, fortunarum, & famæ diſpendio; ut etiam probroſa paupertate adactus, abjectiſſimis primum miniſteriis a natalium ſuorum conditione alieniſſimis, in Noſocomio Incurabilium de Urbe, mox laborioſæ Militiæ in Venetorum Caſtris, denique in Sipontino Fratrum Capuccinorum Conventu famulatui ſe addicere compulſus fuerit; ubique inconſtans, ubique ſibi aliiſque gravis, nunquam tamen a miſerentis Dei longanimitate deſertus, qui & eum ſemper a profundiore abyſſo, a blaſphemiarum ſcilicet impietate, aleatoribus adeo familiari arcere dignatus fuerat; & tandem oſtenſurus in eum divitias miſericordiæ ſuæ excitavit ipſum aliquando a ſomno mortis, & in manu potenti & brachio extento a perditionis via ad ſalutis tramitem revocavit. Cum enim quadam die iter agens Camillus, accepta quondam faſtidientibus auribus piarum exhortationum verba ſolus ſecum recoleret & quaſi ruminans animo volutaret, interiori luce ſubito perculſus, ac peccatorum ſuorum conſcientia, divinorumque judiciorum timo- C re perterrefactus humi ſe proſtravit, nec inde prius ſurrexit, quam anteactæ vitæ crimina vehementiſſimo doloris actu deteſtatus, de cuſtodiendis in poſterum juſtificationibus Domini immutabiliter conſtituerit. Ex eo tempore novus homo factus Camillus, non modo ab omni vitiorum genere deinceps abſtinuit, ſed ad ſublimiorem chriſtianæ perfectionis metam contendere cœpit. Sancti Franciſci habitum in Ordine Fratrum Capuccinorum Siponti induit. Sed veteri ulcere, quod olim in tibia contraxerat, identidem recrudeſcente, bis a dolentibus Superioribus dolens dimiſſus, ab hac ſibi chariſſima arctioris vitæ ſemita deflectere coactus eſt.

Romam reverſus, vetus Hoſpitium ſuum, S. Jacobi ſcilicet Domum, Incurabilium nuncupatam repetiit, ac Deo ſic diſponente, ejuſdem bonorum adminiſtrationi præfectus fuit. Quo in munere quum ſe Camillus non tam hominibus quam Deo ſervire cogitaret; maxima ſedulitate ac diligentia, Infirmorum neceſſitatibus ſublevandis ſe totum dicavit. Sed quum ea in re non ſatis ſibi obſecundare videret eos, qui temporali mercede conducti in ipſius Noſocomii miniſteriis adhibebantur, ſecum cogitare cœpit quomodo ferven-

---

A *Exordium.* B *S. Camilli ortus, & adoleſcentia.*
C *Ipſius ad Deum converſio, & ſanctioris vitæ initia.*

ferventiores Operarios præſtantioribus propoſitis ſpiritualium meritorum præmiis compararet. Communicavit conſilium hac de re ſuum cum S. Philippo Nerio tunc in humanis agente, a cujus præceptis nutuque pendebat; quo approbante atque hortante, cum paucis primo ejuſdem Noſocomii Miniſtris, mox cum A ampliori priorum Fidelium numero, Sodalitatem quandam inſtituit Laicorum hominum, qui ſe Divinis obſequiis, & ægrotantium curæ, in ipſa primum S. Jacobi Domo, pro Dei amore & futuræ vitæ mercede manciparunt, & contempta propriorum commodorum ratione, ſuperatiſque Divino præſidio invidorum calumniis, in Inſtituto conſtanter perſeverantes, brevi tempore extra prædictam quoque Domum charitatem ſuam dilatarunt; cumque proprium ſibi domicilium in Urbe conſtituiſſent, inde ad omnium pauperum ægrotantium levamen tam in Noſocomiis, quam in privatis Domibus accurrentes, incredibilem Urbi univerſæ utilitatem attulerunt. Hæc autem utilitas tunc major evaſit, quum multis Eccleſiaſticis Viris Camillo ſe ſe adjungentibus, ipſoque Camillo de prædicti S. Philippi directoris ſui conſilio, poſt exacta in Scholis Collegii Romani ſingulari humilitatis exemplo Literarum ſtudia, ad ſacrum Presbyteratus Ordinem promoto, ſpiritualis non minus quam temporalis vitæ ſubſidia ægrotis quibuſque præſtare cœperunt. Ea re permotus ſapientiſſimus Ponti- B fex Sixtus Papa V. Prædeceſſor noſter per ſuas Literas Apoſtolicas datas apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die xviij. Martii anni MDLXXXVI. hujuſmodi Inſtitutum, omnipotentis Dei atque ejus pauperum ægrotorum famulatui dicatum, ac voluntariæ paupertatis, caſtitatis, & obedientiæ propoſito, nulla tamen voti ſponſione adſtrictum, collaudans atque commendans perpetuo approbavit & confirmavit ſub denominatione *Congregationis Miniſtrantium Infirmis*, eidemque complura Indulta & Privilegia tam in ſpiritualibus, quam in temporalibus benigne conceſſit; inter quæ illud ſpecialibus Literis die xxvj. Junii ejuſdem anni datis indulſit, ut illius Sodales pro habitus proprii diſtinctione Crucem fulvi coloris ad latus dextrum veſtium ſuarum aſſutam deferrent.

Sed quum hujuſmodi Congregatio paucorum annorum decurſu, Camillo præſide & promotore, non ſolum fructuoſior evaderet, ſed & ſpectabilium Virorum numero aucta, ad ampliorem Domum S. Mariæ Magdalenæ de Urbe in Regione Columnæ tranſlata fuiſſet, omniumque eidem adſcriptorum jam ſenſus eſſet, ut ſub prudentiſſimis Legibus & Regulis ab eodem Camillo præſcriptis, ac ſolemni paupertatis, caſtitatis, & obedientiæ profeſſione, in perenni miniſterio ægrotantium, ne excepto quidem peſtiferæ contagionis caſu, Religioſam vitam degere optarent; exhibitis felicis recordationis Prædeceſſori pariter no- C ſtro Gregorio Papæ XIV. hujuſmodi Regulis, iiſque examinatis & approbatis, placuit eidem Gregorio præfatam Congregationem in Ordinem Regularem erigere ſub nomine & nuncupatione *Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis*; ejuſque Profeſſores in quibuſcumque locis tunc & deinceps commorantes, ſub immediata & ſpeciali ſua & Apoſtolicæ Sedis protectione perpetuo ſuſceptos, ampliſſimis gratiis & privilegiis de Apoſtolica liberalitate ditare; prout in ipſius Gregorii prædeceſſoris Literis, datis apud S. Marcum Anno Incarnationis Dominicæ MDXCI. Kalen. Octobris plenius atque diſtinctius continetur.

D Ex hac nova charitatis ſchola, mirum quanta in omnium ordinum homines, tum corporum tum animarum præcipue utilitas dimanavit. Non jam ægrotantes ad morborum ærumnas, ſolitudinis ac derelictionis mœrorem acceſſiſſe doluerunt: Non jam tranſactæ vitæ reatibus gravati imminentis mortis diſcrimen abſque peccatorum expiatione ſubire timuerunt: Non jam humani generis adverſarius miſeros mortales in extremis laborantes infeſta rabie circumſiſtens, eos a ſuſceptorum Sacramentorum robore imparatos, aut Fidelium exhortationum ſolatio & ſubſidio deſtitutos invenit. Reddita Noſocomiis mundities, alleviati Miniſtrorum labores, animarum Paſtores ubique adjuti, in anxietatibus, curis & ſolicitudinibus ſublevati; ut minime ſit mirandum, tot hujus Inſtituti Domos, & tunc modico temporis intervallo per Italiam univerſam, per Siciliam aliaſque remotiores Provincias, & deinceps per Europæ totius Regiones, plaudentibus Civibus, Epiſcopis adnitentibus, erectas eſſe; in quibus cum magno populorum fructu & emolumento viget eximiæ charitatis ſpiritus per Camillum in ipſius Filios atque Diſcipulos diffuſus & propagatus.

Ipſe vero ſaluberrimi operis inſtitutor atque pro- E motor, cum omnes quas aliis tradiderat, chriſtianæ perfectionis Leges exactiſſime implevit; tum eam præcipue, quæ plenitudo Legis eſt, Dilectionem: Cujus profecto Nobis datum eſt, ex collectis de ipſius vita & rebus geſtis, certiſſimis monumentis, tam ſublimitatem atque profundum, quam latitudinem longitudinemque dignoſcere.

Sublimis profecto charitas, quæ a Deo procedens, F & in Deum ipſum ſe referens, creata omnia, quæ aliis inordinatæ cupiditatis fomenta eſſe ſolent, vel tamquam pietatis in Deum argumenta, vel tamquam occaſiones miſericordiæ in Proximos exercendæ unice intuebatur. Hinc, quum ex omnibus rebus, quæcumque ipſius ſenſibus obverſabantur, nova quotidie amandi laudandique Creatoris incitamenta ſumeret, novas charitatis flammas conciperet; in aſſiduos de Deo ſermones, in flagrantiſſimos Divini Amoris actus, non ſine lacrymis identidem erumpebat; tantoque cor ejus æſtuabat ardore, ut ſenſibilem aliquando lucem e vultu ſuo radiantem emitteret; & nihilominus ingemiſcens, quod ſe infinitæ bonitati pro merito diligendæ imparem agnoſceret, infinitas ſibi animas dari voluiſſet, quas in Dei amore totas impenderet. Hoc deſiderio incenſus, ad operoſa miniſteria Proximis præſtanda eo ſpiritu accedebat, ut omnipotenti Deo, quem in pauperibus intuebatur, obſequium aliquod pro viribus exhiberet; ab eaque cogitatione nunquam mentem animumque avertebat. Itaque cæleſtem fere vitam in Terris ducens, nonnumquam viſus eſt per mirabiles ecſtaſes a ſenſibus omnino alienatus, totoque corpore in aere elevato ac ſuſpenſo, beatorum ſpirituum conſortio ſeſe miſcere: Unde & eorum ope ac præſidio complura vitæ diſcrimina mirabiliter evaſit; & S. Philippi Nerii teſtimonio compertum eſt, Angelos ipſius Sociorum lateribus, dum Infirmis miniſtrarent, adſtantes apparuiſſe. Sed & aliis ſupernaturalibus donis a Deo cumulatus, ſpiritu prophetiæ, gratia curationum, & mirabili in naturæ leges imperio, adhuc vivens, innumera cæleſtis favoris, quo fruebatur, argumenta dedit.

Ab ea tamen virtutum ſuarum, & supernorum G chariſmatum ſublimitate oculos declinans Camillus, eoſque in propriæ humilitatis profunditate libentius defigens, nec unquam oblivione captus purgationis veterum ſuorum delictorum, ſæpe ſe inter omnes peccatores peſſimum appellabat, ſeque indignum qui inter homines viveret, ac deſtinatum æternis ignibus titionem intimo animi ſenſu profitebatur; ex quo ſane humilitatis fonte prodierunt aſſidua, quibus corpus affligebat, pœnitentiæ ac mortificationis exercitia; præcipue vero demiſſus ille mentis habitus, quo pauperibus & ægrotis, quos ſibi in Dominos adſciverat, in abjectis & laborioſis quibuſque officiis ſine requie miniſtrabat atque inſerviebat. Neque vero ob præclaram, Deoque & hominibus acceptiſſimam Religionem a ſe fundatam, ſapientiſſime adminiſtratam, latiſſimeque propagatam, ullo modo efferebatur; quinimo delatum ſibi forte Fundatoris nomen refugiens, ipſam quoque Ordinis Præfecturam, quam per xxvii. annos in omni patientia & ſolicitudine geſſerat, tandem, firmato jam ipſius ſtatu & regimine, humiliter a ſe abdicavit & ſponte dimiſit; ut ita cum eo, a quo didicerat mitis eſſe & humilis corde, fratribus ſuis jam dicere poſſet: *Ego autem in medio veſtri ſum, tamquam qui miniſtrat*. Qua tamen

A *Societatem inſtituit Miniſtrantium Infirmis.*
B *Societas plurimum aucta, a Sixto V. confirmatur & privilegiis ditatur.*
C *Eadem in Congregationem Regularem erigitur a Gregorio XIV.*
D *Ejus Congregationis utilitas, & fructus.* E *S. Camilli Fundatoris Virtutes*
F *Pietas in Deum.* G *Humilitatis & pœnitentiæ ſtudium.*

ex re iidem novam utilitatem ſunt conſequuti; dum ab ipſo Ordinis moderatore, a quo ſapientiſſimas leges atque vivendi Regulas ad eum diem acceperant, deinceps etiam perfectæ ſubjectionis & obedientiæ formam ipſius exempla intuentes deſumere potuerunt.

A Sed jam videamus, qua latitudine dilatatum ſit cor ejus, ut charitatis ſuæ fructus ad omnes Proximos in tribulatione & anguſtia poſitos derivaret. Quo in genere non hic omnia recenſenda ducimus, quæ Camillus aſſidue pro Pauperibus ſuſtentandis, alendis, hoſpitio accipiendis, pro Virginibus tuendis & collocandis, pro Viduis ac Pupillis defenſandis ſublevandiſque gerebat. Unum pro cunctis opus, quod ſibi ſuiſque Alumnis proprium & præcipuum ſumpſerat, ut ægrotantium animabus corporibuſque ſuccurreret, immenſam prope illius charitatis amplitudinem ſatis demonſtrat. Quis enim tota Urbe infirmabatur, cum quo commiſerationis affectu non infirmaretur Camillus? Ad quem non accurreret, ac vel ipſe præſens inſerviendo & conſolando uſque ad extremum adeſſet, vel ſubrogatis Sociis, deſideratam opem afferret? Quem reperit inopia preſſum, ægritudine proſtratum, aut nimio mortis metu perterritum, cui non opportuna corporis animique ſubſidia contulerit, eumque in æternæ ſalutis fiduciam erexerit? Quem vitiis atque peccatis irretitum, vel Religionis myſteria & dogmata ignorantem, quin eum ad melioris vitæ propoſitum, ad Divinæ bonitatis ſinum reducere ſtuduerit, vel in doctrina Fidei & in lege Domini erudierit? Quin etiam conſtat, aliquos Hæreticos in Urbe morbo correptos, Camilli charitate & comitate devinctos, ejuſque inſtructionibus atque hortationibus illuſtratos, adjuvante Divina gratia, Eccleſiæ catholicæ reſtitutos fuiſſe.

Quibus in rebus quum per omnes Urbis Regiones ac Domos magni ipſius fuerint & quotidiani labores, tum vero in publicis Xenodochiis, & potiſſimum in Hoſpitali Domo Sancti Spiritus in Saxia illius opera adeo aſſidua fuit, ut ibi cogitationum atque ſtudiorum omnium ſcopum, ibi veluti perpetuam vitæ ſuæ ſedem collocaſſe videretur. Ibi non ſolum Famuli & Inſervientes, ſed ipſi quoque Præpoſiti viderunt eum in omnis officii miniſterio ſibimetipſis præeuntem, quæque inter plures diſpertita ſunt munera, eumdem unum omnia amplectentem, ac mira ſedulitate obeuntem. In eo habuerunt ægroti quidquid homines fere ab amicis, propinquis, parentibus deſiderare conſueverunt: Nec major eſt amantiſſimæ Matris ſolicitudo erga unicum languentem filium, ea quam Camillus ſingulis quibuſque ægrotantibus præſtabat; eorum deſideria præverteus, eorum ſolatium, commodum, munditiem, ac potiſſimum animæ expiationem, rectamque Sacramentorum perceptionem procurans; In eos vero peculiariter intentus, a quibus ceteri vel contagionis metu, vel morborum nauſea & horrore refugiebant, eos ipſe ulnis amplexari, fovere ſinu, ſuiſque veſtibus tegere non recuſabat. Ibi ſæpe laborioſas noctes laborioſiſſimis diebus continuavit, nec ulcerati cruris, nec gravis herniæ incommodo & dolore detentus, nec cibi, nec ſomni, nec requietis memor, non ſemel ob extremam corporis defatigationem, ſpirituum deliquio captus in terram ſemianimis corruit.

B Reliquum erat, ut præſenti experimento propoſito, videretur, an Camilli charitas ad illum quem cum Sociis profeſſus fuerat, gradum revera pertingeret, ut nimirum ægrotis Fidelibus, quos etiam peſtis inceſſiſſet, opem & miniſterium præſtaret. Et quidem quatuor vix annis poſt indultam novo Ordini Apoſtolicam confirmationem invaſit Urbem contagioſa lues, cum extrema Annonæ caritate conjuncta, ut duplici clade perculſa Civitas, funeribus, luctu, vaſtitate completa fuerit. Alios morbi vis, alios inopia & fames, plurimos deſperatio & horror ad mortem ducebant; omnes vero metus, ac præſens vitæ periculum, ad ſalutem & ſecuritatem alibi conquirendam, vel ſaltem diſcrimini non objiciendam adigebant. At vero Camillus propria incolumitate vitaque contempta, minime dubitavit cum ſuis Alumnis pro ſalute publica ſe devovere. Itaque viſus eſt, non modo publicis omnibus Noſocomiis ſine intermiſſione adeſſe, ac miſeris ægrotantibus opera, conſilio, exhortationibus opem ferre; verum etiam incredibili ſolicitudine privatas quaslibet Domos ingredi, quandoque etiam, ſi occluſæ eſſent fores, adhibitis ſcalis per feneſtras penetrare; remotiſſima quæque loca, obſcuras cryptas, immunda ſtabula anxie circumire; languentes, afflictos, inedia dejectos conquirere, atque omnes quibuſcumque poterat, ſubſidiis juvare, ac reficere; eorum plagas curare, tabem abſtergere, ſordes eluere, lectos purgare: Præterea novum aperuit Xenodochium in ipſa Religionis ſuæ Domo; alterum in Regione Cælimontana ad ſanctum Sixtum; alterum quoque ad Clivum Capitolii in via Rhedarum nuncupata conſtituit; illucque ægrotos undique comportari curavit, complures etiam propriis ſublatos humeris ipſe detulit; per omnes denique Urbis vaſtiſſimæ Regiones alacer opera, voce, animo præſto fuit, ut non ſine cauſa judicatum fuerit, clementiſſimum Dominum, qui etiam in ira ſua miſericordiæ recordatur, deliberato in Urbem flagello opportunum levamen per Camillum, ejuſque propoſiti Sectatores opponere voluiſſe.

Ea tempeſtate ſedata, ecce biennio poſt, novum C
calamitatis genus novam Camillo præbuit occaſionem ardentiſſimæ charitatis ſuæ erga periclitantes Proximos oſtendendæ: Quum ſcilicet Tiberis aquarum copia plus nimio auctus magnam Urbis partem inundaſſet, jamque adjacentes ſancti Spiritus Ædes invadens inferiora ipſius cubicula occupaſſet; commotus tanto Infirmorum periculo Camillus, in medias aquas proſiliens cœpit ægrotos ipſos, eorumque grabatos humeris ſuis alio transferre, nec prius ab opere ceſſavit, quam immenſo trium dierum labore in tuto omnia collocata conſpexerit.

Quod ſi, veritatis æternæ teſtimonio, majorem hac dilectionem nemo habet, quam ut animam ſuam ponat quis pro amicis ſuis; quid ni heroicam agnoſcamus fuiſſe charitatem Camilli, qui minime detrectavit pro Pauperibus Chriſti vitam ſæpe ſuam in manifeſtum diſcrimen adducere, nec unquam animam ſuam pretioſiorem fecit ea cujus deſiderio flagrabat, Proximorum ſalute?

Neque vero unius Romanæ Urbis ambitu ſe conti- D
nuit ipſius dilectionis amplitudo, ſed alias quoque Regiones ac Civitates complexa eſt, ad quas Inſtituti ſui fructum utilitatemque propagavit; Italiam vero univerſam fere benefaciendo peragravit, mirifica charitatis opera ubique exercens, omniumque neceſſitatibus opportune ſuccurrens. Mediolanum, & Nolam Urbes, peſtifera contagione graſſante, quo tempore alii earum Urbium commercia omni ratione vitabant, quin etiam earum Cives alio evolare poſſe cupiebant, ultro ingreſſus eſt Camillus, dilectionis ignem in ſinu portans, atque utrobique admiranda illa virtutis exempla, quæ Roma olim conſpexerat, pari omnium ordinum admiratione renovavit. Buclanicum Patrium Oppidum, ut audivit Annonæ difficultate graviter afflictum, illico Roma eo ſe contulit, ſuoſque Cives impenſis providentiæ & charitatis officiis, illuſtribus quoque impetratis a Deo prodigiis, mirifice recreavit.

Denique inextinctam charitatis ſuæ flammam uſque E
ad exitum vitæ, uſque ad metam præclari curſus feliciter perduxit; cumque diuturno triginta trium menſium languore, lentaque & moleſta febri probatus fuiſſet, prænunciatum ſibi cælitus mortis diem animo concupiſcenti præſtolando, nil aliud præter Dei & Proximi dilectionem in corde & in ore habens, nil aliud Sociis ac Diſcipulis ſuis commendans, tandem Eccleſiæ Sacramentis pie & religioſe ſuſceptis, die XIV. Julii anno ſalutis MDCXIV., ætatis ſuæ LXV. ad regnum perfectæ charitatis migravit.

Nec dubitarunt quicumque ipſius laborum agnovere certamina, quin ipſi coronam juſtitiæ reddidiſſet juſtus

---

A *Charitas erga Proximos, maxime infirmos.* B *Graſſante peſte in Urbe, quid præſtiterit Camillus.*
C *Quid exundante Flumine.*
D *Quid aliis in Civitatibus & Oppidis.* E *Ipſius ſancta mors.*

ſtus Judex; qui etiam, editis potentiæ ſuæ ſignis, devota frequentis populi ad ejus funus confluentis officia ſibi accepta eſſe monſtravit. Cumque de hujuſmodi Miraculis, ac potiſſimum de perſpecta Servi Dei ſanctitate, univerſalis fama & conſtans hominum judicium eſſet, cito deventum eſt ad legitimorum Proceſſuum conſtructionem, quibus Ordinaria primum, mox etiam Apoſtolica auctoritate confectis, eorumque validitate approbata, poſt maturum omnium examen iteratis vicibus reſumptum, Nobiſmetipſis olim pro munere Promotoris Fidei, quod gerebamus, minutiſſima quæque dubitationis capita proponentibus, tandem a felic. recor. Prædeceſſore Noſtro Benedicto Papa XIII. cum conſilio Congregationis Sa-
A crorum Rituum judicatum eſt, conſtare de Camilli Virtutibus in gradu heroico, ut patet ex Decreto ab eo edito die xxiv. Julii Anni MDCCXXVIII.

Mox examinatis in eadem Congregatione Miraculis, quæ poſt Camilli obitum, ejuſdemque interceſſione eveniſſe dicebantur; hujuſque examinis ſumma
B ad Nos ipſos in Petri Cathedra jam ſedentes delata, poſt invocatam Divini luminis opem ac reiteratam collectarum probationum conſiderationem viſum eſt Nobis, duo potiſſimum ex novem propoſitis indubitanter approbanda eſſe; unum nimirum de enormi Polypo in naribus cujuſdam Puellæ Viterbienſis ſuborto, & plures jam menſes pervicaciter permanente, qui ex ſolo contactu fili ſubuculæ Servi Dei penitus evanuit. Alterum de lethali morborum congerie, maligna ſcilicet febri, pulmonum & pleuræ inflammatione, gutturis etiam ulcere, quibus Catharina Dondula ſexto jam menſe uterum ferens, correpta & ad extremum vitæ Medicorum etiam judicio deducta fuerat, ſed omnia ſolo hauſtu aquæ, in qua comminutus fuerat pulvis e cubiculo Servi Dei collectus, illico depulſa fuerunt, itaut ægra non modo ſanitatem, ſed priſtinas etiam vires momento temporis recuperavit. Quæ quidem Miracula quum Nos Decreto edito die xxvi. Septemb. Anni MDCCXLI. approbata publicaverimus, mox præfatæ Congregationis conſilium audierimus ſuper Beatificationis honoribus eidem Dei Servo tuto deferendis, die demum ſecunda Februarii Anni MDCCXLII. in Feſtivitate Purificationis beatiſſimæ Virginis Mariæ, quo die olim Camillus ſuperni luminis radio illuſtratus ad bonam frugem converſus fuiſſe perhibetur, aliud Decretum protulimus de ejuſdem formali Beatificatione peragenda; cujus ſolemnia deinde in Baſilica Principis
C Apoſtolorum de Urbe rite celebrata fuerunt vigore Literarum Noſtrarum Apoſtolicarum die vii. ejuſdem menſis & anni ſub Annulo Piſcatoris editarum.

Indultam beato Viro venerationem, ac ſummo Fidelium ſtudio eidem exhibitam nova ſubſequuta ſunt Miracula, quæ manifeſtam Dei voluntatem de ipſius glorificatione in Terris augenda oſtendere vide-
D bantur. Tribus itaque Epiſcopis ad inquirendum ſuper hujuſmodi Miraculis auctoritate Noſtra Apoſtolica de more delegatis, cognitaque Proceſſuum ab ipſis confectorum validitate, ex tribus Miraculis in prædicta Sacrorum Rituum Congregatione accuratiſſime diſcuſſis, audito ut par erat, Peritorum judicio, noviſque inquiſitionibus ſuper ſanationum obtentarum perſeverantia legitime peractis, duo potiſſimum tamquam approbatione noſtra digna Nobis propoſita fuerunt, quæ quum revera privatis noſtris ſtudiis adhibitis, & invocato lumine Spiritus ſancti, clariſſima in luce poſita eſſe judicaverimus, die prima Maji ſuperioris anni MDCCXLV. Decreto noſtro approbavimus & publicavimus.

E Primum eſt ſanatio Luciæ Tereſiæ Petri Puellæ ex Oppido Caprarolæ, quæ quum ab ipſa nativitate ob pravam Thoracis ſtructuram magna reſpirandi difficultate laboraſſet, & procedentibus annis, ingraveſcente Aſthmate, accedentibus purulentis & ſanguineis excretionibus, ac ſumma virium proſtratione, externo quoque contracto gibbo, gravem ſibi aliiſque vitam haud longe protrahere poſſe oſtenderet: in maxima morborum hujuſmodi intenſione, quum invocata beati Camilli ope, aquam bibiſſet præfato pulveri admixtam, unius noctis ſpatio a morbis omnibus expedita, & perfecta valetudinis firmitate donata fuit.

Alterum eſt inſtantanea ſanatio Margaritæ Caſtelli duodeviginti annorum Puellæ ex Oppido Marini, quæ ob vitium ſanguinis ab utero Matris contractum malignis puſtulis ſæpe afflicta, tandem earum numero in immenſum aucto, itaut univerſum ipſius corpus unica cruſta, ſanie taboque manante coopertum appareret, acuta quoque febri ſuperveniente, omnique amiſſa motus & ſenſuum facultate jamjam expiratura judicabatur; quum ſubito impoſita ipſi Imagine beati Camilli, ac brevi prece ab ipſius Sorore & Matre emiſſa, velut a ſummo mortis excitata perfecte convaluit, corpus repente detumuit, cruſtæ deciderunt, reliquit eam febris; itaut e lecto ſtatim ſurgens, integerrimis viribus incedere & operari potuerit, neque deinceps inveteratæ hujuſmodi affectionis incommoda amplius perpeſſa fuerit.

Conſulta deinde fuit eadem Sacrorum Rituum Con- F
gregatio, an rebus ita ſe habentibus, ad ſolemnem beati Camilli Canonizationem tuto procedi poſſe cenſeret; omnibuſque Venerabilibus Fratribus Noſtris S. R. E. Cardinalibus eandem Congregationem conſtituentibus, necnon dilectis Filiis ejuſdem Congregationis Conſultoribus in partem affirmativam conſentientibus, Nos deinde matura ponderatione præmiſſa, ac ferventibus Deo oblatis precibus, tandem anno ſuperiore die xvii. Auguſti, illius diei anniverſaria, quo inſcrutabilis Divini conſilii altitudo Nos immerentes ad Summi Pontificatus apicem evexit, publico Decreto edito hujuſmodi Congregationis ſententiæ Nos quoque adhærere declaravimus.

Urgebant vero pro hujus Decreti implemento non ſolum communia fidelium Populorum, ac primis dilectæ Urbis noſtræ vota, ſed & enixæ preces ac ſupplicationes antedictæ Congregationis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis, quibus, & olim clar. mem. Philippus III., & Philippus IV. Hiſpaniarum Reges Catholici, plurimique Eccleſiaſtici & Secularis Ordinis Proceres apud Prædeceſſores noſtros Romanos Pontifices ſuas preces adjunxerant, & ſuas nuper poſtulationes Nobis humiliter exhiberi mandaverant Cariſſimus in Chriſto Filius noſter Carolus utriuſque Siciliæ Rex Illuſtris, ejuſque Conjux Cariſſima in Chriſto Filia noſtra Maria Amalia utriuſque pariter Siciliæ Regina Illuſtris & cum aliis pluribus Antiſtitibus & Principibus, dilecti Filii Nobiles Viri Neapolitanæ Civitatis Electi. Quapropter communicato conſilio cum univerſo Collegio Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium in Conſi- G
ſtorio ſecreto die xviii. elapſi menſis Aprilis coram Nobis habito, hiſque ſimiliter, audito a Nobiſmetipſis Cauſæ ſtatu ac meritis, ad ulteriora, ſervatis ſervandis, progrediendum eſſe ſuadentibus; Nos demum convocatis per Literas compluribus Ven. Fratribus Archiepiſcopis & Epiſcopis per Eccleſias conſtitutis, eorum quoque ſuffragia, ut in tanti momenti judicio fieri conſuevit & decet, audire deliberavimus.

Itaque expoſitis primum in plenario publicoque H
prædictorum S. R. E. Cardinalium, Antiſtitum omniumque Ordinum Romanæ Curiæ Conſeſſu, per dilectum Filium Julium Cæſarem Fagnanum noſtræ Conſiſtorialis Aulæ Advocatum, ejuſdem B. Camilli geſtis, Virtutibus & Miraculis; iiſdemque præterea in ſummaria Relatione ex monumentis prædictæ Sacrorum Rituum Congregationis fideliter deſumpta una cum Actorum ſerie, prædictorum omnium judicio ſubjectis; die decima currentis Junii eoſdem S. R. E. Cardinales, & Patriarchas, Archiepiſcopos, & E- I
piſcopos univerſos coram Nobis in Conſiſtorio ſemipublico congregatos, adſtantibus de more dilectis Filiis Sedis Apoſtolicæ Notariis & Cauſarum Palatii noſtri Auditoribus requiſivimus, an ad ſolemnem ipſius Beati Canonizationem deveniri poſſe cenſerent; cumque omnes unanimi ſenſu id a Nobis præſtandum eſſe ſuaderent, exhibitis quoque in ſcriptis per ſin-

A *Heroicæ Camilli Virtutes juridice approbantur.* B *Miracula pro Beatificatione approbata.*
C *Solemnis Beatificatio.* D *Cauſa reaſſumitur.* E *Miracula pro Canonizatione approbata.*
F *Decretum de tuto proceſſu ad Canonizationem.* G *Conſiſtorium Secretum.* H *Conſiſtorium Publicum.*
I *Cardinalium & Epiſcoporum ſuffragia in Conſiſtorio Semipublico.*

ſingulos ſuffragiis, quæ in Romanæ Eccleſiæ Tabularium inferri juſſimus; Nos quidem tunc eos omnes hortati ſumus, ut pro impetrando Nobis ſuperni luminis adjutorio, ſuas Deo preces offerrent; mox generalia per Urbem jejunia indiximus, deſignatiſque Eccleſiis cum Indulgentia ab omnibus Chriſtifidelibus Nobiſcum orantibus conſequenda, iteratis etiam Sacrificiis, Deum omnipotentem precati ſumus, ut ſedium ſuarum aſſiſtricem ſapientiam ad illuminandas mentis noſtræ tenebras emittere dignaretur.

A Demum adveniente hac die beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli Martyrio conſecrata, in ſplendidiſſimo Eccleſiæ Romanæ jubilo, præcedentibus cum prece omnibus Cleri Secularis & Regularis Ordinibus, & ſubſequentibus Aulæ noſtræ, & Curiæ Officialibus atque Miniſtris, frequentiſſima Conſacerdotum corona ſtipati, ad ſacram beatiſſimi Apoſtolorum Principis memoriam in Vaticano ſolemnis ſupplicationis ritu proceſſimus. Ubi exhibitis Nobis iterum a dilecto Filio noſtro Joachimo Tituli Sanctorum Quatuor Coronatorum Presbytero Cardinali Portocarrero nuncupato, prædictorum ſupremorum Principum & Procerum, Eccleſiarumque, & Congregationis Clericorum Regularium precibus & obſecrationibus, Dei nomine cum gemitibus invocato, ad laudem ſanctæ & individuæ Trinitatis, ad Triumphantis Eccleſiæ gloriam, & Militantis conſolationem atque præſidium auctoritate Domini Noſtri Jeſu Chriſti, ſanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli, ac Noſtra, ac de congregatæ Fraternitatis, ut ſupra diximus, aſſenſu & conſilio prædictum Camillum de Lellis Diœceſis Theatinæ Sacerdotem, Fundatorem Congregationis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis, de cujus præcellenti Fide & charitate ceteriſque Virtutibus in gradu heroico, necnon de Miraculis ipſius interceſſione a Deo patratis pleniſſime conſtabat & conſtat, Sanctum eſſe definiendo pronunciavimus, & pro Sancto ab omnibus habendum atque colendum ediximus, in nomine Patris & Filii & Spiritus Sancti; omnibuſque
B Chriſtifidelibus, qui ſingulis annis die XIV. Julii vere pœnitentes & confeſſi Eccleſiam S. Mariæ Magdalenæ de Urbe Congregationis præfatæ Clericorum Regularium, in qua ipſius Sancti Corpus religioſe aſſervatur, devote viſitaverint, ſeptem annos & totidem quadragenas de injunctis eis, ſeu alias debitis pœnitentiis, eadem auctoritate in perpetuum miſericorditer relaxavimus. Denique in obſequium omnipotentis Dei decantato Laudis & Confeſſionis Hymno, incruentam ſalutis noſtræ Hoſtiam ad Altare Confeſſionis beatiſſimi Petri Apoſtoli in ſpiritu humilitatis obtulimus cum commemoratione etiam ipſius S. Camilli Confeſſoris, necnon Sanctorum Fidelis Martyris, Petri, & Joſephi Confeſſorum, & Catharinæ Virginis, quos pariter Sanctorum Albo rite adſcripſimus, omnibuſque ibi præſentibus plenariam peccatorum Indulgentiam largiti fuimus.

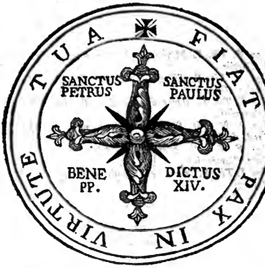
Exultet igitur Eccleſia ſancta Dei, & jucundetur in Domino, qui ſecundum promiſſiones ſuas ſanctitatis & dilectionis ſpiritum in ea conſervat & fovet. Excitentur Fideles ad præclara Sancti hujus perſequenda veſtigia, ut ipſius mereantur ſuffragiis adjuvari; qui quum in illo Regno Beatitudinis in quod neque luctus neque dolor ingreditur, non habeat, cui aſſueta miſericordiæ ſuæ exhibeat officia, nos hic in tantis anguſtiis & calamitatibus conſtitutos ſua interceſſione ſublevare, & flagella Divinæ iracundiæ a nobis lubens ſtudebit avertere.

C Ut autem præmiſſa omnia ad conſolationem & eruditionem Chriſtianæ plebis ubique innoteſcat, Nos ea præſentium Literarum Apoſtolicarum tenore & auctoritate, publicanda atque edicenda eſſe cenſuimus; mandantes, ut earumdem præſentium tranſumptis, ſive exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ab omnibus habeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

D Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc noſtræ definitionis, decreti, adſcriptionis, mandati, ſtatuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

E Datum Romæ apud ſanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ MDCCXLVI., III. Kalendas Julii, Pontificatus Noſtri anno VI.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

† *Ego T. Epiſcopus Oſtien. & Veliternen. Card. Rufus Decanus, & S. R. E. Vice-Cancellarius.*

† *Ego A. Epiſcopus Portuenſis Card. S. Clementis S. R. E. Camerarius.*

† *Ego V. Epiſcopus Præneſtinus Card. Petra, Major Pœnitentiarius.*

† *Ego P. A. Epiſcopus Albanen. Card. Carafa.*

†

† *Ego V. Epiſcopus Sabinen. Card. Bichius.*

†

†

†

†

†

†

† *Ego Nicolaus Maria Tit. S. Petri ad Vincula Presbyter Card. Lercari.*

†

†

†

† *Ego F. Tit. S. Mariæ Tranſtyberim Presbyter Card. Burghesius.*

† *Ego A. Tit. S. Stephani in Monte Cælio Presbyter Card. Gentili.*

† *Ego Fr. J. A. Tit. SS. Silveſtri & Martini Preſbyter Card. Guadagni.*

† *Ego T. Tit. S. Cæciliæ Presbyter Card. de Acquaviva.*

† *Ego D. Tit. Baſilicæ Sanctorum Duodecim Apoſtolorum Presbyter Card. Rivera.*

† *Ego J. B. Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Card. Spinula.*

†

†

†

†

† *Ego R. Tit. S. Sabinæ Presbyter Cardinalis de Ilcio.*

†

†

† *Ego D. Tit. S. Bernardi ad Thermas Presbyter Card. Paſſioneus.*

† *Ego*

A *Solemnis Canonizatio.* B *Indulgentiæ.*
C *Præſentium Litterarum exemplis auctoritas tribuitur.*
D *Sanctio.* E *Dat. Pontificatus Anno VI. die 29. Junii 1746.*

† *Ego S. Tit. S. Priſcæ Presbyter Cardinalis Valenti.*

†

† *Ego J. F. Tit. SS. Quatuor Coronatorum Presbyter Card. Portocarrero.*

†

† *Ego C. Tit. SS. Joannis & Pauli Presbyter Card. Paulutius.*

†

† *Ego C. A. Tit. S. Mariæ de Pace Presbyter Card. Cavalchinus.*

†

†

†

†

†

†

†

† *Ego F. Tit. S. Mariæ de Populo Presbyter Card. de Ricciis.*

† *Ego A. Tit. S. Silveſtri in Capite Presbyter Cardinalis Rufus.*

† *Ego C. Tit. S. Mariæ de Ara-Cæli Presbyter Card. Calcagnini.*

† *Ego P. M. Tit. S. Agnetis extra muros Presbyter Card. de Montibus.*

† *Ego F. Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Card. Tamburini,*

† *Ego J. Tit. S. Crucis in Hieruſalem Presbyter Card. Beſozzi.*

†

†

†

†

†

†

†

† *Ego Carolus S. Mariæ in Via-Lata Diaconus Card. de Marinis.*

† *Ego Alexander S. Mariæ ad Martyres Diaconus Card. Albanus.*

† *Ego Nerius S. Euſtachii Diaconus Card. Corſinus.*

† *Ego Agapitus S. Agathæ Diaconus Card. Moſca.*

†

†

† *Ego C. S. Mariæ in Porticu Diaconus Card. Sacripantes.*

† *Ego M. SS. Coſmæ & Damiani Diaconus Card. Bolognetus.*

† *Ego H. S. Angeli in Foro Piſcium Diaconus Cardinalis Columna.*

† *Ego P. S. Georgii in Velabro Diaconus Card. Columna;*

† *Ego A. S. Mariæ in Aquiro Diaconus Card. Tanari.*

† *Ego H. S. Adriani Diaconus Card. Bardi.*

† *Ego D. SS. Viti & Modeſti Diaconus Card. Urſinus.*

†

D. Card. Paſſioneus.

J. Datarius.

VISA de Curia

I. C. Boſchi.

J. B. Eugenius.

Loco † Plumbi.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

LITERÆ DECRETALES CANONIZATIONIS B. PETRI REGALATI CONFESSORIS.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

NEgotiatores Cæli, qui fidelibus Redemptoris noſtri promiſſionibus innixi, quæcumquè Mundus appetit, quæ caro concupiſcit, quæ Dæmon pollicetur, omnia relinquunt, ut Chriſtum bajulantem ſibi Crucem per aſperam anguſtamque viam proſequantur, non modo inæſtimabilem bonæ negotiationis fructum in æternæ vitæ poſſeſſione percipiunt, ſed etiam in terris centuplum pro omnibus quæ demiſerunt, utiliſſima commutatione lucrantur. Dum enim vitæ hujus oblectamentis per mortificationis & continentiæ ſtudium renunciant, puris tranquilliſque voluptatibus, de conſcientiæ ſerenitate ac Divini favoris ſuavitate replentur, dum anxias Mundi divitias, Evangelicam paupertatem amplexi, a ſe abdicant, ſupernorum chariſmatum theſauris abunde ditantur; & pro vanis fluxiſque honoribus quos contemnunt, veram ſolidamque gloriam non ſolum coram Angelis Dei, ſed etiam coram hominibus adipiſcuntur. Vidit hæc cæleſti lumine edoctus Petrus Regalatus Ordinis Minorum Alumnus, ejuſque diſciplinæ quam ſanctus Patriarcha Franciſcus diſcipulis ſuis tradiderat, perfectiſſimus ipſe Sectator & in aliis quoque Reſtitutor guſtavit, quam ſuave ac bonum eſſet, abnegatis ſecularibus deſideriis, uni Deo adhærere; reliquit quæ ſua erant, ut Chriſtum lucrifaceret: Verum in ipſis etiam voluntariæ paupertatis anguſtiis dilatatum eſt cor ejus, ut quarum rerum nec poſſeſſione nec affectu tenebatur, in eas mirum ſæpe jus & imperium, ſupra id quod naturæ leges ferunt, Deo concedente exerceret. Nunc denique ad immenſum Gloriæ pondus, qua is jamdudum in Cælis potitur, non exiguus in Terris acceſſit honoris cumulus, decreto eidem cultu univerſæ per Orbem Eccleſiæ, cui nos licet indigni, Divina voluntate præſidentes, ipſum beatum Virum, chriſtianarum virtutum perfectione & miraculorum claritate illuſtrem, inter ſanctos Confeſſores a Nobis cum conſilio Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, necnon Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum in Romana Curia frequenti numero congragatorum rite ac ſolemniter adſcriptum, religioſa veneratione proſequendum, & proficua devotione invocandum proponimus, ac præſentium Literarum tenore denunciamus. A

Valliſoleti nobili Hiſpaniæ Urbe, natus eſt Petrus anno ſalutis MCCCXC. ex Nobilibus piiſque parentibus, quorum diſciplina & exemplis eruditus, ac Divina præſertim gratia præventus cœpit a puero ad chriſtianæ perfectionis leges vitam moreſque ſuos componere & conformare; quin etiam vix decimo ætatis anno tranſacto, domeſticis facultatibus honoribuſque contemptis, Franciſcani Inſtituti habitum ac profeſſionem expetere. Reſtitit quidem ab initio amantiſſima Mater, & piis Filii deſideriis obſecundare triennio toto recuſavit; verum is in ſancto propoſito firmiter perſeverans, eumque præferens Matri, quem præferre jubemur & animæ noſtræ, inſtando & obſecrando tandem obtinuit, ut ad Religioſæ vitæ Tirocinium, mox etiam ad ſolemnia emittenda vota in patriæ Civitatis Cœnobio admitteretur. Ex eo tempore quum in ſuſcepto perfectionis curriculo per internæ humilitatis externæque mortificationis ſtudium, per aſſidua Orationis & contemplationis exercitia, per ſolicitam puri cordis & ſen- B C

A *Exordium.* B *S. Petri Regalati ortus & initia.* C *Ordinem Minorum ingreditur.*

ſenſuum cuſtodiam novos ſemper progreſſus faceret, numquam reſpiciens retro, ſed ad perfectiora & ſublimiora extendens ſe ipſum; ad illud brevi pervenit virtutis faſtigium, ut & in omnibus religioſi Viri officiis toti Sodalitio exemplis ſuis præluceret; & ſanctioris diſciplinæ in Minorum Familia non nihil tunc temporis laxatæ, in priſtinum ſplendorem reſtituendæ, inſpirante Deo, conſilium caperet, eodemque adjuvante ad effectum mire perduceret.

A Etenim occaſionem nactus, qua Vir pius ac prudens Frater Petrus Villacretius ejuſdem Ordinis Profeſſor, poteſtate a Superioribus ſibi facta Hiſpaniæ Cœnobia peragrabat, ut ex iis qui a ſubinducta libertate ad perfectiorem vivendi rationem tranſire cuperent, peculiarem veluti gregem conflaret, in quo priſtina Franciſcanæ Regulæ puritas & auſteritas reviviſceret, nihil cunctatus Petrus ſe illi ſocium adjunxit, & in ſolitariam Domum prope Aquileriam Oxomenſis Diœceſis Oppidum permiſſu Epiſcopi extructam lubens cum eo ſeceſſit. Ibi in perpetuis pietatis & pœnitentiæ exercitationibus ambo viventes, non ſolum cœleſtium gratiarum copiam, ſed etiam hominum admirationem ſibi conciliarunt; ut ea permoti quamplurimi, tum ex ipſo Fratrum Minorum Ordine, tum e ſeculari Clero & e Populo in eorum Societatem admitti certarint, eorumque diſciplinæ ſe inſtituendos tradiderint. Quare cum nova Reformatorum Familia ad eum numerum aucta fuiſſet, ut jam Aquilerienſibus Ædibus contineri minime poſſet, alterum ejuſdem Inſtituti Cœnobium de Abroxo nuncupatum in Agro Tribulano ad Ripam Durii Fluminis conſtrui opus fuit.

B In horum Conventuum regimine, quoties naſcentis Reformationis negotia Villacretium alio vocabant, Petrus Regalatus ipſius vices ſuſtinere conſuevit. Cum vero idem Villacretius, poſt obtenta a felicis recordationis Martino Papa V. Prædeceſſore noſtro quem præſens adierat, quæcumque ad ipſius Reformationis firmitatem atque dilatationem maxime optaverat, ex hac vita pie migraſſet, communi Religioſorum voto in ipſius locum ſuffectus eſt Petrus, qui ſicut eum viventem in prælaudati operis conſtitutione & adminiſtratione, conſilio ſuo atque opera maxime juverat, ita deinceps non modo Aquilerienſe Cœnobium, in quo præcipuum fixit domicilium, ſed Tribulanum etiam, quod modo per ſe ipſum, modo per Vicarios a ſe delegatos regebat, ad perfectioris diſciplinæ normam ſanctiſſime gubernavit.

C Fuit in eo ad Socios Subditoſque in via Mandatorum Dei dirigendos non ſolum eximius zelus & aſſidua vigilantia, verum etiam in omni virtutum genere præclari exempli lux & auctoritas. Quorum enim jejuniorum obſervantiam ad mentem Sancti Fundatoris in uſum reduxerat; ea ipſe & exacte ſervabat, & voluntariis abſtinentiæ rigoribus cumulabat, quum nullum fere obſonii genus ad panem & aquam plerumque adjiceret, & præter dies Dominicos, nihil omnino ad veſperam ſumeret; quinimmo totos ſæpe dies abſque ullo cibo tranſigeret in laboribus aut orationibus, quarum etiam amore nonnunquam integras noctes inſomnes ducebat, vel humi cubando curabat, ut ne quid ſomni caperet præter id, quod ineluctabilis naturæ neceſſitas poſtulabat. Duris præterea flagellis, aſperrimis ciliciis corpus affligere & in ſervitutem redigere non deſinebat. Paupertatis vero adeo amator fuit, ut quæ præ ceteris attritæ & laceræ veſtes eſſent, eas ipſe ſibi deligeret, nec unquam fere ſandaliis aliove calceamenei genere uteretur, ſed nudis plerumque pedibus ad humilitatis & pœnitentiæ exercitium incederet.

D Quare cum ſibi ac Mundo crucifixus omnino eſſet, minime eſt mirandum, ſi totum cor ejus ſibi vindicavit cæleſtium amor, cujus virtute fortiter tractus, ac dulcedine ſuaviter illectus, ineffabilia divinitatis attributa & Redemptionis noſtræ myſteria præſentiſſimo animi ſenſu aſſidue contemplabatur; adeoque in piis meditationibus affectibuſque inardebat, ut ſæpe clariſſimus lucis ſplendor ex ipſius corpore diffuſus, non ſolum ad cubiculi ambitum, ſed longe lateque ſupra Cœnobii tectum emicaret; cujus rei cauſa a finitimis cognita, *Domus Dei* nomen Cœnobio inditum fuit, quo etiam uſque in præſentem diem appellatur. Ex frequentibus vero mentis exceſſibus, quibus ad interiora cum Deo colloquia admittebatur, quum cæleſtium virtutum formam in ſe referret, earum quoque exemplar aliorum animis imprimere vehementer optabat. Hinc ortum E habuit zelus ille ardentiſſimus, quo ad animarum ſalutem opportuniſſimis rationibus procurandam accendebatur; neque ſolum Religioſos Viros curæ ſuæ peculiariter commendatos exemplis præceptiſque ſuis ad perfectionis culmen ducere ſatagebat; ſed ceteris etiam omnibus opera, conſilio, ſermone, ac potiſſimum impenſis miſericordiæ & charitatis officiis tutiſſimam ad Cælum viam commonſtrare & complanare curabat. Hic erat præcipuus ipſius ſcopus, & cum pauperes Chriſti ægritudine afflictos, eoſque maxime, quos propter horrificam morborum ſpeciem, aut contagionis periculum ab aliis derelictos conſpiciebat, per ſe ipſe adjuvare, hoſpitio recipere, laborioſa curatione ſublevare geſtiebat; & cum corrogata a divitioribus ſtipe, calamitoſis omnibus opem ferre, potiſſimum vero Chriſtifidelibus apud Barbaros in captivitate detentis libertatem impetrare ſtudebat; cum demum inimicitias omnes & ſimultates inter Fideles componere omni ſtudio nitebatur: ut ſcilicet peccata & vitia eliminaret, pericula occaſioneſque peccandi omnibus ſubtraheret, & Proximos a ſe adjutos, non ſibi ſed Chriſto lucrifaceret, atque ad divinæ Bonitatis amorem, ad Evangelicæ legis obſervantiam adduceret. Denique purgantium Defunctorum cruciatus pio commiſerationis affectu reſpiciens, oblatis Deo precibus, Sacrificiis, jejuniis, aliiſque voluntariis ſui corporis caſtigationibus prolatam ipſis æternæ Beatitudinis poſſeſſionem accelerare curabat.

His aliiſque virtutibus apud ſuos exteroſque clarus, F miraculorum quoque gratia aliiſque ſupernaturalibus donis illuſtris, cum ad ſexageſimum ſextum ætatis annum perveniſſet, jamque proſpiceret, haud procul eſſe depoſitionem Tabernaculi ſui, de apto idoneoque Rectore gregi ſuo poſt ſe relinquendo ſolicitus, longum aſperumque iter ingreſſus eſt, ut Lupum Salazarium antiqui Inſtituti cultorem ac vindicem ad id muneris ſuſcipiendum ſuaderet. Ea re impetrata, quum Tribulanum Cœnobium in reditu viſitaſſet, inde ad Aquilerienſe ſe contulit, ubi lethali morbo correptus decubuit, exactoque inter acerbos cruciatus atque languores integro Quadrageſimæ curſu, tandem die ſancto Paſchæ Eucbariſtici Panis viatico munitus, & ſequenti die ab Epiſcopo Palentiæ Oleo ſancto unctus in nomine Domini, quum dilectiſſimos Fratres ad ſeverioris diſciplinæ cuſtodiam, ad paupertatis ſtudium, ad imitationem Chriſti etiam atque etiam hortatus eſſet, animam ſuam in manus Dei fidenter amanterque commendans juſtorum ſomno obdormivit tertio Kalendas Aprilis Anno ſalutis MCCCCLVI.

Petri corpus, ut piis Fidelium turbis ad Cœnobium undique concurrentibus ſatisfieret, per aliquot dies inhumatum remanſit; cumque nullas interim mortalitatis injurias pateretur, tandem in communi Fratrum Sepulchro conditum fuit; unde tamen poſt triginta ſex annos tranſlatum fuit ad prænobile loculamentum, quod ipſi clar. mem. Eliſabetha Caſtellæ Regina ex alabaſtrite marmore extrui curavit.

Ibi & propter conſtans hominum judicium de Servi Dei Sanctitate, & propter miraculorum frequentiam, aſſidua venerationis & cultus obſequia a piis Fidelibus ipſi delata fuerunt.

Et ſane de generali ipſius Sanctitatis, virtutum G & miraculorum fama Teſtes ſunt antiqui Proceſſus auctoritate ordinaria ſuper eo confecti, qui cum ante hos centum viginti annos ad hanc Sanctam Sedem dela-

A *Ejuſque Reformationem una cum Petro Villacretio promovet.*
B *Reformatorum Cœnobia gubernat.* C *Ipſius religioſæ virtutes.*
D *Pietas in Deum.* E *Charitas in Proximos.*
F *Extrema vitæ & obitus.* G *Acta ſub Urbano VIII.*

delati fuiſſent, & pro legitimo cultu eidem Servo Dei aſſerendo Apoſtolicæ definitioois oracula, inſtantibus etiam Catbolicis Hiſpaniarum Regibus univerſoque Ordine Fratrum Minorum S. Franciſci vehementer experterentur, viſum eſt fel. record. Urbano Papæ VIII. Prædeceſſori noſtro, ſignata Chirographo ſuo Commiſſione, ad diſcutiendam in ſpecie ipſius Beatificationis & Canonizationis Cauſam novorum Proceſſuum conſtructionem demandare. Quibus deinde ad Urbem allatis, & trium antiquiorum tunc temporis Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditorum examini ſubjectis, quum hi pro ſna integritate & prudentia eorum validitatem & revelantiam pleniſſime approbantes, in luculentá Relatione eidem Urbano Prædeceſſori exhibita, tam præclaras Servi Dei virtutes in gradu heroico, quam illuſtria in vita & poſt mortem ejus interceſſione patrata miracula ſatis demonſtrata eſſe ceoſuiſſent; idem Urbanus Prædeceſſor ipſius Canſæ judicium remiſit Cnngregationi Sacrorum Rituum: Quæ poſt approbatam eorundem Proceſſuum validitatem & examiois formam, quum
A decreviſſet una cum dubio de Regalati virtutibus, alterum quoque de miraculis ipſius interceſſione ſequutis proponi & expendi; quatuor infraſcripta miracula ad trutinam vocavit. Primum, quod olim in viſitatione Conventuum Aquileriæ & Tribuli, quam Dei Servus pedes peragebat, intermedium ſpatium quadraginta millium paſſuum unius horæ intervallo confeciſſet. Alterum, quod quum collectas e communi menſa reliquias aliquando deferret ad pauperes, ob idque a Vicario ſibi occurrente objurgaretur, quod ſupra modum in exteros ſe liberalem præberet, quumque is nil aliud quam flores deferre ſe aſſeveraſſet, flores revera in ſacculo reperti ſunt, quos neque anni tempus, neque Regionis natura ſuppeditare potuerant. Tertium, quod Durii Fluminis aquas, quoties increbuiſſent, & navicula deeſſer ad transfretandum, extento ſuper eas pallio, non ſemel ſicco pede tranſierit. Quartum denique, quod pauperi poſt ipſius obitum aſſueta eleemoſyna pro Cœnobii foribus fraudato, eaque de re ad ipſius Petri ſepulchrum conquerenti, exerto e ſepulchro brachio, panem porrexerit. Hiſque admirabilibus ſane prodigiis, quæ etiam a vetuſtiſſimis temporibus marmoreo Servi Dei ſarcophago inſculpta cernebantur, mature diſcuſſis & approbatis, peracto quoque virrutum axamine, eadem Congregatio Decretum edidit die XVI. Novembris anni MDCXXX., quo tam virtutes ejuſdem Servi Dei, quam ipſa prædicta miracula comprobata fuerunt.

Quum vero paulo poſt, ſuper hujuſmodi judiciorum ordine & methodo, nova & conſultiſſima ejuſdem Urbani Papæ VIII. Decreta prodiiſſent, proindeque inducta fuiſſet neceſſitas oſtendendi, quod iis paritum eſſet; antequam ad ulteriora in hac Cauſa procederetur, opus fuit planum facere, quod per centum annos, immo verius per dun fere ſecula ante eorundem Decretorum editionem publicus cultus ipſi Dei Servo præſtitus fuerat. Quare poſt aliquot annorum ſilentium, percrebeſcentibus religioſis catholicorum Principum & Populnrum votis, inſtantibus quoque quampluriinis Epiſcopis univerſoque prædicto Or-
B dine Fratrum Minorum ſancti Fraucifci, Anno Domini MDCLXXV. a fel. recordat. Prædeceſſore pariter noſtro Clemente Papa X. de conſilio præfatæ Congregationis Sacrorum Rituum ſignata fuit Commiſſio pro reaſſumptione Cauſæ in ſtatu & terminis, cum facultate in primis & ante omnia conficiendi Proceſſum particularem ſuper paritiooe Decretis Urbani Papæ VIII. de non cultu editis, ſeu ſuper caſu ab eiſdem excepto; & conſequenter ab Epiſcopo Oxomenſi vigore Literarum a prædicta Congregatione ipſi directarum confectus fuit hujuſmodi Proceſſus, ac ſeotentia rite prolata ſuper cultu eidem beato Viro a centenario tempore & ultra publice exhibito, ac proinde de caſu a præfatis Urbani VIII. Decretis excepto: Quam porro ſententiam in prædicta Congregatione Sacrorum Rituum reviſam & approbatam ſan. mem. Prædeceſſor pariter noſter Innocentius Papa XI, Apoſtolica auctoritate confirmavit & roboravit, Decreto edito die XVII. Auguſti Anni MDCLXXXIII.

Itaque non ſolum ipſius beati Petri cultus impenſioribus Fidelium ſtudiis per totam Hiſpaniam aliaſque Regiones frequentari cœpit, verum etiam ſubſequutis Apoſtolicæ Sedis Indultis magnopere auctus fuit; conceſſa primom in ipſius honorem Officii Divini ac Miſſarum celebratione per Ordinem Fratrum Minorum de Obſervantia, & per aliquas Hiſpaniæ Diœceſes; mox extenſo per gradus hujuſmodi Indulto ad univerſam Franciſcanorum Familiam & ad omnes Hiſpaniarum Civitates atque Diœceſes cum Oratione etiam & Lectionibus prnpriis, ab eadem Congregatione Sacrorum Rituum examinatis & approbatis; demum permiſſa ab eodem Innocentio Translatione Corporis ipſius beati Petri ad novum atque ſplendidius Sacellum piorum ſumptibus in ipſius honorem excitatnm. C

Quoniam vero, juxta Apoſtolicarum ſanctionum Decreta, ad ſolemnem Beati Canonizationem minime procedi poterat, niſi demonſtratum fuiſſet, nova poſt indultam ipſi venerationem miracula ſuperveniſſe; ideo quum delatum fuerit ad fel. record. Prædeceſſorem noſtrum Benedictum Papam XIII. nonnulla miracula ab omnipotenti Deo ad invocationem ejuſdem beati Petri recens patrata fuiſſe, placuit ipſi Apoſtolica auctoritate neceſſarias facultates delegare Epiſcopis Oxomenſi, & Palentino, ut juxta inſtructiones iis tranſmittendas ſuper hujuſmodi aſſertis miraculis Teſtes examinarent, aliaſque legitimas probationes colligerent. Hinc delatis ad Urbem Proceſſibus ab iis confectis, eorumque validitate, necnon examinis forma in Congregatione Sacrorum Rituum recognita, & juxta ipſius Congregationis conſilium a fel. pariter recordat. Clemente Papa XII. Deceſſore noſtro approbata; mox etiam alio Proceſſu ejuſdem Clementis auctoritate conſtructo ſuper noviſſimo miraculo, ut ferebatur in Diœceſi Palentina edito, cujus pariter Proceſſus validitas approbata fuit; de hujuſmodi miraculorum revelantia ſecundum collectas probationes a dilecto Filio Magiſtro Ludovico de Valentibus Promotore Fidei diligeoter excuſſas, actum primo fuit inter præfatæ Congregationis Conſultores coram dilecto Filio noſtro Antonio Xaverio Tituli S. Stephani in Monte Cælio Presbytero S. R. E. Cardinali Gentili noncupato, hujus Cauſæ Ponente a Nobis deputato. Deinde, novis animadverſionibus ab eodem Fidei Promotore exaratis, iterum iidem Conſultores coram univerſis Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus præfatæ Sacrorum Rituum Congregationi præpoſitis, in Quirinali Palatio noſtro congregatis, ſententias ſuas dixerunt: Atque ita demum Cauſa plene diſcuſſa, & per noviſſimas prædicti Promotoris animadverſiones accuratiſſime cribrata, ad noſtrum judicium delata fuit. Nos vero omoibus geſtorum probationibus examinatis, & tam facti & juris allegationibus, quam Peritorum judiciis & conſultationibus perlectis; auditis etiam oretenus, tum Cauſæ Poſtulatoribus & Patronis, tum etiam præfato Promotore Fidei; Congregationem generalem prædictorum omnium tam Cardinalium, quam Conſultorum die ſecunda Junii Anni MDCCXLIV. coram Nobis coegimus. D

Et quamvis ex tam exquiſita rerum omnium diſcuſſione, ex Conſultorum ſuffragiis, quæ Nobis antea in ſcriptis oblata perpendimus, quin etiam in Summarium redacta eidem Cardinalium Congregationi per noſmetipſos expoſuimus, ac denique ex conſiliis prædictorum Ven. Fratrum noſtrorum in eadem Congregatinne a Nobis auditis, jam ſatis omnia videri potuiſſent clariſſima in luce collocata; nihilominus ut uberiorem cæleſtis luminis gratiam perſeveranti oratione impetrare mereremur, noſtram adhuc ſententiam proferre diſtulimus uſque ad diem feſtum S. Bonaventuræ ejuſdem Ordinis Fratrum Minorum ſancti Franciſci; quo die celebrata Miſſa in Eccleſia S. Mariæ Ara-Cæli nuncupata, ſolemni Decreto edito, duo infraſcripta miracula ipſius beati Petri interceſſione a Deo obteota approbavimus & publicavimus.

A *Virtutum & miraculorum approbatio.* B *Approbatio cultus.*
C *Ejuſdem cultus amplificatio.* D *Judicium ſuper novis miraculis inſtitutum.*

A Primum eſt de Cæco illuminato, Didaco nimirum Sacerdote, cognomento Plaſentia, qui cum epileptico paroxyſmo correptus in domeſticum focum prunis ardentibus refertum corruiſſet, eoque caſu plenam ferventis aquæ ollam ſubvertiſſet, uſtulata facie, crematis palpebris, & oculorum acie labefactata, omnem videndi facultatem penitus amiſit, nec eam quatuor circiter menſium ſpatio, pluribus etiam remediis adhibitis, ulla in parte recuperavit. Verum quod neque a natura, neque a Medicorum arte obtinere jam amplius ſperabat, id ei ab omnipotenti Deo mirabiliter conceſſum fuit per merita B. Petri Regalati, cujus Cucullum oculis ſuis admoveri curavit; dum ad illius Reliquiæ contactum, illico perfectiſſimum oculorum uſum recepit, quem ad mortem uſque haud imminutum retinuit.

Alterum recentius miraculum experta fuit Birgitta Ortega in ſanatione horrendi ulceris, quod ipſi ex prævio tumore & intercluſa ſanie in ſiniſtra lumborum regione obortum, cum integumenta omnia, quibus renes continebantur, & duas quoque coſtas maligna corruptione depaſcendo abſumpſiſſet, contracto demum callo, & acerbiſſimis doloribus cum febri accedentibus, jam prope erat, ut ipſam Mulieris vitam præcideret. Cum tamen illa ad Beati ſepulchrum adduci ſe poſtulaſſet, ibique ipſius apud Deum cum lacrymis imploraſſet, iter ingreſſa ut domum rediret, ſenſit ſe repente ſanatam, atque ulceris locum inſpiciens invenit ampliſſimam fiſtulam coaluiſſe, & cicatrice inducta, nullas alias morbi reliquias jam ſupereſſe; quin etiam auctis ſibi corporis viribus, optima deinceps uſa eſt valetudine, dum vita fuit.

B His itaque duobus miraculis cognitis & approbatis, illud definiendum ſupererat, an res eo adducta videretur, ut ad ſolemnem Beati Canonizationem tuto procedi poſſet: Qua in re quum jampridem dubitatum fuiſſet, an obſtaret Decretum a Nobis editum die XXIII. Aprilis Anni MDCCXLI., quo ſcilicet inter alia ſtatuimus, in Cauſis Servorum Dei per viam Cultus immemorabilis, ſive Indulti procedentibus, & in quibus virtutes ex Teſtibus duntaxat de auditu, ſive ex coævorum Scriptorum teſtimoniis probatæ fuiſſent, quum poſt approbationem Cultus immemorabilis ad ſolemnem Canonizationem tranſitus fieri vellet, non duo ſolum, ut olim obtinuerat, ſed quatuor in poſterum miracula rite probari debere: Hujuſmodi dubitatio a Nobis ſublata fuerat per aliud Decretum die ſecunda Auguſti ejuſdem anni prolatum, quo declaravimus, hanc Cauſam ab ea lege exceptam eſſe & cenſeri debere; ob eam nimirum juſtiſſimam rationem, quod quum jam uſque a temporibus Urbani Papæ VIII., ut ſupra diximus, una cum heroicis beati Petri virtutibus quatuor ſimul miracula approbata fuerint, jure dici poterat prædicto generali Decreto noſtro antecedenter paritum fuiſſe, proindeque ad ipſius Beati Canonizationem non quatuor, ſed duo tantum miracula approbanda ſupereſſe. Itaque prædicta quæſtione propoſita in Congregatione generali Sacrorum Rituum coram Nobis habita die XXII. Septembris anni MDCCXLIV., unanimis omnium ſenſus fuit, ut ad ſolemnem beati Petri Canonizationem ſervatis ſervandis quandocumque procedi poſſet; Noſque ipſi deinde ſolemne Decretum in eandem ſententiam edidimus die VI. Octobris ejuſdem Anni.

Cumque chariſſimi in Chriſto Filii noſtri Philippus V., & Eliſabetha ejus Conjux Hiſpaniarum Reges Catholici, cum reliquis ipſorum Regiæ Familiæ Principibus, oblatas jam pridem a Prædeceſſoribus ſuis Apoſtolicæ Sedi preces & poſtulationes pro hujus beati Viri Canonizatione omni ſtudio foverent, accederentque in eum finem complurium Ven. Fratrum Hiſpaniæ Antiſtitum, totiuſque religioſiſſimi Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci vota & obſecrationes; Nos ut in hoc graviſſimo negotio juxta præſcriptam ſervatamque a Prædeceſſoribus noſtris C
agendi normam procederemus, univerſi primum Collegii Vener. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium in Conſiſtorio ſecreto VI. Idus Aprilis coram Nobis congregatorum ſententiam atque conſilium exquiſivimus. Quibus poſt auditam a Nobis geſtorum ſeriem, & beati Viri præclara merita, ad legitimam Cauſæ hujus abſolutionem unanimi voce Nos adhortantibus: non viciniores modo, ſed etiam remotiores per Italiam Epiſcopos & Archiepiſcopos moneri curavimus, ut circiter Kalendas Junias, quibus commodum eſſet, ad Urbem ſeſe conferrent; quo & inſtantem Natalem diem beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli, veteri more nobiſcum una celebrarent, & Nobis de ſæpedicti B. Petri Regalati, necnon BB. Fidelis a Sigmaringa Martyris, Camilli de Lellis, & Joſephi a Leoniſſa Confeſſorum, & Catharinæ de Ricciis Virginis, ſolemni Canonizatione deliberantibus, conſiliorum ſuorum ſuffragia, prout Spiritus ſanctus ipſis ſuggeſſiſſet, exponerent.

Ut autem præclaræ ipſius B. Petri virtutes ejuſque inſignia miracula, necnon adhibitæ cautiones in D
totius Cauſæ diſcuſſione neminem laterent, indicto prius coram Nobis plenario conſeſſu omnium Eccleſiaſticorum Ordinum & Collegiorum ac Magiſtratuum Romanæ Curiæ, mandavimus a dilecto Filio Joſeph Aſcevolino noſtræ Conſiſtorialis Aulæ Advocato de præmiſſis omnibus verba fieri; mox etiam exactam eorumdem narrationem ex authenticis documentis reliquiſe collectam, ac typis impreſſam omnibus ſuffragium laturis exhiberi curavimus. Demum convocatos in Conſiſtorio ſemipublico die XI. currentis Junii univerſos Ven. Fratres noſtros S. R. E. Cardinales, necnon Patriarchas, Archiepiſcopos & Epiſcopos, qui jam frequentes undique in Urbem convenerant, conceptis verbis requiſivimus, an ad ipſius E
B. Petri Canonizationem deveniendum nobis eſſe cenſerent. Ipſi vero ſummo animorum conſenſu gravibuſque rationibus omnes in affirmativam ſententiam ire comperti ſunt. Qua de re a dilectis Filiis Apoſtolicæ Sedis Notariis ibi præſentibus publica Inſtrumenta confici, ac præter ea ſuffragiorum ipſorum exempla a ſingulis prædictis ſubſcripta in Tabularium Eccleſiæ Romanæ inferri mandavimus.

Nos autem priuſquam de ſumma rei definiendo pronunciaremus, ut quid placitum eſſet coram Deo, ab ipſo Patre luminum edoceri mereremur; indictis per Urbem jejuniis, deſignatiſque Eccleſiis cum Indulgentia ab iis conſequenda, qui Nobiſcum cæleſtem opem implorarent, orationibus & obſecrationibus inſtare non prætermiſimus; donec hac die coruſcante SS. Apoſtolorum Petri & Pauli Natalitio dicata magnam venerandæ ſolemnitatis lætitiam, novo F
Eccleſiæ gaudio, per definitivæ hujuſmodi Sententiæ prolationem cumulare decrevimus. Quare præeuntibus ſupplicationis generali ritu, omnibus primum Cleri Regularis Ordinibus, tum Eccleſiarum Collegiatarum & Baſilicarum etiam Patriarchalium Cleris atque Capitulis, necnon præfatæ Congregationis Sacrorum Rituum Conſultoribus, Nos ipſi demum cum dilectis Filiis Aulæ noſtræ Officialibus & Familiaribus, cum Schola Cantorum cunctiſque Romanæ Curiæ Prælatorum Collegiis, Presbyteris quoque Pœnitentiariis Sacerdotali veſte indutis, denique cum Ven. Fratribus Epiſcopis, Archiepiſcopis, & Patriarchis; qui ad octoginta fere adfuerunt, univerſoque Ven. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Collegio, ex Apoſtolicis Ædibus prodeuntes, frequenti Procerum & Magiſtratuum numero ſtipati, & ſubſequentibus Apoſtolicæ Sedis Notariis, ac Regularium Ordinum Generalibus Superioribus, ad Baſilicam beatiſſimi Apoſtolorum Principis in Vaticano cæleſtis Sponſæ ornato fulgentem Nos læti contulimus, quo Nos vocabat & ipſa memorabilis diei feſtivitas & an-

A *Miracula pro Canonizatione approbata.*
B *De tuto progreſſu ad Canonizationem.*
C *Conſiſtorium ſecretum.*
D *Conſiſtorium publicum.*
E *Cardinalium & Epiſcoporum conſilia in Conſiſtorio ſemipublico.*
F *Solemnia Canonizationis.*

& antiquiſſima Prædeceſſorum noſtrorum conſuetudo, quibus ſolemne fuit præclaros hujuſcemodi Sanctorum triumphos non alibi, quam apud memoriam ejuſdem B. Petri Apoſtoli celebrare.

A Ibi quum dilectus Filius noſter Joachimus Tit. Sanctorum Quatuor Coronatorum Presbyter S. R. E. Cardinalis Portocarrero nuncupatus, perorante dilecto Filio Virgilio Montecatino noſtræ Conſiſtorialis Aulæ Advocato, enixas quas ſupra innuimus, ſupremorum Principum, Eccleſiarum & Ordinum preces atque poſtulationes pro B. Petri Regalati, aliaſque pro BB. Fidelis, Camilli, Joſeph, & Catharinæ Canonizatione Nobis inſtanter repræſentaſſet; Nos quidem ad graviſſimi Judicii definitionem abſque iterata cæleſtis auxilii invocatione procedere non audentes, decantatis cum venerabili Conſacerdotum Cœtu & devotiſſimo Populo ſanctorum Litaniis, Deum Optimum Maximum per omnium electorum ſuorum merita precati ſumus, ut Sedium ſuarum aſſiſtricem ſapientiam in cor noſtrum immittere dignaretur. Cumque adhuc inſtantius pro exoptatæ Sententiæ prolatione ab eodem Cardinali Promotore urgeremur: Nos iterum in genua provoluti Paraclitum Spiritum ſanctum Hymno & Oratione ſolemni rogavimus, ut lucis ſuæ radium emittens mentis noſtræ tenebras diſcuteret, & trepidantem adhuc fragilitatem noſtram virtutis ſuæ robore confirmaret. Denique ad reiteratas & inſtantiſſimas præmiſſorum obſecrationes, quin potius ad manifeſta univerſæ catholicæ Eccleſiæ vota, ad maturas deliberationes rite præhabitas, & declara-
B tum jampridem Eccleſiaſtici Senatus conſilium reſpicientes, eaque auctoritate ſuffulti, quam Dominus Noſter Jeſus Chriſtus beatiſſimis Apoſtolis Petro & Paulo Nobiſque licet immerentibus tribuit, in honorem ſanctæ & individuæ Trinitatis, Fidei catholicæ exaltationem & chriſtianæ Religionis augmentum, definitivo pronunciato Decreto, prædictum Petrum Regalatum Ordinis Minorum S. Franciſci Sacerdotem expreſſe Profeſſum, Regularis diſciplinæ adſertorem & vindicem, chriſtianarum virtutum præſtantia & miraculorum gloria fulgentem, una cum ſupradictis, Fideli, Camillo, Joſeph, & Catharina Sanctum eſſe declaravimus, & Sanctorum Catalogo adſcripſimus; ſtatuentes ipſius Petri memoriam inter ſanctos Confeſſores non Pontifices ab Eccleſia univerſali quotannis die XIII. Maji pia devotione recoli debere; in Nomine Patris & Filii & Spiritus Sancti.

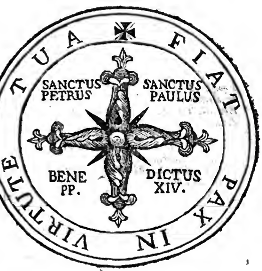
Mox decantato pro debita gratiarum actione conſueto Laudis & Confeſſionis Hymno, Noſtriſque & Eccleſiæ precibus prædictorum Sanctorum interventioni commendatis ad Aram Baſilicæ maximam ſupra ſacratiſſimam Confeſſionem B. Petri Apoſtoli incruentam ſalutis noſtræ Hoſtiam oblaturi reverenter acceſſimus. Porro poſt Evangelicam lectionem a Diaconibus utraque lingua recitatam continere labia noſtra non potuimus, quin in tam juſta ſanctaque lætitia, Sacerdotalibus vocibus ex abundantia gaudii noſtri erumpentibus, ſplendidiſſimam alloqueremur Ven. Fratrum dilectorumque Filiorum Coronam, ut quos devota Religio, & Apoſtolicæ Sedis reverentia, non ex Urbe modo, aut ex finitimis locis, ſed ex longinquis etiam & ultramarinis Regionibus ad Sepulchra Apoſtolorum frequentes attraxerat, antiquis beatorum Principum victoriis lætantes, & recenti Sanctorum triumpho plaudentes, ad eorum virtutes pro viribus imitandas, ad eorumdem Patrocinia ſtudioſe demerenda, atque in præſentibus potiſſimum calamitatibus quibus Eccleſia Dei jamdiu conflictatur, enixe imploranda, Paterno affectu & ſermone accenderemus. Denique conceſſa omnibus adſtantibus plenaria peccatorum Indulgentia, his vero qui ſingulis annis
C prædicta die XIII. Maji, ejuſdem ſancti Petri Regalati exuvias, aliiſque ſtatutis diebus aliorum Sanctorum prædictorum Sepulchra devote viſitaverint, ſeptem annis & totidem Quadragenis de injunctis eis, ſeu alias debitis pœnitentiis, auctoritate prædicta in perpetuum relaxatis; omnipotenti Deo vota noſtra reddentes, ſacroſancta Myſteria pro totius Mundi ſalute, pro Eccleſiæ pace, pro ſanctæ Plebis incolumitate ſolemni ritu peregimus.

Quoniam vero poſt prolatam a Nobis, ut præfer- D
tur, hujuſmodi Canonizationis & Adſcriptionis Sententiam, ab eodem Cardinali Promotore Nobis humiliter ſupplicatum fuit, ut ſuper præmiſſis omnibus Apoſtolicas literas perpetuo valituras decernere, atque edere dignaremur; ideo Nos juſtiſſimæ petitioni annuentes, præſentium literarum tenore, atque ex certa ſcientia & Apoſtolicæ auctoritatis noſtræ plenitudine omnia & ſingula prædicta confirmamus, roboramus atque iterum ſtatuimus, decernimus, univerſæque catholicæ Eccleſiæ denunciamus; mandantes, E
ut earundem præſentium tranſumptis ſive exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ab omnibus habeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Si quis vero paginam hanc noſtræ Definitionis, F
Decreti, Adſcriptionis, Mandati, Statuti, Relaxationis, & Voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei & beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud ſanctum Petrum anno Incar- G
nationis Dominicæ MDCCXLVI., III. Kalendas Julii, Pontificatus Noſtri anno VI.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

† *Ego T. Epiſcopus Oſtien. & Veliternen. Card. Rufus Decanus, & S. R. E. Vice-Cancellarius.*

† *Ego A. Epiſcopus Portuenſis Card. S. Clementis S. R. E. Camerarius.*

† *Ego V. Epiſcopus Præneſtinus Card. Petra, Major Pœnitentiarius.*

† *Ego P. A. Epiſcopus Albanen. Card. Caraſa.*

†

† *Ego V. Epiſcopus Sabinen. Card. Bichius.*

†

†

†

†

†

†

†

† *Ego Nicolaus Maria Tit. S. Petri ad Vincula Presbyter Card. Lercari.*

†

A *Inſtantiæ.* B *Decretum.*
C *Indulgentiæ.* D *Literæ decernuntur.*
E *Eorumque exemplis fides tribuitur.* F *Sanctio.*
G *Dat. Pontific. An. 6. die 29. Junii 1746.*

†
†
† *Ego F. Tit. S. Mariæ Tranſtyberim Presbyter Card. Burgheſius.*
† *Ego A. Tit. S. Stephani in Monte Cælio Presbyter Card. Gentili.*
† *Ego Fr. J. A. Tit. SS. Silveſtri & Martini Preſbyter Card. Guadagni.*
† *Ego T. Tit. S. Cæciliæ Presbyter Card. de Acquaviva.*
† *Ego D. Tit. Baſilicæ Sanctorum Duodecim Apoſtolorum Presbyter Card. Rivera.*
† *Ego J. B. Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Card. Spinula.*
†
†
†
†
† *Ego R. Tit. S. Sabinæ Presbyter Cardinalis de Ilcio.*
†
†
† *Ego D. Tit. S. Bernardi ad Thermas Presbyter Card. Paſſioneus.*
† *Ego S. Tit. S. Priſcæ Presbyter Cardinalis Valenti.*
†
† *Ego J. F. Tit. SS. Quatuor Coronatorum Presbyter Card. Portocarrero.*
† *Ego C. Tit. SS. Joannis & Pauli Presbyter Card. Paulutius.*
†
† *Ego C. A. Tit. S. Mariæ de Pace Presbyter Card. Cavalchinus.*
†
†
†
†
†
†
†
† *Ego F. Tit. S. Mariæ de Populo Presbyter Card. de Ricciis.*
† *Ego A. Tit. S. Silveſtri in Capite Presbyter Cardinalis Rufus.*
†
† *Ego P. M. Tit. S. Agnetis extra muros Presbyter Card. de Montibus.*
† *Ego F. Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Card. Tamburini,*
† *Ego J. Tit. S. Crucis in Hieruſalem Presbyter Card. Beſozzi.*
†
†
†
†
†
†
†
† *Ego Carolus S. Mariæ in Via-Lata Diaconus Card. de Marinis.*
† *Ego Alexander S. Mariæ ad Martyres Diaconus Card. Albanus.*
† *Ego Nerius S. Euſtachii Diaconus Card. Corſinus.*
† *Ego Agapitus S. Agathæ Diaconus Card. Moſca.*
†
†
† *Ego C. S. Mariæ in Porticu Diaconus Card. Sacripantes.*
† *Ego M. SS. Coſmæ & Damiani Diaconus Card. Bolognettus.*
† *Ego H. S. Angeli in Foro Piſcium Diaconus Cardinalis Columna.*
† *Ego P. S. Georgii in Velabro Diaconus Card. Columna.*
† *Ego A. S. Mariæ in Aquiro Diaconus Card. Tanari.*
† *Ego H. S. Adriani Diaconus Card. Bardi.*
† *Ego D. SS. Viti & Modeſti Diaconus Card. Urſinus.*
†

D. Card. Paſſioneus.

J. Datarius.

VISA de Curia
I. C. Boſchi.

J. B. Eugenius.

Loco † Plumbi.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

LITERÆ DECRETALES
CANONIZATIONIS
B. JOSEPHI A LEONISSA CONFESSORIS.
BENEDICTUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
Ad perpetuam rei memoriam.

HUMANI generis Redemptor Dei Filius, Sapientia Patris, ita mentes hominum disjecta veteri, qua operiebantur caligine, novo doctrinæ cæleſtis ſplendore illuſtravit, ut ſimul ad ejus lumen ductumque ſequendum maximis & pretioſis promiſſis languentia corda erexerit & excitaverit. Ita porro dum Nos edocuit, abjecta de perituris divitiis ſolicitudine, Theſaurum non deficientem in Cælo nobis parare, in eoque cogitationes & corda noſtra defigere; ſimul etiam certiſſimam hujuſmodi Theſauri adipiſcendi ſpem nobis oſtendit in Dei & Patris noſtri benignitate fundatam, cui placuit humilitati noſtræ Regnum æternum diſponere & deſtinare. Quod ſi terreni Regni, quantumvis caduci, faſtigium, vilioribus mercibus, aut parvo agello, luteiſve caſis nemo non anteferret; ſi momentaneam oblectationis voluptatem nemo præ Imperii gloria ampliſſimaque dominatione non aſpernaretur; quis erit profecto, qui mundanas, quantivis pretii, opes, potentiam, honores, comparare audeat cum ineffabili cæleſtis Regni beatitudine, quam Chriſtus Dominus puſillo Electorum ſuorum gregi promiſit; Cujus gloria non in opinione hominum, ſed in divinæ gloriæ communione ſita eſt; in qua bonum quod poſſidetur, deſideriorum menſuram excedit; ubi denique in viſione ac fruitione Dei, atque in beata Sanctorum ſocietate plena eſt felicitas, perpetua jucunditas & ſecura tranquillitas. A

Ad hanc cæleſtis Regni promiſſionem advigilans, hunc veræ felicitatis fontem ſitiens beatus Joſeph a Leoniſſa Religioſum Inſtitutum Fratrum Minorum ſancti Franciſci, quos Capuccinos appellant, plena voluntate & conſtanti devotione profeſſus, deſertam a vitiis, inviam adverſariis poteſtatibus, & aridam a deliciis ſecularibus terram incolere ſtatuit, ut ſic tandem in ſancto apparere Deo mereretur, atque ad illius Beatitudinis & gloriæ conſortium feliciter pervenire. Quam ſane præclaram mercedem ipſius ſanctæ converſationis, diuturnæ pœnitentiæ ſtrenuorumque laborum, quos pro Dei honore & Proximorum ſalute ad mortem uſque toleravit, eidem beato Viro in cæleſti Patria a Deo retributam fuiſſe, eumque propterea inter ſanctos Confeſſores cum Chriſto regnantes ab Eccleſia univerſa colendum & venerandum eſſe, inſpectis heroicis ipſius virtutibus, non miraculis ejus interceſſione a Deo editis, apud Nos & Apoſtolicam Sedem rite probatis, cum conſilio & aſſenſu Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, & Patriarcharum, & Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum in Romana Curia congregatorum, deque attributæ Nobis poteſtatis plenitudine, nuper definiendo pronunciavimus, ac præſentium literarum tenore edicimus, ſtatuimus, atque decernimus.

Leo-

A *Exordium.*

A Leoniſſæ Aprutii Oppido ex Joanne de Deſideriis & Franciſca de Paulinis in Spoletana Diœceſi anno MDLVI. natus eſt Joſeph, in Baptiſmate Euphranius dictus, & primo quidem apud Parentes pie ac liberaliter educatus fuit; poſtea vero iis defunctis, Viterbii ubi Patruus publice docebat, adoleſcentiæ ætatem caſte integreque tranſegit. Cum autem ſoli Deo perſeveranter adhærere ſtatuiſſet, oblatas ſibi a Patruo honeſtiſſimas nuptias, perpetuo virginitatis propoſito ſe obſtringens conſtanti animo recuſavit; ſeque tandem ab omnibus Mundi periculis, inſidiis, fallaciis, terroribus, in perfectam Filiorum Dei libertatem vindicaturus ad Religioſa Capuccinorum Clauſtra apud Aſſiſium confugit, ubi fruſtra obnitentibus conſanguineis, & minas etiam adhibentibus, quo eum a ſancto propoſito avocarent, arctiorem ſancti Franciſci Regulam profeſſus eſt.

Quo autem mentis ardore ſuave Chriſti jugum Joſeph amplexus eſſet, facile apparuit ex incredibili ſtudio, quo & ſtatim ad capeſſendum virtutum omnium culmen totus incubuit, & nunquam deinceps a ſuſcepto perfectionis curſu deflexit. Religioſæ paupertatis
B & ſpiritu & reipſa eximius cultor, in ſumma rerum inopia, in qua hujuſmodi Inſtituti ſectatores vitam degunt, complura invenit, quæ ſuis uſibus voluntarie detraheret.

C Mitis animo & humilis corde, ſe totum ſuaſque actiones & voluntates arbitrio Superiorum, quorum mandata aperto capite & flexis genibus excipere ſolebat, penitus permiſit; ut quum ſine eorum juſſu cuicumque rei ineptum ſe eſſe duceret, eorum accedente nutu, difficilia quæque aggredi non dubitaret: Quum vero nihil de ſe ſuiſque viribus præſumeret, & ne ſuas quidem preces apud Deum quidquam valere putaret, aliorum orationibus aſſidue ſe commendabat: Denique in viliſſimis quibuſque exercendis miniſteriis, in ferendis contemptibus & ludibriis lætus & alacer, tunc ſolum triſtari videbatur, quum aut munus honorificum ſuſcipere cogeretur, aut meritæ ipſius virtuti laudes tribuerentur.

D At vero ſeipſum pro abjecta, quam de ſe ſovebat, opinione, ſic aſpere duriterque tractabat, ut difficile ſit alium reperire, qui noviſſimis hiſce ſeculis pœnitentiæ ac mortificationi magis addictus fuerit. Quum etenim perpetuum fere jejunium ſibi indixiſſet, non alio plerumque pane, quam duro ac mucido, non alio obſonio, quam putridis ac ſemiuſtis leguminibus, aut crudis oleribus, non alio potu quam corruptis aquis, aut vino cineribus conſerto vitam ſuſtentabat, & nihilominus crucifigendæ carnis ſuæ cupidior in dies, inuſitatis flagellorum generibus ſuas in ſe ipſum manus armabat, quibus corpus ſuum acerrime dilaniaret; & quia non ſemper id ipſi licitum erat, horrida cilicia, ferreas catenas, ferreos circulos, ferream loricam, ad continuum ſui cruciatum adhibebat: Ea tamen hilari fronte ac læto vultu Apoſtolicæ prædicationis miniſterium adimplens tanto ſpiritus fervore afflicta membra regebat, ut nec æſtus, nec frigore, nec ſoles, nec imbres, nec famem, nec ſitim, neque labores ſentire videretur; dummodo aliquod faceret animarum lucrum, ac Dei cultum & gloriam propagaret.

E Juſtitiam enim eſuriens & ſitiens, nec de propria ſolum perfectione ſolicitus, ſed ad aliorum quoque ſalutem procurandam ardentiſſimo ſtudio intentus, quum prædicandi & evangelizandi munus ex obedientia gereret, incredibili labore ac zelo, nec minore animarum fructu, toto vitæ ſuæ curſu illud obivit. Frequens illi erat uno eodemque die pluries diverſis populis, diverſis argumentis, diverſis in locis ſacras conciones habere; nec tamen ideo reſtincta ardoris ſui flamma, gaudebat privatis exhortationibus homines a vitiis avocare, ad virtutem inflammare, pueros & rudes Fidei elementis chriſtianaque doctrina imbuere. Quin etiam ad Infidelium terras, ad ipſam Mahumetanæ impietatis arcem quum acceſſiſſet, non modo Fidelibus in Babylonis captivitate degentibus opportuna attulit conſervandæ Religioni præſidia, ſed plures Infideles ad chriſtianæ veritatis lucem quum adduxiſſet, exterminandæ impietatis cupidiſſimus non dubitavit ipſum Imperii Tyrannum in Palatii ſui penetralibus intrepida charitate adoriri, ut ei Evangelium Chriſti annunciaret. Quod ſane magnanimum facinus, quum inſcrutabili Dei judicio in irritum ceſſiſſet, regreſſus Joſeph in Italiam, reliquum vitæ ſpatium in Dominicæ Vineæ cultura per Aprutii potiſſimum & Umbriæ Provincias impendit.

In eas porro geminum Doctrinæ & Miſericordiæ F
ſuæ theſaurum effudit; & ſicuti, impoſitum ſibi Apoſtolicum miniſterium adimplens pro æterna animarum ſalute utiliſſime ſemper adlaboravit; ita ad ſublevandos omnes in hujus vitæ anguſtiis & afflictionibus conſtitutos admirabilis charitatis opera indeſinenter exercuit. Quos enim ad Cæleſtis beatitudinis ſedem veluti manuducere conabatur, eos in mundi hujus calamitatibus oppreſſos jacere, quantum in ipſo erat, minime patiebatur. Itaque parum eſt, quod pauperes omnes ad ſe confugientes, immo verius ſtudioſiſſime a ſe conquiſitos omni ratione juvabat, quod iis non ſolum menſæ reliquias, ſed ipſum paratum ſibi cibum, atque etiam labores manuum ſuarum largiebatur, quod ægrotos quoslibet inviſere, eoſque piis hortationibus aſſiduiſque officiis ac miniſteriis reficere nunquam prætermittebat; quod carceribus incluſos ſolari, paſcere, atque iis vel Judicum clementiam, vel Creditorum benignitatem conciliare curabat; Sed extant ad hunc uſque diem eximiæ ipſius charitatis perennia monumenta in publicis Hoſpitiis pro infirmorum, aut peregrinorum perfugio, in Montibus Pietatis pro pauperum ſubſidio, per earum Regionum Civitates & Oppida, ipſo potiſſimum hortante, promovente, accurante, erectis, dotatis, inſtructis.

Cum autem in aſſiduis hujuſmodi prædicationis & G
beneficentiæ operibus immenſi eſſent ipſius labores, æquum profecto erat, ut congruam viciſſim corpori animoque ſuo quietem & relaxationem non inviderer. Hanc Joſeph in religioſa divinarum precum recitatione, ac potiſſimum in ſolitaria oratione, atque in rerum cæleſtium meditatione capiebat; quarum amore integras ſæpe noctes ante Crucifixi Domini ſui effigiem inſomnes ducebat; atque in ejus bonitatis ſinu acquieſcens, in immenſæ illius charitatis profundum ſe immergens, ipſi ſuam, ipſi Eccleſiæ Cauſam, ipſi laborum ſuorum fructum impenſe amanterque commendabat. Ad quem porro divinæ amicitiæ gradum Joſeph evectus fuerit, tuto conjicere licet ex ſingularibus donis, quibus glorificavit eum Deus in conſpectu hominum; ut nimirum ſecreta cordium introſpiceret, abſentia tamquam videns enunciaret, futura prædiceret, naturæ atque elementis mirabiliter imperaret. Quis autem valeat enarrare beatas illas communicationes ac ſpirituales delicias, quibus omnipotens Deus fidelem Servum ſuum cumulare ſolebat? Satis hæc manifeſte apparebant ex frequentibus adſpirationibus affectibuſque ardentiſſimis, quibus, in mediis etiam miniſterii ſui occupationibus, præguſtatæ ſuavitatis memor totus in Deum ferebatur; ſatis intimam illius animæ unionem cum Deo teſtabatur imperturbabilis illa pax, quam ſecum & cum Proximo in omni rerum viciſſitudine conſtanter ſervabat.

Hanc pacem, quam Salvator Noſter ſua morte no- H
bis acquiſitam, exemplis præceptiſque ſuis commendatam, veluti paternam hæreditatem diſcipulis ſuis reliquit, hanc Joſeph in omnium Fidelium cordibus ſedulo plantare curavit, in eaque potiſſimum evangelizanda proſperos atque mirabiles ſucceſſus obtinuit. Ardebant eo ſeculo inter finitimas prædictarum Regionum Civitates inimicitiæ, inter Familias diſcordiæ & ſimultates, inter pleroſque Cives diſſenſiones & odia; indeque tumultus & rixæ, frequenteſque cædes & homicidia, cum populorum excidio Deique offenſa in dies oriebantur. Hanc ergo veluti furentium leonum ſilvam ingreſſus Joſeph, ſuccinctus pectora baltheo charitatis, & calceatus pedes in præparatione Evangelii pacis, fidei ſcutum galeamque ſalutis aſſumens, & gladio ſpiritus, quod eſt Verbum Dei, inſtructus; tumentes undique iras compreſſit, odia reſtinxit, atque efferata dudum corda chriſtianæ pacis ſuavitate de-

A *S. Joſeph ortus & initia.* B *Joſeph propter ſpiritu.* C *Mitis & humilis.*
D *Pœnitentiæ deditus.* E *Juſtitiæ cupidus, & divini cultus amplificator.* F *Miſericors in Proximos.*
G *Orationi, ad divinorum contemplationi deditus.* H *Pacificus.*

demulſit; ut nova prorſus Regionis facies, novi populorum mores brevi tempore apparuerint; ipſi vero tamquam reſtitutori pacis, & fundatori publicæ quietis, maxima apud homines parta gloria, majus autem præmium pacificis a Deo promiſſum in Cælis aſſertum fuerit.

A Verum quo majorem adipiſcendi Cælorum Regni ſecuritatem Servo ſuo faceret Deus, permiſit eum in tentationes varias incidere, graviſſimaſque perſecutiones pro juſtitia perpeti; ut ipſius virtus per tribulationum ignem probata inveniretur in laudem & gloriam in die Domini noſtri Jeſu Chriſti. Nam præter immane ſupplicium eidem Conſtantinopoli ab Infidelibus irrogatum, quum intra Palatii ſepta deprehenſum, quo ad annunciandum Chriſti fidem penetraverat, ſublimi e trabe ferreis uncis ſuſpenderunt, atque igne ſumoque ſuppoſito pene ſuffocarunt; innumeras etiam ab improbis Chriſtianis injurias atque moleſtias ſæpe ſuſtinuit, dum pro ſuſcepto ſanctæ prædicationis officio, hominum vitia viriliter oppugnans, atque ita pervicacium offenſionem incurrens, verberibus ſæpe, & colaphis, & contumeliis impetitus, aliquando etiam in vitæ diſcrimen adductus fuit. Quæ tamen omnia, quum nec ipſius manſuetudinem neque conſtantiam loco demovere valuerint, totidem Joſepho gradus facta ſunt ad cæleſtem triumphum, quem ipſi tandem a juſto Judice tributum fuiſſe non eſt dubitandum.

B Id enim evincit ipſius pretioſa mors, quam apud Oppidum Amatricis Reatinæ Diœceſis, poſt diuturnam infirmitatem in pietatis & patientiæ exercitationibus tranſactam, anno ætatis ſuæ quinquageſimo ſeptimo, ab Incarnatione Domini MDCXII., placide obiit in oſculo Domini; & manifeſte oſtendunt illuſtria ſigna atque miracula, quæ ab omnipotenti Deo, tum ſæpe Joſepho vivente, tum etiam in ipſa ejus morte & poſt illam edita fuerunt; inter quæ id ſane mirabile fuit, quod defuncti corpus aſſidua maceratione, ac morbi vi antea ſquallidum, inuſitata coloris & ſpeciei venuſtate repente florere, & ſuaviſſimum odorem exhalare cœpit; intima vero ipſius viſcera mediculo cultro diſſecta, nulla imbuta fæce, ſed lacteo quodam humore tota redundare reperta ſunt. Innumeras vero gratias ad Joſephi invocationem a Deo ſe obtinuiſſe teſtati ſunt Fideles, qui ad ipſius funus undique frequentes convenerunt propter conceptam de ipſius Sanctitate opinionem; qua etiam impellente, Joſephi Cives poſt aliquot annos pium illud facinus audacter perpetrarunt, ut nocte quadam, occaſione data, ad Amatricis Oppidum accedentes venerandum ipſius corpus aſportarent, & Leoniſſam deferrent; firma ſpe ducti, magnum ſibi adverſus ingruentes calamitates in illius poſſeſſione ac Servi Dei patrocinio præſidium fore.

C Cumque ad legitimum inſtruendum judicium de ipſius Beatificatione & Canonizatione nihil deeſſet eorum, quæ per Sacrorum Canonum & Conſtitutionum Apoſtolicarum Decreta requiruntur; nonnulli primum Proceſſus a Locorum Ordinariis conſtructi, mox etiam alii Apoſtolica Auctoritate confecti fuerunt, ex quibus deſumptæ ſunt tum Virtutum Theologalium & Cardinalium, iiſque adnexarum, quæ in Joſepho emicuerunt, tum etiam Miraculorum ejus interceſſione a Deo editorum pleniſſimæ probationes; quibus per dilectos Filios Conſultores Congregationis Sacrorum Rituum, deinde per Ven. Fratres noſtros S. R. E. Cardinales eidem Congregationi præpoſitos mature & ex ordine diſcuſſis, ſanctæ memoriæ Prædeceſſor noſter Clemens Papa XII., auditis eorum
D conſiliis, die XV. Julii Anni MDCCXXXIV. definivit; *Conſtare de Joſephi Virtutibus in gradu heroico*; ac ſimiliter triennio poſt, die nempe VIII. Ju-
E nii Anni MDCCXXXVII. de duobus Miraculis conſtare decrevit; nimirum de puero, qui a nativitate palpebras inter ſe adeo junctas habebat, ut lucis uſura ipſi perpetuo intercluſa judicaretur; implorata vero ſuper eum Joſephi ope, oculos ſtatim aperuit, perfectumque viſionis ſenſum deinceps obtinuit: deque Joſepho Novello, qui quum graviſſimo vulnere in genu ſauciatus fuiſſet, invocato Servi Dei nomine, momento temporis ſanatus fuit. Et conſequenter de ipſius pariter Congregationis conſilio idem Præ- F
deceſſor ad publicum cultum Joſepho indulgendum progreſſus eſt: Qua de re expeditis Apoſtolicis Literis die XIX. ejuſdem menſis & anni, ejus Beatificationis Solemnia in Baſilica Lateranenſi celebrata fuerunt, aliaque religioſi cultus obſequia ad formam Indultorum in iiſdem Literis contentorum, ipſius beati Viri memoriæ ſummo Fidelium ſtudio fuerunt exhibita.

Altero autem biennio vix elapſo, quum eidem G Clementi Prædeceſſori pro parte Miniſtri Generalis Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum, totius Religionis ſuæ nomine, expoſitum fuiſſet, ipſius beati Viri Sanctitatem novis atque frequentibus Miraculis a Deo illuſtrari, communibuſque Populorum Votis atque etiam poſtulationibus clar. mem. Caroli VI. Hiſpaniarum Catholici & Romanorum Regis in Imperatorem electi, nec non Cariſſimorum in Chriſto Filiorum noſtrorum Magnæ Britanniæ, Poloniæ, atque Sardiniæ Regum, aliorumque ſupremorum Principum & Magnatum, complurium præterea S. R. E. Cardinalium, Antiſtitum, Eccleſiarum, atque Univerſitatum expeti, ut de ſolemni ejuſdem Beati Canonizatione juxta Ritum & praxim Sanctæ Romanæ Eccleſiæ tandem ageretur; placuit eidem Prædeceſſori, præfata Congregatione approbante, pro hujuſmodi Cauſæ reaſſumptione Commiſſionem ſignare, & compilationem novorum Proceſſuum ſuper indicatis Miraculis poſt indultam Joſepho venerationem ſequutis, auctoritate Apoſtolica, nonnullis Epiſcopis de more delegare.

Quorum Proceſſuum validitate approbata, Nobis H jam Dei voluntate in Petri Cathedra ſedentibus, ſex potiſſimum Miracula in præfata Sacrorum Rituum Congregatione iteratis vicibus rite diſcuſſa fuerunt; de quibus poſtquam Nos ipſi ſuffragia Conſultorum perlegimus, & Cardinalium prædictorum conſilia audivimus in Congregatione Generali coram Nobis habita die XXII. Septembris Anni MDCCXLIV., nihil Nos quidem tunc pronunciavimus, ſed invocato ſæpius Divini luminis adjutorio, noviſque diligentiis juſſu noſtro peractis, ut quædam tollerentur difficultates in animo noſtro ſubortæ, dum interim privatis ſtudiis rem totam ad ſummum judicii rigorem exigeremus, demum die prima Maji Anni MDCCXLV., in Feſto ſanctorum Apoſtolorum Jacobi & Philippi, celebrata Miſſa in Baſilica Lateranenſi, publico Decreto edito, infraſcripta duo Miracula tertii generis omni ex parte probata eſſe declaravimus.

Primum eſt conſolidatio crurium & femorum pue- I ri Joſephi Dionyſii, qui inferiora hujuſmodi membra adeo debilia & flaccida ab utero Matris attulerat, ut iis nullo modo corpus ſuſtentare poſſet; quin immo quum eorum membrorum carnes, linteoli ritu, quaquaverſum complicarentur, oſſibus ea carere omnino putabantur: Hunc Mater biennii jam ætate nil proficientem ad Aram adduxit, ſub qua beati Joſephi corpus requieſcit; cumque omnipotentem Deum pro deplorata filii ſanitate per ipſius Beati merita cum lacrymis exoraſſet, exaudita eſt oratio ejus, itaut puerum inde pedibus ſuis incedentem Dominum reduxerit.

Alterum eſt ſanatio Antoniæ Morelliæ, cui conge- K ſta tabes in ſiniſtra thoracis regione interiora viſcera adeo infecerat, ut licet Chirurgi manu externus tumori hiatus apertus fuerit, attamen non ex eo ſolum, ſed ſæpe etiam ex ægrotantis ore, ſanies mixta ſanguine alternatim fluere perrexerit; aſſiduuſque dolor cum tuſſi & febri, hecticam Mulierem biennio toto afflictam detinuerit; vulnus autem, contracto callo, in fiſtulam degeneraverit, ex qua ſpiritus per reſpirationem pectore exceptus adeo libere permeabat, ut aliquando candelæ flammam extingueret. In hoc deſperato valetudinis ſtatu, quum oleo ex lampade ante corpus beati Joſephi ardente fiſtulæ labia inuncta fuiſſent; unius noctis ſpatio fiſtula coaluit, abſceſſit febris & dolor, tuſſis ceſſavit, color vireſque redierunt, atque integra & perſeverans valetudo Mulieri eſt reſtituta.

His

A *Adverſa patitur propter fidem, & juſtitiam.* B *Ipſius ſancta mors miraculis illuſtrata.*
C *Series Actorum in cauſa ipſius Beatificationis.* D *Approbantur ipſius heroicæ virtutes.*
E *Item miracula hic enunciata.* F *Beatificatio.* G *Cauſa reaſſumitur.*
H *Nova miracula examinantur & approbantur.* I *Miraculum I.* K *Miraculum II.*

A His igitur probatis, quum in præfata Sacrorum Rituum congregatione coram Nobis coacta die 3. Auguſti ejuſdem Anni MDCCXLV. propoſita fuerit quæſtio, an tuto procedi poſſe ad ſolemnem beati Joſephi Canonizationem, nemini dubium fuit, quin juxta praxim Apoſtolicæ Sedis & Prædeceſſorum noſtrorum Decreta, omnia jam ad hujuſmodi effectum abunde ſuppeterent; Noſque ipſi demum die XVII. ejuſdem menſis & anni in anniverſario Aſſumptionis noſtræ ſolemne Decretum edidimus de eadem Canonizatione, ſervatis ſervandis, quandocumque peragenda.

B Pro cujus Decreti executione quum prædictorum Supremorum Principum, & Antiſtitum, ac Populorum vota, demiſſæque Ordinis prædicti Fratrum Minorum Capuccinorum preces Nos urgere non deſiſterent; Tandem communicato conſilio cum univerſo Collegio Ven. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium in Conſiſtorio ſecreto die XVIII. elapſi menſis Aprilis coram Nobis congregatorum, eorumque aſſenſu accepto, complures Ven. Fratres Archiepiſcopos & Epiſcopos ex tota ferme Italia ad graviſſimum conſilium advocavimus; eorumque judicio totam hujus Cauſæ ſeriem,
C atque omnia, quæ de virtutibus & miraculis beati Joſephi probata fuerant, tum oretenus in Conſiſtorio publico coram Nobis habito, in quo dilectus Filius Philippus Maria Pirellius Aulæ Noſtræ Conſiſtorialis Advocatus ipſius Beati Cauſam peroravit; tum etiam in ſcriptis exponi mandavimus, tradita nempe ſingulis diſtincta præmiſſorum omnium relatione, ex authenticis monumentis præfatæ Congregationis Sacrorum
D Rituum religioſe deſumpta. Quibus præmiſſis, aliud Conſiſtorium die XIII. labentis menſis Junii coegimus, in quo præter Ven. Fratres noſtros S. R. E. Cardinales, prædictos quoque Patriarchas, Archiepiſcopos, & Epiſcopos in Romana Curia præſentes ſedere juſſimus, atque adſtantibus Apoſtolicæ Sedis Notariis, & duobus antiquioribus Cauſarum Palatii noſtri Auditoribus, ſuper expetita beati Joſephi prædicti Canonizatione ſententias dicere. Cumque omnes ad unum pro ſuprema ipſius Beati glorificatione non aſſenſum modo ſuum ſolidis rationibus confirmatum, ſed eximia etiam ſtudia & vota ſua declaraſſent; Nos quidem ea de re a prædictis Apoſtolicæ Sedis Notariis publica Inſtrumenta confici, ac præterea prolatorum ſuffragiorum exempla a ſingulis ſubſcripta colligi, & in Tabularium Eccleſiæ Romanæ inferri mandavimus: Verumtamen antequam ad ferendam hujuſmodi definitivam ſententiam adduceremur, indictis per Urbem generalium jejuniorum diebus, deſignatiſque ad ſupplicationes Eccleſiis cum Indulgentiæ ab iis conſequenda, qui ſuas cum noſtris obſecrationibus jungerent, publicas Eccleſiæ preces apud Deum Patrem luminum interponere curavimus, ut ad dirigendos ſenſus noſtros juxta viam ſuam gratiæ ſuæ auxilium Nobis non denegaret.

E Tandem hac die beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli Triumphis decorata, in Baſilica Vaticana, ad quam ſolemni ritu Nos præceſſerunt omnes Cleri, Secularis & Regularis Ordines, omnia Magiſtratuum & Officialium Romanæ Curiæ Collegia, cum prædictis Ven. Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, Eccleſiaſticum conventum celebrantes antequam ſacra myſteria conficeremus, exhibitis Nobis iterum iterumque a dilecto Filio noſtro Joachimo Tituli SS. Quatuor Coronatorum Presbytero S. R. E. Cardinali Portocarrero nuncupato, per organum dilecti Filii Virgilii Montecatini Conſiſtorialis Aulæ noſtræ Advocati prædictorum chriſtianorum Principum, Eccleſiarum, & Populorum poſtulationibus, ac votis pro ipſius beati Joſephi a Leoniſſa, quemadmodum etiam pro Beatorum Fidelis a Sigmaringa, Camilli de Lellis, Petri Regalati, & Catharinæ de Ricciis ſolemni Canonizatione, implorata prius cæleſtium Spirituum & Sanctorum omnium interceſſione, atque invocato Paraclito Spiritu ad honorem ſanctæ & individuæ Trinitatis, ad exaltationem Fidei Catholicæ, & chriſtianæ Religionis augmentum, ac de conceſſa humilitati noſtræ Apoſtolicæ auctoritatis plenitudine, ipſum beatum Joſephum Ordinis Minorum Capuccinorum Sacerdotem, omnium chriſtianarum virtutum laude, plurimorumque miraculorum gloria, maturo noſtro, & adſtantium Fratrum noſtrorum judicio cumulatiſſimum, una cum præfatis Fideli, Camillo, Petro, & Catharina, Sanctum eſſe decrevimus & definivimus, ac Sanctorum Catalogo adſcripſimus, ejuſque memoriam, quam in ſubſequuta Miſſæ celebratione Nos ipſi ſolemniter venerati ſumus, ab univerſa Eccleſia quotannis die IV. Februarii religioſe coli mandavimus, in Nomine Patris, & Filii, & Spiritus ſancti. Omnibus quoque F
Chriſtifidelibus ad tantæ ſolemnitatis celebritatem congregatis, Plenariam, his vero, qui ſingulis annis prædicta die ad ejuſdem Sancti Corpus venerandum acceſſiſſent, ſeptem annorum & totidem quadragenarum Indulgentiam, in forma Eccleſiæ conſueta miſericorditer in Domino largiti ſuimus.

Gaudeant igitur in Domino univerſæ familiæ gentium, & in vocibus exultationis jubilent Deo, qui Eccleſiam ſuam perpetua miſeratione cuſtodiens, præclaris eam Sanctorum exemplis quotidie inſtruere, meritis atque præſidiis roborare non deſinit; ut quibus per Filium ſuum ſanctiſſima vitæ documenta tradidit, ampliſſimamque Cæleſtis Regni hæreditatem promiſit, iiſdem per Sanctos ſuos nova ad currendam ſalutis viam incitamenta, novam ſemper attingendæ meræ fiduciam præbeat; ipſo adjuvante & donante, qui eſt juſtitia, & ſanctificatio, & redemptio noſtra; qui cum Patre & Spiritu ſancto vivit & regnat in ſecula ſeculorum.

Ut autem præmiſſa omnia ad univerſæ per Orbem Eccleſiæ notitiam perducantur, eorumque memoria perpetuis futuris temporibus ad Dei gloriam, & Fidelium eruditionem indeficiens perſeveret; Nos ea præſentibus Apoſtolicis Literis complecti & roborare G
voluimus, mandantes, harum tranſumptis, ſive exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem ab omnibus fides habeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc H
noſtræ definitionis, decreti, adſcriptionis, mandati, ſtatuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud ſanctum Petrum anno Incar- I
nationis Dominicæ MDCCXLVI., III. Kalendas Julii, Pontificatus Noſtri anno VI.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

† *Ego T. Epiſcopus Oſtien. & Veliternen. Card. Ruffus Decanus, & S. R. E. Vice-Cancellarius.*

† *Ego*

A *Decretum de tuto progreſſu ad Canonizationem.* B *Conſiſtorium Secretum.* C *Conſiſtorium Publicum.* D *Cardinalium & Epiſcoporum ſententiæ in Conſiſtorio Semipublico.* E *Solemnia Canonizationis.* F *Indulgentiæ.* G *Fides habenda Tranſumptis.* H *Sanctio.* I *Dat. Pontific. An. 6. die 29. Junii 1746.*

† *Ego A. Epiſcopus Portuenſis Card. S. Clementis S. R. E. Camerarius.*

† *Ego V. Epiſcopus Præneſtinus Card. Petra Major Pœnitentiarius.*

† *Ego P. A. Epiſcopus Albanen. Card. Caraſa.*

†

† *Ego V. Epiſcopus Sabinen. Card. Bichius.*

†

†

†

†

†

†

† *Ego Nicolaus Maria Tit. S. Petri ad Vincula Presbyter Card. Lercari.*

†

†

†

† *Ego F. Tit. S. Mariæ Tranſtyberim Presbyter Card. Burgheſius.*

† *Ego A. Tit. S. Stephani in Monte Cœlio Presbyter Card. Gentili.*

† *Ego Fr. J. A. Tit. SS. Silveſtri & Martini Presbyter Card. Guadagni.*

† *Ego T. Tit. S. Cæciliæ Presbyter Card. de Aquaviva.*

† *Ego D. Tit. Baſilicæ Sanctorum Duodecim Apoſtolorum Presbyter Card. Rivera.*

† *Ego J. B. Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Card. Spinula.*

†

†

†

†

† *Ego R. Tit. S. Sabinæ Presbyter Cardinalis de Ilcio.*

†

†

† *Ego D. Tit. S. Bernardi ad Thermas Presbyter Card. Paſſioneus.*

† *Ego S. Tit. S. Priſcæ Presbyter Cardinalis Valenti.*

†

† *Ego J. F. Tit. SS. Quatuor Coronatorum Presbyter Card. Portocarrero.*

† *Ego C. Tit. SS. Joannis & Pauli Presbyter Card. Paulutius.*

†

† *Ego C. A. Tit. S. Mariæ de Pace Presbyter Card. Cavalchinus.*

†

†

†

†

†

†

†

† *Ego F. Tit. S. Mariæ de Populo Presbyter Card. de Ricciis.*

† *Ego A. Tit. S. Silveſtri in Capite Presbyter Cardinalis Ruſus.*

†

† *Ego P. M. Tit. S. Agnetis extra muros Presbyter Card. de Montibus.*

† *Ego F. Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Card. Tamburini.*

† *Ego J. Tit. S. Crucis in Hieruſalem Presbyter Card. Beſozzi.*

†

†

†

†

†

†

†

† *Ego Carolus S. Mariæ in Via-Lata Diaconus Card. de Marinis.*

† *Ego Alexander S. Mariæ ad Martyres Diaconus Card. Albanus.*

† *Ego Nerius S. Euſtachii Diaconus Card. Corſinus.*

† *Ego Agapitus S. Agathæ Diaconus Card. Moſca.*

†

†

† *Ego C. S. Mariæ in Porticu Diaconus Card. Sacripantes.*

† *Ego M. SS. Coſmæ & Damiani Diaconus Card. Bolognetus.*

† *Ego H. S. Angeli in Foro Piſcium Diaconus Cardinalis Columna.*

† *Ego P. S. Georgii in Velabro Diaconus Card. Columna.*

† *Ego A. S. Mariæ in Aquiro Diaconus Card. Tanari.*

† *Ego H. S. Adriani Diaconus Card. Bardi.*

† *Ego D. SS. Viti & Modeſti Diaconus Card. Urſinus.*

†

D. Card. Paſſioneus.

J. Datarius.

VISA de Curia

I. C. Boſchi.

J. B. Eugenius.

Loco † Plumbi.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

LITERÆ DECRETALES

CANONIZATIONIS

B. CATHERINÆ DE RICCIIS VIRGINIS.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

AD nuptiale convivium, quod Rex cæleſtis præparavit Filio ſuo, ad quod non ceſſat ab origine Mundi humanas animas invitare, donec Electorum numerus impleatur, omnes quidem virtutes, quibus electæ Sponſæ tamquam dotali cenſu ditantur, ingreſſum atque aditum parant; ſed virginalis potiſſimum corporis animique puritas adeo faciles acceſſus præſtare conſuevit, ut qui caſti ſunt corpore & ſpiritu, interdum etiam ante ſtatutum ſponſalium diem ad ipſa nuptialia gaudia introduci contingat, nimirum talibus tantiſque de Cælo favoribus in hujus vitæ exilio adhuc degentes cumulari, ut jam fere ad perfectam cum Sponſo unionem in anteceſſum perveniſſe videantur. Hoc eſt fortaſſe, quod Nobis innuunt prudentes illæ Virgines, de quibus in Evangelica Parabola legimus, quod licet ipſæ tunc Sponſi thalamo deſtinatæ non eſſent, attamen quum ſtudio pervigiles, & cum ornatis ardentibuſque lampadibus & vaſis oleo plenis inventæ fuerint, adveniente Sponſo intraverunt cum eo ad nuptias; ut ſcilicet pro earum captu, ineffabiles illas prægustarent delicias, quibus felices demum animæ compotes erunt, quum poſt expletam mortalis vitæ peregrinationem, in Templum Regis, in Sanctuarium Dei cum lætitia & exultatione adducentur. Hoc ſatis aperte declaravit ipſe Dominus Jeſus, qui in diebus carnis ſuæ Diſcipulum illum virginitatis candore præſtantem, præ ceteris omnibus, quos amicos ſuos appellavit, ſingularibus charitatis ſignificationibus eſt proſequutus; eidemque poſtea ſecreta cæleſtia revelavit. A

Hoc

A *Exordium.*

Hoc ſæpe deinceps in pluribus ſanctis utriuſque ſexus virginibus demonſtravit. Hoc denique recentius oſtendit in B. Catharina Virgine Ordinis Prædicatorum Moniali; in cujus innocentia ac puritate ita ſibi complacuit Sponſus virgo & Virginis Filius, ut eam ad ſublimiſſimum perfectionis culmen evectam, ac cæleſtium chariſmatum copia perfuſam, ad intimam ſui familiaritatem in terris admiſerit, & tandem ſuæ ipſius beatitudinis participem in Cælis fecerit; ubi illam in ſinu Dilecti certiſſime regnantem, & pro nobis aſſidue intercedentem, ab univerſa Eccleſia colendam ac venerandam eſſe (prævia virtutum ipſius, ac miraculorum in ejus gratiam a Deo editorum cognitione ac juridica approbatione,) de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, necnon Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum in Romana Curia congregatorum conſilio & aſſenſu, auctoritate Apoſtolica nuper definiendo declaravimus, decrevimus, atque ſtatuimus.

A Florentiæ clariſſima Italiæ Urbe ex Nobili Familia de Ricciis anno MDXXII. ortum habuit Catharina, quam Parentes in Baptiſmate Alexandram nuncuparunt. Porro ad quam excelſum Sanctitatis apicem provecturus eam eſſet omnipotens Deus, cito demonſtravit præveniendo illam in benedictionibus dulcedinis, ut quum ab ipſa puerili ætate ſublimibus mentis illuſtrationibus atque ineffabili cordis ſuavitate in ſanctæ orationis exercitio atque in ceteris pietatis officiis exequendis frequenter completa fuerit, jam nunc mundana gaudia deſpicere, & ad cæleſtia ex animo adſpirare aſſueverit. Itaque quum ad firmiorem ætatem perveniſſet, & clauſtralis vitæ bona, in Monaſterio primum S. Petri e Monticulis prope Florentiam, tum in alio S. Vincentii in Civitate Pratenſi prægustaſſet; fruſtra deinde Pater ſecularium nuptiarum ſplendorem & commoda ipſi propoſuit; quæ in odorem cæleſtis Sponſi currens nunquam quievit, donec ei tandem B permiſſum fuit ad prædicti Pratenſis Monaſterii ſolitudinem convolare, ibique Deo ſub Regula ſancti Dominici perpetuo ſe addicere.

Angelicam vivendi rationem ſtatim a Tirocinio exorſa, quum ſe in omni virtutum genere univerſæ Societati magnopere probaſſet, ſummo Sororum ſtudio ad Religioſam Profeſſionem admiſſa fuit, quamvis ipſa præ animi demiſſione rejiciendam ſe fore pertimeſceret. Perfectiſſima fuit Catharinæ obedientia difficilioribus licet experimentis probata; abſolutiſſima Regularis diſciplinæ cuſtodia; alacris in abjectis quibuſque miniſteriis obeundis promptitudo; admirabilis modeſtia atque ab omni re, quæ ipſius animæ puritatem quoquo modo obfuſcare aut obnubilare poſſet, ſumma averſio; aſſidua vero unico cum Deo, ad cujus honorem omnia ſua dicta & facta fideliter dirigebat.

C Tanta vero illius virtutum admiratio in Monialium animis excitata fuit, ut eam vix quintum ætatis luſtrum egreſſam unanimi conſenſu totius Monaſterii moderatricem elegerint; idque munus deinceps eidem, quantumvis invitæ, atque obediendi magis, quam imperandi cupidæ ad annos quadraginta duos in omnem ſcilicet ipſius vitam prorogaverint. Nihil enim in ea deſiderandum ſibi eſſe intelligebant, ſive ad rectitudinem atque prudentiam, ſive ad vigilantiam & ſolicitudinem, ſive ad charitatem & comitatem, ſive ad religionis & pietatis fovendæ ſtudium, ſive ad exemplum. Illam ſibi ducem atque hortatricem ad ſpiritales profectus, illam in omni officio magiſtram, in omni rerum viciſſitudine matrem amantiſſimam experiebantur, plenoque obſequio colebant, & ſincero amoris affectu complectebantur. Ipſa vero ad innumeras curas, quas pro commiſſo ſibi regimine gerebat, hoc etiam ſolicitudinis addebat genus, ut abjectiſſima magiſque laborioſa miniſteria ſibi reſervando, eaque continenter exercendo, impoſitam ſibi auctoritatis & elationis ſpeciem aliqua ſaltem ratione extenuaret; ſimulque ut animum ſuum, multiplicatis atque protractis orationis temporibus, arctius cum Deo conjungeret, ne forte inter avocantium negotiorum occupationes divinæ charitatis ignis in ejus ſinu tepeſceret.

Qua ſane in re votis ſuis fraudata non eſt piiſſima D Virgo; ſed per ſui ipſius contemptum in Dei amore quotidie creſcens, atque ex hoc ipſo in ſui abnegatione magis proficiens, ad eam brevi pervenit chriſtianarum virtutum perfectionem, quam per legitimas pleniſſimaſque probationes rite demonſtratam, & maniſeſtis divinæ omnipotentiæ ſignis atque miraculis comprobatam, ſolemni Eccleſiæ vocabulo Sanctitatem appellamus. Quæ quum ſit omnium chriſtianarum virtutum in gradu heroico pro cujuſque ſtatus & vitæ ratione pleniſſima complexio; perfectumque includat implementum divinorum præceptorum & conſiliorum, quæ ad ſtabiliendam in credentium cordibus Dei & Proximi dilectionem, & ad deſtruendum humanæ cupiditatis regnum a cæleſti Legislatore tradita fuerunt; juvat hic ex præclaris Catharinæ operibus aliqua commemorare, ex quibus demonſtrata illius habituali in Deum charitate, in Proximos miſericordia, in ſemetipſam ſeveritate, de reliquis etiam virtutibus, quibus eam cumulate præditam fuiſſe compertum habemus, cuilibet licet conjectari.

Sapientiæ cæleſtis incenſa ſtudio unum ſibi propoſuit cui præ ceteris vacaret, Librum, unum quod ſequeretur exemplar; Jeſum Chriſtum, & hunc crucifixum: Quem oculis cordis jugiter aſpiciendo, quem dies noctesque contemplando, adeo in illius amorem exarſit, ut nihil extra eum cogitare, nil niſi de ipſo loqui, nihil quod pro ipſo & ſecundum ipſum non eſſet, agere poſſe videretur. Nulla res erat, nulla ejus vitæ actio, quæ non ſtatim ipſam ad recordationem Dei, tamquam primæ originis & finis omnium, revocaret; ejuſque memoriæ dulcedine perculſam ad ferventiſſimas adſpirationes, ad inflammata ſuſpiria, ad ſubita etiam animi deliquia compelleret. Indignam ſe prorſus eſſe ajebat, quæ divini amoris igne accenderetur: Veruntamen, ſi ab ejus veluti vitali flamma deſtitui ſe forte contingeret, animam vitamque ſuam illico defecturam fore profitebatur. Quod ſi in communibus vitæ actionibus Deo ſuo ita adhærebat, ut ab eo divelli non poſſet, quanto magis neceſſe eſt intimam fuiſſe unionem, qua illius ſpiritus cæleſti Sponſo in oratione, ac myſteriorum & virtutum ejus contemplatione jungebatur? Tunc videre erat Catharinam extra ſe raptam, totamque in Deo abſorptam, non ſolum ſpiritualium animæ facultatum, ſed etiam corporeorum ſenſuum commercium cum creatis omnibus rebus abrumpere, ac multas ſæpe horas aliquando etiam integros dies in ecſtaſi perſeverare. Illud vero præ omnibus admirabile fuit, quod meditatio paſſionum Chriſti in ea operabatur; dum ipſam in imaginem & ſimilitudinem patientis Sponſi interius exteriuſque transformans, illius dolores jam alte animo inſculptos corporis quoque motibus exprimere cogebat; itaut ſingulis hebdomadibus a meridie Feriæ quintæ uſque ad horam nonam Feriæ ſextæ a ſenſibus abſtracta totam feralis Tragœdiæ ſeriem ordinate ad vivum repræſentaret. Quis autem vel mente aſſequi valeat uberrimas conſolationes, quibus Catharinæ cor in Euchariſtici panis ſumptione perfundebatur? Tunc fiebat ſuper eam manus Domini, gloria Domini in eam deſcendens, clariſſimæ lucis radios adſtantium quoque oculis perſpicuos ex ipſius corpore undequaque ſpargebat: aliquando etiam ipſum ejus corpus a terra elevabat, ac diu in aere pendens multis inſpectantibus ſuſtinebat. Hinc minime mirum, ſi pia Virgo cæleſtium virtutum formam ex adeo intima Sponſi conſuetudine in ſe recipiens, eam in ſuis moribus tanquam in ſpeculi nitore exhibebat; ac ferventiſſimo divinæ gloriæ zelo flagrans, tam ſubjectas ſibi Virgines, quam obvios quoſque fideles ad amorem Dei inflammare, ad virtutem excitare curabat.

Qua in re cum ipſius Dei gloriam præ oculis præ- F cipue habebat, tum etiam pro ingenti ſua in Proximos charitate ipſorum æternam ſalutem magnopere ſpectabat. Hoc erat ſane potiſſimum argumentum per-

A *S. Catharinæ ortus & primordia.* B *Religionem ingreditur.*
C *Monaſterii perpetuum regimen obtinet.* D *Perfectioni ſtudet.*
E *Divino amore flagrat.* F *Proximos omnes charitate complectitur.*

ſectæ dilectionis, qua omnes vocationis ſuæ conſortes
proſequebatur ; dum ſcilicet Dei cultum, Religionis
fervorem, virtutum omnium ſtudium in ipſis fovere
atque amplificare omni ope ſatagebat. Sed nec in re-
liqua officii ſui adminiſtratione minora ipſis maternæ
pietatis ſtudia impendebat. Summa enim erat & ju-
gis Catharinæ ſolicitudo ne quid concredito ſibi gre-
gi deeſſet, ſive ad innocentiæ cuſtodiam, ſive ad mo-
rum diſciplinam, ſive ad animorum quietem & tran-
quillitatem; ſive ad temporalis vitæ ſubſidia & cor-
porum incolumitatem. Si quæ vero ex Sororibus in
morbum incidiſſet, ejus peculiarem curam eique in-
ſerviendi onus ſibi ſumebat; ipſi dies noctesque adſta-
re, omniaque chriſtianæ charitatis officia præſtare
gaudebat. Denique in mortis agone conſtitutas apud
Deum juvare, earumque animas in manus Sponſi, e
quibus Adverſarius eas rapere non auderet, commen-
dare & pro viribus aſſerere nitebatur.

Neque tamen anguſtis Monaſterii ſui finibus con-
tineri potuit ipſius charitatis amplitudo; ſed quum
ad omnes ubique terrarum homines dilataretur cor e-
jus, pro omnium ſalute impetranda aſſiduas ſuas &
Sororum preces & voluntarios etiam corporis ſui cru-
ciatus, ſeque totam omnipotenti Deo, veluti Ho-
ſtiam pacificam, in unionem Sacrificii Redemptionis
humanæ ſine intermiſſione offerebat. Quin etiam ad
ſublevandas pauperum & calamitoſorum omnium æ-
rumnas, quod ipſa per ſe præſtare non poterat, id
excitata ſuis hortationibus ditiorum charitate aſſecuta
fuit, immenſa pecuniarum vis per totam Hetruriam
alendis egenis, excipiendis ægrotis, viduis, orphanis,
& ſenibus ſuſtentandis, virginibus collocandis eroga-
retur. Denique ad purgantis Eccleſiæ levamen non
minori ſtudio intenta multiplicabat in eum finem ſuas
preces & lacrymas, jejunia aliaſque carnis ſuæ affli-
ctationes, ut divinæ Juſtitiæ pro animabus adhuc in
captivitate detentis ſatisfacere mereretur.

A Quæ omnia quum clare pateat non ſine prævia ſui
ipſius abnegatione a Catharina effici potuiſſe, ſilen-
tio tamen prætereunda non ſunt, quæ de admirabili
ipſius pœnitentia & mortificatione juridice cognovi-
mus. Sane quum ſemel Mundo & Satanæ per ipſam
religioſæ vitæ profeſſionem omnino renunciaſſet, ad-
verſus carnem ſuam quam ipſi datum non fuerat una
cum aliis rebus relinquere, perpetuum bellum geren-
dum ſibi eſſe duxit. Itaque aſperrimis flagellis inſtru-
cta, ciliciis aliiſque tormentorum inſtrumentis onu-
ſta, frigore, inedia, vigiliis, omnique cruciatuum
genere virginale corpuſculum aſſidue divexare & con-
terere non deſtitit, nec unquam per quadraginta &
octo annos, quos in Religione tranſegit, carnem aut
ova guſtavit, ſed ſolo plerumque pane & aqua victi-
tare conſuevit. Et tamen patiendi adhuc cupida pro
ſuorum & alienorum peccatorum expiatione Domi-
num ſæpe oravit, ut ſe morborum ac dolorum vi
amplius probare, & ad vivum urere vellet; idque
ſuis precibus omnia exorantibus conſecutam fuiſſe di-
cendum eſt; cum Medici ſæpe affirmaverint præter
naturam omnino eſſe graviſſimos morbos & acerbiſſi-
mos dolores, quibus Ancillam Dei mirum in modum
torquebatur.

Quod ſi tali in re, quæ ad illius cruciatum tende-
bat, cæleſtis Sponſus Dilectæ ſuæ preces audire non
renuit; minime putandum eſt, ipſum qui totius con-
ſolationis fons eſt & origo, Catharinam in angoribus
& deſolationibus deſertam voluiſſe; quique juſto ſuo
Job pro infortuniis patienter toleratis, æquiſſimo &
clementiſſimo judicio omnium amiſſorum bonorum
duplicia reddidit, non huic innocentiſſimæ Virgini
tribuiſſe, ut ſecundum multitudinem dolorum, quos
vel libenter ſuſtinuit, vel ipſa ſibi ſponte irrogavit,
ſanctorum ſolatia gaudiorum ipſius animam lætifica-
verint.

B Itaque pro hujuſmodi pœnarum acerbitate ipſius
ſpiritum ineffabilibus delectationibus, quæ in dextera
ejus ſunt, adimplevit; effuſa ſcilicet in eam lucis &
veritatis ſuæ communicatione, quæ ad ſublimiorum
veritatum cognitionem, ad intelligenda divinorum
myſteriorum arcana ipſam deduxit, & accenſa in e-
jus pectore beatiſſima charitatis ſuæ flamma, cujus
incendii vi ac ſuavitate ipſius cor tamquam cera li-
queſcens, deficiebat in Deum ſalutare ſuum.

Quamvis autem ſanctarum animarum gloria omnis,
in hac quidem vita plerumque ab intus, in altera
vero adeo ſupra humanum captum poſita ſit, ut de
ea vere dicatur, quod nec oculus vidit, nec auris
audivit, nec in cor hominis aſcendit, quæ prępara-
vit Deus diligentibus ſe; voluit tamen omnipotens
Dominus, ſive ad manifeſtandas divitias gratiæ ſuæ;
ſive ad eruditionem noſtram, tam inſignium chariſ-
matum largitione Catharinam in terris adhuc viven-
tem illuſtrare, ut omnibus liceret ex his arguere,
quantam gloriæ celſitudinem in æterna Beatitudinis
ſede eidem conferre decreviſſet.

Ad comprobandam ſiquidem atque juvandam ſin- C
ceram ipſius charitatem, qua afflictis opem ferre, o-
mnibuſque prodeſſe ſummopere cupiebat, dedit ei Do-
minus poteſtatem faciendi mirabilia, in inſtantaneis,
morborum depulſionibus, in rerum multiplicatione,
aliiſque ſignis atque prodigiis, quæ ſupra omnem na-
turæ vim frequenter operabatur: Præterea dedit ei
ſpiritum phophetiæ, quo ſive ad Proximorum corre-
ctionem, ſive ad cautelam, ſive ad conſolationem
futura prævideret, abſentia conſpiceret, & cordium
ſecreta dignoſceret.

Amoris vero magnitudinem, quo Deum ipſum ex D
toto corde, ex tota mente, ex omnibus viribus ſuis
diligebat, ipſe viciſſim præclaris bonitatis ſuæ ſigni-
ficationibus abunde rependit. Sæpe etenim ipſe Rex
gloriæ, in quem deſiderant Angeli proſpicere, cor-
porali ſpecie ſe illi videndum exhibuit, dulciſſimoſ-
que cum illa ſermones miſcuit: Aliquando idem Do-
minus Jeſus ſub ſpecie Pueruli a Matre Virgine An-
gelorum Regina in ipſius ulnis eſt reclinatus: Ali-
quando ejuſdem Imago Cruci affixa, revulſis a trun-
co brachiis, mirabilibus eam beavit amplexibus. De-
nique ipſam in fide & charitate ſibi ſponſatam fulgi-
do ornatu ac pretioſiſſimis monilibus de theſauris
ſuis decoravit. Illius enim lateri ac manibus, pedi-
buſque, ſacra clavorum ſuorum & lanceæ Stigmata
ſanguine rubentia inſculpſit; ſpineum diadema capiti
impoſuit; humeris vero veſtigia Crucis profunde im-
preſſit. Utque magis oſtenderet quanta eſſet inter ſe
& Catharinam ſpirituum & voluntatum conjunctio,
illuſtre ſignum poſuit in faciem ejus, ipſam aliquan-
do in vivam ſui vultus imaginem & ſimilitudinem
transformans, ut qui Catharinam vidiſſet, ipſum Fi-
lium Dei & Filium hominis videre ſe exiſtimaret.

Tantam ſanctitatem tantis illuſtratam prodigiis vo- E
luit Deus ad ſui gloriam & ad poſterorum fidem per
omnia probationum genera in ſumma certitudinis lu-
ce collocari: Probata eſt contradictionibus obloquen-
tium & calumniantium vituperationibus: Probata eſt
admirantium laudibus & prædicationibus, clariſſima-
que fama, quæ non modo per Hetruriam, ſed per
alias quoque Italiæ Regiones, ac demum per univer-
ſam Europam longe lateque diffuſe incredibilem ad
ipſam traxit hominum multitudinem ex omni con-
ditione, etiam Regia, ex omni ſexu atque ætate;
qui ad petenda conſilia, ad beneficia vel ſpiritualia
vel temporalia obtinenda, ad magnificandum Deum
in mirabilibus ejus undique ad eam confluebant. Ve-
rum ipſa Catharinæ virtus inter tam diverſa homi-
num judicia ſeſe luculentiſſime probavit, tum ſcilicet
perpetuo atque conſtanti innocentiæ & ſanctitatis te-
nore, tum ſingulari potiſſimum humilitate, qua &
obtrectantium malignitatem & mundanorum plauſuum
vanitatem æque ſuperavit; ut toto ipſius vitæ curſu
per gloriam & ignominiam, per infamiam & bonam
famam, ipſius ſecuram conſcientiam ſolidamque pie-
tatem nec laudes inflarint, nec opprobria defatigave-
rint.

In omnibus enim collatis ſibi muneribus non ſuam,
ſed Donatoris excellentiam agnoſcens, ſeque divinorum F
bene-

A *Pœnitentiæ rigores in ſe ipſam exercet.* B *Spiritualibus deliciis cumulatur.*
C *Miraculorum gloria claret.* D *Cæleſtibus favoribus & donis locupletatur.*
E *Multimode probatur.* F *In humilitate conſtans perſeverat.*

beneficiorum indignam ex animo reputans, nihil in vulgus prodire volebat, quod aliquo modo in ſui gloriam cedere poſſet. Quare cum cognoviſſet, volumen quoddam rerum a ſe geſtarum & cæleſtium donorum, quibus a Deo quotidie cumulabatur, penes Moniales aſſervari ab aliqua ex ipſis conſcriptum; cumque fruſtra orando & obſecrando cum iis egiſſet, ut hujuſmodi volumen conſciſſum flammis traderetur, ipſa denique illud fortuito repertum ſtatim in ignem conjecit. Quod ſi nihilominus ipſamet arcanas divinæ bonitatis communicationes in oratione potiſſimum ſibi impertitas cuidam ex Sororibus fideliter enarravit; id nonniſi eadem humilitate impellente & invito prorſus animo præſtitit; ne ſcilicet imperio Confeſſarii, qui id ad multa expedire prudenter in Domino judicavit, ulla in re quantumvis ardua refragaretur. Cum vero ex oſtenſione virtutum atque ſignorum, quæ Deus in ipſa & per ipſam operabatur, & quorum cauſa frequens erat hominum ad Monaſterium acceſſus, vel religioſam ſanctæ ſocietatis quietem turbari poſſe metueret; vel pro ſe ipſa formidaret, ne forte in ſuperbiæ vitium declinans, inde fieret immunda vanitate, unde videbatur virtute clareſcere; non deſtitit Sponſum rogare atque orare, ut divinis ſuis muneribus modum imponere, vel ſaltem ea mortalium oculis occultare dignaretur; donec ſua humilitate ac perſeverantia, quod poſtulabat, obtinuit.

A Ex hac ipſa perſeveranti humilitate, Viri pietate & doctrinam præcipui veram minimeque fucatam Catharinæ virtutem agnoverunt, & tamquam ad Lapidem Lydium comprobaverunt; tum ſcilicet ipſius Ordinis Superiores, qui non ſemel de illius ſpiritu experimenta ſibi capienda eſſe duxerunt: tum etiam inſignes Eccleſiarum Præſules, inter quos Robertus olim hujus S. R. E. Cardinalis Puccius nuncupatus, Epiſcopus Piſtorienſis, qui de mandato felic. record. Pauli Papæ III. Prædeceſſoris noſtri cum aliis probatiſſimis Viris ad præfatum Monaſterium ſe contulit, ut tam evulgatam ſanctitatem ad rigidum examen revocaret; Michael item Cardinalis Alexandrinus nuncupatus, qui a ſancto Pio Papa V. ipſius Avunculo, & noſtro pariter Prædeceſſore ad graviſſima hujus Apoſtolicæ Sedis totiuſque chriſtianæ Reipublicæ negotia tractanda Legatus miſſus Catharinæ monita & conſilia expetenda ſibi eſſe cenſuit; aliique præterea ſapientiſſimi Antiſtites, & ejuſdem S. R. E. Cardinales, præſertim Marcellus Cervinius, Hippolytus Aldobrandinus, & Julius Mediceus, quos ad hanc Petri Cathedram deinde evectos inter Venerabiles Prædeceſſores noſtros numeramus; quique omnes illius perſpectæ ſanctitati, quadam veluti conclamatione teſtimonium dederunt. Iſtorum graviſſimis judiciis magnum auctoritatis pondus accedit ex ſingulari exiſtimatione, qua S. Philippus Nerius, tunc in humanis agens, Catharinam eſt proſecutus, cujus etiam ſpiritualem amicitiam ac literarum commercium, Deo inſpirante expetivit; & aliquando in ecſtaſim raptus, quod illi pariter familiare fuit, cum ipſe Romæ degeret, Catharinam in ſuo Monaſterio Prati commorantem coram Deo, communi nimirum ipſorum amicitiæ nexu, longo tempore eſt allocutus; quemadmodum fel. record. Urbanus Papa VIII. in ſuis Apoſtolicis literis ſuper ejuſdem ſancti Philippi Canonizatione a Gregorio XV. antea facta editis, teſtatum reliquit.

B Denique anno ipſius ætatis ſexageſimo ſexto, religioſæ Profeſſionis quadrageſimo octavo, cum tempus adveniſſet migrandi ex hac vita ad Sponſum, qui charitate perpetua dilexit eam, in extrema ipſius infirmitate, nil niſi illuſtre & ſanctimonia plenum apparuit. Siquidem Eccleſiæ Sacramenta ſummo pietatis & religionis ſenſu petiit atque ſuſcepit; ſanctiſſima Sororibus monita de omnibus vocationis earum officiis reliquit; morbi dolores invicta patientia toleravit; atque in Crucifixi amoris ſui contemplatione uſque ad extremum ſpiritum defixa permanſit; tandemque inter Angelorum concentus, quos etiam ab adſtantibus Monialibus audiri Deus voluit, puriſſimam animam Deo reddidit, die IX. Februarii anno Domini MDLXXXIX.

Sancta Maria Magdalena de Pazzis, tunc temporis Florentiæ vivens, feſtivum Catharinæ ingreſſum in cæleſtem Hieruſalem, & exultantes de ipſius triumpho beatorum Spirituum choros in mentis exceſſu ſpectavit. Communis autem, quæ invaluerat de ipſius ſanctitate, opinio ingentem populi frequentiam ad ejus funus celebrandum adduxit. Utque deinceps ipſius Sepulchrum magno in honore haberetur, in Cauſa fuerunt crebra beneficia & miracula, quæ plerique a Deo per ipſius merita ſe obtinuiſſe teſtabantur. C

Illius denique Sanctitatem extra omnem dubitationis aleam conſtituunt juridicæ probationes, quæ tam ſuper ipſius heroicis virtutibus, quam ſuper miraculis ad illius invocationem a Deo patratis, Epiſcopali primum auctoritate, mox etiam Apoſtolicæ Sedis delegatione collectæ, & apud hanc Sanctam Sedem diu & mature diſcuſſæ, firmiſſima Nobis fundamenta ſuppeditarunt, ut definitive tandem ſuper ea pronunciaremus, & Catharinæ nomen atque memoriam ſanctarum Virginum Catalogo ſolemniter adſcriberemus.

Primum judicium ſuper præmiſſis omnibus ante Urbani Papæ VIII. Decreta peractum fuit ab Auditoribus Cauſarum Palatii Apoſtolici, qui & Proceſſuum validitatem, & virtutum excellentiam, & miraculorum veritatem gravitatemque comprobarunt. Antequam vero horum cognitio a S. R. E. Cardinalibus Congregationi Sacrorum Rituum præpoſitis aſſumeretur, alterum inſtitutum fuit judicium ſuper hujuſmodi Decretorum a præfato Urbano Prædeceſſore interim editorum obſervantia; de qua primo quidem Epiſcopus Piſtorienſis anno MDCLXXV., mox etiam prædicta Sacrorum Rituum Congregatio anno MDCLXXIX., ac de ipſius conſilio ſan. mem. Prædeceſſor noſter Innocentius Papa XI. pleniſſime conſtare decreverunt. D

Inſtaurato demum ante hos triginta annos in præfata Congregatione Sacrorum Rituum novo Catharinæ virtutum examine, Nobis tunc in minoribus Promotoris Fidei munus gerentibus, omnibuſque plene ac ſevere diſcuſſis, tandem a piæ memoriæ Prædeceſſore quoque noſtro Benedicto Papa XIII. die VII. Martii anni MDCCXXVII. de iiſdem pariter conſtare decretum fuit. Duo vero miracula a ſimil. record. Deceſſore noſtro Clemente Papa XII. die XXX. Aprilis anni MDCCXXXIV. de ejuſdem Congregationis conſilio approbata fuerunt: Inſtantaneæ nimirum ſanationes, tam Sororis Catharinæ de Bonſiis in eodem Monaſterio S. Vincentii Profeſſæ ab Aneuryſmate; quam Sororis Eliſabeth Cherubinæ Cattani in Monaſterio S. Claræ præfatæ Civitatis Pratenſis Monialis Converſæ ab Iſchiade. Hinc idem Clemens Prædeceſſor, datis Apoſtolicis literis in forma Brevis die I. Octobris ejuſdem anni, Beatæ titulum & honores Catharinæ tribui ac deferri poſſe conceſſit. E F G

Cum vero deinceps accepiſſet nova miracula, poſt indultam Catharinæ venerationem, ipſius interceſſione a Deo edita eſſe; ad preces catholicorum Principum & Populorum, complurium Antiſtitum, & univerſi Ordinis Fratrum Prædicatorum, quibus omnibus ipſius Beatæ Canonizatio ſummopere cordi erat, novos ſuper eiſdem Proceſſus auctoritate Apoſtolica confici mandavit. Quorum Proceſſuum validitate approbata, Nos denique ad Petri Cathedram inſcrutabili Dei judicio interim evecti, poſt accuratiſſimum miraculorum in ipſis relatorum examen in præfata Sacrorum Rituum Congregatione de more peractum, viſis ac reſpective auditis in Congregatione Generali coram Nobis habita die XXIV. Martii anni MDCCXLIV., tam Conſultorum, quam Ven. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium eamdem Congregationem conſtituentium ſuffragiis; totaque re privatis noſtris ſtudiis iterum diſcuſſa, atque uberioribus H

A *De Catharinæ ſanctitate teſtimonia.* B *Ejuſdem pretioſa mors.*
C *Et Sanctitatis fama poſt obitum.* D *Actorum ſeries in ipſius Cauſa.* E *Approbatio virtutum.*
F *Et miraculorum.* G *Beatificatio.* H *Cauſa reaſſumitur.*

bus etiam documentis indubiam animo noſtro fidem facientibus comprobata, tandem die XXVI. Maji ejuſdem anni in Feſtivitate S. Philippi Nerii Confeſſoris, cui piam cum B. Catharina neceſſitudinem interceſſiſſe ſupra narravimus, celebrata Miſſa ad Altare, ſub quo ipſius Sancti corpus requieſcit, atque implorato Spiritus ſancti auxilio, infraſcripta duo miracula auctoritate Apoſtolica approbavimus & publicavimus.

A Primum eſt ſecundi generis, nimirum abſoluta & perfecta ſanatio Mariæ Clementinæ Staccioli puellæ Florentinæ ab invetetato & exulcerato cancro in dextera mamilla, qui ſeptem primo valvulis, ſeu cavitatibus, mox duabus hians, acerbiſſimis doloribus & periculoſis ſymptomatibus, octo annorum ſpatio eam excruciavit, nec ullis artis Medicæ remediis ſanari poterat, ſed invocata ſemel & iterum B. Catharinæ ope, adhibitoque oleo ex lampade ante ipſius corpus ardente penitus evanuit. Alterum tertii generis obtentum fuit a Sorore Maria Magdalena Fabris Moniali Profeſſa Ordinis S. Dominici Auguſtæ Vindelicorum. Ea ſiquidem pertinaci Arthritide in inferioribus membris diu vexata, jamque omnino gradiendi impotens, dum ob decretam ab Apoſtolica Sede ejuſdem Catharinæ Beatificationem Hymnus pro gratiarum actione a Sororibus ſolemniter caneretur, ipſius Beatæ meritis vehementer confiſa, eamque enixe precata, ad cantum Verſiculi *Te ergo quæſumus*, ſenſit ſe a Deo repente ſanatam, redditaſque ſibi vires, & liberam incedendi facultatem, qua deinceps abſque imminutione perfectiſſime uſa eſt.

B Poſt hæc audito iterum præfatæ Congregationis generalis conſilio, exoratoque privatim Deo Patre luminum, die VI. Octobris prædicti anni decrevimus, jam nihil per conſultiſſimas leges & regulas eidem Congregatinni Apoſtolica auctoritate præſcriptas, deſiderandum ſupereſſe, quo ad ſolemnem ipſius B. Catharinæ Canonizatinnem ſervatis ſervandis quandocumque procedi poſſet.

C Ad quam demum rite recteque juxta ſacrorum Canonum normam, & venerabilia Prædeceſſorum noſtrorum Inſtituta procedere volentes, univerſi primum Collegii Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium conſilium exquiſivimus; habito nempe Conſiſtorio ſecreto die XVIII. elapſi menſis Aprilis, in quo Nos ipſi Summam virtutum & miraculorum B. Catharinæ, necnon ſeriem Actorum in ejus cauſa juridice geſtorum ipſis expoſuimus; omnibuſque adſentientibus, ut ad ſupremam graviſſimo judicio manum imponendam progrederemur, complures Ven. Fratres Archiepiſcopos & Epiſcopos ex univerſa ferme Italia in Urbem acciri mandavimus; eos quoque juxta morem Apoſtolicæ Sedis, antequam definitivam hujuſmodi ſententiam proferremus, in conſilium adhibituri.

D Hi omnes neceſſariam Cauſæ totius cognitionem hauſerunt, tum ex peroratione in Conſiſtorio publico coram Nobis habita a dilecto Filio Paulo Franciſco Antamorio noſtræ Conſiſtorialis Aulæ Advocato; tum ex fideli relatione e monumentis ſæpedictæ Congregationis Sacrorum Rituum deſumpta, quæ typis impreſſa omnibus & ſingulis tradita fuit.

E Quapropter coacto demum die XIV. labentis menſis Junii ſemipublico Conſiſtorio, in quo præter eoſdem Fratres noſtros S. R. E. Cardinales, omnes præterea Patriarchæ, Archiepiſcopi & Epiſcopi qui jam tunc ad ſeptuaginta fere hac ipſa de cauſa in Romana Curia præſentes aderant, ſeſſionem habuerunt; factaque omnibus dicendæ ſententiæ poteſtate, venerabilem hujuſmodi Conſacerdotum coronam ſumma conſenſione audivimus ad ejuſdem præclaræ Virginis Canonizationem Nos adhortantem: Qua de re omnium ſuffragia proprio ſingulorum chirographo ſubſcripta colligi juſſimus, in Tabulariis Eccleſiæ Romanæ perpetuo aſſervanda, mandantes dilectis Filiis Apoſtolicarnm Cæremoniarum Magiſtris ibi de more adſtantibus, ut in abſentia Notariorum Apoſtolicæ Sedis, qui Protonotarii de numero Participantium nuncupantur, ſuper hujuſmodi ſolemni actu publica Inſtrumenta, quotquot opus eſſet, conficere deberent.

Indicta itaque pro Canonizationis celebritate ho- F
dierna die beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli Martyriis conſecrata, non omiſimus interim in humilitate & jejunio privatas noſtras, & publicas Eccleſiæ preces Deo Patri offerre per Filium ejus, ut Spiritus ſancti virtute mentem noſtram dirigere & confirmare dignaretur. Hodieque tandem de mane, congregatis in Vaticano omnibus Cleri Secularis & Regularis Ordinibus, omnibus Romanæ Curiæ & Aulæ noſtræ Proceribus & Officialibus, cunctiſque Ven. Fratribus noſtris Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiſcopis & Epiſcopis, ſolemnis ſupplicationis ritu Divinam Majeſtatem venerantes, ad Baſilicam Principis Apoſtolorum proceſſimus. Ibi ſimul ac ante ſacratiſſimam Apoſtoli Confeſſionem conſtitimus, dilectus Filius noſter Joachimus Tituli SS. Quatuor Coronatorum Presbyter ejuſdem S. R. E. Cardinalis Portocarrero nuncupatus, perorante dilecto Filio Virgilio Montecatino Conſiſtorialis Aulæ noſtræ Advocato, enixa Chriſtianorum Regum & Principum, Eccleſiarum & Religioſorum Ordinum vota pro ipſius B. Catharinæ, ſicut etiam pro beatorum Fidelis a Sigmaringa, Camilli de Lellis, Petri Regalati, & Joſephi a Leoniſſa ſolemni Canonizatione; ſimulque maturas deliberationes ſuper eorum meritis & miraculis hucuſque rite præhabitas, Nobis repræſentavit; Noſque ſemel iterum ac tertio rogavit, ut exoptatam dudum ſententiam proferentes, catholici Orbis gaudium completemus. Quare Nos implorato prius univerſæ cæleſtis Curiæ præſidio, & advocato cum gemitibus Paraclito Spiritu, eoque ſic inſpirante, ad honorem ſanctæ & individuæ Trinitatis, ad exaltationem Fidei catholicæ & chriſtianæ Religionis augmentum, auctoritate Domini Noſtri Jeſu Chriſti, beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli, ac Noſtra, prædictam Catharinam de Ricciis Virginem, Monialem Profeſſam Ordinis Prædicatorum, chriſtianarum virtutum præſtantia ac cæleſtium donorum & miraculorum gloria illuſtrem, Sanctam eſſe definiendo pronunciavimus; & una cum prædictis Fideli Martyre, Camillo, Petro, & Joſepho Confeſſoribus, Eccleſiaſticis Sanctorum Faſtis adſcripſimus; decernentes ipſius S. Catharinæ memoriam quotannis die ſecunda Februarii, aliorumque Sanctorum prædictorum, aliis reſpective diebus, in univerſa Eccleſia recolendam & venerandam eſſe, & concedentes omnibus Chriſtifidelibus, qui ad eorum Sepulchra deſignatis diebus religinſe accedent, ac Deum Optimum Maximum juxta noſtram & piæ Matris Eccleſiæ mentem precati fuerint, Indulgentiam ſeptem annorum, & totidem Quadragenarum in perpetuum in forma Eccleſiæ conſueta.

Tunc repletum eſt gaudio os noſtrum & lingua G
noſtra exultatione, reddenteſque Altiſſimo vota noſtra, ſacroſanctum Altare conſendimus, atque immaculatam humanæ ſalutis Hoſtiam, juncta beatiſſimorum Eccleſiæ Principum, & prædictorum Sanctorum commemoratione, omnipotenti Deo bonorum omnium Largitori reverenter obtulimus. Omnibus quoque Chriſtifidelibus, qui ad tantæ ſolemnitatis celebritatem frequentes convenerant, Plenariam peccatorum Indulgentiam miſericorditer in Domino largiti fuimus.

Audiant itaque univerſi catholicæ Eccleſiæ Filii, & intelligant magnalia Dei, atque ad cæleſtem Hieruſalem cogitationes & corda ſublevantes, beatam hanc contemplentur candido eorum agmini ſociatam, qui ſequuntur Agnum quocumque ierit. Unde & illius validiſſimo patrocinio innixi, poſtulent a Deo pacem & gratiam, & ejuſdem præclaris exemplis excitati diſcant peritura Mundi bona deſpicere, & per innocentiæ cuſtodiam, per pœnitentiæ labores, per chriſtianæ virtutis ſtudium, ad perfectæ charitatis & ſempiternæ felicitatis Regnum, ac cæleſtis gloriæ coronam contendere, per Chriſtum Dominum Noſtrum.

Id-

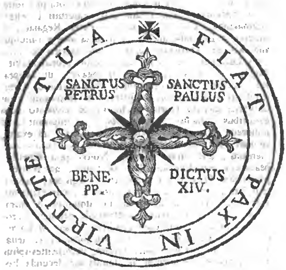
A *Miracula pro Canonizatione approbata.*
B *Decretum de tuto progreſſu ad Canonizationem.* C *Conſiſtorium ſecretum.*
D *Conſiſtorium publicum.* E *Cardinalium & Epiſcoporum conſilia in Conſiſtorio ſemipublico.*
F *Solemnia Canonizationis.* G *Decretum definitivum.*

A Idcirco præmiſſa omnia ad univerſalis Eccleſiæ notitiam deduci; præſenteſque noſtras literas ad perpetuam rei memoriam extare volumus, mandantes ut earum tranſumptis ſive exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ab omnibus habeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

B Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc noſtræ definitionis, Decreti, Aſcriptionis, Mandati, Statuti, Relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei & beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

C Datum Romæ apud ſanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ MDCCXLVI., IIL. Kalendas Julii, Pontificatus Noſtri anno VI.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

† Ego T. Epiſcopus Oſtien. & Veliternen. Card. Rufus Decanus, & S. R. E. Vice-Cancellarius.
† Ego A. Epiſcopus Portuenſis Card. S. Clementis S. R. E. Camerarius.
† Ego V. Epiſcopus Præneſtinus Card. Petra Major Pœnitentiarius.
† Ego P. A. Epiſcopus Albanen. Card. Caraſa.
† Ego I. Epiſcopus Tuſculanus Card. Accorambonus.
† Ego V. Epiſcopus Sabinen. Card. Bichius.
†
†
†
†
†
† Ego Nicolaus Maria Tit. S. Petri ad Vincula Presbyter Card. Lercari.
†
†
†
† Ego F. Tit. S. Mariæ Tranſtyberim Presbyter Card. Burgheſius.
† Ego A. Tit. S. Stephani in Monte Cœlio Presbyter Card. Gentili.
† Ego Fr. J. A. Tit. SS. Silveſtri & Martini Presbyter Card. Guadagni.
†
† Ego D. Tit. Baſilicæ Sanctorum Duodecim Apoſtolorum Presbyter Card. Rivera.
† Ego J. B. Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Card. Spinula.
†
†
†
†
† Ego R. Tit. S. Sabinæ Presbyter Cardinalis de Ilcio.
†
†
† Ego D. Tit. S. Bernardi ad Thermas Presbyter Card. Paſſioneus.
† Ego S. Tit. S. Priſcæ Presbyter Cardinalis Valenti.
†
† Ego J. F. Tit. SS. Quatuor Coronatorum Presbyter Card. Portocarrero.
†
†
† Ego C. A. Tit. S. Mariæ de Pace Presbyter Card. Cavalchinus.
†
†
† Ego F. Tit. S. Pancratii Presbyter Card. Lantes.
†
†
†
†
†
† Ego F. Tit. S. Mariæ de Populo Presbyter Card. de Ricciis.
† Ego A. Tit. S. Silveſtri in Capite Presbyter Cardinalis Rufus.
†
† Ego P. M. Tit. S. Agnetis extra muros Presbyter Card. de Montibus.
† Ego F. Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Card. Tamburini.
† Ego J. Tit. S. Crucis in Hieruſalem Presbyter Card. Beſozzi.
†
†
†
†
†
†
†
† Ego Alexander S. Mariæ ad Martyres Diaconus Card. Albanus.
† Ego Nerius S. Euſtachii Diaconus Card. Corſinus.
† Ego Agapitus S. Agathæ Diaconus Card. Moſca.
†
†
† Ego C. S. Mariæ in Porticu Diaconus Card. Sacripantes.
† Ego M. SS. Coſmæ & Damiani Diaconus Card. Bolognetus.
† Ego H. S. Angeli in Foro Piſcium Diaconus Cardinalis Columna.
† Ego P. S. Georgii in Velabro Diaconus Card. Columna;
† Ego A. S. Mariæ in Aquiro Diaconus Card. Tanari.
† Ego H. S. Adriani Diaconus Card. Bardi.
† Ego D. SS. Viti & Modeſti Diaconus Card. Urſinus.
†

D. Card. Paſſioneus.

J. Datarius.

VISA de Curia

I. C. Boſchi.

J. B. Eugenius.

Loco † Plumbi.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

OR-

A *Præſentium tranſumptis auctoritas tribuitur.* B *Sanctio.*
C *Dat. Pontific. An. 6. die 29. Junii 1746.*

ORNATUS
VATICANI TEMPLI.

AMPLISSIMAM (*a*) divi Petri Baſilicam omnium (*b*) Eccleſiarum caput, ſpeculum & exemplar, a Magno Conſtantino olim ædificatam Romani Pontifices tanta cura ſumptuque augere ſemper & ornare ſtuduerunt, ut nihil ea magnificentius, nihil elegantius aut inveniri unquam poſſe, aut excogitari videatur. Quia tamen minus animum movent quæ præ oculis ſemper ſunt, Templa conſuevimus, etſi arte & materia apprime nobilia, cum ſtatæ quædam aut extra ordinem celebritates inciderint, adſcito cultu & temporariis ornamentis excolere, ut novitas commendet, quod aſſiduitate quodammodo viluerat. Quod quidem, ſi Vaticanæ Baſilicæ præcipue accidit; cum Sanctorum Faſtis adſcribendi in ea fuerunt, qui ſanguine pro Chriſti fide profuſo, aut vita in omni virtutum exercitatione traducta illorum gloriam promeruerunt; tanta certe cultus, & ornamentorum ad eam acceſſio facta eſt hoc tempore; cum de quinque Beatis inter Sanctos in eadem referendis actum fuit, ut ſecum ipſa quodammodo certaverit; nativa an adſcita pulchritudine, ſpectabilior videretur.

De hujus igitur apparatus deſcriptione dicendum modo breviter erit; *Nemo quippe eſt, qui neſciat*, (*c*) *Sanctorum glorias tali celebritate frequentari in terris; ut virtute pari, devotione conſimili ac fide dimicantes, hoſtem vincere, & de parta victoria cum ipſis triumphare, Chriſto præſtante poſſimus in Cælis.*

Mediam Templi faciem ſupra Porticum ingens pictura decorabat, ſeptuaginta palmorum altitudine, latitudine vero quinque ſupra triginta, in qua ad vivum expreſſæ Quinque Beatorum imagines ita genibus inter nubes flexis, ſplendidiſſimum in ſuperiori parte Trigonum quod Deificæ Trinitatis eſt ſymbolum, venerabantur; ut & ab eo magna lucis immiſſæ copia illuſtrarentur, & ab Apoſtolorum Principibus parum infra Trigonum ſedentibus invitari viderentur, ut ſuperius aſcenderent. Tapete coccineum & aureis laciniis ad oras magnifice aſſutum infra demittebatur, quod inferiorem Proceſtrii partem velaret, ex quo Summi Pontifices Populo benedicunt. Medium in eo erat Gentilium Sanctitatis Suæ ſtemma duobus ad latera ſuſtentatum Aligeris: Inſignia Regularium Inſtitutorum, ex quibus Beati prodierant, inferius aſpiciebantur variis frondium florumque corollis interclusa.

Faſtigio Oſtii principis, ex quo in Porticum eſt aditus, ita ornato ſuus, & minoribus januis quæ utrinque adjacent, cultus non deerat; ſupereminebat enim ſingulis aurei coloris tela prægrandis tortuoſis & ipſa florum coronis, & Aligerorum interjectis capitibus interius picta, exterius vero ſericis velis apte criſpatis undecumque conſpicua; unaquæque latitudinis palmos habebat viginti, altitudinis quindecim, in quibus lemmata inſcripta erant hoc ordine; Primum ab Janua principe dextrorſum.

IN CŒLESTIBUS REGNIS SANCTORUM HABITATIO EST; ET IN ÆTERNUM REQUIES EORUM.

Alterum ſiniſtrorſum.

CORPORA SANCTORUM IN PACE SEPULTA SUNT, ET NOMEN EORUM VIVIT IN GENERATIONEM, ET GENERATIONEM. *Ecc.* XLIV. 14.

Tertio loco.

MIRIFICAVIT DOMINUS SANCTOS SUOS, ET EXAUDIVIT EOS, CLAMANTES AD SE. *Ex Pſalmo* 4.

Quarto loco.

SANCTI TUI DOMINE MIRABILE CONSEQUUTI SUNT ITER, SERVIENTES PRÆCEPTIS TUIS.

Interiores quoque Xyſti parietes a ſummo ad imum conveſtiebant egregia peripetaſmata aureis argenteiſque Liciis, & præclaris operibus picta, ex ea forma quam Raphael Santius Urbinas graphide expreſſerat. Hæc nobilibus ſtragulis, holoſericoque damaſceno auri tæniis fimbriato interpoſitis, ita quaqua verſum omnia illuſtraverant, ut nihil ornatu vacuum relinqueret.

Ab ipſo vero Januæ limine, ubi proſpectus in Baſilicam erat, tam mirificum adeuntium oculis occurrebat ſpectaculum, ut nec expleri videndo hi poſſent, nec facile invenire, quid potiſſimum mirarentur; ab epiſtylio enim ad ſtylobatem holoſericæ veſtes partim damaſcenæ, partim generis varii, aureis omnes vittis diſtinctæ, columnas, paraſtatas, mutulos, ingenteſque arcuum fornices conveſtierant.

Interiorem Baſilicæ frontem, quæ Aram principem reſpicit, peramplum ex damaſceno rubro velum obtexerat, partim molliter defluens; partim multimodis artificioſe compoſitum, quod aureis undique tæniolis diſcriminatum, pendentibuſque lemniſcis conſpicuum Lambertinæ gentis teſſeram, Tiara & Clavibus Pontificiæ Majeſtatis Inſignibus glorioſiorem præferebat in medio. Nec omiſſa in feneſtris ornandis cura, quæ prægrandes in eadem fronte tres patent, & ſuperiori Xyſto reſpondent; Vela enim ex eodem filo ſerico ab iis bifariam demiſſa, quæ ſub extremum aureis funiculis collecta aliquantulum elevabantur; ne lux nimia forinſecus immiſſa collucentium cereorum lumen imminueret. Feneſtris ſubjecta ſpatia, inſcriptoſque lapides purpurea item veſtis obierat, ſcite tamen venuſteque variata faſciolis aureis, quæ miro inter ſe nexu modo Pontificias fingerent Claves, Tiaras, & Mitras; modo in regales coronas, liliorum ſerta, ramoſque palmarum coaleſcerent. Funales demum cerei ſeptem & viginti, æquali interſtitio diſcreti, ſupra trium magnarum Portarum coronidem impoſiti.

Sericum villoſum rubrum primo adhibitum hoc tempore; ut Coronam cum Templi, tum Tholi univerſam ambiret, quod tæniis interceptum aureis, fimbriiſque ad oras pendentibus aſſutum, tria ferme palmorum millia longitudine æquabat. In ipſo Coronæ ſupercilio machinæ quædam undique attollebantur, in modum calathi foliis floriatis, inverſiſque turbinibus, quæ ab imo anguſtiori in latitudinem excreſcerent, ut in ipſo demum vertice octo librarum cereos ſuſtinerent.

Sexdecim præterea Tabulæ æneo colore pictæ magnorum inſtar Numiſmatum, quæ illuſtriora Quinque Beatorum miracula repræſentarent, ita mutulo ſingulorum arcuum in navi media innitebantur, ut coronam Templi maximam interciperent, ab eaque in hemicycli formam extarent. Harum coronides auro aliiſque adjectis ornatibus nobiles in ſuperiori hemicycli parte conchylio finiebantur, quod projecturam obtegeret, ex qua brachia oriebantur ad tres cereos ſuſtinendos; latera vero Aligerorum capitibus varie interſecta: Encarpi etiam conſertique flores tam apto inter ſe nexu inde demiſſi, ut & mutulo ipſi, & anaclyphis quæ arcui inſidebant, ornamento eſſent & ele-

(a) *D. Aug. de Civit. Dei cap. 7.*
(b) *Lucius III. in Epiſt. ad Corradum Imp. apud Otthonem Friſing. lib. 7. cap. 31.*
(c) *S. Joannes Chryſoſt. Serm. 1. de Martyr. tom. 3.*

elegantiæ. Ab ipſo demum coronidum vertice ampliſſimum utrimque ex damaſceno rubro velum defluebat laciniis ad oras aureis magnifice circumtectum, quod Tabulam, eique adjectos ornatuum ordines conveſtiret; miraque ob id inter tantam colorum varietatem albaque Anaglypha arcuum fornicibus inſidentia unio pariter, & proportio commendaretur.

A ſummo vero arcu inter holoſerica, quæ ad incumbas uſque tortuoſe decidebant tæniolis aureis concinne diſcriminata, & mutuo ſubinde nexu in roſarum formam collecta, Aliger pendebat palmorum triginta, amictu verſicolori & alis ad volandum extenſis, qui, cum minorem tabulam geſtaret manibus auro illitam, inſcriptum in ea lemma objiciebat intuentibus, quod expreſſum in ſuperiori Numiſmate miraculum ſignificaret. Magnus Angelo ſubjiciebatur lychnuchus inſtar turbinis ornato fune ſuſpenſus, qui duos & viginti funales cereos totidem brachiolis multo ſplendidis auro, & in duplicem ordinem eleganter diſpoſitis præfixos attolleret. Ima lychnuchi pars aurearum frondium manipulis ornata; ſuprema binis palmarum liliorumque ſertis circumdata, quæ profuſum pro Chriſto ſanguinem, vitæque innocentiam ſignificarent, præter undecumque defluentes eidem adjectos encarpos, & lemniſcorum mæandros. Ad hujus lychnuchi latera minores alii duo eadem forma & ornatu, auroque ſubobſcure picti demittebantur per funiculos aureis circumvolutos tæniolis ab ea utrinque projectura, ubi hemicyclum arcus paraſtatæ incumbit, qui duobus ordinibus diſcretos quatuordecim Cereos ſuſtollerent. Quatuor hi erant & viginti, altitudine palmorum viginti ſeptem, latitudine undecim; majores vero ſub arcubus poſiti quatuordecim, qui altitudinem habebant palmorum quadraginta, latitudinem ſexdecim.

Ex Tabulis autem ſexdecim, Numiſmatum inſtar, quæ una cum coronide ornamentiſque eidem adjunctis ſingulæ quinquaginta ſeptem palmos longitudine æquabant, ſeptem & viginti latitudine; ternæ unicuique Beatorum attributæ erant, ex quibus ſingulorum miracula innoteſcerent: & hoc ordine diſpoſitæ.

Prima ſupra arcum Baptiſterii præferebat mirabilem Sanctimonialis fœminæ ſanationem ope ſanctæ Catharinæ de Ricciis, cum lemmate.

Sanctimonialis ob Arteriæ magnæ laxitatem jamjam moritura, admoto ſibi Catharinæ Baculo, incolumnis reſtituitur.

Porro lemmata omnia, elogia, & epigraphæ ſuum habent Auctorem V. C. Michaelem Angelum Giacomelli Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ ab intimo Sacello, & Sacroſanctæ Vaticanæ Baſilicæ perpetuum Beneficiatum.

Secunda ante proximum Sacellum Præſentationis, a ſancto Joſepho a Leoniſſa ſanie manantem fiſtulam curatam: Hujus lemma.

Puellæ, quæ macie extabuerat, ſanie fluens fiſtula in læva papilla inſidens, Oleo lampadis ad Joſephi Aram prælucentis perungitur: Extemplo inducta cicatrix: Tabes depulſa.

Tertia ad Chorum Canonicorum, ſancti Petri Regalati ope redintegratam fiſtula mirabiliter curata valetudinem, cum lemmate.

Fœmina, cujus renibus fœda hærebat fiſtula, Petri ſepulchrum adiit, & convaluit.

Quarta ſupra fornicem arcus, ex quo cominus ſancti Gregorii Sacellum aſpicitur, hominem ſancto Fidele intercedente, inveterato comitiali morbo liberatum: Iſtius lemma.

Comitiali morbo laboranti admota, & in Crucis modum ducta Fidelis effigies integram illico valetudinem affert.

Quinta ad ſanctorum Apoſtolorum Simonis, & Thaddæi Sacellum prope Vaticani Sacrarii Oſtium; aliud prodebat ſanctæ Catharinæ Miraculum, cum lemmate.

Sanctimonialis articulorum doloribus diu excruciata Catharinæ opem implorat; morbo ſtatim emergit.

Sexta ſub medio Abſidis dicti Pronai alterum ſancti Petri Regalati ſignum exhibebat, hoc lemmate.

Comitiali morbo correptus homo in caminum lapſus, Ollam ferventis aquæ plenam evertit; amiſſum videndi ſenſum Petri Caputio ad os ſuum admoto recuperat.

Septima ſuper arcum proximum Portæ, qua ad divæ Martæ itur, ſignificabat impubem divi Fidelis ope gradiendi facultate donatum; cum lemmate.

Quadrimus puer Pedum motu carens, in Fidelis effigiem defixis oculis intuens ſtatim gradiendi facultatem aſſequitur.

Octava prodebat incendium ab eodem ſancto Fidele extinctum; erat autem in arcu Sarcophago Alexandri Papæ VIII. proximo, loco quidem digniore, & Martyri debito, utpote ad dexteram Pontificii Solii. Ejus lemma.

Majensfeldiæ Fidelis ope implorata reſtinctum incendium.

Nona in ſiniſtro Solii latere Puellam a polypo, gangrænaque liberatam docebat, ſancti Camilli ope, cum lemmate.

Puellæ naribus multo tempore polypo obſtructis ac gangræna eroſis Filum e Camilli induſio applicitum, morbum, morbique reliquias delet.

Inde retrocedendo ad principem Januam occurrebat.

Decima, in Navi tranſverſa quam ſanctorum Proceſſi, & Martiniani ab eorum Altari ibi ædificato vocant. Hæc aliam puellam repræſentabat, ejuſdem ſancti Camilli meritis a lepra mundatam; cum lemmate.

Puella ab utero Matris veluti lepra quadam contracta lethali febri implicita, Camilli imaginem ſibi admovet, illico convaleſcit.

Undecima ſub ejuſdem Navis abſidem, alterum a ſancto Joſepho editum in puero ſignum indicabat, cum lemmate.

Pueri coeuntes palpebræ, ne levi quidem ſigno diſcriminatæ, aperiuntur & lumen in oculos admittunt.

Duodecima, non longe a divi Baſilii Ara, mirabilem præferebat Cancri ſanationem divæ Catharinæ auxilio; eratque lemma.

Vetuſti Cancri in puellæ papilla hærentis hiatus duo, alter ſtamineo Catharinæ pileo tactus, alter lampadis ad ejus Aram ardentis oleo perunctus, ad cicatricem perducti.

Decima tertia, ſancti Camilli pulvere gibboſam puellam prodens erectam incumbebat arcui Sacello Gregoriano reſpondenti, cum lemmate.

Puella gibbo corpore ab incunabulis ſpirandi difficultate preſſa, ac jam prope enecta, hauſto Camilli pulvere recti corporis formam accipit, omni morbo convaleſcit.

Decima quarta ſuper arcum Sacelli, in quo perpetuo aſſervatur Sanctiſſimum Sacramentum, beatum Regalatum monſtrabat extenſo pallio aquas trajicientem; cum lemmate.

Petrus nunquam aliter quam extentum ſuper aquam pallium conſcendens cum ſodali ſuo flumen trajicit.

Decima quinta ad arcum Cappellæ ſancti Sebaſtiani, conſolidatas pueri plantas ope ſancti Joſephi a Leoniſſa indicabat, hoc lemmate.

Bimum puerum cujus coxæ, crura, pedes oſſibus carebant, Joſephus gradiendi poteſtate compotem facit.

Decima ſexta, Eccleſiæ in Sanctorum ſuorum gloria lætitiaque triumphantis imaginem præferens, innitebatur ſuperiori parti ultimi arcus, qui tamen primus ingredientibus Templum dextrorſum occurrit.

Populus meus, & hæreditas mea, quos eduxiſti in fortitudine tua magna, & in Brachio tuo extento. Deuteron. ix. 29.

Ad hæc, quot enumerantur ſuperne inter epiſtylia ſedes ſive loculamenta, tot ſingula ſingulis impoſita conſpiciebantur Virtutum ſimulacra, palmorum viginti ad ſimilitudinem æris depicta aureiſque lineis nitentia.

In ſuppoſita cuique ſimulacro baſi, quæ trium erat palmorum, ſingularum Virtutum nomen inſcriptum legebatur. Fuerunt autem numero viginti, nimirum: Juſtitia, Prudentia, Temperantia, Fortitudo, Fides, Spes, Charitas, Abſtinentia, Caſtitas, Pietas, Continentia, Puritas, Humilitas, Obedientia, Vigilantia, Perſeverantia, Voluntaria Paupertas, Pœnitentia, Innocentia, Zelus.

Quatuor ex ſexdecim inferioribus Navis mediæ loculamentis, quæ adhuc carent Statuis valvas verſus Baſilicæ, cum in ceteris Fundatorum Regularis alicujus Inſtituti Signa e Lunenſi marmore conſtituta jam ſint,

exhi-

exhibebant imagines albo nigroque colore ſubobſcure pictas, dextrorſum quidem ſancti Fidelis a Sigmaringa, & ſancti Petri Regalati, ſiniſtrorſum vero ſancti Camilli de Lellis, & ſancti Joſephi a Leoniſſa, quamlibet ſuæ innixam baſi; quæ a vero marmoris colore non abluderent. Quinta, quæ ſupererat ſanctæ Catharinæ effigies, Angelo eidem adſtante, qui manu lilium attolleret, in eo ex duobus loculamentis ſub hemicyclo Sacelli SS. Proceſſi & Martiniani item vacuis ſtatuta fuerat, quod Theatro propius erat; in altero quod ex adverſo eſt, Divinæ gratiæ ſimulacrum impoſitum.

Ut autem unicuique Statuæ, quæ in Navi ſunt Templi media, cerei prælucerent, binæ ad ſingula earum loculamenta menſulæ fuerunt appoſitæ colore ſubnigro, ut ſtereobatas e Leucophæo marmore ſimulacris ſuppoſitas ad ſpeciem æmularentur. Has interjecta grandis Pelta mire jungebat Anaglyptico Aligeri capite corona ſuperextanti, & unius ex Religioſis Beatorum Inſtitutis ſtemmate nobilis. Adjecti ad hæc excarpi, & rami frondentes item ex Anaglipho; decem præterea lychnuchi ad cereos utrimque ſuſtinendos. Hæc auro obducta omnia.

Quia vero decimum ſextum loculamentum ænea Apoſtolorum Principis Statua tenet, quæ tam ſolemni die Alba, Pluviali rubro, gemma pectorali & Regno pretioſis lapillis diſtincto ad graviorem majeſtatis ſpeciem ornari conſuevit; duo pro menſulis ante eam argentea ſtatuta fuerant candelabra prægrandia, quorum ex utroque polygonius deargentatis ligneis brachiolis, lychnuchus ſubnaſcebatur, qui duo de viginti bipartito ordine cereos attolleret.

Ad tranſverſæ præterea Navis ornatum præter hactenus deſcriptas Virtutum imagines, aliæ non defuerunt, adjecto enim tympano, ſupercilioque inſtar hemicycli ſupra coronam utriuſque lateralis abſidis, ſanctorum ſcilicet Apoſtolorum Simonis & Judæ, ac ſanctorum Martyrum Proceſſi & Martiniani, ita tamen ut quod ad tempus additum erat, a priſca ſolidaque Templi forma ſtructuraque non deflecteret; in utraque ipſius tympani ora ad columnarum perpendiculum, quatuor proſpiciebantur virtutum Statuæ colore marmoreo; dextrorſum quidem Conſtantia & Magnanimitas, ſiniſtrorſum vero Aſſabilitas & Clementia, inter quas ad cereos novem ſuſtinendos rami ſuccreſcebant aliquot concinne tortuoſi & auro interliti.

Alii quoque eadem forma cultuque ramuſculi, quibus quadripartito ordine affigerentur funales cerei duodetriginta, ſupremas ornabant loco tympani projecturas coronarum, quæ ſub utriuſque Navis hemicyclo lateralia circumeunt Altaria.

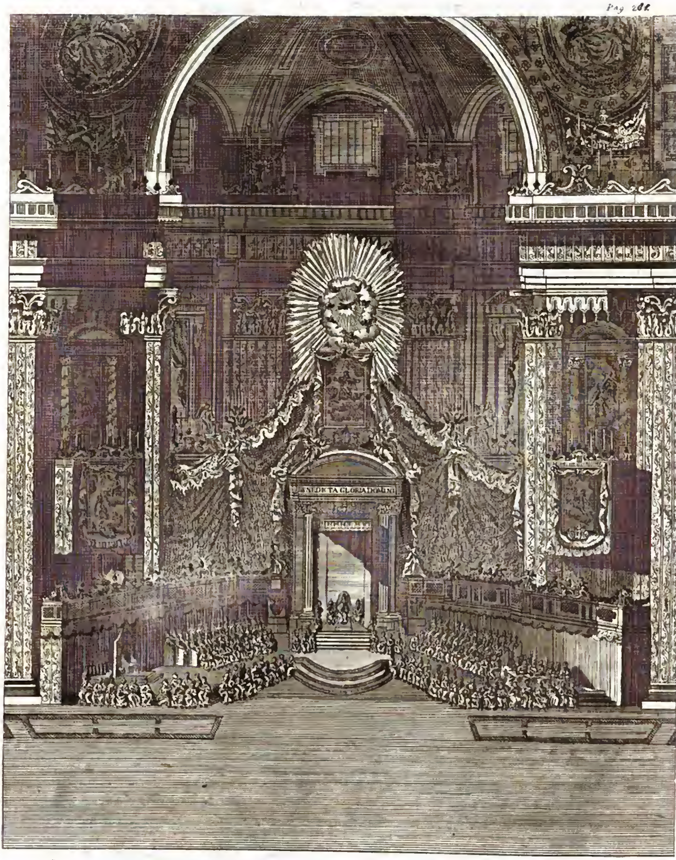
Supra vero epiſtylia octo columnarum, quarum binæ ſingulis adjacent prædictis Altaribus, octo item aſſurgebant e baſi aureis ſtriata foliis Aligeri æneo colore, auro tamen ſubobſcure illiti, qui utraque manu palmas & lilia, flagella, cilicinaſque veſtes geſtarent ad oſtendendam Beatorum & quorum gloria agebatur, vitæ ſanctimoniam. Ut autem columnas ipſas ſtragulum holoſericum rubrum, tæniis aureis nova arte diſcriminatum veſtiebat; ita incumbas Altarium ſerica vela aureis fimbriata laciniis, modo leniter pendentia, modo eleganter criſpata & in roſas collecta exornabant.

Tantum holoſericarum veſtium, aurique & pictarum tabularum apparatum æquabat par luminum copia; quæ licet conjici quanta fuerit ex iis poſſit, quæ dicta ſunt, tamen facilius patebit, ſi hoc loco recenſeatur in ſuas veluti claſſes atque ordinem diſtributa. Primus ordo conſtabat iis cereis, qui & in ſuperioribus quibuſque Baſilicæ Aris ſupra grandia ex ære candelabra collucebant, & ante ſtatuas in inferioribus loculamentis ſuper lychnuchos; præter eos qui arabice picti Altare & Confeſſionem beati Petri circumſepiebant. Secundus & tertius lychnuchos continebat, qui ſub quolibet arcu pendentes, minores quidem demiſſius, majores vero altius duplicem diverſamque lineam efficiebant. Quartus erat eorum cereorum, qui continenter ambiebant ſummam coronam, tam primariarum abſidum, quam fornicum. Digeſti demum ſuper magni Hemiſphærii projecturam, ac quadrigemina inter ingentes illius pilas prominentia podia, quintum & ultimum luminarium ordinem complebant. Nemini igitur mirum videbitur, ſi tot fuerint cerei, qui intra Baſilicæ arderent ambitum ſex aut octo librarum pondere, ut mille quingenti octoginta ſex numerari potuerint; exceptis iis grandioribus, qui intra Miſſæ ſolemnia oblati Pontifici ſunt; iis item varii ponderis & ſine numero, qui ſingulis in tam frequenti Supplicatione fuerant diſtributi.

Reliquum eſt, ut de nobiliſſimo Theatri apparatu aliquid dicatur, cum quo ſi cetera Templi ornamenta conferantur, non parum videri poterunt dignitatis amittere. Ab ipſo Baſilicæ ſolo ante Aram principem ænea mole ſuperimpoſita celeberrimam, ad Occidentalem Templi partem ita ſenſum attollebatur, ut in altitudinem palmorum quinque deſineret, oblonga centum viginti palmorum lignea contignatio, quæ nobiliorem & integram Theatri aream componeret. Quatuor ad hanc gradus ducebant, ſinguli unciarum octo, qui ab utroque tranſverſæ Navis ſpatio ubi ſuperiores maximi Tholi pilæ obliquantur Auſtrum verſus & Aquilonem, ita incipiebant, ut utrobique primum directi, mox ſinuoſi, in medio demum e regione Aræ principis in ovalis hemicycli figuram diſpoſiti, centum octoginta ſeptem palmorum longitudinem occuparent. Hos æque ac integram Theatri caveam ſtragulum laneum colore viridi obtexerat, non ad ornatum tantum, ſed ut decentius ſupra gradus ita compoſitos de more aſſiderent eo tempore Suffragatores in Signatura Juſtitiæ, Abbreviatores, Referendarii Signaturæ utriuſque, Cubicularii tam intimi quam honorarii, Advocati Conſiſtoriales, Cappellani Sanctiſſimi Patris, tam qui ab intimo Sacello ſunt, quam qui communes vocantur.

Ex eadem Areæ planitie prope Veronicæ loculamentum, triplici gradu ibatur in tabulatum palmos duodecim longum, tredecim latum, ſupra quod conſueta eminebat Pontificis Cathedra ſtragulo cooperta ſerico rubro, & floribus aureis conſperſo. Dorſuale ejuſdem fulcrum, forma quaſi triangula, pari item veſtitum texto, ad palmos tredecim ita utrinque protendebatur, uti poſticam Cathedræ partem muniret pariter & ornaret. Id erat parvum Pontificis Solium, ex quo ſacras idem veſtes ad ſacrificium acciperet; dum cantus Horæ tertiæ Canonicæ de more abſolveretur. Extra Solii gradus, quos laneus textus rubeus tegebat, menſa fuerat inſtructa pro ſeptem candelabris inauratis cum candelis arabice pictis, ante Crucem ad ſupplicationes & ante Cardinalem Diaconum ad Evangelii cantum deferendis. In oppoſita vero ipſius Areæ parte prope ſanctæ Helenæ loculamentum, quinque erant menſæ, in quibus ſingulis ſingulæ apponerentur Oblationes pro unoquoque Sancto, Pontifici exhibendæ. Cæteri Abaci ad ſacra Miniſterii vaſa, quæ cum ſummus Antiſtes celebraturus eſt, e Pontificali gaza ad lautiorem apparatum ſolent depromi, inter Aram maximam & ipſam Theatri caveam diſpoſiti fuerant.

Non longe a gradibus parvi Solii, & a quinque Oblationum menſis ſcamna utrinque incipiebant ordine continuo, ubi Sacer aſſideret Senatus, & in cunei formam ad imam Theatri partem protendebantur. Ad hæc, quæ Babylonici Aulæis fuerant inſtratæ, per duplicem gradum erat aſcenſus, in quorum altero Caudatarii eorumdem Eminentiſſimorum Patrum erant conſeſſuri. Primo huic ſubſelliorum ordini alter & tertius ſuccedebat eadem cuneata forma, alius tamen alio altior, ut proſpectus in Synedrium pateret omnibus. Sedes hæ, quæ ſequioribus non tamen inelegantibus inſtratæ fuerant periſtromatis, tenebantur dextrorſum quidem a Præſulibus non Aſſiſtentibus, ab Abbatibus & Pœnitentiariis rubra caſula indutis; ſiniſtrorſum vero a Gubernatore Urbis Vice-Camerario, ab Auditore Generali & Theſaurario Apoſtolicæ Cameræ, a Protonotariis tam Participantibus, quam ſupra numerum, ceteriſque aliis, quos Pontificia poteſtas & liberalitas hac prærogativa inſignire voluit, ut in eodem aſſiderent ſcamno, a Religioſorum item Mendicantium Ordinum Miniſtris & Procuratoribus Generalibus. His proximum conſuetum pro Bononiæ Oratore ſcamnum fuerat appoſitum. Pro Conſultoribus autem Sacrorum Rituum, quibus intereſſe hujuſmodi Actionibus conceditur, humiliores a tergo parvi Solii, & poſt Oblationum menſas fuerant ſedes paratæ.

THEATRI PROSPECTUS.

14

NAPOLI

Poſt vacuum a fronte Theatralis areæ quinque & viginti palmorum interſtitium, ſepteni aſſurgebant gradus ſinguli unciarum ſeptem, minori longitudine ex adverſo Areæ principis, productiores vero qua ad Cardinalium conſeſſum utrinque vergebant. Supra hos, qui palmos quinque & uncias decem altitudinis æquabant, ſuprema porrigebatur maximi Throni planities latitudine palmorum ſexdecim, longitudine ſex ferme ſupraviginti, quam una cum gradibus laneum peripetaſma rubei coloris undique operuerat. In his ſeſſuri erant Sacræ Rotæ Auditores una cum Sacri Palatii Apoſtolici Magiſtro, & Clerici Cameræ. Duo præterea in hac planitie gradus erant holoſerico villoſo rubro contecti, quæ ad Pontificiam Cathedram præberent aditum. Eminebat hæc tamquam totius corporis caput, palmos ferme duodecim in ſumma eademque media Theatri totius parte, ut proſpici facile poſſet ab infinita pene hominum multitudine, quæ eo confluxerat. Ad opportunum præterea Suæ Sanctitati receſſum in poſtica hujus Solii parte parvum fuerat aſſeribus exædificatum cubiculum, cujus aditum ab hominum aſpectu removebat ea veſtis ſtragula, quæ poſt Anaclinterium Cathedræ ligneum conveſtiebat parietem. Ad latera quoque, etſi extra gradus Solii nec longe ab ipſis Cardinalium ſubſelliis, alia interna receptacula & aditus duo, quamvis oſtio & ſera firmati, majorem abſidem verſus pro temporariis ſacri Senatus opportunitatibus utrinque habebantur. Porro Pontificii Solii ſtructura varia marmorum genera ad ſpeciem veri mirifice picta coloribus imitabatur. Suberat primæ contignationi a Theatri pavimento ad graduum altitudinem Africani inſtar marmoris magna baſis, quæ palmos protenſa tres & quadraginta, ut fundamento eſſet prægrandibus ſtylobatis per utramque faciem excurrentibus, palmarem alteram ſpecie Anthracini lapidis ſupra ſe excipiebat, cui innitebantur triglyphæ ſpiræ inauratæ columnarum duarum, quæ utrinque Throno adjacebant.

Columnarum ſcapus ſtriatus ſtriis auro illitis, ſtrigibus vero cyanei lapidis colore pictis, aurato epiſtylio ordinis Corinthii terminabatur. Ad utrumque columnæ latus pilæ ſtelæque baſibus & capitulis pariter inauratis floridum Onychem ſimulabant.

Quæ columnis ſtelisque ſuperimpoſita excurrebat communis corona, maculoſas antiqui marmoris crocini venas referebat. Huic non abſimilis colore erat alia graudior operis faſtigio ſuperinducta, cujus quidem operis pars media ſurſum arcuata in ſemicyclum deſinebat. Columnarum vero ſtelarumque ſub ea tympanum cyaneo veluti marmore conſtare videbatur; Zophorus pari modo pictus, qui inter utraſque procurrebat coronas Anaglyphis inauratis, & mira varietate diſtinctas, hanc præferebat Epigraphem magnis literis aureis expreſſam:

BENEDICTA GLORIA DOMINI.

Aligeri duo colore æneo inſiſtebant arcuatæ ſupercilii extremitati genibus flexis, & palmas florumque ſerta manibus attollentes.

Adſtabant pariter ad utrumque Throni latus veſtibus multo auro illuſtratis ſolida Religionis & Juſtitiæ ſimulacra, quæ ſuæ ſingula baſi inſidebant ex Alabaſtrite cæruleis interſecto lamellis, & aureis lineis coronato, cui ſubſtrata inferius erat ſtereobata crocina coronide, & cymatio cælaturis aureis variato. Huic ſtereobatæ ſuberat ſtylobata perſicæ arboris floribus colore non abſimilis, longitudine tanta, quanta & latitudine ſupra baſim infimam anthracinam, qua hæc extra pilas protendebatur impoſita, cujus a fronte magna Pelta, Pontificia Inſignia ſubobſcuro auro picta referens, extabat inter encarpos & vittas.

Ad hæc in ſimilitudinem veri marmoris coloratæ culcitæ copioſo aureo coccineoque ſerico mirifice textæ, tamquam venuſti poſtes utrumque Throni latus eique ſuperextantem e ſerico villoſo umbellam, ſub qua Pontificia erat Cathedra, aureis tæniis fimbriarumque mæandris magnifice ornatam circumſcribebant. Ultra ſupercilium quod totius Solii terminabat ornatum, eminebat S. Fidelis Vexillum ab Angelis inter lucidam nubeculam apparentibus elevatum. Suberat illud autem altiori ſplendidiſſimaque luce circumfuſo Spiritus ſancti Symbolo, unde tum radii longe lateque diffuſi Vexillum ipſum, ſubjectumque Pontificii Throni ornatum illuſtrabant; tum plures Aligerorum vultus inter nubes luteo colore expreſſas, & auro plurimo niteutes deſcendere conſpiciebantur. Venuſtatem quoque augebat labens ab utroque vexilli latere magnum ſerici villoſi rubri paludamentum, tæniis atque laciniis aureis ad oras aſſutum, quod ſenſim diffuſum ad angulos externos coronidis pilarum quæ Solium intercipiebant, poſt concinnam alternamque flexuram iterum labens utrumque inauratum ſignum, Juſtitiæ ſcilicet & Religionis, a tergo undecumque veſtiebat: Huic alterum velut ampliſſimum conopeum ſubjectum erat & ſociatum ex damaſceno coloris rubri faſciolis aureis diſcriminato, iiſdemque ac villoſum rubrum laciniis, quod a gloria Domini de qua ſuperius dictum eſt, incipiens demitti, paulatim ita latius diſcurrebat, ut laxitate ſua non ſolum paludamentum ipſum quaſi chlamydem Throni exciperet & concluderet, ſed circumvelaret præterea, quam latus erat, totum Theatri proſpectum, ita tamen ut non æqualiter ante propenderet, ſed mollibus modo nexibus corrugatum allevaretur a majoribus Aligeris inter alios minores varie diſpoſitos, polimyxum altera manu quindecim cereorum duplici ordine diſtributorum ſuſtinentibus; modo inverſam ſubſutamque ſibi poſteriorem partem aureis floribus conſperſam detegeret; ita demum ſinuatum in utraſque arcuum ſtelas ſuſpenſum deſineret.

Tota itaque nobiliſſimi Throni moles, quæ in lateribus debita proportione ſervata humilior erat, centum & decem palmorum ſublimitatem æquabat in medio.

A Simulacrorum, de quibus dictum eſt, ſtylobatis utrinque per latera ad finem uſque primarum Tholi pilarum prope loculamenta Veronicæ & divæ Helenæ, in ipſiſmet ſuperioribus ſtylobatarum ſpatiis crates incipiebant inauratæ, quæ ligneam interius extructam contignationem intercluderent. Super eas paraſtatis concinne interciſas continua auroque illuſtrata ita prominebat corona, ut ex ejus projecturis faſtigia quædam inſtar turbinum & ornatus aſſurgerent, conchyliis & encarpis inter ſe colligati, quibus Tiara Pontificia decuſſatæque claves, auro item fulgentes, erant impoſitæ. Perpetuum ſimiliter florum ac frondium inauratarum ſertum a pilarum Throni Epiſtyliis elabens & ſuper ipſam continenter coronam procurrens per conſertas puerorum manus ſpectoliſſimo luſu traducebatur ad coronandam prægrandem peltam cum Suæ Sanctitatis Inſigni in medio totius ornatus prominentem; cum enim lapideæ ſtelæ, quæ ingentem hinc & inde Hemiſphærii fornicem ſuſtinent, tranſennas utrinque appoſitas interſecarent, quarum amplitudo erat palmorum octo ſupra centum & quadraginta, impedirentque, ne pone contignatio cohæreret; ſupra crates ibi etiam procurrentes ad unitatem ornatus ſervandam, baſis ſubrubro colore, in qua exaratæ legebantur Epigraphæ:

HONOR ET GLORIA IN SERMONE
Eccli. cap. 5. verſ. 15.

IPSI GLORIA IN ECCLESIA
Epheſ. cap. 3. verſ. 21.

baſis inquam ſurſum elevabatur, quæ prædictam magnam peltam ipſis innixam ſtelis attolleret. Infra crates vero textile ex damaſceno rubro tæniis aureis concinne decurrentibus per ſuturas diſpertitum, & in ſumma parte ſerico villoſo item rubro coronatum conveſtiebat undique ligneum contiguarum contignationum parietem.

Ut vero unaquæque pars toti reſponderet, cederetque in ampliorem Theatri ornatum, & in nobilium Matronarum commodum, quæ conventuræ in Baſilicam erant eo die; in adverſis ipſi Theatro loculamentis tam divi Andreæ, quam ſancti Longini aliæ comparatæ fuerant eminentes contignationes eodem ac reliquæ ornatu. Hæ ſicut & aliæ prius commemoratæ, congruis interpoſitis repagulis ſeorſim ſeparatæ, ita Sanctitatis Suæ juſſu fuerant diſtributæ, ut quæ proximæ Solio Pontificio utrinque erant, Poſtulatoribus quinque Beatorum aſſignarentur; quæ his adjacebant, in dextera ſiniſtraque Theatri parte Prin-

cipum Oratoribus darentur, licet demandatum ſibi munus ex benevolo Summi Pontificis permiſſu, nondum palam obirent; item Columnenſium Familiæ, ac Almæ Urbis Senatori. Decreta Cantoribus Cappellanis pro Odæo contignatio, quæ in tranſverſum Pronaum vergebat ab Helenæ loculamento; quæ vero ex adverſo erat, Capitulum Vaticanum inter & Poli Ducem Sacri Hoſpitii Magiſtrum fuerat bipartita; ceteræ urbanis & exteris Matronis erant deſtinatæ.

E ſuperioribus tandem lapideis Proceſtriis, apud quæ reliquiæ Sanctorum in Baſilica ſervantur, ſerico ſtragulo varie ornatis, nec ſine multis cereis, ut ſuperius dictum eſt, pendebant deorſum quatuor alia Beatorum Vexilla, ex eo nimirum, quod Veronicæ ſimulacro ſupereminet, Vexillum beati Camilli de Lellis, ex altero ſupra ſanctam Helenam, beati Petri Regalati, ex tertio apud ſanctum Andream, beati Joſephi a Leoniſſa; in quarto ſupra Loculamentum ſancti Longini, beatæ Catharinæ de Ricciis.

Hæc & cetera quæ narranda forent, melius quam ſermo ſubjiciet oculis tabula, quæ ſuperius appoſita eſt.

F I N I S.

INDEX
RERUM NOTABILIUM.

ABACUS ad ſuſtinenda ſeptem candelabra in Theatri cavea. *pag.* 155.
Pro Sacris Vaſis e Cimeliarchio Apoſtolico depromptis. *ibid.*
Quinque Sanctorum Oblationes in quinque ſejunctis Abacis conſtitutæ. *ibid.*
Abaci Oblationum quomodo inſtructi. *ibid.*
Abacus ſive Menſa inſtar Lecti Paramentorum exſtructa in Aula Apoſtolico Sacrario proxima. *pag.* 163.
Abbates Generales locum habentes in Cappella Pontificia. *pag.* 164.
Pluviali & Mitra ornati interſunt. *pag.* 156.
Pedem Papæ genuflexi ad Obedientiam accedentes deoſculantur. *pag.* 164.
Abbreviatores de Parco Majori ſeptima die infra octavam SS. Apoſtolorum cum Cappis aſſiſtunt Miſſæ Pontificali in Eccleſia S. Petri in Monte Aureo *pag.* 158.
Abrogatio Declamationum profanarum in Conſiſtoriis. *pag.* 76.
Abſolutionis a Vinculo Eccleſiæ exiſtentis in partibus Infidelium, quo Cardinalis ante Promotionem forte tenebatur, Formula. *pag.* 16.
In Formula Abſolutionis Pontificiæ ad complementum Actus Canonizationis adduntur nomina eorum, qui in Sanctorum Album referuntur. *pag.* 166.
Acta Canonizationis S. Franciſci Saleſii collegit, & edidit Dominicus Cappelli Apoſtolic. Cærem. Mag. *pag.* 7.
Item alia Ss. Petri ab Alcantara, & Mariæ Magdalenæ de Pazzis. *pag.* 167.
Acta Canonizationis SS. Pii V., Andreæ Avellini, Felicis a Cantalicio, & Catharinæ de Bononia publicavit alter Cæremon. Pontificius Juſtinianus Chiapponi. *pag.* 9.
Actorum in Cauſis Canonizationis Compendiaria narratio fieri conſueta, omittitur de Mandato Papæ. *pag.* 2.
Admonitionis Schedula Cardinalibus tranſmiſſa ſuper colore Veſtium adhibendo in acceſſu ad Lateranum pro aſſequenda Indulgentia. *pag.* 153.
Alia in acceſſu ad Vaticanam Baſilicam. *ibid.*
Tertia in acceſſo ad Eccleſiam S. Mariæ ſupra Minervam, Liberianæ Baſilicæ ſubrogatam. *ibid.*
Cardinalibus Sacr. Rit. Congregationis data, ut duos Nobiles Familiares ſuos tempeſtive mitterent ad Vaticanam Baſilicam in die Canonizationis pro deferendis Oblationibus. *pag.* 156.
Advenientes in Urbem Magni Principes, Regiive Oratores, ut debitam Summo Pontifici Obedientiam præſtent, hoſpitantur in Palatio. *pag.* 27.
Adventus Caroli Borbonii Hiſpaniarum Infantis & Regis utriuſque Siciliæ in Urbem memoratur. *pag.* 160.
Advocatus Conſiſtorialis Virgilius Montecatinus Orationem habet in Conſiſtorio publico de B. Fideli a Sigmaringa, & inſtat pro ejus Canonizatione. *pag.* 17.
A Summo Pontifice ex Advocatorum Conſiſtorialium Collegio ſelectus, ut nomine Cardinalis Portocarraro Procuratoris pro Canonizatione Sanctorum apud Papam tertio petit, ut Sanctos tandem declaret beatos Fidelem a Sigmaringa, Camillum de Lellis, Petrum Regalatum, Joſephum a Leoniſſa, & Catharinam de Ricciis. *pag.* 165.
Accepiat Sententiam Canonizationis, gratias agit, & poſtulat Literas Apoſtolicas deſuper expediri. *pag.* 166.
Rogat Protonotarios, ut unum vel plura Inſtrumenta ſuper Canonizationis Actu conficiant. *ibid.*
Advocatus Conſiſtorialis Julius Cæſar Fagnanus Orationem alteram de B. Camillo de Lellis in eodem Conſiſtorio pronunciat, & pro ejus Canonizatione inſtat. *pag.* 21.
Tertiam de B. Petro Regalato pariter pro ejus Canonizatione inſtando habuit Advocatus Joſeph Aſcevolinus. *pag.* 24.
Advocatus Philippus Maria Pirelli quartam pro B. Joſepho a Leoniſſa. *pag.* 28.
Advocatus Paulus Franciſcus Antamori quintam pro beata Catharina de Ricciis. *pag.* 30.
Advocatorum Conſiſtorialium Collegium Laudibus extollitur a Ss. D. N. *pag.* 73. & *ſeq.*
Advocatis Conſiſtorialibus locum digniorem illo, quem prius obtinebant, aſſignat Papa tam in Cappellis, quam in publicis Supplicationibus. *pag.* 75. & *pag.* 70.
Rectori ejuſdem Collegii eſt privativum jus & juriſdictio in Eccleſia publici Archigymnaſii. *pag.* 77.
Advocatus Fiſci & Cameræ Apoſtolicæ: Pauperum: Fabricæ Baſilicæ Principis Apoſtolorum: Senatus & Populi Romani, ex Collegio Advocatorum Conſiſtorialium aſſumendus. *pag.* 79.
Fiſci, & Pauperum Advocato Patrocinium aliarum Cauſarum interdicitur. *ibid.* & *ſeq.*
Ex eodem Advocatorum Conſiſtorialium Collegio aligendus, qui munus Commiſſariatus Conclavis exerceat. 79.
Item Promotoris Fidei: eique ſtipendium, alias a Clemente XI. aſſignatum, confirmatur. *ibid.*
Advocatis Conſiſtorialibus, eorumque Coadjutoribus Oratorium privatum conceditur. 80.
Numerus eorum duodenus præfinitur. *pag.* 74.
Qui in illo locum habeant; eumque habentibus iterum confirmatur. *ibid.*
Decanatum in Collegio Advocatorum Conſiſtorialium obtinere nequit, qui Epiſcopus vel Prælatus fuerit. *pag.* 75.
Acta Canon.
Quid ſi omnes alterutra dignitate præditi ſint? *ibid.*
Advocati qui ſimul & Prælati fuerint, quo habitu in Conſiſtoriis intererint. *pag.* 76.
In Conſiſtoriis inſtando orare, unice ſpectat ad Conſiſtoriales Advocatos. *pag.* 73. & 76.
In Advocatorum Collegio alicujus loci vacatione occurrente, facultas eſt ipſimet Collegio tres nominandi, ut unus ſeligatur a Papa. *pag.* 75.
Advocato Fiſcali Cameræ Apoſtolicæ adſtante citat Præco maxima voce, qui annuo ſolvendo Tributo ſunt obnoxii, exeunte Papa ad primas Veſperas SS. Apoſtolorum. *pag.* 160. Vide. *Camera Apoſtolica.*
Æneorum Tormentorum ſtrepitus. Vide *Tormenta bellica.*
Æreæ Campanulæ & Papilionis ante Collegia & Capitula Patriarchalium Eccleſiarum Urbis geſtatio, & pulſus quid ſignificet. *pag.* 162.
Æris Campani Sonitum dant omnes Urbis Eccleſiæ per integram horam in die Canonizationis. *pag.* 153. 166.
Alexander Papa III. Primatibus & Epiſcopis aliiſque omnibus interdixit, ne cuiquam *Beati* nomen & cultum tribuerent. *pag.* 2.
Alexandrum Saulium Epiſcopum Alerienſem, & Camillum de Lellis inter Beatos refert Benedictus Papa XIV. *pag.* 2.
Alexander VII. Servorum Dei Beatificationem formalem in Baſilica Vaticana celebrandam eſſe ſtabilivit. *pag.* 7.
Munia Subdiaconi, Diaconi, & Presbyteri Aſſiſtentis, per Canonicos trium Patriarchalium Urbis, ut in Pontificiis Cappellis obirentur, præſcripſit. *pag.* 163.
Allocutio Benedicti XIV. ad Cardinales in Conſiſtorio Secreto, ubi Canonizandorum Cauſas retulit. *pag.* 10.
Allocutio in primo Conſiſtorio ſemipublico, in quo ſuffragia Cardinalium & Prælatorum Eccleſiarum excipit ſuper Canonizatione beati Fidelis a Sigmaringa. *pag.* 62.
Auditis ſuffragiis Allocutionem concludit indicendo preces & jejunia. *pag.* 62.
Allocutio in Secundo ſimili Conſiſtorio pro beato Camillo de Lellis. *pag.* 81. & *ſeq.*
Concluſio ejuſdem. *pag.* 93. & *ſeq.*
Allocutio in principio tertii Conſiſtorii ſemipublici pro exquirendis ſuffragiis in Cauſa beati Petri Regalati. *pag.* 105.
Eam concludit, lumen ut ſibi ex alto impetrent, poſtulando. *pag.* 111.
Allocutio in quarto ſemipublico Conſiſtorio pro Cauſa B. Joſephi a Leoniſſa. *pag.* 116.
Hanc quoque, ut privatim ac publice preces fundant, hortando concludit. *pag.* 129.
Allocutio in quinto & ultimo ex ſemipublicis Conſiſtoriis in quo ſuffragia exquirit ſuper Canonizatione beatæ Catharinæ de Ricciis. *pag.* 135.
Poſt auditas Suffragantium Sententias, indicit futuræ Canonizationis diem. *pag.* 147.
Alumni Collegii Græci Monachis ſuffecti pro decantandis Epiſtola, & Evangelio lingua græca, Summo Pontifice Rem divinam operante. *pag.* 164.
Amictus, cujus uſus in Cappella Pontificia erat olim Cardinalibus reſervatus, ab Epiſcopis & aliis Eccleſiarum Præſulibus induitur modo una cum Pluviali. *ibid.*
Annulus in ſua inauguratione acceptus ab Epiſcopo, dimittitur in promotione ad Cardinalatus dignitatem. *pag.* 15.
Alter ſapphiro ornatus ei imponitur a Papa, vel aliqua peculiari de cauſa interdum abſenti mittitur, una cum deſignata ſibi Titulari Eccleſia vel Diaconia. *ibid.*
In Annuli traditione Formula. Vide *Titulus.*
Pro Annulo Promoti ad Cardinalatum intra menſem aureos quingentos ſolvere tenentur Congregationi de Propaganda Fide. *ibid.*
Quibus iidem aurei antea perſolverentur. *ibid.*
Archipresbytero Baſilicæ Lateranenſis Nerio Cardinali Corſino, nonnullis ei adjunctis Conviſitatoribus, delegat Papa cetera cognoſcenda in proſecutione inceptæ Pontificiæ Viſitationis ejuſdem Patriarchalis. *pag.* 6.
Architectus Fabricæ Sancti Petri Ludovicus Vanvitelli totius ornatus Baſilicæ & Theatri Canonizationis Inventor. *pag.* 155.
Aſſiſtentes Pontificio Solio Epiſcopi cum Cappis adſtant Miſſæ ab uno ex eis decantandæ in Baſilica S. Pauli Via Oſtienſi, ſecunda die infra octavam Apoſtolorum. *pag.* 158.
Auditores duo antiquiores Sac. Romanæ Rotæ Cappis induti Conſiſtoriis ſemipublicis pro Canonizatione Sanctorum interſunt. *pag.* 34. 52. 81. 98. 116.
Auditor alter pro Cruce præferenda ante Papam, alter vero ad ſuſtinendam Mitram. *pag.* 52.
Ultimus ex iiſdem Auditoribus Alphonſus de Aroztequi Crucem detulit in Baſilica Lateranenſi, dum Papa cum Cardinalibus ad eam collegialiter acceſſit aſſequendæ Indulgentiæ cauſa. *pag.* 153. Vide *Crux.*
Auditor Gallus, Claudius Franciſcus de Canilliac Subdiaconi munus obit in die Canonizationis. *pag.* 164.
Auditores collegialiter uniti, & Cappis induti una cum Palatii Apoſtolici Magiſtro intarſunt Miſſæ Pontificali in Eccleſia S. Mariæ in Via-lata, die quarta infra Octavam Apoſtolorum celebrandæ. *pag.* 158.
Ave maris ſtella. Vide *hymnus.*

Auguſti dies 17. Anniverſarius ſuæ Aſſumptionis, electus a SS. D. N. pro edendis Decretis de tuto progreſſu ad Canonizationem beati Camilli de Lellis, & beati Joſephi a Leoniſſa. *pag.* 6.
Aula Regia in Quirinali, quæ ſit? & quo modo inſtructa pro Conſiſtorio publico. *pag.* 17.
Ducalis in eodem Palatio. *pag.* 52.
Conſiſtorii Secreti Aula pro Congregatione ordinaria Sacrorum Rituum, adſtante Summo Pontifice. *pag.* 2.
Ejuſdem Aulæ delineatio. Vide *Ichnographia*.
De Azevedo. P. Emmanuel Societatis Jeſu commendatur, *pag.* 3.

B

BASILICÆ Lateranenſis Sacram Viſitationem SS. D. N. indicit, proſequitur, & complendam committit Cardinali Archipresbytero. *pag.* 3. 5.
Corſinorum Sacellum in eadem Baſilica erectum a Clemente XII., & in Actu Sacræ Viſitationis a Papa commendatum, deſcribitur. *pag.* 3.
Sollemnia Canonizationis a Benedicto XIII., & Clemente XII. inibi peracta recenſentur. *pag.* 7.
Item Servorum Dei Beatificationes. *ibid.*
Clavis SS. Reliquiarum quæ in Pegmate ejuſdem Baſilicæ aſſervantur, a Præfecto Palatii Apoſtolici nomine Papæ cuſtoditur. *pag.* 3.
Exponitur publicæ venerationi SS. Sacramentum per triduum, *pag.* 151. *& ſeq.*
Ad eam Cardinales accedunt pro aſſecutione Indulgentiæ, una cum Papa, qui coram eis Sacrificium offert, *pag.* 153.
Novam Porticum, & Frontem Baſilicæ Orientem verſus ædificavit Clemens Papa XII. *pag.* 4.
Baſilica Liberiana, Vide *Liberii & S. Mariæ Majoris Baſilica*.
Baſilica Seſſoriana Templum Sanctæ Crucis in Jeruſalem, olim Titulus Proſperi Cardinalis Lambertini, inſtauratur pene a fondamenti juſſu ipſius in Petri Cathedra ſedentis Benedicti XIV. nomine. *pag.* 4.
Helenıana etiam nuncupata. *ibid.*
Baſilica Vaticana. Vide *Vaticana Sancti Petri Baſilica*.
Baſilicarum Urbis Clerus in Supplicationibus incedit ſub Cruce, cum æreis Campanulis, & Papilionibus. *pag.* 162.
Beatificatio Servorum Dei in Baſilica Vaticana ad præſcriptum Alexandri VII. celebratur. *pag.* 7.
Beati vel Sancti Titulum, & cultum Dei Servis tribuere unice ſpectat ad Romanum Pontificem. *pag.* 1.
Beatorum Canonizandorum Vitæ, & Miraculorum Compendiaria narratio typis impreſſa, Cardinalibus & Præſulibus Romæ degentibus tranſmiſſa. Vide *Compendium*.
Benedictionis Pontificiæ in fine Actus Sollemnis Canonizationis impertitæ formula. *pag.* 167.
Benedicto a Sancto Philadelpho Laico profeſſo Ord. Min. Obſervant. S. Franciſci cultus & Beati nomen, quod annis centum & ultra obtinuerat, confirmatur. *pag.* 2.
Benedictus Papa XIII. Concilium Romanum in Lateranenſi Baſilica celebravit anno ſeculari 1725. *pag.* 71.
Statuit inter alia, ut in Proceſſionibus SS. Sacramenti quatuor ſaltem haſtis præfixæ laternæ cum candelis intus accenſis portarentur. *pag.* 70.
In eadem Baſilica Sanctorum Catalogo adſcripſit B. Joannem Nepomucenum. *pag.* 7. & paulo poſt Beatificatio Servi Dei Fidelis a Sigmaringa ut fieret, indulſit. *ibid.*
Eccleſiam S. Mariæ in Coſmedin erexit in Collegiatam inſignem, & prærogativis uniformibus decoravit. *pag.* 162.
Parochialem Eccleſiam S. Nicolai de Arcionibus Eremitis Montis Senarii Ord. Servorum beatæ Mariæ reſtituit, *ibid.*
Epiſcopis, ut cum Sacris indulti Pontificio in Sacello adſont, deferant Amictum circa collum, jus tribuit, quod antea ſoli Cardinales habebant. *pag.* 164.
Benedictus Papa XIV. De Servorum Dei Beatificatione, & de Beatorum Canonizatione plura edidit volumina. *pag.* 1.
Dei Servos Alexandrum Saulium, & Camillum de Lellis inter Beatos refert; & cultum uti Beatis exhibitum per annos centum & ultra Nicolao Albergato, & Benedicto a S. Philadelpho confirmat. 2.
Canonicum Vaticanæ Baſilicæ in Minoribus conſtitutum ſe extitiſſe commemorat. *pag.* 7.
Canonizationis, & Beatificationis Sollemnitates extra eamdem Baſilicam peragendas non eſſe, edita Conſtitutione, decernit. *pag.* 7.
Summa in Amicos benevolentia etiam poſt illorum mortem oſtendit. *pag.* 14. *& ſeq.*
Lazaro Pallavicino Thebarum Archiepiſcopo Monumentum erigit. *pag.* 15.
Aliud Cardinali Sebaſtiano Tanaro. *pag.* 16.
Eccleſiam Bononienſem Summus Pontifex effectus non dimittit, ſed illam plurimis donariis, Civitatem prærogativis, auget & ornat. *pag.* 17.
Quod & præſtitit erga Eccleſiam Anconitanam, quod Cardinalis eidem præfuiſſet Epiſcopus. *ibid.*
Ruſticatur in Caſtro Gandulphi; & quæ pro futura Canonizatione ibi agat. *pag.* 33.
Baſilicam Liberianam reſtaurat. *pag.* 69.
Advocatorum Conſiſtorialium Collegio vetera confirmat, & nova concedit Privilegia. *pag.* 73. *& ſeq.*
In eo, locum ſibi a Clemente XI. conceſſum, primum fuiſſe honoris gradum in Romana Curia, non ſine jucunditate, & grati animi ſenſu recolit. *pag.* 74.
Certum ordinem in Supplicatione generali SS. Corporis Chriſti ſervandum Apoſtolica Sede Vacante, decernit. *pag.* 76.
Seriem Actorum, Vitæ & Miraculorum in Cauſis Canonizandorum pluribus Allocutionibus refert in Conſiſtoriis Secreto, & ſemipublicis. Vide *Allocutio*.
Committit Cæremoniarum Præfecto, abſentibus Protonotariis, ut Inſtrumentum conficiat ſuper Actis in Conſiſtorio Semipublico pro Cauſa beatæ Catharinæ de Ricciis. *pag.* 147.
Baſilicas Lateranenſem, & Vaticanam inviſit, & in eis Miſſam celebrat coram aliquot Cardinalibus, ut Sancti Spiritus opem imploret ſuper Canonizatione ſtatuenda. *pag.* 153.
Pro aſſequenda Indulgentia ad hunc quoque finem conceſſa, Eccleſiam S. Mariæ ſupra Minervam Baſilicæ Liberianæ ſubrogatam viſitat cum Cardinalibus. *ibid.*
Octavam SS. Apoſtolorum Petri & Pauli ſolemniori celebritate recolendam ſingulis ejuſdem diebus, in ſelectis Eccleſiis aliqua eorumdem Apoſtolorum memoria vel prærogativa inſignitis inſtituit. *pag.* 158.
Tolutarium Equum cum Cenſu pro utriuſque Siciliæ Regno ſibi debitum, oblatumque acceptat in Templo Beatæ Mariæ de Populo. *pag.* 160. & in Aula Regia Palatii Vaticani, *pag.* 161.
Sententiam profert Canonizationis beatorum Fidelis a Sigmaringa Martyris, Camilli de Lellis, Petri Regalati, Joſephi a Leoniſſa Confeſſorum, & Catharinæ de Ricciis Virginis. *pag.* 166.
Miſſam cantat abſoluta Canonizatione. *pag.* 167. & poſt Evangelium diſertiſſimam Homiliam habet ad Populum, *pag.* 168.
Ab Archipresbytero Baſilicæ Vaticanæ Annibale Card. Albano, & a duobus Canonicis Sacrario illius Præfectis, conſuetum Presbyterium accipit; eiſque aureum Calicem & Patenam, quibus eo die Deo libaverat, tradidit, ut eſſent perenne Solemnitatis, & ſuæ pietatis erga Apoſtolorum Principem argumentum. *pag.* 171.
Controverſiam ſuper præcedentia inter Signaturæ Gratiæ, & Signaturæ Juſtitiæ Votantes exortam ſuo Decreto componit, *pag.* 156.
Bombardarum ſtrepitus. Vide *Tormenta bellica*.
Bononiæ Archiepiſcopatum non dimittit, ſed in adminiſtrationem retinet SS. D. N., aliorum Pontificum ſecutus exemplum. *pag.* 17.
Eidem Metropolitanæ collata dona enumerantur. *ibid.*
Bononienſis Orator Comes Bentivolus adeſt publicationi Literarum Apoſtolicarum, quas dedit Papa in intimo Eccleſiæ Carthuſianorum Choro ſuper cultu B. Nicolai Albergati Civis & Epiſcopi Bononienſis. *pag.* 3. Vide *Habitus*. *Orator*.
S. Brunonis die feſto Miſſam celebrat Papa in Eccleſia S. Mariæ Angelorum, poſt quam in intimo Eccleſiæ illius Choro coram decem Cardinalibus, beatam Catharinam de Ricciis Sanctis accenſeri quandocumque poſſe declarat. *pag.* 2.
Buccapadulium R. P. D. Theodorum a Secretis eleemoſynis præficit Papa Canonizationis apparatui & expenſis. *pag.* 8.
Rocchetti uſu, & loco in ſua Pontificia Cappella poſt Protonotarios decorat. *pag.* 155.
Idem Canonicus Liberianus, fungitur officio Subdiaconatus in Cappellis Pontificiis. *ibid.*
In ſupplicatione ipſo Canonizationis die non inter Referendarios Rocchetto, & ſuperpellicco indutus incedit; ſed prænotatæ prærogativæ cauſa altiorem digniorémque locum occupat cum Protonotariis, amictus Cappa. *ibid.*

C

CEREMONIA in comportandis Oblationibus, iiſque Papæ exhibendis in Miſſa Canonizationis. *pag.* 170. *& ſeq.*
Cæremoniarum Magiſter Juſtinianus Chiapponi commendatur, *pag.* 8.
Item Dominicus Cappelli, *pag.* 7. 167. & Stephanus Infeſſura, *pag.* 70.
Cæremoniarum Præfectus ſubrogatur Protonotariis abſentibus pro confectione Inſtrumenti in quinto Conſiſtorio Semipublico ſuper Canonizatione B. Catharinæ de Ricciis. *pag.* 148.
Congregationibus Œconomicis ſuper Canonizatione habitis interfuit *pag.* 9.
Cæremoniarius alter e numero Participantium Venantius Philippus Pierſanti Cardinalem Epiſcopum Aſſiſtentem in ſolemni Canonizationis Actione dirigit. *pag.* 164.
Cæremoniarum Magiſter Nuntius Sperandio Cardinalem Portocarrero Procuratorem ad poſtulandam Canonizationem electum comitante Advocato Conſiſtoriali adducit ante imum Solii gradum pro inſtantiis. *ibid.* & reſponſione accepta ad locum unde diſceſſerat, reducit. *pag.* 165. *ib. & ſeq.*
Cæremoniarum Magiſter Franciſcus Diverſini Oblationem pro ſancto Fideli a Sigmaringa Pontifici exhibendam diſponit. *pag.* 171. pro ſancto Camillo Joannes Lucca alter Cæremoniarius. *ibid.* Tertiam pro ſancto Petro Regalato comitatus eſt Joannes Baptiſta Valeriani primus ex Cæremoniarum Magiſtris ſupra numerum. *ibid.* Quartam pro ſancto Joſepho a Leoniſſa, & quintam pro ſancta Catharina de Ricciis deduxere Joannes Baptiſta Lizzani, & Franciſcus Manganoni. *ibid.*
Cæremoniarum Magiſtri ſupra numerum duo noviſſimi Lucas Verdiani, & Alexander Mariani Nobiles Laicos, qui aquam pro lotione manuum Papæ præberent, alternatim comitati ſunt. *ibid.*
Cæremoniarii Papæ adſtant præ foribus Aulæ in Conſiſtoriis ſecretis, & intus evocantur per Tintinnaboli ſonitum, *pag.* 15.
Rogantur de Canonica Romani Pontificis electione, Pontifica.

tificatus acceptatione, & nominis impoſitione. *pag.* 147.
Colligunt ſuffragia poſt Conſiſtorium ſemipublicum a Cardinalibus & Epiſcopis ſcripta & ſubſcripta. *pag.* 34.
Diſtribuunt Cardinalibus & Præſulibus a Conſiſtorio exeuntibus exemplar impreſſum notificationis Indulgentiæ Plenariæ indictæ pro futuræ Canonizationis deliberatione. *pag.* 64.
Ex his duo, ope Clericorum Acolythorum Cappellæ Pontificiæ, Cereos quadrilibres Cardinalibus; trilibres ceteris Ordinibus corpus ejuſdem Cappellæ componentibus diſtribuere, ipſo Canonizationis die. *pag.* 161.
Cæremoniis Præfectus de mandato Papæ adiit Cardinalem Portocarrero, ut eum certiorem faceret, a Sanctitate Sua Procuratorem futuræ Canonizationis deſignatum fuiſſe, *pag.* 155.
De ſcripto admonet Duces Cuſtodiarum Pontificiarum, Præſulem Generalem Armorum, Magiſtrum ſacri Hoſpitii, alioſque nonnullos, quibus aliquod incumbebat munus in die Canonizationis. *pag.* 154.
Peculiarem quoque dat Schedulam pro Tribunali civili Curiæ Cardinalis Vicarii. *pag.* 153.
Cameræ Apoſtolicæ Procurator Generalis Joannes Philippus Advocatus Toppi, cum deferretur Papa in Sacellum Sixtinum pro cantandis Veſperis in pervigilio Feſti SS. Apoſtolorum, coram eo interpellans proteſtatus eſt pro Parmenſi & Placentino Ducatu Fiſci & ejuſdem Cameræ nomine. *pag.* 160.
Cameræ Apoſtolicæ Advocatus Fiſcalis e Collegio Advocatorum Conſiſtorialium ſumendus. *pag.* 79.
Camerarius S. R. E. Cardinalis Annibal Albanus cum Clericis Cameræ Apoſtolicæ & Cameralibus collegialiter unitis adſtat, dum Procurator Generalis Cameræ interpellans proteſtatur pro Parmeſi & Placentino Ducatu, *pag.* 6.
Vide *Inſtantia*.
Campana Turris Capitolinæ per horam integram aſſiduo pulſu quatitur, ut completæ quinque Beatorum Canonizationis ſignum omnibus innoteſcat. *pag.* 154.
Campanæ ſubſtitutæ ſunt Tubis argenteis veteris Teſtamenti, quæ adhibebantur ad congregandum Populum, dandumque profectionis ſignum. *pag.* 162.
Seculo octavo Eccleſiæ, Campanæ non æreæ, ſed ligneæ erant; unde: *Ligna ſacra*: vocatæ. *ibid.* Vide *Æs Campanum*. *Tintinnabulum*.
Candelabra ſeptem inaurata cum candelis Arabice pictis ante Crucem in Supplicationibus, Papa Officium peragente, & ad Evangelium latinum deferuntur. *pag.* 164. 200. Vide *Abacus*.
Candelarum ſingulis Cœtibus ad Supplicationem diſtributarum pondus. Vide *Cerei*.
Canonici trium Patriarchalium Urbis, qui munia Subdiaconi, Diaconi, & Presbyteri Aſſiſtentis in Cappellis Pontificiis obeunt inter Referendarios utriuſque Signaturæ connumerantur; & Rocchetto & Superpelliceo induti una cum eis incedunt in Supplicatione. *pag.* 163.
Canonici Sacrario Vaticano Præfecti Jacobus Vittori & Joannes Franciſcus de Abbatibus Oliverius una cum Cardinali Baſilicæ Archipresbytero conſuetum Presbyterium Papæ offerunt pro Miſſa bene cantata. *pag.* 171.
Canonici Collegiatarum ſub Cruce Cleri Secularis incedunt in Supplicationibus. *pag.* 161.
Canonici Collegiatæ Inſignis S. Mariæ in Coſmedin, vulgo *Bocca della Verità* Rocchetto utuntur, & Papilionem, æreamque Campanulam præferunt ex Benedicti XIII. indulto. *pag.* 162.
Canonizandorum Vexilla, quo ritu & loco comportata in Supplicatione. 161. & *ſeq.*
Canonizatio Sanctorum a ſolo Militantis Eccleſiæ capite pendet, *pag.* 1.
Abſolvitur cum ſolemni Benedictione. *pag.* 167.
Non ſemel peracta ſine Miſſæ ſolemnitate. *ibid.* aut eodem Sacro in ſequentem diem translato; nec ſemper operato per Summum Pontificem, vel ipſo præſente. *ibid.*
Canonizationem ſanctorum Vincentii a Paulo, Joannis Franciſci Regis, Julianæ de Falconeriis, & Catharinæ Fliſcæ Adurnæ, quo ritu peregerit Clemens XII. Pontifex octogenario major. *ibid.*
De Canonizatione Sanctorum plura edidit volumina SS. D. N. *pag.* 1.
Canonizationis ſolemnia non licet amplius celebrare extra Vaticanam Baſilicam. Vide *Conſtitutio*.
Canonizationis habendæ diem declarat Papa. *pag.* 8.
Canonizationis Poſtulatores commonentur, ne parcant ſumptui, & additur ratio. *ibid.*
Canonizationis Sententia pronunciatur a Papa ſedente, ex Cathedra; ſtantibus omnibus. *pag.* 166.
Canonizationis ſequutæ, Decretales literæ promittuntur a Papa, unico Verbo: *Decernimus*: prolato. *ibid.*
Canonizationis Procurator. Vide *Cardinalis Portocarrero*.
Cantores Capituli Vaticani, dum idem deſcendentem Pontificem ſuſcipit, cantant Antiphonam: *Tu es Petrus*: laudem Romano Pontifice dignam. *pag.* 164.
Cantores Cappellæ Pontificiæ reliquum hymni: *Ave Maris ſtella*: quem Papa præcinuerat, modulantur in Supplicatione a Sacello Sixti IV. ad Vaticanam Baſilicam. *pag.* 163.
Cantoribus Odeum deſtinatur in contignatione, quæ in tranſverſum pronaum vergebat ab Helenæ loculamento. *pag.* 155. 202.
Cantores duo habentes ante ſe librum poſitum ſuper ligneum ſcabellum, genuflexi in Theatri cavea Litanias Sanctorum cantant uſque ad ultimum Verſiculum: *Agnus Dei*. *pag.* 165.
Hymnos: *Veni Creator Spiritus*: & *Te Deum laudamus*; inchoatos a Papa, proſequuntur. *ibid.* & 166.
Capita Sanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli in alto pegmate inſtar Turris intra Templum Lateranenſe ſervantur, ſub clavibus a diverſis cuſtoditis. *pag.* 3.
Capitulum, & Canonici Baſilicæ ſancti Petri occurrunt Pontifici deſcendenti, in Portic u ante Fores Vaticani Templi, *pag.* 164.
Cappæ peniculamento uſque ad terram dimiſſo Cardinalis Paulutius accedit ad Papam, ut Titulum & Annulum ex ejus SS. manibus recipiat. *pag.* 15. Vide *Habitus*.
Cappella Papalis in gratiarum Actionem pro Electione Regis Romanorum Imperatoris futuri. *pag.* 8. & *ſeq.*
Cappella in Sixti IV. Sacello pro primis Veſperis Sanctorum Apoſtolorum. *pag.* 160.
Cappellæ intra octavam Apoſtolorum habendæ cum Miſſa Pontificali adſtantibus per dies ſingulos ſingulis Romanæ Curiæ Prælatorum Ordinibus. *pag.* 156.
In Baſilica beati Pauli Apoſtoli Via Oſtienſi. *pag.* 158.
In Eccleſia ſanctæ Pudentianæ. *ibid.*
In Eccleſia S. Mariæ in Via-Lata. *ibid.*
In Eccleſie S. Petri ad Vincula, ſeu Titulo Eudoxiæ. *ibid.*
In Eccleſia S. Petri in Carcere. *ibid.*
In Eccleſia S. Petri in Monte Aureo. *ibid.* & in Baſilica Lateranenſi. *ibid.*
Cardinalis Alexander Albanus Cauſæ beati Fidelis Relator in Congregatione generali Sacrorum Rituum coram Papa, Titulum Cauſæ, omiſſa relatione perlegit. *pag.* 2.
Cardinalis Portocarrero deſignatur a Papa Procurator ad poſtulandam Canonizationem quinque Sanctorum, & Nuncium ei mittitur per Cæremoniarum Præfectum. *pag.* 155.
Ipſo Canonizationis die ſicuti Procurator in Sacello Sixtino tradit Papæ duos magnos Cereos, & alium minorem Arabice pictos. *pag.* 163.
In Baſilica Vaticana ſtans ante Solii gradus tertio inſtat pro Canonizatione: Advocato Conſiſtoriali ad ejus ſiniſtram genuflexo, pro eo Sanctitatem Suam rogante. *pag.* 164. & *ſeq.*
Poſt reſponſum ad ſingulas duas primas Inſtantias regreditur ad locum ſuum priſtinum inter alios Cardinales. *pag.* 165.
Siſtit poſt tertiæ Inſtantiæ reſponſum, & decretis a Papa literis Apoſtolicis ſuper Canonizatione, aſcendit Solium, oſculatur manum, & genu Papæ, & ad locum ſuum revertitur, *pag.* 165.
In unaquaque Oblatione ſex parvos Cereos Arabice pictos a Religioſis Patribus delatos Sanctitati Suæ offert; conſiſtens per id tempus in planitie Solii dextrorſum. *pag.* 171.
Cardinalis Annibal Albanus S. R. E. Camerarius una cum Clericis Cameræ, & Cameralibus collegialiter unitis adſtat interpellationi, & proteſtationi factæ coram Papa pro Parmenſi & Placentino Ducatu. *pag.* 160.
Uti Archipresbyter Vaticanæ Baſilicæ ſimul cum Canonicis Sacrario Præfectis, Summo Pontifici conſuetum offert Presbyterium pro Miſſa bene cantata. *pag.* 171.
Cardinalis Diaconus. Vide *Diaconus Cardinalis*.
Cardinali Camillo Paulutio in primo Conſiſtorio Secreto præſenti *clauditur os* a Papa. *pag.* 9.
Ei deinde *os aperitur*, *pag.* 11.
Et datur in Titulum Eccleſia SS. Joannis & Pauli. *pag.* 15.
Imponitur Annulus Sapphiro gemmatus. *ibid.* Vide *Abſolutio*. *Formula*.
Recepto Annulo & Titulo Cardinalis adhuc genuflexus oſculatur pedem & manum Pontificis; & erectus ad oſculum oris excipitur. *ibid.*
Cardinalis Fabritii Paulutii ejus Patrui memoria commendatur, *ibid.*
Cardinales in Conſiſtorio Secreto per Verbum *Placet* vel *non placet* ſententiam ſuam produnt ſuper Canonizatione Sanctorum. *pag.* 9. 11. 12. 13. 14.
Cardinales ex Præpoſitis Congregationi Sacror. Rit. offerunt Papæ Oblationes in Miſſa Canonizationis. *pag.* 170.
Quo ritu, & quibus Cæremoniis id peragant. *ibid.*
Singulorum nomina, qui ad ſingulas Oblationes deferendas erant ſelecti. *pag.* 171.
Admoniti per Schedulam, biduo ante mittunt Magiſtro Sacri Hoſpitii nomina inſcripta duorum Familiarium ſuorum, quos ad ferendas Oblationes decreverant. *pag.* 156.
Cardinales Cappis rubris induti in die Octava feſti SS. Apoſtolorum Petri & Pauli aſſiſtunt Miſſæ Pontificali in Baſilica Lateranenſi. *pag.* 157.
Cardinalatus dignitatem reſpuit Lazarus Archiepiſcopus Thebarum. Vide *Pallavicini*.
Cardinalium acceſſus ad Lateranum pro Indulgentia. *pag.* 152.
Idem ad Vaticanam Baſilicam. *pag.* 153.
Aſſiſtentia Miſſæ privatæ Summi Pontificis. *pag.* 152. & 153.
Acceſſus alius ad Eccleſiam Sanctæ Mariæ ſupra Minervam. *pag.* 153.
Cardinalium Inſignia. Vide *Annulus*. *Diaconia*. *Inſignia*. *Titulus*.
Cardinalium numerum præfiniit Sixtus Papa V. *pag.* 15.
Cardinalium Cæremoniæ, dum Obedientiam Summo Pontifici exhibent in die Canonizationis. *pag.* 154.
Cardinalium Suffragia in Conſiſtorio Semipublico, pro Canonizatione beati Fidelis a Sigmaringa. *pag.* 51. 64.
Beati Camilli de Lellis. *pag.* 82. 95.
Beati Petri Regalati. *pag.* 99. 113.
Beati Joſeph a Leoniſſa. *pag.* 117. 131.
Beatæ Catharinæ de Ricciis. *pag.* 135. 142.
Cardinalibus dumtaxat facultas eſt alloquendi Pontificem in Conſiſtoriis Secretis. *pag.* 9.
Cardinalibus *os claudere*, & *aperire* quid ſignificet? *ibid.* Vide *Os claudere*.
Caſtrum Gandulphi petit Papa, & quid ibi agat pro futura Canonizatione. *pag.* 34.

Fini-

Finitimorum Populorum ad illud concurſus pro Indulgentia. *ibid.*

Cataphracti Milites, quo loco, ordine, & tempore in acie inſtructi ipſo Canonizationis die. *pag.* 154.

Cenſus. Vide *Vectigal*.

Cerei grandes Arabice picti nullo adſtante ex Principibus Solii, quorum alicui concedit Papa, ut illos ante ſe deferat accenſos, nemini dantur. *pag.* 163.

Cereorum diverſum pondus pro uniuſcujuſque cœtus, aut perſonæ dignitate in ſupplicatione deferendorum. *pag.* 161.

Cereorum diſtribuendorum onus quibus impoſitum. *ibid.*

Cereorum intra Baſilicam Vaticanam ipſo Canonizationis die ardentium numerus. *pag.* 200.

Cereos accenſos deferunt omnes in ſupplicatione, nec extinguunt niſi fine impoſito integræ Actioni Canonizationis. *pag.* 167.

Cereus parvus, quem Pontifex in Sella ſublimi delatus ſiniſtra ſuſtinuerat, in Petri Cathedra Sedente ſervandus uſque ad finem Actus Canonizationis accenſus traditur Paulo Zani Sanctitatis ſuæ Pincernæ. *pag.* 164.

Vide *Cardinalis Portocarrero*. *Oblatio*.

Clerici Cappellæ Pontificiæ parant, incendunt, & accenſas ſervare tenentur lampades cereas, quas in Pontificio Sacello die noctuque ardere voluit Paulus Papa IV. *pag.* 71.

Clerici Ceroferarii ejuſdem Cappellæ Laternas argenteas geſtant ad latera Baldacchini in ſupplicatione SS. Sacramenti. *pag.* 70. 73.

Clerici duo ferulas ſeu oblongas virgas inter florum manipulos geſtant, ut præſignent Pœnitentiarios ſubſequentes in ſupplicatione. *pag.* 164.

Coadjutores in Collegio Advocatorum Conſiſtorialium quod ad Antianitatis locum attinet. *pag.* 75. Quod ad Orationes per ipſos habendas in Conſiſtoriis publicis. *pag.* 77. Excluſi a petitione Pallii, quomodo intelligantur. *ibid.* Gaudent privilegio Oratorii in propria Domo ad unam Miſſam pro unoquoque die celebrandam. *pag.* 80.

Colore Rubro, etſi tempore Adventus, utuntur Cardinales per integram diem in Veſtibus, & Cappis dum Cappellæ pro Electione Regis Romanorum aſſiſtunt. *pag.* 9.

Coloris rubri Cappas item induunt in Octava die Apoſtolorum adſtantes Cappellæ in Baſilica Lateranenſi. *pag.* 158.

Color in Veſtibus qualis indictus Cardinalibus in diebus Jejuniorum Indulgentiæ adipiſcendæ cauſa. *pag.* 64. Vide. *Habitus*.

Collecta de Spiritu Sancto in fine hymni *Veni creator*: a Summo Pontifice decantata. *pag.* 165. & *ſeq.*

Collecta feſtiva Sanctorum Apoſtolorum in fine Horæ Tertiæ Canonicæ. *pag.* 167.

Collecta, Secreta & Poſtcommunio de Sanctis Canonizatis, Orationibus Miſſæ ſub una concluſione conjunctæ. *pag.* 168.

Collegiata S. Mariæ in Coſmedin Papilionem, & æream Campanulam ante Crucem fert ex Indulto Benedicti XIII. *pag.* 162.

S. Mariæ Tranſtyberim & S. Laurentii in Damaſo una incedunt juxta pactam inter ſe quotannis præcedendi alternationem. *ibid.*

Collegium Clementinum. Vide *locus*.

Collegium Advocatorum Conſiſtorialium prærogativis & gratiis decoratum. Vide *Advocatus*. *Benedictus XIV*. *Conſtitutio*.

Columnenſium Familiæ locus in Theatri contignationibus *pag.* 155. & 201. & *ſeq.* *De eadem Familia*.

Fabritius Magnus Comeſtabilis Orator extra Ordinem Regis utriuſque Siciliæ. *pag.* 160. & *ſeq.*

Idem ut Princeps Solii Conſiſtoriis publicis, & Cappellis Papalibus intervenit. *pag.* 17. 28. & *pag.* 9.

Hieronymus S. Angeli in Foro Piſcium Diaconus Cardinalis Apoſtolici Palatii Pro-Præfectus. *pag.* 155.

Marcus Antonius Protonotarius de numero Participantium, Hieronymi Cardinalis Patrui loco, dum tali ſe munere abdicarit, deſignatus Palatii Apoſtolici Præfectus. *pag.* 69. Vide *Præfectus Palatii*.

Comeſtabilis. Vide *ſupra*.

Commiſſarius Armorum Melchior Maggius Cameræ Apoſtolicæ Clericus quid pro ſuo munere in die Canonizationis? *pag.* 155.

Triduo ante admonitus luſtravit una cum aliis loca in Theatro & extra illud Peditum Copiis munienda. *pag.* 154. & *ſeq.*

Commiſſariatus Conclavis Munus non concedendum niſi alicui ex Collegio Advocatorum Conſiſtorialium. *pag.* 79.

Commiſſario & Procuratori Fiſcali Cameræ Apoſtolicæ locus in Supplicatione aſſignatus poſt Scutiferos. *pag.* 163.

Compendia Actorum, Vitæ & Miraculorum, Beatorum qui adſcribendi Sanctis ſunt, Promotor Fidei tranſmittit Cardinalibus & Epiſcopis. *pag.* 34.

Compendium Vitæ & Actorum in Cauſa beati Fidelis a Sigmaringa. *ibid.*

B. Camilli de Lellis. *pag.* 38.

B. Petri Regalati. *pag.* 41.

B. Joſephi a Leoniſſa. *pag.* 45.

B. Catharinæ de Ricciis. *pag.* 48.

Concilium Romanum anno 1725. in Lateranenſi Baſilica celebratum. *pag.* 164.

Quid ſtatuat in Proceſſionibus SS. Sacramenti ſervandum. *pag.* 70.

Confeſſionis Formulæ addita novorum Sanctorum Nomina. *pag.* 167.

Eam, expleto Canonizationis Actu, cantant Cardinalis Diaconus in Miſſæ Sacrificio miniſtraturus. *ibid.*

Alteram ſine novorum Sanctorum nominibus idem Cardinalis cecinit poſt humiliam a Papa recitatam, *pag.* 170.

Confraternitates Laicorum pro Vexillorum haſtis deferendis in ſupplicatione habenda ipſo Canonizationis die. *pag.* 162. & *ſeq.*

Confraternitates Laicorum a Cardinali Urbis Vicario eligendæ viſitant intra SS. Apoſtolorum Octavam Eccleſiam, ubi Cappellam mane habuit deſignatorum Prælatorum Collegium. *pag.* 157. 159. & 160.

Confraternitati, ſeu Congregationi, ut vocant, *Doctrinæ Chriſtianæ* permutatur Eccleſia in auguſtiorem, & ad Miniſtros alendos cenſus augetur. *pag.* 6. Vide. *Edictum*.

Congregatio Sacrorum Rituum coram Papa ſuper dubio. An tuto procedi poſſet ad ſolemnem B. Fidelis a Sigmaringa Canonizationem. *pag.* 2.

Altera pro Beata Catharina de Ricciis. *ibid.* & Beato Petro Regalato. *ibid.* Alia pro Beatis Camillo de Lellis & Joſepho a Leoniſſa. *pag.* 6.

Congregationes ſive Conventus. Vide *Conventus*.

Conſervatores Urbis Conſiſtoriis publicis interſunt. *pag.* 17. 28.

Una cum Senatore, & ſolemniori quo poſſunt comitatu, Capita Apoſtolorum in Baſilica Lateranenſi die poſt eorum Feſtum octava viſitare debent. *pag.* 157. 159.

Unam ex Clavibus, quibus Crates ferreæ reſerantur, quæ eadem Apoſtolorum Capita occludunt in pegmate, apud ſe cuſtodiunt. *pag.* 3.

Conſervatores Urbis qui Canonizationi interfuerunt, quibus ex Familiis eſſent. *pag.* 163.

Conſervatorum Senior, quoniam nullus aderat ex Principibus Solii, ſublevat inter incedendum utriuſque Pontificiæ Veſtis oblongum Syrma. *ibid.*

Conſiſtorium Secretum pro futura Canonizatione, *pag.* 8.

Conſiſtorium Publicum, in quo Orationes Conſiſtorialium Advocatorum habitæ & Poſtulata Regum & Principum prolata pro Canonizatione beatorum Fidelis a Sigmaringa, Camilli de Lellis & Petri Regalati. *pag.* 17.

Alterum pro beatis Joſepho a Leoniſſa, & Catharina de Ricciis, *pag.* 28.

Conſiſtorium Semipublicum pro exquirendis excipiendiſque ſuffragiis Cardinalium & Epiſcoporum ſuper Canonizatione beati Fidelis. *pag.* 52.

Secundum Conſiſtorium ſemipublicum ſuper Canonizatione beati Camilli. *pag.* 81.

Aliud ſimile pro beato Petro. *pag.* 98.

Quartum, ſimile ſuper Canonizatione beati Joſephi. *pag.* 116.

Quintum pro beata Catharina indicitur. *pag.* 134.

Secretum ante illud habetur: *ibid.*

Conſiſtoria Semipublica januis clauſis celebrantur. *pag.* 116.

Sero advenientibus negatur Introitus in Conſiſtorium, Pontificis juſſu. *pag.* 51. & *pag.* 135.

Quibus Perſonis locus in Conſiſtoriis ſemipublicis concedatur. *pag.* 52.

In Conſiſtoriis ſemipublicis ex ſpeciali gratia Summi Pontificis adſunt Livizzani a Supplicibus Libellis, & Malvezzi Apoſtolico Cubiculo Præfectus. *pag.* 52.

In Conſiſtoriis ſemipublicis Methodus ſervanda. *pag.* 34.

Conſtitutio SS. D. N. ſuper Canonizationis Solemniis in Baſilica Vaticana celebrandis. *pag.* 7.

Alia, qua providit ut Proceſſio die Feſto Corporis Chriſti, ut Sede plena, ita Apoſtolica Sede Vacante ab utroque Clero unica habeatur apud Vaticanum *pag.* 71.

Conſtitutio altera, Privilegia Advocatorum Conſiſtorialium Collegio conceſſa complectens. *pag.* 72.

Conſtitutio, Feſtum diem SS. Apoſtolorum Petri & Pauli ad octiduum ſollemniori, quo antea, cultu celebrandum, præcipiens. *pag.* 157. Vide *Litteræ Decretales*, *Decretum*.

Conſultores Congregationis Sacrorum Rituum quotidiano ipſorum habitu vel Prælatitio qui Prælati, vel proprii Inſtituti, ſi Regulares, vel muneribus proprio, ſi qui peculiari aliquo uterentur indumento, ſupplicationem ipſo Canonizationis die comitantur, Beatorum Vexilla præcedentes. *pag.* 136. Bini & bini juxta admiſſionis tempus Regulares, omni Sociorum comitatu excluſo; Reliqui juxta definitatis gradum procedunt. *pag.* 162. & 163.

Conſultorum locus in Theatro. *pag.* 200. Vide. *Ichnographiam Theatri*.

Contignationes Ligneis cratibus munitæ. *pag.* 201. interpoſitis repagulis ſeparatæ, & quibus Perſonis diſtributæ. *pag.* 154. & 201.

Controverſia inter Prælatos Votantes in Signatura Juſtitiæ, & Gratiæ exorta ſuper præcedentia dirimitur SS. D. N. Decreto. *pag.* 156.

Conventus Poſtulantium Canonizationem habetur primum ſemel in hebdomada, deinde ſingulis quindecim diebus expenſis & rebus parandis, apud Magiſtrum Generalem Ordinis Prædicatorum. *pag.* 8.

Conventus certarum Perſonarum Cardinalis Pro-Præfecti Domus Pontificiæ juſſu, & Præfectura, triduo ante Canonizationis Sollemnia, ad luſtrandum, an omnia bene proviſa eſſent, & ad loca in Vaticana Baſilica Theatrique ambitu deſignanda. *pag.* 155. Vide *Curſores Apoſtolici*.

Convictores Seminarii Romani, & Collegii Clementini locum intra repagula, ita mandante Pontifice, ſeorſim ab aliis obtinent. *pag.* 155.

Crux nulla peculiaris, ſub qua tota Supplicatio incedat, ſed propria a ſingulis utriuſque Cleri cœtibus in Proceſſione Corporis Chriſti, Apoſtolica Sede Vacante apud Vaticanum de more celebranda, elevatur. *pag.* 72.

Crux Pontificia, Papa Sacris operante, defertur inter ſeptem Candelabra ab ultimo Auditore Rotæ Subdiacono Apoſtolico Sacris Veſtibus induto. *pag.* 163. & *ſeq.*

Crucem ante Papam in Baſilica Lateranenſi attollit idem Sacræ Rotæ Auditor Rocchetto, & Mantelletto amictus. *pag.* 153.

Crucem ipſam a lateribus cuſtodiunt Magiſtri Oſtiarii *de Virga rubra* nuncupati. *pag.* 153. & 163. & *ſeq.*

Crucem habet Pontifex ante ſe, dum Populo ſollemniter benedicit. *pag.* 167.
Cruce præcedente, ab Auditore Cappa induto delata, progreditur Papa ad Conſiſtoria ſemipublica. *pag.* 52. 116. & ad Publica ituros evehitur in Sellari compoſitus Cardinalibus & Cruce de more præuntibus. *pag.* 27. 28.
Crucis Signum ſupra Cardinales & alios producit Papa, dum ingreditur Aulam Conſiſtorii. *pag.* 116. & *alibi.*
Cubicularii Duo ex intimis, Veſtimentorum Pontificis poſteriores fimbrias elevant dum in Conſiſtoria ſemipublica procedit Papa. *pag.* 52. Suſtolinnt erecta duo Favonica Flrbella ab una & altera Sedis parte, dum Pontifex Tiara redimitus alte portatur. *pag.* 163. Medium inter ſe habentes Marium Mellini Sacræ Rotæ Auditorii Decanum ad ſuſcipiendam Suæ Sanctitatis Mitram deſtinatum, Papam in ſublimi delatum immediate ſequuntur. *ibid.*
Cubicularii extra Cameram ex novo Pontificis indulto ſupra laxam togam coloris rubri induunt modo Capitium circa collum aptatum, & æque per humeros fluens. *pag.* 163.
Cubicularii tam extra Cameram, quam Honorarii & intimi quem habeant locum in Supplicationibus. *pag.* 70. 162. quem in Theatro Canonizationis occupent. Vide *Ichnographiam Theatri.*
Curſores Apoſtolici Cardinales, alioſque omnes qui Conſiſtorio vel publico vel ſemipublico intereſſe debent, vel locum habent in Cappellis Pontificils, de loco, die, & hora Conventus celebrandi admonent, Domi quoque relicta ſcheda. *pag.* 9. 17. 28. 52. 81. 98. 116. 134. 155. & *ſeq.*
Schedulam *Motus proprii* ſummi Pontificis manu obſignatam, de ordine in Proceſſione SS. Sacramenti ſervando prout Sede plena fieri ſolet, ante initium ejuſdem Supplicationis, etiam Apoſtolica Sede vacante, legere, & recitare tenentur. *pag.* 72.
Curſores Cardinalis Vicarii, & Servientes Armorum cum ſuis Mazis Proceſſionem SS. Sacramenti cuſtodiunt. *pag.* 73.
Currus ab Equilis Præfecto Marchione Pyrrho Vasè Pietramelara: Cibaria e penu Apoſtolica, Pontificis juſſu ſuppeditantur quotidie nonnullis ex orientali Regione huc appulſis Epiſcopis. *pag.* 52.
Currus quatuor ſejuges, alios bijuges Legatus extraordinarius Regis utriuſque Siciliæ ſecum habet in ſuo acceſſu ad Vaticanum. *pag.* 160.
Cuſtodias utraſque tam Sacramenti, quam Oleorum Sanctorum diligenter inſpicit Papa in actu Sacræ Viſitationis Lateranenſi Baſilicæ. *pag.* 3.
Cuſtodiæ Helvetiæ Dux Eques Ludovicus Phiffer, quid pro ſuo munere gerat in ipſo Canonizationis die. *pag.* 154. & *ſeq.* Triduo ante una cum aliis intereſt luſtrationi Theatri 155. Equitat, quatuor peditibus ſtipatus famulis, cum Legato Regis utriuſque Siciliæ. *pag.* 161.
Cuſtos Oblationum a Cæremoniarum Apoſtolicarum Præfecto deſtinatur. *pag.* 170.

D

DECANATUS in Advocatorum Conſiſtorialium Collegio neque a Junioribus aut Coadjutoribus, neque a Senioribus ab Urbe abſentibus, neque ab Epiſcopis, aut Prælatis obtinetur. *pag.* 75.
Decanus Auditorii Sacræ Rotæ ad ſuſcipiendam Mitram Summi Pontificis utitur linea vitta e collo pendente. *pag.* 164.
Decernimus, reſpondet Papa Advocato Conſiſtoriali Decretales literas depoſcenti ſuper Canonizatione Sanctorum. *pag.* 166.
Declamationes profanæ a Conſiſtoriis ſublatæ, Urbani VIII. Decreto. *pag.* 76.
Decretum Canonizationis beati Fidelis a Sigmaringa publicat Papa in Cœnobio Capuccinorum. *pag.* 2.
Signa lætitiæ edita hac de cauſſa in earum Eccleſia. *ibid.*
Decretum Canonizationis beati Petri Regalati. *ibid.* & beatæ Catharinæ de Ricciis edit Papa in Choro Carthuſianorum die Feſto S. Brunonis. *pag.* 3.
Decretum ſuper Miraculis beati Camilli de Lellis. *pag.* 4.
Decretum ſuper Miraculis beati Joſeph a Leoniſſa. *pag.* 5.
Decretum Canonizationis beati Camilli de Lellis. *pag.* 6.
Decretum Canonizationis beati Joſephi a Leoniſſa. *ibid.*
Decretum quo cavetur, ut Cardinales qui ante Cardinalatum alicui Eccleſiæ in partibus Infidelium erant præpoſiti, in receptione Annuli & Tituli a Vinculo præfatæ Eccleſiæ per Pontificem abſolvantur. *pag.* 16.
Decretum ſive Statutum quo præſcribitur Ordo præcedentiæ inter Votantes Signaturæ Juſtitiæ & Gratiæ. *pag.* 156.
Decretum ſive Sententia Canonizationis beatorum Fidelis a Sigmaringa, Camilli de Lellis, Petri Regalati, Joſephi a Leoniſſa & Catharinæ de Ricciis. *pag.* 166.
Decretales Litteræ. Vide *Literæ.*
Deſcriptio Aulæ ad Conſiſtoria ſemipublica habenda. *pag.* 52.
Delineatio. Vide *Ichnographia.*
Denunciatio. Vide *Intimatio.*
Diaconia Cardinalibus olim aſſignata quæ? *pag.* 15.
In Diaconiæ aſſignatione nulla fit mentio *Tituli*; licet hodie & ipſa Diaconia ſit Eccleſia. *ibid.* Vide *Titulus.*
Diaconi Cardinales inſtituti ut præeſſent uni Urbis Regioni ad Eleemoſynas Pauperibus diſtribuendas. *pag.* 15. Curam Animarum non habebant, ſed tantum adminiſtrationem bonorum. *ibid.*
Diaconi Cardinales ſunt numero quatuordecim. *ibid.*
Diaconi Cardinales Aſſiſtentes Pontifici in Conſiſtoriis Publicis, poſtquam omnes ad Manus ejus oſculum acceſſerint, diſcedunt conſeſſum inter alios proprii Ordinis. *pag.* 17.
Soli Diaconi Aſſiſtentes comitati ſunt Pontificem a Conſiſtorio publico recedentem. *pag.* 27.
Diaconi Cardinales duo Seniores, expeditis Conſiſtorialibus in Conſiſtorio Secreto, aſſiſtunt Pontifici tradenti Annulum & Titulum Cardinali Paulutio. *pag.* 15.
Diaconi Cardinales Sacrorum Rituum Congregationi præpoſiti Doliola duo pro vino ſcilicet & aqua ad Sacrificium, offerunt Summo Pontifici in unaquaque Oblatione. *pag.* 171.
Diaconi duo noviſſimi Sac. Rituum Congregationi non adſcripti, primis in Adſiſtentiæ munere ſubſtituuntur; quia erant hi Oblationes ſummo Pontifici exhibituri. *pag.* 170.
Diaconorum Cardinalium ultimus inter præſentes Conſiſtorio ſecreto tintinnabuli pulſu evocat Cæremoniarios. *pag.* 15.
Diaconorum Cardinalium Prior cum baculo in ſignum juriſdictionis aſſidet una Gubernatore, & Pontificiæ Domui Præfecto apud Portam Palatii pro directione Supplicationis. *pag.* 70.
Diaconorum Cardinalium Aſſiſtentium Miniſterio utitur Papa, in ſumendis Paramentis. *pag.* 52.
Diaconus Cardinalis Carolus Maria Sacripantes, qui Evangelium erat cantaturus in Miſſa, in Supplicatione procedit immediate ante Pontificem medius inter Diaconos Cardinales Aſſiſtentes. *pag.* 164.
Poſt præſtitum Obedientiæ obſequium ſedet in ſupremo gradu Altaris e quo digreſſus, abſoluta Oratione de novellis Sanctis a Papa decantata, conſcendit in aream Throni Pontificii, & canit *Confeſſionem* addendo novorum Sanctorum nomina poſt illa Sanctorum Apoſtolorum. *pag.* 167.
Expleto horæ tertiæ cantu Papam induit Veſtibus ad Sacrificium celebrandum paratis. *ibid.*
Poſt homiliam canit iterum *Confeſſionem.* *pag.* 170.
Diaconus Cardinalis a dextris Aſſiſtens Verſiculum *Orate pro nobis Sancti Fidelis, Camille, Petre, Joſeph & Catharina* dixit, poſtquam Cantores muſici hymnum *Te Deum laudamus* compleverant. *pag.* 167.
Dies pro ſolemni Canonizatione Sanctorum indicitur, Feſtus SS. Apoſtolorum Petri & Pauli. *pag.* 8. 148.
Dies 17. Auguſti univerſæ chriſtianæ Reipublicæ felix ob Creationem SS. D. N. Benedicti PP. XIV. *pag.* 6. Electus a Sanctitate Sua pro publicatione Decretorum ſuper Canonizationem beatorum Camilli de Lellis & Joſeph a Leoniſſa. *ibid.*
Doctores in utroque ſeu alterutro jure creandi facultas in Romana Curia & Urbe eſt penes Advocatorum Conſiſtorialium Collegium. *pag.* 77.
Doctores ſex quolibet anno Protonotarii de numero Participantium, eorumque Collegium creare poſſunt. *pag.* 78.
Doctoratus laurea quibus in muneribus requiratur. *pag.* 79.
Illam conferendi jus quibus Univerſitatibus reſervatum. *ibid.*
Doliola duo alterum auro, alterum argento illita, pro Oblatione offerunt Diaconi Cardinales in Sacram Rituum Congregationem adlecti. *pag.* 171.
Dominicus Cappelli Apoſtolicarum Cæremoniarum Magiſter. Vide *Acta.*
Donaria plurima mittit Papa Metropolitanæ Bononienſi. *pag.* 17.
Dux Eboracenſis. Vide *Rex.*
Dux Guadagnoli Magiſter Sacri Hoſpitii præbet aquam manibus Papæ ad primam lotionem. *pag.* 167. Vide *Magiſter Sacri Hoſpitii.*
Dux Generalis Copiarum Pontificiarum Ludovicus Manfroni triduo ante Canonizationem una cum aliis Baſilicam, & loca cuſtodienda perluſtrant. *pag.* 155. Vide *Inſtructio.*

E

ECCLESIA Militans Triumphantis æmulatrix. *pag.* 1.
Eccleſia, prout ſanctitatem & ſigna de Cælo animadvertit, Servorum Dei cultum & venerationem adauget in terra. *ibid.*
Eccleſia Archigymnaſii Urbis ab Advocato Conſiſtoriali illius Gymnaſii Rectore gubernatur. *pag.* 77.
Eccleſia S. Mariæ ſupra Minervam ſubſtituta Baſilicæ Liberianæ inviſitur pro aſſecutione Indulgentiæ. *pag.* 69. 153.
Eccleſia S. Pudentianæ, olim Domus Sancti Pudentis Senatoris; primum Principis Apoſtolorum hoſpitium in Urbe. *pag.* 158.
Eccleſia S. Mariæ in Via-lata Doctoris Gentium in ſuo ad Urbem adventu primum diverſorium. *ibid*
Eccleſia S. Petri Titulo Eudoxiæ fertur eſſe prima ab Apoſtolorum Principe Deo Romæ dicata. *ibid.* In ea Sacra ejuſdem Apoſtoli vincula ſervantur; unde nomen accepit Sancti *Petri ad Vincula.* *ibid.*
Eccleſia Sancti Petri in Carcere, ubi in Arctiſſima Cuſtodia detenti fuere beati Apoſtoli Petrus, & Paulus. *ibid.*
Eccleſia Sancti Petri in Monte Aureo traditur ab aliquibus eſſe locus, ubi Cruci affixus martyrium conſummavit Apoſtolorum Princeps. *ibid.* Vide *Cappella.*
Eccleſiarum omnium caput Vaticana Baſilica. *pag.* 198.
Eccleſias in partibus Infidelium exiſtentes vacare per Promotionem ad Cardinalatum eorum, qui iis præfecti erant, nulla eſt dubitatio. *pag.* 16.
Eccleſia cui Presbyter Cardinalis præficitur, *Titulus* vocatur. *pag.* 15. Vide *Titulus.*
Eccleſiæ dantur Cardinalibus in Titulum, ut eas ſuo præſidio, cura, & tutela protegant atque defendant. *ibid.*
Eccleſiæ in quibus qualibet die infra Octavam Apoſtolorum ab aliquo Prælatorum Collegio habetur Cappella cum Miſſa Pontificali, aliqua Apoſtolorum memoria vel prærogativa ſunt inſignitæ. *pag.* 158.
Edictum Cardinalis Urbis Vicarii denuncians peculiares Indulgentias iis conceſſas qui interſunt Supplicationi Litaniarum *Majorum*, & *Minorum.* *pag.* 27. & *ſeq.*

Edi-

Edictum aliud Jejuniorum dies, & Baſilicarum Viſitationem deſignans pro aſſecutione Indulgentiæ Plenariæ, *pag.* 64.
Alterum cum ſimili plenaria Indulgentia ab iis acquirenda, qui adſint Canonizationi Sanctorum. *pag.* 153.
Edictum quo utrique Clero Seculari & Regulari, Capitulis Patriarchalium Urbis & Collegiatis mandatur, ut Supplicationi agendæ ipſo die Canonizationis interſint. *pag.* 154. Aliud omnibus Urbis Eccleſiis pro Campanarum pulſu per integram horam, in lætitiæ ſignum ob peractam Quinque Beatorum Canonizationem. *ibid.*
Edictum quo ſelectis quibuſdam Confraternitatibus Laicorum injungitur Viſitatio Eccleſiæ, ubi nunc habita eſt Cappella, infra octavam SS. Apoſtolorum. *pag.* 159.
Effigies. Vide *Tabula*.
Epigraphæ & Elogia ſub Tabulis inſtar numiſmatum intra Baſilicam Vaticanam diſpoſitis ad ornatum Canonizationis ſuum habent Auctorem Michaelem Angelum Giacomelli ab intimo Sacello Sanctitatis Suæ. *pag.* 199.
Epiſcopi intra centeſimum ab Urbe lapidem Romam acciti Literis Secretarii Sacr. Congr. Concilii, ut interſint Canonizationi. *pag.* 9.
Epiſcopi e remotioribus terris hac de cauſſa Romam advenientes, debitæ Sacrorum Liminum Viſitationi una ſatisfaciunt; ita indulgente Papa. *ibid.*
Epiſcopi etiamſi ſacris Veſtibus ornati Obedientiam præſtant Summo Pontifici genuflexi, ejus dexterum genu exoſculantes. *pag.* 164.
Epiſcopos Orientales Romam appulſos Summi Pontificis munificentia pluribus adjuvat. *pag.* 51.
Epiſcopi Orientales ſuæ Nationis & Ritus ſacro induti regumento Supplicationibus, & Pontificiis Cappellis interſunt. *pag.* 165.
Epiſcopi Orientales in Conſiſtoriis ſemipublicis Sententiam ſuam patrio primum ſermone, deinde latino proferunt. *pag.* 63. 112. 130. 139. 145. & 148.
Epiſcopi e Campania evocati equitant cum Legato Regis utriuſque Siciliæ cum ad pendendum Vectigal Regio nomine in privilegio Feſti Sanctorum Apoſtolorum progreditur. *pag.* 161.
Epiſcopi in Urbe præſentibus tranſmittit Promotor Fidei Compendia Vitæ, Virtutum, & Miraculorum, nec non Actorum in Cauſis quinque Beatorum. *pag.* 64. & *ſeq.*
Methodum quoque ab ipſis ſervandam in Conſiſtoriis ſemipublicis. *pag.* 64.
Epiſcoporum ſuffragia in primo Conſiſtorio ſemipublico. *pag.* 55. 66.
Epiſcoporum ſuffragia in ſecundo Conſiſtorio ſemipublico. *pag.* 86. 97.
Epiſcoporum ſuffragia in tertio Conſiſtorio ſemipublico. *pag.* 103. 115.
Epiſcoporum ſuffragia in quarto Conſiſtorio ſemipublico. *pag.* 121. 131.
Epiſcoporum ſuffragia in quinto Conſiſtorio ſemipublico. *pag.* 139. 150.
Epiſcoporum quiſque Sententiam ſuam ſcriptam & ſubſcriptam tradit Magiſtro Cæremoniarum. *pag.* 34.
Epiſcoporum non exiguus numerus in Supplicatione die Feſto Corporis Chriſti. *pag.* 70.
Epiſcopus contrahit ſpirituale conjugium cum Eccleſia cui præficitur, etiamſi in partibus Infidelium illa exiſtat. *pag.* 16.
Epiſcopus qui & Advocatus Conſiſtorialis ſit, Officium Decanatus in Advocatorum Collegio optare non poteſt. *pag.* 75.
Equitatio Præfecti Apoſtolicis Palatiis in pervigilio ſolemnitatis Corporis Chriſti ad circumeundas vias, per quas Supplicationis iter eſt & dirigitur ipſo die feſto. *pag.* 69.
Equitatio Oratoris extra Ordinem a Rege utriuſque Siciliæ renunciati ut debitum Summo Pontifici præſentet Vectigal in pervigilio Feſti SS. Apoſtolorum. *pag.* 161.
Equus albus cum certa pecuniæ vi ſolvitur pro Vectigali Regni utriuſque Siciliæ in Sanctorum Apoſtolorum pervigilio. *pag.* 160.
In feſto Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis aliquando præſentatus. *ibid.*
Receptus in Aula Regia Vaticani Palatii a Papa. *ibid.* Statos tamen dies non ſervatur, nec locus; ſi aliter ferat conditio temporum, & Pontificis voluntas. *ibid.*
Eudoxiæ Titulus. Vide *Eccleſia*.
Examen in Concurſu faciendo pro Electione Lectoris ad vacantem Cathedram in Romano Archigymnaſio, fieri debet coram Cardinali S. R. E. Camerario, Univerſitatis illius Cancellario, adſtantibus collegialiter unitis Advocatis Conſiſtorialibus. *pag.* 76. 77.

F

FACIEI exterioris Vaticani Templi ornatus. *pag.* 198.
Falda Veſtis Pontificia. *pag.* 163.
Familiares Nobiles duos quilibet Cardinalis ex Præpoſitis Congregationi Sac. Rit. eligit pro portandis Oblationibus ad Miſſam Canonizationis. *pag.* 156. & *ſeq.*
Familiares ad præfatas Oblationes deferendas deſignati ſyngrapham accipiunt a Magiſtro Sacri Hoſpitii pro faciliori ingreſſu in Theatrum Canonizationis. *pag.* 153. & *ſeq.*
Familiares Pontificis appellantur in Teſtes a Protonotariis in Rogitu Inſtrumentorum. *pag.* 62. 63. 94. 111. 129. 166.
Ferdinandus Maria de Rubeis Archiepiſcopus Tarſi Vicesgerens Urbis, laudatur. *pag.* 162.
Feſtum Corporis Chriſti ab Urbano IV. inſtitutum. *pag.* 70. Feſti hujus ampliatus cultus. *ibid.* Vide *Supplicatio*. *Veſperæ*.
Feſtum SS. Apoſtolorum Petri & Pauli incrementum accipit a SS. D. N. *pag.* 156.
Ad Octiduum protrahitur cum Miſſa Pontificali unoquoque die celebranda in deſignata Eccleſia, adſtante uno ex Collegiis Prælatorum Romanæ Curiæ. *ibid.* Vide *Conſtitutio*. *Cappella*. *Confraternitas*.
Feſti ignes, & faces in viis & feneſtris Urbis per triduum. *pag.* 101.
Feſti ignes & luminaria in Electione Regis Romanorum. *pag.* 9.
Fiſcalis Procurator Cameræ Apoſtolicæ inſtat in Conſiſtoriis ſemipublicis apud Protonotarios ut Inſtrumentum de iis quæ in eiſdem Conſiſtoriis facta ſunt, conficiant. *pag.* 62. 93. 111.
Idem pro Parmenſi & Placentino Ducatu interpellans proteſtator in pervigilio Feſti SS. Apoſtolorum Petri & Pauli. *pag.* 160.
Fiſcali Fori Capitolini intimatur ut Tympaniſtas & Tubicines Senatus Populique Romani mittat cum ſuis tubis & tympanis ad Baſilicam Vaticanam primo diluculo diei feſti SS. Apoſtolorum ad dandum ſignum peractæ Canonizationis clangore Tubarum, & tympanorum pulſu. *pag.* 155.
Committitur inſuper, ut mandet quati ÆS campanum Turris Capitolinæ per integram horam, poſtquam primo auditus fuerit Bombardarum ſtrepitus in Complementum celebratæ Quinque Beatorum Canonizationis. *ibid.*
Figuræ, ſeu Imagines Virtutum in loculamentis Vaticani Templi, & ſuper Columnarum Epiſtylia locatæ. *pag.* 199.
Figuræ in Tabulis inſtar numiſmatum Canonizandorum Miracula præſeferentibus expreſſæ. *ibid.*
Flabella Pavonica ſublata a Cubiculariis intimis hinc inde ad latera Papæ Sede geſtatoria delati. *pag.* 164.
Formula qua *Os clauditur*, & *aperitur* novis Cardinalibus. *pag.* 15.
Formula, qua nunc utitur Papa in traditione Tituli novo Cardinali. *ibid.*
Formula, qua Procurator Generalis Cameræ & Fiſci rogat Protonotarios ut Inſtrumenta conficiant. *pag.* 62. 94. 111.
Formula Inſtantiæ pro Canonizatione ab Advocato Conſiſtoriali factæ nomine Cardinalis Procuratoris. *pag.* 164. & *ſeq.* & 160.
Formula Sententiæ a Papa prolatæ in Canonizatione Quinque Sanctorum. *pag.* 166.
Formula qua Advocatus Conſiſtorialis nomine Cardinalis Procuratoris acceptat Sententiam Canonizationis: Summo Pontifici gratias agit: poſtulat literas Apoſtolicas: & Protonotarios præſentes rogat, ut Inſtrumenta ſuper his conficiant. *pag.* 166.
Formula Confeſſionis a Cardinali cantatæ in die Canonizationis. *pag.* 167.
Formula generalis Abſolutionis Populo impartitæ a Papa ipſo Canonizationis die. *pag.* 167.
Formula promulgationis Indulgentiarum per Epiſcopum Cardinalem Aſſiſtentem poſt Homiliam a SS. D. N. habitam ipſo Canonizationis die. *pag.* 170.
Formula Intimationum. Vide *Intimatio*.
Franciſcus Maria Phœbeus Archiepiſcopus Tarſi, & Cæremoniarum Apoſtolicarum Præfectus eruditiſſima diſſertatione teſtatur, ſollemnia Canonizationis olim ſine Miſſæ Sacrificio fuiſſe celebrata. *pag.* 167.
Funalia, ardentes Faces, ſive Intortitia in Supplicatione Corporis Chriſti deferunt Obtinentes Officium vacabile, vel aliquod munus exercentes in Cancellaria, Camera, vel Pœnitentiaria Apoſtolica. *pag.* 70. & *ſeq.*
Funalia duodecim a totidem Officialibus Virgæ rubeæ comportanda a lateribus Baldachini in eadem Supplicatione, Vacante Apoſtolica Sede. *pag.* 73.
Fundatores Ordinum Regularium in Albo Sanctorum relati enumerantur. *pag.* 82.
Funes ſericos a ſuperiori Vexillorum tranſverſa haſta pendentes quatuor Regulares, cujus Familiæ erat Beatus, quotidiano proprii Inſtituti habitu non immutato ſuſtinebant. *pag.* 162.

G

GALERUS rubrus dignitatis Cardinalitiæ Inſigne aliquando extra Urbem Promotis miſſus. *pag.* 15.
Gandulphi Caſtrum. Vide *Caſtrum Gandulphi*.
Græca lingua Evangelium in Miſſa, Papa Sacrum operante, primum cantabant Monachi Cryptæ Ferratæ, nunc Alumni Collegii Græci. *pag.* 164.
Gubernator Urbis Vice-Camerarius ſedet ad Portam Palatii Vaticani pro Supplicationis directione in Feſto Corporis Chriſti. *pag.* 70. Adſtat in Cubiculo, ubi Papa Faldam accipit. *pag.* 163.
In Supplicatione locum obtinet prope Pontificem. *pag.* 164.
Gubernatori Conclavis, & Gubernatori Urbis committitur executio Schedulæ *Motus proprii* ſuper directione Supplicationis in Feſto Corporis Chriſti Apoſtolica Sede vacante. *pag.* 73. Locus & habitus deſignatur. *ibid.*

H

HABITUS Oratoris Bononiæ, quando cum faſciis aureis. *pag.* 70.
Habitus Advocati Conſiſtorialis in Conſiſtoriis, etiamſi prælatitia dignitate inſigniti, non alius debet eſſe quam Advocatis Conſiſtorialibus communis. *pag.* 76.
Habitus Viatorios nigri coloris Conſiſtorialibus Advocatis conceſſus. *pag.* 76.

Habitus Conſultorum Sac. Rit. Congr. in Supplicatione ipſo Canonizationis die. *pag.* 162.

Habitu proprii Inſtituti, induti Regulares, Funes Vexillorum ſuſtinent in Supplicatione. *pag.* 162.

Habitus deferentium intortitia accenſa ante eadem Vexilla. 163.

Habitu inſtar Cubiculariorum indutus Cajetanus Amatus ab Epiſtolis ad Principes, ſtans in planitie Solii reſpondet Inſtantiis ſuper Canonizatione tum in Conſiſtoriis publicis; cum ipſo Canonizationis die. *pag.* 27.

Habitus Auditoris Rotæ Crucem deferentis ante Papam in Conſiſtoriis ſemipublicis. *pag.* 52. In Baſilica Lateranenſi, a Papa cum Cardinalibus viſitata pro aſſecutione Indulgentiæ. *pag.* 153. In Supplicationibus quæ cum Sacris paramentis peraguntur. *pag.* 164.

Habitus Scutiferorum, & Cubiculariorum *extra Cameram* juxta nuperam Papæ conceſſionem. *pag.* 163.

Habitus quorumcumque Ordinum locum habentium in Cappella deſcribitur. *pag.* 163. 164.

Habitus juxta Nationis Ritum non immutatur ab Orientalibus Epiſcopis ſollemni Canonizationi præſentibus. *pag.* 164. Vide *Color*.

Haſtas Baldachini ſupra Papam deferunt Referendarii per vices mutandi. *pag.* 164.

Haſtas Baldachini in Supplicatione SS. Sacramenti, quæ fieri contigerit ipſius feſto die apud Vaticanum Apoſtolica Sede Vacante, portant primum Referendarii, tum Officiales Collegii Sancti Petri, Magiſtri Viarum, Officiales Collegii Sancti Pauli, Natio Florentinorum, & Natio Senenſium. *pag.* 73.

Helvetii. Vide *Milites*.

Hieronymus Cardinalis Columna. Vide *Columnenſium Familia*.

Homilia, die Natali SS. Apoſtolorum Petri & Pauli habita a SS. D. N. Benedicto XIV. in Baſilica Vaticana inter Miſſarum ſollemnia poſt Canonizationem celebrata. *pag.* 168. *& ſeq.*

Hoſpitium Pauperum invalidorum ad magnam Tyberim Ripam ab Innocentio Papa XII. ædificatum floret arte texendi Periſtromata. *pag.* 17.

Sacri hoſpitii magiſter. Vide *ſuo loco*.

Hymnum Ave maris ſtella, quem præcinuit Papa in Cappella Sixtina, Cantores proſequuntur deſcendendo in Vaticanam Baſilicam. *pag.* 163.

Eundem Supplicabundo ritu incedentes cantant utriuſque Cleri Cœtus, dum per deſignatas vias in Vaticanam Baſilicam contendunt, Canonizationis ſollemniis interfuturi. *pag.* 161.

Hymnum Veni Creator Spiritus ferventius orationibus inſiſtendo præcinuit Papa, antequam ſuper Canonizatione Sententiam proferret. *pag.* 165.

Hymnum Te Deum laudamus inchoavit Papa, Cantores autem Muſici proſequuti ſunt uſque ad finem; gratias agendo Deo Optimo Maximo, de quinque Beatis Catalogo Sanctorum adſcriptis. *pag.* 166.

In Eccleſia Capuccinorum cantatur idem hymnus eo die, quo Papa Decretum edidit ſuper Canonizatione quandocumque habenda beati Fidelis a Sigmaringa. *pag.* 2.

I

ICHNOGRAPHIA Aulæ pro Congregatione Ordinaria Sacrorum Rituum coram Papa. *pag.* 2.

Ichnographia Aulæ in qua æſtivo tempore fit Conſiſtorium Secretum in Quirinali Palatio. *pag.* 8. 9.

Ichnographia Aulæ Regiæ pro Conſiſtorio publico in eodem Quirinali Palatio. *pag.* 17.

Ichnographia Aulæ Paraſrenariorum loco Ducalis, ad Conſiſtoria ſemipublica in Quirinali Palatio. *pag.* 52.

Ichnographia Theatri ad Canonizationem peragendam ſuis numeris diſtincta. *pag.* 155.

Ichnographia ſive delineamentum ſollemnis Equitatus Oratoris Regis utriuſque Siciliæ ad Vaticanum pro pendendo Vectigali. *pag.* 161.

Ichnographia ſive delineamentum ritus quo Vectigal Pontifici exhibitum fit in Aula Regia Palatii Vaticani. *ibid.*

Alia delineamenta ad totius Baſilicæ ornatum ſpectantia, habentur in unum collecta ad calcem hujus Libri.

Jejuniorum indictio per Papam facta in primo Conſiſtorio ſemipublico. *pag.* 62.

Jejunium triduanum Chriſtifidelibus indictum a Cardinali Urbis Vicario de mandato Papæ ante Canonizationem. *pag.* 64.

Ignatius Reali Cæremoniarum Apoſtolicarum Præfectus, demandante Papa conficit Inſtrumentum ſuper Actis in quinto Conſiſtorio ſemipublico. *pag.* 147.

Ignes feſti & luminaria pro Electione Regis Romanorum. *pag.* 9.

Ignes feſti & luminaria ad triduum protracta Canonizationis cauſa. *pag.* 156. 161.

Ignes Miſſiles in Arce Hadriani, *S. Angeli* nuncupata, quater in Anno iterantur. *pag.* 161.

Imperator futurus, Rex Romanorum eligitur Francofurti Franciſcus I. Lotharingiæ Dux, & Hetruriæ Magnus Dux. *pag.* 8. Vide *Rex*.

Imperium Romanum brevi temporis ſpatio bis vacaſſe memoratur. *pag.* 6.

Indulgentia Annorum triginta & totidem quadragenarum acquirenda ab iis qui interſunt Proceſſioni *Litaniarum Majorum*, vel *Minorum* in diebus Rogationum, vel Eccleſias viſitant, ad quas iis diebus fit Statio. *pag.* 27. *& ſeq.*

Indulgentia planaria cum triduano jejunio, & Viſitatione Eccleſiarum pro deliberatione Canonizationis habendæ. *pag.* 64.

Indulgentia plenaria pro adſtantibus ſollemni quinque Beatorum Canonizationi. *pag.* 154.

Indulgentia plenaria in Miſſa Canonizationis, ſub qua Formula promulgata & a quo. *pag.* 170.

Indulgentia Septem annorum & totidem Quadragenarum Viſitantibus quotannis ſepulchra novorum Sanctorum. *ibid.*

Indumenta Sacra Papæ eique Miniſtrantium ad Altare, Poſtulantium Canonizationem ære comparata. *pag.* 163.

Hæc una cum aliis donariis fuerunt a Pontifice, Canonizationis ſollemniis expletis, ad ſuam Metropolitanam Bononienſem tranſmiſſa. *pag.* 17.

Inſignia Gentilitia ſummi Pontificis infra Proceſtrium in exteriori Templi facie. *pag.* 198. in medio interioris faciei Aram principem reſpicientis. *ibid.* in ſtylobatis ad utrumque Throni Pontificis latus. *pag.* 201. In ſtelis lapideis Fornicem Hemiſphærii hinc inde ſuſtinentibus, ad totius Theatri ornatum. *ibid.*

Inſignia ſeu Stemmata Regularium Inſtitutorum ex quibus Beati inter Sanctos allecti prodierant, aſpiciebantur infra Pontificium Stemma in Fronte Templi externa. *pag.* 198. ſub unoquoque ex ſexdecim loculamentis mediæ Templi navis. *pag.* 201.

Inſigne ſingulare Dignitatis Cardinalatus, Galerus ſcilicet rubrus Pontificalis mittitur a Papa Cardinali Joanni Theodoro e Ducibus Bavariæ extra Urbem. *pag.* 15.

Inſtantiæ Regum & Principum, necnon Regularium Ordinum apud Summum Pontificem pro Canonizatione. *pag.* 8. 21. 24. 27. 30. 33. 41. 45. 48. 52.

Inſtantiæ Summo Pontifici factæ a Cardinali Portocarrero ad poſtulandam Canonizationem Procuratore. Vide *Formula*.

Inſtantiæ Procuratoris Fiſcalis pro rogitu Inſtrumentorum apud Protonotarios. Vide *Formula*.

Inſtructio Cardinalibus miſſa Suffragium pro Canonizatione laturis in Conſiſtorio Secreto. *pag.* 9.

Inſtructiones a Cæremoniarum Præfecto editæ de iis quæ agenda eſſent in die Canonizationis. *pag.* 154.

Inſtrumentum Protonotariorum in Cauſa beati Fidelis a Sigmaringa ſuper Actis in Conſiſtorio ſemipublico de ejus Canonizatione. *pag.* 93.

Inſtrumentum aliud in Cauſa beati Camilli de Lellis. *pag.* 93.

In Cauſa beati Petri Regalati. *pag.* 111.

In Cauſa beati Joſephi a Leoniſſa. *pag.* 129.

Inſtrumentum Præfecti Cæremoniarum Apoſtolicarum loco Protonotariorum a Conſiſtorio ſemipublico abſentium in Cauſa beatæ Catharinæ de Riccis. *pag.* 147.

Inſtrumentum Protonotariorum ſuper Canonizatione Quinque Sanctorum. *pag.* 172.

Intimatio de acceſſu Summi Pontificis ad Baſilicam Lateranenſem, pro Indulgentia. *pag.* 153.

Intimatio pro acceſſu eadem de cauſa ad Vaticanam Baſilicam. *pag.* 153.

Item ad Eccleſiam S. Mariæ ſupra Minervam loco Liberianæ Baſilicæ. *ibid.*

Intimatio utrique Clero Urbis pro Supplicatione in die Canonizationis. *pag.* 154.

Intimatio omnibus Urbis Eccleſiis pro pulſatione Campanarum ad integram horam in die Canonizationis. *ibid.*

Intimatio omnibus Cardinalibus, Prælatis, cæteriſque Romanæ Curiæ Ordinibus de iis, quæ agenda eſſent in die Canonizationis. *pag.* 155. *& ſeq.*

Intimatio peculiaris pro Cardinalibus Sacrorum Rituum Congregationi Præpoſitis. *pag.* 156.

Item alia Conſultoribus ejuſdem Sacræ Congregationis. *ibid.*

Joachimus Cardinalis Portocarrero Procurator Canonizationis, commendatur. *pag.* 155.

Joannes Theodorus e Ducibus Bavariæ Epiſcopus Leodienſis adlectus in Cardinalium Collegium a SS. D. N. *pag.* 15. Galerum rubrum Pontificalem, & Titulum S. Laurentii in Pane & Perna cum Annulo Cardinalitio abſens ab Urbe recipit per Opitium Pallavicini Abbreviatorem de Parco Majori Ablegatum Pontificis. *ibid.*

Joannes Marchio Chiſius, Montorius Patritius Papæ Forerius Major. *pag.* 155.

Joſeph Livizzani Protonotarius ſupra numerum Sanctitatis Suæ a Supplicibus Libellis commendatur. *pag.* 52.

Italia quadrienni Bello vexata conclamat Pontifex una cum Populo ad Deum, ut fieret Pax. *pag.* 8.

Juſtinianus Chiapponi Magiſter Cæremoniarum Collector Actorum Canonizationis beatorum Pii V. Andreæ Avellini, Felicis a Cantalice, & Catharinæ de Bononia. *pag.* 9.

L

LÆTITIÆ ſigna in Eccleſia Capuccinorum pro Decreto Canonizationis beati Fidelis a Sigmaringa. *pag.* 2.

Lætitiæ ſigna pro Electione Regis Romanorum. *pag.* 8.

Lætitiæ ſigna in pervigilio, & die feſto Sanctorum Apoſtolorum, auctæ ad triduum uſque ob Quinque Sanctorum Canonizationem. *pag.* 161.

Lætitiæ ſigna ad intonationem hymni *Te Deum laudamus* poſt publicatam Canonizationis Sententiam. *pag.* 166.

Laicus nobilior ex Adſtantibus in Pontificiis Cappellis vel publicis Conſiſtoriis ſyrmata utriuſque veſtis Summi Pontificis ſuſtinet, dum Papa pedes incedit. *pag.* 163.

Laici Principes Solii, ſi id ferat actionis occaſio, magnos Cereos deferunt accenſos ante Papam. *ibid.*

Laicorum Nobilium miniſterio utitur Papa in Divinis, ut aquam ad lotionem manuum ſibi præbeant. *pag.* 167. 171.

Laicorum Confraternitates pomeridianis horis intra octavam Apoſtolorum ſtatis ſuis quæque diebus ad eam Eccleſiam, ubi mane Miſſa Pontificalis celebrata fuit, procedunt. *pag.* 157. 159. Vide *Confraternitas*.

Lampades ex alba cera jugiter ardent coram Sacramento in Cappella Pontificia. *pag.* 70. 71.

Acta Canon. D d Illas

Illas Paulus Papa IV. ad majorem Dei cultum excogitavit. *pag.* 70.
Parare, & accenſas ſervare tenentur ajuſdem Cappellæ Clerici. *pag.* 71. Vide *Laternæ infra*.
Lateranenſis Baſilica. Vide *Baſilica*.
Laternæ quatuor cum candelis intus accenſis ad quatuor Umbellæ Latera in Proceſſionibus SS. Sacramenti comportandæ ex Decreto Concilii Romani. *pag.* 70.
Laternis, Lampadibus, & facibus mirifice diſpoſitis totus in Nocte collucet Tholus Vaticani Templi, recurrente Feſto die SS. Apoſtolorum. *pag.* 161.
Lazarus Pallavicini. Vide *Pallavicini*.
Lectores ad vacantem Cathedram in Archigymnaſio Urbis, quomodo eligendi. *pag.* 77. Vide *Examen*.
S. *Leo* IX. adhuc Pontifex Eccleſiam Tullenſem, cui præfuerat Epiſcopus, retinuit in adminiſtrationem. *pag.* 17.
Leo Papa III. triduanas *Litaniarum* Supplicationes ante Aſcenſionem Domini primus Romæ inſtituit. *pag.* 27.
Leonianum Triclinium in foro Lateranenſi a SS. D. N. reſtitutum. *pag.* 4.
Libros ad Animarum Curam ſpectantes ſcrutatur Papa in Sacra Viſitatione Baſilicæ Lateranenſis. *pag.* 6.
Librum ſupra ſcabellum poſitum ante ſe habent Cantores *Litanias* Sanctorum infra Actionem Canonizationis decantantes. *pag.* 165.
Librum ante Papam pro intonatione hymni *Ave Maris ſtella*, ſuſtinet duobus ex Aſſiſtentibus Præſulibus adjuvantibus Cardinalis Caraſa Epiſcopus Aſſiſtens. *pag.* 163. Hoc idem præſtat, cum Pontifex præcinit hymnum, & Collectam de Spiritu ſancto. *pag.* 165.
Librum ex quo Canonizationis Sententiam Summus idem Eccleſiæ Hierarcha protulit, Senior Epiſcopus Aſſiſtens ſuſtinuit. *pag.* 166.
Ad hymnum *Te Deum laudamus* & Collectam de Sanctis nuper Canonizatis, Epiſcopus Cardinalis Aſſiſtens, ut ſupra. *pag.* 166. 167.
Liberiana, ſeu Liberii Baſilica S. *Mariæ Majoris* interius exteriuſque renovata, SS. D. N. Papæ ſumptu. *pag.* 69. Baſilica S. Mariæ ad Præſepe etiam nuncupata. *ibid.* Pro ea ſubſtituitur Eccleſia S. Mariæ ſupra Minervam. *pag.* 64. 69. 153.
Liberianæ Baſilicæ Capituli in Supplicationibus locus. *pag.* 162.
Liberianus Canonicus fungitur Officio Subdiaconi in Cappellis Pontificiis. *pag.* 563.
Ligna Sacra quæ? *pag.* 162. Vide *Æs Campanum*.
Ligneæ Contignationes in Theatro Canonizationis ubi, & quomodo diſtributæ de Mandato Papæ. *pag.* 155. 201.
Lignea receptacula extra gradus Solii Pontificii pro temporariis Cardinalium opportunitatibus conſtructa. *pag.* 501.
Ligneum aliud Cubiculum ad opportunum Suæ Sanctitatis receſſum. *ibid.*
Litaniæ Majores, & Minores a quo primum inſtitutæ. *pag.* 27.
Litaniæ Sanctorum infra Actionem Canonizationis decantatæ. *pag.* 165.
Litaniarum Supplicationi præſentibus Indulgentia, Canonizationis cauſa conceſſa. *pag.* 27.
Literæ datæ a Secretario Congregationis Interpretum Sacri Concilii Tridentini, quibus Epiſcopi intra centeſimum ab Urbe lapidem evocantur ad Canonizationem. *pag.* 9.
Literæ Encyclicæ Summi Pontificis, quibus ſtatuitur applicatio Sacrificii pro Populo diebus ſaltem feſtis. *pag.* 6.
Literæ Decretales ſuper Canonizatione beati Fidelis a Sigmaringa. *pag.* 173.
Item beati Camilli de Lellis. *pag.* 178.
Beati Petri Regalati. *pag.* 183.
Beati Joſephi a Leoniſſa. *pag.* 188.
Beatæ Catharinæ de Ricciis. *pag.* 192.
Literæ ab Electo Romanorum Rege, Imperatore futuro miſſæ ad Summum Pontificem & in Conſiſtorio Secreto recitatæ. *pag.* 8.
Livizzani. Vide *Joſeph*.
Locus in Cappellis & Supplicationibus dignior eo quem prius obtinebant, conſtituitur a Papa Conſiſtorialibus Advocatis. *pag.* 70. 75.
Locus Cardinalis Diaconi Evangelium cantaturi ab initio Actus Canonizationis. *pag.* 167.
Locus Vicegerentis Urbis cum Juſdicentibus in Tribunali Eccleſiaſtico & Civili Cardinalis Almæ Urbis Vicarii a principio Supplicationis. *pag.* 161. Idem in inceſſu, poſt omnes utriuſque Cleri Ordines. *ibid.*
Locus Advocati Conſiſtorialis Inſtantias Cardinalis Procuratoris nomine apud Papam exponentis Ipſo Canoniſationis die. *pag.* 164.
Locus Oratori Franciæ, quod munus ſibi demandatum nondum palam obiret, in Contignationibus aſſignatus. *pag.* 155. 201. *& ſeq.*
Locus in iiſdem Oratori Venetiarum attributus, cum & ipſo adhuc in publica pompa Pontificem non inviſiſſet. *pag.* 155.
Locus item datus Senatori Urbis: Columnenſium Familiæ: Magnatibus, & Matronis ad proſpicienda Canonizationis ſollemnia. *pag.* 155. 201. *&* 202.
Capitulo Vaticano: Convictoribus Seminarii Romani: Convictoribus Collegii Clementini: Portitoribus Oblationum. *ibid.*
Sacri Hoſpitii Magiſtro Duci Guadaneoli. *pag.* 155. 202. Vide *numero in Ichnographia Theatri*.
Locus item Conſultoribus Sacrorum Rituum Congregationis: Canonizandorum Familiis, & Poſtulatoribus. Vide *Ichnographiam Theatri*.
Locum in duodenario Advocatorum Conſiſtorialium numero habentes, ut eo gaudere adhuc poſſint, ſtatuit Conſtitutione edita Benedictus XIV. *pag.* 74. *& ſeq.*
Locum in ipſo Collegio habentes qui ſint. *pag.* 75.
Ad vacantem locum tres nominare, ut unus a Papa ſeligatur, jus eſt ipſi Advocatorum Collegio tributum. *pag.* 74.
Loca in Theatro Canonizationis partitur Pro-Præfectus Palatii de mandato Papæ. *pag.* 155.
Loca intra Theatri confinia nemini attributa abſque Chirographo Magiſtri Sacri Hoſpitii. *ibid.*
Ludovicus Manfroni Dux Peditum Generalis. *pag.* 555.
Ludovicus Vanvitelli. Vide *Architectus*.
Luminaria. Vide *Ignes Feſti*.
Lutherus hæreſiarcha realem Chriſti Domini præſentiam in Euchariſtia impudentiſſime negabat. *pag.* 70.
Item: Vicariam Chriſti Perſonam in terris a Romano Pontifice ſuſtineri. *ibid.*

M

MAGISTER Sacri Hoſpitii Stephanus de Comitibus Dux Guadancoli Syngraphas diſtribuit pro ingreſſu in Canonizationis Theatrum. *pag.* 155.
Cuſtodias ad Theatri repagula, & loca in Theatro deſignat. *ibid.*
Ejus Tubicines primum dant clangore tubarum ſignum peractæ Canonizationis. *ibid.*
Ab ejus nutu & imperio Cuſtodiarum Milites pendent. *ibid.*
Aquam præbet pro lotione manuum in Miſſa SS. D. N. Papæ. *pag.* 167.
Magiſtri Oſtiarii *de Virga rubea* Crucem Papalem cuſtodiunt. *pag.* 153. 163. *& ſeq.*
Intortitia a lateribus Baldacchini deferunt accenſa, ſi Proceſſio Corporis Chriſti apud Vaticanum fieri contigerit, Vacante Apoſtolica Sede. *pag.* 73.
Magnates. Vide infra *Matronæ*.
Malvezzi. Vide *Vincentius*.
Manfronus. Vide *Ludovicus*.
Manſiones Principum in Quirinali quæ? & quare ſic appellatæ? *pag.* 27.
Matronæ Urbanæ & Exteræ admittuntur in Contignatione ut proſpicere poſſint Canonizationis Sollemnia, mediante Syngrapha a Præfecto Palatii accepta. *pag.* 155.
Excipiuntur a Nobilibus Viris de Familia Pontificis. *ibid.* Vide *Locus*.
Marchio Patritius, Vide *Joannes*.
Marchio Va'e Pietramelara. Vide *Pyrrhus*.
Martyres qui dicantur? *pag.* 52.
Et qui inter Martyres *vindicati* appellabantur. *ibid.*
Martyribus, etiamſi nullum interveniſſet eorum ope ſignum, cultus exhibebatur. *ibid.*
In Martyrum Cauſis quæ Praxis hodierna? *ibid.*
Menſa. Vide *Abacus*.
Methodus ſervanda a Cardinalibus & Epiſcopis in Conſiſtoriis ſemipublicis. *pag.* 34.
Milites quo modo diſpoſiti in viis, per quas dirigenda erat Supplicatio. *pag.* 161.
Milites quaternis Ordinibus diſtributi Baſilicam Vaticanam muniunt interius. *ibid.*
Milites Helvetii ferreo Thorace, & galea induti partim pro Cuſtodia Summi Pontificis reſervantur: partim Cancellos, ex quibus eſt aditus in Theatrum, tuentur. *pag.* 155.
Milites Armaturæ Cataphracti, & Levis equis inſidentes & in aciem diſpoſiti conſiſtunt in Platea ante Baſilicam ſancti Petri, ipſo Canonizationis die. *pag.* 154.
Miracula beati Fidelis a Sigmaringa interceſſione patrata. *pag.* 175. *& ſeq. &* 199.
Miracula ope beati Camilli de Lellis. *pag.* 4. 181. 189.
Beati Petri Regalati. *pag.* 2. 184. *& ſeq.* 186. 199.
Beati Joſephi a Leoniſſa. *pag.* 5. 190. 199.
Beatæ Catharinæ de Ricciis. *pag.* 3. 196. 199.
Miraculorum & gratiarum copia præſtantes cultum in terris obtinent ampliorem. *pag.* 1.
Miſſa non ſemper cum Sollemniis Canonizationum celebrata. *pag.* 167. *& ſeq.*
Miſſa aliquando in diem ſequentem translata. *ibid.*
Miſſam celebrat ipſo Canonizationis die Benedictus XIV. *ibid.*
Modeſtia in Supplicationibus *Litaniarum Majorum & Minorum* & ipſo Canonizationis die ſervanda de ſpeciali mandato Papæ. *pag.* 28. 154.
Molaria Laurentius Peditum Copiarum Tribunus quid pro ſuo munere egit in pervigilio, & ipſo Canonizationis die. *pag.* 155.
Munus ſibi aſſignatum Advocati Conſiſtoriales exercent certo ſtipendio attributo. *pag.* 79.
Extra illud Cauſarum exterarum Patrocinium ſuſcipere non poſſunt. *ibid. & ſeq.*
Munera. Vide *Donaria*.

N

B. NICOLAO Albergato Civi & Epiſcopo Bononienſi cultum ab annis centum & ultra exhibitum approbat Benedictus XIV. *pag.* 3.
Statuam ejus in Liberiani Templi facie tamquam Illius Baſilicæ Archipresbyteri Cardinalis locari jubet. *pag.* 69.
Nomina Religioſorum Ordinum qui primam Supplicationis aciem componebant in die Canonizationis. *pag.* 161. *& ſeq.*
Nomina Monaſticæ Vitæ Profeſſorum, qui ſecundam. *pag.* 162.
Eorum Collegiorum, qui ſub Cruce Cleri Secularis incedebant. *ibid.*
Collegiatarum Inſignium, & Patriarchalium Baſilicarum Urbis. *pag.* 162.

Nomi-

Nominandi ad vacantem locum in Collegio Advocatorum Confiſtorialium tres ex Romanæ Coriæ vel alterius loci Ditionis Eccleſiaſticæ Advocatis, facultatem tribolt ipſimet Collegio Benedictus Papa XIV. *pag.* 74.

Numerum Cardinalium Sixtus Papa V. præfinivit. *pag.* 15.
Numerum Titulorum auxit omniom primus S. Silveſter Papa. *ibid.*

Numerus Cereorum in Baſilica Vaticaoa ardentium ipſo Canonizationis die. *pag.* 200.

Numiſma aureum, argenteumque cum Sanctorum noveliorum Imaginibus cuſum. *pag.* 171.
Nummi aorei quingenti pro Annulo Cardinalitio olim Cameræ Apoſtolicæ ſolvebantur ab hæredibus. *pag.* 15.

Nuncium de Electione Regis Romanorum Imperatoris futori accipit Papa, & Cardinalibus communicat in Conſiſtorio Secreto. *pag.* 8.

O

OBEDIENTIAM exhibent Cardinales Summo Pontifici ante Conſiſtorium publicum. *pag.* 17. 28.

Obedientiam præter Cardinales, quando Pootifex eſt Sacris operaturus, ei præſtant ceteri qui ſacris induti veſtibus locum habent in Cappella Pontificia. *pag.* 164.

Oblationes in Miſſa Canonizationis offerunt Papæ Cardinales Sacræ Rituum Congregationi adſcripti. *pag.* 170. 171.
Non excluſis Diaconibus qui ſunt in Aſſiſtentia Papæ. *pag.* 171.

Oblationes exceptæ aliquando extra Miſſam. *pag.* 167.

Oblationum portandarum Ritus & Cæremoniæ. *pag.* 171.
Oblationum menſæ, & pro earum Portitoribus locus in Theatro. *pag.* 155. Vide *Ichnographia.*
Oblationum Cuſtos a quo deſtinatos. *pag.* 171.
Oblationum Menſæ Tobaleis albis inſtratæ & candidis velis tectæ. *ibid.*
In Oblationibus reportandis ad menſas Votantes, & Abbreviatores Acolythi Cappellæ deſerviunt. *pag.* 170. 171.

Oblationibus receptis Papa lavat manus, & Miſſam proſequitur. *pag.* 167.

Occurſus trium Cardinalium ultimorum inter Presbyteros Papæ progredienti a parvo Solio ad Altare pro Sacrificio. *ibid.*

Octava SS. Apoſtolorum Petri & Pauli ſollemniori quam antea coltu celebrator quotannis ex SS. D. N. Inſtituto. *pag.* 157.

Octo primarii Patres ejus Inſtitoti ex quo fuit Beatus, ſuperpelliceis induti accenſa deferunt Intortitia ante Vexillum. *pag.* 162.

Octo Referendarii per vices mutandi haſtas Umbellæ ſupra Pontificem attollunt. *pag.* 164.

Odeum pro Cantoribus Muſicis Cappellanis Papæ. *pag.* 202.

Officia Vacabilia quæ ſint, & quare ſic appellata? *pag.* 70.
Officia Vacabilia obtinentes quaterni procedunt cum funalibus quadrilibribus accenſis feſto die Corporis Chriſti in Supplicatione. *ibid.* & *pag.* 72. 73.
Officiorum Vacabilium præcedentiam in ipſo eorumdem cœtu definiit Gregorios XIII. *pag.* 70.

Officiales de Virga rubea, Vacante Apoſtolica Sede, ſi contingat fieri Supplicatio, de more habenda in feſto Corporis Chriſti, incedere debent a lateribus Baldacchini cum Intortitiis. *pag.* 72. 73.

Oliverius. Vide *Joannet*.

Opitius Pallavicini. Vide *Pallavicini*.

Oratio. Vide *Collecta*.

Orationes Conſiſtoriales. Vide *Advocatus*.

Orator Bononiæ adeſt in Choro Carthuſianorom, ubi Papa Decretum ſuper cultu beati Nicolai Albergati Civis & Epiſcopi Bononienſis edidit. *pag.* 3.
Togam Senatoriam in Sollemnioribus textili auro conſutam induit ex nupero Summi Pontificis Indulto. *pag.* 70.
Unam ex Haſtis Umbellæ ſupra Sacramentom & Papam delatæ in Supplicatione Corporis Chriſti portat. *pag.* 70.
In Supplicationibus incedit cum Conſervatoribus Urbis ad ſiniſtram Prioris Capitom Regionum. *pag.* 164.
Locum habet in Theatro Canonizationis. Vide *Ichnographiam*. *pag.* 156.

Orator Galliarum } Vide *Locus*.
Orator Venetiarum }

Orator extra Ordinem ad præſentandum Vectigal pro Regno utriuſque Siciliæ debitum diſcedit a Palatio Farneſiorum. *pag.* 161.
Summo Pontifici illud offert in Aula Regia Vaticani Palatii & quare? *ibid.* Vide *Equus*.

Oratorium privatum in propria Domo ad Sacrificiom celebrandum habent Advocati Conſiſtoriales pro ſe ſuiſque Conſangoineis ſecum babitantibus. *pag.* 80.

Ordo Supplicationis utriuſque Cleri in die Canonizationis. *pag.* 161.

Ordo Equitatus in pervigilio Sollemnitatis Corporis Chriſti. *pag.* 69.

Ordo Equitatus Oratoris extra Ordinem ad perdendom Vectigal pro Regnis utriuſque Siciliæ. *pag.* 161.

Ordo quo e Cappella Pontificia deſcendit in Vaticanam Baſilicam Papa eum Cardinalibus, aliiſque Romanæ Curiæ cœtibus ad Canonizationem peragendam. *pag.* 163.

Ordo in Oblationibus deferendis tempore Miſſæ in die Canonizationis. *pag.* 170.
Ordo Subſelliorum in Theatro Canonizationis. *pag.* 200.

Orientales. Vide *Epiſcopi*. *Habitus*.

Ornatus Viarum, per quas die Feſto Corporis Chriſti incedit Supplicatio, Cardinales Romæ commorantes ſuam quiſque viæ partem æqualiter ſibi obtingentem, ornare ſtudent, *pag.* 69.

Ornatus Porticom Vaticani, & reliqoi ambitus apparatum Apoſtolicarum Ædium Aulæis, ut moris eſt, reliquum ornatum Cameræ Apoſtolicæ ſumptibus fieri præcipit Benedictus XIV. ſua Conſtitutione perpetuo valitora; ſi forte contingat celebrari hujuſmodi Proceſſio, Apoſtolica Sede Vacante. *pag.* 72.

Ornatus Aulæ ad Conſiſtoria Semipublica habenda in Palatio Quirinali. *pag.* 52.

Ornatus Vaticani Templi ad Canonizationis Sollemnia. *p.* 198.

Os Aperire & Os Claudere novis Cardinalibus quid ſit. *pag.* 9.

Os clauſum olim Crdinales habebant uſque ad ſecuodum vel tertium Conſiſtorium. *ibid.*

Os oon aperiebatur niſi aoditis Cardinaliom Suffragiis. *ibid.*

Os modo prætermiſſa Suffragiorum latione, ot plurimom novo Cardioali clauditur & aperitur in eodem Conſiſtorio. *ib.*

Os claudendi, & aperiendi formula. *pag.* 15.

P

PALLAVICINI Lazarus Archiepiſcopus Thebarum commendatur. *pag.* 15.
Cardinalatus Dignitatem recuſat. *ibid.*
Laodatur a Papa coram Cardinalibus io Conſiſtorio Secreto. *ibid.* & *ſeq.*
Epigraphe Monumenti ejus memoriæ erecti in Eccleſia ſancti Franciſci de Paula ad Montes exſcribitur. *pag.* 16.

Pallavicini Opitius Abbreviator de Parco Majori ablegatos Nontios ad Joaonem Theodorum e Ducibus Bavariæ, er defert Galerum rubrum Pontificalem & alia Cardinalatus Inſignia. *pag.* 15.

Pallium Pontificale petere ac poſtulare unice ſpectat ad Conſiſtoriales Advocatos. *pag.* 77.
A Coadjutoribus non petitur oomine proprio. *ibid.*

Panes duo magni unus auro, alter argento illiti, & extaoti cælatura gentilitiis Pontificis Inſignibus ornati offeruntur Papæ a Cardinalibus Presbyteris Sacræ Rituum Congregationi Præpoſitis. *pag.* 171.

Papa eſt viſibile Eccleſiæ Caput. *pag.* 1.
Succeſſor beati Petri, & Jeſu Chriſti Vicarius. *ibid.* & *pag.* 164.
Supremus Eccleſiæ Hierarcha de Servorum Dei Beatificatione & Beatorum Caoonizatione unice decernit. *ibid.*
Gregis Chriſti Cuſtos. *pag.* 153.
In ſignum Imperii utitur Regno, & in ſignom Pontificalis dignitatis utitur Mitra. *pag.* 163.
Unicus veritatis Interpres, & Religionis Antiſtes. *pag.* 166.
Papa Victor II. Eccleſiam Aieſtettenſem; Nicolaus II. Florentinam, & Alexander II. Lucaoam retinuere cum Pontificato in adminiſtrationem. *pag.* 17.
Papa Nicolaus V. primus inter Pontifices pedibus gradiens publice per vias Romæ Sacramentum detulit in die feſto Corporis Chriſti. *pag.* 70.
Papa Leo X. Miniſtrorum humeris ſubvehi cœpit in Supplicatione ejuſdem diei feſti. *ibid.*

Papiliones & æreæ Campanulæ deferuntur a Baſilicis Urbis, & Collegiatis Inſignibus in Supplicationibus ante Crucem in ſignum Matricitatis. *pag.* 162.

Parmenſis & Placentinus Ducatus. Vide *Procurator*.

Parochi Eccleſiarum Rectores circumpoſitam collo Sacerdotalem ſtolam, ut a ceteris de Clero diſcernantur, Indulto Pontificio deferunt modo in publicis Proceſſionibus. *pag.* 162.
Parochus diebus ſaltem feſtis Sacrificium offerre teoetur pro Populo. *pag.* 6.

Patriarcharum Suffragia. Vide *Epiſcopi*.

Patritius Marchio Joannes. Vide *Joannes*.

S. Paulus Apoſtolus. Vide infra SS. *Petrus*, & *Paulus*.

Paulus Papa IV. Neapolitanam Eccleſiam oon dimiſit factus Pontifex. *pag.* 17.
Primus, qui ob defectas ſenio vires, & ad augendam myſterii majeſtatem, geſtari ſella voluit in Supplicatione Corporis Chriſti. *pag.* 70.
Decrevit, ut Vaticanam Regionem, Urbemqoe Leoninam, qua Supplicationis pompa circumagitur, expanſum late velum obumbraret. *ibid.*
Ad divini cultus elegantiam lampades excogitavit, quæ cera, non oleo concinnarentur, eaſque ardere in Pontificio Sacello voluit. *ibid.* & *ſeq.*

Paulutius Cardinalis Fabritius ſacri Collegii Decanus Eccleſiam Titularem SS. Joannis, & Paoli pene a fundamentis reſtituit. *pag.* 15.

Paulutius Cardinalis Camillus Cooſiſtorio Secreto primom intereſt. *pag.* 9.
Os ei clauditur. *ib.* & aperitur in eodem Conſiſtorio. *pag.* 11.
Omnium primus juxta noviſſimum SS. D. N. Papæ Decretum abſolvitur a Vinculo Eccleſiæ in Partibus Ioſidelium exiſtentis, quo tenebatur ante Promotionem. *pag.* 16.
Habet in Titulum Eccleſiam SS. Joannis, & Pauli ab Avunculo ſoo reſtitutam. *pag.* 15.

Periſtromata mira arte elaborata in Hoſpitio Pauperum Iovallidorum ad Tyberis Ripam inſpiciuntur appenſa ad Parietem Aulæ Paraſrenariorum io Quirinali Palatio. *pag.* 17.
Contexta hæc fuerant juſſu Papæ, qui poſt Canooizationem illa miſit Bononiam, ut iis conveſtirentur parietes, qui Chorum Metropolitanæ ambiunt. *ibid.*

SS. Petrus, & Paulus Apoſtolorum Principes, ſunt Almæ Urbis Romæ Patres, & veri Conditores. *pag.* 157.
Octiduo eorum Feſtum diem eum Cappella & Miſſa Pontificali in deſignatis Eccleſiis babenda ſollemnius celebrari voluit Benedictus XIV. Vide *Conſtitutio*.
Eccleſiæ in Urbe monumento aliquo, vel ipſorum Apoſtolorum Reliquiis celebriores, quæ ſint? Vide *Eccleſia*.
S. Petri ænea Statua io Baſilica Vaticana, quomodo ornata in die Canonizationis. *pag.* 161. 200.

S. Pii V. lapideum ſimulacrum præter alia quædam ſuper faciem Liberiani Templi ſtatuitur. *pag.* 69.

Ejus Canonizationem Clemens Papa XI. celebravit, *pag.* 9.

Pluvialis uſum habent Advocati Conſiſtoriales in die Coronationis Romani Pontificis, & in die, qua novus Pontifex Baſilicæ Lateranenſis poſſeſſionem adit. *pag.* 76.

Pluviale tameo induunt tranſverſum, ita ut pars aperta Pluvialis remaneat ſuper humerum dextrum; & ſupra Pluviale circa collum deferunt Capputium de more. *ibid.*

Pluviali, Mitra, & Amictu utuntur in Cappellis Pontificiis Patriarchæ, Archiepiſcopi, Epiſcopi, & Abbates Generales Ordinum locum habentes in eis. *pag.* 155. 163.

Pontifices Summi, qui Eccleſias, quibus ante Pontificatum præfuerant Epiſcopi, retinuere tanquam Adminiſtratores. *pag.* 17.

Pontifices Romani quo ritu Sacramentum deferunt in die feſto Corporis Chriſti. *pag.* 70. 71.

A Pontificibus Romanis Vicariam Chriſti Perſonam in terris ſuſtineri negabat Lutherus. *pag.* 70.

Populi concurſus ad Eccleſias, ubi propoſitum erat publicæ venerationi SS. Sacramentum, pro Indulgentia. *pag.* 154.

Populorum finitimis ex Oppidis, & Nobilium Advenarum adventus in Urbem pro Canonizatione. *pag.* 155.

Populus Romanus magno hominum comitatu viſitat Baſilicam Lateranenſem, in qua Capita SS. Apoſtolorum Petri & Pauli coluntur, redeunte octavo die feſti eorumdem Apoſtolorum. *pag.* 156.

Portitores Oblationum pedem Papæ oſculantur. *pag.* 171.

Locum habent in Theatro Canonizationis prope ipſarum Oblationum menſas. *pag.* 155. 200.

Poſtulata Regum, & Principum ad Papam pro Caoonizatione. *pag.* 8.

Poſtulatores ſimul conveniunt ad deliberandum de ſumptibus in apparatum Canonizationis faciendis. *pag.* 8. & 9.

Poſtulatoribus ſignificat Papa, ne parcant ſumptui, ut apparatus ſplendore, & magnificentia antecelleret præteritas Canonizationes. *pag.* 8.

Poſtulatoribus, quæ proximæ erant Pontificio Solio, contignationes traduntur, ita mandante Papa. *pag.* 201.

Præcedentiam Officiorum Vacabilium intra ipſum eorumdem cœtum definiit Gregorius XIII. *pag.* 70.

Præcedentiam Inter Signaturæ Juſtitiæ & Gratiæ Votantes habet, qui prior fuerit in alterutrum Tribunal adlectus. *pag.* 157. Vide *Decretum*. *Locus*.

Præco in pervigilio, & ipſo Feſto die SS. Apoſtolorum citat coram Papa, dum progreditur in Cappellam, eos omnes qui annum pendere vectigal tenentur. *pag.* 160. 162.

Præfectus Palatii Apoſtolici in pervigilio Feſti Corporis Chriſti equitando inſpicit apparatum viarum, per quas die poſtero mane tranſitura erat Supplicatio. *pag.* 69.

Sedet apud Portam Palatii, ut Supplicationem dirigat. *pag.* 70.

Præfectus Cubiculo Papæ locum habuit in Conſiſtoriis ſemipublicis. *pag.* 52.

Præfectus Equili Apoſtolico juſſu Pontificis mittit Rhedam Epiſcopis Orientalibus Romæ exiſtentibus, ut Conſiſtoriis, aliiſque publicis Actionibus intereſſe poſſint. *pag.* 52.

Prælatorum Ordines locum in Conventibus publicis habentium recenſentur. *pag.* 162.

Prælatorum frequentia ad Supplicationem in die feſto Corporis Chriſti. *pag.* 69.

Prælatus ſi ſimul fuerit Advocatus Conſiſtorialis, officium Decanatus non obtinebit. Vide *Advocatus*. *Decanatus*.

Presbyter Cardinalis antiquior Acerram porrigit Pontifici, ut is thus injiciat in Thuribulum. *pag.* 163.

Presbyteri antiquioris vices ſupplet Cardinalis Burgheſius in Aula Sacrarii ipſo Canonizationis die. *ibid.*

Presbyterium recipit Papa a Cardinali Archipresbytero, & Canonicis Baſilicæ Vaticanæ Sacrario Præfectis. *pag.* 173.

Presbyterium erogat Pontifex in Clericos, novum ſcilicet numiſma cum novorum quinque Sanctorum Imaginibus. *ib.*

Princeps Solii Comeſtabilis Columna Conſiſtoriis publicis adſtat. *pag.* 17. 27.

Principum Inſtantiæ pro Canonizatione. Vide *Inſtantiæ*. *Poſtulata*.

Principum Manſiones in Quirinali quæ ſint? & quare ſic appellatæ. *pag.* 27.

Prior Diaconorum Cardinalium utitur Baculo in ſignum jurisdictionis, cum ad Portam Palatii ſedet pro Supplicationis directione. *pag.* 70. Vide *Diaconus Cardinalis*.

Proceſſio in die S. Marci ob coortam tempeſtatem prætermittitur. *pag.* 28.

Proceſſioni Litaniarum majorum, & minorum qui interſunt, iis Indulgentiam concedit Papa. Vide *Indulgentia*.

Proceſſionis in feſto Corporis Chriſti Inſtitutio non ſine ſuperno Dei afflatu. *pag.* 70.

Proceſſionis hujuſmodi ritus apud Vaticanum. *ibid.*

Proceſſionis ordo ad comportanda quinque Canonizandorum Vexilla in Baſilicam Vaticanam ipſo Caoonizationis die. *pag.* 161. & *ſeq.*

Procurator Canonizationis, ut plurimum eligitur Nepos Summi Pontificis. *pag.* 155. Vide *Cardinalis Portocarrero*.

Procurator Fiſcalis Cameræ Apoſtolicæ inſtat apud Protonotarios in Conſiſtoriis ſemipublicis ut Inſtrumenta conficiant de Actis in eiſdem. *pag.* 62. 93. &c.

Procurator Fiſcalis Cameræ in pervigilio Feſti SS. Apoſtolorum Petri, & Pauli proteſtatur pro Parmenſi, & Placentino Ducatu, Papa ab Aula Paramentorum ad Cappellam progrediente pro Veſperis. *pag.* 160.

Promotor Fidei ex Advocatorum Conſiſtorialium Collegio ſeligi debet in poſterum. *pag.* 69.

Promotoris Fidei munus ſe obtinuiſſe in Minoribus teſtatur Papa. *ibid.*

Promotoris Fidei, & Advocati Fiſci munera olim conjunctim geſta, ut in poſterum ſeparatim conferantur, ſtatuit Benedictus XIV. *ibid.*

Promotus ad Cardinalatum etiamſi Epiſcopus fuerit, Annulum deponere debet, donec alterum novæ dignitati debitum accipiat. *pag.* 15.

Vide *Annulum*. *Inſignia*. *Titulus*.

Pro-Reges Neapolitani Roma tranſeuntes Neapolim hoſpitantur in ædibus Pontificiis. *pag.* 27.

Proteſtatio. Vide ſupra *Procurator*.

Protodiaconus. Vide *Prior Diaconorum*. *Diaconus Cardinalis*.

Protonotarii Apoſtolici Conſiſtorio ſemipublico præſentes rogantur, ut Tabulas publicas conficiant de iis, quæ acta in eo ſunt. Vide *Inſtrumentum*. *Inſtantia*. *Procurator*.

Protonotariorum Decanus, cum ii monentur ut Tabulas conficiant, Collegii nomine reſpondet *Conficiemus*. *pag.* 63. 94. & *alibi*.

Protonotariorum abſentium a Conſiſtorio vices ſupplet Cæremoniarum Præfectus, in acta referendo quod in quinto Conſiſtorio ſemipublico factum fuit pro Canonizatione beatæ Catharinæ de Ricciis. *pag.* 147.

Protonotariorum Collegium ſex tantummodo Perſonas idoneas ad Lauream Doctoratus in ſingulis annis promovere poteſt. *pag.* 78. & *ſeq.*

In Protonotariorum ſcamno ſedet ex ſpeciali Pontificis gratia Theodorus Buccapadulius. Vide *Buccapadulium*.

Pyrrhus Marchio Vaſe Pietramelara Pontificio Equili Præfectus commendatur. *pag.* 52.

R

REDITUS Summi Pontificis in Urbem e Gandulphi Caſtro. *pag.* 52.

Referendarii utriuſque Signaturæ Umbellam deferunt in die Canonizationis ſupra Papam Rocchetto, & ſuperpelliceo induti. *pag.* 164.

Canonizationis Solemniis interſunt. *pag.* 156. 163.

Inter Referendarios locum obtinent ii Canonici trium Patriarchalium, qui munus Presbyteri Aſſiſtentis, Diaconi, vel Subdiaconi obeunt in Cappella Pontificia. *pag.* 163.

Referendarii Baldacchinum portant ſupra Sacramentum in Proceſſione Corporis Chriſti. *pag.* 70.

Unde, & quoto loci ſpatio id onire munus teneantur, ſi Sedes Apoſtolica vacet, indicatur. *pag.* 73.

Regina. Vide *Suecorum Regina*.

Regni utriuſque Siciliæ Vectigal. Vide *Orator*. *Rex*. *Vectigal*.

Regnum Pontificium Tiara eſt. *pag.* 163. Eo utitur Papa in ſignum Imperii. *ibid.* Vide *Tiara*.

Relatio de Cauſis Canonizandorum, quæ eſſe ſolet Cardinalis Congregationis Sac. Rit. Præfecti vel antiquioris in eadem Sac. Congregatione, fit a Papa in Conſiſtorio ſecreto. *pag.* 9.

Reliquiæ beati Fidelis a Sigmaringa publicæ venerationi propoſitæ in Ara Principe Templi Capuccinorum, dum Pontifex in ea Sacrificium offert. *pag.* 2.

Reliquias Sanctorum in pegmate intra Templum Lateranenſe aſſervatas propius inſpicit Papa, veneratur, exoſculaturque in Sacra Viſitatione ejus Baſilicæ. *pag.* 3.

Repagula, & Cancelli ad cuſtodiam Theatri Canonizationis. *pag.* 154. & *ſeq.*

Vide *Ichnographiam Theatri*.

Rerum parandarum pro Canonizatione coram inter ſe partiti ſunt Poſtulatores in peculiari conventu. *pag.* 8.

Reſponſa Cajetani Amati Epiſtolarum ad Principes a Secretis, ad Inſtantias Advocatorum Conſiſtorialium in Conſiſtorio publico. *pag.* 27. 33.

Reſponſa ad Inſtantias in die Canonizationis. *pag.* 165. & 166.

Reverentia quæ Papæ fit a Cardinalibus in Conſiſtorio publico. *pag.* 17. 28.

Quo modo, & a quibus præſtita in die Caoonizationis. *pag.* 165.

Rex Magnæ Britanniæ Jacobus III. præſens, Canonizationis Sollemnia ſua pietate ornat. *pag.* 155.

Suggeſtus eminens, & conſueto amplior Ei, & Regio Filio Duci Eboracenſi comparatur. *ibid.*

Regis Romanorum Electionem ſignificat Papa Cardinalibus in Conſiſtorio ſecreto. *pag.* 8.

Litteras ab eo acceptas recitari præcipit a Cajetano Amato Brevium Apoſtolicorum ad Principes a Secretis. *ibid.*

Cappellam in gratiarum Actionem cum Sollemni Miſſa habendam indicit. *ibid.* & *ſeq.*

Luminaria ob id biduo, & alia lætitiæ ſigna. *pag.* 9.

Cardinales rubro colore etſi Adventus tempore, tota die utuntur. *ibid.*

Regis utriuſque Siciliæ Caroli Sebaſtiani Borbonii Hiſpaniarum Infantis Adventus in Urbem memoratur. *pag.* 160.

Vectigal ejus nomine oblatum pro Regno utriuſque Siciliæ. *ibid.*

Regum & Principum preces pro Beatorum Canonizatione. *pag.* 8.

S

SACELLUM Columnenſium in Lateranenſi Baſilica ſelectum a Papa, ut pro Defunctorum Animabus abſolutionem faceret in Actu ſacræ Viſitationis. *pag.* 3.

Sacellum Corſinum in eadem Baſilica viſitat Papa, & dignis laudibus extollit. *ibid.*

Sacra Olea, rectene aſſervarentur inſpicit Papa in Baſilica Lateranenſi. *ibid.*

Sacramentum Euchariſticum in ſua Cuſtodia ſervatum, in Lateranenſi Baſilica tempore Viſitationis inſpicit Papa. *ibid.*

Sacramentum Euchariſticum publicæ venerationi expoſitum pro

quadraginta horarum oratione in deſignatis Urbis Eccleſiis quotidie inviſit Pontifex : raro pietatis exemplo . *pag.* 6.
Sacramentum in Archipresbyterali Templo Caſtri Gandulphi ad publicas preces habendas pro imminenti Canonizatione juſſu Pontificis ibi commorantis, triduo exponitur . *pag.* 31.
Sacramentum a ſe confectum in feſto die Corporis Chriſti defert Pontifex per ſtata Proceſſionis loca in Baſilicam Vaticanam . *pag.* 69.
Sacramentum in ipſius Feſto publice per vias pedibus gradiens primus Romæ detulit Nicolaus V. *pag.* 70.
Sacramentum Miniſtrorum humeris ſubvecti , atque in ſublimi ſella compoſiti deferunt Romani Pontifices & quare? *ibid.*
Sacramentum in die feſto Corporis Chriſti , ſi contingat hujuſmodi ſollemnitas Apoſtolica Sede Vacante , defertur in Supplicatione apud Vaticanum de more celebranda a Patriarcha ſive Archiepiſcopo, vel Epiſcopo quem Cardinales tunc in quolibet Ordine Priores , & S. R. E. Camerarius triduo ante deſignaverint . *pag.* 72.
Sacramentum in Patriarchalibus Baſilicis Urbis juxta morem antiquitus traditum publicæ venerationi exponitur, antequam a Summo Pontifice ultima ſuper Canonizandis proferatur Sententia . *pag.* 64. 69.
Sacramentum Auguſtiſſimum triduo publicæ venerationi propoſitum hac de cauſa in Lateranenſi Baſilica viſitat Papa cum Cardinalibus . *pag.* 153.
Idem exequitur in Vaticana Sancti Petri Baſilica . *ibid.*
Et in Eccleſia S. Mariæ ſupra Minervam Liberianæ Baſilicæ ſubſtituta . *ibid.*
Sacramentum Venerabile publicæ venerationi expoſitum in Baſilica Vaticana ipſo Canonizationis die Papa de ſellari deſcendens viſitat , & orat ante illud cum Cardinalibus ceteriſque Eccleſiaſticis Ordinibus , priuſquam Canonizationis Theatrum petat . *pag.* 164.
Sacra Vaſa ad Miniſterium . Vide *Vaſa*.
Sacrificium Deo offert Papa antequam Decreta ſuper Canonizatione Beatorum publicari permittat . *pag.* 2. 5. 6.
Sanctorum Canonizatorum nomina poſt latam a Papa de eorum ſanctitate Sententiam primus omnium invocat Cardinalis Diaconus a dextris Pontificis Aſſiſtens . *pag.* 167.
Sanctorum novellorum nomina addita in Confeſſione a Cardinali, ut ajunt Evangelii, cantantur. *ibid.*
Et a Papa in abſolutione generali ſupra Populum . *ibid.*
Sarcophagus ex porphyrite translatus e Pantheon pro Cuſtodia Cadaveris Clementis Papæ XII. in Sacellum Corſinum apud Lateranum . *pag.* 3.
Schedula. Vide *Formula*.
Schola Cantorum Cappellanorum Pontificis quem occupet locum in Proceſſione . *pag.* 163.
Ab eo, qui eſt a *Secretis* Brevium Epiſtolarum ad Principes, Literæ Regis Romanorum Imperatoris futuri ad Summum Pontificem tranſmiſſæ, juſſu Sanctitatis Suæ leguntur coram Cardinalibus in Conſiſtorio ſecreto . *pag.* 8.
Inſtantiis Advocatorum Conſiſtorialium ſuper Canonizatione in Conſiſtoriis publicis reſponſum datur nomine Papæ. *pag.* 27. 33.
Advocato Conſiſtoriali inſtante pro Cardinali ad poſtulandam Canonizationem Procuratore tertio reſpondetur Pontificis nomine inter Canonizationis Actum . *pag.* 165. 166.
Cappa rubra inſtar Cubiculariorum ipſe ſemper indutus aſſiſtit . *pag.* 27. 165.
Qui eſt a *Secretis* Congregationis Interpretum Sacri Concilii Tridentini evocat in Urbem juſſu Pontificis Epiſcopos intra centeſimum lapidem commorantes, ut Conſilio grave Canonizationis negotium juvarent ſuo , ejuſque majeſtatem augerent præſentia . *pag.* 9.
Sedes Apoſtolica . Vide *Vacatio*.
Sella Geſtatoria , ſeu
Sellari defertur Papa in Conſiſtoria publica . *pag.* 17. 28.
In Vaticanam Baſilicam *Sella* quoque in ſublimi delatus deſcendit ipſo Canonizationis die . *pag.* 164.
In *Sella* quoque compoſitus exiit ad primas Veſperas SS. Apoſtolorum Petri & Pauli canendas in Sacello Sixtino Palatii Vaticani . *pag.* 160.
Sella vectus dum poſt Veſperas rediret in Paramentorum Aulam, Vectigal ſibi & Apoſtolicæ Sedi debitum pro Regno utriuſque Siciliæ accepit ab Oratore extra ordinem Regis nomine oblatum . *pag.* 161.
Senator Urbis primam Baldacchini haſtam ſuſtinet in Supplicatione die feſto Corporis Chriſti , Sacramentum deferente Papa . *pag.* 70.
Senator, Conſcripti , & Centuriati e Romano Populo poſt meridiem viſitant Baſilicam Lateranenſem veneraturi Sanctorum Apoſtolorum Capita in die Feſti eorum Octava . *pag.* 157. 158.
Senator locum habet in Contignationibus Theatri . *pag.* 155. Vide *Ichnographiam*.
Sententia Canonizationis . *pag.* 166.
Sepulcbra Sanctorum Canonizatorum Viſitantibus die ipſorum Natali Indulgentiam ſeptem Annorum quotannis concedit Papa . *pag.* 170.
Vide *Indulgentia*.
Sepulchrum Clementis XII. Prædeceſſoris ſui viſitat Pontifex , & ejus animæ adprecatur pacem . *pag.* 3.
Sepulchrum Romanis Pontificibus non alibi , quam in Baſilica Vaticana per primum eumque ſolidum ab obitu annum conſtituitur . *ibid.*
Sixtus Papa V. certum Cardinalium numerum conſtituit . *pag.* 15.
Solutio a Vinculo Eccleſiæ, ſi forte ante promotionem novus Cardinalis eo tenebatur , exprimenda modo eſt , in aſſignatione, quæ ipſi fiet a Papa Tituli , ſeu Diaconiæ . *pag.* 16.
Solium parvum Pontificium ad Horam Tertiam Canonicam cantandam ; & ad preces præparatorias pro Miſſa a Papa legendas . *pag.* 167. 200.
Solium Pontificium , quo in loco erectum intra Canonizationis Theatrum . *pag.* 200. 201.
Solium Romani Pontificis eſt beati Petri Cathedra . *pag.* 164.
Statua Ænea S. Petri in Baſilica Vaticana . *pag.* 161. 200.
Statuæ Canonizatorum albo nigroque colore ſubobſcure pictæ quibus in loculamentis inferioribus mediæ Navis Baſilicæ collocatæ . *pag.* 199. & *ſeq.*
Statuæ Fundatorum alicujus Inſtituti Regularis e Ionenſi marmore in inferioribus loculamentis in medio Navis Vaticani Templi . *ibid.*
Statuis quatuor ſanctorum Pontificum , & duorum Archipresbyterorum Cardinalium Baſilicæ Liberianæ nova Templi facies ornatur . *pag.* 69.
Subdiaconi munus in Cappellis Pontificiis Canonicus Liberianæ Baſilicæ exercet . *pag.* 163.
Subdiaconus Apoſtolicos Auditor Rotæ miniſtrat Papæ Sacris operanti . *ibid.* Vide *Auditores Rotæ* . *Crux* . *Habitus* .
Subſelliorum triplex ordo in Theatro Canonizationis . *pag.* 200.
Subſelliorum & areæ ornatus in Theatro . *ibid.*
Svecorum Regina Chriſtina Alexandra adfuit ſub Clemente IX. Canonizationis Solemniis ſublimi in Thalamo . *pag.* 167.
Suffragium, qua methodo tulerunt Cardinales in Conſiſtoriis ſemipublicis pro quinque Beatorum Canonizatione , *pag.* 34.
Suffragium ſcriptum & ſubſcriptum , ut in Tabulario Congregationis Sacrorum Rituum ſervari poſſet, ſinguli a Conſiſtorio exeuntes tradidere Magiſtris Cæremoniarum . *ibid.*
Suffragium proprium Abſentes etiam a Conſiſtorio mittunt Secretario Congregationis Sac. Rituum . *pag.* 64. Vide *Cardinalium Suffragia* . *Epiſcopi* . *Orientales* .
Superpelliceum induunt ſupra Rocchettum Referendarii in die Canonizationis . *pag.* 163.
Supplicatio Litaniarum Majorum ab Eccleſia S. Marci ad Baſilicam Vaticanam omiſſa ob coortam tempeſtatem . *pag.* 27.
Supplicatio in die Feſto Corporis Chriſti peracta a Papa paucis narratur . *pag.* 69.
Supplicatio utriuſque Cleri ipſo Feſto die Corporis Chriſti , ſi contingat vacare Sedem, apud Vaticanum peragi debet ex more . *pag.* 71.
Vide *Sacramentum* ; *Papa* .
Syngraphæ pro ingreſſu in Theatrum Canonizationis ſingulis diſtribuit Magiſter Sacri Hoſpitii . *pag.* 155. Vide *Præfectus Palatii* . *Magiſter Sacri Hoſpitii* .

T

TABERNACULUM cum Hoſtia imponitur Thalamo , ſuper quo provolutus in genua innixuſque Scabello bajulatur Papa in Proceſſione diei Feſti Corporis Chriſti . Vide *Thalamus*.
Tabulæ æneo colore Canonizandorum Miracula repræſentantes in Baſilicæ Vaticanæ ornatu . *pag.* 199.
Tabulæ Virtutum inſtar Signorum in loculamentis ſuperioribus Templi , vel ſuper columnarum epiſtylia diſpoſitæ . *ibid.*
Tabula ceteris grandior cum quinque Beatorum Imaginibus ad vivum expreſſis in templi faciei appenſa . *pag.* 198.
Tanario Sebaſtiano Cardinali Sacri Collegii Decano Elogium marmore ſculptum in Templo beatæ Mariæ de Victoria tranſcribitur . *pag.* 17.
Tempeſtas repente coorta impedit in die ſancti Marci Supplicationem generalem utriuſque Cleri . *pag.* 28.
Templi Vaticani , & Thori ſuperextans Corona interior , nunc primum peragendæ Canonizationis cauſa ſerico villoſo rubro univerſa veſtitur . *pag.* 198. Vide *Ornatus*.
Teſſeræ Scutariæ . Vide *Inſignia* .
Thalamo incumbentes & genuflexi circumgeſtantur hodie Romani Pontifices in Supplicatione Corporis Chriſti . *pag.* 70.
Thalamus ad proſpiciendam Canonizationis celebritatem in Theatro pro Svecorum Regina olim comparatus . *pag.* 167.
Theatri Canonizationis in Vaticana Baſilica erecti apparatus deſcribitur . *pag.* 200. & *ſeq.*
Theatri Ichnographia ſuis diſpertita numeris . *pag.* 155.
Theatri Cuſtodia Magiſtro Sacri Hoſpitii Guadaneoli Duci committitur . *ibid.*
Theatri loca partita de mandato Papæ Cardinalis Pro-Præfectus Apoſtolico Palatio . *ibid.*
Theodorus . Vide *Buccapadulius* .
Theſaurarius Cameræ Apoſtolicæ Joannes Baptiſta Meſmer, & Auditor Generalis ejuſdem Cameræ Flavius Chiſius, quem obtinent locum in Supplicatione . *pag.* 164. & in Theatro Canonizationis . *pag.* 200.
Thiara Pontificis triplici corona componitur . *pag.* 163.
Communius dicitur Regnum , & ea utitur Papa in ſignum Imperii . *ibid.*
Thiaras, & Mitras gemmis margaritiſque pretioſiſſimis ornatas Cappellani communes & intimi deferunt , in Supplicatione . *pag.* 163.
Tholus Templi Vaticani multis lampadibus & facibus totus collucet ſub noctem in pervigilio , & feſto die SS. Apoſtolorum . *pag.* 161. Hujus Ichnographia . *ibid.*
Thorace ferreo & galea induti milites Helvetii Pontificem tuentur , & Cancellos ex quibus eſt aditus in Theatrum , cuſtodiunt . *pag.* 155. 164.
Throni Pontificii apparatus . *pag.* 200. Moles . *pag.* 201.
Throni Pontificii latus utrumque ſolida Religionis & Juſtitiæ Simulacra exornabant . *pag.* 201. Vide *Solium* .
Thymiamaterium ante Crucem Acolythus Apoſtolicus motat . *pag.* 163.
Tintinnabulum pulſat ultimus Diaconorum Cardinalium in Conſiſtorio ſecreto , ut Cæremoniarios acceſſat . *pag.* 15. Vide *Æs campanum* . *Diaconus Cardinalis* .
Titulus idem ac *Memoria* ſeu Eccleſia . *pag.* 15.

Dici-

Dicitur a Crucis ſigno, quod primum erigitur in loco, quem Deo dicare intendimus. *ibid.*
Titulorum ante Sixti V. tempora numerus varius & incertus. *ibid.*
Titulus differt a Diaconia. *ibid.* & non aſſignatur niſi Presbyteris Cardinalibus. *ibid.*
Quo ritu Titulum committat Papa Cardinali Præſenti in Conſiſtorio. *ibid.*
Aliquando aſſignatus abſentibus & peregre commorantibus. *ibid.*
Quando Cardinali committitur Titulus, ſi forte alicui Eccleſiæ præfuerit Antiſtes, ſolvendus eſt a Vinculo illius Eccleſiæ etſi in partibus Infidelium exiſtentis. *pag.* 16.
Vide *Annulus*. *Diaconia*. *Inſignia*.
Tormenta Bellica Majora, & minora, tranſgrediente Legato extra ordinem ad ſolvendum Vectigal miſſo per Pontem in Regionem *Burgi* diſploſa in Arce S. Angeli. *pag.* 161.
In die Canonizationis ad initium hymni *Te Deum* exonerantur ſimiliter ab ipſa Adriani Mole, & a Libratoribus Militum Helvetiorum in Area Vaticana. *pag.* 155. 166.
Tria Joannes Andreas Archiepiſcopus Tyri Notis illuſtravit Platum de Cardinalis dignitate. *pag.* 15.
Triclinium Leonis III. reſtitutum. *pag.* 4.
Trigonum Deificæ Trinitatis ſymbolum. *pag.* 198.
Tubicines Magiſtri Sacri Hoſpitii primum dant ſignum Tubarum clangore peractæ Canonizationis. *pag.* 155.
Locus eorum in Baſilica eſt prope beati Petri Æneum Simulacrum. *ibid.*
Tympanotribæ & Tubicines Senatus Populique Romani prope majus Templi oſtium conſiſtunt, daturi & ipſi ſignum perfectæ Canonizationis. *pag.* 155.

V

VACABILIA Officia quæ ſint, & quare ita nuncupentur? *pag.* 70.
Vacabilia Officia obtinentes interſunt Proceſſioni apud Vaticanum in die Corporis Chriſti cum Intortitiis. *ibid.*
Etiamſi contigerit Vacatio Apoſtolicæ Sedis. *pag.* 71. *& ſeq.*
De *Virga rubea* qui nuncupantur, quando inſerviant extra Cappellam Pontificiam. *pag.* 153.
Proceſſioni & ipſi cum intortitiis intereſſe debent, & a lateribus Baldacchini incedere, ſi occurrat Sollemnitas Corporis Chriſti Vacante Sede. *pag.* 72.
Vacabilium Officiorum inter ſe præcedentia. *pag.* 70.
Vacat Sedes Apoſtolica ad ſex menſes. *pag.* 1. *&* 6. Vide *Conſtitutio*.
Vacat iterum Romanum Imperium brevi temporis intervallo. *pag.* 6.
Vacatione Cathedræ in Romano Archigymnaſio occurrente. Vide *Examen*.
Vacante loco in Advocatorum Conſiſtorialium Collegio; quid ipſi Collegio tribuatur? *pag.* 74. Vide *Advocatus*.
Vaſa Sacra. Vide *Abacus*. *Sacra Vaſa*.
Vaſe Pietramelara. Vide *Pyrrhus*. *Præfectus Equili*.
Vaticana Baſilica omnibus præfertur gloria, & Dignitate. *pag.* 7.
In Vaticana Baſilica formales Servorum Dei Beatificationes habendas eſſe decrevit Alexander PP. VII. *ibid. & ſeq.*
Canonizationes extra illam in poſterum non celebrandas, edita Conſtitutione ſtatuit Benedictus XIV. *pag.* 7. *& ſeq.*
Unica apud illam ut deinceps celebretur Proceſſio, alia Conſtitutione decernit SS. D. N., ſi Corporis Chriſti Feſtum inciderit, vacante Apoſtolica Sede. *pag.* 71. *& ſeq.*
Vaticana Baſilica publicæ venerationi Sacramentum triduo proponit ob futuram Canonizationem. *pag.* 64. 153.
Eſt omnium Eccleſiarum caput, ſpeculum & exemplar. *pag.* 198.
Fuit a Magno Conſtantino ædificata. *ibid.*
Nihil ea magnificentius, nihil elegantius aut inveniri aut excogitari poteſt. *ibid.*
Vectigal pro Regnis utriuſque Siciliæ debitum penditur in pervigilio SS. Apoſtolorum. *pag.* 160.
Vel quandocumque, & ubicumque Summo Pontifici placuerit. *ibid.*
Vectigalium ſolutioni obnoxii citantur a Præcone coram Papa. *ibid.*
Contra non ſolventes proteſtatur Fiſcalis Cameræ. *ibid.*
Veſperæ in pervigilio Feſti Corporis Chriſti celebratæ in Sacello Palatii Quirinalis. *pag.* 69.
Veſperæ in pervigilio SS. Apoſtolorum non in Vaticana Baſilica, ſed in Sacello Sixtino Palatii celebrantur, & quare? *pag.* 160.
Veſtes Sacræ in Canonizationis Sollemniis adhibendæ Poſtulantium Canonizationem pecunia comparantur. *pag.* 163.
Vexilla adſcribendorum Catalogo Sanctorum ſupplici ritu delata in Baſilicam Vaticanam. *pag.* 162.
Appenſa in Proceſtriis ſub Tholo Vaticani Templi. *pag.* 202.
Vexillum Beati Fidelis elevatur ultra ſupercilium Solii Pontificii inter lucidas nubes. *pag.* 201.
Vexillorum haſtæ a quibus delatæ. Vide *Confraternitas*. *Haſta*.
Vexillorum Funes. Vide *Funes*.
Viæ per quas circumagitur Proceſſio in die Corporis Chriſti, aulæis & Stromatibus ornantur. *pag.* 69.
A Præfecto Palatii Apoſtolici una cum aliis equitante luſtrantur pomeridianis horis præcedentis diei. *ibid.*
Cardinalium Romæ commorantium expenſis ornantur. *ibid.*
Vacante Apoſtolica Sede, Cameræ ſumptu. *pag.* 72.
Vias eaſdem quis primum expanſis Velis juſſerit inumbrari? *pag.* 70.
Vias ſolito longiores per quas Supplicatio dirigenda erat in die Canonizationis, tegi curarunt Poſtulatores velis ex Cannabe extenſis, ne ſolaribus radiis eſſent perviæ. *pag.* 161.
Vias eaſdem ſepiunt milites hinc inde in duas oblongas lineas diviſi. *ibid.*
Vice-Cancellarius. Vide *Gubernator Urbis*.
Viceſgerens Urbis, quo loco & comitatu ſedeat pro dirigenda utriuſque Cleri Supplicatione. *pag.* 162. Vide *Ferdinandus Maria de Rubeis*.
Vincentius Malvezzi Protonotariorum participantium Collegio adjunctus, Apoſtolico Cubiculo Præfectus commendatur. *pag.* 52.
Locum obtinet in Conſiſtoriis ſemipublicis, ex ſpeciali Summi Pontificis gratia. *ibid.*
Virga Rubea. Vide *Officiales*. *Vacabilia Officia*.
Viſitatio Sacra Baſilicæ Lateranenſis. Vide *Benedictus XIV*. *Baſilica*. *Cuſtodia*. *Sacramentum*.
Vita, *Virtutes*, & *Beatorum Canonizandorum Miracula*. Vide *Compendium*. *Miracula*.
Umbella. Vide *Baldachinum*. *Haſta*.

Z

ZANI Pauli Pincernæ Summi Pontificis munus in die Canonizationis. *pag.* 164.
Zophori inter utraſque Throni Pontificii Coronas procurrentis Epigraphe, & Ornatus. *pag.* 161.

F I N I S.